

Siddur. Polish + Hebrew

Sidur sifte ^{סדור} yeshanim
שפת י שנים

כולל

תפלות לכל ימות השנה

עם תרגום פלניא .

ונגה אליו באור קצר

מורה דרך

בלשון פלניא .

לדראות מי הם מחברי התפלות וזמן חבורן .
כולל גם הערות על תוכן התפלות ופירוש מספיק .

מאת

דניאל נייפעלד

כִּי בֵּיתִי בֵּית־הַתְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים : (ישעיה ב' ז')

ווארשווא 1888

שנת תרכ"ח לפ"ק

4

Printed in POLAND

52994867

Wolno drukować, z warunkiem złożenia w Komitecie Cenzury, po wydrukowaniu, prawem przepisanej liczby egzemplarzy.

Warszawa, dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1864 r.

p. o. Cenzora, *B. Cymernan.*

Każdy exemplarz dzieła niniejszego opatrzony jest w tém miejscu własnoręcznym moim podpisem. Exemplarze zaś tym podpisem nieopatrzone prawnie poszukiwane będą.

Daniel Cymernan

W DRUKARNI ALEXANDRA GINSA.

BM 675
D 3 Z 587

1865

MAIN

סדר

ש פ ת י י ש נ י ם

עם באור

מורה דרך

מאת

דניאל נייפעלד

כרך א'

חלק א' תפלות לימי החול .

חלק ב' תפלות לשבת .

חלק ג' תפלות לראש חדש , לשלש רגלים , ימים נוראים ,

תענה , פורים , וימי הצום .

הוספה , סדר הזכרת נשמות בבית הכנסת .

Modły Starożytne Izraelitów

z Komentarzem:

MOREH DERECH.

PRZEZ

Daniela Neufelda.

Tom I.

CZĘŚĆ I, Modlitwy na dni powszednie.

— II, — na Sobotę.

— III, — na Święta, uroczystości i posty.

DODATEK. Wspomnienie dusz zmarłych w Synagodze.

Uwaga: (*) Gwiazdki oznaczają, iż miejsca niemi oznaczone, objaśnione zostały w Komentarzu: MOREH DERECH przy Tomie II.

Swojej kochanej bratowej

Cecylii z Neumarków

NEUFELD,

w dowód szczerego, braterskiego przywiązania,

ofaruje

TLÓMACZ.

סידור

שפתי ישנים

SYFSE JESZENIM

CZYLI

Modły starożytne Izraelitów.

חלק ראשון
תפלת ימות החול

תפלת שחרית

ברכות השחר

כשנכנס לבית הכנסת יאמר

מה־טובו אֱהִיָּךְ יַעֲקֹב מִשְׁפָּנְתֶיךָ יִשְׂרָאֵל : וְאֲנִי
בְּרַב חֲסִדֶיךָ אָבִא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחִוָּה אֱלֹהֵי
הַיְבֵל־קַדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ : " אֶהְבֵּתִי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : וְאֲנִי אֲשֶׁתְּחִוָּה וְאֶכְרַע אֲבָרְכָה לְפָנָי
" עֲשֵׂי : וְאֲנִי תִפְלְתִי לְךָ " עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
בְּרַב־חֲסִדֶיךָ עֲנֵנִי בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ :

אֲנִי קְרִאתֶיךָ בִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אֲזַנְךָ לִי שְׁמַע
אמרתִי

CZĘŚĆ I.

Modlitwy na dni powszednie.

NABOŻEŃSTWO PORANNE.

MODLITWY RANNE.

(Przy wnięciu do domu modlitwy).

Ma towu. (*) O jak piękne są Twe namioty, Jakóbie! tve przybytki Izraelu! A ja ufny w wielkości Twój łaski, wstępuję do domu Twojego, schylam się przed świątynią Twoją, pełen bojaźni Ciebie. O Wiekuisty! miłuję dom pobytu Twojego, miejsce obecności Twój chwały. Ja schylam się, zginam kolana i korzę się przed Wiekuistym Stwórcą moim. Oby, o Wiekuisty, modły moje przyszły przed Ciebie w przyjaznej chwili, Boże, w wielkości Swój łaski, wysłuchaj mnie w prawdziwém Swém zbawieniu.

Ani. (*) Ja Cię wzywam, a Ty mnie wysłuchaj, Boże! skłoń ucho Swoje ku mnie, zważ na

אמרתני : אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
 תמונתך : ואני עליך במחתי יי אמרתי אלהי אתה :
 שמע קול תחנוני בשועי אליך בגשאי ידי אלדביר
 קדשך : יי אלהי שועתי אליך ותרפאני : אריך יי
 אקרא ואר אדני אתהנן : האירה פניך על עבדך
 הושיעני בחסדך : כירך יי הוחלתי אתה תענה אדני
 אלהי : שמעה תפלתי ו יי ושועתי ו האזינה אל דמעתי
 אל תחרש : שמע יי וחנני יי היה ו עזור לי :

שיר המעלות לרוד שמהתי באומרים לי בית יי
 גלך : שש אנכי על אמרתך כמוצא שגל רב : הקשיבה
 לקול שועי מלכי ואלהי פי אריך אתפלך : יי בקר
 תשמע קולי בקר אערוד לך ואצפה : אני קראתיך
 כיר תענני אל הטאזנה לי שמע אמרתי : רגלי עמדה
 במישור במקהלים אברך יי :

יגדל אלהים חי וישתבח . נמצא ואין עת אל-
 מציאותו :

אחד ואין יחיד ביהודו . נעלם וגם אין סוף לאחוזתו :
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף . לא גערוד אליו
 קדשתו :

קדמון לכל דבר אשר נברא . ראשון ואין ראשית
 לראשיתו :

הנו ארון עולם לכל נוצר . יורה גדלותו ומלכותו :

שפע

słowa moje. Ja w sprawiedliwości swojej oglądać będę oblicze Twoje, a przebudzony, nasycać się obrazem Twoim. A ja w Tobie ufam, o Wiekuisty, mówiąc: Tyś mym Bogiem! Wysłuchaj błagalnego głosu mojego, gdy wołam do Ciebie, gdy ręce wznoszę do świętego przybytku Twojego. Wiekuisty, Boże mój, wołałem do Ciebie, a Tyś mnie uzdrowił. Ciebie, Wiekuisty wzywać będę, błagać Pana mojego. Przyświećaj obliczem Swojém studze Swojemu, wybaw mnie łaskawie. Bo w Tobie, Wiekuisty, ufam, Ty wysłuchasz mnie Panie, Boże mój! Wysłuchaj Wiekuisty, modły moje, skłoń ucho na moje wołanie, nie milcz na łzy moje. Wysłuchaj, Wiekuisty i ulaskawiaj mnie, Wiekuisty, bądź mi pomocą.

Szyr. (*) Pięśń stopniowa Dawida. Cieszę się, ile razy mi mówią: idźmy do domu Wiekuistego. Raduję się słowem Twojém, jak nabywający wielką zdobycz. Wysłuchaj głosu wołania mojego, Królu mój i Boże mój, kiedy do Ciebie się modłę. Wiekuisty, co rano wysłuchujesz głosu mojego, co rano stawam przed Tobą i czekam. Ja Cię wzywam, a Ty mnie wysłuchaj, Boże! Skłoń ucho Swoje ku mnie, zważ na słowa moje. Stopa moja na równinie teraz stoi, teraz wśród chóru błogosławię Wiekuistego.

Jigdał. (*) Wywyższonym i uwielbionym niech będzie Bóg żywy. Jest On istotą, a istnienie Jego czasowi nie podlega.

Jedynym On, Jego jedności żadna nie wyrówna, niepojęty On, a jedność Jego, nieskończona.

Nie ma podobieństwa ciała i nie jest ciałem, świętość Jego niezrównana.

Poprzedza On wszystko co stworzone, pierwszy On, a nie masz początku Jego pierwotności.

On Panem wiecznym wszelkich tworów — dowodem Jego wielkość, Jego władza.

שָׁפַע נְבוֹאָתוֹ נָתַנוּ • אֶל־אֲנָשֵׁי סִגְלוֹתוֹ וְתַפְאֲרוֹתוֹ :
 לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה עוֹד • נָבִיא וּמִבֵּית אֶת־
 תְּמוּנָתוֹ :

תּוֹרַת אֲמַת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל • עַל־יַד נְבוֹאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ :
 לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר • דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוֹלָתוֹ :
 צוּפָה וַיִּוָּדַע סִתְרֵינוּ • מִבֵּית לְסוֹף דָּבָר בְּקִדְמוֹתוֹ :
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ • נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעוֹ :
 יִשְׁלַח לְקֶזֶן יָמִין מִשִּׁיחֵנוּ • לַפְּהֹת מִחֲבֵי קֶזֶן יִשׁוּעָתוֹ :
 מַתִּים יִתִּיה אֵל בְּרַב חֶסֶדוֹ • בְּרוּךְ עַד־יְעַד עַד שֵׁם
 תְּהַלְתָּו :

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְקַד • בְּטָרֵם כָּל־יְצִיר נִבְרָא :
 לַעַת גַּעֲשֵׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל • אֲזִי מְקַד שְׁמוֹ נִקְרָא :
 וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל • לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא :
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה • וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרוֹה :
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי • דְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירוֹה :
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית • וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשֻׁרָה :
 וְהוּא אֵלִי וְחֵי גַאֲלִי • וְצוֹר חֲבָדִי בְּעַת צָרוֹה :
 וְהוּא נְפִי וּמְנוֹם לִי • מְנַת בּוֹסִי בְיוֹם אֶקְרָא :
 בְּיָדוֹ אֶפְקֵד רוּחִי • בְּעַת אִישָׁן וְאַעֲרֶה :
 וְעַס־רוּחִי גִוְיָתִי • יי לִי וְלֹא אִירָא :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יְדָיִם :

ברוך

Wy wpływem swego proroctwa obdarzył wybrańców swych, którymi się szczyli.

Nie powstał jeszcze w Izraelu żaden prorok podobny Mojżeszowi, któryby widział obraz Jego.

Prawdziwy Zakon nadał Bóg ludowi swemu, przez proroka Swego, powiernika Swego domu.

Nigdy nie przeinaczy Bóg i nie zamieni Zakonu Swojego na inny.

On widzi i zna tajnice nasze, na początku przewiduje koniec rzeczy.

Oddaje każdemu nagrodę, wedle dobrego jego czynu; odpłaca się nieprawemu złem, wedle jego nieprawości.

W końcu dni ześle nam Zbawiciela, by oswoił oczekujących nadejścia Jego pomocy.

Zmarłych wskrzesi Bóg w wielkiej Swój łasce.

Niechaj będzie błogosławione przez wszystkie wieki imię Jego chwały pełne.

Adon olam. (*) Pan wszechświata, który panował przed stworzeniem wszelkiej istoty,

Gdy za Jego wolą wszystko się stało, wtedy Królem imię Jego było,

A gdy wszystko ustanie, On sam jeszcze panować będzie wspaniały,

Bo On był, jest i będzie w Swym majestacie.

On jedyny, nie masz drugiego do porównania, do zestawienia z Nim.

Bez początku i bez końca Jego jest moc, Jego władza.

A On mym Bogiem, On wiecznym Zbawicielem, opoką w dolegliwościach i w czasie złej doli.

On mym proporcem i moją ucieczką, udziałem kielicha pociechy, gdy Go wzywam.

W Jego ręce poruczam duch swój, gdy zasypiam, gdy się obudzam.

A wraz z duchem i ciałem swoje; Wiekuisty ze mną, niczego się nie obawiam.

Baruch. Bądź pochwalonym Wiekuisty Boże nasz. Królu wszechświata, któryś nas uświęcił Swymi przykazaniami i polecił nam umywanie rąk. (*)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת־הָאָדָם בְּחֶכְמָה וּבָרָא בּוֹ נְקִיבִים וְנְקִיבִים חֲלוּלִים
 חֲלוּלִים גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנָי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ שָׂאֵם יִפְתַּח
 אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם
 וְקַעְמוּד לְפָנֶיךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְדֵּי־א
 לְעִשׂוֹת :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹךְ בְּדַבְרֵי תוֹרָה :

וְהִעֲרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ (לְשִׁמְחָה) :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחֵרְבָנוּ
 מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תוֹרָתוֹ . בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
 תּוֹרָה :

וַיְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ :

יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ :

יֵשֵׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם :

אֱלוֹ דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר . הַפָּאָה , וְהַבְּבוּרִים ,
 וְהַרְאִיִן , וְגַמְלוֹת חֲסָדִים , וְתַלְמוּד תוֹרָה : אֱלוֹ דְּבָרִים
 שְׂאָדָם אוֹכַל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִקְרַן קַוִּיֶּת לְעוֹלָם
 הַבָּא : וְאֱלוֹ הֵן כְּבוֹד אָב וְאָם , וְגַמְלוֹת חֲסָדִים ,
 וְהַשְׁכַּמַּת

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, któryś ukształtował człowieka mądrością i stworzył go z różnemi otworami i wydrążeniami. — Jawném jest i wiadomém majestatowi Twego tronu, że jeżeli jeden z nich się rozewrze, albo jeden z nich się zamknie, niepodobno by było ostać się ani utrzymać przed Tobą. Bądź pochwalony, o Wiekuisty, uzdrawiający wszelkie ciało i dokazujący cudów.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, któryś nas uświęcił Swemi przykazaniami i polecił nam zajmować się słowami Zakonu.

Wehaarew. Osłódźże, o Wiekuisty, Boże nasz, słowa Zakonu Twojego w ustach naszych, i w ustach ludu Twego, domu Izraela, abyśmy i my i potomkowie nasi i potomkowie ludu Twego, domu Izraela, wszyscy stali się pojmującymi imię Twoje i biegłymi w Zakonie Twoim. Bądź pochwalonym Wiekuisty Boże nasz, czyniący Zakon dostępnym dla ludu Swego Izraela.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, któryś wybrał nas z pośród wszystkich narodów i nadał nam Swój Zakon. Bądź pochwalony, o Wiekuisty, który nadajesz Zakon!

Jewarechcha. Oby ci Wiekuisty pobłogosławił i strzegł cię! Oby Wiekuisty przyświecał ci obliczem Swojem i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku tobie i obdarzył cię pokojem!

Elu Debarim. Oto przykazy nie podlegające ograniczeniu: kraj, pola, (*) pierwociny, ofiary przy odwiedzeniu Świątyni, dobre uczynki i nauka Zakonu. Te są uczynki, z których owoców człowiek korzysta w doczesném życiu, a głównej zasługi za nie używa dopiero w przyszłym życiu, a mianowicie: uczenie ojca i matki, dobroczynność,

וְהִשְׁכַּמְתָּ בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחֵרִית וְעֵרְבִית , וְהִכְנַסְתָּ
 אוֹרְחִים , וּבִקְוֵי חוֹלִים , וְהִכְנַסְתָּ כְּפֹה , וְהִלְוִיתָ הַמֵּת ,
 וְעֵינֵי תַּפְלָה , וְהִבְאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ , וְתִלְמוֹד
 תּוֹרָה כְּגֹגֵר כָּלָם :

אֱלֹהֵי נְשָׁמָה שְׁנַתַּת בִּי טְהוֹרָה הִיא אֶתָּה כְּרֵאתָה
 אֶתָּה יִצְרָתָה אֶתָּה נִפְתַּחְתָּה בִּי וְאֶתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי
 וְאֶתָּה עֵתִיד לְטָקָה מִמְּנֵי וְלִהְיוֹרָה בִּי לְעֵתִיד לָבֵא :
 כְּלִזְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁכְוֵי
 בִּינָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם שֶׁאֵל עֲשֵׂנִי
 נְגִבִי :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם שֶׁאֵל עֲשֵׂנִי
 עֶבֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם שֶׁאֵל עֲשֵׂנִי
 אִשָּׁה :

הַנְּשִׂים אוֹמְרוֹת בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם שֶׁעֲשֵׂנִי
 כְּרִצּוֹנִי :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ
 עוֹרִים :

gorliwe uczęszczanie do domu nauki rano i wieczorem, gościnność, pielęgnowanie chorych, wyposażenie ubogich panien, odprowadzenie zwłok zmarłych, zgłębianie modlitwy, godzenie zwaśnionych. Nauka zaś Zakonu stoi za wszystko.

Elohaj. Boże mój! Dusza którą mi dałeś jest czysta, Tyś ją stworzył, Tyś ją wykształcił, Tyś ją tchnął we mnie, Ty ją utrzymujesz we mnie, Ty gotów jesteś odebrać ją odemnie i zwrócić ją mi na przyszłość. Dopóki przeto dusza ta we mnie, uwielbiam Cię Wiekuisty Boże mój i Boże ojców moich, Władzco wszystkich stworów, Panie wszystkich dusz! Bądź pochwalony, o Wiekuisty, zwracający duszę martwym ciałom.

Baruch. (*) Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu wszechświata, który dajesz kogutowi pojęcie do rozeznania między dniem a nocą.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, żeś mnie nie uczynił bałwochwalcą.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, żeś mnie nie uczynił niewolnikiem.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, żeś mnie nie uczynił kobietą.

(Dla kobiet). Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz Królu wszechświata, żeś mnie utworzył wedle woli Swojej.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który niewidomym oczy otwierasz.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלַבֵּשׁ
עֲרֻמִּים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתִיר
אֲסוּרִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף
כְּפוּפִים ;

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ
עַל־הַמַּיִם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁעֵשֶׂה לִי
כָּל־צָרָכִי :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵבִין
מִצְעָדֵי־גִבּוֹר :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל
בְּגִבּוֹרָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
בְּתַפְאֵרָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַצּוֹתֵן לַיֵּעָף
כֹּחַ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה
מֵעֵינִי וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי :

וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל תְּבִיאֵנוּ לֹא

לְיַדִּי חֲטָא וְלֹא לְיַדִּי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לְיַדִּי גְפוּזִין וְלֹא לְיַדִּי
בוֹיִן

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który przyodziewasz nagich.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który uwalniasz uwiezionych.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który wznosisz schylonych.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który rozpościerasz ląd nad wodami.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który zadawalniasz wszystkie moje potrzeby.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który kierujesz krokami ludzi.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który przepasujesz Izraela siłą.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który ozdabiasz Izraela wspaniałością.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który dajesz moc znękanemu.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który spędzasz sen z oczu moich, a drzémianie z powiek moich.

Wijhi Racon. Oby téż Ci się spodobało, Wiekuisty Boże nasz i Boże ojców naszych, wprawiać nas w Zakon Swój i przywiązać nas do Swych przykazań, — i nie prowadź nas do błędu, ani do przestępstwa, ani do występku, ani do pokuszenia, ani

בזיון ואל תשַׁלַּט בָּנוּ יַצֵּר הָרַע וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רַע וּמִחֵבֶר
 רַע וּדְבָקֵנוּ בַּיָּצֵר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת־יָצֵרֵנוּ
 לְהַשְׁתַּעֲבֹדֶךָ וְתִנְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
 בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִנְמַלְּנוּ חֲסָדִים טוֹבִים : בְּרוּךְ
 אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם
 וּבְכָל־יּוֹם מַעֲזֵי פָנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמִחֵבֶר רַע
 וּמִשָּׂכֵן רַע וּמִפְּגַע רַע וּמִשָּׂטָן הַמְּשַׁחֵת מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל
 דִּין קָשָׁה בֵּין שְׁהוּא בֵּין־בְּרִית וּבֵין שְׁאִינוּ בֵּין־בְּרִית :

לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יִרָא שָׁמַיִם בְּסִתֵּר וּמוֹדָה עַל־הָאֲמַת
 וְדוֹבֵר אֲמַת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁכַּם וַיֹּאמֶר :

רְבוּן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּיִלִים
 תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים . מָה אֲנַחְנוּ מָה חֵינֵינוּ
 מָה חֲסָדֵנוּ מַה־צְדָקוֹתֵינוּ מַה־יִּשְׁוַעְתָּנוּ מַה־כִּתְנוּ מַה־
 גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא
 כָּל־הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם כֹּלֵי הָיוּ וְחַכְמִים
 כֹּבְדֵי מַדְעָ וְגִבּוֹנִים כֹּבְדֵי הַשָּׁפֵל כִּי רוּב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ וַיְמִי
 חֵייהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ . וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־תְּבַהֲמָה אֵין כִּי
 הֶבֶל הֶבֶל :

אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ . בְּנֵי אֲבָרְהָם אֲהַבְךָ
 שְׁשֻׁבְעַת לֹא בְּהַר הַמְּרִיָּה . זָרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שְׁשֻׁבְעַת עַל

do sromoty. Nie daj złym namiętnościom owładnąć nami, oddal nas od złego człowieka i od złego towarzysza, przywiąż nas do dobrych popędów i do dobrych uczynków i zmuszaj namiętności nasze, aby Ci podległymi były, i uczynj nas dzisiaj i każdego dnia godnymi względów, łaski i miłosierdzia w oczach Twoich i w oczach wszystkich, którzy nas widzą i udzielaj nam łask Twych życzliwych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który udzielasz łask życzliwych ludowi Swemu, Izraelowi.

Jehi Racon. (*) Oby Ci się spodobało, Wiekuisty Boże mój i Boże ojców moich, ocalić mnie dzisiaj i każdego dnia od bezczelnych i od bezczelności, od złego człowieka i od złego towarzysza, od złego sąsiada, od złej przygody i od zgubnej zawady, od ciężkiej sprawy i od upartego przeciwnika, czy on należy do związku mego religijnego lub nie.

Leolam. (*) Zawsze niechaj człowiek powoduje się bojaźnią Nieba, skrycie i jawnie, niech się przyznaje do prawdy, i niech prawdę pielęgnuje w sercu swoim, a wstawszy rano, niechaj mówi:

Ribon. Władzco wszystkich światów! Nie oparci na prawości naszej, zasyłamy błagania nasze przed Ciebie, ale w zaufaniu na wielkie Twe miłosierdzie: Czémże my jesteśmy, czém życie nasze, czém nasza pobożność, czém nasza sprawiedliwość, czém nasze zbawienie, czém nasza moc, czém nasza siła, cóż powiemy Ci, o Wiekuisty Boże nasz i Boże ojców naszych? wszak wszyscy mocarze niczym są przed Tobą, a męźowie sławy jak gdyby ich nie było, a mędrcy jak gdyby bez wiedzy, a rozumni jak gdyby bez rozwagi — bo największa część ich dzieł jest nicością, a dni ich życia przed Tobą są próżnością — a pierwszeństwo człowieka przed bydłciem jest niczym, bo wszystko jest próżnością.

Awol. Jednakże my jesteśmy ludem Twoim, synami przymierza Twojego, dziećmi Abrahama, ulubionca Twojego, któremu zaprzysięgłeś łaskę na górze Moryah, potomkami jedynaka jego Izaaka, który związany został (jako ofiara),

גב המזבח עדת יעקב בנה בכורה שְׂמֵאֵהֲבָתְךָ שְׂאֵהֲבָתְךָ
 אֹתוֹ וּמִשְׁמֹתֶיךָ שְׁשִׁמְחֵתֵבוּ קִרְאָתְךָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׂרוּן :

לְפִיכֶךָ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְחַדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְתֶּךָ וּלְפִאָרְךָ
 וּלְבִרְךָ וּלְקִדְשׁ וּלְתֵת־שִׁבְחָה וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ : אֲשֶׁרֵינוּ מֵהַ
 פּוֹזֵב חֲלָקֵנוּ וּמֵהַנָּעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמֵהַיָּפֶה יִרְשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרֵינוּ
 שְׂאֲנַחְנוּ מִשְׁפִּימִים וּמְעַרִיבִים עֶרֶב וּבֹקֵר וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים
 בְּכָל־יוֹם

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

אֲתָהּ הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אֲתָהּ הוּא מִשְׁנַבְרָא
 הָעוֹלָם אֲתָהּ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲתָהּ הוּא לְעוֹלָם הַבָּא
 קִדְשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מְקוֹדְשֵׁי שִׁמְךָ וּקְדֹשׁ אֶת שִׁמְךָ
 בְּעִלְמֶךָ וּבִישׁוּעָתֶךָ תְּרִים וְתִגְבִּיָּה קִרְנֵנוּ : בְּרוּךְ אֲתָהּ יְיָ
 מְקִדְשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּרַבִּים :

אֲתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם
 הָעֲלִיוֹנִים . אָמֵת אֲתָהּ הוּא רֵאשׁוֹן וְאֲתָהּ הוּא אַחֲרוֹן
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים . קִבֵּץ קִוְיָה מֵאַרְבַּע פְּנּוֹת הָאָרֶץ
 יִכְיִרוּ וַיִּדְעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם כִּי אֲתָהּ־הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ
 לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ . אֲתָהּ עֲשִׂיתְ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם . וְמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדִיךָ
 בְּעֲלִיוֹנִים

na ołtarzu, zborem Jakóba, syna Twego pierworodnego, którego dla miłości, jaką go miłowałeś, i dla radości, jaką z nim się radowałeś, nazwałeś Izraclem i Jeszurun.

Lefkach. Dla tego winniśmy dziękować Ci, uwielbiać i wystawiać Cię, wychwalać i wyświęcać i złożyć cześć i dzięki imieniu Twojemu. Błogo nam! jak pięknym jest udział nasz, jak przyjemny nasz los, jak nadobnym nasze dziedzictwo, błogo nam! że wcześniej i późno, wieczór i rano wołamy dwa razy każdego dnia:

„Słuchaj Izraelu, Wiekuisty, Bóg nasz, Wiekuisty jest Jedyny!“

Szema Jisrael Adonaj Elohenu Adonaj Echod.

Niechaj pochwalonym będzie imię wspaniałego Królestwa Jego na wieki wieków!

Atha hu. Ty istniałeś przed stworzeniem świata, Ty istniejesz po jego stworzeniu, Ty jesteś na tym świecie, Ty jesteś na drugim świecie. Poświęć imię Swoje na świecie Swoim, a Swojem zbawieniem wzniesiesz i wywyższysz naszą sławę.

Bądź pochwalony Wiekuisty, który uświęcasz imię Swoje w obec wszystkich.

Atha hu. Tyś Wiekuistym Bogiem naszym w Niebie i na ziemi i na owych wysokich niebiosach. Zaiste, Ty jesteś pierwszym, Ty jesteś ostatnim, a oprócz Ciebie, nie masz Boga. Zgromadź wyglądających do Ciebie z czterech krańców ziemi, aby poznali i wiedzieli wszyscy mieszkańcy świata, żeś Ty jest sam jeden Bogiem nad wszystkimi państwami ziemi. Tyś stworzył nieba i ziemię i morze i wszystko co w nich, i któż jest z pomiędzy wszystkich tworców Twój ręki,

בְּעֲלִיזוֹנִים אוֹ בַתְּחַתּוֹנִים שִׁיאֲמַר קָה מִהֲתַעֲשֶׂה . אָבִינוּ
שֶׁבְשָׁמַיִם עֲשֶׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעֵבוֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עָלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲשַׁכְּתוֹב בָּעֵת הַזֶּה אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֵתָן אֶתְכֶם לָשֵׁם וְלִתְהַלְּקָה
בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת־שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי :

שְׁמַת ל' וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וַעֲשִׂיתָ כִּי־זָר
נַחֲשֶׁת וּכְנֹז נַחֲשֶׁת קָרַחְצָה וְנִתְתָּה אִתּוֹ בֵּין־אֱהֵל מוֹעֵד
וּבֵין־הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְתָּ שָׁמָּה מַיִם : וְרַחֲצוּ אֶתְרֹן וּבְגָדֵי מִמֶּנּוּ
אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם : בְּבֹאֵם אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־
מַיִם וְלֹא יָמְתוּ אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת לְהַקְטִיר
אִשָּׁה לַיהוָה : וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיתָה
לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹז וְלִזְרָעוֹ לְדוֹרֹתָם : וְלִבְשׁ תִּבְהֶן מִדָּבָר
וּמִכְנָסֵי־בַד יִלְבֹּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל
הָאִשׁ אֶת־הַעֵלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ : וּפָשַׁט
אֶת־בְּגָדָיו וְלִבְשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־
מַחוּץ לַמִּחָנֶה אֶל־מְקוֹם טָהוֹר :

בַּסֵּדֶר כ"ח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צֹ אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִית
גִּיחֲחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ : וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
שָׁנִים לְיוֹם עֹלָה תָּמִיד : אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בְּבֹקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם : וַעֲשִׂיתָ

הַאִיפָה

z wyższych czy z niższych, który by Ci mówił: „co czynisz?” Ojciec nasz, który jesteś w niebie, wyświadczyć nam łaskę dla wielkiego imienia Swojego, którym Cię mianujemy, i racz zsiść na nas Wiekuisty, Boże nasz, co napisano: „W owym czasie sprowadzę was, i w owym czasie gdy was zgromadzę, uczynię was głośnymi i sławnymi między wszystkimi narodami ziemi, gdy zwrócę waszych wygnanych przed oczyma waszemi, mówi Wiekuisty.“

Wajedaber. (*) I rzekł Wiekuisty do Moszech, mówiąc: I zrobisz miednicę miedzianą, i podnoże jej miedziane, do umywania, i umieścisz ją między namiotem zgromadzenia, i między ofiarnikiem, i wlejesz tam wody. I będą umywać Aħaron i synowie jego z niej ręce swoje i nogi swoje. Gdy przyjdą do namiotu zgromadzenia, omyją się wodą, aby nie umarli; albo gdy przystąpią do ofiarnika do służby, by puścić z dymem palenie Wiekuistemu, to omyją ręce swoje i nogi swoje, aby nie umarli; i będzie to dla nich ustawą wieczną, jemu i nasieniu jego w pokoleniach ich. I włoży kapłan wierzchnią suknię lnianą i spodnie lniane włoży na ciało swoje i zdźmie popiół, by ogień mógł spalić całopalnią na ofiarniku i położy go przy ofiarniku. I zdźmie suknie swoje i włoży inne suknie i wyniesie popiół za obóz, do miejsca czystego. (II Mojżesza, 30, 17 — 21; III Mojżesza 6, 3 — 4).

Wajedaber. I rzekł Wiekuisty do Moszech, mówiąc: rozkaż synom Izraela i powiedz im: ofiary mojej, chleba mojego, na palenie moje, przyjemnej woni dla mnie, przestrzegać macie, abyście mi ją ofiarowali w czasie swoim. I powiesz im: oto palenie, które ofiarować będziecie Wiekuistemu: jagniąt roczniaków, bez wady, dwa na dzień; na całopalenie ustawicznie. Jedno jagnię sprawisz zrana, a drugie jagnię sprawisz około wieczora. I dziesiątą część

הפלת שדרית

האיפה סלת למנחה בלולה בשמן פתית רביעת תהין :
עלת תמיד העשיה בחר סיני לריח ניחח אשה ליהוה :
ונסבו רביעת תהין לכבש האחד בקדש הסך נסך שטר
ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר וכנסבו תעשה אשה ריח ניחח
ליהוה :

ויקרא א' י"א ושחט אתו על ירך המזבח צפנה
לפני יהוה וזרקו בני אהרן הבתנים אתדם על
המזבח סביב :

אתה הוא יי אלהינו שהקמירו אבותינו לפניך את-
קמרת הפמים בזמן שפית המקדש קים . באשר צוית
אותם על ידי משה נביאך פפתוב בתורתך :

שמות ל' ל"ד ויאמר יהוה אל-משה קח-לך סמים נטוף
ושחלת והלבנה סמים ולבנה זכה בד כבד יהוה :
ועשית אתה קמרת רקה מעשה רוקח ממלח מהור
קדש : ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
לכם : ונאמר והקמיר עדיו אהרן קמרת סמים בבקר
בבקר בהיטיבו את-הצרות יקמירנה : ובהעלת אהרן
את-הצרות בין הערבים יקמירנה קמרת תמיד לפני יהוה
לדו'תכם :

תנו רבנן שמום הקמרת פיצד . שלש מאות וששים
ושמונה

efah mąki przedniej, na dań zmieszana z czwartą częścią hinu oliwy wytłuczonej. Całopalenie nieustające, sprawione już na górze Synaj, na woń przyjemną, palenie Wiekuistemu. A libacya do niego: ćwierć hinu do jednego baranka, w świątyni, libacya z wina ma być ofiarowaną Wiekuistemu. A drugie jagnię sprawisz około wieczora, wedle dani porannej i jej libacyi sprawisz palenie, woń przyjemną Wiekuistemu. (IV Mojż. 28, 1 — 8).

I zarznie go na boku ofiarnika ku północy przed Wiekuistym i kropić będą synowie Aharona krwią jego na ofiarniku w około. (III Mojżesa, 1, 11).

Atha. Ty to jesteś Wiekuistym Bogiem naszym, któremu przodkowie nasi ofiarowali kadzidło z wonności, w czasie gdy istniała świątynia, jak im przykazałeś przez Mojżesza proroka Swojego, jak napisano w Zakonie Twoim :

Wajomer. I rzekł Wiekuisty do Moszeh: weź sobie korzeni: stakty i muszli oniksu i galbanu, te korzenie i kadzidło przezroczyście; z każdego równa ilość ma być. I zrobisz z tego kadzidło starte, roboty perfumowej, dobrze zmieszane, czyste, święte. I rozetrzesz z niego na miazgę, i położysz z niego przed świadectwem w namiocie zgromadzenia, gdzie się zjedną z tobą, świętym nad świętości ma ono być dla was. A dalej mówiono: I zakadzi na nim Aharon, kadzidłem z wonności, każdego rana, gdy oczyści lampy, zakadzi niém. A gdy zapali Aharon lampy nad wieczorem, zakadzi niém, kadzidło nieustające przed Wiekuistym w pokoleniach waszych. (II Mojżesa, 30, 34 — 36, 7 — 8).

Tanu. Nauczyciele nasi nauczali: Jakież były części składowe kadzidła? Było w niém trzysta sześćdziesiąt i ośm

וּשְׁמוֹנָה מְנִיחַ הָיָה בָּהּ . שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה
 כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֲמֹה . וְשְׁלֹשָׁה מְנִיחַ יְתָרִים שְׁמֵיהֶם מְכַנִּים
 בְּהֵן גְּדוֹל מְלֵא הַפְּנִיז בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וּמְחֻזָּרִים לְמַכְתָּשֶׁת
 בְּעֶרְבַּיִם יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוַת דְּבָרָה מִן הַדְּבָרָה :
 וְאַחַד עָשָׂר סְמָנִין הָיוּ בָּהּ . וְאַלְפֵי הֵן . הַצְּרִי . וְהַצְּפָרָן .
 וְהַחֲלָבָנָה . וְהַלְבֹּנָה . מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנָה . מֵד .
 וְהַצִּיעָה . שְׁבַלֶּת גֵּרֵד . וְכַרְפוֹס . מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר .
 שְׁשָׁה עָשָׂר מְנָה : הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר . וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה .
 וְקַנְמוֹן תְּשָׁעָה . בְּרִית בְּרִישִׁינָה תְּשָׁעָה קַבִּין . יֵין קַפְרִיסִין
 סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא . וְאִם אֵין לֹד יֵין קַפְרִיסִין .
 מְבִיא חֲמֵר חֲזָרִין עֵתִיק . מְלַח סְדוּמִית רְבַע תְּקַב . מַעֲלָח
 עֵשֶׂן כָּל שְׁהוּא . רַבִּי נֶטָן אֹמֵר אֵף כֶּפֶת הִירְדֵן כָּל
 שְׁהוּא . וְאִם נֶטָן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָה . אִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל
 סְמָנֵיהּ חֵיב מִיתָה : רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְדִּיאֵל אֹמֵר .
 הַצְּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנוֹמֵף מִעֲצֵי הַקֶּטֶף . בְּרִית
 בְּרִישִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצְּפָרָן כְּדִי שְׁתֵּהָא נְאָה . יֵין
 קַפְרִיסִין שְׁשׂוּרִין בּוֹ אֶת הַצְּפָרָן כְּדִי שְׁתֵּהָא עֲזָה . וְהֵלֵא
 מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ . אֶלָּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רַגְלִים בְּעֻזָּה
 מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תַּנְיָא רַבִּי נֶטָן אֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק . אֹמֵר הֲדַק
 הֵיטֵב הֵיטֵב הֲדַק . מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים . פְּטֻמָּה
 לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה לְשָׁלִישׁ וְלַרְבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ . אֹמֵר רַבִּי
 יְהוּדָה זֶה הַכָּלֵל . אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין . אִם חֶסֶר
 אַחַת

części, to jest: trzysta sześćdziesiąt pięć podług liczby dni roku słonecznego, a pozostałe trzy części, z których Wielki Kapłan napełnia garść swoją w dniu odpustu i wkłada napowrót do moździerza w przeddzień dnia odpustu, dla dopełnienia przykazania zmelania jak najbardziej miątkiego. A była w niem jedenaście wonności, a temi są: z żywicy, muszli onyxu, galbanu i kadzidła przezroczyściego z każdego wagi po siedmdziesiąt maneh. — Mirry, kassyi, szpikanardy i szafranu, a każdego wagi po szesnaście maneh, kastusu dwanaście, kory cynamonowej trzy, drzewa cynamonowego dziewięć maneh, ługu wyki dziewięć kabów, wina kaprowego trzy scah i trzy kaby, jeżeli nie było wina kaprowego, używano mocnego wina białego. — Soli sedomickiej ćwierć kabu, nieco tytoniowej rośliny. — Rabi Nathan mówi: także i nieco tataraku z Jordanu, jeżeli włoży nieco miodu, to uczyni je niezdatném do użycia — a jeżeli opuścił jedną z wszystkich korzeni, zasłużył na śmierć. — Rabi Szymeon syn Gamaliela mówi: żywica, o której mowa, jest tylko to, co spływa z krzewu balsamowego. Ług wykowy po co wszedł do składu kadzidła? dla upiększenia muszli onyxowej, aby była czystą, — wina kaprowego zaś do moczenia w niem muszli onyxowej używano, aby stała się twardą; do tego i mocz byłby stosownym, ale nie używano go z powodu, że nie wnoszą moczu do przedzionku dla powagi miejscowości.

Tania. Nauczano: Rabi Nathan mówił, gdy kapłan rozcięra wonności, mówi: miątko dobrze, dobrze miątko! bo głos dobrze służy wonnościom. — Jeżeli je urządził na połowę, to jest godném do użytku; na trzecią lub czwartą zaś część, nie było przykładowo. Rabi Jehuda mówił: prawidłem jest, że, jeżeli tylko było podług miary właściwej, to godną do użytku i połowa, a jeżeli

אחת מפל סמניה חייב מיתה :

תניא בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה
היתה באה של שירים לחצאין . ועוד תני בר קפרא .
אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד
מפני ריחה . ולמה אין מערבין בה דבש . מפני
שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקמירו
ממנו אשה לוי :

ג"פ יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :

ג"פ יי צבאות אשרי אדם בוימת בך :

ג"פ יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו :

אתה סתר לי מצר תצנני רני פלטה סוכבני סלה : וערכה
לוי מנתת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות :

אפיי הנה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא .
ואלבא דאבא שאול . מערכה גדולה קודמת למערכה
שניה של קמרת . ומערכה שניה של קמרת קודמת
לסדור שני גזרי עצים . וסדור שני גזרי עצים קודם
קדשון סזבת הפנימי . ודשון מזבח הפנימי קודם
להטבת חמש גרות . והטבת חמש גרות קודמת לדם
התמיד . ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות . והטבת
שתי גרות קודמת לקמרת . וקמרת קודמת לאברים .
ואברים קודמין למנחה . ומנחה קודמת לחביתין .
וחביתין קודמין לגסכין . וגסכין קודמין למוספין .
ומוספין

opuścił jedną z wszystkich tych wonności, to zasłużył na karę śmierci.

Tanja. Nauczano: Bar Kapara mówił: raz w sześćdziesiąt lub siedmdziesiąt lat wyszła z pozostałości połowa. — Jeszcze mówił Bar Kapara: gdyby był włożył weń kwaterkę miodu, nikt by nie mógł wytrzymać przed jego zapachem. — A dla czegoż nie przymieszują do niego miodu? bo mówiono w Zakonie. ani z kwasu, ani z miodu nie macie zakadzić ofiary ogniowej przed Wiekuistym.

Adonaj. Bóg Zastępów jest z nami, twierdzą naszą Bóg Jakóba. — Selah (*trzy razy*) Boże Zastępów! Błogo człowiekowi, który Tobie ufa (*trzy razy*). — Wiekuisty pomóż! Król nas wysłucha, dnia kiedy doń wołamy (*trzy razy*). Tyś mi ochroną, od ucisku mnie ochraniasz, otaczasz mnie na około śpiewem radosnym. Oby przyjemną była Wiekuistemu ofiara Jehudy i Jeruzalemu jak za dni odwiecznych, za lat pierwotnych.

Abaje. Abaje ułożył następujący porządek ofiary, wedle powagi Gemary i stosownie do podania Aba Szaul: Urządzenie wielkie poprzedza urządzenie drugie kadzidła, urządzenie drugie kadzidła poprzedza ułożenie dwóch stosów drwa, ułożenie dwóch stosów drwa poprzedza oczyszczenie z popiołu ofiarnika wewnętrznego, oczyszczenie z popiołu ofiarnika wewnętrznego, poprzedza objaśnianie pięciu światel, objaśnianie pięciu światel poprzedza kropienie krwią ofiary nieustającej, kropienie krwią ofiary nieustającej, poprzedza objaśnianie dwóch światel, objaśnianie dwóch światel, poprzedza kadzenie, kadzenie poprzedza ofiarowanie członków, ofiarowanie członków poprzedza ofiarę dani, dań poprzedza ofiary na

וּמִסְפִּין קוֹדְמִין לְבוֹיכִין . וּבוֹיכִין קוֹדְמִין לְתַמִּיד שֶׁל בֵּין
הָעַרְפָּיִים . שֶׁנֶּאֱמַר וְעַרְךָ עָלֶיהָ הָעֵלָה וְהַקְּטִיר עָלֶיהָ
חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים . עָלֶיהָ הַשְּׁלָם כָּל הַקְּרָבָנוֹת כָּפָם :

- אֲנִי בְּכַח גְּדֹלַת יְמִינְךָ תַתִּיר צְרוּרָה .
- קַבֵּל רַנַּת עַמְךָ שֶׁגִּבְנוּ מִהֲרַגְנוּ נוֹרָא .
- נֹא גִבּוֹר הוֹרְשֵׁי יְהוּדָה כְּבַבַּת שְׁמָרִם .
- בְּרַכֵּם מִהֲרֵם רַחֲמִים צְדָקָתְךָ תַמִּיד גְּמִלִם .
- חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבָךָ גִּהַל עֲדָתְךָ .
- יַחֲד נֶאֱדָה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קִדְשְׁתְּךָ .
- שְׁוַעַתְנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלֹמוֹת .
- בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

לשבת

במדבר כ"ח ט' וּבוֹיִם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כַבָּשִׁים בְּגִי־שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ :
עֲלֵת שַׁבַּת בַּשַּׁבָּתוֹ עַל־עֲלֵת הַתַּמִּיד וְנִסְכָּה :

לראש חדש

שם י"א וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים
בְּגִי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׁים בְּגִי־שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם : וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְאֵיל
הָאֶחָד : וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְכַבֵּשׁ
הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הַחֵין
יְהִי

panwi, ofiary na panwi poprzedzają libacye. libacye poprzedzają ofiary dodatkowe, ofiary dodatkowe poprzedzają ofiary na czaszach, a ofiary na czaszach poprzedzają ofiarę nieustającą nadwieczorną, jak mówiono: i urządzi na niém (ogniu) całopalną i zakadzi na niém tłuszcze zapokojnych, — to jest na niém skończysz wszystkie ofiary.

Ana. (*) Racz siłą majestatu Twój prawicy zwolnić więzy.

Przyjmij błagania ludu Swego, osłoń nas, oczyść nas, o straszliwy!

Racz, o potężny, strzedz jak oko tych, co wyznawają Jedność Twoją.

Błogosław ich, oczyść, umiłuj, odplac im zawsze Swą sprawiedliwością.

Potężny, święty wielkością Swój dobroci prowadź lud Swój.

Jedyny, wspaniały, zwróć się ku ludowi Swojemu, wspominającemu świętość Twoją.

Przyjm nasze modły, wysłuchaj wołanie nasze Ty, co przenikasz tajnie.

Niechaj będzie pochwaloném imię majestatu panowania Jego zawsze i wечно.

(Na Sobotę).

A na dzień Sobotni dwa jagnięta roczniaki bez wady, i dwie dziesiąte mąki przedniej, na dań, rozczynione z oliwą i libacyą jego całopalna każdej Soboty, przy całopalnej nieustającej i jej libacya. (IV Mojżesza 28, 9 — 10).

(Na początek miesiąca).

A w początkach miesięcy waszych ofiarować będziecie na całopalną Wiekuistemu młodych cielców dwa i barana jednego, jagniąt roczniaków siedm, bez wady. — A trzy dziesiąte efał przedniej mąki na dań rozczynione oliwą do jednego cielca, i dwie dziesiąte przedniej mąki na dań rozczynione oliwą do jednego barana. I po jednej dziesiątej przedniej mąki na dań rozczynione oliwą do jednego jagnięcia, całopalna, woń przyjemna, palenie Wiekuistemu. — A libacye ich, pół hinu

הָיְהִי לְפָר וְשְׂלוֹשֶׁת הַחֵן לְאֵל וּרְבִיעֵת הַחֵן לְכַבֵּשׁ
 יָיִן זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה : וְשַׁעִיר
 עֹזִים אֶחָד לְחַטָּאת לַיְיָ עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ :
 וּבָחִים פִּי'ה אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שְׁלוֹזְבָחִים קָדְשֵׁי קָדְשִׁים
 שְׁחִיטָתָן בְּצֶפּוֹן פֶּר וְשַׁעִיר שְׁלִיזִים הַבְּפוּרִים שְׁחִיטָתָן
 בְּצֶפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצֶפּוֹן וְדָמָן טַעוֹן הַזֵּה
 עַל-בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרֻכָּת וְעַל-מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה
 אַחַת מֵהֵן מְעַכְבֵּת שְׂרִירֵי הַדָּם הִיא שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי
 שְׁלִמְזִבְחַת הַחִיצוֹן אִם-לֹא נָתַן לֹא עֵכָב :

פָּרִים תְּשַׁרְפִים וְשַׁעִירִים תְּשַׁרְפִים שְׁחִיטָתָן
 בְּצֶפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצֶפּוֹן וְדָמָן טַעוֹן הַזֵּה
 עַל-הַפְּרֻכָּת וְעַל-מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַכְבֵּת
 שְׂרִירֵי הַדָּם הִיא שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שְׁלִמְזִבְחַת
 הַחִיצוֹן אִם-לֹא נָתַן לֹא-עֵכָב אֵלֶּה וְאֵלֶּה נְשַׁרְפִין בְּבֵית
 הַדָּשָׁן :

חַטָּאת הַצְּבוּר וְהַיָּחִיד אֵלֶּה הֵן חַטָּאת הַצְּבוּר
 שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי הַדָּשִׁים וְשְׁלִמְזִבְחַת שְׁחִיטָתָן בְּצֶפּוֹן וְקַבּוּל
 דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצֶפּוֹן וְדָמָן טַעוֹן אַרְבַּע מִתְּנָוֹת עַל אַרְבַּע
 קַרְנֹת : בִּיצֵד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וּבֵא-לוֹ לְקַרְן
 דְּרוּמִית מְזֻרְחִית . מְזֻרְחִית צְפוֹנִית . צְפוֹנִית מְעַרְבִית .
 מְעַרְבִית דְּרוּמִית . שְׂרִירֵי הַדָּם הִיא שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד דְּרוּמִי .
 וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן-הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל-מֵאֲכָל לְזִים
 וְלִזְדָּה עַד-חֲצוֹת :

wina ma być do cielca i trzecia część hinu do barana, a czwarta część hinu do jagnięcia. To jest całopalna każdego miesiąca z miesiący roku. I kozieł jeden na zagrzeszną dla Wlekuistego, przy całopalnej nieustającej ma być sprawionym i jego libacya. (IV Mojzesz. 28, 11 — 15).

Ezełu mekomon. (*) Które jest miejsce przeznaczone do zarzynania ofiar? Ofiary najświętsze zarzynają się na stronie północnej, cielec i kozioł. Dnia Odpustu zarzynają się na stronie północnej, a przyjmowanie krwi ich w przyrządach służbowych na stronie północnej, a krew ich wymaga kropienia między drążki i na wieko (arki przymierza) i na ofiarnik złoty, jedno kropienie z nich zaniechane unieważnia obrządek; pozostałości z krwi wylewają się na gruncie strony zachodniej ofiarnika zewnętrznego, jeżeli nie wylano, to obrządek nie jest nieważny.

Cielce całopalne i kozły całopalne zarzynane bywają na stronie północnej, a przyjmowanie krwi ich w przyrządach służbowych na stronie północnej, krew ich wymaga kropienia na wieko i na ofiarnik złoty, jedno kropienie z nich zaniechane unieważnia obrządek, pozostałości z krwi wylewają się na gruncie strony zachodniej ofiarnika zewnętrznego, jeżeli nie wylano to obrządek nie jest nieważny i jedne i drugie spalone bywają na placu popielnym.

Zagrzeszne gminy i jednostek. Te są zagrzeszne gminy: Kozły na początku miesiąców i świąt zarzynane bywają na stronie północnej, a przyjęcie ich krwi w przyrządach służbowych na stronie północnej, a krew ich wymaga czterech kropień na czterech węgłach (ofiarnika), w taki sposób (kapłan) wstępuje na schody, zwraca się ku okoleniu i przybywa do węgła południowo-wschodniego, potem do wschodnio-północnego, dalej do północno-zachodniego, a nakoniec ku zachodnio-południowemu. Pozostałości z krwi wylewają się na gruncie strony południowej (ofiarnika). Ofiary te mogą być jeszcze wewnątrz osłon siatkowych namiotu zgromadzenia przez mężczyzn z stanu kapłanów, w jakikolwiek sposób przyrządzone we dnie i w nocy, aż do północy.

הַעוֹלָה קִדֵּשׁ קִדֵּשׁ קִדְשֵׁי שְׁחִיטָתָהּ בַּצֶּפֶן וְקָבַל
 דְּמָה בְּכָלִי שָׁרַת בַּצֶּפֶן וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן
 אַרְבַּע וְטָעוּנָה הַפְּשֵׁט וְנִתְנוּחַ וְכִלְיִל לְאֲשִׁים : זְבָחִי
 שְׁלָמֵי צְבוּר וְאֲשָׁמוֹת . אֱלֹהֵי הַן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם גְּזוּלוֹת אֲשֶׁם
 מְעִילוֹת אֲשֶׁם שְׂפָחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם נְזִיר אֲשֶׁם מְצוּרַע
 אֲשֶׁם תְּלוּי . שְׁחִיטָתֵךְ בַּצֶּפֶן וְקָבַל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרַת בַּצֶּפֶן
 וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע . וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן
 הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מֵאֵכֶל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר קִדְשֵׁי קָלִים שְׁחִיטָתֵךְ בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעוֹרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע . וְנֶאֱכָלִין בְּכָל
 הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֵכֶל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת : הַמּוֹרָם
 מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לְפָתָנִים לְנִשְׁיָהֶם
 וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם : שְׁלָמִים קִדְשֵׁי קָדִים שְׁחִיטָתֵךְ
 בְּכָל־מְקוֹם בְּעוֹרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל לְשָׁנֵי יָמִים
 וְלַיְלָה אֶחָד : הַמּוֹרָם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרָם
 נֶאֱכָל לְפָתָנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם : הַבְּכוֹר
 וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קִדְשֵׁי קָלִים שְׁחִיטָתֵךְ בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעוֹרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אֶחָת . וּבִרְכּוּ שְׁיִתֵּן כְּנֶגֶד
 הַיָּסוּד : שָׁנָה בְּאֵבִילָתֵךְ הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לְפָתָנִים וְהַמַּעֲשֵׂר
 לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֵכֶל לְשָׁנֵי יָמִים
 וְלַיְלָה אֶחָד . הַפֶּסַח אֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלֶּא בְּלַיְלָה וְאֵינּוּ נֶאֱכָל
 אֵלֶּא

Całopalna należy do ofiar najświętszych, zarzynaną bywa na stronie północnej, a przyjmowanie krwi jój w przyrządach służbowych na stronie północnej, krew jój wymaga dwóch kropień, któreby były jakby cztery, wymaga ściągnięcia skóry, rozkrajania i zupełnego spalenia. Ofiary powodne gminy i zawinne. Te są zawinne ofiary: zawinna za rabunek, zawinna za świętokractwo, zawinna za uwiedzenie niewolnicy zaręczonój, zawinna nazyreja (ślubującego wstrzemięźliwość), zawinna z nieczyszczonego, zawinna trędowatego, zawinna za wątpliwe występstwa, — zarzynane bywają na stronie północnej, przyjmowanie krwi ich w przyrządach służbowych na stronie północnej, krew ich wymaga dwóch kropień, któreby były jakby cztery, jedzone być mają wewnątrz osłon siatkowych namiotu zgromadzenia przez mężczyzn ze stanu kapłanów w jakikolwiek sposób przyrządzone we dnie i w nocy, aż do północy.

Dziękczynna i kozioł nazyreja są mniejszemi świętościami, zarzynane bywają w każdym miejscu w przedsionku świątyni, a krew ich wymaga dwóch kropień, któreby były jakby cztery, jedzone być mogą w całym mieście przez każdego człowieka, w jakikolwiek sposób przyrządzone, we dnie i w nocy, aż do północy. To samo się rozumie o podniesioném z nich dla kapłanów, wszakże podniesienie to jedzoném tylko być może przez kapłanów, ich żony, dzieci i sługi. Powodne są mniejszą świętością, zarzynane bywają w każdym miejscu w przedsionku, a krew ich wymaga dwóch kropień, któreby były jakby cztery, jedzone być mogą w całym mieście, przez każdego człowieka w jakikolwiek sposób przyrządzone, przez dwa dni i jedną noc. To samo się rozumie o podniesioném z nich, wszakże podniesienie to jedzoném tylko być może przez kapłanów, ich żony, dzieci i sługi. — Pierworodne, dziesięcina z bydła i baranek Paski, są mniejszą świętością, zarzynane bywają w każdym miejscu w przedsionku, a krew ich wymaga jednego kropienia, byłoby to było ku grunтови ofiarnika. — Różnica zachodzi co do zjedzenia ich, pierworodne jedzone być może tylko przez kapłanów, dziesięcina przez kogokolwiek bądź, i jedzone być mogą w całym mieście, w jakikolwiek sposób przyrządzone przez dwa dni i jedną noc. — Baranek Paski jedzonym bywa tylko w nocy, i tylko

אֵלֶּא עַד־חֲצוֹת וְאִינוּ נֹאכְל אֶדָּא לְמִנּוּי וְאִינוּ נֹאכְל
אֵלֶּא צְלִי :

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
נִדְרָשֶׁת : מִקַּל וְדוֹמֵר וּמְגַזְרָה שְׁוֹחַ . מִבְּנִין אָב מִכְּתוּב
אֶחָד . וּמִבְּנִין אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים . מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְּרָט
וּכְלָל . כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה הֵן אֵלֶּא כְּעֵין הַפְּרָט .
מִכָּלֵל שֶׁהוּא צְרִיךְ לְפָרֵט . וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צְרִיךְ לְכָלֵל .
כְּדִדְבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן־הַכָּלֵל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד
עַל־עַצְמוֹ יֵצֵא אֵלֶּא לְלַמֵּד עַל־הַכָּלֵל כִּי־וַיֵּצֵא . כְּדִדְבָר
שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטַעֵן מוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא
לְהַקְלֹל וְלֹא לְהַחֲמִיר . כְּדִדְבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטַעֵן
מוֹעֵן אֶחָד שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקְלֹל וְלְהַחֲמִיר . כְּדִדְבָר
שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל
לְהַחֲזִירָו לְכָלֵל עַד שֶׁיַּחֲזִירָנוּ הַכְּתוּב לְכָלֵל בְּפִרוּשׁ .
דְּבַר הַלְּמִיד מֵעֵנִינוּ . וְדָבָר הַלְּמִיד מִסּוּפּוֹ . וְכֵן שְׁנֵי
כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבֹוא הַכְּתוּב
הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם :

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַתְרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ : וְשֵׁם גְּעַבְרָךָ
בִּירְאָה בְיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת :

do północy, i tylko przez tych którzy się doń zaliczyli, i tylko upieczony.

Rabi Jiszmael. (*) Rabi Jiszmael naucza: Zakon objaśnionym bywa za pomocą trzynastu prawideł: — przez wniosek z mniej ważnego o ważniejszym i na odwrót, — przez porównanie wyrazów jednego źródłosłowu, — przez prawo główne objęte w jednym wierszu i przez prawo główne objęte w dwóch wierszach, — przez ogół i szczegół, — przez szczegół i ogół, — przez ogół, szczegół i ogół, szczegół wtedy jest obowiązującym, — przez ogół potrzebujący bliższego określenia, za pomocą szczegółu — i przez szczegół potrzebujący bliższego określenia za pomocą ogółu. Gdy okoliczność objęta w ogóle wyróżnia się z ogółu, celem oznaczenia czegoś, oznaczenie to nie odnosi się do téj jednéj okoliczności tylko, ale odnosi się do całego ogółu. Jeżeli od okoliczności szczegółowej z ogółu wyjętej, wymaga się tylko pewnej części przepisu dla ogółu służącego, wyróżnienie to uważa się, jako ułatwienie, a nie jako obciążenie. Jeżeli od okoliczności szczegółowej z ogółu wyjętej, wymagany bywa przepis dla ogółu nie służący, wyróżnienie to uważa się jako ułatwienie z przepisów ogółu i jako obciążenie przez przepis szczegółu. — Jeżeli od okoliczności szczegółowej wyjętej z ogółu, wymagany bywa nowy przepis sprzeczny z ogółem, nie można go wrócić pod ogół, aż pismo samo wyraźnie go zwróci pod ten ogół. — Zdanie niepewne objaśnia się przez własną swą treść. Zdanie niepewne objaśnia się także końcową swą częścią. Także jeżeli dwa wiersze sprzeciwiają się wzajemnie, to się wynajduje trzeci wiersz, który je godzi.

Oby Ci się spodobało Wiekuisty Boże nasz i Boże ojców naszych, by wystawioną została świątynia wkrótce za czasów naszych, i daj nam udział w Zakonie Swoim, a tam służyć Ci będziemy w bójce, jak za czasów odwiecznych i za lat pierwotnych.

ברכות ציצת, טלית, ותפלין

קדם עטיפת טלית קמן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות ציצת :

קדם עטיפת הטלית

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להתעטף בציצת :

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסין :
ירוין מדשן ביתך ונחל עדניה תשקם : כי עמה מקור
חיים באורה נראה אור : משוך חסדך ליודעיה וצדקתך
לישרי לב :

קדם הנחת תפלין של יד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להניח תפלין :

קדם הנחת תפלין של ראש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות תפלין :

בשעת הרכיבה על האצבע

וארשתיך לי לעולם • וארשתיך לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים :
וארשתיך לי באמונה וידעת את יי :

BŁOGOSŁAWIEŃSTWA PRZY WŁOŻENIU SZAT ŚWIĘTYCH. (*)

(Przy włożeniu Arba-Kanfosa).

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, któryś nas poświęcił Swemi przykazaniami i polecił nam przykazanie o Cycys.

(Przy włożeniu Talisa).

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, któryś nas poświęcił Swemi przykazaniami i rozkazał nam okryć się Talisem.

Mah. Jak drogą jest Twa łaska, Boże! bo ludzie ukrywają się w cieniu skrzydeł Twoich. Nasycać się będą tłuszczem Twego domu, i napoisz ich strumieniem Twych rozkoszy. Bo w Tobie jest źródło życia, w Twojem tylko świetle, światło widzimy. Złój łaski Swoje na tych, którzy Cię poznali, a sprawiedliwość Swoją na ludzi serca prostego.

(Przy włożeniu filakteryj na rękę).

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, któryś nas poświęcił Swemi przykazaniami i rozkazał nam włożyć Tefilin.

(Przy włożeniu filakteryj na głowę).

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, któryś nas poświęcił Swemi przykazaniami i przepisał nam przykazanie o Tefilin.

(Przy sawiązaniu filakteryj na palce).

Niechaj pochwalonem będzie imię wspaniałego Królestwa Jego na wieki wieków.

Zasłubiam Cię sobie na wieki. Zasłubiam Cię sobie sprawiedliwością, prawem, łaską i miłosierdziem.

Zasłubiam Cię sobie wiernością, byś poznała Wiekuistego.

פסוקי דזמרה

תהלים ל' מזמור שיר־חַנּוּכָּת הַבַּיִת לְדָוִד : אֲרוּמָמָה
 יי כִּי דִלִיתָנִי וְלֹא שָׁמַחַת אֵיבֵי לִי : יי אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי אֱלֹהֵי
 וְתִרְפָּאֵנִי : יי הָעֲלִית מִן־שָׁאוֹל נַפְשִׁי חֲיִיתָנִי מִיַּד־יָבוֹר :
 וּמְרוּ לַיי חַסְדֵיךָ וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךָ קְדוֹשׁ : כִּי רָנַע בְּאָפֹ חַיִּים
 בְּרָצוֹנִי בְּעֶרְבַּי לֵין כְּכִי וּלְפָקֵר רָגָה : וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְּשִׁלְוִי
 בַל־אֲמוּט לְעוֹקֵם : יי בְּרָצוֹנָה הָעֲמַדְתָּה לְהַרְדִּי עוֹ
 הַסִּתְרָה פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהַל : אֱלֹהֵי יי אֲקַרָּא וְאֵל יי
 אֲתַחַנֵּן : מִה־בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל־שַׁחַת הַיְיֹדֶה עָפָר
 הַיְגִיד אֲמַתְּךָ : שָׁמַע יי וְחַנּוּנִי יי הִיָּה־עוֹר לִי : הַפְּכַת
 מִסְפְּדֵי קְמַחֹל לִי פִתְחַת שִׁקְוִי וְתִאֲזַרְנִי שִׁמְחָה : לְמַעַן
 יִזְמְרֶה כְבוֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹרָה :

בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹקֵם . בְּרוּךְ הוּא . בְּרוּךְ
 עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית . בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה . בְּרוּךְ נוֹזֵר
 וּמְקִים . בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ . בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הַבְּרִיּוֹת . בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו . בְּרוּךְ חַי
 לְעַד וְקִים לְנֶצַח . בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמְצִיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ : בְּרוּךְ
 אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . הָאֵל הָאֵב הָרַחֲמָן הַמְהַלֵּל
 בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חַסְדֵיךָ וְעַבְדֵיךָ . וּבְשִׁירֵי
 דָוִד עֲבָדֶיךָ נִחְלָלְךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נִגְדְלֶיךָ
 וּנְשַׁבְּחֶיךָ וּנְפָאֲרֶיךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ וְנִמְלִיכֶךָ מְלִכְנוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים . מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד־עַד שְׂמוֹ

הַמְזוּר

PIEŚNI WSŁAWIAJĄCE. (*)

Mizmor. (*) (*Psalm 30*). Pieśń na poświęcenie domu. Psalm Dawida. — Wsławiać Cię będę Wiekuisty, gdyż wydobyłeś mnie z toni i nie uradowałeś nieprzyjaciół moich męmi nieszczęściem. Wiekuisty, Boże mój, wołałem do Ciebie, a Tyś mnie uzdrowił. Wiekuisty, wydobyłeś mnie z grobu, ożywiłeś mnie, bym nie zestąpił do otchłani. Śpiewajcie Wiekuistemu, pobożni Jego, chwalcie święte wspomnienie o Nim. Bo na chwilę trwa gniew Jego, ale przez całe życie Jego łaska, wieczorem gości płacz, a poranek przynosi radość. — Ja zaś rzekłem w pokuju będąc: nigdy się nie zachwieję. Wiekuisty w łasce Swojej ustanowiłeś mnie jak silną górę, ale gdy odwrócites oblicze Swoje, przestraszony zostałem. Do Ciebie Wiekuisty wołam, i Wiekuistego błagam. Jakaż korzyść z krwi mojej, gdy zestąpię do otchłani? czyż proch uwielbiać Cię będzie? czy głosić będzie prawdę Twoją? — Wysłuchaj mnie Wiekuisty i ulaskawiaj mię, Wiekuisty bądź mi pomocą! — Ty zamieniasz żalobę moją na tańce, rozwiązujesz żalobny wór mój i opasujesz radością. Oby opiewał Cię majestat i nie zamilkł, Wiekuisty Boże mój, wiecznie chwalić Cię będę.

Baruch Szeomar. (*) Pochwalonym niech będzie Ten, który wyrzekł i stał się świat. Niech będzie pochwalony! pochwalony niech będzie Stwórca świata, pochwalony Ten, który słowo w czyn zamienia, pochwalony Ten, co postanawia i dokonywa, pochwalony, litujący się nad ziemią, pochwalony, litujący się nad ludźmi, pochwalony udzielający sowitą nagrodę bojącym się Go, pochwalony Ten, co żyje na zawsze i istnieje na wieki, pochwalony, odkupiciel i zbawca, pochwalone imię Jego. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, Boże, Ojczye litościwy, uwielbiany w ustach Twego ludu, wychwalany i wsławiony przez język pobożnych i sług Jego. — Pieśniami Dawida, sługi Twojego, uwielbiać Cię będziemy, Wiekuisty, Boże nasz, pochwałami i śpiewami wywyższymy Cię i pochwalimy Cię i wsławimy Cię i wspomnimy imię Twoje, hołdować Ci będziemy, Królu nasz, Boże nasz jedyny, wiecznie żyjący. — Królu, którego imię wielkie, wychwalane i wsławione

הַגְדוֹל : בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָה :
יה א' יו' הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִידְתּוֹ :
שִׁירוֹ לוֹ וּפְרֹדוֹ לוֹ שִׁירָה בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו : הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
קְדֹשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יי : רִדְשׁוּ יי וְעוֹזוּ בְּקִשׁוֹ פְּנֵי
תְמִיד : זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתוֹ וּמִשְׁפָּטֵי־פִיהוּ :
זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה
לְאַלְפֵי דוֹר : אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־אֲבֹתָהֶם וּשְׁבֹעַתוֹ לְיִצְחָק :
וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לְךָ
אֶתֶּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבְל גְּחֻלְתְּכֶם : בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר
בְּמַעַט וְגֵרִים בָּהּ : וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶרֶץ־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־
עַם אֲחֵר : לֹא־הִצִּיחַ לְאִישׁ לְעִשְׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים :
אֶל־תִּתְּנֵנוּ בְּמִשְׁיַחַי וּבִגְבוּיָאֵי אֶל־תִּתְּרֵנוּ : שִׁירוֹ לַיי כָּל־הָאָרֶץ
בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם־אֱלֹהִים יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־
הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־
כָּל־אֱלֹהִים : כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה :
תוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו עוֹ וְחֻדָּה בְּמִקְמוֹ : הִבּוּ לַיי מִשְׁפָּחוֹת
עַמִּים הִבּוּ לַיי כְּבוֹד וְעוֹ : הִבּוּ לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מְנַחֵה
וּבֵאוּ לְפָנָיו תִּשְׁתַּחֲוּוּ לַיי בְּתִדְרַת־קֹדֶשׁ : חִילוֹ מִלְּפָנָיו
כָּל־הָאָרֶץ אֶת־תְּבוּן תִּבְּל בְּרִתְמוֹט : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְהַגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ : יִרְעַם הַיָּם וּמִלֵּאוּ יַעֲלֶיךָ
הַשְּׂדֵה וְכָר־אֲשֶׁר־בוֹ : אִזּוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנָיו יי כִּי־
בָּא לְשֹׁפוֹט אֶת־הָאָרֶץ : הוֹדוּ לַיי כִּי מֶלֶךְ כִּי לְעוֹלָם

na wieki. — Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu wstawiony dziękami.

Hodu. (*) Chwalcie Wiekuistego, wezwijcie imię Jego, oznajmcie ludom, Jego czyny. — Pieśniami i śpiewy opowiadajcie wszystkie cuda Jego. — Szukajcie chwały w świętym Jego imieniu, niech się raduje serce pożądających Wiekuistego. — Ubiegajcie się za Wiekuistym, szukajcie Jego opieki, błagajcie zawsze oblicza Jego. — Wspomnijcie na cuda których dokonał, na znaki Jego i wyroki Jego ust. — Potomstwo Izraela, sługi Jego, synowie Jakóba, wybrańcy Jego. — On jest Wiekuistym Bogiem naszym, nad całym światem Jego wyroki. — Pamiętajcie o przymierzu Jego na wieki, o rzeczy, którą przykazał tysiącznemu pokoleniu. — Które zawarł z Abrahamem, zaprzysiął Izaakowi i ustalił z Jakóbem, jako ustawę dla Izraela, jako wieczne przymierze. — Mówiąc: tobie oddam kraj Kenaan na udział dziedziczny. — Gdyście byli garstką do obliczenia małą i obcą w niej. I postępowali od narodu do narodu, od królestwa jednego do drugiego. — Nie dozwolił nikomu uciskać ich, i karciał za nich Królów: „Nie dotykajcie mego Pomazańca, nie wyrządźcie złego wieszczom moim!“ — Śpiewajcie Wiekuistemu mieszkańcy całej ziemi, głosście od dnia do dnia Jego wybawienie, opowiadajcie narodom cześć Jego, wszystkim ludom Jego cuda. — Bo wielkim jest Wiekuisty, wielce wstawionym i straszniejszym niż wszystkie Bogi. — Bo wszystkie bóstwa ludów są bałwanami, ale Wiekuisty stworzył niebiosa. — Sława i wspaniałość przed Nim, zwycięstwo i radość w Jego świątyni. — Składajcie Wiekuistemu, o rodziny ludów, składajcie Wiekuistemu cześć i hołd. — Składajcie Wiekuistemu cześć Jego imienia, podnieście dań, przystąpcie przed Jego oblicze, schylcie się przed Wiekuistym w wspaniałej Jego świątyni. — Drżj przed Nim ziemia cała, choć mocno stoi świat i niezachwianie. — Cieszcie się niebiosa, raduj się ziemia i niech mówią między ludami: „Wiekuisty panuje!“ — Niech szumi morze i co je napętnia, niech się weseli pole i wszystko co na niem. — Wtedy weselić się będą drzewa leśne przed Wiekuistym, gdy przyjdzie do sądzenia ziemi. — Chwalcie Wiekuistego bo dobry, bo wiecznie

חסדו : ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן-
הגוים להודות לשם קדשך להשתבּח בְּתִהְלֶתְךָ : בְּרוּךְ
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעַם
אָמֵן וְהִלֵּל לַיְיָ : רִמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה רִגְלֵי
קְדוֹשׁ הוּא : רִמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה קְדוֹשׁ כִּי
קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ : וְהוּא רַחוּם וְיִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְטוֹ : אַתָּה יְיָ לֹא־
תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי חַסְדֶּךָ וַיִּמְתָּךְ תְּמִיד יִצְרוּנִי : זָכַר
רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה : הִגֵּד עוֹן לְאֱלֹהִים עַל־
יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעִזּוֹ בְּשִׁחְקִים : נוֹרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשְׁךָ אֵל
יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עוֹן וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים : אֵל־
נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ : הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב
גְּמוּל עַל־גְּאוֹתֵי : לַיְיָ הִישׁוּעָה עַל־עַמּוֹ בְּרִכְתֶּךָ סְדָה : יְיָ
צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשֹּׁנֵי־לֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְדָה : יְיָ צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־י אָדָם בִּפְתַח בֵּיתוֹ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־
קְרָאֵנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמּוֹ וּבְרַךְ אֶת־נִתְלַתְךָ וְרַעַם
וּנְשֵׂאֵם עַד־הָעוֹלָם : נַפְשֵׁנוּ חִפְּתָה לַיְיָ עֲזָרְנוּ וּמַגִּנֵּנוּ הוּא :
כִּי־בוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קְדוֹשׁ בְּמַחֲנוּ : יְהִי־חַסְדֶּךָ יְיָ
עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : הִרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וַיִּשְׁעָה תִתֵּן־
לָנוּ : קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדָרְנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ : אָנֹכִי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאָרֶץ מִצְרַיִם תְּרַחֵב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ : אֲשֶׁר־י
הָעַם שִׁפְכָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיוּ : וַאֲנִי בְּחַסְדֶּךָ בְּסַחְתֵּי
יִגַּל לְפִי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלַי :

trwa Jego łaska. — I mówcie: „wybaw nas, Boże naszego zbawienia, zgromadź nas i ocal nas od ludów, byśmy dzięki składali świętemu imieniu Twojemu, by się wynosić sławą Twoją.“ — Bądź pochwalony Wiekuisty Boże Izraela od wieków do wieków. A cały lud zawołał: „Amen i chwała Wiekuistemu!“ Wynoście Wiekuistego Boga naszego, schylcie się przed podporą nóg Jego, święty On. — Wynoście Wiekuistego Boga naszego, schylcie się przed świętą Jego górą, bo świętym jest Wiekuisty Bóg nasz. — On jest litościwym, odpuści grzechy i nie zgładzi (grzeszników), wielce powściąga gniew Swój i nie rozbudza całej Swój zapalczowości. — Ty Wiekuisty, nie pozbawisz mnie Swego miłosierdzia, łaska Twoja i wiara Twoja zawsze mnie strzedz będą. — Wspomnij na miłosierdzie Swoje, Wiekuisty, bo od wieków ono. — Przyznajcie Bogu moc, na Izraelu Jego wspaniałość, a moc Jego na niebiosach. — Straszny jesteś Boże, w świątyni Swojej, Bóg Izraela, On daje zwycięstwo i wzmocnienie ludowi Swojemu, — bądź pochwalony Boże! Bogiem zemsty Wiekuisty, Boże zemsty objaw się! Wznies się sędzio ziemi, odplać wedle zasługi dumnym. — Wiekuistego jest zbawienie, na lud Twój błogosławieństwo Twoje, Selah! Bóg Zastępów z nami, twierdzą nam Bóg Jakóba, Selah! Boże Zastępów, szczęśliwy człowiek, co Tobie ufa. — Wiekuisty wybaw! — Królu wysłuchaj nas, dnia kiedy wołamy. — Wybaw naród Swój, błogosław dziedzictwu Swojemu, prowadź ich i wynoś ich na wieki. — Dusza nasza łaknie za Wiekuistym, naszą podporą, naszą opieką On. — Bo Nim raduje się serce nasze, bo w świętym imieniu Jego ufamy. — Oby łaska Twoja była nad nami, Wiekuisty, jak wyglądamy Ciebie. — Pokaż nam, Wiekuisty, łaskę Swoją i zbawienie Swoje ześlij nam. — Powstań! bądź nam podporą i odkup nas dla łaski Swojej. — Jam jest Wiekuisty, Bóg Twój, który wywiódł cię z ziemi egipskiej, roztwórz usta swoje (*) i napełnij je. — Szczęśliwy lud, który tak się ma, szczęśliwy lud, którego Bogiem, Wiekuisty. — A ja ufam łasce Twojej, serce moje raduje się na zbawienie Twoje, śpiewać będą Wiekuistemu, bo dobrze mi wyrządził.

אין אומרים מזמור לתודה בשבת ויום טוב, ולא בערב יום כפור, ובערב פסח
ובתה"מ של פסח.

ק מזמור לתודה הריעו לוי כלהארץ : עבדו את יי
בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי יי הוא אלהים הוא
עשנו ולא ילוי ק אנחנו עמו וצאן מרעיתו : באו שערינו
בתודה חצרותיו בתהלה תודו לו ברכו שמו : כירמוב יי
לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו :

בתל אומרים כאן יהי כבוד,

ובשבת וביו"ט אומרים מזמרים אלו.

יט למניצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד תרקייע : יום ליום יביע אמר ולילה
ללילה יתהדעת : אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם :
בכל הארץ ויצא קנם ובקצה תבל מליהם לשמש שם ו
אהל בהם : והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לדוץ
ארח : מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין
נסתר מחפתו : תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות
יהוה נאמנה מחכימת פתי : פקודי יהוה ישרים משמחי
לב מצות יהוה ברה מאירת עינים : יראת יהוה מהורה
עמדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יתרו : הנחמדים
מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים : גם עבדך
נוהר בהם בשמרם עקב רב : שגיאות מריבין מנסתרות
גקני : גם מזדים ו חשך עבדך אלימ'שלוכי אז איתם
ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצון ו אמרי פי והגיון רבי לפניך
יהוה צורי וגואלי :

לדוד

(Psalm ten nie mówi się w Soboty, Święta, wilją Dnia odpustu i Paski i w wolne Święta Paski.)

Mizmor lesodah. (*Psalm 100*). Psalm dziękczynny: Zabrmij śpiewami chwały Wiekuistego, ziemio cała. — Służcie Wiekuistemu radośnie, przystąpcie do Niego z pieśniami. — Wiédzcie, że Wiekuisty jest Bogiem, On nas stworzył i do Niego należymy, myśmy ludem Jego i trzodą Jego pastwiska. — Wnijdźcie do bram Jego z dziękczynieniem, do przysionków Jego z pochwałą. — Złóćcie mu dzięki, błogóśławcie imieniu Jego, ho dobrym jest Wiekuisty, Jego łaska na wicki, a wiara od pokolenia do pokolenia.

(W dni powszednie zaczyna się w tém miejscu Jehi Chebod, w Sobotę i Święta zaś dodają się następujące Psalmy.)

Lamnaceach. (*Psalm 19*). Dla głównego śpiewaka. Psalm Dawida. Nieba opowiadają cześć Boga, a dzieło rąk Jego przestwór ogłasza. — Dzień dniowi przelewa to słowo, a noc nocy objaśnia wiedzę. — Bez słowa, bez wyrazów, nie słychać ich głosu. — Po całej ziemi rozciągnięta ich struna, a krańca świata sięga ich mowa, tam gdzie dla słońca rozbił namiot. — Ono zaś jak oblubieniec wychodzi z swéj komnaty, radośnie jak bohater przebiega swą kolój, wychodzi z kończyn nieba, a obieg jego do drugiego krańca, przed jego żarem nic się nie ukrywa. Nauka Wiekuistego jest doskonałą, orzeźwia duszę, świadectwo Wiekuistego jest wiarogodném, oświeca nierozsądnego, rozkazy Wiekuistego są prawe, rozweselają serce, przykazanie Wiekuistego jest jasne, rozjaśnia wzrok. — Bojaźń Wiekuistego jest czysta, trwa na wieki, ustawy Wiekuistego są prawdą, wszystkie sprawiedliwe. — Pożącańsze nad złoto i czysty kruszec, a słodsze nad miód i plastry miodu. — I sługa Twój przestrzega ich, bo przestrzegając, wielka go czeka nagroda. — Błędy zaś, któż ich dostrzeże? oczyść mnie od winy tajnej. — Strzeż także sługę swojego od przestępstw rozmyślnych, aby mną nie owładnęły, wtedy będę doskonałym i czystym od uchybień wielkich. Przyjm łaskawie słowa ust moich i myśli serca mojego, Wiekuisty, opoko moja i wybawicielu mój.

לִי לְדוֹד בְּשָׁנוֹתַי אֶת־טַעֲמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרָשׁהוּ
 וַיִּלְךָ : אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תִּהְלְתוּ בְּפִי :
 בִּיהוָה הִתְהַלַּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנֻוִים וַיִּשְׁמְחוּ : גִּדְלוּ לַיהוָה
 אֶתִּי וַנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו : דַּרְשֵׁתִי אֶת־יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־
 מְגוּרוֹתַי הַצִּילֵנִי : הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרוּ וּפְגִיחֵם אֲרִי־חַפְרוּ :
 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֵנו : חַנּוּה
 מִלֵּאדָּךְ יְהוָה סָבִיב לִירְאוֹ וַיַּחְלָצֵם : מַעֲמֹ וְרָאוּ כִּי־טוֹב
 יְהוָה אֲשֶׁר־יִגְבֵּר יַחֲסֶה־בוֹ : יֵרָאוּ אֶת־יְהוָה קִדְשׁוֹ כִּי־
 אֵין מַחֲסוֹד לִירְאוֹ : כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבֹ וְדָרְשִׁי יְהוָה לֹא־
 יַחֲסְרוּ כָל־טוֹב : לָכוּ בָנִים שָׁמְעוּ־לִי יִרְאֵת יְהוָה אֲלִמְדָּכֶם :
 מִי הָאִישׁ הִתְפַּיֵן חַיִּים אֱהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב : נִצַּר
 לְשׁוֹנֵךְ מִרַע וּשְׁפָתֶיךָ מִדִּבֵּר מְרָמָה : סוּר מִרַע וְעֲשֵׂה־טוֹב
 בְּקִשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפֵהוּ : עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאֲזִינוּ אֶל־
 שׁוֹעֲתָם : פְּנֵי יְהוָה בְּעֲשֵׂי רַע לַחֲכָרִית מֵאַרְץ זָכָרָם :
 צַעֲקוּ וַיהוָה שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתֵם הַצִּילֵם : קְרוֹב יְהוָה
 לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק
 וּמִכָּלֵם יַצִּילֵנוּ יְהוָה : שֹׁמֵר כֶּל־עֲצַמְתּוֹ אַחַת מִהֲנֶה לֹא
 נִשְׁבָּרָה : תְּמוֹתֶת רִשָׁע רַעַה וְשֹׁנְאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ : פִּדְה
 יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ בְּרִהֲחַסִּים בּוֹ :

ז תְּפִלָּה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מַעֲוֵן אַתָּה הָיִיתָ
 לָנוּ בְּדוֹר וָדוֹר : בְּמַרְם וְתָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵל אֶרֶץ וְתַבֵּל
 וּמַעֲוִלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה־אֵל : תֵּשֵׁב אָנוּשׁ עַד־דָּכָא וְתֵאמָר
 שׁוּבוּ

Ledawid. (*Psalm 34*). Od Dawida. — Gdy udał zmysłów pozbawionego przed Abimelechem, który go wypędził, a on uszedł. — Chwalić będę Wiekuistego każdego czasu, zawsze sława Jego w ustach moich. — Wiekuistym szczyli się dusza moja, niech słuchają pokorni i cieszą się. — Wsławiajcie Wiekuistego razem ze mną, i wznosmy imię Jego wraz. — Szukałem Wiekuistego i wysłuchał mnie, i z wszystkich obaw moich ocalił mnie. — Spojrzeli na Niego i rozjaśnili się, a twarz ich nie zbladła. — Ów biedny wołał, a Wiekuisty wysłuchał, i z wszystkich ucisków ocalił go. — Otacza anioł Wiekuistego bojących się Go, i wybawia ich. — Poznajcie i patrzcie, że Wiekuisty jest dobry, szczęśliwy mąż chroniący się u Niego. — Obawiajcie się Wiekuistego, święci Jego, bo nie mają niedostatku bojący się Go. — Lwy cierpią niedostatek i głód, ale szukającym Wiekuistego nie brakuje wszelkiego dobra. — Dalej dzieci, słuchajcie mnie, hojazi Boga was nauczę. — Który mąż żąda życia, kto lubi długie dni, aby się dobra doczekać; niech strzeże języka swego od złego, a warg swoich od mowy zdradzieckiej. — Stroń od złego i czynń dobrze, szukaj pokoju i ubiegaj się za nim. — Oczy Wiekuistego ku sprawiedliwym są zwrócone, a uszy Jego ku ich wołaniu. — Gniew Wiekuistego dosięga złoczyńców, by zgładzić z ziemi pamięć o nich. — Wołali, a Wiekuisty wysłuchał i z wszystkich ucisków ocalił ich. — Blizkim jest Wiekuisty złamanym na sercu, a na duchu pogiębionych wspomaga. — Liczne są dolegliwości sprawiedliwego, a od wszystkich Wiekuisty go wybawia. — Strzeże On wszystkie jego członki, żaden z nich uszkodzonym nie zostaje. — Złoczyńcę zabija złość, a na wrogów sprawiedliwego wina spada. — Wiekuisty odkupuje dusze swych sług i nie podpadną winie wszyscy, którzy u Niego się chronią.

Teflah Lemoszeh. (*Psalm 90*). Modlitwa Mojżesza, męża Boskiego. — Panie, byłeś nam ucieczką w każdym pokoleniu. — Zanim góry powstały, i urodziła się ziemia i świat, od wieków do wieków Ty jesteś Bogiem. — Sprowadzasz człowieka do pokory i mówisz: „Popraw-

שובנו בני-אדם : פי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּי־חַם אֶתְמוֹל כִּי
 יֵעָבֵר וְאֲשֶׁמּוֹרָה בְּלִילָהּ : זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִי בְּבִקְרַת כְּחֻצִיר
 יִחְלַף : בְּבִקְרַת יִצִיץ וְחֻלְף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ : כִּי-כָלִינוּ
 בְּאִפְסָה וּבְחֻמְתָּה נִבְהַלְנוּ : שֵׁשֶׁת שָׁתָה ק' עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדָה עֲלִמְנו
 לְמֵאוֹר פְּנִיָּה : כִּי כָל-יְמֵינוּ פָּנּוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמֵד-
 הֶגְהָה : יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת ו
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עִמָּךְ וְאִן כִּי גִזּוּ חִישׁ וּנְעָפָה : מִי-יִוָּדַע
 עַז אִפְסָה וּכְיִרְאֵתְךָ עִבְרַתְךָ : לְמַנּוֹת יְמֵינוּ בֵּן הַדּוֹעַ וּנְבֵא
 לְבַב חֲכָמָה : שׁוֹבָה יְהִי עַד-מִתִּי וְהַנְחֵם עַל-עֲבֹרֶיךָ :
 שְׁבָעֵנוּ בְּבִקְרַת חֶסֶדְךָ וּנְרַנְנָה וּנְשַׁמְחָה בְּכָל-יְמֵינוּ : שְׁמַחְנוּ
 כִּימֹת עֲזִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה : יִרְאֵה אֶל-עֲבֹרֶיךָ פִּעֲלֶךָ
 וְהִדְרֶךָ עַל-בְּגִינָהּם : וַיְהִי נָעִם אֲדָנִי אֶלְהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ :

34 יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיזִין בְּצֵל שְׂרֵי יִתְלוֹנֵן : אֹמֵר לַיהוָה
 מַחְסֵי וּמַצֻּדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי : כִּי הוּא יִצְיֹלְךָ מִפַּח יְקוֹשׁ
 מִדְּבַר הַזֹּאת : בְּאִבְרַתּוֹ וַיִּסַּף לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צִנָּה
 וּסְתֵרָה אִמְתּוֹ : לֹא-תִירָא מִפַּחַד לִילָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם :
 מִדְּבַר בְּאִפְסַל יְחֻלְף מִקַּמֵּב יִשׁוּד צְדִיקִים : יִפֹּל מִצִּדְךָ וְאֶלֶף
 וְדַבְּבָה מִיְמִינְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וּשְׁלַמַּת
 רְשָׁעִים תִּרְאֵה : כִּי-אִתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיזִין שְׁמֵת מְעוֹנָה :
 לֹא-תִאָּנָה אֵלֶיךָ רָעָה וּנְגַע לֹא-יִקְרַב בְּאִתְלֶךָ : כִּי
 מִלְּאֲבִיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָה בְּכָל-דְּרָכֶיךָ : עַל-כַּפָּיִם

ישאונה

cie się, synowie Adama! — Bo tysiąc lat w oczach Twoich, jak dzień wczorajszy gdy minął, jak nocna straż. — Rozpraszasz ich, stają się jakby snem, zrana orzeźwiają się jak trawa. — Zrana kwitnie i orzeźwia się, a na wieczór więdnie i usycha. — Bo ginieśmy od gniewu Twojego, przerażeni jesteśmy od Twojej zapalczywości. — Stawiasz występki nasze przed Sobą, tajnie nasze przed światło oblicza Twojego. — Bo wszystkie dni nasze nikną przed oburzeniem Twojem, spędzamy lata swoje jak myśl ulotną. Przeciąg lat naszych jest lat siedmdziesiąt, a jeżeliśmy przy sile, lat osmdziesiąt, dążenie ich trudem i nicością, gdyż prędko się życie ucina i ulatujemy. Kto zna siłę gniewu Twojego, by się obawiał oburzenia Twojego? — Tak daj nam poznać jak liczyć mamy dni swoje, a w ofiarę Ci przyniesiemy mądre serce. — Zwróć gniew Swoj, Wiekuisty! jak długo jeszcze? i zlituj się nad sługami Swojemi. — Nasyć nas zrana łaską Swoją, a będziemy śpiewać i radować się przez wszystkie dni nasze. — Uciesz nas za dni, w których nas dręczyłeś, za lata, w których doznaliśmy nieszczęścia. — Oby sługom Twoim objawiło się dzieło Twoje, a wspaniałość Twoja nad ich dziełmi. — Zléj łaskę Swoją na nas Panie, Boże nasz, a dzieło rąk naszych utrwalał nam, i dzieło rąk naszych utrwalał je.

Joszew bezeser. (*Psalm 91*). Siedząc pod ochroną Najwyższego, przebywając w cieniu Wszchemocnego, mianuję Wiekuistego osłoną moją i twierdzą moją, Bogiem moim, któremu ufam. — Bo On cię ocali od siideł i sieci, od niszcącego moru. — Skrzydłem Swojem cię osłoni, a pod lotkami Jego schronisz się, tarczą i pancierzem Jego wiara. — Nie obawiaj się strachu nocnego, strzały we dnie lecące. — Moru czołgającego się w ciemności, zarazy niszczącej w południe. — Przy boku twoim tysiące legną, miryady przy prawicy twojej, ale ciebie nie dosięgnie. — Tylko oczyma swojemi patrzeć będziesz i ujrzysz jak będzie odplaconém nieprawym. — Bo Ty mówisz: „Wiekuisty mą osłoną,“ u Najwyższego tworzysz sobie ochronę. — Nie zdarzy ci się nieszczęście, a plaga nie zbliży się do namiotu twojego. — Bo aniołom Swoim cię poleci, by cię strzegli na wszystkich drogach twoich. — Na rękach

ישאונה פן־תגף באבן רגליך : על־שחל ופתן תדרוך
 תרמס כפיר ותנץ : כי בי חשק ואפליטהו אשגבהו
 פי־ידע שמי : יקראני ו ואענהו עמו אנכי בצרה
 אחלצה ואכבדה : אך ימים אשביעהו ואראהו
 בישועתי : אך ימים וכו'

קלה הללויה | הללו את־שם יהוה הללו עברי יהוה :
 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו : הללויה כי־
 טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים : פייעקב בחר לו יה
 ישראל לסגלתו : כי אני ידעתי כי־גדול יהוה ואדנינו
 מכל־אלהים : כל אשר הפין יהוה עשה בשמים ובארץ
 בימים וכל־התמוזת : מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים
 למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו : שהבה בכורי מצרים
 מאדם עד־בהמה : שלח אותת ומפתים פתוככי מצרים
 בפרעה ובכל־עבדיו : שהבה גוים רבים ודרג מלכים
 עצומים : לסיחון | מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל
 ממלכות פגען : ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו :
 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדוד־ודוד : כי־ידין יהוה עמו
 ועל־עבדיו יתנחם : עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי
 אדם : פה־להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים
 להם ולא יאזינו אף אין יש־רוח בפיהם : כמותם יהו
 עשיהם כל אשר־בטח בהם : בית ישראל ברכו את־יהוה
 בית איתן ברכו את־יהוה : בית הלוי ברכו את־יהוה יראי

יהוה

piastować cię będą, aby niepotrąciła o kamień noga twoja. Na lamparta, padalca stąpać będziesz, zdepczesz lwa i smoka. Bo Mnie pożądał i ocale go, wywyższę go, bo zna imię Moje. Gdy Mnie przywoła, odpowiem mu, w ucisku jestem przy nim, wybawię go i uczczę go. Długimi laty nasycę go i objawię mu zbawienie Swoje.

Hallelujah. (*Psalm 135*). Hallelujah! Chwalcie imię Wiekuistego, ohwalcie Go słudzy Wiekuistego. Stojący w domu Wiekuistego, w przysionkach domu Boga naszego. Chwalcie Wiekuistego bo dobrotliwym On, śpiewajcie imieniu Jego, bo miłym On. Bo Jakóba wybrał sobie Wiekuisty, Izraela Swym ulubieńcem. Bo wiem ja, że wielkim jest Wiekuisty, a Pan nasz większym nad wszystkie Bogi. Cokolwiek zechce Wiekuisty to czyni, na niebie i na ziemi, w morzach i w wszystkich bezdnach. Wznosi obłoki z krańca ziemi, błyskawice tworzy na deszcz, wydobywa wiatr z jego ukrycia. Co pobił pierworodnych Egiptu, od człowieka do bydłęcia. Zesłał znaki i cuda wśród Egiptu, na Faraona i wszystkich sług jego. Co pobił wiele ludów, i zabił możnych Królów. Sychona Króla Emoreja i Oga Króla Baszanu i wszystkie państwa Kanaan I oddał kraj ich na dziedzictwo, na dziedzictwo Izraelowi swemu ludowi. Wiekuisty imię Twoje na wieki, Wiekuisty, wspomnienia o Tobie od pokolenia do pokolenia. Bo Wiekuisty sądzi lud Swój, i lituje się nad Swymi sługami. Bożyszczą ludów to srebro i złoto, dzieło rąk człowieka. Usta mają a nie mówią, oczy mają a nie widzą, uszy mają a nie słyszą, ani w ustach ich niemasz tchu. Takimi jak oni będą ich mistrze, każdy, co w nich ufa. Domie Izraela, błogosławcie Wiekuistego, domie Aharona, błogosławcie Wiekuistego, domie Lewiego, błogosławcie Wiekuistego, bojący się

יְהוָה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה : בְּרוּךְ יְהוָה | מִצִּיּוֹן שָׁכֵן יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּיָהּ :

קלו תודו ליהוה פי־טוב
 תודו לאלהי האלהים
 תודו לאדני האדנים
 לעשה נפלאות גדלות לבדו
 לעשה השמים בתבונה
 לרוקע הארץ על־המים
 לעשה אזרים גדלים
 את־השמש לממשלת ביום
 את־הירח וכוכבים לממשלות בלילה
 למכה מצרים בבכוריהם
 ויוצא ישראל מהנוכם
 ביד חזקה ובורוע נמויה
 לגזר ים־סוף לגזרים
 ויהעביר ישראל בתוכו
 וגער פרעה וחילו בים־סוף
 למוליד עמו במדבר
 למכה מלכים גדלים
 ויהרג מלכים אדירים
 לסיחון מלך האמרי
 ולעוג מלך הבשן

פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :
 פי לעולם חסדו :

ונתן

Wiekuiestego, błogosławcie Wiekuiestego. Niechaj będzie pochwalony Wiekuiesty z Syonu, Ten który przemieszkiwa w Jeruzalemie. Hallelujah!

Hodu. (*) (*Psalm 136*). Złóżcie dzięki Wiekuiestemu, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Złóżcie dzięki Bogu nad Bogami, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Złóżcie dzięki Panu nad Panami, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Czyniącemu sam wielkie cuda, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Urządzającemu niebiosa mądrością, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Ustalającemu ziemię nad wodami, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Tworzącemu wielkie światła, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Słońce by panowało dniem, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Księżyc i gwiazdy by panowały nocą, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Pobijającemu Egipcyan w ich pierworodnych, bo wiecznie trwa łaska Jego.

I wyprowadził Izraela z pośród nich, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Silną ręką i ramieniem wyciągniętym, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Rozdzielającemu morze na części, bo wiecznie trwa łaska Jego.

I przeprowadził Izraela przez środek jego, bo wiecznie trwa łaska Jego.

I utopił Faraona i wojsko Jego w morzu siłowym, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Prowadzącemu lud swój po puszczy, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Zwyciężającemu wielkich Królów, bo wiecznie trwa łaska Jego.

I zabił możnych władców, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Sychona Króla Emoreja, bo wiecznie trwa łaska Jego.

I Oga Króla Baszanu, bo wiecznie trwa łaska Jego.

וַנִּתֵּן אֶרְצָם לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
 שֶׁשָּׁפְלָנוּ זְכַר־לָנוּ
 וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
 נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

ב. רַגְנוּ צְדִיקִים בְּיְהוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַ תְּהַלֵּלָה :
 הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוּר בְּגִבֹּל עֲשׂוֹר וּפְרוּלוֹ : שִׁירוּ לוֹ
 שִׁיר חֲדָשׁ הַיְמִינִי בְּנֵן בְּתַרְוָעָה : פִּי־יִשְׂרָאֵל דְּבַר־
 יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה : אֱהָב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
 יְהוָה מִלְּאָה הָאָרֶץ : בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ
 וּבְרוּחַ פִּי כָל־צְבָאָם : כַּיֵּם כַּיֵּם מִי הַיָּם נָתַן
 בְּאִוְצְרוֹת הַהוֹמֹת : יִירָאוּ מִיהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ
 יִגִּדוּ כָל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל : כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא־צְוָה
 וַיַּעֲמֵד : יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא מַחְשְׁבוֹת עַמּוּם :
 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדוֹר וָדוֹר :
 אֲשֶׁר־יִגְוִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהָיו הָעַם וּבָחַר לְנַחֲלָה לוֹ :
 מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאָדָם : מִמְּכֹן־
 שְׁבֹתוֹ הַשְּׁנִיחַ אֵל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הַיִּצֵּר יַחַד לִבָּם
 הַמְבִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין הַמְלֹךְ נוֹשָׁע בְּרֵב־חַיִל
 גְּבוּר לֹא־יִנְצַל בְּרֵב־כֹּחַ : שֶׁקֶר הַפּוֹס לַתְּשׁוּעָה וּבְרֵב
 חַיִּלוֹ לֹא יִמְלֹט : הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יִרְאוּ לַמַּיְחָלִים
 לְחַסְדוֹ

I oddał ziemię ich na dziedzictwo, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Na dziedzictwo Izraelowi swojemu słudze, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Który w poniżeniu naszym nas wspomina, bo wiecznie trwa łaska Jego.

I zwolnił z nas wrogów naszych, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Który daje pożywienie wszelkiemu ciału, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Złóżcie dzięki Bogu niebios, bo wiecznie trwa łaska Jego.

Ranenu Cadikim. (*Psalm 33*). Radujcie się sprawiedliwi w Wiekuistym, prawym przystoi chwalenie Go. Złóżcie dzięki Wiekuistemu na arfie, na lutni dziesięciostronnej śpiewajcie Mu. Śpiewajcie Mu pieśń nową, gra niech głośno zabrzmie! Bo prawem jest słowo Wiekuistego, a wszystkie dzieło Jego wiarą. Miłuje cnotę i prawo, łaska Wiekuistego napelnia ziemię. Przez słowo Wiekuistego niebo się stało, a tchem ust Jego wszystkie Jego zastępy. Zbiera jak mur wody morskie, ukrywa wały w otchłaniach. Ziemia cała obawia się Wiekuistego, drżą przed Nim wszyscy mieszkańcy świata. Bo On rzekł i stało się, — rozkazał, i utrwaliło się. Wiekuisty zniszczył zamiary ludów, zniweczył zamiary narodów. Zamiary Wiekuistego wieczno-trwałe, zamysły serca Jego przez wszystkie pokolenia. Szczęśliwy naród, którego Bogiem Wiekuisty, lud, którego Sobie wybrał na własność. Z nieba spoglądał Wiekuisty, widział wszystkich synów ludzkich. Z siedziby pobytu swego spojrział na wszystkich mieszkańców ziemi. On, który tworzył serca ich wraz, który pojmuje wszystkie ich czyny. Król nie zwycięża mnóstwem wojska, mocarz nie ocala się wielkością siły. Rumak nie zapewni zwycięstwa, a potężna siła nie zawsze ocala. Oko Wiekuistego zwróconém jest do bojących się Go, do ufających

לְחֶסֶדְךָ : לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעַב : נַפְשֵׁנוּ
 חֲכֵמָה לְיְהוָה עֲזָרְנוּ וּמְגַנְנֵנוּ הוּא : כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבְנוֹ
 כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּמִחְנוֹ : יְהִי־חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
 יִחַלְנוּ לָךְ :

צב מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה
 וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ : לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ וְאֶמְוִנָתְךָ
 בְּבִלְיוֹת : עֲלֵי־עֲשׂוֹר וְעֲלֵי־נָבֶל עָלֵי הַגִּזְיוֹן בְּכַנּוֹר : כִּי
 שָׁמַחְתָּנִי יְהוָה בַּפֶּעַלְךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן : מִהֲגִדְלוֹ
 מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ : אִישׁ־בַּעַר לֹא
 יֵדַע וּכְסִיד לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת : בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים אֲכַמֹּא־עֹשֵׁב
 וַיִּצְיָצוּ כָּל־פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמֵדֵם עֲדֵי־עַד : וְאַתָּה מְרוֹם
 לְעֵלָם יְהוָה : כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבֹיךָ יֹאבְדוּ
 יִתְפָּרְדוּ כָּל־פְּעָלֵי אֱוֹן : וּתְרֵם בְּרֵאִים קִרְנֵי בִלְתֵי בְשֵׁמֶן
 רֵעֲנָן : וּתִבְטַט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בַקָּמִים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה
 אֲזֹנֵי : צַדִּיק כַּתְּמַר יִפְרַח כְּאֲרוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה : שְׁתוּגִים
 בְּבֵית יְהוָה בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה
 דְּלִשְׁנַיִם וְרֵעֲנָנִים יִהְיוּ : לְהַגִּיד כִּי־יִשָּׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־
 עֲקָתָה בּוֹ : עולתה קרי

צב יתה מלך גאות לבש לבש יתה עז התאזר אף־
 תבון תבל בל־תמוט : נכון כסאך מאז מעולם אתה :
 נשאו נהרות יתה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים :
 מקלות מים רבים אדירים משברי־ים אדיר
 במרום

łascie Jego. By ocalić duszę ich od śmierci, wyżywić ich podczas głodu. Dusza nasza wygląda Wiekuistego, naszą pomocą, naszą tarczą On. Bo Nim cieszy się serce nasze, bo w świętym imieniu Jego ufamy. Oby łaska Twoja, Wiekuisty, była nad nami, tak jak w Tobie mamy zaufanie.

Mizmor Szyr. (*Psalm 92*). Psalm. Pieśń na dzień Sabatu. Pięknie to składać dzięki Wiekuistemu, śpiewać imieniu Twojemu, Najwyższy! Opowiadać zrana o Twój łasce, o wierze Twojej w nocach. Na dziesięciostronnej lutni, na cytrze, dumką na arfie. Boś mnie ucieszył, Wiekuisty, czynami Swojemi, dziełu rąk Twoich ja śpiewam. Jak wielkie są dzieła Twoje, Wiekuisty, głębokie bardzo pomysły Twoje. Nieuk tego nie poznaje, nierozsądny nie pojmuje. Że bezbożni rosną jak trawa, że złoczyńcy rozkwitają na swą wieczną zgubę. Ty zaś, Wiekuisty, wiecznie jesteś wzniosłym. Otóż wrogi Twoje, Wiekuisty, otóż wrogi Twoje zginą, złoczyńcy wszyscy rozproszą się. A siła moja wznosi się jak moc bawołu, nawet zgrzybiałość moja jak zieleniejąca oliwa. I oczy moje śledzą czychających na mnie; a uszy usłyszą gdy się spikną na mnie złoczyńcy. Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, jak cedr Libanu w górę się wzbija. Zaszczepieni w domu Wiekuistego, w dworcach Boga naszego zakwitną. Jeszcze w starości owoc wydadzą, pełni soków i świeżości. By oznajmili, że sprawiedliwy Wiekuisty, opoka moja, i że nie masz w Nim przygany.

Adonaj malach. (*Psalm 93*). Wiekuisty panuje, odziany wspaniałością, Wiekuisty odziany mocą, uzbraja się, a świat stoi trwale, że się nie zachwieje. Trwale stoi tron Twój, od dawna, od wieków Ty jesteś. Wznoszą strumienie, Wiekuisty, wznoszą strumienie głos swój, wznoszą ryk swój strumienie. Nad głosy wód rozległych, potężnych, nad głosy wałów morskich, potężniejszy

בְּמִרוֹם יְהוָה : עֲדֹתֶיךָ וְנֶאֱמָנוּ מָאֵד לְבֵיתְךָ נְאֻוֹה־כְּדָשׁ
 יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים :

בתול מתחילין כאן אחר מוזמר לתודה .

יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי
 שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם : מִמְּזוֹרַח־שֶׁשֶׁשׁ
 עַד־מְבֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה : רֵם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְהוָה עַל
 הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יְהוָה שִׂמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדוֹר־
 וָדוֹר : יְהוָה בְּשָׁמַיִם הַכִּיִן בְּסֹאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה :
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתַגֵּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעַלְמֵם וְעַד : יְהוָה
 מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ : יְהוָה הַפִּיר עֲצַת
 גוֹיִם הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלִב־
 אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תִקּוּם : עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם
 תִּעֲמַד מַחְשְׁבוֹת לְפִי לְדוֹר וָדוֹר : כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי
 הוּא־צָוָה וַיַּעֲמֵד : כִּי־בָתַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֵׁב
 לוֹ : כִּי־עֵקֶב בָּתַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִנְגָּתוֹ : כִּי לֹא־
 יִטּוֹשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזוֹב : וְהוּא רַחוּם וְ
 יִכְפֹּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר
 כָּל־חַמְתּוֹ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־
 קְרִאָנוּ :

אֲשֶׁרֵי וַיִּשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סְלָה : אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שִׁפְכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהָיו :

תהלה

Wiekuiesty na wysokości. Świadcstwa Twoje stale się sprawdzają, domowi Twojemu świętość przystoi, Wiekuiesty na długie dni.

(W dniach powszednich modlitwa ta następuje bezpośrednio po Mizmor lesodah).

Jehi chewod. (*) Cześć Wiekuiestemu przez wszystkie wieki, Wiekuiesty cieszy się swemi dziełami. Imię Wiekuiestego niechaj będzie pochwaloném teraz i na wieki. Od wschodu słońca do zachodu jego, wstawioném jest imię Wiekuiestego. Wznioślejszy nad wszystkie ludy Wiekuiesty, cześć Jego na niebie. Wiekuiesty, imię Twoje trwa wiecznie, Wiekuiesty, wspomnienie o Tobie przez wszystkie pokolenia. Wiekuiesty na niebie ustalił tron Swój, a władza Jego na wszechświat się rozciąga. Cieszy się niebo i raduje się ziemia i głoszą między ludami: „Wiekuiesty panuje! Wiekuiesty jest Królem, Wiekuiesty królował, Wiekuiesty królować będzie na wieki wieków!“ Wiekuiesty jest Królem wiecznym, ludy bezbożne nikną z Jego ziemi. Wiekuiesty zniszczył zamiary ludów, zniweczył zamysły narodów. Wiele jest pomysłów w sercu człowieka, ale zamiary Wiekuiestego tylko się ostaną. Zamiary Wiekuiestego wiecznie trwałe, zamysły serca Jego przez wszystkie pokolenia. Bo On rzekł i stało się, rozkazał i utrwaliło się. Bo Wiekuiesty wybrał sobie Syon, upodobał je Sobie na siedzibę. Bo Bóg wybrał sobie Jakóba, Izraela na własność Swoją. Bo Wiekuiesty nie odepchnie Swego ludu, dziedzictwa Swego nie opuści. On jest litościwym, odpuści grzechy i nie zgładzi (grzeszników) i wielce powściąga gniew Swój i nie rozbudza całej Swój zapalczywości. Wiekuiesty, wybaw! Królu, wysłuchaj nas, dnia kiedy wołamy.

Aszre. (*) Szczęśliwi przebywający w domu Twoim, którzy wiecznie Cię uwielbiają. — Selah. — Szczęśliwy lud, który tak się ma, szczęśliwy lud, którego Bogiem Wiekuiesty.

קמה תהלה לדוד

אַרְוַמְמָה אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד :
 בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲרִיכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד :
 גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אִין חֶקֶךָ :
 דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדֹּד :
 הַדָּר כְּבוֹד הַדָּוָה וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :
 וְעֲזֹזוּ גְבוּרָתֶיךָ יֵאמְרוּ וּגְדֻלּוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה : יתיר ו'
 זָכַר רַב־טוֹבָךָ יִפְיֵעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ :
 חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אַפִּים וּגְדֻלַּת־חֶסֶד : יתיר ו'
 טוֹב־יְהוָה לְכָל וְרַחֲמֵי עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו :
 יוֹדֶה יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה :
 כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֵאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ :
 לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ :
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דָּוָר וְדָר :
 סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנְּפֻלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים :
 עֵינַי כָּל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁפְּרוּ וְאַתָּה גּוֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :
 פּוֹתֵחַ אֶת־יַדְּךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן :
 צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וַחֲסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו :
 קְרוֹב יְהוָה לְכָל־קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת :
 רְצוֹן־יֵרָאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 תְּהַלֵּל יְהוָה יִדְבַּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר שִׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 קָמוּ יְיָ וְאַנְחֵנוּ וְנִבְרַךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :
 הַלְלוּיָהּ

PIEŚŃ POCHWALNA DAWIDA. (Psalm 145).

Wynoszę Cię Boże mój i Królu, błogosławię imię Twoje wiecznie i zawsze.

Każdego dnia błogosławię Cię, wychwalam imię Twoje wiecznie i zawsze.

Wielkim jest Wiekuisty i wielce wstawionym, a wielkość Jego niedocieczona.

Pokolenie chwala pokoleniu czyny Twoje, o mocy Twojej opowiadają.

Blask sławy wspaniałości Twojej i sprawy cudów Twoich głosić będę.

O sile strasznych dzieł Twoich rozprawiają i o wielkości Twojej opowiem.

Pamięć o wielkiej dobroci Twojej rozgłaszają i sprawiedliwość Twoją opiewają.

Litościwym i miłosiernym Wiekuisty, nie skory do gniewu i wielki w ułaskawieniu.

Dobrotliwym jest Wiekuisty dla wszystkich, a miłosierdzie Jego nad wszystkimi Jego dziełami.

Chwałą Cię Wiekuisty wszystkie twory Twoje, błogosławią Cię pobożni Twoi.

Chwałę państwa Twego głoszą, o mocy Twojej opowiadają. Aby oznajmić synom ludzkim o mocy Jego i o chwale blasku Jego panowania.

Państwo Twoje jest państwem wszystkich wieków, a władza Twoja przez wszystkie pokolenia.

Wiekuisty podpira wszystkich upadających i wznosi wszystkich upokorzonych.

Oczy wszystkich Ciebie wyglądają, bo Ty dajesz im strawę w czasie właściwym.

Otwierasz rękę Swoją i nasycasz życzliwością wszystko żyjące.

Sprawiedliwym jest Wiekuisty w wszystkich Swych drogach, i łaskawym w wszystkich czynach Swoich.

Blizkim jest Wiekuisty wszystkim, którzy Go wzywają, wszystkim wzywającym Go w prawdzie.

Zyczenie bojących się Go wykonywa, wołania ich słucha i ocala ich.

Strzeże Wiekuisty wszystkich miłujących Go, a wszystkich nieprawych wytępia.

Chwałę Wiekuistego opowiadają usta moje, a wszelkie ciało niech chwali święte imię Jego wiecznie i zawsze.

My zaś błogosławmy Boga od dziś aż na wieki. Hallelujah!

קמו הַלְלוּהָ | הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה : אֶהְלֹלָה יְהוָה
 בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי : אֶל־תִּבְטְחוּ בַּגְּדֵיכִים בְּבֶן־
 אָדָם | שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה : תֵּצֵא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאֲדָמְתוֹ
 בַּיּוֹם הַהוּא אֲכַדוּ עֲשִׂתְנָתוֹ : אֲשֶׁר־י שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרוֹ
 שִׁבְרוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו : עֲשֵׂה | שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם
 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשְׁמַר אֲמַת לְעוֹלָם : עֲשֵׂה מִשְׁפָּט |
 לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לָחֵם לְרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים :
 יְהוָה | פִּקַּח עוֹרִים יְהוָה זָקַף כְּפּוֹפִים יְהוָה אֲהַב
 צְדִיקִים : יְהוָה | שְׁמַר אֶת־גֵּרִים יְתוֹם וְאִלְמָנָה יַעֲוֹד
 וְדַרְךְ רַשָּׁעִים יַעֲזוֹת : יִמְלֹךְ יְהוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ
 צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ :

קמו הַלְלוּהָ | כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נַעֲמִים נֵאֻוָה
 תְּהִלָּה : בְּנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה גִּדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם : תְּרוֹפָא
 לְשׁוֹבְרֵי לֵב וּמַתְבָּשׁ לְעַצְבוֹתָם : מוֹנֶה מִסְפָּר לְפוֹכְבִים
 לְכֹלָם שְׁמוֹת יִקְרָא : גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כַּח לַתְּבוּנָתוֹ
 אֵין מִסְפָּר : מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רַשָּׁעִים עֲרִי־
 אָרֶץ : יַעֲנֵנו לְיְהוָה בְּתוֹדָה וְזַמְּרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר :
 הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם | בְּעֵבִים הַמְכִין לְאָרֶץ מִטֵּר הַמְצַמִּית
 הַרִים חֲצִיר : נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְבַגֵּי עֹרֵב אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּ : לֹא בַּגְבוּרַת הַסּוּם יַחְפֵּן לְאֲבִשׁוֹקֵי הָאִישׁ
 יִרְצֶה : רוּצֶה יְהוָה אֶת־יִרְאָיו אֶת־הַמְּיֹחֲלִים לְחַסְדּוֹ :
 שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן : כִּי־חֹזֵק
 בְּרִיחֵי

Hallelujah. (*Psalm 146*). Chwal duszo moja, Wiekuistego. Wysławiać będę Wiekuistego, póki żyję, śpiewać Bogu mojemu, póki istnieje. Nieufajcie książętom, synowi człowieczemu, u którego nie masz ocalenia. Gdy duch z niego wyjdzie, wraca do ziemi, w tym samym dniu giną jego marzenia. Szczęśliwy, któremu pomocą Bóg Jakóba, którego nadzieja w Wiekuistym Bogu swoim. Co stworzył niebo i ziemię, morze i wszystko co w nich, dochowuje wiary na wieki. Wyrządza sprawiedliwość uctwionym, dostarcza chleba zgłodniałym. Wiekuisty rozwiązuje uwięzionych, Wiekuisty otwiera oczy niewidomym, Wiekuisty wznosi upokorzonych, Wiekuisty miłuje sprawiedliwych, Wiekuisty strzeże przychodniów, sieroty i wdowy utrzymuje, a drogę nieprawych skrzywia. Wiekuisty panować będzie wiecznie, Bóg Twój, o Syonie, przez wszystkie pokolenia. Hallelujah!

Hallelujah. (*Psalm 147*). Hallelujah! Pięknie to śpiewać Bogu naszemu, przyjemnie, bo Jemu przystoi chwała. Wiekuisty odbuduje Jeruzalem, rozproszonych Izraela zgromadzi. On leczy złamanych na sercu, rany ich goi. Gwiazdy liczbą oznacza, wszystkie po nazwisku mianuje. Wielkim nasz Pan, potężny siłą, rozum Jego nieobliczony. Wiekuisty utrzymuje pokornych, zniża nieprawych aż do ziemi. Nućcie Wiekuistemu pieśń dziękczynną, śpiewajcie Bogu naszemu na cytrze. On okrywa niebo obłokami, przygotowuje deszcz dla ziemi, rosnąć daje trawie na górach. Daje bydłu jego strawę, młodym krukowi wołającym o nią. Siły rumaka nie żąda, ramienia ludzkiego Sobie nie życzy. Wiekuisty życzliwy dla bojących się Go, dla wyglądających Jego łaski. Chwal, Jeruzalemie, Wiekuistego, wstawiaj Boga swego, Syonie! Bo On wzmacnia

בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרֶךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבְּךָ : הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם
 חֶלֶב חַטִּים יִשְׁבִּיעְךָ : הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד-מִהֲרָה
 יְרוּץ דְּבָרוֹ : הַנָּתַן שְׁלֹג כְּצֹמֵר כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר :
 מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרְחוֹ מִי יַעֲמֹד : יִשְׁלַח-
 דְּבָרוֹ וַיִּמָּס יִשָּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ-מַיִם : מִגִּיד דְּבָרוֹ לַיַּעֲקֹב
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עָשָׂה בֵּן לְכָל-גּוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוֹם הַלְלוּיָהּ : ^{דבריו ק'}

קמח הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם הַקְּלוּהוּ
 בְּמְרוֹמִים : הַלְלוּהוּ כָּל-מְלֹאכֵיו הַלְלוּהוּ כָּל-צְבָאוֹ :
 הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל-כּוֹכְבֵי אוֹר : הַלְלוּהוּ
 שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַיָּמִים אֲשֶׁר | מֵעַל הַשָּׁמַיִם : יִהְלֹו אֶת-
 שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוֹ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם
 חֲקִנְתָּן וְלֹא יַעֲבוֹר : הִלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תְּגִינִים
 וְכָל-תְּהוֹמוֹת : אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֹג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה
 דְּבָרוֹ : הַתְּרִים וְכָל-גְּבֻעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל-אֲרוֹזִים : תַּחֲתֵיה
 וְכָל-בְּהֵמָה רִמָּשׁ וְצִפּוֹר כְּנָף : מְלִכֵי-אָרֶץ וְכָל-דְּאָמִים
 שָׁרִים וְכָל-שֹׁפְטֵי אָרֶץ : בַּחֲוָרִים וְגַם-בַּתּוֹלוֹת וְקַנִּים
 עַם-נְעָרִים : יִהְלֹו | אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגָב שָׁמוֹ לְבָדוֹ
 הוֹדוּ עַל-אָרֶץ וּשְׁמַיִם : וַיִּרֵם קֶרֶן | לְעַמּוֹ תַּהֲלֶה לְכָל-
 חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ : ^{צבאיו ק'}

קמח הַלְלוּיָהּ | שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תַּתְּקֵלְתוּ בְּקַהֲל
 חֲסִידִים : יִשְׂמַח-יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם :
 יִהְלֹו

zasuwy bram twoich, błogosławi dzieciom twoim wśród ciebie. Obdarza granice ~~twoje~~ pokojem, tłuszczem pszenicy cię nasycą. Zesyła rozkaz Swój na ziemię, szybko leci słowo Jego. Spuszcza śnieg jak wełnę, szron jak proch rozsypuje. Rzuca lód Swój jak kruchy, któż przed mrozem Jego się ostoi? Zesyła słowo Swoje i topi je, dmie wiatrem Swoim i płynie woda. Ogłasza słowo Swoje Jakóbowi, ustawy i prawa Swoje Izraelowi. Dla żadnego innego ludu tego nie uczynił, a prawa nie nauczył ich. Hallelujah!

Hallelujah. (*Psalm 148*). Hallelujah! Chwalcie Wiekuistego na niebie, chwalcie Go na wysokości. Chwalcie Go wszyscy aniołowie, chwalcie Go wszystkie zastępy. Chwalcie Go słońce i księżycu, chwalcie Go wszystkie świetne gwiazdy. — Chwalcie Go nieba niebios i wody co nad niebiosami. Niech chwałą imię Wiekuistego, bo On rozkazał i stworzone zostały. I ustanowił je na zawsze, na wieki, nazaczył prawidła, których nie przekraczają. Chwalcie Wiekuistego na ziemi, potwory i wszystkie głębie. Ogień i grad, śnieg i para, wiatr burzliwy, wykonywają słowo Jego. Góry i wszystkie pagórki, drzewa owocowe i wszystkie cedry. Zwierz i wszystkie bydło, płaz i ptaki lotne. Królowie ziemscy i wszystkie narody, Książęta i wszyscy sędziowie ziemscy. Młodzieńcy i dziewice, starzy i młodzi. Niech chwałą imię Wiekuistego, bo wzniósł imię Jego samo, chwalał Jego na ziemi i na niebie. I wznosił potęgę ludu Swego na sławę wszystkich pobożnych Swoich, synów Izraela, ludu doń zbliżonego, Hallelujah!

Hallelujah. (*Psalm 149*). Hallelujah! Śpiewajcie Wiekuistemu pieśń nową, sławę Jego w zborze pobożnych. Izrael raduje się stwórcą Swoim, dzieci Syonu cieszą się królem swoim.

יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בְּתִפְּחָ וּכְנֹזר יִזְמְרוּ-לוֹ : כִּירְוָצָה יְהוָה
 בְּעַמּוֹ יִפְאָר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה : יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד
 יִרְנְנוּ עַל-מִשְׁכְּבוֹתֵם : רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב
 פִּיפְיוֹת בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחְוֹת פְּלֹאֲמִים :
 לְאֹפֶר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל : לַעֲשׂוֹת
 בָּהֶם מִשְׁפָּט פְּתוּב הַדָּר הוּא לְכָל-חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

ב הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ :
 הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ
 שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְכַּ וּכְנֹזר : הַלְלוּהוּ בְּתִפְּחָ וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעָנָב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן
 שְׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ | יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְקָאוֹת קְבוֹדוֹ : וּבְרוּךְ | שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן :

ד"ה א' כ"ט וּבִבְרֵךְ דָּוִד אֶת-יְיָ לְעֵינַי פְּדֵה-תַקְהֵל וַיֹּאמֶר
 דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מִעוֹלָם וְעַד-
 עוֹלָם : לֵךְ יְיָ הַגְּדֵלָה וְתַגְבֹּרָה וְתַתְּפָאֶרֶת וְתַנְצַח וְתַהוֹד
 כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ קָדְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל |
 לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂר וְתַכְבֹּד מְלַפְנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
 וּבִבְרֵךְ כַּח וּגְבוּרָה וּבִבְרֵךְ קְדֻשָׁה וְלַחֲזוֹק לְכָל : וְעַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ

Chwałą imię Jego tańcami, bębniem i arfą śpiewają Mu. Bo życzliwym jest Wiekuisty dla ludu Swojego, wieńczy pokornych zbawieniem. Cieszą się pobożni wspaniałością, śpiewają na łożu swoim. Wywyższenie Boga w ich ustach, a miecz obosieczny w ich ręku. By zemsty dokonać na ludach bezbożnych, karcein na narodach. Uwięzić ich królów w łańcuchy, a znakomitości ich w okowy żelazne. Wykonać na nich wyrok przepisany. Stawą to dla wszystkich Jego pobożnych. Hallelujah!

Hallelujah. (*Psalm 150*). Hallelujah! Chwalcie Boga w Jego świątyni, — chwalcie Go na jego mocnym sklepieniu. — Chwalcie Go w sile Jego, — chwalcie Go podług wielkości Jego majestatu. — Chwalcie Go dźwiękiem surmy, — chwalcie Go cytrą i arfą, — chwalcie Go bębniem i tańcem, — chwalcie Go na stronach i flecie. — Chwalcie Go głośnym brzękiem, — chwalcie Go głośnym dźwiękiem. — Wszelki duch Boga chwali! Wszelki duch Boga chwali. Hallelujah!

Baruch Adonaj. (*) Błogosławiony Wiekuisty na wieki. Amen, Amen. Błogosławiony Wiekuisty na Syonie, zasiadający w Jeruzalemie. Hallelujah! Błogosławiony Wiekuisty Bóg, Bóg Izraela, sam wykonywający cuda. Błogosławione imię Jego wspaniałe na wieki, a wspaniałością Jego napelni się ziemia cała. Amen, Amen.

Wajewarach Dawid. A Dawid błogosławił Wiekuistego w oczach całego zboru i rzekł Dawid: bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Izraela, ojciec nasz, przez wszystkie wieki. Twoją, Wiekuisty, jest wielkość, potęga, wspaniałość, zwycięstwo i sława, wszystko co na niebie i na ziemi. Twoją Wiekuisty jest władza, Tyś wywyższonym na czele wszystkiego. A dostaki i sława od Ciebie przychodzą, Ty władasz wszystkiem, a w ręce Twojej siła i potęga, w Twojej mocy jest wywyższać i utrwać wszystko. A teraz,

אֶלְהֵינוּ מוֹדִים מוֹדִים לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפִאֲרָתְךָ :
 נחמיה ט' אֶתָּה הוּא יי לְבָרְךָ אֶתְּ עֲשִׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים
 וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֶתָּה מְחִיָּה אֶת־כָּלָם וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ
 מְשַׁתְּתִים : אֶתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם
 וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׁדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם : וּמִצֵּאתָ
 אֶת־לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ :

וְכֹרֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי
 הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָזִישִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ וְתָקַם אֶת־
 דְּבָרְךָ כִּי צָדִיק אָתָּה : וַתֵּרָא אֶת־עֲנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
 וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַד־יְסוֹף : וַתֵּתֵן אֶתָּה וּמִפְתִּים
 בְּפָרְעָה וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־עַם אֲרָצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הוֹיָדוּ
 עֲלֵיהֶם וַתַּעֲשֵׂלָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה : וַתִּים בְּקַעַת לְפָנֵיהֶם
 וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם בַּיָּבֵשׁה וְאֶת־רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
 בְּמִצּוֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִים :

וַיִּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם : וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָא הָעָם
 אֶת־יְהוָה וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוֹ :

אֲזַי יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 לַיהוָה וַיֵּאֱמְרוּ לְאֹמֵר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה סִים
 וּרְכַבּוּ

Boże nasz, dziękujemy Ci, wychwalamy wspaniałe imię Twoje. Ty Wiekuisty jesteś sam jeden, Ty stworzyłeś niebiosa i niebiosa niebios i wszystkie ich zastępy, ziemię i wszystko co na niej, morza i wszystko co w nich, Ty ożywasz wszystko, a zastępy niebios korzą się przed Tobą. Ty jesteś Wiekuistym Bogiem, który wybrałeś Abrahama i wywiodłeś go z Ur-Kasdim i nadałeś mu imię: Abraham, bo znalazłeś serce jego wiernem Tobie.

Wechoros. I zawarłeś z nim przymierze, by dać ziemię Kenaaneja, Chyteja, Emoreja, Peryzeja, Jebuseja i Girgaszeja, by dać ją potomstwu jego i sprawdziłeś słowo Swoje, bo jesteś sprawiedliwym. Widziałeś nędzę ojców naszych w Egipcie i wołanie ich słyszałeś nad morzem sitowém. Dokonałeś znaków i cudów na Faraonie, na wszystkich sługach jego i na całym ludzie jego kraju, bo wiedziałeś, że rozmyślnie ich krzywdzili i utworzyłeś Sobie imię, jak dziś się dzieje. A morze rozłupałeś przed nimi, i przeszli wśród morza po suszyźnie, a ścigających ich wtrąciłeś w otchłanie, jak kamień w wody gwałtowne.

Wajoszah. (*) I ocalił Wiekuisty dnia owego Jisraela z rąk Micrajim, i widział Jisrael Micrajim umarłych nad brzegiem morza. I widział Jisrael moc wielką, którą wykonał Wiekuisty na Micrajim, i obawiał się lud Wiekuistego i uwierzył w Wiekuistego i w Moszeh'a sługę Jego.

Oz joszyr. (*) Wtedy śpiewali Moszeh i synowie Jisraela pieśń tę Wiekuistemu i rzekli tak: Śpiewać będę Wiekuistemu, bo wielce wzniosły; i rumaka

וּרְכַבּוּ רִמָּה בַיָּם : עֲזֵי וּזְמֶרֶת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה
 אֱלֹהֵי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמֶנּוּהוּ : יְהוָה אִישׁ מְלַחֵמָה
 יְהוָה שְׁמוֹ : מִרְכַּבַת פָּרָעָה וַחֲלוֹ יִרְהַב בַּיָּם וּמִבְּתֵר
 שְׁלֹשִׁי טַבְּעוּ בַיָּם־סוּף : תְּהַמֵּת יִכְסִימוּ יִרְדּוּ בַמְּצוֹלֹת
 כְּמֹד־אֲבֹן : יְמִינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַפֶּחַ יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ
 אוֹיֵב : וַיִּבְרַב גְּאוּנֶךָ תְּהַרֵם קַמִּיָּה תִשְׁלַח תִּרְנֶנֶךָ יֵאֱכַלְמוּ
 פִּקֵּשׁ : וּבְרוּחַ אַפְּיֶךָ גַּעְרָמוּ מִיָּם נִצְבּוּ כְּמֹד־נֶד נְזֻלִים
 קָפְאוּ תְהַמֵּת בְּלִבָּיָם : אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֵּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק
 שְׁלָל תְּמַלְאֵמוּ נַפְשֵׁי אֶרְיֵק חֲרָפִי תִזְרִישְׁמוּ יָדַי : נִשְׁפֹּת
 בְּרוּחֶךָ כִּפְמוּ יָם צָלְלוּ בְּעוֹפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים : מִי־
 כְּמִכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בַּקֶּדֶשׁ נוֹרָא תְהַלֵּת
 עֲשֵׂה פֶדָא : נְסִית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ : נְחִית בְּחַסְדֶּךָ
 עֲסִיזוּ גְּאֵלֶת נְהַלֵּת בְּעִזָּה אֶל־נֹחַ קִדְשֶׁךָ : שְׁמַעוּ עַמִּים
 יִדְגִּזּוּן חֵיל אַחֲזוּ יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי : אֲזוּ נִבְהַלּוּ אֱלֹפֵי אֱדוּם
 אֵילֵי מוֹאָב יֵאֲחַזְמוּ רַעַד נִמְנוּ כֹּל יִשְׁבִי כְּנַעַן : תִּפְל
 עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחַד בְּגִדְלֵךָ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֲבֹן עֵד־
 יַעֲבֹר עִמָּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עִם־זוּ קִנִּית : תִּבְאַמוּ
 וְתִטְעֵמוּ בְּתֵר נְחֻלְתֶּךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלֹת יְהוָה מִקֶּדֶשׁ
 אֲדִנִּי כֹנְנֵי יָדֶיךָ : יְהוָה וַיִּמְלֵךְ לְעֵלְמָס וְעַד : יְהוָה יִמְלֵךְ
 לְעֵלְמָס וְעַד : כִּי בָּא סוּס פָּרָעָה בְּרִכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו
 בַּיָּם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 הִלְכוּ בַיַּבֵּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם : כִּי לִי הַמְּלֻכָה וּמוֹשֵׁל
 בַּנְּגִיִּם : וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּהַר־צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת־הַר

i jeźdźca pograżył w morze. Sławą i pieniem mojem, Jah, On stał mi się zbawieniem. Ten to Bóg mój, uwielbiam Go, Bóg ojca mojego, wynoszę Go, Wiekuisty jest mężem boju, Wiekuisty imię Jego. Wozy i wojska Faraona wtrącił w morze, a wybór jego wodzów utonął w morzu sitowém. Przepaście zakryły ich, zestąpili w głębie, jako kamień. Prawica Twa, Wiekuisty, wslawiona siłą, prawica Twa, Wiekuisty, gromi wroga. A wielkością majestatu, burzysz przeciwników, rozkiełnasz swój zapal, zniszczy ich jak źdźbło. Tchnieniem nozdrzy Twych, piętrzyły się wody, stanęły jak mur — wody płynące, skrzepty tonie w środku morza. Rzekł wróg: „będę gonił, doścignę, łup podzielę, nasyci się nimi chuć moja, obnażę miecz, zgładzi ich ma ręka. Zadałeś tchem Swoim, zakryło ich morze, potonęli jak ołów w wodach gwałtownych. Któż między Bogi Tobie równy, Wiekuisty? Któż równie Tobie wslawiony świętością? straszny chwałą, cudotwórco! Wyciągasz prawicę, połkła ich ziemia. Wiesziesz swą łaską ten lud, któryś wybawił, prowadzisz swą mocą do przybytku świętości. Słyszały narody, zadrzały, dreszcz przejął mieszkańców Peleszeth. Wtedy zdumieli książęta Edomu, mocarze Moabu, drzenie ich przejęło, stopnieli mieszkańcy Kanaan. Napadła na nich bojaźń i strach, przed wielkością ramienia Twego zdreśli jak glaz, aż przejdzie lud Twój, o Wiekuisty, aż przejdzie lud, któryś przysposobił; aż przywiesziesz, zasadziwszy ich na górze Swego dziedzictwa, do siedziby na mieszkanie Twoje urządzonej, Wiekuisty, do świątyni, o Panie, którą założyły Twe ręce. Wiekuisty królować będzie wiecznie i zawsze. Gdy weszły konie Faraona z wozami jego i jeźdźcami jego do morza, i zwrócił na nich Wiekuisty wody morza a synowie Jisraela szli po suszyźnie wśród morza. Bo Wiekuistego jest władza, On panuje między narodami. Kiedyś wnijdą zwycięzcy na górę Syon, by sądzić górę

עֲשׂוּ וְהִיְתָה לִי הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יי קְמֻלְךָ עַל-כָּל-
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶהְרֵד וּשְׂכֻמוֹ אֶחָד :
וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לְאֹמֵר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי
אֶחָד :

בשבת וביום טוב אומרים כאן נשבת .

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִקְּבֵנו הָאֵל הַמְּלֻךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְאֶרֶץ כַּיִן נֶאֱמָר יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עִז וּמִמְשָׁלָה נִצַּח
גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהַלֵּלָה וְהַתְּפָאֶרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מְלֻךְ
גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַבוֹהֵר
בְּשִׁירֵי זִמְרָה מְלֻךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים :

הש"ץ אומר חצי קריש .

סדר קריאת שמע

חזן בָּרְכוּ אֶת-יי הַמְּבָרֵךְ :

בשעה שהש"ץ אומר ברכו ,

הקהל אומרים בלחש יתברך .

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ
שֶׁל מְלֻךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן
וְהוּא אַחֲרֹן וּמִבְּרַעְדָיו אֵין אֱלֹהִים כְּלוֹ לְרֹכֵב בְּעַרְבוֹת
בְּיָה שְׂמוֹ וְעִלְזוֹ קִפְנָיו . וּשְׂמוֹ כְּרוֹמָם עַל כָּד בְּרָכָה וְתִהְלֶה :
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעַד : יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

ברוך

Ezawa, i władza przejdzie do Wiekuistego. I stanie się Wiekuisty Królem na całej ziemi, dnia owego będzie Wiekuisty jeden, a imię Jego Jedyny. Tak jak w Zakonie Twoim napisano: „Słuchaj Izraelu, Wiekuisty, Bóg nasz, jest Wiekuisty, Jedynym.“

(W Sobotę i Święta mówi się tutaj Nyszmas).

Jisztabach. (*) Wychwaloném niechaj będzie imię Twoje na zawsze, Królu nasz, Boże, Królu wielki i Święty na niebie i na ziemi, bo Tobie przystoi, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych pieśń i chwała, sława i śpiewy, moc i władza, zwycięstwo, wielkość, potęga, chwała, świetność, świętość, władza, błogosławieństwa i dziękczynienia od dziś po wszystkie wieki. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże, Królu wielki w chwale, Boże dziękczynień, panie cudów przyjmujący pieśni i śpiewy, Królu, Wszechmocny, wiecznie żyjący.

(Kantor mówi Kadysz skrócony).

PORZĄDEK CZYTANIA SZEMA. (*)

Borchu. Chwalcie Wiekuistego, pełnego chwały.

(Podczas gdy kantor śpiewa Borchu, lud mówi głosem
zniżonym Jisborech).

Jisborech. Niech będzie błogosławioném, wychwaloném, uświetnioném, wyniesioném i wywyższoném imię Króla wszystkich Królów, świętego, niech będzie pochwalonym. Bo On jest pierwszy i On ostatni a oprócz Niego nie masz Boga. Uprzątnijcie drogę przed przerynąjącym przestwory, imię Jego Jah i radujcie się przed Nim, — imię Jego wyższe nad wszelkie błogosławieństwo i pochwały. Niech będzie pochwaloném imię wspaniałości Jego panowania wiecznie i zawsze. Niechaj będzie pochwaloném imię Wiekuistego od dziś i przez wszystkie wieki.

חן וקהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעֹלָם וָעֶד :
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
 חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל :

הַמַּאִיר לְאָרֶץ וְדָדִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים . וּבְטוֹבו
 מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה־בְּרָאשִׁית : מָה רַבּוּ
 מַעֲשֵׂיךָ יְיָ . כָּל־כֶּסֶף בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ . מְלֵאָה הָאָרֶץ קַנְיָנֶךָ :
 הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבָדוּ מְאֹד . הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא
 מִיִּמּוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבֵּם רַחֵם עָלֵינוּ .
 אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשֻׁנְּבָנוּ . מִגֵּן יִשְׁעָנוּ מְשֻׁנָּב בְּעֲדָנוּ : אֵל
 בָּרוּךְ גָּדוֹל דָּעָה . הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי חֲמָה . טוֹב יוֹצֵר כְּבוֹד
 לְשִׁמּוֹ . מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ . פְּנּוֹת צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים
 רוֹמְמֵי שָׁדַי . תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ : תִּתְבָּרֵךְ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד־שִׁבְחַת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ . וְעַל־מְאֹרֵי־אוֹר שְׁעֵשִׂיתָ
 יִפְאָרוּךְ פָּקָה :

תִּתְבָּרֵךְ צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתִי
 כָּל־עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמְיָעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם : כָּל־אֱהוּבִים כָּל־
 בְּרוּרִים כָּל־גְּבוּרִים וְכָל־עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן
 קוֹנֵם וְכֹקֵם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיָּהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְרָה בְּשִׁירָה
 וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֵרִים וּמְעַרְיָצִים
 וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְיָכִים :

(Kantor, a potem lud).

Pochwalony niech będzie Wiekuisty, błogosławiony zawsze i wiecznie.

Baruch Atah. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz Królu wszechświata, sprawco światła, (*) stwórcu ciemności, dawco pokoju i stwórcu wszystkiego!

Hameir. Ty co przyświecasz ziemi i mieszkańcom jój w miłosierdziu, a dobrocią Swoją, każdego dnia ciągle odnawiasz dzieło stworzenia, — o jak liczne są dzieła Twoje, Wiekuisty, a wszystkie mądrością stworzyłeś, ziemia pełną jest dóbr Twoich. Królu wzniosły, sam od początku wychwalany, uświetniony i wywyższony od dni odwiecznych. Królu świata, zlituj się nad nami wielkością miłosierdzia Swojego, Panie naszej mocy, opoko naszej obrony, tarczo naszej pomocy, opieko nasza, Wszechmocny, błogosławiony, wielki w pomysłach, przygotował i stworzył promienie słońca, dobrotliwy przysposobił cześć imieniu Swojemu, światłami otoczył potęgę Swoją. Przywódcy świętych Jego zastępów, wynoszący Wszechmocnego, nieustannie opowiadają cześć Boga i świętość Jego. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, przez sławę dzieła rąk Swoich i przez jaśniejące światła, któreś stworzył i które Cię uświetniają. Selah.

Tysborech. Bądź pochwalony, opoko nasza, Królu nasz; wybawicielu nasz, stwórcu świętych, (*) uwielbionem niecha, będzie imię Twoje na zawsze, Królu nasz, Twórcu duchów usługujących, i którego duchy wszystkie stoją na wysokości świata i razem w bojaźni głośno słyszeć dają, słowa Boga żywego i Króla wszechświata. Wszyscy miłością złączeni, wszyscy doskonali, wszyscy potężni i wszyscy wykonywający w przestrachu i w bojaźni wolę swego Pana, i wszyscy otwierają usta swoje w świętości i w czystości, w śpiewach i pieśniach, i chwałą i sławią, uświetniają i upotęniają, uświęcają i hołd składają.

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ
 הוּא וְכֹלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה •
 וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה • לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרֵם בְּנִתְחַרְוֹת
 בְּשִׁפְהַ פְּרוּרָה וּבִגְעִימָה קְדֻשָּׁה כָּלֶם כְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים
 בְּרָאָה :

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ :

וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתַּגְּשָׁאִים לְעַמַּת
 שָׂרְפִים לְעַמַּתֶּם מִשְׂבָּחִים וְאוֹמְרִים •

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְקוֹמוֹ :

לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימוֹת יִתְּנוּ • לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם
 זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבַּחְוֹת יִשְׁמִיעוּ • כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל
 גְּבוּרוֹת עֲשֵׂה תְדַשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת זוֹרַע צְדָקוֹת מִצְמִית
 יִשׁוּעוֹת פּוֹרָא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהַלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת
 הַמְּחַדֵּשׁ בְּמִזְבּוֹ בְּכֻלֵּי־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית • כְּאִמּוֹר
 לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : אוֹר הַדָּשׁ עַל־
 צִיּוֹן תֵּאִיר וְנִזְכָּה כְּקִנּוֹ מִתְּרָה לְאוֹרוֹ • בְּרוּךְ אַתָּה יי
 יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְּרָה
 חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ אָבִינוּ מִקִּדְּנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שְׂפָמְחוּ בָּךְ
 וְתִלְמָדֵם חֲקֵי חַיִּים כֵּן תִּחַנְּנוּ וְתִלְמָדְנוּ : אָבִינוּ הָאֵב
 תְּרַחֲמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ לְהִבִּין וְלַהֲשִׁפִּיל
 לְשִׁמְעַ

Es szem. Imieniu Wszehmocnego Króla wielkiego, potężnego i straszego. Święty On, i wszyscy przyjmują na siebie jarzmo władzy niebieskiej jeden od drugiego, i udzielają sobie wzajemnie pozwolenie, do uświęcenia Twórcy Swojego, spokojnym duchem, językiem czystym, przyjemnym, wszyscy jakby jeden głoszą święcenie i mówią w bojaźni:

Kadosz. „Święty, święty, święty, Bóg Zastępów! cała ziemia pełną jest Jego chwały!“

Kadosz, Kadosz, Kadosz, Adonaj Cebaath.

Wehaofanym. (*) A Ofany i święte zwierząt postacie z wielkim szumem wznoszą się naprzeciw Serafom i naprzeciwko nim wysławiając, głoszą: „Chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie!“

Baruch Kewod Adonaj mimkomo.

Leel. Błogosławionemu Bogu przyjemne pieśni śpiewają, Królowi wszechmocnemu, żywemu, niezmiennemu śpiewy głoszą i pochwały opiewają. Bo On sam tylko dokonywa wielkie rzeczy, tworzy niesłychane, On Panem wojen, zasiewa dobroczynność, wywodzi ocalenie, tworzy zbawienie, straszny chwałą, pan cudów, wznawiający w łasce Swojej dnia każdego dzieło stworzenia, jak mówiono: „Twórcy wielkich światel, bo wiecznie trwa łaska Jego.“ O zaświeć nowém światłem nad Syonem, i obyśmy wszyscy się doczekali ujrzeć rychło światło Jego. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Twórco światel.

Ahawah rabah. (*) Silną miłością polubiłeś nas, Wiekuisty, Boże nasz, wielką litością i niezmienną ulitowałeś się nad nami. Ojciec nasz, Królu nasz, czyń to dla przodków naszych, którzy Ci ufali i którym wykladałeś ustawy życia, tak też i nas ulaskawiaj i nauczaj. Ojciec nasz, ojciec miłosierdzia, o miłosierny, zlituj się nad nami i napełnij serce nasze rozsądkiem i rozważą,

לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 תְּלַמֵּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחַד לִבְנֵינוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־
 גִּבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד : כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחְנוּ
 נִגְיְלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ : וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרֻבַּע
 כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ : כִּי אֵד פּוֹעֵל
 יִשׁוּעוֹת אֶתְּךָ וּבְנֵנוּ בְּחֻרַת מְכַרְעִים וּלְשׁוֹן וְקַרְבָּתֵנוּ לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת . לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךָ בְּאַהֲבָה : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַבּוֹתֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

המתפלל ביחידות אומר אל מלך נאמן :

דברים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

פרשיות קריאת שמע אומרים בלחש

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
 נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצַוֶּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
 וּקְשַׁרְתָּם לְאָזְנוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ :
 וּבְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

דברים י"א י"ג וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדָה
 בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטַּר־אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ

יורה

byśmy zrozumieli, uczyli się i nauczali, byśmy przestrzegali, wykonywali i wypełniali wszystkie słowa nauki Zakonu Twojego z miłością. Oświeć oczy nasze w Zakonie Swoim, przywiąż serce nasze do przykazań Twoich, uzdolnij umysł nasz do miłowania i obawiania się imienia Twojego, byśmy nie byli zawstyżeni nigdy a nigdy. Bo imieniu Twojemu świętemu, wielkiemu, straszniemu ufamy, cieszymy i radujemy się zbawieniem Twojem. Sprowadź nas w pokoju z czterech krańców ziemi i wiedz nas z głową wzniesioną do ziemi naszej. Bo Ty jesteś Bogiem dokonywającym zbawienia, a nas wybrałeś z pośród wszystkich ludów i języków i zbliżyłeś nas prawdą do wielkiego Swojego imienia. Selah. Byśmy Ci dzięki składali i Jedynym głosili w miłości. Bądź pochwalony Wiekuisty, któryś wybrał lud Swoj Izraela w miłości.

(Dla modlącego się samojedny).

El. Wszchemocny, Królu wiarogodny!

Szema. (*) Słuchaj Izraelu, Wiekuisty, Bóg nasz, Wiekuisty jest Jedyny!

Szema Jisrael Adonaj Elohenu Adonaj Echod.

Baruch. (*) Niechaj pochwaloném będzie imię wspaniałego Królestwa Jego na wieki wieków!

(Cztery następujące ustępy mówią się zniżonym głosem).

Weahawath. I będziesz miłował Wiekuistego, Boga swojego całym sercem i całą duszą i całą mocą swoją. I niech będą słowa te, które ci dziś przykazuję, w sercu twojem. I wpoisz je w dzieci swoje, i będziesz je rozbierał, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I przywiążesz je jako znak na ręce twojej i staną się przepaską nad oczyma twojemi. I napiszesz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich. (V Mojż. 6, 4 — 9).

Wehajah. I stanie się, gdy słuchać będziecie przykazań moich, które wam dziś przykazuję, iż będziecie miłowali Wiekuistego Boga swego i służyć Mu całym sercem swoim i całą duszą swoją, to spuszczyć deszcz na ziemię waszą w swoim czasie,

יְהוָה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיְצַדֶּקְךָ : וּנְתַתֵּי
 עֶשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֵבֶלֶת וּשְׂבַעַת : הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם
 פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְתָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
 וְאֲבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם : וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וְקִשְׂרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטְפֹת בֵּין
 עֵינֵיכֶם : וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְכַתְּבֹתֶם
 עַל־מוֹזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתַת לָהֶם פְּרִי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ :

במדבר ט"ז ויאמר יהוה אל־משה לאמר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פְּתִיךְ תְּכֵלֶת :
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהוֹדֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

wczesny i późny, byś mógł zbierać zboże swoje, wino swoje i oliwę swoją. I wywiodę trawę na polu twojem, dla bydła Twojego i będziesz jadł do sytości. Strzeżcie się, by się nie dało uwieść serce wasze, i odstąpicie odemnie by służyć obcym Bogom i kłaniać się im. Bo zapali się gniew Wiekuistego na was, i zamknie niebo a nie będzie deszczu, a rola nie wyda plonu swojego i zginiecie rychło z ponad płodnej ziemi, którą wam daje Wiekuisty. Abyście wzięli te słowa moje do serca swojego i do umysłu swojego i przywiążecie je jako znak na ręce swojej, i staną się przepaską nad oczyma waszemi. I nauczycie ich synów swoich, by je rozbierali, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I napisz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich.

Lemaan. Oby się pomnożyły dni wasze i dni dzieci waszych na ziemi, którą zaprzysiągł Wiekuisty, że im ją odda, jak dni nieba nad ziemią. (V Mojżesza, 11, 13 — 21).

Wajomer. I rzekł Wiekuisty do Moszeh'a, mówiąc: Powiedz synom Izraela i mów im, aby sobie zrobili pętlice na rogach swych sukien w swych pokoleniach, i umieszczą u pętlic narożnych nić niebiesko-purpurową. A to ma być dla was pętlicami, a gdy na nie patrzeć będziecie, to przypomniecie sobie wszystkie przykazania Wiekuistego i wykonacie je, i nie będziecie chodzić za sercem swoim i za oczyma swojemi, za któremi się ubiegacie. Abyście wspomnieli i wykonywali wszystkie przykazania moje i staniecie się świętymi Bogu swojemu. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym, który was wywiódł z kraju Micrajim, by stać się dla was Bogiem. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym. (IV Mojżesza, 15, 37 — 41).

אֶמֶת וְיָצִיב וְנִכּוֹן וְקִים וְיִשָּׁר וְנֶאֱמַן וְאֱהוּב וְחָבִיב
וְנִחְמַד וְנִעִים וְנִזְרָא וְאֲדִיר : וּמִתְקַן וּמִקְבֵּל וְמוֹזֵב וְיִפְתָּה
הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אֶמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ
צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ : לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשָׁמוּ
קִים וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעַד קֵימַת : וּדְבָרָיו
הֵימִם וְקִימִים נְאֻמָּנִים וְנִהְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל הַדּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת
זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ :

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאֲחֵרוֹנִים דְּבָר טוֹב וְקִים
לְעוֹלָם וָעֶד : אֶמֶת וְאַמוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר : אֶמֶת
שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מְלַכְנוּ מְלֶכֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשְׁעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ
וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֵךְ . אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ :

עֲזֵרֵת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבִנְיָהֶם
אֲהַרִיחֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ וּמְשַׁפְּטִיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אָרֶץ : אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ : אֶמֶת אֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
וּמְלֶכֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבֶם : אֶמֶת אֵתָה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֵתָה
הוּא אֲחֵרוֹן וּמְבַלְעֵדֶיךָ אֵין לָנוּ מְלֶכֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : מִמְצָרִים
גְּאֻלָּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ : כָּל בְּכוֹרֵיחֶם
הִרְגַּתְּ וּבְכוֹרְךָ גְּאֻלָּתְּ וַיִּסְּסוּךָ בְּקַעַת וַיּוֹדִים טַבַּעַת וַיְדִידִים
הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרִיחֶם אֲדָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר : עַל־זוֹאת

שבתו

Emes. (*) Prawdziwą i trwałą, pewną i stałą, szczerą i wierną, ulubioną i miłą, rozkoszną i przyjemną, straszną i silną, poprawną i uznaną, dobrą i piękną, jest obietnica ta dla nas wiecznie i zawsze. Prawdą jest Bóg Wszechświata, nasz Król, opoka Jakóba, tarcza zbawienia naszego. Przez wszystkie pokolenia On ustalony, imię Jego ustalone, tron Jego trwałe, władza Jego i wiara Jego ostoi się na wieki. A słowa Jego są wiecznie żywe, trwałe, prawdziwe i przyjemne na zawsze i przez wszystkie wieki. Dla ojców naszych i dla nas, dla dzieci naszych, dla pokoleń naszych i dla wszystkich pokoleń potomstwa Izraela sług Twoich.

Al haryszonym. Dla przodków i dla potomków, jest to obietnicą dobrą i stałą wiecznie i zawsze. Prawdą to i wiarą, ustawą nie przemijającą. Prawdą to, że Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych, Królem naszym, Królem ojców naszych, wybawicielem naszym, wybawicielem ojców naszych, twórcą naszym, opoką naszego zbawienia, odkupicielem naszym, wybawicielem naszym, imię Twoje odwieczne, nie masz Boga, prócz Ciebie.

Ezras. Opieką ojców naszych Ty jesteś od wieków, tarczą i wybawicielem synów ich po nich w każdym pokoleniu. Na wysokości świata siedziba Twoja, a sprawiedliwość Twoja i dobrodziejstwa Twoje aż do krańców ziemi. Błogo człowiekowi, który słuca przykazaóm Twoich, a Zakon Twój i słowo Twoje przyłoży do serca swojego. Prawda, że Ty jesteś Panem ludu Swojego i potężnym Królem, by wywalczyć ich walkę. Prawda, że Ty jesteś pierwszym, i że Ty jesteś ostatnim, a prócz Ciebie nie mamy króla wyswobodziciela i wybawiciela. Z Egiptu wyswobodziłeś nas Wiekuisty, Boże nasz, i z domu niewoli wykupiłeś nas, wszystkich pierworodnych ich zabiłeś, a Swojego pierworodnego wyswobodziłeś, morze sitowe rozłupałeś, bezbożnych utopiłeś — i ulubionych przeprowadziłeś, a wody zakryły ich ciemięzców, ani jeden z nich się nie został. Dla tego

שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנִתְּנוּ יְדֵי־דִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם : רָם וְנִשְׂא
 גְּדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גָּאִים וּמַגְבִּיחַ לְשָׁפְלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
 וּפּוֹדֵה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דְּלִים וְעוֹנֵה לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוּעִם אֱלֹהֵי :
 תְּהַלֵּל לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ . מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כְּכֶם :
 מִי־כַמְכָּה בְּאֲדָם יְהוָה מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ גּוֹרָא
 תְּהַלֵּל עֲשֵׂה פְּקָא :

שִׁירָה תְּדַשָּׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַּת הַיָּם
 יַחַד כְּכֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ .

יְהוָה | יְמִלְךָ לְעֵלָם וְעַד :

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְּנַאֲמָךְ יְהוּדָה
 וַיִּשְׂרָאֵל . (גְּאֵלְנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל .) בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ גְּאֵר יִשְׂרָאֵל :

ת פ ל ה

ה י א

שמונה עשרה

תפלת שמונה עשרה הקהל אומרים אותה בלחש, והשליח צבור
 חוזר בקול, הן בחול, הן בשבת ויום טוב, בסוף כל ברכה
 וברכה כשהשליח צבור אומר ברוך אתה יי, הקהל עונה ברוך הוא
 וברוך שמו, וכשמסיים הברכה הקהל עונה אמן, וכן בכל ברכה .

למוסף ולמנחה

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גְדֹל לְאֵלֹהֵינוּ :

אדני

wychwalali Cię ulubieńcy i wynosili Wszechmocnego i głosili ulubieńcy śpiewy i pieśni, pochwały, błogosławieństwa i dzięki królowi Wszechmocnemu wiecznie żyjącemu. Wysoki On i wzniosły, wielki i straszny, poniżający dumnych i wynoszący poniżonych, wydobywający więźniów i wykupujący pokornych, wspomagający biednych i odpowiadający ludowi Swojemu, gdy wołają do Niego. Chwała Bogu najwyższemu, pochwalony On, i błogosławiony. Mojżesz i synowie Izraela pieśń Ci śpiewali z wielką radością i rzekli wszyscy:

Mi chamocha. „Któż między Bogi podobny Tobie Wiekuisty? Któż jak Ty wstawiony świętością, straszny w chwale, cudotwórco!“

Szyrah. Pieśnią nową wychwalili wyswobodzeni imię Twoje, nad brzegiem morza wszyscy razem dzięki złożyli, Twą władzę uznali i rzekli:

„Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie!“

Cur. Opoko Izraela, powstań na pomoc Izraelowi i odkup jak rzekłeś Jehudę i Izraela. Wyswobodzicielu nasz, Bóg zastępów imię Jego: Święty Izraela. Bądź pochwalony, Wiekuisty, zbawco Izraela!

MODLITWA

czyli

ÓSMNAŚCIE BŁOGOSŁAWIEŃSTW. (*)

(Szemoneh Esreh).

(Modlitwa Szemoneh Esreh, bądź na dni powszednie, bądź na dni Sobotnie i Święteczne, odmawia się przez lud głosem zniżonym, poczem Kantor powtarza ją głośno, a lud przy zakończeniu każdego błogosławieństwa, gdy Kantor wymawia: Adonaj, odpowiada: Baruch hu uwaruch szemo. „Błogosławiony On i błogosławione imię Jego,“ a gdy Kantor wymawia ostatni wyraz błogosławieństwa, lud odpowiada: „Amen.“ To samo się rozumie przy wszystkich innych błogosławieństwach, które Kantor na głos recytuje.)

(Na nabożeństwa przedwieczorne i dodatkowe.)

Ki szem. (*) Gdy imienia Wiekuistego wzywam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

אֲדַנִּי שְׁפַתִּי הִפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
 חוֹזֵר חֲסָדֵי אָבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּיָדֵם לְמַעַן
 שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בעשרת ימי תשובה

זָכְרָנוּ לַחַיִּים מְלֶכֶד חַפְּזֵי בְּחַיִּים . וְכַתְּבָנוּ בְּמִסְפַּר הַחַיִּים .
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלֶכֶד עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגֵן
 אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ :

בהורף, משמיני עצרת עד יום ראשון של פסח אומרים משיב הרוח.

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמוּנָתוֹ
 לִישֵׁנֵי עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מְלֶכֶד
 מִמֵּית וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בעשרת ימי תשובה

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה
 הַמֵּתִים :

אתה

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobrotliwość, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

(Na dziesięć dni pokuty.)

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie Boże życia.

Królu wspomagający, wybawiający i zaślaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

(Podczas zimy, t. j. od ósmego dnia Święta Szalasów do pierwszego dnia Paski dodaje się:

Powiewający wiatrem i spuszczaający deszcz.) (*)

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwięzionych i dotrzymujący wiarę spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

(Na dziesięć dni pokuty.)

Któż jak Ty ojcem miłosierdzia, wspominającym twory Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych!

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
 פלגה : ברוך אתה יי האל הקדוש :

בעשרת ימי תשובה

המלך הקדוש :

קדושה לשלוח צבור

חן נקדיש את שמוך בעולם פשים שמקדישים אותו
 בשמי מרום בפתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר :

קהל וחן קדוש ו קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו :

חן לעממתם ברוך יאמרו :

קהל וחן ברוך כבוד יי ממקומו :

חן ובדברי קדשך פתוב לאמר .

קהל וחן ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור דור הללויה :

חן לדור דור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך
 נקדיש ושכחה אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד פי אל
 מלך גדול וקדוש אתה : ברוך אתה יי האל הקדוש :

בעשרת ימי תשובה

המלך הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד קאנוש בינה :

חננו

Atha Kadosz. Tyś świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. Selah! Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Święty.

(Na dziesięć dni pokuty).

(Królu Święty!)

KADUSZAH DLA KANTORA.

Święcić będziemy imię Twoje na świecie, tak jak je święcą na niebiosach w wysokości, jak napisano przez proroków Twoich: I woła jeden do drugiego mówiąc:

(Kantor i Lud).

Święty, Święty, Święty. Bóg Zastępów,

Kadosz, Kadosz, Kadosz, Adonaj Cebaoth.

Ziemia pełną jest Jego majestatu!

melo Kol ha-arec Kawodo

(Kantor.)

A na przeciw nim stojący odpowiadają „Pochwalony.“

(Kantor i Lud.)

Chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie!

Baruch Kewod Adonaj mimkomo

(Kantor.)

A w świętych wyrzeczeniach Twoich napisano tak:

(Kantor i Lud.)

„Wiecznie i zawsze panować będzie Wiekuisty; Bóg Twój, Syonie, przez wszystkie pokolenia, Hallelujah!“

(Kantor.)

Przez wszystkie pokolenia opowiadać będziemy wielkość Twoją i na wieki wieków święcić będziemy świętość Twoją, a chwalenie Ciebie, Boże nasz, z ust naszych nie ustąpi nigdy a nigdy, bo Ty jesteś Wszechmocnym Królem, wielkim i świętym. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże Święty.

(Na dziesięć dni pokuty).

(Królu Święty!)

Atha chonen. Ty obdarzasz człowieka wiedzą, i nauczasz śmiertelnika rozumu.

תָּצַנּוּ מֵאַתָּה דָּעָה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל • בְּרוּךְ אַתָּה יי
חֲנוּן הַדָּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלְכָּנוּ לְעִבּוּדְךָ
וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה
בְּתִשׁוּבָה :

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאנוּ מִחַל-לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁענוּ
בְּתַעֲנִית צָבוּר אוֹמְרִים כֵּן סְלִיחוֹת כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה : בְּרוּךְ
אַתָּה יי חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוֹחַ :

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִהַרְהָ לְמַעַן
שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חָזֵק אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

רַפְּאֵנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנַשְׁעָה כִּי תִהְיֶהנּוּ אַתָּה •
וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל-מִכּוּוֹתֵינוּ

תפלה לחולה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּשַׁלַּח מִהַרְהָ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם רְפוּאֹת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאֹת הַגּוּף
לְחוּלֵי פְּבַיִם בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל :

כִּי אֵל מְקַדֵּךְ רוּפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי רוּפֵא
חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

I obdarz nas Swoją wiedzą, rozumem i poznaniem. Bądź pochwalony Wiekuisty, obdarzający wiedzą.

Haszywenu. Skieruj nas, Ojcie nasz, ku Swojej nauce, i zbliż nas, Królu nasz, do służby Swojej. I zwróć nas szczerze pokutujących do Siebie. Bądź pochwalony Wiekuisty, przyjmujący pokutę.

Selach lanu. Przebacz nam, Ojcie nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam, Królu nasz, bośmy przewinili,

(W dniu Postu mówią się w tém miejscu modlitwy Przebaczenia zwane: Selichoth)

albowiem Ty jesteś przebaczącym i odpuszczającym. Bądź pochwalony, Wiekuisty, litościwy, niewyczerpany w przebaczeniu.

Reeh no. Racz spojrzeć na ucisk nasz i walczyć za naszą sprawę i wybaw nas rychło dla imienia Swojego, albowiem Ty jesteś potężnym wybawcą. Bądź pochwalony Wiekuisty, wybawco Izraela.

Refaenu. Wylecz nas, o Wiekuisty, a będziem wyleczeni, ocal nas a będziem ocaleni, bo Ty jesteś chwałą naszą, i zeslij zupełne wyzdrowienie od wszystkich plag naszych.

MODLITWA ZA CHORYM.

Oby było wolą Twoją Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców moich, zesłać rychło zupełne wyzdrowienie z nieba, wyzdrowienie duszy i wyzdrowienie ciała choremu N. N. wśród innych chorych Izraela.

Bo Tyś Wszchemogącym Królem, wiernym i litościwym lekarzem. Bądź pochwalony Wiekuisty, leczący chorych ludu swego Izraela.

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־
 מִיַּי תְּבוֹאָתָהּ לְמוֹבָה וְתֵן (בחייו מל ומטר ל) בְּרָכָה עַל
 פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנו מִטּוֹבָךָ וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ פְּשָׁגִים הַטּוֹבוֹת .
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ הַשָּׁגִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל קְחֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ
 וּקְבֹצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ
 גְּדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשָׁנָה וְיִזְעַצְנוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר
 מִפָּנֵינוּ יְגוֹן וְאִנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יי לְבִרְךָ בְּחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְלֹךְ אוֹהֵב
 צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

בעשרת ימי תשובה

הַמְּלֹךְ הַמִּשְׁפָּט :

וּלְמַלְשֵׁינִים אֶל־תְּהִי תִקְוָה וְכַל־עוֹשֵׂי רָשָׁעָה כְּרַגַּע
 יֵאָבְדוּ וְכֻלָּם מִתְּרָה יִפְרְתוּ וְהַזֹּדִים מִתְּרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר
 וְתִמְגַר וְתִכְנִיעַ בְּמִתְּרָה בְיָמֵינוּ . בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר
 אֵיבִים וּמְכַנְיַע זָדִים :

עַל־הַצְדִּיקִים וְעַל־הַחַסִּידִים וְעַל־יְקִי עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וְעַר פְּרִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצְדָק וְעֲלֵינוּ
 יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר מִזֵּב לְכָל הַבוֹטְחִים
 בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת . וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא יִבּוֹשׁ
 כִּי־בָךָ בְּמִתְּנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִשְׁעֵן וּמְבַטָּח
 לְצַדִּיקִים :

ולירושלם

Barech. Błogosław dla nas, Wiekuisty, Boże nasz, rok ten i wszystkie gatunki płodów jego na dobro nasze i zesłij błogosławieństwo

(w czasie zimy mówi się:)

(rosę i deszcz na błogosławieństwo) (*)

na powierzchnię ziemi i nasyć nas swą obfitością, i błogosław rokowi naszemu jak latom obfitym. Bądź pochwalony Wiekuisty, błogosławiący lata.

Teka. (*) Zadmij w wielką surmę na wyswobodzenie nasze i podnieś proporzec na zgromadzenie wygnańców naszych i zgromadź nas wraz z czterech kończyn ziemi. Bądź pochwalony, Wiekuisty, zgromadzający wypędzonych ludu Swego Izraela.

Haszywa. (*) Przywróć sędziów naszych jak pierwsiotkowie, a radców naszych jak w dawnych czasach, oddał od nas smutek i niedolę i panuj nad nami, Ty sam o Wiekuisty, łaską i miłosierdziem i uznaj niewinnymi w sądzie. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu miłujący prawość i sprawiedliwość.

(W dziesięciu dniach pokuty mówi się:)

(Królu sprawiedliwości). (*)

Welamalszynym. (*) Potwarcy niech tracą nadzieję, a złoczyńcy wszyscy w oka mgnieniu niech zginą, a wszyscy rychło niech będą wytępieni, — zbrodniarzy rychło zniszcz, skrusz, wytęp i upokórz wkrótce za dni naszych. Bądź pochwalony, Wiekuisty, kruszący wrogów i upokarzający zbrodniarzy.

Al ha-cadikim. (*) Oby się poruszyła litość Twoja Wiekuisty, Boże nasz, nad cnotliwymi i pobożnymi, nad starcami ludu Twego domu Izraela i nad resztkami ich uczonych, nad cnotliwymi cudzoziemcami i nad nami. Da; sowitą nagrodę wszystkim prawdziwie ufającym imieniu Twojemu, i obyśmy mieli równy im udział na wieki, byśmy się nie zawstydzili, bo w Tobie ufamy. Bądź pochwalony Wiekuisty, podpora i otacho cnotliwych.

וְלִירוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשָּׁבוֹן בְּתוֹכָהּ
 כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנִה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּגֵן עוֹלָם וְכַסָּא
 דְּדוד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוִן . (°) נחם לתיב
 בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

אֶת־צִמְחַ דְּדוד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תַרְוֵם
 בְּיִשׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִנְיֵנוּ כָּל־הַיּוֹם . בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חַיִּים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת
 וְתַחֲנוּגִים

לחשעה באב בתפלת שחרית

(°) נחם יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֵי צִיּוֹן . וְאֶת־אֲבֵי
 יְרוּשָׁלַם . וְאֶת־הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַתְּרֵבָה וְהַתְּבוּזָה
 וְהַשׁוֹמְמָה . הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְּנֵיהָ . וְהַתְּרֵבָה מִמְּעוֹנוֹתֶיהָ .
 וְהַתְּבוּזָה מִכְּבוֹדָהּ . וְהַשׁוֹמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב . וְהִיא יוֹשֶׁבֶת
 וְרֵאשָׁה חֲפוּי כְּאִשָּׁה עֵקֶרָה שְׁלֵא יְלָדָה . וַיְבַלְעוּהָ
 לְגִיזוֹת . וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים . וַיִּטְּלוּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְחָרֵב . וַיִּהְרֹגוּ בְּדוֹן חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן . עַל־כֵּן צִיּוֹן בְּמַר
 תְּבָכָה . וִירוּשָׁלַם תִּתֵּן קוֹלָהּ . לְבִי לְבִי עַל חֲלָלֵיהֶם . מַעֵי
 מַעֵי עַל חֲלָלֵיהֶם . כִּי אַתָּה יְהוָה בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ . וּבָאֵשׁ
 אַתָּה עֲתִיד לְבַנוֹתָהּ . כְּאֲמוֹר וַאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם־יְהוָה
 חַיִּמַת אֵשׁ סְבִיב . וּלְכַבּוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ : בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

Weljjeruszalajim. (*) Dó miasta Swego Jeruzalem wróć w miłosierdziu, i spoczywaj wśród niego jak przyrzekłeś, odbuduj je rychło za dni naszych jako wieczno-trwały gmach, i urzędź w niém rychło tron Dawida. (* Nachem na post 9 Ab.)

Bądź pochwalony Wiekuisty odnowicielu Jerozolimy.

Es cemach. (*) Dozwól zakwitnąć rychło latorośli Dawida, sługi Swojego, wznies światność jego pomocą Twoją, bo Twojego wybawienia wyglądamy przez dni całe. Bądź pochwalony Wiekuisty, wzbudzający światność wybawienia.

Szema. (*) Wysłuchaj głosu naszego, o Wiekuisty, Boże nasz, ośłoń nas i zmiłuj się nad nami, przyjm miłosiernie i łaskawie modły nasze, bo Ty jesteś wszechmogącym, wysłuchującym modły

MODLITWA WIECZORNA NA POST 9 AB.

*) **Nachem.** (*) Pocziesz, Wiekuisty, noszących żalobę po Syonie i po Jerozolimie i gród płaczący, zniszczony, wzgardzony i spustoszały — oplakujący utratę swych dzieci, zniszczony przez upadek swych pałaców, wzgardzony dla znikłej swój sławy, spustoszały dla braku mieszkańców. A siedzi ona z zakrytą głową, jak kobieta niepłodna, co nigdy nie rodziła. Legiony wojsk ją zniszczyły, owdądnęli nią bałwochwálcy i wydali lud Twój Izraela pod miecz katowski, i zamordowali z rozmysłem pobożnych Najwyższego. Dla tego Syon gorzko płacze, a Jeruzalem podnosi głos swój, serce moje, serce moje jęczy nad zamordowanymi, wnętrza moje, wnętrza moje nad zamordowanymi. Bo Ty, Wiekuisty, ogniem ją zniszczyłeś i ogniem na przyszłość odbudujesz, jak mówiono: „a ja będę dla niej, rzecze Wiekuisty, murem ognistym na około, a na chwałę pobędę wśród niej.“ Bądź pochwalony Wiekuisty, pocieszycielu Syonu i odnowicielu Jerozolimy.

וְתַחַנּוּגִים אֶתָּה . וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכֵנוּ רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנו . (°)
 כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם . וְהָשִׁב
 אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

לראש חדש ותה"מ של פסח וסוכות .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
 וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִזְכְּרוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ . וְיִזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדְךָ . וְיִזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קְדוֹשָׁה . וְיִזְכְּרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לְפִלְמָה
 לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 לראש חדש ראש החדש

תג

(°) בתענית צבור למנחה

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ . בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתָנוּ . כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה
 אָנֹחֵנוּ . אֶל־תִּפֶּן אֶל־רִשְׁעֵנוּ . וְאֶל־תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ .
 וְאֶל־תִּתֵּעַלֵּם מִתַּחַנּוּתֵנוּ . הֲיִיה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעַתָנוּ . יְהִי נָא
 חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ . מָרָם נִקְרָא אֱלֹהֵי עֲנֵנוּ . כַּדְּבַר שְׁנֵאמַר
 וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה . עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
 אֲשַׁמְעֶה . כִּי אֶתָּה יי הָעוֹנֶה בְּעַת צָרָה . פּוֹדֶה וּמְצִיל בְּכָל
 עַת צָרָה וְצוּקָה: הַשִּׁיחַ מִסִּים בְּרוּךְ אַתָּה יי הָעוֹנֶה בְּעַת צָרָה :

i błagania, a z przed Siebie, Królu nasz, nie oddalaj nas bezskutecznie. *)

Bo Ty wysłuchujesz modły ludu Swego Izraela w miłosierdziu. Bądź pochwalony, Wiekuisty, wysłuchujący modły.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swojego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojego.

MODLITWA

na początek miesiąca i wolne Święta.

Elohenu. (*) Boże nasz i Boże ojców naszych, niech wnijdzie przed Ciebie, dojdzie Cię i osiągnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém i wysłuchaném i zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, sługi Twojego i wspomnienie o Jerozolimie, świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twojego, domu Izraela, na ocalenie, na dobro, na łaskę i upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w dniu tym

(na początku miesiąca) początku miesiąca.

MODLITWA WIECZORNA NA DNI POSTU.

*) **Anenu.** (*) Wysłuchaj nas, o Wiekuisty, wysłuchaj nas w dniu postu i pokuty naszej, bo w wielkiej nędzy zostajemy, nie zważ na naszą winę, nie odwróć oblicza Swojego od nas, i nie stroń od błagania naszego. Racz być bliskim naszemu wołaniu, bądź łaskaw pocieszyć nas, wysłuchaj nas, zanim wołamy do Ciebie, tak jak mówiono: „I stanie się, iż zanim wołać będą, ja odpowiem, a podczas gdy jeszcze mówić będą, Ja wysłucham.“ Bo Ty Wiekuisty, wysłuchujesz w czasie ucisku, odkupujesz i wybawiasz w każdym czasie ucisku i nędzy.

(Zakończenie dla Kahtora.)

Bądź pochwalony Wiekuisty, wysłuchujący w czasie ucisku.

לפסח תג המצות

לסוכות תג הסוכות

הזוה : זכרנו יי אלהינו בו למכה ופקדנו בו לברכה
והושיענו בו לחיים . ובדבר ישועה ורחמים חים וחגנו .
ורחם עלינו והושיענו . פי אליך עינינו . פי אל מלך
תנון ורחום אתה :

ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברתמים . פרוך אתה
יי המחזיר שכנתו לציון :

בשעה שהחזן אומר מדים ,

אומרים הקהל מדים ורבנן

מזדים אנתנו קך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי כל בשר
יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול
והקדוש על שהחיינתנו
וקימתנו פן תחיינו ותקימנו
ותאסוף גליותינו לחצרת
קך ששך לשמר חקיך ולעשת
רצנך ולעבדך בקרב שלם
על שאנתנו מזדים לך . פרוך
אל ההודאות :

מזדים אנתנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד . צור
חיינו מנן ישענו אתה הוא
לדור ודור . נודה לך
ונספר תהלתך . על חיינו
המסורים בידך ועל גשמותינו
הפקודות לך ועל נפיק
שבכל יום עמנו ועל
גפלאותיך וטובותיך שבכל
עת ערב ובקר וצהרים
הטוב פי לא כלו רחמיך
והמרחם פי לא תמו חסדיך
מעולם קנינו לך :

(Na wolne Święta Paski) święta prażańników.

(Na wolne Święta Szalasów) święta szalasów.

Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro, obdarz nas w nim błogosławieństwem, dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, osłoń i ulaskaw nas, ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś Wszchemogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający swój majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, opoką życia naszego, tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twoim ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

(Podczas gdy Kantor mówi powyższe lud mówi następującą modlitwę:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych, Bogiem wszelkiego ciała, twórcą naszym, twórcą wszechświata; błogosławieństwa i dziękczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obys i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził wygnańców naszych do świętych przedsióneków Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielnem, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże dziękiów godny.

לחנכה ולפורים

עַל הַנַּפְסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַנְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַמְּלָחֵמוֹת שְׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הַהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה :

לפורים

לחנכה

בַּיָּמִי מִתְתַּיְהוּ בֶן־יִזְחָנָן
בְּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְגִז
בְּשַׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיתָם
תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֶקְךָ
רְצוֹנָךְ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת
צָרָתָם רַבַּת אֶת־רִיבָם וְהִנֵּת
אֶת־דִּינָם נִקְמָת אֶת־נִקְמָתָם
מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים
וְרַבִּים בְּיַד מְעֻשִׂים וּמִמָּאִים
בְּיַד מְהוּרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים וְיָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ וְלִךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל

בַּיָּמִי מִרְדְּכָי וְאַסְתֵּר
בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה בְּשַׁעֲמֻד
עֲלֵיהֶם הָמָן הַרְשָׁע בִּקְשָׁשׁ
לְהַשְׁמִיד לְהַרוּג וּלְאַבֵּד אֶת־
כָּל־הַיְהוּדִים מִנְּעֵר וְעַד־זָקֵן
טָף וְנָשִׁים בַּיּוֹם אֶחָד
בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־
עָשָׂר הוּא־הַחֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם
לְבוֹז : וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הַפְּרַת אֶת־עֲצָתוֹ וּקְלַקְלַת
אֶת־מַחְשְׁבֹתָיו וְהַשְׁבוֹת גְּמוּלוֹ
בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוֹ אֹתוֹ וְאַת־
בְּגִיו עַל־הָעֵץ :

וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה
וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּגִיָּה לְדַבֵּר בְּיַתְּךָ
וּפָנּוּ אֶת־הַיְכָלְךָ וּמְהָרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת
בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וּקְבָעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוֹ לְהוֹרוֹת
וּלְהַלַּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל :

ועל

(Na uroczystość Makabeuszów i Losów.) (*)

Za cuda, odkupienie, czyny potęgi, wybawienie i za wojny, które wiodłeś za przodków naszych, w owych dniach o tym czasie.

(Na uroczystość Makabeuszów
Chanukah) (*)

Za czasów wielkiego Kapłana Matiasza syna Jochanana Chasmonaja i synów jego, gdy bezbożne państwo greckie (a) powstało na lud Twój Izraela, aby wyrugować u niego naukę Twoją i odwozić od ustaw woli Twojej, wtedy Ty w wielkości miłosierdzia Swojego wspierałeś ich w czasie ucisku, ich walkę uważałeś za Swoją walkę, ich sprawę za Swoją sprawę, ich zemstę za Swoją zemstę, wydałeś silnych w ręce słabych, mnogość w ręce mniejszości, nieczystych w ręce czystych, bezbożnych w ręce sprawiedliwych, zbrodniarzy w ręce zajmujących się nauką Twoją, a dla Siebie zdobyłeś wielkie i święte imię na świecie Swoim, i dla ludu Swego Izraela działałeś wielkie wybawienie i odkupienie w dniu owym. A potem weszli synowie Twoi do przybytku domu Twojego, wyprzatali pałac Twój, oczyścili świątynię Twoją i zapalili światła w świętych przysionkach Twoich, i ustanowili te ośm dni Chanukah, by dziękować Ci i wielbić wielkie imię Twoje.

(Na uroczystość Losów
Purym.) (*)

Za czasów Mardocheja i Estery, w stołecznym mieście Szuszan, gdy powstał na nich bezbożny Haman, umyślił wytepić, wymordować i zgładzić wszystkich żydów od młodzieńca aż do starca, niemowlęta i kobiety w jednym dniu, dnia trzynastego miesiąca dwunastego, to jest miesiąca Adar, a mienie ich zrabować, — wtedy Ty w wielkości miłosierdzia Swojego zniweczyłeś jego zamysły i zniszczyłeś jego przedsięwzięcie i odpłaciłeś mu na co zasłużył na własnej jego głowie, że jego i synów jego na szubienicy powieszono.

(a) Antyocho Epifana.

וְעַל-כָּל־מַלְכֵינוּ מְלִכֵנוּ תָמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד :

בעשרת ימי תשובה

וְכַתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-כְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלּוּ אֶת-שִׁמְךָ בְּאֵמֶת
הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ וְעִזְרֵתְנוּ סֶלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ
וְלֵךְ נָא לְהַזְדוּת :

הש"ץ אומר ברכת כהנים בשחרית, ובתענית צבד במנחה,

ואין אומרים אותו בבית האבל .

אֶלְהִינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמַּשְׁלֵשֶׁת
בַּתּוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי
אֱהֲרֹן וּבְנָיו כְּהֹנֵים עִם קְדוֹשֶׁךָ כְּאֲמֹר :

הקהל עונה

חון

יְהִי רָצוֹן בְּזִכּוֹת אֲבֹרָתֶם

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ :

יְהִי רָצוֹן בְּזִכּוֹת יִצְחָק

יְאֵר יי | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ :

יְהִי רָצוֹן בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב

יִשָּׂא יי | פָּנָיו אֵלֶיךָ

יְהִי רָצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ חַיִּים

וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :

אֲרוּכִים וּבְרָכָה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם.

למנחה ולמעריב

לשחרית, ובתענית צבור אף במנחה

שְׁלוֹם רַב

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֲנוּחַסְד

עַל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ

וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ

הַתְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי

בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִנּוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי

אתה

באור

Weal kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławioném i wywyższoném, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Zapisz na życie szczęśliwe wszystkich synów przymierza Swojego.]

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie. Selah! i wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszechmogący, zbawco i pomocy nasza. Selah! Bądź pochwalony Wiekuisty „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor w modlitwach porannych, a w postach i w wieczornych, wyjąwszy w domach żałoby.)

Eloheuu. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogosław nas błogosławieństwem potrójném, napisaném w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza sługi Swojego, odmawianém przez usta Aharona i synów jego Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(Kantor.)

Oby Ci Wiekuisty błogosławił i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał Ci obliczem Swojem i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

(Lud.)

Oby się tak stało dla zasług Abrahama.

Oby się tak stało dla zasług Izaaka.

Oby się tak stało dla zasług Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić życie długie i błogosławieństwo na utrzymanie pokoju.

(Zrana, na posty i w modlitwie przedwieczornój.)

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogosławieństwo, życzliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi ludowi Swojemu. Błogosław nam, Ojczy nasz, wszystkim wraz, światłeni oblicza Swojego, albowiem

(W modlitwie przedwieczornój i wieczornój.)

Szalom raw. (*)

Obfitość . pokoju ześlęj na Izraela lud Swój na wieki, albowiem

בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְתָּ קִנּוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת אֶתָּה הוּא מִלְךְ
 חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וְבִרְכָה וְרַחֲמִים אֲרוֹן לְכַרְתֵּה שְׁלוֹם.
 וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמּוֹךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ :

בעשרת ימי תשובה

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרָגְסָה טוֹבָה נֹזֵכֶר וְנִפְתָּב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹךָ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשׁוֹפְתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תוֹדוֹם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוִיָּה : פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכָל הַחַוְשִׁים עָלַי רַעַה מִהֲרָה
 הַפֵּר עֲצָתְךָ וּקְלַקְל מַחֲשַׁבְתְּךָם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂמִיךָ עֲשֵׂה
 לִמְעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרַתְךָ.
 לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְיִי : ° יְהִי לְרַצוֹן
 אִמְרֵי

° למנחה בתענית צבור אומרים יהי רצון

רַבּוֹן כְּרִהֲעוּלָמִים גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ. בְּזִמְנֵן שְׁבִית
 הַמְּקַדְּשֵׁי קַיִם אָדָם חוּטָא וּמְקַרִּיב קָרְבָּן. וְאִין מְקַרִּיבִין
 מִמֶּנּוּ אֵלָא חֲלָבוּ וְדָמּוּ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מְכַפֵּר.
 וְעַבְשׁוּ יִשְׁבְּתֵי בְּתַעֲנִית וְנִתְמַעַט חֲלָבֵי וְדָמֵי יְהִי רַצוֹן
 מִלִּפְנֵיךָ

przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty, dobroczynność i błogo- sławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój. Ohy Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi, każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.	Ty jesteś Królem i Panem wszelkiego pokoju. Ohy Ci się spodobało błogo- sławić ludowi Swojemu Izraelowi każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.
---	---

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa pokoju i dostatniego utrzymania się, my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty twórcu pokoju.]

Bądź pochwalonym Wiekuisty błogosławiący lud Swój Izraela pokojem.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż języka mojego od złego a ust moich od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ścigała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczyn to dla imienia Swojego, uczyn dla prawicy Swojej, uczyn dla świętości Swojej, uczyn dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wystuchaj mnie. *) Oby łaskawie przyjęte zostały

*) (W tém miejscu, po skończonym Poście dla ogółu przepisany, mówi się następująca modlitwa w nabożeństwie przedwieczorném:)

Ribon Haalamim. (*) Panie wszystkich światów! Wiadomo Tobie, iż gdy świątynia istniała, jeżeli kto zgrzeszył, to złożył ofiarę, z której ofiarowano tylko tłuszcz i krew, a Ty wówczas wielkością Swego miłosierdzia przebaczyłeś. Teraz zaś ja pozostawałem w poście i ubyło z tłuszczu mojego i z krwi mojej. Oby było wolą Twoją,

אֲמַרְיִפִּי וְהִגִּיזֵן דָּבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנֵה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ : וְשֵׁם גִּבּוֹרְךָ
 בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת : וְעֲרֹבָה לִי מִנִּחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת :

מִלְפָּנֶיךָ שִׂיחָא מְעוֹט חֲדָבִי וְדָמֵי שְׁנַת־מַעַט הַיּוֹם • כְּאֵלֶּיךָ
 הִקְרַבְתִּיו לְפָנֶיךָ עַל־גְּבִי הַמְּזוּבָח וְתִרְצָנִי :

wynurzenia ust moich i myśli serca mojego przed Tobą. Wiekuisty, opoko moja i zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen.

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

A tam będziemy Ci służyć jak za czasów odwiecznych i jak za lat poprzednich.

I oby przyjemną była Wiekuistemu dań Jehudy i Jerozolimy jak za czasów odwiecznych i za lat poprzednich.

izby ubytek tłuszczu mojego i krwi mojej, który dziś nastąpił, był uważanym, jakobym je ofiarował przed Tobą na ołtarzu, przyjmij mnie więc łaskawie!

תפלת הבינונו

היא

קצור שמונה עשרה

בשעת הדחק כגון שהוא בדרך או שהוא טרוד ואין יכול להתפלל
השמונה עשרה כולה בכונה, מתפלל שלשה ברכות הראשונות
ושלשה האחרונות של שמונה עשרה וביניהן תפלת הבינונו.

הַבִּינֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְדַעַת דְּרָכֶיךָ • וּמִלֵּא אֶת לִבֵּנוּ
לְיִרְאַתְךָ • וְתִסְלַח לָנוּ לְהִיּוֹת גָּאוּלִּים וְרַחֲמֵנוּ מִמִּכְאוֹב
וְדַשְׁנֵנוּ בְּנֵאוֹת אֶרְצֶךָ • וּנְפֹצֹצֵנוּ מֵאַרְבַּע תְּקִיפֵי
וְהַתְּוֵעִים עַל דַּעְתְּךָ יִשְׁפֹּטוּ וְעַל הַרְשָׁעִים תִּגְיֶף יָדֶיךָ •
וְיִשְׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּבִגְדֵי עִירֶךָ וּבְתִקְוֵי הַיְכָלְךָ וּבְצַמִּיחַת
קֶרֶן לְדוֹד עֲבֹדֶךָ • וּבְעֵרִיכַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָךָ • טָרֵם
נִקְרָא אֹתָהּ תְּעֵנָה • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רצה וכו'

MODLITWA HAWINENU.

(Skrócona Szemoneh Esreh.)

(Mając przeszkodę nie pozwalającą odmówienia całej modlitwy Szemoneh Esreh, mówi się tylko trzy pierwsze i trzy ostatnie błogosławieństwa, a w środku następującą modlitwę, będącą zbiorem wszystkich innych, zawartych w Szemoneh Esreh.)

Hawinenu. Daj nam, Wiekuisty Boże nasz! rozsądek, byśmy poznali drogi Twoje, — obrzeź serca nasze, byśmy się Ciebie obawiali, — przebacz nam, byśmy zostali wybawieni, — wybaw nas od boleści i pokrzep nas na niwach Swój ziemi, — rozproszonych naszych zbierz z czterech krańców, — niech błędzący sądzeni będą wedle Twój woli, — nad zbrodniarzami wznies karzącą Swą rękę, sprawiedliwi zaś niech się cieszą odbudowaniem Twego miasta, odnowieniem Twój Świątyni, wzrostem potęgi Dawida, sługi Twójego i przygotowaną świętnością dla syna Jiszaja, pomazańca Twójego. Za nim wołać będziemy: wysłuchaj nas! Bądź pochwalony, Wiekuisty! wysłuchujący modlitwy.

לתענית צבור, ולעשרת ימי תשובה

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹהֵי אֲתָה :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּרַךְ (בעשׂוֹת חֲדָשׁ) עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּטוֹל מֵעַלְיָנוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּטוֹל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַפֵּר עֵצַת אוֹיְבֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּלְיָה כָּל־צָר וּמִשְׁטָיִן מֵעַלְיָנוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סְתוּם פִּיּוֹת מִשְׁטֵינֵינוּ וּמִקְטֵרֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּלְיָה דְּבָר וְחֶרֶב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית (וּמִגְּפָה)

מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְנַע מִגְּפָה מִצְחֻקְךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סָלַח וּמַחֵל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ : (נ"א סחל וסלח)

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטָּאתֵינוּ) מִבְּגָד

עֵינֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטֵרֵי

חַבּוֹתֵינוּ :

אבִינוּ

MODLITWA
NA POSTY I DZIESIĘĆ DNI POKUTY

Awinu malkenu. (*)

Ojcze nasz, Królu nasz, zgrzeszyliśmy przed Tobą.

Ojcze nasz, Królu nasz, nie mamy innego Króla prócz Ciebie.

Ojcze nasz, Królu nasz, ułaskawiaj nas dla imienia Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, użycz nam pomyślnego roku.

(na dziesięć dni pokuty: nowego roku.)

Ojcze nasz, Królu nasz, zniwecz wszystkie nasze ciężkie przeznaczenia.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniwecz zamiary nienawidzących nas.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniwecz zamysły nieprzyjaciół naszych.

Ojcze nasz, Królu nasz, wstrzymuj od nas wrogów i przeciwników.

Ojcze nasz, Królu nasz, zatknij usta przeciwnikom i oskarżycielom naszym.

Ojcze nasz, Królu nasz, oddal mór, wojnę, głód, niewukę, zniszczenie, winę i zarazę od sprzymierzeńców Swoich.

Ojcze nasz, Królu nasz, wstrzymuj wszelką plagę od dziedzictwa Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, przebacz i odpuść wszystkie nasze przewinienia.

Ojcze nasz, Królu nasz, zgładź i zniszcz grzechy i winy nasze z przed oczu Swoich.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniszcz w wielkiem miłosierdziu Swojem wszystkie dowody naszej winy.

תפלת שחרית

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחַיִּים הַחַיִּים בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַרְע רֹזַע גְּזֹר דִּיגְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :

בתפלת נעילה אומרים זה

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמָנוּ בְּסִפּוּר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמָנוּ בְּסִפּוּר גְּאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמָנוּ בְּסִפּוּר פְּרִנְסָה וּבְלִפְלָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמָנוּ בְּסִפּוּר זְכוּת :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמָנוּ בְּסִפּוּר סְלִיחָה וּמְחִילָה :

לעשרת ימי תשובה

לחענית צבור

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַבְנוּ בְּסִפּוּר חַיִּים טוֹבִים :	אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַבְנוּ בְּסִפּוּר גְּאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה :	אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכַרְנוּ לְגְאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַבְנוּ בְּסִפּוּר פְּרִנְסָה וּבְלִפְלָה :	אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכַרְנוּ לְפְרִנְסָה וּבְלִפְלָה :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַבְנוּ בְּסִפּוּר זְכוּת :	אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכַרְנוּ לְזְכוּת :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַבְנוּ בְּסִפּוּר סְלִיחָה וּמְחִילָה :	אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכַרְנוּ לְסְלִיחָה וּמְחִילָה :

אבינו

Ojcze nasz, Królu nasz, zwróć nas ku Sobie w szczeré pokucie.

Ojcze nasz, Królu nasz, ześlij zupełne wyzdrowienie chorym Judu Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniszcz nieprzyjazne nam wyroki.

Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij nas na dobre przed Sobą.

(W modlitwie Nella na Dzień Odpustu.)

Ojcze nasz, Królu nasz, przyłóż pieczęć Swoją o nas w księdze życia szczęśliwego.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyłóż pieczęć Swoją o nas w księdze oswobodzenia i ocalenia.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyłóż pieczęć Swoją o nas w księdze utrzymania i wyżywienia się.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyłóż pieczęć Swoją o nas w księdze zasług.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyłóż pieczęć Swoją o nas w księdze przebaczenia i odpuszczenia.

(Na dziesięć dni pokuty.)

Ojcze nasz, Królu nasz, zapisz nas do księgi życia szczęśliwego.

Ojcze nasz, Królu nasz, zapisz nas do księgi oswobodzenia i ocalenia.

Ojcze nasz, Królu nasz, zapisz nas do księgi utrzymania i wyżywienia się.

Ojcze nasz, Królu nasz, zapisz nas do księgi zasług.

Ojcze nasz, Królu nasz, zapisz nas do księgi przebaczenia i odpuszczenia.

(Na posty.)

Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij nas na życie szczęśliwe.

Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij nas na oswobodzenie i ocalenie.

Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij nas na utrzymanie i wyżywienie.

Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij nas na zasługi.

Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij nas na przebaczenie i odpuszczenie.

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרִם קַרְן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרִם קַרְן מְשִׁיחֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא יְדִינוּ מְבָרְכוֹתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא אֲסַמְיִנוּ שְׁבַע :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתִפְלָתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֱלֹהֵי־שִׁיבָנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוֹר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עֲדִינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמַפְיִנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדֻשָּׁךְ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוֹחִים עַל יְחִידֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת
 שְׁמֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נְקוּם לְעֵינֵינוּ נְקַמְתָּ דָם עַבְדֶּיךָ הַשְׁפוּךְ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעַנְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :

אבינו

Ojcze nasz, Królu nasz, dozwól by rychło nam wzrosło zbawienie.

Ojcze nasz, Królu nasz, podnieś blask Izraela ludu Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, podnieś blask pomazańca Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, napełnij ręce nasze błogosławieństwami Twojemi.

Ojcze nasz, Królu nasz, napełnij składy nasze obfitością.

Ojcze nasz, Królu nasz, wysłuchaj wołania naszego, osłoń nas i zlituj się nad nami.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyjm modły nasze w miłosierdzie i w łasce.

Ojcze nasz, Królu nasz, otwórz bramy niebios dla modłów naszych.

Ojcze nasz, Królu nasz, nie racz oddalić nas bezskutecznie z przed oblicza Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, pomnij żeśmy tylko prochem.

Ojcze nasz, Królu nasz, oby godzina ta była godziną miłosierdzia i porą łaski przed Tobą.

Ojcze nasz, Królu nasz, zlituj się nad nami, nad niemowlętami i dziećmi naszemi.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla zamordowanych za święte imię Twoje.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla zarzniętych za wyznanie Jedności Twojej.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla umarłych w ogniu i w wodzie dla poświęcenia imienia Twojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, zemścij się (*) za przelaną krew sług Twoich.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla Siebie jeżeli nie dla nas.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla Siebie i ocal nas.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla wielkości miłosierdzia Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla wielkiego, potężnego straszego imienia Swojego, którym nas mianują.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנו :

לשני וחמישי

א"א אותו ביום שאין אומרים תחנון ולא בבית האבל.

וְהוּא רַחוּם וְיִכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב
אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ : אַתָּה יי לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִפָּנֵינוּ
חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנוּ : הוֹשִׁיעֵנו וְיי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ :
אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמְרֶינָה אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד : כִּי־עַמָּךְ הִסְלִיחָה
לְמַעַן תִּזְרָא : לֹא בַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה־לָּנוּ וְלֹא בְעֲוֹנוֹתֵינוּ
תִּגְמֹל עָלֵינוּ : אִם־עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָּנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ :
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסֶדְךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה : יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם
צָרָה יִשְׁבְּבֵנוּ שֵׁם וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם־קִרְאָנוּ : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : אֲדוֹנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנֵינוּ וְזַכֵּר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ : וְעַתָּה וְאֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמָּךְ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וְתַעֲשִׂלָּךְ שֵׁם כִּיֹּם הַזֶּה חֲמָאנוּ
רַשְׁעֵנוּ : אֲדָנִי בְּכָל־צְדָקוֹתֶיךָ יִשְׁבְּגָא אִפְּךָ וְחַמְתָּךְ
מֵעִירָךְ יְרוּשָׁלַיִם הַר־קְדוֹשְׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ
יְרוּשָׁלַיִם

Ojcze nasz, Królu nasz, ułaskawiaj nas i wysłuchaj nas, bo nie mamy za sobą zasług, wyświadcź nam dobrodziejstwa i łaskę i ocal nas.

MODLITWA

na Poniedziałek i Czwartek.

(Nie odmawia się w dniach, kiedy się nie mówi modlitwy błagalnej, ani w domu żałoby.)

Wehu rachum. (*) A On jest litościwy, przebacza grzechy i nie zgładzi (grzeszników), wiele kroć powściąga gniew Swój i nie wzbudza całej Swój zapalczywości. Ty Wiekuisty, nie pozbawiaj nas Swego miłosierdzia, łaska Twoja i wierność Twoja niech nas nieustannie strzegą. Wspomóż nam Wiekuisty, Boże nasz i zgromadź nas z pośród ludów, byśmy mogli dziękować świętemu imieniu Twojemu i szczyścić się sławą Twoją. Gdybyś zachował pamięć o grzechach, Panie, któżby się mógł ostać? Albowiem przy Tobie przebaczenie, aby Cię się obawiano. Nie czyn nam wedle naszych grzechów i nie odpłacaj nam wedle występków naszych. Jeżeli grzechy nasze przeciw nam świadczą, o Wiekuisty, uczyn dla imienia Swojego. Wspomnij na miłosierdzie Swoje, Wiekuisty, i na łaskę Swoją, bo one są odwieczne. Wysłucha nas Wiekuisty w dniu ucisku, wzmocni nas imię Boga Jakóba. Wiekuisty, wspomóż nam, Król nas wysłucha, dnia gdy wołamy: Ojcze nasz, Królu nasz, ułaskawiaj nas i wysłuchaj nas, bo nie mamy za sobą zasług, wyświadcź nam dobrodziejstwa dla imienia Swojego. Panie nasz, Boże nasz, słuchaj głosu błagania naszego i pamiętaj nam przymierze ojców naszych i wspomóż nam dla imienia Swojego. A teraz Panie, Boże nasz, który wywiodłeś lud Swój z ziemi Egipskiej silną ręką, i zdobyłeś Sobie rozgłos owego dnia, zgrzeszyliśmy, zwiniliśmy! Panie, oby wedle Twego dobrodziejstwa, odwrócił się gniew Twój i zapalczywość Twoja od miasta Twego Jerozolimy, od świętej Twój góry, gdyż za grzechy nasze i za przewinienia ojców naszych,

יְרוּשָׁלַיִם וְעַמָּה לְחַרְפָּה לְכָל־סְבִיבוֹתֵינוּ : וְעַתָּה שְׁמַע
 אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנּוֹתַי וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל־
 מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדָנִי :

הַטָּה אֱלֹהֵי ו אֲזַנְךָ וּשְׁמַע פִּקֹּחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמֹמֹתֵינוּ
 וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי ו לֹא עַל־צַדִּיקוֹתֵינוּ
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תְּחִנּוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים :
 אֲדָנִי ו שְׁמַעַה אֲדָנִי ו סִלַּחַה אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וְעֵשֶׂה אֶל־
 תְּאֵתֵךְ לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עֵירְךָ וְעַל־עַמְּךָ :
 אֲבִינוּ הָאֵב תְּרַחֲמֵן תְּרַאֲנוּ אוֹת לְטוֹבָה וּקְבִיץ נְפֻצוֹתֵינוּ
 מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־תְּנוּיִם כִּי אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ : וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ
 וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כְּכִנּוּ : הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ צוּרֵנוּ מִלְּכָנוּ
 וּגּוֹאֲלֵנוּ : הוֹסֵה יי עַל־עַמְּךָ וְאֶל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחַרְפָּה
 לְמִשְׁרַבִּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם : יִדְעֵנוּ
 כִּי חָמָאנוּ וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ שְׁמֶךָ תְּגֹדֵל יַעֲמֵד־לָנוּ
 בְּעַת צָרָה : יִדְעֵנוּ כִּי אִין בְּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֵשֶׂה עִמָּנוּ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ : פְּרַחֵם אֵב עַל־בְּנִים בֶּן הַרְחֵם יי עֲלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : חֲמוּל עַל־עַמְּךָ רַחֵם עַל־נַחֲלָתְךָ
 הוֹסֵה־נָא פְּרוּב רַחֲמֶיךָ חֲנֵנוּ וְעַנּוּנוּ כִּי קָה יי הַצְּדָקָה עֵשֶׂה
 נִפְלְאוֹת בְּכָל־עַתָּה :

הַבְּטֵ־נָא רַחֲמֵ־נָא עַל עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֹאן
 מִרְעִיתְךָ

Jerozolima i lud Twój stały się sromotą w obec całej okolicy naszej. A teraz, wysłuchaj, Boże nasz, modlitwy sługi Swojego i jego błagania i przyświecaj obliczem Swojem nad spustoszoną świątynią Swoją, dla Siebie, o Panie!

Hateh. Skłoń, Boże mój, ucho Swoje i wysłuchaj, otwórz oczy Swoje i patrz na zgliszcza nasze i na miasto nazwane imieniem Twojem, gdyż nie w otusze na naszą cnotę składamy błagania swoje przed Tobą, ale polegając na nieskończone miłosierdzie Twoje. Panie, wysłuchaj, Panie, przebacz, Panie, zważaj, bądź przychylnym, a nie odwlekaj, dla Siebie samego, Boże mój; bo imieniem Twojem mianuje się miasto Twoje i lud Twój. Ojciec nasz, ojciec miłościwy, pokaż nam znak szczęścia i zgromadź rozproszonych naszych z czterech krańców ziemi, aby poznały i wiedziały wszystkie ludy, że Ty jesteś Wiekuistym, Bogiem naszym. A teraz, Wiekuisty, Ty ojcem naszym jesteś, myśmy gliną a Ty twórcą naszym, a dziełem rąk Twoich wszyscy jesteśmy. Wspomóż nam dla imienia Swojego, opoko nasza, Królu nasz, zbawicielu nasz. Ostoń, Wiekuisty, lud Swój i nie wystawiaj na sromotę dziedzictwa Swojego, aby ludy panowały nad niem — dla czegoż mówić mają między narodami: „gdzież ich Bóg?“ Wiemy, żeśmy zgrzeszyli, a nie masz nikogo, któryby w naszej stawał obronie, niechże nam wielkie imię Twoje stanie oporą w czasie ucisku. Wiemy, że nie masz w nas dobrych czynów, świadcz nam dobrodziejstwo dla imienia Swojego. Jak ojciec lituje się nad dziećmi, tak zlituj się Wiekuisty nad nami i wspomóż nam, dla imienia Swojego. Zlituj się nad ludem Swoim, zmiłuj się nad dziedzictwem Swojem, ostoń nas wedle niewyczerpanego Swego miłosierdzia, utaskawiaj nas i wysłuchaj nas, albowiem u Ciebie, Wiekuisty, jest dobrodziejstwo, Ty dokonywasz cudów każdego czasu.

Habet. Racz spojrzeć, racz się zlitować nad ludem Swoim rychło, dla imienia Swojego, w wielkości miłosierdzia Swego. **Wiekuisty, Boże nasz, ostoń nas i zlituj się i ocal owieczki**

מְרַעֲיִתְךָ וְאֵל־יִמְשַׁל־בָּנוּ קַצְוֹת כִּי לָךְ עֵינֵינוּ תְלוּיֹת
 הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ : רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן פְּרִיִתְךָ הַבִּיטָה
 וְעֵנֵנו בְּעֵת צָרָה כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה בָּךְ תִּוְחַלְתָּנוּ אֱלֹהֵי
 סְלִיחוֹת אָנָּה סְלַח־נָּא אֵל טוֹב וְסָלַח כִּי אֵל מְלֶךְ חַצּוֹן
 וְרַחוּם אַתָּה :

אָנָּה מְלֶךְ חַצּוֹן וְרַחוּם זְכוֹר וְהִבַּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים
 וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֶקְבֵת יְחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל : אָבִינוּ מְלַכְנוּ
 חָנּוּן וְעֵנֵנו כִּי שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 בְּכַל־עֵת : עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּחֲסִדְךָ חַצּוֹן וְרַחוּם הַבִּיטָה וְעֵנֵנו
 בְּעֵת צָרָה כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה : אָבִינוּ מְלַכְנוּ מַחֲסֵנוּ אֵל־
 תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּרוֹעַ מַעֲלֵינוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ וְכָרוֹב
 מִזִּבְךָ הוֹשִׁיעֵנו וְחַמְלָנָא עָלֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אֲחֵר
 מִבְּרַעְדֶיךָ : צוּרֵנוּ אֵל־תַּעֲזֹבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶרֶץ־תִּרְחַק
 מִמָּנוּ : כִּי נִפְשָׁנוּ קִצְרָה מִחֶרֶב וּמִשָּׁבִי וּמִדְּבַר וּמִמִּגְפָה
 וּמִכָּל־צָרָה וַיְגוֹן הַצִּילָנוּ כִּי לָךְ קִיְנוּ וְאֵל תְּכַלִּימֵנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ : וּזְכַר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ רְאֵה בְצַרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תְּפִלַּתְנוּ
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת בְּלִפְּהָ :

אֵל רַחוּם וְחַצּוֹן רַחֵם עָלֵנוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ כִּי אֵין
 כְּמוֹךָ יי אֱלֹהֵינוּ אָנָּה שָׂא נָּא פְּשָׁעֵינוּ אָבִינוּ מְלַכְנוּ
 צוּרֵנוּ וּגִוְאַלְנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחֲסִין בְּכַח חֲסִיד וְטוֹב עַל
 כָּל־מַעֲשֶׂיךָ כִּי אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ : אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם
 וּמְלֵא

pastwiska Swojego, aby nad nami nie władał gniew, bo oczy nasze ku Tobie są zwrócone, i ocal nas dla imienia Swojego. Zlituj się nad nami dla przymierza Swojego, spojrzij i wysłuchaj nas w czasie ucisku, bo przy Tobie Wiekuisty jest ocalenie, w Tobie nadzieja nasza, Boże przebaczenia; racz przebaczyć, Boże dobry i przebaczący, albowiem Ty jesteś Królem łaskawym i miłosiernym.

Ono. O Królu łaskawy i miłosierny, wspomnij i zważaj na przymierze między częściami ofiarnymi, (*) niech przed Ciebie stanie pamięć związania jedynaka, (*) przez wzgląd na Izrael. Ojczy nasz, Królu nasz, ułaskawiaj nas i wysłuchaj nas, albowiem mianujemy się wielkiem imieniem Twojem; dokonywający cudów każdego czasu, postąp z nami wedle łaski Swojej; łaskawy i miłosierny, spojrzij i wysłuchaj nas w czasie ucisku, bo przy Tobie, Wiekuisty, jest ocalenie. Ojczy nasz, Królu nasz, ostrość nasza, nie postępuj z nami wedle złych czynów naszych, wspomnij na miłosierdzie Swoje, Wiekuisty, i na łaskawość Swoją, a wedle wielkości Swojej dobroci wspomóż nam i zlituj się nad nami, albowiem nie mamy innego Boga, prócz Ciebie, Opoko nasza. Nie opuszczaj nas, Wiekuisty, Boże nasz, nie stroń od nas; bo duch nasz ustał od miecza, od niewoli, od moru i od zarazy, a od wszelkiego ucisku i smutku ocal nas, albowiem w Tobie ufamy i nie zawstydz nas, Wiekuisty, Boże nasz, i przyświecaj nam obliczem Swojém. Wspomnij nam przymierze ojców naszych i wspomóż nam, dla imienia Swojego, spojrzij na ucisk nasz i wysłuchaj głosu modłów naszych, albowiem Ty wysłuchujesz modły ust wszelkich.

El rachum. Boże litościwy i łaskawy, zlituj się nad nami i nad wszystkiemi twory Swojemi, albowiem nie masz podobnego Tobie, Wiekuisty, Boże nasz. Racz przebaczyć występki nasze, Ojczy nasz, Królu nasz, opoko nasza, zbawco nasz, Boże żywy i wieczny, przemagający siłą, łaskawy i dobrotliwy dla wszystkich tworów Swoich, albowiem Ty jesteś Wiekuistym, Bogiem naszym. Boże nie skory do gniewu i polca

וּמִלֵּא רַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
 שְׂמֹךְ שְׁמַע מִלִּפְנֵי תַפְלָתְנוּ וּמִיַּד אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ שְׁמַע
 מִלִּפְנֵי תַפְלָתְנוּ וּמִכַּף צָרָה וַיִּגֹן הַצִּילֵנוּ : אָבִינוּ מִלִּפְנֵי
 אַתָּה וְשְׂמֹךְ עֲלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תַּנְיָתְנוּ : אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ
 וְאֶל־תַּפְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאֶל־תַּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ
 תַּצּוֹן וְרַחוּם אַתָּה :

אֵין כְּמוֹךָ תַּצּוֹן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ
 אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרַעַשׁ
 וּמִדָּגוּ הַצִּילֵנוּ : זָכַר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
 אֶל־תִּפְּן אֶל־קִשְׁיֵנוּ וְאֶל־רַשְׁעֵנוּ וְאֶל־חַטָּאתֵנוּ : שׁוּב
 מִתְרוֹן אַפֶּךָ וְהַנָּחִים עַל־הַרְעָה לַעֲמֹךָ : וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ מִבֵּית
 הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי כֵן דִּרְכֶךָ עֲשֵׂה חֶסֶד תָּנִם בְּכָל־
 יוֹם וְיָזֵר : חוֹסֵה יי עַל־עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעֲמֹךָ וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ
 מִבֵּית הַמַּגָּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : לָךְ
 יי הַצְדָּקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים : מַה־נִּתְאוּנִן מַה־נֹּאמֵר
 מַה־נִּדְבָר וּמַה־נִּצְטַדֵּק : נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֶרְהָ
 וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שׁוֹבִים : אָנָּה יי ו
 הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יי הַצִּלִּיתָהּ נָּא : אָנָּה יי עֲנֵנוּ בַּיּוֹם
 קִרְאֵנוּ : לָךְ יי תַּכְּיֵנוּ לָךְ יי קוֹיֵנוּ קָךְ יי גִּיחַל אֶל־תַּחֲשֵׁה
 וְתַעֲנֵנוּ כִּי נֶאֱמָו גּוֹיִם אָבְרָהָ תַּקְוֹתֵם כָּל־בְּרִיךְ וְכָל־קוֹמָה
 לָךְ לְבַר תִּשְׁתַּחֲוֶה :

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה קַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְתַשְׁאִים נִבְהָלָה
 נַפְשֵׁנוּ

litości, postąp z nami wedle wielkości miłosierdzia Swojego i wspomóż nam dla imienia Swojego. Wysłuchaj, Królu nasz, modlitwy nasze i ocal nas z ręki nieprzyjaciół naszych. Wysłuchaj, Królu nasz, modły nasze i ocal nas od wszelkiego ucisku i smutku. Ojcem naszym i Królem naszym Ty jesteś, a imieniem Twojem mianujemy się, nie zostaw nas, nie opuszczaj nas, Ojciec nasz, nie odpychaj nas, Stwórco nasz i nie zapomnij o nas Twórczo nasz, albowiem Ty jesteś Królem łaskawym i litościwym.

En komocha. Nie masz Tobie podobnego, łaskawego i litościwego, Wiekuisty, Boże nasz, nie masz Tobie podobnego Boga nieskorego do gniewu i pełnego łaski i wiary, wspomóż nam w wielkości Swojego miłosierdzia, od burzy i gniewu ocal nas. Wspomnij na sługi Swoje Abrahama, Izaaka i Jakóba, nie zwróć uwagi na zatwardziałość naszą, na złość naszą i na grzechy nasze. Cofnij się od zapachu gniewu Swojego i namyśl się nad nieszczęściem ludu Swojego. I usuń od nas plagę śmierci, albowiem Ty jesteś litościwym. Albowiem to jest zwyczajem Twoim, że wyświadczasz łaskę nie zasłużoną w każdym pokoleniu. Ostoń, Wiekuisty, lud Swój i ocal nas od gniewu Swojego i usuń od nas plagę zarazy i ciężką dolę, albowiem Tyś jest stróżem Izraela. Ty, Wiekuisty jesteś sprawiedliwym, a naszym jest wstyd. Czegoż mamy się uskarzać? co mamy mówić? co powiedzieć? i poco się usprawiedliwić? Przetrzęśmy drogi swoje, zbadajmy je i zwróćmy się do Ciebie, albowiem prawica Twoja wyciągniętą jest dla przyjmowania nawracających się. Racz Wiekuisty, wspomóż nam, racz Wiekuisty, uszczęśliwić nas. Racz Wiekuisty wysłuchać nas, dnia gdy wołamy. Ciebie Wiekuisty, oczekujemy, w Tobie, Wiekuisty, ufamy. w Tobie, Wiekuisty, mamy nadzieję, nie zamilcz i wysłuchaj nas, albowiem mówią narody: „straconą jest ich nadzieja!“ Wszelkie kolano i każda głowa, Tobie samemu się kłania.

Haposeach jad. O Ty co wyciągasz rękę, by przyjąć pokutę występnych i grzesznych, dasz

נִפְשֵׁנוּ מְרוּב עֲצוּבוֹנֵנוּ אֶל־תִּשְׁכַּחֵנוּ נְצַח קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנו
 כִּי חֲסִינוּ בָךְ : אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ אִם אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים זְכַרְלָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעוֹזוֹתֵנוּ בְּכָל־יוֹם יי
 אֶחָד : הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבֵּינוּ :
 חוֹסֶה יי עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שׁוֹבֵינוּ וְאֶל־תִּשְׁפֹּךְ חַרְוֹנָךְ עָלֵינוּ כִּי
 אֲנַחְנוּ עַמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ : אֵל הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם
 וְשִׁקְצוֹנוּ כְּמִמָּאת הַגְּדָה : עַד־מָתִי עֲזֹךְ בִּשְׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ
 בְּיַד־צַד : עוֹרְרָה גְבוּרְתְּךָ וְקִנְיַתְךָ עַל־אוֹיְבֶיךָ הֵם יְבוֹשׁוּ
 וַיִּחַתּוּ מִגְּבוּרָתְךָ וְאֶל־יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ : מִדָּר
 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵנוּ וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ
 פֶּעַל וְאֵל תִּשְׁחִית זְכַר שְׁאֵרֵיתֵנוּ : וְחוּץ אוֹם הַמִּיחִידִים שְׁמֶךָ
 פְּעָמִים בְּכָל־יוֹם תָּמִיד בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד :

תחנון

א"א תתנון בר"ח, בתנוכה ובפורים, בחמשה עשר בשבט,
 ובט"ו באב, כל חדש ניסן, בל"ג בעומר, סר"ח סיון עד
 אחד שבועות, בתשעה באב, בערב ר"ה ויו"כ, ומעי"כ עד
 אחד סוכות.

ש"ב כז' י"ד וַיֹּאמֶר ה' אֶל־גֹּד צַר־לִי מְאֹד נִפְלְאָה־נָא בְּיַד־
 יי כִּי־רַבִּים רַחֲמָיו וּבִיד אָדָם אֶל־אֶפְלָה :

רַחוּם וְחַנּוּן חֲסָאֲתִי לְפָנֶיךָ יי מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי
 וּקְבַל תַּחֲנוּנָי : יי אֶל־בְּאֶפְסָךְ תּוֹכִיתֵנִי וְאֶל־בְּחַמְתְּךָ
 תִּיַסְרֵנוּ

nasza przestraszona jest dla wielkości naszej boleści, nie zapominaj nas na wieki, powstań i wspomóż nam, albowiem w Tobie ufamy. Ojczy nasz, Królu nasz, jeżeli w nas nie masz cnoty i dobrych czynów, pamiętaj nam przymierze ojców naszych i wyznaj nasze każdego dnia: „Bóg jest jedyny!“ Spójrz na niedolę naszą, bo liczne są nasze boleści i przestach serca naszego. Osłoń nas, Wiekuisty, w kraju niewoli naszej i nie wylewaj zapalczywości Swojej na nas, albowiem my jesteśmy ludem Twoim, sprzymierzeńcami Twoimi. Boże, spójrz na poniżenie czoł naszej między narodami i jak się brzydzą nami, jakby nieczystością kobiety. Dopóki sławni w Tobie pozostaną w niewoli, a wspinali w Tobie w ręce wroga? Rozbudź potęgę Swoją i zemstę Swoją na nieprzyjaciół Swoich, aby zawstyżeni zostali i przestraszeni mimo ich potegi i oby nie zmalaty przed Tobą nasze boleści. Rychło niech nas uprzedzi miłosierdzie Twoje w dni ucisku naszego, a jeżeli nie dla nas, to dla Siebie dokonaj tego i nie zgładź pamiętki o pozostałych z nas. Ułaskawiaj naród, który zawsze Jedność imienia Twojego wyznaje, dwa razy dziennie z miłością i mówią: „Słuchaj Izraelu, Wiekuisty Bóg Twój, Wiekuisty jest Jedyny!“

MODLITWA BŁAŁALNA. (*)

(Opuszcza się w następujących dniach: w początkach miesiąca w uroczystościach Makabeuszów, Losowania, Piętnastego Szewat i Ab, przez cały miesiąc Nyssan, trzydziestego trzeciego dnia Omeru, od początku Sywan do końca święta Tygodniów, dziewiątego Ab, w Wilją Nowego Roku i Dnia Odpustu i od tego dnia, aż do końca Świąt Szalasowych.)

Wajomer Dawid. (*) I rzekł Dawid do Gada: jestem w wielkiem utrapieniu, niechże raczej upadnę w ręce Wiekuistego, albowiem miłosierdzie Jego jest wielkie, a niech nie wpadnę w ręce ludzkie.

Rachum wechanun. O litościwy i łaskawy, zgrzeszyłem przed Tobą, Wiekuisty, pełen miłosierdzia, zlituj się nademną i przyjm błagania moje.

(*Psalm 6.*) Wiekuisty, nie karz mnie w gniewie Swoim

תִּיַסְרֵנִי : חַנּוּנֵי יי כִּי־אֶמְלֵל אָנִי רַפְּאֵנִי יי כִּי נִבְהַלֹּ
 עַצְמִי : וְנַפְשִׁי נִבְהַלָה מְאֹד וְאֵת יי עַד־מָתִי : שׁוּבָה יי
 חֲלֹצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֹדֶךָ : כִּי אֵין פְּמוֹת זְכָרְךָ
 בְּשֵׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ : יַגְעֵתִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֶה בְּכָל־לֵילֶךָ
 מִטְּתִי בְּדַמְעֹתַי עַרְשִׁי אֲמַסֶּה : עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינַי עֲתַקְדָּ
 בְּכָל־צוּרֵי : סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פְּעָלֵי אֵין כִּי־שָׁמַע יי קוֹל
 בְּכִי : שָׁמַע יי תַּחֲנֻנֹתַי יי תַּפְּלֹתַי יִקַּח : יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלֹּ
 מְאֹד כָּל־אֵיבֵי יִשְׂרָאֵל יִבְשׁוּ רַגְעָה : (תהלים ו')

בשני וחמישי אומרים ה' אלהי ישראל, ובשאר ימות השבוע מתחילין כאן
 שומר ישראל.

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ
 וְהַנַּחֲמֵנוּ עַל־הַרְעָה לְעַמֶּיךָ :
 תִּבְטַח מִשָּׁמַיִם וְרֵאֵה כִּי הֵינּוּ לַעַג וְקִלְס בְּגוֹיִם
 נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן לַטֹּבֵחַ וְיָבֵל לַהֲרוּג וְלֹאֲבָד וְלַמִּכָּה
 וְלַחֲרָפָה :

וּבְכֹר־זֹאת שְׁמֶיךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֶל־תִּשְׁכַּחְנוּ :
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ
 וְהַנַּחֲמֵנוּ עַל־הַרְעָה לְעַמֶּיךָ :
 זָרִים אֹמְרִים אֵין תּוֹחֲלֶת וְתִקְוָה חוּן אִוֶּם לְשִׁמְךָ
 מִקְוֶה טְהוֹר יִשׁוּעַתְנוּ קְרִבָה יַגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ רַחֲמֶיךָ
 יִכְבְּשׁוּ אֶת־כַּעֲסְךָ מֵעַלֵינוּ :
 אָנָּה שׁוּב מִחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ :

”

a w zapalczywości Swojej nie chłószcz mnie. Łaski, o Wiekuisty! bo wiednieję, wylecz mnie, Wiekuisty, bo kości moje zdrętwiały. A dusza moja strwożona wielce; Ty zaś, Wiekuisty, jak długo jeszcze? Zwróć się ku mnie, Wiekuisty, wybaw duszę moją, wspomóż mnie dla łaski Swojej. Albowiem po śmierci nie masz pamięci o Tobie, a w grobie, któż Cię wielbić będzie? Ustałem w jękach swoich, zraszam każdój nocy łoże swoje, w łzach moich łóżko moje się rozptywa. Oko moje ociemniało z utrapienia, zestarzało z powodu licznych wrogów. Precz odemnie wszyscy złoczyńcy, wysłuchał Wiekuisty głosu płaczu mojego. Wysłuchał Wiekuisty błagania mojego, Wiekuisty przyjmie modły moje. Zawstydzą się i struchleją wielce wszystkie wrogi, cofną się i zawstydzą w oka mgnienu.

(Na Poniedziałek i Czwartek, zaś w dni powszednie pozostałe zaczyna się tu od Szomer Jisrael.)

Adonaj. (*) Wiekuisty, Boże Izraela, zwróć się z zapalczywości gniewu Swojego, i cofnij postanowioną niedolę ludu Swojego.

Spojrzyj z nieba i patrz, żeśmy się stali pośmiewiskiem i sromotą między ludami, jesteśmy przeznaczeni jak jagnię na rzeź wiedzione do mordu, do zniszczenia, do plagi i do hańby.

Ale przy tém wszystkiém imienia Twojego nie zapomnieliśmy, racz nas także nie zapomnieć.

Wiekuisty, Boże Izraela, zwróć się z zapalczywości gniewu Swojego, i cofnij postanowioną niedolę ludu Swojego.

Mówią obcy: „nie masz dla nich otuchy i nadziei!“ ułaskawiaj więc lud ufający w imię Twoje. Ty najczystszy, zbliż ocalenie nasze, ustaliśmy, nie znajdujemy pokoju, oby miłosierdzie Twoje wstrzymało gniew Twój od nas.

Racz wrócić się z gniewu Swojego, i zlituj się nad własnością, którą wybrałeś.

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ

וּהִנָּחֵם. עַל־הַרְעָה לַעֲמֻךָ :

חֹסֶה יְיָ עַל־נוֹ בְּרַחֲמֶיךָ וְאֶל־תַּתְּנֵנוּ בְיַד־אֲכָזְרִים לְפָה

יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד

וְאֶל־תֵּאָחֵז :

אָנָּה שׁוּב מִחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ :

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ

וּהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה לַעֲמֻךָ :

קוֹלְנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֶן וְאֶל־תִּשְׁשֵׁנוּ בְיַד אֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹת

אֶת־שִׁמְנוּ זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

אֲרָבָה אֶת־זֶרְעֶכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מִהַרְבֵּה :

וּבְכָר־זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֶל־הַשְּׁכַחְנוּ :

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ

וּהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה לַעֲמֻךָ :

עֲזֹרְנוּ וְאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ

וּכְפַר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ

וּהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה לַעֲמֻךָ :

סכאן בכל יום.

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׂאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יֹאכֵד

יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל :

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׂאֵרִית עִם אֶחָד וְאֶל־יֹאכֵד

גּוֹי אֶחָד הַמֵּיחֲדִים שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

שׁוֹמֵר

Wiekuiesty, Boże Izraela, zwróć się z zapalczywości gniewu Swojego, i cofnij postanowioną niedolę ludu Swojego.

Osołń nas, Wiekuiesty, w miłosierdziu Swojem, nie oddaj nas w ręce barbarzyńców, dla czegoż mają mówić narody: „A gdzież ich Bóg?“ Dla Siebie wyrządź nam łaskę i nie zwlekaj.

Racz zwrócić się z gniewu Swojego i zlituj się nad własnością, którą wybrałeś.

Wiekuiesty, Boże Izraela, zwróć się z zapalczywości Swojej, i cofnij postanowioną niedolę ludu Swojego.

Wysłuchaj głosu naszego i ułaskawiaj i nie zostaw nas w ręce nieprzyjaciół naszych, aby zgładzić imię nasze. Wspomnij coś zaprzysiągł przodkom naszym: „jak gwiazdy nieba pomnożę nasienie wasze,“ a teraz zostało nas tak mało z pośród tylu.

Ale przy tém wszystkiém imienia Twojego nie zapomnieliśmy, racz nas także nie zapomnieć.

Wiekuiesty, Boże Izraela, zwróć się z zapalczywości Swojej i cofnij postanowioną niedolę ludu Swojego.

Wspomóż nas, Boże zbawienia naszego, dla czci imienia Swojego.

Ocal nas i opuść nam grzechy nasze dla imienia Swojego.

Wiekuiesty, Boże Izraela, zwróć się z zapalczywości gniewu Swojego, i cofnij postanowioną niedolę ludu Swojego.

(Odtąd na codzień.)

Szomer Izrael. (*) Stróżu Izraela, czuwaj nad resztkami Izraela, aby nie zginął Izrael, który wyznaje: „Słuchaj Izraelu!“

Stróżu ludu jedynego, czuwaj nad resztkami ludu jedynego, aby nie zginął lud jedyny, który wyznaje Jedność imienia Twojego, Wiekuiesty, Boże nasz, Wiekuiesty Jedyny.

שומר גוי קדוש לשמור שארית עם קדוש ואליאבד
 גוי קדוש המשלשים בשלש קדשות לקדוש :

מתרצה ברחמים ומתפיים בתחנונים התרצה והתפיים
 לדור עני כי אין עוזר :

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו
 צדקה וחסד והושיענו :

ואנחנו לא נדע מהנעשה פי עליך עינינו : זכר
 רחמיה יי וחסדיך פי מעולם הקמה : יהי חסדיך יי עלינו
 כפאשר יחלנו לך : אלת תפרכנו עונות ראשונים מהר
 יקדמונו רחמיה פי דלנו מאד : חננו יי חננו פי רב
 שבענו בזה . ברנו רחם תזכור : פי הוא ידע יצרנו זכור
 פי עפר אנחנו : עזרנו ואלהי ישענו על ידיך פבוד
 שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :

הש"ץ אומר חצי קדיש .

מנהג אשכנז ופולין קמן

אל ארך אפים ורב חסד
 ואמת אל באפה תזכיהנו :
 חוסה יי על עמך והושיענו
 מכל דע : חטאנו לך אדון
 סלח נא פרוב רחמיה
 אל :

מנהג פולין גדול

אל ארך אפים ורב חסד
 ואמת אל תסתיר פניך
 חוסה יי על ישראל
 מכל דע : חטאנו לך אדון
 סלח נא פרוב רחמיה אל :

Stróžu ludu świętego, czuwaj nad resztkami ludu świętego, aby nie zginął lud święty, który głosi świętość Twoją (*) mówiąc: „Święty, Święty, trzechkrotnie Święty.“ Ty, który przebłagać się dajesz przez miłosierdzie i upraszać przez błagania, daj się przebłagać i uprosić plemieniu biednemu, nie mającemu wsparcia żadnego.

Ojczy nasz, Królu nasz, ułaskawiaj nas i wysłuchaj nas, bo nie masz w nas zasługi, wyświadczyć nam dobrodziejstwo i łaskę i wspomóż nas.

Waanachnu. My zaś nie wiemy co czynić, albowiem ku Tobie oczy nasze są zwrócone. Wspomnij na miłosierdzie Swoje, Wiekuisty, i na łaski Swoje, bo od wieków one istnieją. Oby łaska Twoja nas dosięgła, tak jak w Tobie tuszymy. Nie wspomnij nam grzechów minionych, oby nas miłosierdzie Twoje rychło doszło, bośmy wielce upadli. Ułaskawiaj nas, Wiekuisty, ułaskawiaj nas, bośmy dosyć syci obelg. W gniewie wspomnij na miłosierdzie. Albowiem On zna namiętności nasze, pomnąc żeśmy tylko prochem. Wspomóż nam, Boże zbawienia naszego, dla czci imienia Twojego, ocal nas i opuść nam grzechy nasze dla imienia Swojego.

(Kantor mówi Kadysz skrócony.)

(Podług rytuału niemieckiego i małopolskiego.)

El erech. (*) Wszzechmogący, nieskory do gniewu, pełen łaski i prawdy nie karz nas w zapalczywości Swojej. Ostoń Wiekuisty, lud Swój i ocal nas od wszelkiego złego. Zgrzeszyliśmy przed Tobą, Panie, racz przebaczyć wedle wielkości miłosierdzia Twojego, o Boże!

(Podług rytuału Wielkopolskiego.)

El erech. (*) Wszzechmogący, nieskory do gniewu, pełen łaski i prawdy, nie ukrywaj oblicza Swojego od nas. Ostoń Wiekuisty, Izraela lud Swój i ochraniaj nas od wszelkiego złego. Zgrzeszyliśmy przed Tobą, Panie, racz przebaczyć, wedle wielkości miłosierdzia Twojego, o Boże!

סדר קריאת התורה בחול

כשפותחין הארון

וַיְהִי בַּבֹּקֶר הָאֵרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וַיִּפְצוּ
 אֵיבֵיךָ וַיָּגִסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ : כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה
 וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלַיִם :

כשמוציאין ספר תורה

בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ :

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמַרְא עֲלֵמָא בְּרִיךְ בְּתַרְךָ וְאַתְרְךָ . יְהֵא
 רְעוּתְךָ עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעָלָם . וּפּוֹרְקֵן יְמִינְךָ אֲחֹזִי
 לְעַמְךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ וְלֹא־מִטּוֹיָא קָנָא מִפּוּב גְּהוֹרְךָ
 וְלִקְבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמִין . יְהֵא רְעוּא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ קָן
 חִיִּין בְּטְבוּתָא . וְלֵהוּוּ אָנָּא פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקֵיָא . לְמַרְתָּם
 עָלֵי וְלִמְנַטְר יְתִי וְיִת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל . אַנְתָּ
 הוּא זָן לְכֹלָא וּמְפָרְגִים לְכֹלָא . אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא .
 אַנְתָּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּיקְךָ הִיא . אָנָּא
 עֲבָדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסַגִּידְנָא קָמָה וּמִקְמָא דִּיקְךָ
 אֹרִייתָה בְּכָל עֵקֶן וְעֵקֶן . לֹא עַל אַנְשׁ רַחֲצֵנָּא . וְלֹא עַל פִּר
 אֲדָהִין סְמִיכָנָא . אֵלָּא בְּאֲלֵהָא דְשְׁמֵיָא . דְּהוּא אֱלֹהָא
 קְשׁוּט . וְאֹרִייתָה קְשׁוּט . וּנְבִיאֹוֹהִי קְשׁוּט . וּמִסְגָּא לְמַעַבְד
 טְבוּן וּקְשׁוּט . בֵּה אָנָּא רַחֲמִין . וְלִשְׁמָהּ קְדִישָׁא יְקִירָא אָנָּא
 אֲמַר תּוֹשְׁבְתֵן . יְהֵא רְעוּא קְדָמְךָ דְּתַפְתַּח לְבִי בְּאֹרִייתָא
 וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲדִין דְּלִבִּי . וְלִבָּא דְּכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל . לְטַב
 וְדַחֲיִין וְדִשְׁלָם :

PORZĄDEK CZYTANIA Z RODAŁÓW.

W DNI POWSZEDNIE. (*)

(Otwierając Arkę świętą.)

Wajehi. (*) I stało się gdy arka ruszyła, rzekł Mojżesz: Powstań, Wiekuisty, i niech się rozproszą nieprzyjaciele Twoi; i niech ujdą wrogi z przed oblicza Twojego. Bo z Syonu wychodzi nauka, a słowo Boże z Jeruzalemu.

(Wyjmując Rodały.)

Niechaj będzie pochwalony Ten, który w świętości Swojej nadał Zakon swemu ludowi Izraelowi.

Berych Szemeh. (*) Niech będzie pochwaloném imię Pana Wszechświata, pochwaloną niech będzie Korona Twoja i Państwo Twoje. Oby miłość Twoja ku ludowi Twojemu Izraelowi wiecznie się ostała i pokaż ludowi Swojemu wyswobodzenie Swą prawicą w świątyni Swojej, niech na nas spłynie urok Twego światła, i przyjm w miłosierdziu błagania nasze. Oby wolą Twoją było, przedłużyć nam życie w pomyślności, obym był policzonym między cnotliwymi, byś się zlitował nademną i strzegł mnie i wszystko co należy do mnie i do ludu Twojego Izraela. Ty wyżywasz wszystkich, Ty utrzymujesz wszystkich, Tyś władzą nad wszystkiém, Tyś władzą nad królami, a Twoją jest władza. Jam sługą Najświętszego, błogostawiony On, przed którym każdego czasu się korzę i przed wspaniałością Zakonu, człowiekowi nie ufam, nie polegam na aniołach, (*) ale na Bogu niebios, który sam jest Bogiem prawdziwym, którego Zakon jest prawdziwym, którego prorocy są prawdziwi i który wiele dobrego i prawdziwego dokonywa. Weń ja ufam, a świętemu i wspaniałemu imieniu Jego opiewam hymny pochwalne. Oby wolą Twoją było, otworzyć serce moje dla Zakonu i obyś spełnił życzenia mego serca i serca całego ludu Swojego Izraela, na pomyślność, życie i pokój.

הש"ץ לוקח ספר תורה ואומר

גְּדִלוֹ לַיְי אֱתִי . וּנְרַמְמָה שְׁמוֹ יְיָ יְחִיד :

הקהל עונה

לָךְ יְיָ הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוֹדוּ כִּי
כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ :
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהַדוֹם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְדַר קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ :

אֵב הַרְחֵמִים הוּא יְדָתָם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכּוּר בְּרִית
אֲתָנִים וַיִּצִיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיַּגְעֵר בַּיָּצֵר
הַרְעָה מִן הַגְּשׁוּאִים וַיַּחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפִלְטַת עוֹלָמִים וַיִּמְלֵא
מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְדַחֲמִים :

הש"ץ פניח הס"ת על השלחן ואומר

וְהַתְּנַלָּה וְהַתְּרַאָה מְלִכּוֹתָו עָלֵינוּ בְּזִמְנֵן קְרוֹב וַיַּחֲזֵן פְּלִטָתָנוּ
וּפְלִטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחֵן וּלְחֶסֶד לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן וְנֹאמַר
אָמֵן : הַכֹּל הָבּוּ גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ וְהָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה : כִּי
קָרַב יַעֲמֹד (ר"פ ב"פ הכהן) בְּרוּךְ שְׁנַתָּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּקַרְשָׁתוֹ : תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נִאֲמָנָה
מְחַכֵּימַת פְּתִי : פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְחֵי לֵב מְצוֹת יְיָ בְּרָה
מְאִידַת עֵינַיִם : יְיָ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :
הָאֵל תָּמִים וְדָבָר אֲמַרַת יְיָ צְדוּפָה . מִגֵּן הוּא לְכָל
נְחֻסִים כּוּ :

ואתם

(Kantor odbierając Rodały mówi:)

Gadlu. (*) Wyoście Wiekuistego razem ze mną, wywyższajmy imię Jego wraz.

(Lud odpowiada:)

Lecha. Twoją, Wiekuisty, jest wielkość i siła, sława i zwycięstwo i wspaniałość, Twojem jest wszystko co na niebie i na ziemi, Twoją, Wiekuisty, jest władza, Tyś głową najwyższą wszystkiego. Wywyższajcie Wiekuistego, Boga naszego i korczcie się przed Jego podnóżkiem, Święty On! Wywyższajcie Wiekuistego Boga naszego, korczcie się przed świętą Jego górą, bo świętym jest Wiekuisty Bóg nasz.

Aw harachmim. Oby Ojciec miłosierdzia zlitował się nad ludem, którym niegdyś się obarczył (*) i wspomniął na przymierze bohaterów cnoty i ocalił dusze nasze od pokusy złych godzin i oddalił złe namiętności od tych, których niegdyś na barkach nosił, (*) i utaskawił nas wiecznym ocaleniem i spełnił życzenia nasze hojną miarą, zbawieniem i miłosierdziem.

(Kantor po złożeniu Rodałów na Estradę.)

Wesygoleh. (*) Oby się objawiło i pokazało panowanie Jego nad nami w rychłym czasie i oby utaskawił resztki nasze i resztki ludu Swego, domu Izraela, przychylnością, łaską, miłosierdziem i życzliwością, i mówmy: Amen! Wszyscy niech oddadzą hołd Bogu naszemu i złożcie cześć Zakonowi. Kapłanie, przystąp! Niech stanie Pan N: syn N: Kapłana! Błogosławiony, który dał Zakon ludowi Swojemu Izraelowi w świętości Swojej. Nauka Wiekuistego jest doskonałą, orzeźwia duszę; świadectwo Wiekuistego jest wiarogodnym, oświeca nierozsądnego; rozkazy Wiekuistego są prawe, rozweselają serce; przykazanie Wiekuistego jest jasne, rozjaśnia wzrok. Wiekuisty udzieli siłę ludowi Swojemu, Wiekuisty pobłogosławi ludowi Swojemu pokojem. Wszchemogący, drogi Jego są nienaganne, słowo Wiekuistego jest czystym, tarczą dla wszystkich co weń ufają.

הקהל עונה

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם :

העולה לספר מברך

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ :

הקהל עונה

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

העולה חוזר ברוך ה' ואומר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּתַרְבִּינוּ

מִכְּלַת־הָעַמִּים וְנָתַן לָנו אֶת הַתּוֹרָתוֹ . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן

הַתּוֹרָה :

העולה לתורה אחר הקריאה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנו

הַתּוֹרָת אֲמֵת וְחַיֵּי עוֹלָם נִמְעַ בְּתוֹכֵנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן

הַתּוֹרָה :

ברכת הגומל

העולה לתורה מברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל קְחִיבִים

(גיא לרעים) טוֹבוֹת שְׁנַמְלֵנִי כָּל־טוֹב :

הקהל עונה

מִי שְׁנַמְלֵךְ כָּל טוֹב הוּא יִנְמְלֵךְ כָּל טוֹב סָלָה :

בשעה שסגביה הספר לנלילה אומרים

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה לְפָנַי בְּגִי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי

יְיָ בְּיַד מִשָּׁה : עַץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹד :

דרכיה

(Lud odpowiada:)

Wy zaś, coście przywiązani do Wiekuistego, Boga Swego, wszyscy dzisiaj przy życiu zostajecie.

(Powołany do Rodału przed czytaniem.)

Chwalcie Wiekuistego, wielce błogosławionego! (*)

(Lud.)

Pochwalonym niechaj będzie Wiekuisty, błogosławiony wiecznie i zawsze.

(Powołany powtarza ustęp powyższy i mówi dalej.)

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszec-
świata, któryś wybrał nas z pośród wszystkich ludów i nadał
nam Swój Zakon. Niech będzie pochwalony Wiekuisty, który
nadajesz Zakon.

(Powołany po czytaniu z Rodału.)

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszec-
świata, któryś nam dał prawdziwy Zakon i wieczne życie w nas
wszczepił. Niech będzie pochwalony, Wiekuisty, który nadajesz
Zakon.

BŁOGOSŁAWIENSTWO PO NIEBEZPIECZEŃSTWIE. (*)

(Powołany do Rodału.)

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszec-
świata, który i winnym dobre wyświadcza, żeś mi wyświadczył
wiele dobrego.

(Lud.)

Ton, co Ci teraz wyświadczył dobre, oby Ci i nadal wszelkie
dobre wyświadczał. Selah.

(Przy podniesieniu Rodałów dla zwijania.) (*)

Oto jest Zakon, który Mojżesz przedłożył synom Izraela,
na rozkaz Wiekuistego, przez Mojżesza. Drzewem życia on
dla trzymających się go, a podpierający go, to szczęśliwy.

דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נָעִם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שְׁלוֹם : אֲרָךְ יָמִים בְּיָמֶיהָ
 בְּשֵׁם אֱלֹהֵי עֶשֶׂר וְכָבוֹד : יי חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל תּוֹרָה
 וַיֵּאדִיר :

המפסיר בת"צ אומר ברכת ההפטרה לפנייה ולאחרייה כמו בשבת ויום טוב

עד מן רוד .

בשני וחמישי ובת"צ אומרים יהי רצון

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם . לְכוּנֵן אֶת־בֵּית
 חַיֵּינוּ וְדַהֲשִׁיב אֶת־שְׁכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ וְנֹאמֵר
 אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם . לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל
 פְּלִטָּתֵנוּ וְלִמְנוּעַ מִשְׁחִית וּמִגִּפָּה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־עַמּוֹ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וְנֹאמֵר אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם . לְקַיֵּם־בָּנוּ חֻמְי
 יִשְׂרָאֵל . הֵם וּגְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם
 וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם . בְּכָל־מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְנֹאמֵר
 אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם . שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
 בְּשׂוֹדוֹת מוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת . וַיִּקְבֵּץ נִדְחֵנוּ מֵאַרְבַּע
 בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמֵר אָמֵן :

אֲחִינוּ כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה .
 הָעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בֵּיבֻשָׁה . הַמְּקוּם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם
 וַיּוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוֹחָה . וּמֵאִפְלָה לְאוֹרָה . וּמִשְׁעָבוֹד
 לְנֶאֱדָה . הַשְּׂתֵא בְּעַנְיָא וּבְזִמָּן קָרִיב וְנֹאמֵר אָמֵן :

יהללו

Drogi jego są drogami przyjemności, a wszystkie jego ścieżki pokojem. Długie dni w jego prawicy, a w lewicy dostatek i zaszczyty. Wiekuisty żąda, dla sprawiedliwości Swojej, aby Zakon się rozszerzył i wspaniał.

(Podczas postu czytający Maftir odmawia błogosławieństwa jak w czasie Soboty i Świąt, aż do Magen Dawid.) *)

(W Poniedziałek, Czwartek i w Postach przed wniesieniem Rodałów do Arki.)

Jehi Racon. (*) Oby się podobało Ojcu naszemu niebieskiemu, ustalić dom życia naszego i zwrócić majestat Swoj wśród nas, rychło za dni naszych — i mówmy: Amen!

Oby się podobało Ojcu naszemu niebieskiemu, zlitować się nad nami i nad resztkami naszymi i usunąć zagładę i pomor od nas i od całego ludu Swego, domu Izraela — i mówmy: Amen!

Oby się podobało Ojcu naszemu niebieskiemu, zachować wśród nas mędrców Izraela, ich samych, ich żony, synów i córki, ich uczniów i uczniów ich uczniów w wszystkich miejscach ich pobytu — i mówmy: Amen!

Oby się podobało Ojcu niebieskiemu naszemu, byśmy słyszeli i by zwiastowano nam dobre wieści, zbawienie i pocieszenie i oby zgromadził wygnańców naszych z czterech krańców ziemi — i mówmy: Amen!

Bracia nasi, wszystek dom Izraela, zostający w ucisku i w niewoli, przebywający bądź na morzu bądź na lądzie, oby się Bóg nad nimi zlitował i wywiódł ich z ucisku na wolność, z ciemnicy na światło, z poddaństwa na wyswobodzenie, teraz, rychło i w krótkim czasie — i mówmy: Amen!

*) Patrz w spisie rzeczy: „Błogosławieństwa do Haftory.“

הש"ץ לוקח הספר להוליכו מן הבימה ולהצניעו בארון הקדש ואומר .
 יְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ :

קהל

תִּזְדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם . וַיִּרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ תִּתְהַלֵּה לְכָל־
 חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבּוֹ הַלְלוּיָהּ :

הש"ץ והקהל

ט לְדוֹד מְזֻמּוֹר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיִּשְׁבִּי
 כָּה : כִּי־הוּא עַל־יָמַי יְסֻדָּה וְעַל־נְהַרְוֹת יְכוֹנְנָה : מִי
 יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וְמִי יִקּוּם בְּמִקְוִים קִדְשׁוֹ : גִּקְוֵי כַפָּיִם וּבֵר
 לִלְבָב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה :
 יִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה הַדּוֹר
 דִּרְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פְנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאוּ־שִׁיכֵם
 וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ
 שְׁעָרִים וּרְאוּ־שִׁיכֵם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 סֵלָה :

כשמחזירין הספר לארון הקדש אומרים

וּבְנִחוּהָ יֹאמֶר שׁוֹבָה יְהוָה רַבּוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל : קוּמָה
 יְהוָה לְמַנוּחָתְךָ אֵתָּה וְאֶרֶץ עֲזוּךָ : כַּתְּנִיָּה יִלְבְּשׁוּ־צִדֶּק
 וְחֲסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ : בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבָדְךָ אֶל־תֵּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ :
 כִּי לָקַח מִזֶּבֶחַ נִתְּתִי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל־תִּעְזוּבוּ : עַץ חַיִּים

היא

נפשי ק' ודרשיוק

(Kantor podczas wniesienia Rodałów do Arki.)

Jehalelu. Niech wychwalają imię Wiekuistego, bo wywyższonóm jest imię Jego samo.

(Lud.)

Hodo. Wspaniałość Jego na ziemi i w niebie. I wzniosł potęgę ludu Swego, na sławę Swych pobożnych, synów Izraela, ludu doń zbliżonego. Hallelujah!

(Kantor i Lud.)

Ledawid. (*Psalm 24.*) Pieśń Dawida. Wiekuistego jest ziemia i co ją napoŃnia, Ńwiat i mieszkańcy jego. Albowiem On nad morzami ją założył, i nad rzekami ustalił. Kto wnijść moŃe na górę Wiekuistego? Kto stawać moŃe na Ńwĳętem Jego miejscu? Ten, co czystych rąk i niepokalanego serca, którego dusza nie unosi się fałszem, który nie przysięgł na oszustwo. Ten odbierze błogosławieństwo od Wiekuistego i łaskę od Boga swego wybawienia. Takim jest pokolenie ubiegających się za obliczem Twojĳm, pokolenie Jakóba. Selah. Wznieście bramy głowy swoje, wznieście się odwieczne podwoje i niech wnijdzie Król sławy. Któż to owym Królem sławy? Wiekuisty potĳzny i silny, Wiekuisty potĳzny w boju! Wznieście bramy głowy swoje, wznieście się odwieczne podwoje i niech wnijdzie Król sławy. Któż to owym Królem sławy? Wiekuisty Zastĳpów, On to owym Królem sławy. Selah.

(Przy wniesieniu Rodałów do Arki.)

Uwnucho. A gdy spuszczoŃo (Arkę), mówił MojŃesz: SpoczŃnij Wiekuisty wŃród mnogich tysięcy Izraela. Wnijdź Wiekuisty na spoczynek Swój, Ty i Arka Twĳj wspaniałości. Kapłani Twoi odziewają się sprawiedliwoŃcią, a poboŃzni Twoi pienie zanucą. Dla słuŃgi Twojego Dawida nie usuń Twego pomazańca. Albowiem zbawienną naukę wam dałem, Zakonu mojego nie opuszczajcie. Drzewem Ńycia

היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר : וְרַכֵּי הַדְּבִירֵי־נַעַם
 וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם : הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה
 תִּדְרֹשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם :

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַחֵף פְּלָה : אֲשֶׁר־יִהְיֶה
 שְׁכֵבָה לֹד אֲשֶׁר־יִהְיֶה שְׁיִחָה אֱלֹהֵינוּ :

קמה והקלה לך

אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶתְהַלַּחֵה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד :

גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדָלְתוֹ אֵין תַּקָּר :

דָּוִד קְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ :

הַדָּר כְּבוֹד הַדָּדָה וְדַבְּרֵי גִפְלוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :

וְעֹזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה : ^{יתיר ו'}

זָכַר רַב־טוֹבָה יִפְיֵעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְגָּנוּ :

חֲנֻן וְרַחֲמִים יְהוָה אֱרֹךְ אַפַּיִם וּגְדֻלַּת־חֶסֶד : ^{יתיר ו'}

טוֹב־יְהוָה לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו :

יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְּכָה :

כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ :

לְהוֹדִיעַ לְבַנְיֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ :

מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־הַדָּר וְהוֹד :

סוּמָה יְהוָה לְכַדֵּי־גִפְרִים וְחוֹקֶה לְכַדֵּי־כַפּוּפִים :

עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאִתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :

פֹּתַח אֶת־הַדָּדָה וּמִשְׁבִּיעַ קְלֵדֵי רָצוֹן :

צדיק

on dla trzymających się go, a podpierający go, to szczęśliwy. Drogi jego są drogami przyjemności, a wszystkie jego ścieżki pokojem. Zwróć nas znowu ku Sobie, Wiekuisty, a powrócimy, odnawiaj dni nasze, jak za czasów przeszłości.

Azre. (*) Szczęśliwi przebywający w domu Twoim, którzy wiecznie Cię uwielbiają. — Selah. — Szczęśliwy lud, który tak się ma, szczęśliwy lud, którego Bogiem Wiekuisty.

PIEŚŃ POCHWALNA DAWIDA. (Psalm 145.)

Wynoszę Cię Boże mój i Królu, błogosławię imię Twoje wiecznie i zawsze.

Każdego dnia błogosławię Cię, wychwalam imię Twoje wiecznie i zawsze.

Wielkim jest Wiekuisty i wielce wślawionym, a wielkość Jego niedocieczona.

Pokolenie wychwala pokoleniu czyny Twoje, o mocy Twojej opowiadają.

Blask sławy wspaniałości Twojej i sprawy cudów Twoich głosić będę.

O sile strasznych dzieł Twoich rozprawiają i o wielkości Twojej opowiem.

Pamięć o wielkiej dobroci Twojej rozgłaszają i sprawiedliwość Twoją opiewają.

Litościwym i miłosiernym Wiekuisty, nieskory do gniewu i wielki w utaskawieniu.

Dobrotliwym jest Wiekuisty dla wszystkich, a miłosierdzie Jego nad wszystkimi Jego dziełami.

Chwałą Cię Wiekuisty wszystkie twory Twoje, błogosławią Cię pobożni Twoi.

Chwałę państwa Twego głoszą, o mocy Twojej opowiadają.

Aby oznajmić synom ludzkim o mocy Jego i o chwale blasku Jego panowania.

Państwo Twoje jest państwem wszystkich wieków, a władza Twoja przez wszystkie pokolenia.

Wiekuisty podpira wszystkich upadających i wznosi wszystkich upokorzonych.

Oczy wszystkich Ciebie wyglądają, bo Ty dajesz im strawę w czasie właściwym.

Otwierasz rękę Swoją i nasycasz życzliwością wszystko żyjące.

צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו :
 קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קָרְאָיו לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
 רְצוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֵת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֵת־כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 תְּהַלֵּת יְהוָה יִדְבַר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל־בְּשָׂר שִׁם־קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 כִּסּוֹ יִי וְאַנְתְּנוּ וְנִבְרַךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

אין אומרים למנצח בימים שאין אומרים תתנו .

כ לַמְּנַצֵּחַ מְזוֹמָר לְדוֹד : יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה
 יִשְׁנֹבֵךְ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יִשְׁלַח־עֲזָרָךְ מִקִּדְשׁ וּמִצִּיּוֹן
 יִסְעָדֶךָ : יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנֶה־סֶלְה : יִתֵּן־
 לְךָ כֹּל־בָּבֶךָ וְכֹל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא : נְרַנְּנָה | בִּישׁוֹעֲתְךָ וּבְשֵׁם־
 אֱלֹהֵינוּ גִדְּגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה יִדְעֵתִי
 כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קָדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת
 יִשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹהֵי בָרְכָב וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים וְאַנְתְּנוּ | בְּשֵׁם־
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : הִמָּה כָּרְעוּ וּנְפִלוּ וְאַנְתְּנוּ כִּמְנוּ
 וּנְתַעַדְד : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמַּלְכָּה יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ :

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֹשֵׁעַ בְּיַעֲקֹב נָאִם יי :
 וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי
 אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי
 זֶרַע זֶרַעַךָ אָמַר יי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וְאַתָּה קְדוֹשׁ
 יוֹשֵׁב תְּהַלֵּוֹת יִשְׂרָאֵל : וּקְרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר קְדוֹשׁ |
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבֻלָּן

Sprawiedliwym jest Wiekuisty w wszystkich Swych drogach, i łaskawym w wszystkich czynach Swoich.

Blizkim jest Wiekuisty wszystkim, którzy Go wzywają, wszystkim wzywającym Go w prawdzie.

Życzenie bojących się Go wykonywa, wołania ich słucha i ocala ich.

Strzeże Wiekuisty wszystkich miłujących Go, a wszystkich nieprawych wytępia.

Chwałę Wiekuistego opowiadają usta moje, a wszelkie ciało niech chwali święte imię Jego wiecznie i zawsze.

My zaś błogosławmy Boga od dziś aż na wieki. Hallelujah!

(W dniach w których nie odmawia się modlitwy błagalnej „Tachnun“

Psalm ten opuszcza się.)

Lamnaceach. (*Psalm 20.*) Dla mistrza śpiewów. Psalm Dawida. Wiekuisty wysłucha cię w dniu ucisku, osłoni cię imię Boga Jakóba. Ześle ci pomoc z świątyni, a z Syonu cię wesprze. Wspomni na wszystkie twe danie, całopalną twoją spopieli. — Selah. — Zjści życzenia serca twojego, a wszystkie zamiary twoje spełni. Śpiewać będziemy za pomoc Twoją, sztandar wzniesiemy imieniem Boga naszego, a Wiekuisty spełni wszystkie twe życzenia. Teraz wiem, że Wiekuisty wspomógł Swego pomazańca, wysłucha go z świętych Swych niebios, przez potęgę zbawienia Jego prawicy. Jedni swe wozy, drudzy swych rumaków, my zaś wspominamy imię Wiekuistego, Boga swego. Tamci runęli i upadli, a myśmy powstałi i utrzymujemy się. Wiekuisty wspomóż, Król nas wysłucha dnia kiedy wołamy.

Uwa lecyjon. (*) Do Syonu przyjdzie Zbawiciel i do nawróconych grzeszników w Jakóbie, rzecze Wiekuisty. A to jest przymierzem mojem z nimi, mówi Wiekuisty: duch Mój, który na tobie spoczywa, a słowa Moje, które włożyłem w usta twoje, nie ustąpią z ust twoich, ani z ust potomstwa twojego, ani z ust potomków twych potomków, rzecze Wiekuisty, odtąd i na wieki. Ty zaś, Święty, panujesz nad pieniami chwały Izraela. A jeden do drugiego woła, mówiąc: święty, święty, święty, Bóg Zastępów, pełną jest ziemia cała Jego majestatu. A jedni słysząc

הִינּוּ מִן הַיָּם וְאָמְרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית
 שְׁכִינְתָּהּ קְדִישׁ עַל אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ קְדִישׁ לְעֵלְמָא
 וְלְעֵלְמֵי עֲדְמִיא יי צְבָאוֹת מְלִיא כָּל־אֲרַעָא זִיו יְקָרָה :
 וְתִשְׁאַנְי רִוַח וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד
 יי מִמְקוֹמוֹ : וְנִמְלֹתְנִי רוּחָא וְשַׁמְעַת בְּתַרֵּי קָל זִיע סְגִיא
 דְּמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דְּיי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ :
 יי ו יִמְלֹךְ לְעֵלְמָא וְעַד : יי מְלַכּוּתָהּ קָאָם לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי
 עֲלְמִיא : יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֹדָה
 זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמָּךְ וְהִכֵּן לְכַבֵּם אֱלֹהֵיךְ :
 וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵזֶן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיִב אַפּוֹ
 וְלֹא יַעִיר כָּל חֲסָתּוֹ : כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלָח וְרַב
 חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֵיךְ : צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת :
 תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ
 מִימֵי קֶדֶם : בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם ו יוֹם יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל
 יִשׁוּעָתָנוּ סְלָה : יי צְבָאוֹת עֲפָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סְלָה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹמַח בְּךָ : יי הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ : בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שְׁבַרְאָנוּ
 לְכַבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן תְּהוֹמֵים וְנִתֵּן־לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי
 עוֹלָם נִטְעַם בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלִבָּנוּ
 אֲהַבְתּוֹ וְיִרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלָמָא לְמַעַן
 לֹא נִיַּע לְרִיק וְלֹא נִגְדַּד לְבַהֲלָהּ : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנַשְׁמֹר חֻקְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת

המשיח

od drugich, mówią: święty na wysokich niebiosach, wzniesionego domu Jego majestatu, święty, na ziemi, dziele Jego wszechmocy, święty przez wszystkie wieki Bóg Zastępów, pełną jest ziemia blasku Jego wspaniałości. I uniósł mnie duch i słyszałem za sobą głos strasznej burzy: chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie. I uniósł mnie duch i słyszałem za sobą głos strasznej burzy, uwielbiający i mówiący: chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie. Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie. Państwo Wiekuistego przetrwa wszystkie wieki. Wiekuisty, Boże Abrahama, Izaaka i Izraela ojców naszych, zachowaj to na wieki jako usposobienie myśli serca ludu Twojego, i nakieruj serce ich ku Sobie. A On jest litościwy, przebacza grzechy i nie zgładzi (grzeszników), wielokroć powściąga gniew Swoj i nie wzbudzi całej Swojej zapalczywości. Albowiem Ty, Panie, jesteś dobrym i przebaczącym i pełen łaski dla wszystkich do Ciebie wołających. Sprawiedliwość Twoja przez wszystkie wieki jest sprawiedliwością, a Zakon Twój prawdą. Okazałeś wierność Jakóbowi, łaskę Abrahamowi zaprzysiężoną ojcom naszym od czasów pierwotnych. Bądź pochwalony Panie; każdego dnia obarcza nas Wszechmogący zbawieniem nas — Selah — Bóg Zastępów z nami, twierdzą nam jest Bóg Jakóba. — Selah — Boże Zastępów, szczęśliwy człowiek w Tobie ufający. Wiekuisty wspomóż, Królu wysłuchaj nas dnia kiedy wołamy. Błogosławiony Bóg nasz, który nas stworzył na chwałę Swoją, odróżnił nas od błędzących, nadał nam Zakon prawdy i życie wieczne w nas wszczepił; On otworzył serce nasze do Zakonu Swego, i włożył w serce nasze miłość ku Sobie i bojaźń Siebie, byśmy wykonywali wolę Jego i służyli Mu sercem niepodzielnym, byśmy się nie trudzili nadaremnie i nietrwożyli napróżno. Oby było wolą Twoją, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych, byśmy przestrzegali ustaw Twoich na tym świecie, byśmy byli godnymi i doczekali się widzieć i posiadać szczęście i błogosławieństwo

הַמְשִׁיחַ וְדַחֵי הָעוֹלָם הַבָּא : לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה
 יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֵדֶךָ : בְּרוּךְ הַתְּנַבֵּר אֲשֶׁר יִבְמַח בֵּינִי
 וְהָיָה יי מְבַטְחוֹ : בְּמַחֲוֹ בֵּינִי עַדִּי עַד כִּי בִּיָּה יי צוּר
 עוֹלָמִים : וַיְבַטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דְרָשֶׁיךָ יי :
 יי חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל הַתּוֹרָה וַיֵּאדִיר :

בר"ח וחוה"מ מתחילין כאן תפלת מוסף והש"ץ אומר חצי קדיש.

קדיש

וְעַתָּה יַגְדִּילְנָא כְּחַ אֲדִנִּי כְּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְאִמֹר :

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה :

חַן יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא

כְּרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבַיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל

בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבַזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן :

קַהֲלֵי יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרְךָ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא :

יִתְבָּרַךְ

Jisbarach wejisztabach wejispær wejisromem wejinsnase,
 wejishadar wejisaleh wejishalal szemeh dekudsza berich hu leelamin
 kol birchasa weszyrasa wetuszbechasa wenechmasa daamiron
 beolma weimru Amen.

Jehe szelama rabba min szemaja wechajim alenu weal kol
 Jisrael weimru Amen.

Oseh szalom bimromow hu jaaseh szalom alenu weal kol
 Jisrael weimru Amen.

w czasach Messyaszowych i w życiu świata przyszłego. By opiewał majestat Twój bez przestanku, Wiekuisty, Boże mój, wiecznie wielbić Cię będę. Błogosławiony mąż, który w Wiekuistym ufa i którego ufnością jest Wiekuisty. Ufajcie Wiekuistemu zawsze i wiecznie, bo tylko w Jah, w Wiekuistym, jest opoka światów. I ufać Tobie będą, którzy poznali imię Twoje, bo nieopuszczasz ubiegających się za Tobą, Wiekuisty. Wiekuisty żąda dla sprawiedliwości Swojej by Zakon się rozszerzył i uświetnił.

(W początkach miesiąca i w Wolne Święta zaczyna się tutaj Modlitwa dodatkowa, przed którą odmawia się Kadysz skrócony.)

(*) **MODLITWA KADYSZ.** (*)

Weathah. A teraz niechaj się pokaże siła Pana w całej swój wielkości, jak mówić. Wspomnij na miłosierdzie Swoje, Wiekuisty i na łaskę Swoją, bo od wicków istnieją one.

(Kantor.)

Jisgadel. Niech będzie wstawioném i poświęconém wielkie Jego imię na świecie który stworzył wedle woli Swojej, oby państwo Jego się ustaliło, za życia waszego i za dni waszych, i za życia całego domu Izraela rychło i w krótkim czasie — i mówcie: Amen!

(Lud.)

Oby wielkie imię Jego błogosławioném było przez wszystkie wieki.

*) Dla osób nie umiejących czytać po hebrejsku daję tutaj kopią modlitwy Kadysz głoskami polskimi:

Jisgadal wejiskadasz szemeh rabba, beolma divera chireuseh wejamlieh malchuseh, bechajechon uwejomechon uwechaje dechol bes Jisrael, baagala uwizman kariw weimru Amen.

Jehe szemeh rabba mewarach leolam ulalme almaja.

חַוֵּן יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לְעֵלְא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמִּירָן
בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

עד כאן חצי קדיש .

קהל קִבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :

חַוֵּן תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קְדָם
אֲבוֹתָהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

חַוֵּן יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שִׁמְיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

קהל עֲזָרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

חַוֵּן עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

עֲלֵינוּ לְשַׁבְּחָ לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָרְמָה
שְׁלֵא שָׁם חָלְקֵנוּ כְּהֵם וְגִרְלָנוּ כְּכָל הַמּוֹנִם . וְאִנְחָנוּ בְּרָעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
(כ"א וכסא כבודו) בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים :
הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"א אחר) . אָמֵת מְלַכְנוּ אָפִס זוּלָתוֹ
כְּכַתוּב

(Kantor.)

Błogosławioném, pochwaloném, wślawioném, wywyższoném, wzniesioném, uświetnioném, wyniesioném i wychwaloném niecha będzie imię Świętego, błogosławiony On, wyższy nad wszelkie błogosławieństwa, pieśni, hołdy i dziękczynienia, które głosimy na tym świecie — i mówcie: Amen!

(Dotąd Kadysz skrócony.)

(Lud.)

Przyjm modły nasze w miłosierdziu i w łasce.

(Kantor.)

Oby przyjęte były modły i błagania całego Izraela przed Ojcem niebieskim — i mówcie: Amen!

(Lud.)

Niechaj będzie pochwaloném imię Wiekuistego odtąd i na wieki.

(Kantor.)

Oby zstąpił z nieba trwały pokój i życie długie na nas i na cały Izrael — i mówcie: Amen!

(Lud.)

Pomoc moja od Wiekuistego, Stwórcy nieba i ziemi.

(Kantor.)

Ten, co tworzy pokój w Swych niebiosach, oby zesał pokój na nas i na cały Izrael — i mówcie: Amen!

Alenu. (*) Naszym obowiązkiem jest chwalić Pana wszystkiego, oddać hołd Twórcy świata, że nas nie uczynił podobnemi ludom innych krain i nie zdziałał nas takimi jak pokolenia ziemi, że nie dał nam udziału takiego, jak oni mają i losu naszego podobnym losowi ich gminu . . . My zaś kłękamy, kłaniamy się i wyznawamy przed Królem wszystkich królów, Świętym, błogosławionym On, On to rozciąga niebiosa, On uzasadnia ziemię, a siedlisko Jego majestatu na niebie wysoko, a odblask Jego siły na wysokościach odległych. On jest Bogiem naszym, nie masz innego, prawdziwym jest Król nasz, nie oprócz Niego;

פכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל-קבך פי
 יהיה הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת
 אין עוד :

על בן נקנה קה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת
 ענה להעביר גלגלים מן הארץ והאלילים פרות יברתון .
 לתקן עוקם במלכות שדי וכר-בני בשר יקראו בשמה .
 להפנות אליה כל-דשעי ארץ . יפירו וידעו כל-יושבי
 תבל כי קה תברע כר-ברך תשבע כל-לשון : לפנה יי
 אלהינו יברעו ויפולו . ולכבוד שמה יקר יתנו . ויקברו
 כלם את-על מלכותה . ותמלוך עליהם מהרה לעולם
 ועד . כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד .
 פכתוב בתורתך יי ימלוך לעלם ועד : ונאמר והיה יי
 למלוך על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו
 אחד :

קדיש יתום הוא קדיש שלם .

אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבוא .
 עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום פי עמנו אל : ועד
 זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא
 ואני אסבל ואמלט :

קדיש דרבנן

אור הלמוד אומרים קדיש דרבנן

ומסוּפִין על ישראל קדם יהא שלמא רבא .

ער ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל-
 תלמידי

jak napisano w Zakonie Jego: byś poznał dzisiaj, byś się zastanowił w sercu swoim, że Wiekuisty jest Bogiem na niebie wysoko i na ziemi nisko, nie masz więcój. Dla tego nadzieję pokładamy w Tobie, Wiekuisty Boże nasz, że ujrzymy rychło sławę Twego majestatu, że zniszczysz obrzydzenia z po nad ziemi, a bałwany wkrótce zgładzone zostaną, by urządzić świat władzą Wszehmocy, a wszyscy synowie ziemscy wzywać będą imienia Twojego, by zwrócić ku Tobie wszystkich bezbożnych ziemi. Oby poznali i wiedzieli wszyscy mieszkańcy świata, że przed Tobą klęka każde kolano, a każdy język Tobie przysięgę składa. Przed Tobą, Wiekuisty Boże nasz uklękną i upadną, a majestatowi Twego imienia hołd złożą, wszyscy przyjmą jarzmo Twego panowania i będziesz panował nad nimi rychło, zawsze i wiecznie, bo Twoją jest władza, i na wieki wieków panować będziesz z chwałą — jak mówiono w Zakonie Twoim: Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie — i dalej mówiono: a Wiekuisty będzie Królem nad całą ziemią, owego dnia będzie Wiekuisty Jeden, a imię Jego Jeden.

(Tutaj osierociały odmawia modlitwę Kadysz cały, patrz str. 73.)

Al tira. Nie obawiaj się nagłego strachu i upadku bezbożnych, gdy nadejdzie. Uradźcie przedsięwzięcia, a będzie zniweczonym, uchwalcie wnioski, i nie ostanie się, bo Bóg z nami. Aż do późnej starości jestem tym samym, a do siwizny zniosę to, jam to stworzył, ja nosić będę, ja to zniosę i ocalę.

KADYSZ DLA UCZONYCH.

(Po odczytaniu rozdziału z Miszny lub Talmudu, mówi się Kadysz dla uczonych dodając do zwyczajnego przed Jehe szelama rabba następujący ustęp:)

Na Izraela i na uczonych i na uczniów ich i na uczniów ich

תְּלַמְּדֵי תִלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־מֵן דַּעֲסֻקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי
 בְּאַתְרָא הֵדָן וְדִי בְּכָל־אַתְר וְאַתְר יְהִיא לְהוֹן וּלְבוֹן
 שְׁלָמָא רַבָּא תָּנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא
 רְוִיחָא וּפְוִרְקָנָא מִן־קֶדָם אֲבוּהוֹן דְּשָׁמַיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ
 אָמֵן : יְהִיא שְׁלָמָא רַבָּא וְכוּ'

מזמורים של יום

ליום ראשון

הַיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוּם אוֹמְרִים בְּבֵית
 הַמִּקְדָּשׁ :

ט לְדוֹד מְזוֹמֵר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְרַךְ וַיִּשְׁבֵּי
 בָּהּ : כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסֻדָּה וְעַל־נְהַרֹת יְכוֹנְנָה : מִי
 יַעֲלֶה בְּתֵר יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קִדְשׁוֹ : נְקִי כַפַּיִם וְזֶר
 לִבִּב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה :
 יֵשׂא בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל : זֶה הַדָּר
 הַדְּשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאִשֵׁיכֶם
 וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֲמָה : שְׂאוּ
 שְׁעָרִים וּרְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 סֵלָה :

ליום שני

הַיּוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוּם אוֹמְרִים בְּבֵית
 הַמִּקְדָּשׁ :

שיר

uczniów, i na wszystkich zajmujących się nauką Zakonu, którzy w tém miejscu i w wszystkich innych miejscach, niechaj na nich i na was zstąpi trwały pokój, przychylność, łaska i miłosierdzie i długie życie i dostatnie utrzymanie się i zbawienie z przed Ojca naszego nieba i ziemi — i mówcie: Amen!

PSALMY NA KAŻDY DZIEŃ TYGODNIA. (*)

Na Niedzielę.

Dziś jest pierwszy dzień tygodnia, w którym Lewici zwykli byli odmawiać w Świątyni:

Ledawid. (*Psalm 24.*) Pieśń Dawida. Wiekuistego jest ziemia i co ją napętnia, świat i mieszkańcy jego. Albowiem On nad morzami ją założył, i nad rzekami ustalił. Kto wnijść może na górę Wiekuistego? Kto stawać może na świętém Jego miejscu? Ten, co czystych rąk i niepokalanego serca, którego dusza nie unosi się fałszem, który nie przysiągł na oszustwo. Ten odbierze błogosławieństwo od Wiekuistego i łaskę od Boga swego wybawienia. Takiem jest pokolenie ubiegających się za obliczem Twojém, pokolenie Jakóba. Selah. Wznieście bramy głowy swoje, wznieście się odwieczne podwoje i niech wnijdzie Król sławy. Któż to owym Królem sławy? Wiekuisty potężny i silny. Wiekuisty potężny w boju! Wznieście bramy głowy swoje, wznieście się odwieczne podwoje i niech wnijdzie Król sławy. Któż to owym Królem sławy? Wiekuisty Zastępów, On to owym Królem sławy. Selah.

Na Poniedziałek.

Dziś jest drugi dzień tygodnia, w którym Lewici zwykli byli odmawiać w Świątyni:

טח שִׁיר מְזֻמָּר לְבְנֵי־קִנְחָה : גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
 בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִרְקִדְשׁוּ : יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ תִּרְ-
 צִיּוֹן יִרְכָּתִי צִפּוֹן קִרְיַת מִקְדָּךְ רַב : אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נִוְדַע
 לְמִשְׁנָב : כִּי־הִנֵּה הַמַּלְכִים נִוְעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו : הַמָּה רָאוּ
 כֵּן תָּמְדוּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ : רַעְדָה אַחְזַתֶּם שֵׁם חֵיל כִּי־וָלָדָה :
 בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁפֹּר אַגְיוֹת תִּרְשִׁישׁ : כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ | כֵּן
 רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה־צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכּוֹנְנֶהָ
 עַד־עוֹלָם סֵלָה : וּמִי־נֹו אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ בְּקִרְבַּ הַיְוִבְלָךְ :
 כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תִּתְהַלֵּךְ עַל־קַצְוֵי־אָרֶץ צֶדֶק מְלֵאָה
 יְמִינֶךָ : יִשְׁמַח | הִרְצִיּוֹן תִּגְלִלְנָה בְּנוֹת יְהוָה לְמַעַן
 מִשְׁפָּטֶיךָ : סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְּדֻלָּתָהּ : שִׁיתוּ
 לְבָבְכֶם | לְחִילָה פִּסְגּוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדָוִד
 אַחְזָרוֹן : כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד הוּא יִגְהַנְנוּ
 עַל־מוֹת :

ליום שלישי

הַיּוֹם שְׁלִישִׁי בַשַּׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹים אוֹמְרִים בְּבֵית
 הַמִּקְדָּשׁ :

טב מְזֻמָּר לְאַסָּף אֱלֹהִים נָצַב בְּעֵדֹת־אֵל בְּקִרְבַּ
 אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט : עַד־מָתִי תִשְׁפֹּטוּ־עוֹל וּפְנֵי רַשְׁעִים תִּשְׁאוּ־
 סֵלָה : שְׁפֹטוּ־דָל וְיִתּוֹם עֲנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ : פְּלִטוּ־דָל
 וְאַבְיוֹן מִיַּד רַשְׁעִים הַצְּדִיקוֹ : לֹא יִדְעוּ | וְלֹא יִבְיִנוּ בַחֲשֻׁכָה
 יִתְהַלְכוּ יִמוּטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ : אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים

אתם

Szyr. (*Psalm 48.*) Pieśń synów Koracha. Wielkim jest Wiekuisty i wielce wstawiony w mieście Boga naszego, na świętej Jego górze. Wspaniały szczycie, uciecho całej ziemi, o góro Syon, na stronie północnej, gród wielkiego Króla. Bóg w jego pałacach stał się osłoną. Otóż królowie się zeszedli, przeszli wraz. Oni widzieli i zdumiewali się, zlekli się i pierzchli. Przechodząc tam ogarnął, dreszcz, jak rodzącą. Wiatrem wschodnim kruszysz okręty z Tarszysz. Jak nas słuch doszedł, tak widzieliśmy w mieście Boga Zastępów, w mieście Boga naszego; oby je Bóg ustalił na wieki. — Selah. — Rozważamy, o Boże, nad łaską Twoją, wśród świątyni Twojej. Jak imię Twoje, Boże, tak i sława Twoja słynie na krańcach ziemi, prawica Twa pełna sprawiedliwości. Niech się cieszy góra Syonu, radują miasta Jehudah nad Twemi sądami. Otoczcie Syon, obejdźcie w około, liczcie Jego wieże. Zważcie na jego mury, wnikńdźcie do jego pałaców, abyście to opowiadali późniejszemu pokoleniom. Bo Ten to Bóg, nasz Bóg na wieki, On nas powiedzie po za śmierć.

Na Wtorek.

Dziś jest trzeci dzień w tygodniu, w którym Lewici zwykli byli odmawiać w Świątyni:

Mizmor. (*Psalm 82.*) Pieśń Asafa. Bóg obecnym jest na zborze potężnych, sędzi wśród możnych ziemi. Dopóki sędzić będziecie niesprawiedliwie, wynosić powagę bezbożnych. Selah. — Sądźcie raczej upadłego i sierotę, usprawiedliwiajcie ubogiego i biednego. Uwolnijcie upadłego i uciśnionego, ocalcie z rąk bezbożnych. Nie znają, nie rozumieją, w ciemnościach postępują, chwieją się wszystkie podstawy ziemi. Sądziłem że jesteście

אתם ובני עליזן בלכם : אכן כָּאָדָם תִּמְוֹתוֹן וּכְאֶחָד
הַשָּׁרִים תִּפְלוּ : קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה
תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם :

ליום רביעי

הַיּוֹם רְבִיעִי בַשָּׁבֶת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹים אוֹמְרִים בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ :

צד אֶל־נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ : הַצֵּא
שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גָּמוּל עַל־גָּאִים : עַד־מָתִי רְשָׁעִים ו
יְהוָה עַד־מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלוּזוּ : יִפְעוּ יִדְבְּרוּ עֵתָק יִתְאַמְרוּ
כָּל־פְּעֵלֵי אֱוֹן : עֲמָה יְהוָה יִדְבְּאוּ וּנְחַלְתֶּה יַעֲנוּ : אֶלְמָנָה
וְגַר יִתְרַגְּוּ וִיתוּמִים יִרְצָחוּ : וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ וְלֹא
יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : בֵּינוּ בְּעָרִים בָּעַם וּבְסִילִים מָתִי
תִשְׁפִּידוּ : הַגִּטַּע אֱוֹן הֲלֹא יִשְׁמַע אִם־יִצַר עֵינֵי הַלֵּא יִבִּיט :
הַיִּסְר גּוֹיִם הֲלֹא יִזְכִּית הַמְּלַמֵּד אָדָם דַּעַת : יְהוָה יִדַּע
מַחֲשֹׁבוֹת אָדָם כִּי הִמָּה הַבֵּל : אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־תִּיַסְרֵנוּ
יָהּ וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ : לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיָּמֵי רַע עַד־יִכְרֶה
לְרַשָּׁע שִׁתַּת : כִּי וְלֹא־יִשָּׁשׁ יְהוָה עִמּוֹ וּנְחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב :
כִּי־עַד־צָדֵק יִשׁוּב מִשִּׁפְט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב : מִי־יִקוּם
לִי עִם־מְרַעִים מִי־יִתִּיצֵב לִי עִם־פְּעֵלֵי אֱוֹן : לֹדֵי יְהוָה
עֲזַרְתָּהּ כִּי כִמְעַט וְשָׁכְנָה רוּמָה נִפְשֵׁי : אִם־אִמְרָתִי מָמָה
רַגְלִי חֲסַדְךָ יְהוָה יִסְעֲדֵנִי : בְּרַב שְׂרַעְפֵי בְּקִרְבִי תִנְחַוּמִי
יִשַׁעֲשַׁעוּ נִפְשֵׁי : הִתְחַבְּרָה כִּפְסֵא הַזֹּאת יִצַר עֲמַל עַל־יְחָק :

יגוד

Bogami, żeście wszyscy synowie Najwyższego. Ale i wy jak ludzie pomrzecie, i jak nie jeden z książąt upadniecie. Powstań Boże, osądź ziemię, boś Ty właścicielem wszystkich narodów.

Na Środę.

Dziś jest czwarty dzień w tygodniu, w którym Lewici zwykli byli odmawiać w Świątyni:

El nekamos. (*Psalm 94.*) Boże zemsty, o Wiekuisty. Boże zemsty, zjawiaj się! Wznies się Sędzio ziemi, odptać się dumnym. Dopóki bezbożni, o Wiekuisty, dopóki bezbożni tryumfować będą? — dopóki głośno i dumnie przemawiać będą i pysznić się złoczyńcy? Lud Twój, Wiekuisty, uciskać, a dziedzictwo Twoje gnębić? Wdowę i cudzoziemca mordować, a sieroty zabijać? Mówiąc: „Pan tego nie widzi, a Bóg Jakóba nie zważa na to.“ Rozważcie wy nierozsądni z ludu, o nierozumni, kiedyż się opamiętacie? Czyż Ten, co ucho ustanowił nie słyszy, czy Ten, co oko stworzył, nie widzi? Czyż Ten, co karci narody, karać nie będzie? Ten, co uczy człowieka poznania?! Wiekuisty zna zamysły człowieka; bo one są próżnością. Szczęśliwy człowiek którego karcisz, Boże, i nauczasz go Zakonu Swojego, aby go uspokoić w dniach niepomyślnych, podczas gdy bezbożnemu grób się wykopuje. Bo Wiekuisty nie odtrąca ludu Swojego, a dziedzictwa Swojego nie opuszcza. Albowiem sąd wraca do sprawiedliwości, a za nim wszyscy co pocziwego serca. Któż za mną powstanie przeciw złym? Kto mnie zastąpi przeciw złoczyńcom? Gdyby Wiekuisty moją nie był pomocą, dusza moja o mało co nie była w ciszy grobowej. Jeżeli sądzę, że już noga moja się zachwiała, to Twoja łaska, o Wiekuisty, mnie wsparła. Przy mnogości wewnętrznej obawy, pocieszenie Twoje orzeźwia duszę moją. Czy może równać się z Tobą tron bezbożności, przetwarzający nieprawość na ustawę?

יגדוהו על-נפש צדיק ודם נקי ירשיעו : ויהי יהוה לי
 למשגב ואלהי לצור מחסי : וישב עליהם | את-אונם
 וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו :

דיום חמישי

היום חמישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
 המקדש :

פא למנצח על-הגתית לאסף : הרנינו לאלהים עוזנו
 הריעו לאלהי יעקב : שאו-זמרה ותנורתם כנזר נעים
 עם-גבל : תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק
 ד' ישראל הוא משפט לאלהי יעקב : עדות | ביהוסף שמו
 בצאתו על-ארץ מצרים שפת לא-ידעתי אשמע : הסירותי
 מספר שכמו כפיו מרוד תעברנה : בצרה קראת ואתחלצך
 אענה בסתר רעם אבחנה על-מי מריבה סנה : שמע
 עמי ואעידה בך ישראל אסתשמע-לי : לא-יהיה בך
 אל זר ולא תשתחוה לאל נכר : אנכי | יהוה אלהיך
 המעלה מארץ מצרים הרחב-פיה ואמלאהו : ולא-שמע
 עמי קולי וישראל לא-אבה לי : ואשלתהו בשרירות
 רבם ילכו במועצותיהם : לו עמי שמע לי ישראל ברכי
 יהלכו : כמעט אויביהם אכניע ועל-צריהם אשיב ידי :
 משנאי יהוה יכחשו-לו ויהי עתם לעולם : ויאכילהו מחלב
 חמה ומצור רבש אשביעך :

היום

Skupiają się na duszę sprawiedliwego, potępiają krew niewinnego. Ale Wiekuisty jest moją osłoną, a Bóg opoką méj ucieczki. I zwraca na nich własne gwałty, a dla ich złości zgładzi ich, zgładzi Wiekuisty, Bóg nasz.

Na Czwartek.

Dziś jest dzień piąty tygodnia, w którym Lewici zwykli odmawiać w Świątyni:

Lamnaceach. (*Psalm 81.*) Dla głównego śpiewaka, na Gitis, Asafa. Spiewajcie Bogu naszej sile, grzmijcie Bogu Jakóba. Wzniescie pienia, podajcie bębny, dzwieczną cytrę i arfę. Zadmijcie w Szofor na nowiu, w uroczystości w dniu święta naszego. Bo to jest zwyczajem Izraela, ustawą Boga Jakóba. Świadectwem to uczynił w Jehosef, gdy wystąpił przeciw ziemi egipskiej, gdzie słyżałem język niezrozumiały. Zdjąłem ciężar z bark jego, ręce jego uwolniono od okowów. Wołałeś w ucisku i wyswobodziłem cię, wystuchałem cię zakryty obłokami grzmotu, doświadczyłem przy wodach Meribah. — Selah. — Słuchaj ludu mój, napomnę cię, Izraelu, obyś mnie słuchał. Niech u ciebie nie będzie obcego Boga, nie kłaniaj się innemu Bogu. Jam jest Bóg twój, którym Cię wywiódł z ziemi Egiptu, roztwórz usta swoje i napełnij je. Ale lud mój nie słuchał głosu mojego, a Izrael mnie się zaparł. I puściłem go na wolę jego serca, niech pójdą za swemi pomysłami. Gdyby lud mój mnie słuchał, gdyby Izrael postąpił drogami mojemi, o mało co bym upokorzył ich wrogów, i na nieprzyjaciół ich zwróciłbym rękę Swoją. Nieprzyjaciele Wiekuistego musieliby ustąpić przed nim, a bytność ich byłaby wieczną. Nakarmiłby go tłuszczaem pszenicy, a miodem skał bym cię nasycił.

ליום ששי

היום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

צג יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף-
תפוח תבל ברתמוט : נכון כסאך מאז מעולם אתה :
נשאו נהרות | יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים :
מקלות | מים רבים אדירים משפריים אדיר בפרחם יהוה :
עדתיך | נאמנו מאד לביתך נאוה-קדש יהוה לארך
ימים :

אומרים מזמור זה בימים שאומרים תחנון , וגם בתנוכה ובפורים ובתשעה

באב במצחה .

פג שיר מזמור לאסף : אלהים ארד-מילך אל-תתירש
ואל-תשקט אר : כידנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו
ראש : על-עמך יערימו סוד ויתי עצו על-צפוניך : אמרו
לכו ונבחדים מגוי ולא-יזכר שם-ישראל עוד : כי נועצו
לב יחדו עליך ברית יכרתו : אהלי אדום וישמעאלים
מואב והגרים : גבל ועמון ועמלק פלשת עם-ישבי צור :
גם-אשור גלוח עפם היו זרוע לבגירלוט סלה : עשה-לתם
כמדון כסיסרא כביץ בנחל קישון : נשמרו בעין-דדאר
היו דמן לאדמה : שיתמו נדיבמו פערב וכואב וכזבח
וכצלמנע פל-נסיכמו : אשר אמרו נירשה לנו את נאות
אלהים : אלהי שיתמו כנגל פקש לפני-רוח : כאש
תבער-יער וכלהבה תלהט הרים : כן תרדפם בסערך
ובסופתך

Adonaj malach. (*Psalm 93.*) Wiekuisty panuje, odziany wspaniałością, Wiekuisty odziany mocą, uzbraja się, a świat stoi trwale, że się nie zachwieje. Trwale stoi tron Twój, od dawna, od wieków Ty jesteś. Wznoszą strumienie, Wiekuisty, wznoszą strumienie głos swój, wznoszą ryk swój strumienie. Nad głosy wód rozległych, potężnych, nad głosy wałów morskich, potężniejszy Wiekuisty na wysokości. Świadcstwa Twoje stale się sprawdzają, domowi Twojemu świętość przystoi, Wiekuisty na długie dni.

(Następujący Psalm odmawia się w dniach, kiedy się mówi modlitwę błagalną Tachnun, a nawet w Chanukah, Purim i w dniu Postu dziewiątego Ab na wieczór.)

Szyr mizmor. (*Psalm 83.*) Pieśń Asafa. Boże nie uspokój się, nie zamilcz i nie spoczywaj, Panie! Bo otóż nieprzyjaciele Twoi wrą, a wrogi Twoje podnoszą głowę. Na lud Twój knują spiski, i obradują nad wybrańcami Twymi. Mówią: dalej, zgładźmy ich z pośród narodów, aby imię Izraela nie było wspomnianém więcej. Otóż w sercu swoim wspólnie uradzili, przeciw Tobie przymierze zawarli, słobody Edonu i Jizmaelitów, Moab i Hagrid, Gewol i Amon i Amalek, Peliszty i mieszkańcy Tyru. I Aszur przyłączył się do nich, stał się ramieniem synów Lota. — Selah. — Odpiąć im tak jak Midjanowi, jak Sysra, jak Jawin nad rzeką Kiszon. Wytepieni zostali w En-Dor, stali się mierzwą dla roli. Uczynić ich książąt jak Oreba i Zeeba, jak Zebacha i Calmuna wszystkich ich namaszczonych. Którzy mówili: zdobądźmy sobie siedzibę Boga. Boże mój, uczynić ich jak proch, słomę przed wiatrem. Jak ogień, który zapala las, jak płomień, który wre na górach, tak rozpędzisz ich burzą Swoją,

וּבְסוּפְתֵךָ תְּבַהֲלֵם : מֵלֵא פְּנֵיהֶם קְלוּן וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה :
 יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ עַד־יַעַד וַיִּתְפְּרוּ וַיֵּאבְדוּ : וַיִּדְעוּ כִּי־אַתָּה שְׁמֶךָ
 יְהוָה לְבַדְּךָ עֲלִיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ :

מן ר"ח אלול עד הושענא רבה בבוקר ובערב אומרים מזמור זה .

כֹּה לְדוֹד | יְהוָה | אֹרְזֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מְעוֹז־חַיִּי
 מִמִּי אֶפְתָּח : בְּקֶרֶב עָלִי | מֵרַעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרֵי צָרִי
 וְאִיבֵי לִי הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְקֹדוּ : אִם־תִּתְחַנֶּה עָלַי | מִתְחַנֶּה לֹא־
 יִירָא לְפִי אִם־תִּקְוֶם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ : אַחַת |
 שְׂאֵלְתִי מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֶבְקֹשׁ שְׁבִתִי בְּבֵית־יְהוָה כָּל־
 יְמֵי חַיִּי לַחַוּוֹת בְּנִעְס־יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ : כִּי יִצְפְּנֵנִי |
 בְּסִסְבָּה בִּסְכוּ קְרִי בַיּוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסִתֵּר אֶהְלֹל בְּצוּר
 יְרוּמָמָנִי : וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל אִיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחֶהָ
 בְּאֶהְלֹל זִבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה לַיהוָה : שְׁמַע־יְהוָה
 קוֹלִי אֶקְרָא וְחַגְּנִי וְעַנְּנִי : לָךְ | אֶמַר לְפִי בְּקִשׁוֹ פָּנֶי אֶת־
 פָּנֶיךָ יְהוָה אֶבְקֹשׁ : אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ | מִפָּנֵי אֶל־תֵּט בְּאֶפֶס
 עַבְדְּךָ עֲזֹרְתִי הִיִּתְ אֶל־תִּשְׁשֵׁנִי וְאֶל־תְּעֹזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי :
 כִּי־אֲבִי וְאִמִּי עֲזוּבוּנִי וַיהוָה יֶאֱסֹפֵנִי : הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָכְךָ
 וּנְתַנֵּנִי בְּאֶרֶחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוּרְרֵי : אֶל־תִּתְּנֵנִי בְּגַפְשׁ צָרִי
 כִּי קָמוּ־בִי עַד־יִשְׁקֶר וַיִּפַח חֶמְסוֹ : לֹדֵלֵא הֶאֱמַנְתִּי לְרֹאוֹת
 בְּטוֹב־יְהוָה בְּאָרֶץ חַיִּים : קִנְיָה אֶל־יְהוָה חֹזֵק וַיֵּאֱמֵן לְכָךְ
 וְקִנְיָה אֶל־יְהוָה :

יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יַעֲזוּבֵנוּ
 וְאֶל־יִשְׁשֵׁנוּ : לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְשִׁמּוֹד

a uraganem Swoim przestraszysz. Napełnij oblicze ich hańbą aby szukali imienia Twojego, Wiekuisty. Oby się zawstydzili i przestraszyli na zawsze, oby byli shańbieni i zgładzeni. I poznają, że imię Twoje, Wiekuisty, że Ty sam jesteś Najwyższym na całej ziemi.

(Następujący Psalm mówi się przez cały miesiąc Elul, aż do Haszanah Rabah rano i wieczorem.)

Ledawid. (Psalm 27.) Psalm Dawida. Wiekuisty jest mojem światłem i mojem zbawieniem, kogóż się mam obawiać? Wiekuisty twierdzą mego życia, kogóż się lękać? Gdy występują przeciw mnie złoczyńcy, by pastwić się nad mém ciałem; ciemjczy i wrogi moje potknęli się i upadli. Choćby obóz cały przeciw mnie się rozpościerał, serce moje się nie złąknie, choćby wojna przeciw mnie wybuchła, zawsze ja ufam. O jedno prosiłem Wiekuistego, i tego sobie życzę, bym mógł przesiadywać w domu Wiekuistego przez wszystkie dni życia mego, by patrzeć na wdzięk Wiekuistego i każde rano bywać w Jego świątyni. Bo On mnie chroni w szałasie Swoim w dniu nieszczęścia, ukrywa mnie w tajni Swego namiotu, na skałę mnie unosi. A teraz gdy wzniesie się głowa moja na nieprzyjaciół mych w około, to ofiarować będę w namiocie Jego ofiary tryumfalne, śpiewać będę i opiewać Wiekuistego. Słuchaj Wiekuisty głosu mego, kiedy wołam, ułaskawiaj mnie i wysłuchaj mnie. Serce mi mówi w Twojem imieniu: „Szukajcie mego oblicza!“ i otóż oblicza Twojego szukam. Nie ukrywaj oblicza Swojego przedemną, nie usuń w gniewie sługi Swojego, Tyś był mą pomocą, nie odtrąć mnie, nie opuść mnie, Boże mego zbawienia. Bo gdyby ojciec i matka mnie opuścili, to Wiekuisty mnie przyjmie. Naucz mnie Wiekuisty, drogi Swojej i prowadź mnie równym torem, na przekór urągającym się mnie. Nie oddaj mnie władzy ciemjczów moich, bo powstałi przeciw mnie świadkowie fałszywi; łupieztwo urągałoby się, gdybym nie wierzył, że doczekam się szczęścia od Wiekuistego w krainie życia. Miej nadzieję w Wiekuistym, bądź mężnym, niech serce twoje spotęźnieje i miej nadzieję w Wiekuistym.

Jehi. Oby Wiekuisty Bóg nasz, był z nami, tak jak był z ojcami naszymi, oby nas nie opuścił i nie odtrącił. By skłonił serce nasze ku Sobie, byśmy postępowali wszystkimi drogami Jego,

מְצוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ : וַיְהִי
 דְּבַר יְיָ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת וּמִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא
 הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : יְיָ וְנִתְּנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיָּשָׁר
 לִפְנֵי דְרָכְךָ : וְאֲנִי בְּתַמִּי אֶלְךָ פָּדֵנִי וְחַנּוּנִי כִּי־יַחֲדִיד וְעַנִּי
 אָנִי : רַגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֶבְרָךְ : יְיָ שְׁמֵרֵי
 יְיָ צְלִי עַל־יַד יְמִינִי : עֲזָרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : יְיָ
 יִשְׁמַר־צִאתִי וּבֹאֵי לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :
 הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קַדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאֲבֹתֵינוּ אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ : אֵל הַכְּבוֹד אָתֶּן לְךָ שִׁיר
 וְהַלֵּל . וְאֶעֱבֹד־ךָ יוֹם וָלַיְלָה : בְּרוּךְ יַחֲדִיד וּמִיָּחִיד . הָיָה
 הַזֶּה וַיְהִיָּה : יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְקַדֵּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֻךְ חַי וְקַיָּים לְעַד
 וְלְעוֹלָמֵי עַד : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :
 לִישׁוּעָתְךָ קְרִיאתִי : יְיָ :

שלושה עשר עקרים

* אֲנִי מֵאִמִּין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׂמוֹ
 הוּא בּוֹרָא וּמְנַהִיג לְכָל־הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבוֹד עֲשֵׂה וְעוֹשֵׂה
 וַיַּעֲשֵׂה לְכָל־הַפְּעוּשִׁים :

przestrzegali przykazań, ustaw i praw Jego, które polecił ojcóm naszym. Oby wyrazy te, któremi modliłem się przed Wiekuistym, dochodziły do Wiekuistego Boga naszego dniem i nocą, aby wykonał prawo sługi Swojego i prawo ludu Swojego Izraela kade-dziennie. Aby poznały wszystkie ludy ziemi, że Wiekuisty jest Bogiem, nie masz innego. Wiekuisty, prowadź mnie w sprawiedliwości Swojej, na przekór urągającym się mnie, uprośnij drogę Swoją przedemną. A ja postępować będę w niewinności swojej, okup mnie, utłaskawiaj mnie, bo jestem odosobniony i nędzny. Stopa moja stoi na równinie, w zborach błogosławić będę Wiekuistego. Wiekuisty jest stróżem moim, Wiekuisty jest cieniem moim po prawej ręce mojej. Pomoc moja od Wiekuistego, Stwórcy nieba i ziemi. Wiekuisty strzedz będzie wyjście moje i wnijsie moje, na życie i na pokój odtąd i na wieki. Spójrz z Swojego świętego siedliska z nieba, i błogosław ludowi Swojemu Izraelowi, i krajowi który nam dałeś, jak zaprzysiągłeś ojcóm naszym, ziemię opływającą w mleko i miód. Boże zaszczyców, Tobie poświęcam pienie i dziękczynienia i służyć Ci będę dniami i nocą. Bądź pochwalony Jedyńy, uznany za Jedyńego, był, jest i będzie. Wiekuisty Bóg, Bóg Izraela, Król nad wszystkimi królami, święty, błogosławiony On. On jest Bogiem żywym, i Królem żywym i wiecznym na zawsze i na wieki wieków. Pochwaloném niechaj będzie imię wspaniałego Królestwa Jego na zawsze i wiecznie. Pomocy Twojej wyglądam, o Wiekuisty.

TRZYNAŚCIE ZASAD WIARY. (*)

1. Wierzę wiarą niezachwianą, iż Stwórcą, błogosławionóm niechaj będzie imię Jego, jest Stwórcą i rządcą wszystkich twó-rów i że On Sam dokonał, dokonywa i dokonywać będzie wszystkich dzieł.

(ב) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְהוּא לְבִדּוֹ אֱלֹהֵינוּ
הָיָה הָיָה וַיְהִיָּה :

(ג) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
אֵינוֹ גּוֹף . וְלֹא יִשְׁיָגוּתוֹ . מִשִּׁיגֵי הַגּוֹף . וְאֵין לוֹ שׁוֹם
דְּמִיּוֹן כְּלָל :

(ד) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
הוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן :

(ה) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
לוֹ לְבִדּוֹ רֵאשׁוֹן דְּהִתְפַּלֵּל וְאֵין רֵאשׁוֹן לְהִתְפַּלֵּל לוֹוֹלְתוֹ :

(ו) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל דְּבָרֵי נְבִיאִים
אֶמֶת :

(ז) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוֹאֹת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ
עָלִיו הַשְּׁלוֹם הִיָּתָה אֶמֶתִית . וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לְנְבִיאִים
קְדוֹדִים לְפָנָיו וְלְבָאִים אַחֲרָיו :

(ח) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הַמְצֻיָּה
עִתָּה בְּיַדֵּינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלִיו הַשְּׁלוֹם :

(ט) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא
תְּהִי מִחֻקֵּת וְלֹא תְּהִי תּוֹרָה אַחֲרֵת מֵאֵת הַבּוֹרֵא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ :

(י) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
יִזְדַּע כָּל מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל מַחְשְׁבֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הִיזְדַּר
יְחַד לָבָם הַמְּכִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם :

2. Wierzę wiarą niezachwianą, iż Stwórcą, błogosławioném niechaj będzie imię Jego, jest Jedyny, i że nie masz jednoty Jemu podobnej, pod żadnym względem, i że On sam jest Bogiem naszym, był, jest i będzie.

3. Wierzę wiarą niezachwianą, że Stwórcą, błogosławioném niechaj będzie imię Jego, nie jest ciałem, że nie ma żadnych przymiotów cielesnych, i że nie masz nic doń podobnego.

4. Wierzę wiarą niezachwianą, że Stwórcą, błogosławioném niechaj będzie imię Jego, jest pierwszym i ostatnim.

5. Wierzę wiarą niezachwianą, że tylko do Stwórcy samego, błogosławioném niechaj będzie imię Jego, wolno się modlić, i że nie wolno modlić się do kogoś innego.

6. Wierzę wiarą niezachwianą, że wszystkie słowa proroków są prawdą.

7. Wierzę wiarą niezachwianą, że proroctwo Mojżesza, nauczyciela naszego, pokój z nim, było prawdziwém, i że on był najprzedniejszym z proroków poprzedzających go i następujących po nim.

8. Wierzę wiarą niezachwianą, że Zakon cały, który teraz znajduje się w rękach naszych, jest tym samym, który dany został Mojżeszowi, nauczycielowi naszemu, pokój z nim.

9. Wierzę wiarą niezachwianą, że Zakon ten, nie zostanie zmienionym i że nie będzie objawionym inny Zakon od Stwórcy. błogosławioném niechaj będzie imię Jego.

10. Wierzę wiarą niezachwianą, że Stwórcą, błogosławioném niechaj będzie imię Jego, zna wszystkie czyny ludzi i wszystkie ich pomysły, jak mówiono: ten co tworzył ich serce wraz, który uważa na wszystkie ich czyny.

(א) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ שָׁנַן
 גִּמְלָל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו :
 (ב) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁי
 וְאֵף עַל פִּי שְׂיִתְמַדְמַדָּה עִם כָּל זֶה אֲחַכְּהָ לִּי בְּכָל־יִוֹ
 שְׂיָבֵא :

(ג) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂיִהְיֶה תַּחֲתֵית הַמַּתִּי
 בְּעֵת שֶׁתֵּעָלֶה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זְכוֹ
 לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים :
 לִישׁוּעָתְךָ קְנִייתִי יי . קְנִייתִי יי לִישׁוּעָתְךָ . יי לִישׁוּעָתְךָ קְנִייתִי

11. Wierzę wiarą niezachwianą, że Stwórca, błogosławioném niechaj będzie imię Jego, odpłaca dobrem strzegącym Jego przykazań i karze przestępujących Jego przykazania.

12. Wierzę wiarą niezachwianą w przyjście Messyasa, a gdyby się nawet opóźnił, pomimo tego wszystkiego wyglądać go będę każdego dnia, że przyjdzie.

13. Wierzę wiarą niezachwianą, że będzie zmartwychwstanie w czasie, gdy wołą będzie Stwórcy, błogosławioném niechaj będzie imię Jego, i wywyższoną pamięć o Nim na zawsze i na wieki wieków.

Pomocy Twojej wyglądam o Wiekuisty!
Wyglądam, o Wiekuisty, pomocy Twojej!
O Wiekuisty, pomocy Twojej wyglądam!

סדר

תפלת מנחה לחול

למנחה מחפללין אשרי , חצי קריש , ונחעניס נזכר קורין שלשה
גברי , והשלישי הוא המפסיר , שמונה עשרה בלחש , והג'ן
חזר נקול , וא"ל ברכת בהנים חן מניס סקורין נמורה , תחנון ,
קריש שלם עלינו וקריש יהום אס מחפללין מעריב בזמנו .

NABOŻEŃSTWO PRZEDWIECZORNE NA DNI POWSZEDNIE.

1. *Asse* str. 28. 2. *Kadyss* skrócony str. 73. (W czasie postu wyjmują się w tém miejscu Rodały do czytania trzem osobom, z których ostatnia czyta *Haftore*.) 3. *Szemonch Esrah* po cichu, potem Kantor na głos, str. 41, z odmianą, iż nie mówi się błogosławieństwa Kapłańskiego, wyjąwszy w dniach, gdy czytają z Rodałów. 4. Modlitwa błagalna *Tahnun*, str. 61. 5. *Kadyss* cały, str. 73. 6. *Alenu*, str. 74. 7. *Kadyss* osierociałych, str. 73. Ostatnie dwie modlitwy odmawiają się tylko, gdy jest przerwa między modlitwą przedwieczorną a wieczorną.

תפלת ערבית לחול

אם שתפלין תפלת ערבית מיד אחר תפלת מנחה , שתחילין
 והוא נחוס אחר קדיש תתקבל , ואם שתפלין מעריב בזמנו
 כסופין לפני והוא נחוס שיר המעלות וחצי קדיש .

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַגָּדָה בְּרַכּוֹ אֶת יי כָּל עַבְדֵי יי הָעַמִּידִים
 בְּבֵית יי בְּיָלֻוֹת : שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ וּבְרַכּוּ אֶת יי : יְבָרְכֶךָ
 יי מִצִּיּוֹן עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה : ג'ם

יי צְבָאוֹת אֱשֶׁרֵי אָדָם בּוֹמֵחַ בְּךָ : ג'ם

יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ : ג'ם

חצי קדיש .

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא

יַעִיר כָּל תַּמְתּוֹ : יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ :

ברכו

NABOŻEŃSTWO WIECZORNE

.NA DNI POWSZEDNIE.

Jeżeli nabożeństwo wieczorne następuje bezpośrednio po przedwieczorném, zaczyna się po Kadyz od modlitwy Wehu rachum i dalej, jak niżej. Jeżeli przeciwnie, nabożeństwo wieczorne odprawia się z przerwą od przedwieczornego (w właściwym czasie, bismano) to przed Wehu rachum, mówi się Psalm następujący, a potem Kadyz skrócony.

Szyr hamaalos. (*Psalm 134.*) Pieśń stopniowa. Chwalcie Wiekuistego, wszyscy słudzy Wiekuistego, przebywający w domu Wiekuistego, w nocach. Wznieście ręce swoje ku świątyni i chwalcie Wiekuistego. Oby cię błogosławił Wiekuisty z Syonu, Ten który stworzył niebo i ziemię.

Bóg Zastępów z nami, naszą twierdzą Bóg Jakóba. — Selah.
(Trzy razy.)

Boże Zastępów! Szczęśliwy człowiek Tobie ufający. (Trzy razy.)

Wiekuisty dopomóż, Król nas wysłucha dnia kiedy wołamy.
(Trzy razy.)

(Początek mówi się Kadyz skrócony.)

Wehu rachum. (*) A On jest miłosiernym, przebacza grzechy i nie zgładzi (grzeszników), wielokroć powściąga gniew Swój i nie wzbudzi całej Swój zapalczowości. Wiekuisty dopomóż, Król nas wysłucha dnia kiedy wołamy.

סדר קריאת שמע של ערבית

בשעה שהש"ץ אומר ברכו, הקהל אומרים בלחש יתברך.

חיו ברכו את־י המברך: יתברך וישתבח ויתפאר

ויתרומם ויתנשא שמו של

קהל וחיו

ברוך יי המברך לעולם ועד: מלך מלכי המלכים הקדוש

ברוך הוא שהוא ראשון

והוא אחרן ומברעדין אין אלהים סלו לרכב בערבות

ביה שמו ועלוזו לפניו. ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך
מעתה ועד עולם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו

מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה
עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הככבים

במשמרותיהם ברקיע פרצונו בורא יום ולילה גולל אור
מפני חשך וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה

ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו. אל חי וקיים
תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד. ברוך אתה יי המעריב

ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות

חקים ומשפטים אותנו למדת. על בן יי אלהינו בשכבנו
ובקומנו נשית בחקך. ונשמח בדברי תורתך ובמצותך

לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם
ולילה

PORZĄDEK WIECZORNEJ MODLITWY SZEMA. (*)

(Podczas gdy Kantor odmawia Borchu, lud mówi głosem
zniżonym Jisborech.)

(Kantor.)

Borchu. Chwalcie Wieku-
istego, pełnego chwały.

(Kantor i Lud.)

Pochwalonym niechaj będzie
Wiekuisty, błogosławiony zawsze
i wiecznie.

Jisborech. Niech będzie
błogosławioném, wychwaloném,
uświętioném, wyniesioném
i wywyższoném imię Króla wszy-
stkich królów, Świętego, niech
będzie pochwalonym. Bo On
jest pierwszy i On ostatni a o-
prócz Niego nie masz Boga.
Uprzątnijcie drogę przed prze-
rzynającym przestwory, imię Jego Jah i radujcie się przed Nim,
imię Jego wyższe nad wszelkie błogosławieństwo i pochwały.
Niech będzie pochwaloném imię wspaniałości Jego panowania
wiecznie i zawsze. Niechaj będzie pochwaloném imię Wieku-
istego od dziś i przez wszystkie wieki.

Baruch. (*) Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz,
Królu Wszechświata, który słowem Swojém zmierzch wieczoray
sprowadza, w mądrości Swojej zamyka bramy nieba, a rozważy
Swoją zmienia czasy, i obieg pór roku ustanawia. Urządza gwia-
zdy na ich stanowiskach na przestworze, wedle woli Swojej,
tworzy dzień i noc — stacza światło przed ciemnością a ciemność
przed światłem, usuwa dzień i sprowadza noc i odróżnia między
dniem a między nocą, Bóg Zastępów imię Jego. Wszechmogący
żywy i wiecznie trwały, panować będzie nad nami zawsze i wie-
cznie. Bądź pochwalony Wiekuisty, sprowadzający zmierzch
wieczorny.

Ahawas. (*) Wieczną miłością polubiłeś dom Izraela,
lud Swój, Zakonu i przykazań, ustaw i praw nauczyłeś nas, dla
tego Wiekuisty, Boże nasz, kładąc się spać i wstawając, rozpra-
wiamy o ustawach Twoich, cieszymy się słowami Twego Zakonu
i Twymi przykazaniami zawsze i wiecznie, bo one są życiem
naszém i przedłużeniem dni naszych, a nad nimi rozmyślamy dniem

וְלַיְלָה • וְאַתְּבִתֶּךָ אֶל־תְּסִיר מִפְּנֵי לְעוֹלָמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

דברים ו' ד' המתפלל ביחידות אומר אל מֶלֶךְ נְאֻמָּן :

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

פרשיות קריאת שמע אומרים בלחש

וְאַתְּבִתֶּךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־
 נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבְךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם
 בְּשַׁבְּתֶךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ :
 וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ :
 וְכִתְבָתָם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

דברים י"א י"ג וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מְצוֹתַי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ
 בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : וּנְתַתִּי מִמֶּרֶ־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
 יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְדַּקְךָ : וּנְתַתִּי
 עֵשֶׂב בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ : הַשְׁמֵרֵנוּ לָכֶם
 פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְהָרָה אַפ־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִמֶּרֶ וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָתָהּ
 וְאִבְרָתָם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַפְּסָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם

i nocą, a miłości Swojej nie pozbawiaj nas nigdy. Bądź pochwalony, Wiekuisty, miłujący lud Swój Izraela.

(Dla modlącego się samojedny.)

El. Wszemocy, Królu wiarogodny!

Szema. (*) Słuchaj Izraelu, Wiekuisty, Bóg nasz, Wiekuisty jest Jedyny!

Szema Jisrael Adonaj Elohenu Adonaj Echod.

Baruch. (*) Niechaj pochwalonóm będzie imię wspaniałego Królestwa Jego na wieki wieków!

(Cztery następujące ustępy mówią się zniżonym głosem.)

Weahawta. I będziesz miłował Wiekuistego, Boga swojego całym sercem i całą duszą i całą mocą swoją. I niech będą słowa te, które ci dziś przykazuję, w sercu twojem. I wpoisz je w dzieci swoje, i będziesz je rozbierał, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I przywiążesz je jako znak na ręce twojej i staną się przepaską nad oczyma twojemi. I napiszesz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich. (V Mojż. 6, 4 — 9).

Wehajah. I stanie się, gdy słuchać będziecie przykazań moich, które wam dziś przykazuję, iż będziecie miłowali Wiekuistego Boga swego i służyć Mu całym sercem swoim i całą duszą swoją, to spuszczę deszcz na ziemię waszą w swoim czasie: wczesny i późny, byś mógł zbierać zboże swoje, wino swoje i oliwę swoją. I wywiodę trawę na polu twojem, dla bydła Twojego i będziesz jadł do sytości. Strzeżcie się, by się nie dało uwieść serce wasze, i odstąpicie odemnie by służyć obcym Bogom i kłaniać się im. Bo zapali się gniew Wiekuistego na was, i zamknie niebo a nie będzie deszczu, a rola nie wyda plonu swojego i zginięcie rychło z ponad płodnej ziemi, którą

לְכֶם : וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשֵׁיכֶם
 וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמוֹטָפֹת בֵּין
 עֵינֵיכֶם : וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתֶּם
 עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ :

במדרס'ט'ול'ז ויאמר יהוה אל־משה לאמר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיחַ תְּכֵלֶת :
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 קְהִיזוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אָמֵת וְאַמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
 זוּלָתוֹ וְאַנְתָּנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלַכְנוּ
 הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעַרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הַעוֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אִין
 חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר . הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נִתֵּן
 כְּמוֹשׁ רַגְלָנוּ הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל בְּמַת אִיבֵינוּ וְיָרֵם קַרְנָנוּ עַל כָּל

שְׁנֵאֵינוּ

wam daje Wiekuisty. Abyście wzięli te słowa moje do serca swojego i do umysłu swojego i przywiążcie je jako znak na ręce swojej, i staną się przepaską nad oczyma waszemi. I nauczycie ich synów swoich, by je rozbierali, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I napisz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich.

Lemaan. Oby się pomnożyły dni wasze i dni dzieci waszych na ziemi, którą zaprzysiągł Wiekuisty, że im ją odda, jak dni nieba nad ziemią. (V Mojżesza, 11, 13 — 21).

Wajomer. I rzekł Wiekuisty do Mojżesza, mówiąc: Powiedz synom Izraela i mów im, aby sobie zrobili pętlice na rogach swych sukien w swych pokoleniach, i umieszczą u pętlic narożnych nić niebiesko-purpurową. A to ma być dla was pętlcami, a gdy na nie patrzeć będziecie, to przypomnicie sobie wszystkie przykazania Wiekuistego i wykonacie je, i nie będziecie chodzić za sercem swoim i za oczyma swojemi, za którymi się ubiegacie. Abyście wspomnieli i wykonywali wszystkie przykazania moje i staniecie się świętymi Bogu swojemu. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym, który was wywiódł z kraju Micrajim, by stać się dla was Bogiem. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym. (IV Mojżesza, 15, 37 — 41).

Emes. (*) Wszystko to jest prawdą i wierném i statém u nas, albowiem On jest Wiekuistym Bogiem naszym i nie masz Boga oprócz Niego, a my jesteśmy Izraelem, ludem Jego. On nas wybawił z ręki królów, Król nasz, który nas wyswobodził z ręki wszystkich tyranów, (*) Wszechmogący, który odplacił za nas wszystkim ciemnościom naszym, i który wymierzył karę na wszystkich wrogów duszy naszej, wykonywający dzieła wielkie i niedocieczone, a cuda bez liczby, który utrzymuje duszę naszą przy życiu i nie dozwolił by nogi nasze się zachwiały, który nas zawiódł na

שנְאִינּוּ הָעֲשֵׂה לָנוּ נְסִים וּנְקָמָה בְּפָרְעָה אוֹתָת וּמוֹפְתִים
 בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם : הַמִּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא
 אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרֹת עוֹלָם : הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין
 גְּזָרֵי יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע :
 וְרָאוּ בְנֵיו גְּבוּרָתוֹ שְׁבַתוֹ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
 קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מִי־כַמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כַמְכָה וְנֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא
 תְּהַלֵּת עֲשֵׂה פְלָא : מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעֵי יָם לִפְנֵי מִשָּׁה
 זֶה אֵלֵי עִנּוּ וְאָמְרוּ : יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד :
 וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וַיְגַאֲלוּ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל :

הַשְׁפִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים
 וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִפְתֵי שְׁלוֹמְךָ וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךָ וְהַגֵּן בְּעַדֵנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דְּבָר
 וְחָרֵב וְרָעַב וַיְנֹן וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ מֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ
 תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן
 וְרַחוּם אַתָּה וּשְׁמוֹר צְאֲתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד :

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְיָ מְצִיּוֹן שְׁכֵן
 יְרוּשָׁלַיִם הַגְּלוּיָהּ : בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָדוּ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ

wyżyny nieprzyjaciół naszych i wyniósł sławę naszą nad wszystkimi wrogami naszymi. Który dla nas wykonał cuda i zemstę na Faraonie, znaki i dziwy w ziemi synów Chama. Który poraził w gniewie swoim wszystkich pierworodnych Egiptu i wyprowadził lud Swój Izraela z pośród nich na wieczną swobodę. Który przeprowadził synów Swoich przez rozdarte morze sitowe, a ścigających i nieprzyjaciół ich pogrążył w otchłanie. A synowie Jego widzieli potęgę Jego, wychwalali imię Jego i dziękowali Mu, a władzę Jego dobrowolnie na siebie przyjęli. Mojżesz i synowie Izraela pieśni Ci śpiewali z wielką radością i rzekli wszyscy:

Mi chamochar. „Któż między Bogi podobny Tobie Wiekuisty? któż jak Ty wsławiony świętością, straszny w chwale cudotwórcu!”

Malchusecha. Synowie Twoi widzieli władzę Twoją, który rozłupałeś morze w obliczu Mojżesza, „ten to jest Bóg mój!” wołali i mówili: „Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie!” Jak mówiono: Bo Wiekuisty okupił Jakóba i wybawił go z ręki przemocy.

Bądź pochwalony Wiekuisty, wybawicielu Izraela!

Haszkiwenu. (*) Dozwól Wiekuisty Boże nasz, byśmy się położyli w pokoju i wzbudź nas, Królu nasz, do życia; rozpościeraj nad nami namiot pokoju Swojego, popraw nas dobrem natchaieniem przed Sobą i wspomóż nas dla imienia Swojego, osłoń nas i usuń od nas wroga, zarazę, wojnę, głód i smutek, usuń zwodziciela z przed nas i z za nas i ukrywaj nas w cieniu skrzydeł Swoich, bo Ty jesteś Bogiem, naszym stróżem i naszym wyswobodzicielem, bo Tyś jest Wszechmogącym Królem łaskawym i litościwym i strzeż wyjście nasze i wniście nasze ku życiu i ku pokojowi odtąd i na wieki.

Bądź pochwalony Wiekuisty strzegący lud Swój Izraela na wieki.

Baruch. (*) Bądź pochwalony, Wiekuisty, na wieki. Amen, Amen! Bądź pochwalony Wiekuisty, z Syonu, panujący w Jerozolimie. Hallelujah! bądź pochwalony Wiekuisty Boże, Bóg Izraela sam dokonywający cudów, i pochwalonem niechaj będzie majestat Jego imienia na wieki,

אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן : יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם
 יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם :
 כִּי לֹא-יִשָּׁשׁ יי אֶת-עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יי
 לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם : וַיֵּרָא כָּל-הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים : וַהֲיָה יי לְמֶלֶךְ
 עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד : יְהִי
 חֲסִדְךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל
 וּמְבַצְּנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
 בְּתַהֲלֻתְךָ : כָּל גּוֹיִם | אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ
 אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ . כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה
 אֱלֹהִים לְבָרְךָ : וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ | וְצִאֵן מִרְעִיתְךָ גֹּדֵה לָךְ
 לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תַּהֲלֻתְךָ : בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם . בְּרוּךְ
 יי בַּלַּיְלָה . בְּרוּךְ יי בְּשַׁכְּבֵנוּ . בְּרוּךְ יי בְּקוּמֵנוּ . כִּי בִידְךָ
 נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיַד נִפְשׁ כָּל-חַי וְרוּחַ כָּל-
 בָּשָׂר אִישׁ : בְּיָדְךָ אֶפְקֵי רוּחֵי פְּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֲמֵת :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד שִׁמְךָ וְקִיָּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוּךְ
 עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :

יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ
 בְּאֲמֵת בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ
 לְעַלְמֵי עוֹלָם . כִּי הַמַּלְכוּת שְׁךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ
 בְּכְבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֲדָא אַתָּה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלִיךְ
 בְּכְבוֹד תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו :

הש"ץ אומר חצי קדיש .

אדני

i oby pełną była Jego majestatu ziemia cała, Amen, Amen! Majestat Wiekuistego trwać będzie wiecznie, Wiekuisty ciepły się będzie dziełem Swojém. Imię Wiekuistego niechaj będzie pochwaloném odtąd i na wieki. Bo Wiekuisty nie odtrąci ludu Swojego, dla wielkiego imienia Swojego, bo Wiekuisty dozwolił czynić was ludem Swoim. I widział to lud cały i upadli na twarz swoją i rzekli: „Wiekuisty jest Bogiem! Wiekuisty jest Bogiem!“ I Wiekuisty będzie Królem nad całą ziemią, owego dnia będzie Wiekuisty Jeden, a imię Jego Jedyny. Oby łaska Twoja, Wiekuisty, była nad nami, tak jak mamy nadzieję w Tobie. Wspomóż nam Wiekuisty Boże naszego wybawienia i zgromadź nas z pomiędzy narodów, byśmy chwalili święte imię Twoje, i wynosili się przez chwałę Twoją. Wszystkie narody, które stworzyłeś, przybędą i ukłonią się przed Tobą, Panie, i cześć złożą imieniu Twojemu. Bo Ty jesteś wielkim i cudotwórcą. Ty Boże sam jeden. My zaś jesteśmy ludem Twoim, owcami Twego pastwiska, wiecznie dziękować Ci będziemy, od pokolenia do pokolenia opowiadać będziemy sławę Twoją. Błogosławiony Wiekuisty we dnie, błogosławiony Wiekuisty w nocy; błogosławiony Wiekuisty, gdy się kładziemy; błogosławiony Wiekuisty, gdy wstajemy. Bo w ręce Twojej są dusze żywych i umarłych, w którego ręce zostaje dusza wszystkiego co żyje, i duch wszelkiego ciała ludzkiego. W ręce Twoje powierzam duch swój. Ty mnie okupujesz Wiekuisty, Boże prawdy. Boże nasz w niebie, czyń, by imię Twoje było Jedyném, utrwalać władzę Swoją na zawsze, i panuj nad nami zawsze i wiecznie.

Jiru. (*) Oby oczy nasze widziały i serce nasze się radowało, a dusza nasza się ucieszyła Twojém zbawieniem prawdziwém, gdy mówić będą Syonowi: „Bóg Twój panował.“ Wiekuisty jest Królem, Wiekuisty królował, Wiekuisty królować będzie zawsze i wiecznie. Bo Twoją jest władza i na wieki wieków panować będziesz w chwale, albowiem nie mamy innego Króla prócz Ciebie. Bądź pochwalony Wiekuisty, który w chwale Swojej panować będziesz jako Król zawsze i wiecznie nad nami i nad wszystkimi Swémi tworam.

(Kantor mówi Kadyss skrócony.)

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
חוֹזֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִידֵם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בעשרת ימי תשובה

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מִלֶּךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים . וּכְתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים .
לְמַעַנֶּה אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן
אֲבֹתֶם :

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ :

בחורף, משמיני עצרת עד יום ראשון של פסח אומרים משיב הרוח.

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
וּמֶךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
לְיִשְׂרָאֵל עַפְרָה . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָה וּמִי רוֹמֵה לְךָ מִלֶּךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמוֹצֵמֵת יְשׁוּעָה :

בעשרת ימי תשובה

מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה
הַמֵּתִים :

אתה

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

(Na dziesięć dni pokuty.)

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie Boże życia.

Królu wspomagający, wybawiający i zastaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, tarczo Abrahama!

Athà Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

(Podczas zimy, t. j. od ósmego dnia Święta Szalasów do pierwszego dnia Paski dodaje się:

Powiewający wiatrem i spuszczaający deszcz.) (*)

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwięzionych i dotrzymujący wiarę spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

(Na dziesięć dni pokuty.)

Któż jak Ty ojcem miłosierdzia, wspominającym twory Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych!

אֲתָהּ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל-יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

בעשרת ימי תשובה

הַמְלִיךְ הַקְּדוֹשׁ :

אֲתָהּ חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד לְאָנוּשׁ בִּינָה :
תְּחַנֵּנוּ מֵאֲתֶיךָ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל . בְּרוּךְ אַתָּה יי
חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבוּנוּ תְּתוֹרַתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלְּפָנֶינוּ לְעִבּוּדֶיךָ
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה
בְּתַשׁוּבָה :

סִלַּתְלָנוּ אֲבוּנוּ כִּי תִמְאָנוּ מִחַלְלָנוּ מִלְּפָנֶינוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנוּן הַמִּרְפֵּה לְסוֹחִים :

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְדִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֹלָנוּ מִהַרְהָ לְמַעַן
שִׁמְךָ כִּי גִזַּל חֹזֵק אַתָּה . בְּרוּךְ אַתָּה יי גִּזַּל יִשְׂרָאֵל :

רַחֲמֵנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנַשְׁעָה כִּי תִהְלַתְנוּ אַתָּה .
וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל-מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מְקַדֵּשׁ רִפּוּאָה
נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה . בְּרוּךְ אַתָּה יי רִפּוּאָה חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל :

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת-כָּל-
מִינֵי תְבוּאָתֶיךָ לְמוֹצָה וְתֵן (בחורף טל ומטר ל) בְּרָכָה עַל
פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָהּ וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת .
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

Atha Kadosz. Tyś świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Święty.

(Na dziesięć dni pokuty.)

(Królu Święty!)

Atha chonen. Ty obdarzasz człowieka wiedzą, i nauczysz śmiertelnika rozumu.

I obdarz nas Swoją wiedzą, rozumem i poznaniem. Bądź pochwalony Wiekuisty, obdarzający wiedzą.

Haszywenu. Skieruj nas, Ojczy nasz, ku Swojej nauce, i zbliż nas, Królu nasz, do służby Swojej. I zwróć nas szczerze pokutujących do Siebie. Bądź pochwalony Wiekuisty, przyjmujący pokutę.

Selach lann. Przebacz nam, Ojczy nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam, Królu nasz, bośmy przewinili,

albowiem Ty jesteś przebaczącym i odpuszczającym. Bądź pochwalony, Wiekuisty, litościwy, niewyczerpany w przebaczeniu.

Reeh no. Racz spojrzeć na ucisk nasz i walczyć za naszą sprawę i wybaw nas rychło dla imienia Swojego, albowiem Ty jesteś potężnym wybawcą. Bądź pochwalony Wiekuisty, wybawco Izraela.

Refaenu. Wylecz nas, o Wiekuisty, a będziemy wyleczeni, ocal nas a będziemy ocaleni, bo Ty jesteś chwałą naszą, i ześlij zupełne wyzdrowienie od wszystkich plag naszych.

Bo Tyś wszechmogącym Królem, wiernym i litościwym lekarzem. Bądź pochwalony Wiekuisty, leczący chorych ludu swego Izraela.

Barech. Błogosław dla nas, Wiekuisty, Boże nasz, rok ten i wszystkie gatunki płodów jego na dobro nasze i ześlij błogosławieństwo

(w czasie zimy mówi się:)

(rosę i deszcz na błogosławieństwo) (*)

na powierzchnię ziemi i nasycić nas swą obfitością, i błogosław rokowi naszemu jak latom obfitym. Bądź pochwalony Wiekuisty, błogosławiący lata.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר נְדוּל לְחַרוֹתֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ
נְדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשְׂכִּיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשְׁנָה וְיִזְעַצְינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהַסֵּר
מִפָּנֵינוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבָרֶךְ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים וּצְדִיקָנוּ בְּמִשְׁפָּט : בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב
צְדִיקָה וּמִשְׁפָּט :

בעשרת ימי תשובה

הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט :

וְלַמְּלָשִׁינִים אֲלֹתֶיךָ תִּקְוָה וְכַל־עוֹשֵׁי רָשָׁעָה כְּרָגַע
יֵאבְדוּ וְכָל־מְהַרָּה יִכְרְתוּ וְהַזְדִּירִים מְהַרָּה תַעֲפֹךְ וְתִשְׁפֹּר
וְתִמְצַר וְתִכְבְּעַע בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ . בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר
אֵיבִים וּמְכַבְּעַי זָדִים :

עַל־הַצְדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־יְקִנֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּרִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצְדִּיק וְעַל־ינוּ
יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שְׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת . וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא יִבּוֹשׁ
כִּי־יִבֶּךְ בְּטַחְנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִשְׁעֵן וּמִבְטָח
לְצְדִיקִים :

וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ
כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכִסֵּא
דָּוִד מְהַרָּה לְתוֹכָהּ תִּכְיֵן . בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה
ירוּשָׁלַם :

Teka. (*) Zadmij w wielką surmę na wyswobodzenie nasze i podnieś proporzec na zgromadzenie wygnańców naszych i zgromadź nas wraz z czterech kończyn ziemi. Bądź pochwalony, Wiekuisty, zgromadzający wypędzonych ludu Swego Izraela.

Haszywa. (*) Przywróć sędziów naszych jak pierwiastkowo, a radców naszych jak w dawnych czasach, oddal od nas smutek i niedolę i panuj nad nami, Ty sam o Wiekuisty, łaską i miłosierdziem i uznaj niewinnymi w sądzie. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu miłujący prawość i sprawiedliwość.

(W dziesięciu dniach pokuty mówi się:)

(Królu sprawiedliwości.) (*)

Welamalszynym. (*) Potwarcy niech tracą nadzieję, a złoczyńcy wszyscy w oka mgnieniu niech zginą, a wszyscy rychło niech będą wytępieni, — zbrodniarzy rychło zniszcz, skrusz, wytęp i upokórz wkrótce za dni naszych. Bądź pochwalony, Wiekuisty, kruszący wrogów i upokarzający zbrodniarzy.

Al ha-cadikim. (*) Oby się poruszyła litość Twoja Wiekuisty, Boże nasz, nad cnotliwymi i pobożnymi, nad starcami ludu Twego domu Izraela i nad resztkami ich uczonych, nad cnotliwymi cudzoziemcami i nad nami. Da; sowitą nagrodę wszystkim prawdziwie ufającym imieniu Twojemu, i obyszmy mieli równy im udział na wieki, byśmy się nie zawstydzili, bo w Tobie ufamy. Bądź pochwalony Wiekuisty, podpora i otucha cnotliwych.

Weljeruszalajim. (*) Do miasta Swego Jeruzalem wróć w miłosierdziu, i spoczywaj wśród niego jak przyrzekieś, odbuduj je rychło za dni naszych jako wieczno-trwały gmach, i urządz w niem rychło tron Dawida.

Bądź pochwalony Wiekuisty odnowicielu Jerozolimy.

אֶת־צִמְחַ הַיּוֹד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תִּצְמִיחַ וְקִרְנוֹ הַרוּם
בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם . בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת
וְתַחֲנוּנִים אַתָּה . וּמְלַפְּנֶיךָ מְלַכְנוּ רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ .
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְּלָתָם . וְהַשֵּׁב
אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְּלָתָם בְּאֶהְרָה
תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

לראש חדש וחוה"מ של פסח וסוכות .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקְדֵנוּ וְיִזְכְּרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ . וְיִזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן יוֹד עֲבָדְךָ . וְיִזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קְדוֹשָׁה . וְיִזְכְּרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לְפִלְטָה
כְּמוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לראש חדש ראש החדש

לפסח חג המצות

לסוכות חג הסוכות

הַזֶּה : זְכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְשִׁבָּה וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבְרָכָה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים . וּבְדַבֵּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְתַחֲנוּ .

ורחם

Es cernach. (*) Dozwól zakwitnąć rychło latorośli Dawida, sługi Swojego, wznieś świetność jego pomocą Twoją. bo Twojego wybawienia wyglądamy przez dni całe. Bądź pochwalony Wiekuisty, wzbudzający świetność wybawienia.

Szema. (*) Wysłuchaj głosu naszego, o Wiekuisty, Boże nasz, osłoń nas i zmiłuj się nad nami, przyjm miłosiernie i łaskawie modły nasze, bo Ty jesteś wszechmogącym, wysłuchującym modły i błagania, a z przed Siebie, Królu nasz, nie oddalaj nas bezskutecznie.

Bo Ty wysłuchujesz modły ludu Swego Izraela w miłosierdziu. Bądź pochwalony, Wiekuisty, wysłuchujący modły.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swojego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojego.

MODLITWA

na początek miesiąca i na wolne Święta.

Elohenu. (*) Boże nasz i Boże ojców naszych, niech wnijdzie przed Ciebie, dojdzie Cię i dosięgnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém i wysłuchaném i zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, sługi Twojego i wspomnienie o Jerozolimie, świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twojego, domu Izraela, na ocalenie, na dobro, na łaskę i upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w dniu tym

(na początku miesiąca) początku miesiąca.

(Na wolne Święta Paski) święta praśników.

(Na wolne Święta Szalasów) święta szalasów.

Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro, obdarz nas w nim błogosławięństwem, dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, osłoń i ulaskaw nas.

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו . כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ . כִּי אֵל מֶלֶךְ
 תַּצִּוֵּן וְרַחֵם אֶתָּה :

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ אַתָּה
 יי המַחֲזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא
 לְדוֹר וָדוֹר . גֹּדֵדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַדְרֶתְךָ . עַל חַיֵּינוּ
 הַמְּסוּרִים בַּיָּדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁךָ
 שְׂבַכְכָּל--יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבַכְכָּל--
 עַת עֶרֶב וּבִקְרֹ וְצִהְרִים הַטּוֹב כִּי לֹא--כֹּל רַחֲמֶיךָ
 וְהַמְרָחֵם כִּי לֹא--תִמוֹ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוֵּינוּ לָךְ :

לתנוכה ולפורים

עַל הַנְּפִסִּים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
 וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעֵשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה :

לפורים

לתנוכה

<p>בְּיָמֵי מָרְדֳּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע בְּקִשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת-- כָּל־הַיְהוּדִים מִצָּעַר וְעַד־זִקְן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשָׁה</p>	<p>בְּיָמֵי מַתְתִּיָהוּ בֶן־יֹחָנָן כְּהֵן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיתָם הַתּוֹרָתָךְ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים</p>
--	--

ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś Wszechmogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, opoką życia naszego, tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twoim ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

(Na uroczystość Makabeuszów i Losów.) (*)

Za cuda, odkupienie, czyny potęgi, wybawienie i za wojny, które wiodłeś za przodków naszych, w owych dniach o tym czasie.

(Na uroczystość Makabeuszów,
Chanukah.) (*)

Za czasów wielkiego Kapłana Matiasza syna Jochanana Chasmoneja i synów jego, gdy bezbożne państwo Greckie (a) powstało na lud Twój Izraela, aby wyrugować u niego naukę Twoją i odwozić od ustaw woli Twojej, wtedy Ty w wielkości miłosierdzia Swojego

(Na uroczystość Losów,
Purym.) (*)

Za czasów Mardochaja i Estery, w stołecznym mieście Szuszan, gdy powstał na nich bezbożny Haman, umyślił wytępić, wymordować i zgładzić wszystkich żydów od młodzieńca aż do starca, niemowlęta i kobiety w jednym dniu, dnia

(a) Antyocho Epifana.

הַרְבִּים עֲמַדַּת קָהָם בַּעַת
 צָרָתָם רַבָּת אֶת־רִיבָם דִּנְתָ
 אֶת־דֵּינָם נִקְמַת אֶת־נִקְמַתָם
 מִסַּרְתָּ נְבוֹרִים בְּיַד חַלְשִׁים
 וְרַבִּים בְּיַד מְעֻשִׁים וְטַמְאִים
 בְּיַד טְהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד
 צַדִּיקִים וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
 עַל־הָעֵין :

תוֹרַתְךָ וְלֵךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל
 וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן
 כְּהִיזִם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנּוּ אֶת־
 הַיְכָלְךָ וּמְדַרְדְּרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ
 וְקִבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי תְּנַבְּהָ אֱלֹהֵי הַיְהוּדוֹת וְלַהֲלִיל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל :
 וְעַל־כֵּן יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּבָבוֹ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד :

בעשרת ימי תשובה
 וכתוב לחיים טובים כל־בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכֹל תַּחֲיִים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּהְיֶה אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמַּת
 הָאֵל יִשְׁוּעַתְּנוּ וְעֲזָרְתְּנוּ סֶלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ
 וְלֵךְ נָאָה לַהֲוֹדוֹת :

שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי
 אַתָּה הוּא מִלְּךָ אֲדוֹן כְּכֹהֵן־שְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוּמְךָ :
 בספר

wspierałeś ich w czasie ucisku, ich walkę uważałeś za Swoją walkę, ich sprawę za Swoją sprawę, ich zemstę za Swoją zemstę, wydałeś silnych w ręce słabych, mnogość w ręce mniejszości, nieczystych w ręce czystych, bezbożnych w ręce sprawiedliwych, zbrodniarzy w ręce zajmujących się nauką Twoją, a dla Siebie zdobyłeś wielkie i święte imię na świecie Swoim, i dla ludu Swego Izraela zdziałałeś wielkie wybawienie i odkupienie w dniu owym. A potem weszli synowie Twoi do przybytku domu Twojego, wyprzątali pałac Twój, oczyścili świątynię Twoją i zapalili światła w świętych przysionkach Twoich, i ustanowili te ośm dni Chanukah, by dziękować Ci i wielbić wielkie imię Twoje.

trzynastego miesiąca dwunastego, to jest miesiąca Adar, a mienie ich zrabować, — wtedy Ty w wielkości miłosierdzia Swojego zniweczyłeś jego zamysły i zniszczyłeś jego przedsięwzięcie i odpłaciłeś mu na co zastąpił na własnej jego głowie, że jego i synów jego na szubienicy powieszono.

Weal kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławioném i wywyższoném, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Zapisz na życie szczęśliwe wszystkich synów przymierza Swojego.]

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie. — Selah! — I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszechmogący, zbawco i pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty „dobrotliwy” imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

Szalom raw. (*) Obfitość pokoju ześlij na Izraela lud Twój na wieki, albowiem Ty jesteś Królem i Panem wszelkiego pokoju. Oby Ci się spodobало błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

בעשרת ימי תשובה

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרָגְסָה מִזְבַּח נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם . בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם .

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרֵמָה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעֹפֵר לְכָל תַּהֲוָה : פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִתְרָה
הַפֵּר עֲצָתְךָ וּמְקַלְלֵי מַחֲשַׁבְתְּךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ .
לְמַעַן יִחַדְצִין יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי : יְהִי לְרִצּוֹן
אֲמֵר־פִּי וְהִגִּיזֵן כְּבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי : עוֹשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ : וְשֵׁם גְּעֻבְדְּךָ
בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת : וְעֲרָבָה לִּי מִנְחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת :

הַשֵּׁץ אוֹמֵר קְדִישׁ שְׁלֵם . עֲלֵינוּ . קְדִישׁ יְתוּם .

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa pokoju i dostatniego utrzymania się, my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty! Twórco pokoju.]

Bądź pochwalonym Wiekuisty błogosławiący lud Swój Izraela pokojem.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż języka mojego od złego a ust moich od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ściagała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczynź to dla imienia Swojego, uczynź dla prawicy Swojej, uczynź dla świętości Swojej, uczynź dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mojego przed Tobą. Wiekuisty, opoko moja i zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen.

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

A tam będziemy Ci służyć jak za czasów odwiecznych i jak za lat poprzednich.

I oby przyjemną była Wiekuistemu dań Jehudy i Jerozolimy jak za czasów odwiecznych i za lat poprzednich.

Kadysz cały, str. 73. **Alenu**, str. 74 i **Kadysz** osierociałych, str. 73.

חלק שני

תפלות שבת

CZEŚĆ II.

Modlitwy na Sobotę.

חלק שני

תפלות שבת

בע"ש מתפללין מנחה כמו בתול אך בלי תחנון. קריש שלם.

הדלקת נר שבת ויום טוב

הגשים מדליקות נר שבת ויו"ט, ואם אין אשה בבית ידליק האיש, ומברכין :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ

לְהַדְלִיק נֵר שַׁבָּת : | לְהַדְלִיק נֵר שְׁלִישׁ יוֹם טוֹב :

קבלת שבת

צֵה לָכֵן גְּרַנְגָה לַיי גְּרִיעָה לְצוּר יִשְׁעָנוּ : נְקַדְּמָה

סָגִינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת גְּרִיעַ לָו : כִּי אֵל גָּדוֹל יי וּמֶלֶךְ

גָּדוֹל עַל־כָּרְאֵלָהִים : אֲשֶׁר בִּיחַד מְחַקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֵפוֹת

תְּרִים לָו : אֲשֶׁר־לָו הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יָדָיו יְצָרוּ :

בא

CZĘŚĆ II.
Modlitwy na Sobotę.

W Piątek odmawia się modlitwa przedwieczorna jak zwykle, ale nie mówi się Tachnun. — Kadysz cały.

ZAPALANIE ŚWIATEŁ SABATOWYCH I ŚWIĄTECZNYCH. (*)

Gospodyni domu w Piątek na wieczór zapala świece Sabatowe i mówi następujące błogosławieństwo. W braku gospodyni, gospodarz to uskutecznia:

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz. Królu Wszechświata, któryś nas uświęcił swemi przykazaniami i polecił
Na Sobotę. Na Święto.
zapalić światła Sabatowe { zapalić światła świąteczne.

PRZYWITANIE SOBOTY.

Lechu. (*Psalm 95.*) Dalej! śpiewajmy Wiekuistemu, weselmy się przed opoką zbawienia naszego. Stańmy przed obliczom Jego z dziękczynieniem, weselmy się przed Nim w piniach. Bo Wiekuisty jest wielkim Bogiem i wielkim Królem nad wszystkimi Bogi. W Jego ręku są głębie ziemi, a szczyty gór doń należą. Jego jest morze, On je stworzył, a suszyzną ręce Jego tworzyły.

באז נשתתחה ונברעה נברכה לפניי עשנו : כי הוא
 אלהינו ואנתנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלד
 תשמעו : אל תקשו לבבכם במריבה כיום מסה במדבר :
 אשר נסני אבותיכם בתנוני גם-ראו פעלי : ארבעים
 שנה | אקוט בדרך ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו
 דרכי : אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי :

צו שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ : שירו
 ליי ברכו שמו בשור מיום ליום ישועתו : ספרו בגוים
 כבודו בכר העמים נפלאותיו : כי גדול יי ומהגל מאד
 נורא הוא על כל אלהים : כי | כל אלהי העמים אילדים
 ויי שמים עשה : תוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו :
 הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועז : הבו ליי
 כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו : השתחוו ליי
 בהדרת קדש חירו מפניו כל הארץ : אמרו בגוים | יי
 מלך אף תבון תבל כל תמוט ידיו עמים במישרים :
 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו : יעלו
 שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער : לפני יי | כי
 בא פי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
 באמונתו :

צו יי מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים : ענן
 וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו : אש לפניו
 תלקד ותלהט סביב צדיו : האירו ברקו תבל ראתה
 ותחל הארץ : דרים כדונג נמסו מלפני יי מלפני אדון

Chodźmy, korzmy się, klękajmy, rozpościerajmy się przed Wiekuistym Twórcą naszym. Bo On jest Bogiem naszym, a my jesteśmy ludem, którego On pasterzem, a trzodą Jego opiece powierzoną, dziś (jeszcze) jeżeli głosu Jego usłuchacie: „Nie zatwardźcie serca swojego jak w Meribah, jak w dniu Massah, na puszczy — gdzie mnie ojcowie wasi doświadczyli, wyprobowali i widzieli czyny moje. Czterdzieści lat gardziłem pokoleniem tém i rzekłem: lud to zbląkanego serca, oni nie znają dróg moich — i przysiągłem w gniewie Swoim, że nie dojdą do miejsca spoczynku Mojego.“

Szyra. (*Psalm 96.*) Śpiewajcie Wiekuistemu pieśń nową, śpiewajcie Wiekuistemu wszystkie krainy. Śpiewajcie Wiekuistemu, chwalcie imię Jego, głosście zbawienie Jego od dnia do dnia. Opowiadajcie chwałę Jego między narodami, a cuda Jego między wszystkimi ludami. Bo wielkim jest Wiekuisty, i wielce wstawiony, straszny. On nad wszystkie Bogi. Bo wszystkie Bogi ludów, bałwany, a Wiekuisty niebo stworzył. Majestat i chwała przed Nim, blask i wspaniałość w Jego Świątyni. Przyznajcie Wiekuistemu, pokolenia ludów, przyznajcie Wiekuistemu chwałę i majestat. Przyznajcie Wiekuistemu chwałę imienia Jego, podnieście dań i wnijdźcie do przedsionków Jego. Korzcie się przed Wiekuistym w pysznej Jego świątyni, drzyj przed Nim ziemię całą. Głosście między narodami, Wiekuisty królował, a świat stoi trwale, nie chwieje się, sądzić będzie ludy sprawiedliwością. Raduje się niebo, cieszy się ziemia, szumi morze i co je napełnia. Weseli się pole i wszystko co w niém, śpiewają wszystkie drzewa leśne. Przed Wiekuistym, bo przybywa, bo przybywa by sądzić ziemię — i sądzić będzie świat sprawiedliwością, a ludy wiarą.

Adonaj malach. (*Psalm 97.*) Wiekuisty królował, cieszy się ziemia, radują się wielkie wyspy. Otacza Go obłok i mgła, sprawiedliwość i prawo podwaliny Jego tronu. Przed Nim ogień postępuje, niszczący wrogów Jego w około. Błyski Jego oświecają świat, widzi i drzy ziemia. Góry jak воск topnieją przed Wiekuistym, przed Panem

כָּל־הָאָרֶץ : הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ וְרֵאוּ כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ :
 יִבְשׂוּ כָּל־עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֵלֵי־לִים הַשִּׁתְחַוּוּלוֹ
 כָּל־אֱלֹהִים : שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח | צִיּוֹן וְתִגְדָּנָה בְּנוֹת יְהוּדָה
 לְמַעַן מִשְׁפִּטֶיךָ יי : כִּי אַתָּה יי עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מֵאֹד
 גַּעְלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים : אֲהַבִּי יי שָׁנְאוֹ רַע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
 חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם : אֹרֶז־רַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי־לֵב
 שֹׁמְחָה : שִׁמְחוּ צְדִיקִים בְּיי וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קְדוֹשׁ :

צח מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיי | שִׁיר תְּדַשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה
 הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעֵךָ קְדוֹשׁ : הוֹדִיעַ יי יִשׁוּעָתוֹ לְעַיְנֵי
 הַגּוֹיִם גְּדָה צְדָקָתוֹ : זְכַר חֲסִדוֹ | וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
 רָאוּ כָּל־אֲפִסֵּי־אָרֶץ אֶת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : הֲרִיעוּ לַיי כָּל־
 הָאָרֶץ פְּצַחוּ וְרַנְּנוּ וּזְמְרוּ : זְמְרוּ לַיי בְּכַנּוֹר בְּכַנּוֹר וְקוֹל
 זְמֵרָה : בְּחִצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי | הַמֶּלֶךְ יי :
 יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תִבֵּל וְיֹשְׁבֵי בָהּ : גְּהִרֹת יִמְחֹאוּ־כַף יַחַד
 הַרִים יִרְנְנוּ : קִפְּנוּ יי כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִבֵּל
 בְּצַדְקָה וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים :

צט יי מְלֶךְ יִרְנְנוּ עַמִּים יֹשְׁבֵי כְּרוּבִים תִּגְוֹשׁ הָאָרֶץ :
 יי בְּצִיּוֹן גְּדוֹל וְרֵם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים : יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל
 וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא : וְעוֹ מְלֶךְ מִשְׁפֹּט אֲהַב אַתָּה כּוֹנֵנֵת
 מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפֹּט וְצַדְקָה בְּיַעֲקֹב | אַתָּה עֲשִׂית : רוֹכְמֹו יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשִּׁתְחַוּוּ לַהֲדוּם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא : מִשָּׁה וְאַהֲרֹן |
 בְּכַהֲנֵי וּשְׂמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֶל־יי וְהוּא יַעֲנֵם :
 בְּעַמּוּד עֵנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שִׁמְרוּ עֲדוּתוֹ וְחֹק נִתְּן־לָמוֹ :

całej ziemi. Nieba opowiadają Jego sprawiedliwość i wszystkie ludy widzą Jego chwałę. Zawstydzeni są wszyscy wielbiciele posągów, chwalcący się bałwanami, przed nim korzą się wszystkie Bogi. Słyszcy i raduje się Syon, a cieszą się miasta Jchudah, (*) Twojemi sądami, o Wiekuisty. Boś Ty Wiekuisty, Najwyższy na całej ziemi, wielceś wyniesiony nad wszystkie Bogi. Przyjaciele Wiekuistego, nienawidźcie zła, strzeże On dusze Swych pobożnych, ocala ich z rąk nieprawych. Światło zajaśnieje dla sprawiedliwego a radość dla ludzi serca prawego. Cieszcie się sprawiedliwi w Wiekuistym i złożcie dzięki świętemu wspomnieniu Jego.

Mizmor. (*Psalm 98.*) Psalm. Śpiewajcie Wiekuistemu pieśń nową, bo cudów dokonał, przy pomocy Swój prawicy i świętego ramienia. Oznajmił Wiekuisty Swe zbawienie, w obec narodów objawił sprawiedliwość Swoją. Wspomniał łaskę i wiarę Swoją dla domu Izraela, widziały wszystkie kończyny ziemi pomoc Boga naszego. Weselcie się przed Wiekuistym wszystkie krainy, śpiewajcie pełni radości. Śpiewajcie Wiekuistemu na cytarze, na cytarze i głośnym śpiewem. Przy odgłosie trąb i surmy, weselcie się przed Królem, Wiekuistym. Niech zagrzmi morze i co je napełnia, świat i mieszkańcy jego. Rzeki niech klaszczą w dłonie, góry niech się weselą wraz. Przed Wiekuistym, bo przybywa by sądzić ziemię. Sądzić będzie świat sprawiedliwością, a ludy prawością.

Adonaj malach. (*Psalm 99.*) Wiekuisty królował, zadrzą ludy, zasiada na tronie nad Cherubami, (*) chwieje się ziemia, Wiekuisty wielkim jest w Syonie, wyższy On nad wszystkie ludy. Chwalić będą imię Twoje, wielkiem, straszném, świętém ono — i siłę Króla, lubiącego prawo, Tyś ustalił sprawiedliwość, prawo i sprawiedliwość Tyś w Jakóbie wykonał. Wyoście Wiekuistego, Boga naszego i korzcie się przed podporą nóg Jego, Święty On. Mojżesz to i Aharon między kapłanami Jego i Samuel między wzywającymi imienia Jego, wołali do Wiekuistego, a On ich wysłuchał. W słupie obłocznym przemawiał do nich, strzegli Jego świadectw i ustawę im nadał.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנָגַם עַל-
עַלְיֹתָם : רִזְמָמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶר קָרְשׁוּ כִּי קָדוֹשׁ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ :

כֵּס מְזֻמָּר לְדוֹד הָבוּ לַיהוָה בְּגִי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד וְעֵז : הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה
בְּהַדְרַת-קָדֶשׁ : קוֹל יְהוָה עַל-הַמַּיִם אֲרֵי-הַכְּבוֹד הַרְעִים
יְהוָה עַל-מַיִם רַבִּים : קוֹל-יְהוָה בַּבַּח קוֹל יְיָ בְּהַדְרַת : קוֹל
יְהוָה שָׁבַר אַרְזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת-אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן : וַיִּרְקְדִים
כְּמִזְעָנָל לְכַנּוֹן וְשָׁרִיוֹן כְּמוֹ בְּנֵי-רֵאמִים : קוֹל יְהוָה חָצֵב
לְהַבּוֹת אֵשׁ : קוֹל יְהוָה יַחֵד מְדַבֵּר יַחִיל יְהוָה מְדַבֵּר
קָדֶשׁ : קוֹל יְהוָה | יַחֲלֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבִהְיָכְלוּ
כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד : יְהוָה לִמְפוֹל יֵשֵׁב וַיֵּשֵׁב יְהוָה מֶלֶךְ
לְעוֹלָם : יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה | יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם :

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלָה . פָּגִי שַׁבַּת נִקְבְּלָה : לְכָה

שְׁמֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד . הִשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹתֵד . יְיָ
אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד . לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת וּלְתַהֲלָה : לְכָה

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכָה . כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה .
מֵרֵאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה . סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תִּתְחַלֶּה : לְכָה

מְקַדֵּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה . קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהַפְּכָה .
רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעֵמֶק הַבְּכָא . וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמָלָה : לְכָה
הַתְּעֵרִי

Wiekuiesty, Boże nasz, Tyś ich wysłuchał, pobłażającym Bogiem stałeś się dla nich, nawet gdy byłeś mścicielem za ich czyny. Wynoście Wiekuiestego Boga naszego i korzcie się przed świętą górą Jego, bo świętym jest Wiekuiesty, Bóg nasz.

Mizmor ledawid. (Psalm 29.) Pieśń Dawida. Złóćcie Wiekuiestemu, mocarze ziemi, złóćcie Wiekuiestemu chwałę i majestat — złóćcie cześć imieniu Wiekuiestego, korzcie się Wiekuiestemu w wspaniałej świątyni. Głos Wiekuiestego rozlega się nad wodami, Bóg zaszczytu zagrzmiał, Wiekuiesty nad potężnymi wami. Głos Wiekuiestego to siła, głos Wiekuiestego to majestat, głos Wiekuiestego druzgocze cedry, zdruzgotał Wiekuiesty cedry Libanu. Podskakiwały jak cielce, Libanon i Szyryon jak młode bawoły. Głos Wiekuiestego rzuca płomień ogniste, głos Wiekuiestego wstrząsa pustynią, Wiekuiesty wstrząsa pustynią Kadesz. Głos Wiekuiestego osłabia dęby, ogałaca bory, a w Świątyni Jego wszystko głosi Jego majestat. Wiekuiesty panował podczas potopu, Wiekuiesty panować będzie jako Król Wszechświata. Wiekuiesty obdarzy lud Swój majestatem, Wiekuiesty pobłogosławi lud Swój pokojem.

Lechah dodi. (*) Wyjdz oblubieńcze naprzeciwko narzeczonej, (*) przywitaj oblicze Sabatu. (Dwa razy).

„Przestrzegać“ i „pamiętać“ w jednym wyrzeczeniu, ogłosił nam Bóg Jedyny, Wiekuiesty Jeden, a imię Jego Jeden, na wziętość, majestat i chwałę. (Wyjdz i t. d.)

Daléj! wyjdzmy naprzeciwko Sabatu, bo on źródłem błogosławieństwa, z początku odwiecznie poświęcony, koniec stworzenia, cel pierwotny. (Wyjdz i t. d.)

Świątynio Króla, grodzie Królewski, (*) powstań, wyjdz z pośród zburzenia, długoś już siedziała w padole płaczu, On w litości cię wspomina. (Wyjdz i t. d.)

התגערי מעפר קומי . לבשי בגדי תפארתך עמי . על-
 יד בן-ישי בית הלחמי . קרבה אל-נפשי נאקה : לכה
 התעוררי התעוררי . פי בא אורך קומי אורי . עורי
 עורי שיר דברי . כבוד יי עליך נגלה : לכה
 לא תבשי ולא תכלמי . מה תשתוחחי ומה תתהמי . כִּי
 יחסו עניי עמי . ונבנתה עיר על תלה : לכה
 והיו למשסה שאסקה . ורחקו כל-מבלעיה . ישוש עליך
 אלהיך . כמשוש חתן ער-פלה : לכה
 ימין ושמאל תפרוצי . ואת-יי תעריצי . עד יד-איש בן
 פרצי . ונשמחה ונגילה : לכה

בואי בשלום עטרת בעלה . גם בשמחה ובצהלה .
 תוך אמוני עם מגלה . בואי כלה . בואי כלה : לכה

צב מזמור שיר ליום השבת : טוב להדות ליהוה
 ולומר לשמך עליזן : להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות :
 עלי עשור ועלי-נבל עלי הגיזן בכנור : כי שמחתני יהוה
 בפעלה במעשי ידיך ארגן : מה-גדלו מעשיך יהוה
 מאד עמקו מחשבתך : איש בער לא ידע וכסיל לא-
 יבין את-זאת : בפרח רשעים | כמו-עשב ויציצו כל-
 פעלי און להשמדם עדי-עד : ואתה מרום לעלם יהוה :
 כי הגה איביך יהוה כיהנה איביך יאברו יתפרדו כל-
 פעלי און : והתם כראים קרני בלתי בשמן רענן :
 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אוני :

צדיק

Otrząś się z pyłu, powstań, włóż szaty wspaniałe, ludu mój, z rąk syna Jiszaja z Bethlechem, (*) dostaje się wybawienie dla duszy mojej. (Wyjdź i t. d.)

Ocuć się, ocuć, bo światło twoje nadchodzi, powstań, za-
jaśnij, wzbudź się, wzbudź, głoś pienie, majestat Wiekuistego ci
się objawia. (Wyjdź i t. d.)

Nie zawstydzisz się, nie zarumienisz, czegoż się korzyć?
czegoż jęczeć? u ciebie się schronią ubodzy ludu mojego, a gród
odbuduje się na zgliszczach. (Wyjdź i t. d.)

I staną się łupem łupiezcy twoi, i odstąpią burzyciele twoi
a Bóg twój cieszyć się tobą będzie, jak się raduje narzeczony
z swą narzeczoną. (Wyjdź i t. d.)

W prawo i w lewo się rozpostrzesz, a Wiekuistego wiel-
bić będziesz, z pomocą męża z domu Perec, (*) cieszyć się
i radować będziemy. (Wyjdź i t. d.)

Wnijdź w pokoju korono męża, z radością i z zachwyce-
niem, wśród wiernych ludu wybranego. Wnijdź narzeczona,
wnijdź narzeczona.

Wyjdź oblubieńcze, naprzeciwko narzeczonej, przywitaj
oblicze Sabatu.

Mizmor Szyr. (*Psalm 92.*) Psalm. Pieśń na dzień
Sabatu. Pięknie to składać dzięki Wiekuistemu, śpiewać imieniu
Twojemu, Najwyższy! opowiadać zrana o Twój łasce, o wierze
Twojej w nocach. Na dziesięciostronnej lutni, na cytrze, dumką
na arfie. Boś mnie ucieszył, Wiekuisty, czynami Swojemi,
dzieła rąk Twoich ja śpiewam. Jak wielkie są dzieła Twoje,
Wiekuisty, głębokie bardzo pomysły Twoje. Nieuk tego nie
poznaje, nierozsądny nie pojmuje. Że bezbożni rosną jak trawa,
że złoczyńcy rozkwitają na swą wieczną zgubę. Ty zaś, Wieku-
isty, wiecznie jesteś wzniosłym. Otóż wrogi Twoje, Wiekuisty,
otóż wrogi Twoje zginą, złoczyńcy wszyscy rozproszą się.
A siła moja wznosi się jak moc bawołu, nawet zgrzybiałość
moja jak zieleniejąca oliwa. I oczy moje śledzą czyhających
na mnie; a uszy usłyszą, gdy się spikną na mnie złoczyńcy.

צדיק כְּתָמָר יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָה : שְׁתוּלִים בְּבֵית
 יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנְבוֹן בְּשִׁיבָה
 דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : לְהַגִּיד כִּי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־
 עֲלֵתָהּ בּוֹ : עולתה ק'

צג יְהוָה מֶלֶךְ גָּאוֹת לָבַשׁ לָבַשׁ יְהוָה עֵץ הַתְּאֵזֶר אֶפֶס־
 תַּבּוֹן תִּבְלַל בְּרִיתְמוֹט : גִּבּוֹן בְּסֵאֶף מָאֵז מְעוֹלָם אָתָּה :
 נִשְׂאֵו נְהָרוֹת | יְהוָה נִשְׂאֵו נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאֵו נְהָרוֹת דְּכִכּוּם :
 מְקַלֹּת | מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהוָה :
 עֲדוֹתֶיךָ | נֶאֱמְנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נִאֲוֶה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאַרְךָ
 יָמִים : קדיש יתום

ערבית לשבת ויום טוב

סדר קריאת שמע של ערבית

בשעה שהש"ץ אומר ברכו, הקהל אומרים בלחש יתברך.

יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ : יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
 קהל וחזן
 בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֵד : מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
 בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן
 וְהוּא אַחֲרָן וּמִבְּרַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים סִלּוֹ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת
 בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלּוֹ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כֵּן בְּרָכָה וְתַהֲלָה :
 בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ
 מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

ברוך

105 NABOŻEŃSTWO WIECZORNE NA WILLĄ SOBOTY.

Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, jak cedr Libanu w górę się wzbija. Zaszczepieni w domu Wiekuistego, w dworcach Boga naszego zakwitną. Jeszcze w starości owoc wydadzą, pełni soków i świeżości. By oznajmili, że sprawiedliwy Wiekuisty, opoka moja, i że nie masz w Nim przygany.

Adonaj malach. (*Psalm 93.*) Wiekuisty panuje, odziany wspaniałością, Wiekuisty odziany mocą, uzbraja się, a świat stoi trwale, że się nie zachwieje. Trwale stoi tron Twój, od dawna, od wieków Ty jesteś. Wznoszą strumienie, Wiekuisty, wznoszą strumienie głos swój, wznoszą ryk swój strumienie. Nad głosy wód rozległych, potężnych, nad głosy wałów morskich, potężniejszy Wiekuisty na wysokości. Świadectwa Twoje stale się sprawdzają, domowi Twojemu świętość przystoi, Wiekuisty na długie dni.

(Początek mówi się Kadysz osierociałych.)

NABOŻEŃSTWO WIECZORNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

PORZĄDEK WIECZORNEJ MODLITWY SZEMA. (*)

(Podczas gdy Kantor odmawia Borchu, lud mówi głosem
zniżonym Jisboresh.)

(Kantor.)

Borchu. Chwalcie Wieku-
istego, pełnego chwały.

(Kantor i Lud.)

Pochwalonym niechaj będzie
Wiekuisty, błogosławiony zawsze
i wiecznie.

Przynajęjącym przestwory, imię Jego Jah i radujcie się przed Nim, imię Jego wyższe nad wszelkie błogosławieństwo i pochwały. Niech będzie pochwalonem imię wspaniałości Jego panowania wiecznie i zawsze. Niechaj będzie pochwalonem imię Wiekuistego od dziś i przez wszystkie wieki.

Jisboresh. Niech będzie
błogosławionem, wychwalonem,
uświetnionem, wyniesionem
i wywyższonem imię Króla wszy-
stkich królów, Świętego, niech
będzie pochwalonym. Bo On
jest pierwszy i On ostatni a o-
prócz Niego nie masz Boga.
Uprzątnijcie drogę przed prze-

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרְךָ
 מְעַרֵּב עַרְבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה
 עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַיּוֹמִים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים
 בְּמִשְׁמֹרֶתֵיהֶם פָּרְקִיעַ פְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר
 מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר . וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה
 וּמִבְּהִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ . אֵל חַי וְקַיִם
 תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . פָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּעַרֵּב
 עַרְבִים :

אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבְתָּ . תּוֹרָה וּמִצְוֹת
 חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתְנוּ לְמִדָּת . עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבְּנוּ
 וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶיךָ . וְנִשְׁמַח בְּדַבְרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאִרְךָ יָמֵינוּ וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמֵם
 וְלַיְלָה . וְאֲהַבְתָּךְ אֶל־תְּסִיר מִפְּנֵנוּ לְעוֹלָמִים . פָּרוּךְ אַתָּה יי
 אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

המתפלל ביחידות אומר אל מֶלֶךְ נְאֻמָּן :

דברים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

בלחש פָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָו לְעוֹלָם וָעֶד :

פרשיות קריאת שמע אומרים בלחש

וְאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּכָל־לְבָבְךָ וּכְכָל־
 נַפְשְׁךָ וּכְכָל־מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבְךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׂכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ :
 וּקְשַׁרְתָּם

Baruch. (*) Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu Wszechświata, który słowem Swojém zmierzch wieczorny sprowadza, w mądrości Swojej zamyka bramy nieba, a rozważą Swoją zmienia czasy, i obieg pór roku ustanawia. Urządza gwiazdy na ich stanowiskach na przestworze, wedle woli Swojej, tworzy dzień i noc — stacza światło przed ciemnością a ciemność przed światłem, usuwa dzień i sprowadza noc i odróżnia między dniem a między nocą, Bóg Zastępów imię Jego. Wszechmogący żywy i wiecznie trwały, panować będzie nad nami zawsze i wiecznie. Bądź pochwalony Wiekuisty, sprowadzający zmierzch wieczorny.

Ahawas. (*) Wieczną miłością polubiłeś dom Izraela, lud Swój, Zakonu i przykazań, ustaw i praw nauczyłeś nas, dla tego Wiekuisty, Boże nasz, kładąc się spać i wstawając, rozprawiamy o ustawach Twoich, cieszymy się słowami Twego Zakonu i Twemi przykazaniami zawsze i wiecznie, bo one są życiem naszym i przedłużeniem dni naszych, a nad niemi rozmyślamy dniem i nocą, a miłości Swojej nie pozbawiaj nas nigdy. Bądź pochwalony, Wiekuisty, miłujący lud Swój Izraela.

(Dla modlącego się samojedny.)

El. Wszechmocny, Królu wiarogodny!

Szema. (*) Słuchaj Izraelu, Wiekuisty, Bóg nasz, Wiekuisty jest Jedyny!

Szema Jisrael Adonaj Elohenu Adonaj Echod.

Baruch. (*) Niechaj pochwaloném będzie imię wspaniałego Królestwa Jego na wieki wieków!

(Cztery następujące ustępy mówią się zniżonym głosem.)

Weahawta. I będziesz miłował Wiekuistego, Boga swojego całym sercem i całą duszą i całą mocą swoją. I niech będą słowa te, które ci dziś przykazuję, w sercu twojem. I wpoisz je w dzieci swoje, i będziesz je rozbierał, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając.

וְקִשְׁרֹתֵם לְאוֹת עַל־יְהוָה וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיךָ :
 וְכִתְבֹתֵם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

דברים י"א י"ג וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ
 בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
 יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דַגְּנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְתָּרְךָ : וְנָתַתִּי
 עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֹכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ : הַשְׁמֵרוּ לָכֶם
 פְּנֵי־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְתָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטַּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
 וְאֹבֵרְתֶם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבִיחָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם : וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־דְּבַרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וְקִשְׁרֹתֵם אֲתֶם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין
 עֵינֵיכֶם : וְלִמְדֹתֵם אֲתֶם אֶת־כְּנִיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְכִתְבֹתֵם
 עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ :

במדבר ט"ו ל"ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנֵפֵי
 כְּנֻדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת :

והיה

I przywiążesz je jako znak na ręce twojej i staną się przepaską nad oczyma twojemi. I napiszesz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich. (V Mojż. 6, 4 — 9).

Wehajah. I stanie się, gdy słuchać będziecie przykazań moich, które wam dziś przykazuję, iż będziecie miłowali Wiekuistego Boga swego i służyć Mu całym sercem swoim i całą duszą swoją, to spuszczę deszcz na ziemię waszą w swoim czasie, wczesny i późny, byś mógł zbierać zboże swoje, wino swoje i oliwę swoją. I wywiodę trawę na polu twojem, dla bydła twojego i będziesz jadł do sytości. Strzeżcie się, by się nie dało uwieść serce wasze, i odstąpicie odemnie by służyć obcym Bogom i kłaniać się im. Bo zapali się gniew Wiekuistego na was, i zamknie niebo a nie będzie deszczu, a rola nie wyda plonu swojego i zginiecie rychło z ponad płodnej ziemi, którą wam daje Wiekuisty. Abyście wzięli te słowa moje do serca swojego i do umysłu swojego i przywiążecie je jako znak na ręce swojej, i staną się przepaską nad oczyma waszemi. I nauczycie ich synów swoich, by je rozbierali, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I napisz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich.

Lemaan. Oby się pomnożyły dni wasze i dni dzieci waszych na ziemi, którą zaprzysiął Wiekuisty, że im ją odda, jak dni nieba nad ziemią. (V Mojżesza, 11, 13 — 21).

Wajomer. I rzekł Wiekuisty do Mojżesza, mówiąc: „Powiedz synom Izraela i mów im, aby sobie zrobili pętlice na rogach swych sukien w swych pokoleniach, i umieszczą u pętlic narożnych nić niebiesko-purpurową.

וְהָיָה לָכֵם לְצִיצַת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-
 מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 קְהִלַּת לָכֵם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אָמֵת וַאֲמוּנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
 זולתו וְאִנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלַכְנוּ
 הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל-הַעֲרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל-אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הַעוֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אִין
 חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר . הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן
 קְמוּט רַגְלָנוּ הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל בְּמַת אֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל
 שֹׁנְאֵינוּ הַעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
 בְּאֲדַמַּת בְּנֵי-חָם : הַמַּכָּה בְּעֶבְרַתוֹ כָּרְבֹכּוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא
 אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרֹת עוֹלָם : הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין
 גְּזֵרֵי יַם-סוּף אֶת-רֹדְפֵיהֶם וְאֶת-שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע :
 וְרָאוּ בְנֵיו גְּבוּרַתוֹ שְׁבַחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּרִצּוֹן
 קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רָבָה וְאָמְרוּ : כָּלֶם :

מִי־כִמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ נוֹרָא
 תַּחֲלִילַת עֲשֶׂה פְלֵא : מְלֻכוֹתֶיךָ רָאוּ בְּגִיד בּוֹקַע יָם לְפָנַי מִשָּׁה
 זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ : יְהוָה וַיִּמְלֵךְ לְעֵלָם וְעַד :

ונאמר

A to ma być dla was pęclicami, a gdy na nie patrzeć będziecie, to przypomnicie sobie wszystkie przykazania Wiekuistego i wykonacie je, i nie będziecie chodzić za sercem swoim i za oczyma swojemi, za któremi się ubiegacie. Abyście wspomnieli i wykonywali wszystkie przykazania moje i staniecie się świętymi Bogu swojemu. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym, który was wywiódł z kraju Micrajim, by stać się dla was Bogiem. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym. (IV Mojżesza, 15, 37 — 41).

Emes. (*) Wszystko to jest prawdą i wiernem i stałem u nas, albowiem On jest Wiekuistym Bogiem naszym i nie masz Boga oprócz Niego, a my jesteśmy Izraelem, ludem Jego. On nas wybawił z ręki królów, Król nasz, który nas wyswobodził z ręki wszystkich tyranów, (*) Wszchemogący, który odplacił za nas wszystkim ciemiezcom naszym, i który wymierzył karę na wszystkich wrogów duszy naszej, wykonywający dzieła wielkie i niedocięzione, a cuda bez liczby, który utrzymuje duszę naszą przy życiu i nie dozwolił by nogi nasze się zachwiały, który nas zawiódł na wyżyny nieprzyjaciół naszych i wyniósł sławę naszą nad wszystkimi wrogami naszymi. Który dla nas wykonał cuda i zemstę na Faraonie, znaki i dziwy w ziemi synów Chama. Który poraził w gniewie Swoim wszystkich pierworodnych Egiptu i wyprowadził lud Swój Izraela z pośród nich na wieczną swobodę. Który przeprowadził synów Swoich przez rozdarte morze sitowe, a ściągających i nieprzyjaciół ich pogrążył w otchłanie. A synowie Jego widzieli potęgę Jego, wychwalali imię Jego i dziękowali Mu, a władzę Jego dobrowolnie na siebie przyjęli. Mojżesz i synowie Izraela pieśni Ci śpiewali z wielką radością i rzekli wszyscy:

Mi chamochoh. „Któż między Bogi podobny Tobie Wiekuisty? któż jak Ty wstawiony świętością, straszny w chwale cudotwórco!“

Malchusecha. Synowie Twoi widzieli władzę Twoją, który rozłupałeś morze w obliczu Mojżesza, „ten to jest Bóg mój!“ wołali i mówili: „Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie!“

וּנְאָמַר כִּי־פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ .
 בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֹל יִשְׂרָאֵל :

הַשְּׂכִיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים
 וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְנֵנוּ בַּעֲצָה מִזִּכְּךָ מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׂמְךָ וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דְּכָר
 וְחָרֵב וְדָעֵב וַיְגֹן וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ
 תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מְלֹךְ תַּנּוּן
 וְרַחֵם אַתָּה וְשָׁמֹר צְאוֹתֵנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם : וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־
 יְרוּשָׁלַם :

לשבת

(שמות לא יו) וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
 הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הוּא
 לַעֲקֹם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֵשׁ :

לשלוש הנלים

(ויקרא כג מד) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מִצְוֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 לראש השנה

(תהלים פא ד) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם תַּנּוּן : כִּי
 חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב :

ליום כפור

(ויקרא יו ל) כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַדַּר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטֹּאתֵיכֶם לְפָנֵי יְהוָה תִּמְהַדְּרוּ :

הש"ץ אומר חצי קדיש ואח"כ אומרים שמו"ע של יום והש"ץ אינו תחר .
 אדני

Jak mówiono: Bo Wiekuisty okupił Jakóba i wybawił go z ręki przemocy.

Bądź pochwalony Wiekuisty, wybawicielu Izraela!

Haszkiwenu. (*) Dozwól Wiekuisty Boże nasz, byśmy się położyli w pokoju i wzbudź nas, Królu nasz, do życia; rozpościeraj nad nami namiot pokoju Swojego, popraw nas dobrém natchnieniem przed Sobą i wspomóż nas dla imienia Swojego, osłoń nas i usuń od nas wroga, zarazę, wojnę, głód i smutek, usuń zwodziciela z przed nas i z za nas i ukrywaj nas w cieniu skrzydeł Swoich, bo Ty jesteś Bogiem, naszym stróżem i naszym wyswobodzicielem, bo Tyś jest Wszechmogącym Królem łaskawym i litościwym i strzeż wyjście nasze i wniście nasze ku życiu i ku pokojowi odtąd i na wieki.

Uferos. I rozpościeraj nad nami namiot pokoju Swojego. Bądź pochwalony Wiekuisty, rozpościerający namiot pokoju nad nami i nad całym Swym ludem Izraelem i nad Jerozolimą.

(Na Sobotę.)

Wesomru. (*) I przestrzegać będą synowie Izraela Soboty, by Sobotę święcili w ich pokoleniach, na wieczne przymierze. Między Mną a między synami Izraela znak to na wieki, bo przez sześć dni tworzył Wiekuisty niebo i ziemię, a dnia siódmego przestał i odpoczął. (II Mojżesza, 31, 16.)

(Na trzy wielkie uroczystości.)

I oznajmił Mojżesz o uroczystościach Wiekuistego synom Izraela. (III Mojżesza, 23, 44.)

(Na Nowy Rok.)

Dmijcie na nowiu w surmę, podczas uroczystości święta naszego. Albowiem to jest ustawą dla Izraela, prawem od Boga Jakóba. (Psalm 81, 4.)

(Na Dzień Odpustu.)

Bo w owym dniu odpuści wam, by was oczyścić ze wszystkich grzechów waszych przed Wiekuistym będziecie oczyszczeni. (III Mojżesza, 16, 30.)

(Kantor mówi Kadysz skrócony, a potem mówi się zniżonym głosem następującą Szemoneh Esreh jeżeli Sobota, lub właściwą na Święta, których Kantor nie powtarza na głos.)

תפלת ערבית לשבת

אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים מְרִבִּים וְקוֹנֵה הַכֹּל
זוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִידֵם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בעשרת ימי תשובה

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מִלֶּךְ חַפְזֵי פְחִיִּים . וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים .
לְמַעַנֶּה אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן
אֲבֹרָהֶם :

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ :

בחורף, משמיני עצרת עד יום ראשון של פסח אומרים משיב הרוח.

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמְזַרֵּד הַגֶּשֶׁם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמּוֹנְתוֹ
לְיִשְׂרָאֵל עֶפְר . מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מִלֶּךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּית יְשׁוּעָה :

בעשרת ימי תשובה

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :
וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה
הַמֵּתִים :

אתה

MODLITWA WIECZORNA NA WILIĄ SOBOTY.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

(Na dziesięć dni pokuty.)

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie Boże życia.

Królu wspomagający, wybawiający i zastaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

(Podczas zimy, t. j. od ósmego dnia Święta Szalasów do pierwszego dnia Paski dodaje się:

Powiewający wiatrem i spuszcający deszcz.) (*)

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwięzionych i dotrzymujący wiarę spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

(Na dziesięć dni pokuty.)

Któż jak Ty ojcem miłosierdzia, wspominającym twory Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych!

אֲתָהּ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל-יוֹם יִהְלְלוּךָ
 סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְדוֹשׁ :

בעשרת ימי תשובה
 הַמְלִיךְ הַקְדוֹשׁ :

אֲתָהּ קְדוֹשָׁתְךָ אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ . תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּבִרְכָתוֹ מְכַדְהִימִים וְקְדוֹשָׁתוֹ מְכַלְהִימִים
 וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְיָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-
 מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל-מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים
 לַעֲשׂוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנְחָתֵנוּ קְדוֹשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לְבָבֵנו לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבֹת קְדוֹשְׁךָ וַיְנַחֲחוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל מִקְדוּשֵׁי
 שִׁמְךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם . וְהַשֵּׁב
 אֶת-הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקַּבֵּל בְּרִצּוֹן וְתַהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

לראש חדש וחוה"מ של פסח וסוכות .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה
 וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכֹּר וְזָכְרָנוּ וּפְקַדְנָנוּ וְזָכְרוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ

Atha Kadosz. Tyś świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah! — Bądź pochwalony **Wiekuiesty, Boże Święty.**

(Na dziesięć dni pokuty.)

(Królu Święty!)

Ateh kidasztah. (*) Tyś poświęcił dzień siódmy imieniu Swojemu, jako cel stworzenia nieba i ziemi, błogosławiłeś go nad wszystkie dni, i poświęciłeś go przed wszystkimi czasy, jak napisano w Zakonie Twoim:

Wajechulu. (*) I dokonane były niebiosa i ziemia i wszystek ich zastęp. I dokonał był Bóg dnia siódmego dzieła Swego, które zrobił i odpoczął dnia siódmego po całym Swém dziele, które zrobił. I błogosławił Bóg dniowi siódmemu i poświęcił go, albowiem w nim spoczął po całym Swém dziele, które stworzył Bóg robiąc.

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych, miej upodobanie w naszym spoczynku, poświęć nas Swojami przykazaniami, daj nam udział w Zakonie Swoim, nasyć nas Swą obfitością, uciesz nas Swojem zbawieniem, oczyść serca nasze, byśmy ci służyli w prawdzie i dozwól nam używać, **Wiekuiesty, Boże nasz,** w miłości i w przychylności świętego Twojego Sabatu, by w nim spoczywał Izrael święcący imię Twoje. Bądź pochwalony **Wiekuiesty poświęcający Sabat.**

Receh. (*) Przyjm łaskawie, **Wiekuiesty, Boże nasz,** lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swojego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojego.

MODLITWA

na początek miesiąca i na wolne Święta.

Elohenu. (*) Boże nasz i Boże ojców naszych, niech wnijdzie przed Ciebie, dojdzie Cię i dosięgnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém i wysłuchaném i zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie

אבותינו • וְחֶרֶן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדְךָ • וְחֶרֶן יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קְדוֹשָׁךְ • וְחֶרֶן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ • לְפִלְטָה
 לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 לראש חדש ראש החדש

לפסח תג המצות

לסוכות תג הסבות

הָזֶה: זְכָרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה
 וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים • וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חַסִּים וְחַנּוּנוּ •
 וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו • כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מְלֶכֶךְ
 תַּצּוֹן וּרְחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • כְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אָנֹכְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד • צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא
 לְדוֹר וָדוֹר • גּוֹדֵה לְךָ וּנְסַפֵּר תִּתְקַתֵּךְ • עַל חַיִּינוּ
 הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְקוּדָּוֹת לְךָ וְעַל נַפְשֶׁךָ
 שְׂבָכָל--יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל--
 עַת עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא--כָלוּ רַחֲמֶיךָ
 וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא--תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קָנִינוּ לְךָ:

לתעוכה

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַנְּבוֹרָת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
 וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעֵשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזִמְנֵי הָזֶה:
 בימי

112 NABOŻENSTWO WIECZORNE NA WILIĄ SOBOTY.

o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, sługi Twojego i wspomnienie o Jerozolimie, świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twojego, domu Izraela, na ocalenie, na dobro, na łaskę i upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w dniu tym

(na początku miesiąca) początku miesiąca.

(Na wolne Święta Paski) święta przaśników.

(Na wolne Święta Szalasów) święta szalasów.

Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro, obdarz nas w nim błogosławieństwem, dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, osłoń i utaskaw nas. ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś Wszechmogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, opieką życia naszego, tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twoim ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

(Na uroczystość Makabeuszów Chanukah). (*)

Za cuda, odkupienie, czyny potęgi, wybawienie i za wojny, które wiodłeś za przodków naszych, w owych dniach o tym czasie.

בימי מתתיהו בן-יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו
 כשעמדה מלכות יון תרשעה על עמך ישראל להשפיתם
 תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמך
 הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את-רובם הנה
 את-דינם נקמת את-נקמתם מסרת גבורים ביד חלשינו
 ורבים ביד מעטים וממאים ביד מהורים ורשעים ביד
 צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך וקה עשית שם גדול
 וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
 כהיום הזה ואחר כן באו בנך לדביר ביתך ופנו את-
 היכלך ומתרו את-מקדשך והדליקו גרות בתצרות קדשך
 וקבעו שמונת ימי תגבה אלז להודות ולהלל לשמך הגדול:
 ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיז
 לעולם ועד :

בעשרת ימי תשובה

וכתוב לחיים טובים כל-בני בריתך :

וכל החיים יודוך פלה ויהללו את-שמך באמו
 האל ישועתנו ועזרתנו מלה . ברוך אתה יי הטוב שמן
 וקה נאה להודות :

שלום רב על-ישראל עמך תשים לעולם פ
 אתה הוא מקד ארון לכרה-שלום . וטוב בעיניך לברך
 את-עמך ישראל בכל-עת ובכל שעה בשלומך :

בעשרת ימי תשובה

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפני
 אנתנו

Za czasów wielkiego Kapłana Matatiasza, syna Jochanana Chaszoneja i synów jego, gdy bezbożne państwo Greckie (a) powstało na lud Twój Izraela, aby wyrugować u niego naukę Twoją i odwozić od ustaw woli Twojej, wtedy Ty w wielkości miłosierdzia Swojego wspierałeś ich wczasie ucisku, ich walkę uważałeś za Swoją walkę, ich sprawę za Swoją sprawę, ich zemstę za Swoją zemstę, wydałeś silnych w ręce słabych, mnogość w ręce mniejszości, nie czystych w ręce czystych, bezbożnych w ręce sprawiedliwych, zbrodniarzy w ręce zajmujących się nauką Twoją, a dla Siebie zdobyłeś wielkie i święte imię na świecie Swoim, i dla ludu Swego Izraela zdziałałeś wielkie wybawienie i odkupienie w dniu owym. A potem weszli synowie Twoi do przybytku domu Twojego, wyprzatali pałac Twój, oczyścili świątynię Twoją i zapalili światła w świętych przysionkach Twoich, i ustanowili te ośm dni Chanukah, by dziękować Ci i wielbić wielkie imię Twoje.

Weal kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławionem i wywyższonem, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Zapisz na życie szczęśliwe wszystkich synów przymierza Swojego.]

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie. — Selah! — I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszechmogący, zbawco i pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

Szalom raw. (*) Obfitość pokoju ześlęj na Izraela lud Swoj na wieki, albowiem Ty jesteś Królem i Panem wszelkiego pokoju. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa pokoju i dostatniego utrzymania się, my

(a) Antyocho Epifana.

אָנְחֵנו וְכָד עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם . בָּרוּךְ אַתָּה
 יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם .

בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
 גַּפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעַפְר לְכָל תַּהֲוֵה : פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גַּפְשֵׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה
 הַפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלְלֵי מַחֲשַׁבְתָּם . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יְמִינְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ .
 לְמַעַן יִחַדְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיִי : יְהִי לְרִצּוֹן
 אֱמִרֵיפִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרְמִיז הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמְהֵרָה בְּיְמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ : וְשֵׁם גַּעְבֻּדְךָ
 בְּיִרְאָה בְּיַמֵּי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת : וְעֲרָבָה לִי מִנַּחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיַמֵּי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת :

הש"ץ חוזר ויכלו ואחריו הקהל .

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קִנָּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

חזן וקהל מִגֵּן אָבוֹת בְּדַבְרוֹ מְחִיָּה מְתִים בְּמֵאֲמְרוֹ הָאֵל
 (בש"ת הַמְלִכָּה) הַקְּדוֹשׁ שְׁאִין כְּמוֹהוּ הַמְּגִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבָּת
 קדשו

i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój.
Bądź pochwalony Wiekuisty! Twórco pokoju.]

Bądź pochwalonym Wiekuisty błogostawiący lud Swój
Izraela pokojem.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż języka mego od złego
a ust moich od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła
w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi
była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce,
a dusza moja oby ściagała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy,
którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły
i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczyn to dla imienia Swojego,
uczyn dla prawicy Swojej, uczyn dla świętości Swojej, uczyn dla
nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica
Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały
wyrzucenia ust moich i myśli serca mego przed Tobą. Wie-
kuisty, opoko moja i zbawco mój. Ten, co sprawia pokój
w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego
Izraela, i mówcie: Amen.

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców
naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych
dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

A tam będziemy Ci służyć jak za czasów odwiecznych
i jak za lat poprzednich.

I oby przyjemną była Wiekuistemu dań Jehudy i Jerozolimy
jak za czasów odwiecznych i za lat poprzednich.

(Kantor powtarza Wajechulu a za nim Lud—obacz wyżej str. 111.)

(Kantor.)

Boruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz i Boże
ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże
wielki, potężny i straszny, Boże Najwyższy, Panie nieba i ziemi.

(Kantor i Lud.)

Magen. (*) On osłaniał przodków słowem Swojém,
ożywia zmarłych wyrzeczeniem Swojém, Bóg, (na dziesięć
dni pokuty: Król) święty, któremu nie masz podobnego,
dający spoczynek ludowi Swojemu, w świętym dniu

קִדְשׁוֹ כִּי בָּם רָצָה לְהַגִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו נִעְבֹּד בִּירְאָה וּפְחָד
וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מֵעַן הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת
אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מִקִּדְשׁ הַשַּׁבָּת וּמִבְּרַךְ שְׁבִיעִי וּמְנִיחַ בְּקִרְשָׁה
לְעַם מְדֻשְׁנֵי עֲנַג וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

הש"ץ חוזר אלהינו עד מקדש השבת ואומר קדיש תתקבל .

א"א במה מדליקין בשבת שחל בו יו"ט או שבת חוה"מ או ביו"ט שחל להיות
בערב שבת .

שבת פ"ב בַּמָּוֶה מְדַלִּיקִין וּבַמָּוֶה אֵין מְדַלִּיקִין . אֵין מְדַלִּיקִין
לֹא בְּלֶכֶשׁ וְלֹא בְּחוּסֵן וְלֹא בְּכֶלֶךְ . וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידִן וְלֹא
בְּפִתִּילַת הַמְּדַבֵּר . וְלֹא בִירוּקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם . וְלֹא בְּזֹפֶת
וְלֹא בְּשַׁעוּה . וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה . וְלֹא
בְּאַלְיָה וְלֹא בְּחֶלֶב . נְחוּם הַמְּדִי אֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב
מִבְּשָׁל . וְחֲכָמִים אֹמְרִים אֶחָד מִבְּשָׁל וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מִבְּשָׁל
אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ : אֵין מְדַלִּיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה בְּיוֹם טוֹב .
רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶטְרֵן מִפְּנֵי כְבוֹד
הַשַּׁבָּת . וְחֲכָמִים מְתִירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שְׂמִשְׁמִין
בְּשֶׁמֶן אֲגוּזִים בְּשֶׁמֶן צְנוּנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פִּקְעוֹת
בְּעֶטְרֵן וּבְגַפְטָא . רַבִּי טְרַפּוֹן אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֶלֶּא בְּשֶׁמֶן
זֵית בְּלָבָד : כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֶלֶּא
פִּשְׁתָּן . וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטְּמֵא טְמֵאת אֱהִלִּים
אֶלֶּא פִּשְׁתָּן . פִּתִּילַת הַבְּגָד שֶׁקִּפְּלָה וְלֹא הִבְהֵבָה . רַבִּי
אֲלִיעֶזֶר אֹמֵר טְמֵאתָ הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ . רַבִּי עֲקִיבָא
אֹמֵר מְהוֹרָה הִיא . וּמְדַלִּיקִין בָּהּ : לֹא יִקּוּב אָדָם

שפופרת

Sabatu, bo ich upodobał Sobie by dać im spoczynek, Jemu służyć będziemy w bojaźni i w drzeniu, dziękować imieniu Jego każdego dnia nieustannie w postaci błogosławieństw, Bóg dziękczynienia, Pan pokoju, poświęcający Sabat i błogosławiący siódmy dzień i dający święty odpoczynek ludowi lubującemu się przyjemnością, jako pamiątkę dzieła stworzenia.

(Kantor sam powtarza Elohenu str. 111 do Mekadesz haszabos patrz wyżej, a potem odmawia Kadysz cały str. 73.)

(Traktat ten nie recytuje się w Sobotę przypadającą na Święto, lub Wolne Święto, lub w Święto przypadające na Piątek.)

Bameh. (*) Co jest dozwoloném na utrzymanie światła w Sobotę, a co nie? Nie wolno używać na knot lechesz, nieczesanego lnu i przędzy jedwabników, przędzy z łyka, przędzy z roślin pustyni, mchu wodnego, — a na materyał palny, nie wolno używać smoły, wosku, oleju z kik, oleju z nieczyszczonego z podniesienia, tłuszczu z ogona i łożu zwierząt. Nachum Medéjczyk twierdzi, że wolno używać stopionego łożu, drudzy zaś uczeni twierdzą, że nie wolno używać łożu, bądź stopionego, bądź nie stopionego. Nie wolno używać znieczyszczonego oleju podniesienia na żadne święto. Rabi Jizmael mówił, że nie wolno używać fusów smoły, aby nie ubliżyć czci Sabatu, drudzy zaś uczeni dozwalają używania wszelkich gatunków oleju, jako to: oleju szumsumin, oleju orzechowego, oleju nasienia rzadkwi, oleju rybiego, oleju dzikich dyni, fusów smoły i nafty. Rabi Tarfon mówił, że wolno używać tylko samego oleju oliwnego. Z pomiędzy wszystkiego co nazwaném jest drzewem, nie wolno używać do knotu tylko lnu, tak jak z wszystkiego, co nazwaném jest drzewem, tylko len, z którego zrobiono namiot, przyjmuje znieczyszczenie po zmarłym, kawałek sukni jakiej skręconej na knot, ale u końca nie przypalony, Rabi Eliezer mówi, że jest nieczysty i nie wolno go używać, Rabi Akiba zaś mówi, że jest czysty i można go używać. Nie wolno używać przedziurawionej z dołu

שְׁפוּפֶרֶת שֶׁל בִּיצָה וַיִּמְלֶאנָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָה עַל פִּי הַגֵּר
בְּשִׁבִיל שְׁתֵּהָא מְנַטְפֶת וְאֵפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶם . וְרַבִּי יְהוּדָה
מֵתִיר . אָבֵל אִם הִבְרָה הַיּוֹצֵר מִתְחִלָּה מִתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא
כָּלִי אֶחָד . לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעְרָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָה בְּצַד הַגֵּר
וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בְּשִׁבִיל שְׁתֵּהָא שׁוֹאֵבֶת . וְרַבִּי
יְהוּדָה מֵתִיר : הַמְּכַבֵּה אֶת הַגֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵתִירָא
מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לְסָטִים מִפְּנֵי רֵיחַ רָעָה אוֹ בְּשִׁבִיל הַתְּחִלָּה
שְׁיִישֶׁן . פְּטוּר . כָּחֶס עַל הַגֵּר כָּחֶס עַל הַשֶּׁמֶן כָּחֶס עַל
הַפְּתִילָה . חֵיב . רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן הַיּוֹצֵר מִן הַפְּתִילָה
מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פָּחֶם : עַל שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת
בְּשַׁעַת לִידָתָן . עַל שְׁאִינָן זְהִירוֹת . בְּגִדְהָ בְּחֻדָּה וּבְהַדְלָקָת
הַגֵּר : שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֵאמֹר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב
שֶׁבֶת עִם חֲשֵׁכָה . עֲשֶׂרְתֶּם עֲרֻבְתֶּם הַדְּלִיקוּ אֶת הַגֵּר .
סָפַק חֲשֵׁכָה סָפַק אֵינָה חֲשֵׁכָה . אֵין מְעֻשְׂרִין אֶת
הַדָּאִי . וְאֵין מִטְּבִילִין אֶת הַבָּלִים . וְאֵין מְדִלִיקִין אֶת
הַגְּזוֹת . אָבֵל מְעֻשְׂרִין אֶת הַדְּמָאִי . וּמְעַרְבִין וְטוֹמְנִין
אֶת הַחֲמִין :

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא . תְּלִמְדֵי חֲכָמִים
מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם : שְׁנָאֵמַר וְכָל בְּנֵיךְ לְטוֹדֵי יִי וְרַב
שְׁלוֹם בְּנֵיךְ : אִל תִּקְרָא בְּנֵיךְ אֶלָּא בּוֹנֵיךְ : שְׁלוֹם רַב לְאַתְבֵּי
תוֹרְתֵךְ וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל : יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִיךְ שְׁלֹדָה
בְּאַרְמְנוֹתֵיךְ : לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרֶה־נָּא שְׁלוֹם כָּךְ : לְמַעַן

łupiny jaja, napełnionej olejem i zawieszonj nad lampą, aby olej kroplami spadał, nawet takiego przyrządu glinianego używać nie wolno, — ale Rabi Jehudah pozwala. Wszakże gdy garncarz podobnyż przyrząd przymocuje przed Sabatem do lampy, to wolno go używać, gdyż w takim razie stanowi z lampą jedno naczynie. Nie wolno napełnić czasy olejem i umieścić ją z boku lampy, a koniec knota włożyć w nią, aby przyciągał ku sobie olej, — ale Rabi Jehudah pozwala. Nie ulega karze, za zniewagę Sabatu, kto gasi lampę w Sobotę z obawy przed poganami, rabusiami lub z melancholii, albo dla chorego, aby mógł zasnąć, jeżeli zaś to czyni z zamiarem oszczędzenia lampy, oleju lub knotu, ulega karze. Rabi Jose uwalnia go w wszystkich tych przypadkach, wyjąwszy, gdy oszczędzać chce knot, bo przez to zamienia go na węgiel. Za trzy przestępstwa zwykle umierają kobiety, podczas porodu, to jest, kiedy nie przestrzegają czyszczenia się po menstruacyi, oddzielenia kawałka ciasta z wypieków i zapalenia świateł w Sobotę. Trzy rzeczy gospodarz winien przypominać w wilią Soboty, gdy się ściemnia, to jest: jeżeli oddaliście dziesięcinę, jeżeli urządziliście Erub, (dla wolności przeniesienia w Sobotę ruchomości z jednego miejsca na drugie) to zapalcie lampy. Jeżeli wątpliwości ulega, czy się ściemniało lub nie, to nie wolno już oddać dziesięciny od rzeczy o których z pewnością wiadomo, że nie oddano z nich dziesięciny, nie wolno moczyć naczyń w wodzie i nie wolno lamp zapalać, ale wolno oddać dziesięcinę od rzeczy, o których nie z pewnością wiadomo, czy dziesięcinę z nich oddano, wolno urządzić Erub i wolno ciepłe stawy zachować, by nie ostygły.

Amar. Rabi Eleazer, syn Rabi Chaninah mawiał: uczeni Zakonu utrzymują pokój w świecie, albowiem mówiono: „A wszyscy synowie twoi nauczeni zostaną od Wiekuistego, a wielkim będzie pokój twych synów.“ Nie należy tu czytać *banajich* (synowie twoi) ale *bonajich* (odbudujący się). Przyjaciele Zakonu Twojego używają pokoju trwałego i nie potykają się. Oby w murach twoich przebywał pokój, a bezpieczeństwo w pałacach twoich. Dla braci moich i przyjaciół moich życzę ci pokoju. Dla

בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבָקְשָׁה מִזֶּכֶד לְךָ : יְיָ עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ אֱיָרְךָ
 אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

עלינו. קדיש יתום.

ברכת הילדים

מנהג לברך הילדים בשבת ויו"ט.

לזכרים יְשִׁימְךָ אֱלֹהִים בְּאִפְרַיִם וּבְמִנְשֵׁה :
 לנקבות יְשִׁימְךָ אֱלֹהִים בְּשֵׁרָה רְבֵקָה רַחֵל וְלֵאָה :

ואח"כ אומרים ברכת כהנים.

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ :

יָאֵר יְיָ אֱלֹהֵי וְיִחַנְךָ :

יֵשָׁא יְיָ אֱלֹהֵי וְיֵשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם :

תפלות לליל שבת בביתו

בביאתו לביתו מבהכ"נ.

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת מְלֹאכֵי עֲלִיזוֹן מִמְּלֶךְ
 מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'פ

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיזוֹן מִמְּלֶךְ

מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'פ

בְּרִבּוֹנֵי לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיזוֹן מִמְּלֶךְ

מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'פ

צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיזוֹן מִמְּלֶךְ

מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'פ

כִּי מְלֹאכֵי יֵצֵה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכַל־דְּרָכֶיךָ :

יְיָ יִשְׁמְרֵצֵאתְךָ וּבִאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :

117 NABOŻEŃSTWO WIECZORNE NA WILIĄ SOBOTY.

domu Wiekuistego, Boga naszego, staram się o twoje szczęście. Wiekuisty udziela moc ludowi Swojemu, Wiekuisty błogosławi lud Swój pokojem.

(Mówi się modlitwa Alenu, str. 74. Kadysz dla osierociałych, str. 73.)

BŁOGOSŁAWIENSTWO DZIECI.

Zwyczaj istnieje, iż rodzice udzielają dzieciom następujące błogosławieństwo w Sobotę i Święta uroczyste:

Dzieciom płci męskiej:

Oby cię Bóg uczynił jak Efrajima i Menasseh.

Dzieciom płci żeńskiej:

Oby cię Bóg uczynił jak Sarę, Rebekę, Rachelę i Leę.

A potem błogosławieństwo kapłańskie:

Oby cię Wiekuisty błogosławił i strzegł.

Oby Wiekuisty przyświecał ci obliczem Swojem i był ci łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku tobie i obdarzył cię pokojem.

MODLITWY DOMOWE NA WILIĄ SOBOTY WIECZOREM.

Przy wejściu do domu z Synagogi.

Szalom. (*) Witam was, aniołowie służbowi, aniołowie Najwyższego, Króla wszystkich królów, Świętego, błogosławiony On. (Trzy razy.)

Wnijście wasze w pokój, aniołowie pokoju, aniołowie Najwyższego, Króla wszystkich królów, Świętego, błogosławiony On. (Trzy razy.)

Błogosławcie mnie w pokoju, aniołowie pokoju, aniołowie Najwyższego, Króla wszystkich królów, Świętego, błogosławiony On. (Trzy razy.)

Wyjście wasze w pokój, aniołowie pokoju, aniołowie Najwyższego Króla wszystkich królów, Świętego, błogosławiony On. (Trzy razy.)

Bo aniołów Swoich ustanowi przy tobie, by cię strzegli w wszystkich drogach twoich. Wiekuisty strzedz będzie wyjścia twojego i wnijścia twojego od dziś i na wieki.

רבוץ כל העולמים ארון כל הנשמות ארון השלום
 מלך אביר מלך ברוך מלך גדול מלך הזכר שלום מלך
 תדור מלך ותיק מלך זך מלך חי העולמים מלך טוב
 ומטיב מלך יחיד ומיוחד מלך כביר מלך לובש רחמים
 מלך מלכי המלכים מלך נשגב מלך סומך נופלים מלך
 עושה מעשה בראשית מלך פודה ומציל מלך צח ואדום
 מלך קדוש מלך רם ונשא מלך שומע תפלה מלך תמים
 ירפו : מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי על כל
 החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי
 ועם כל בני ביתי ועם כל בריותך בני בריתי . וברוכים
 הם מלאכיה הקדושים והטהורים שעשים רצונך : ארון
 השלום מלך שהשלום שלו ברכני בשלום ותפקוד אותי
 ואת כל בני ביתי וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
 ולשלום : מלך עליון על כל צבא מרום יוצרנו יוצר
 בראשית : אחלה פניך המאירים שתזכה אתי ואת כל
 בני ביתי למצוא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל בני אדם
 ותנה ובעיני כל רואינו לעבודתך וזכנו לקבל שבתות מתוך
 רוב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות והסר
 ממני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית ישראל כל מיני חולי
 וכל מיני מדה וכל מיני רלות ועניות ואביונות ותן בנו יצר
 טוב לעבודה באמת וביראה ובאהבה ונהיה מכבדים בעיניך
 ובעיני כל רואינו כי אתה הוא מלך הכבוד כי לה נאה כי
 לה יאה : אנא מלך מלכי המלכים צנה למלאכה מלאכי

השרת

Ribon. (*) Władzco wszystkich światów, Panie wszystkich dusz, Panie pokoju, Królu potężny, Królu błogosławiony, Królu wielki, Królu głoszący pokój, Królu wspaniały, Królu silny, Królu czysty, Królu wiecznie żyjący, Królu dobry i dobrze czyniący, Królu Jedyny i za Jedynego uznany, Królu wszechmocny, Królu odziany miłosierdziem, Królu wszystkich królów, Królu wywyższony, Królu wspierający upadłych, Królu, Twórcu Wszczęświata, Królu odkupicielu i wybawicielu, Królu czysty i zapalczywy, Królu święty, Królu wysoki i wzniesiony, Królu wysłuchujący modły, Królu, którego drogi są bez plamy. Dziękuję Ci Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców moich, za wszystkie łaski, które mi wyświadczyłeś i które nadal wyświadczać będziesz mnie i całemu domowi mojemu, wszystkim stworzeniom Swoim, sprzymierzeńcom moim. Błogosławieni aniołowie Twoi, święci i czysti, wykonywający wolę Twoją. Panie pokoju, Królu, u którego jest pokój, błogosław mnie pokojem i wspomnij mnie i cały dom mój i cały lud Swoj domu Izraela, na życie błogie i na pokój. Królu Najwyższy nad wszystkimi zastępami wysokości, Twórcu nasz, Twórcu Wszczęświata, błagam jaśniejące oblicze Twoje, abys mnie i cały dom mój uznał za godnych doznawania łaski i dobrych względów w oczach Twoich i w oczach wszystkich synów Adama i Ewy, w oczach wszystkich, co nas widzą, byśmy Tobie służyć mogli. I uznaj nas za godnych do przywitania każdej Soboty, z powodu wielkiej radości, bogactw i zaszczytów ; z powodu zmniejszenia grzechów, i usuń odemnie i od całego domu mojego, i od całego ludu Swego domu Izraela, wszelkiego rodzaju choroby, i wszelkiego rodzaju boleści, i wszelkiego rodzaju niedostatek, ubóstwa i brak wygod, i wlej w nas dobrą wolę, byśmy Ci służyli w prawdzie, w bojaźni i w miłości, i abyśmy byli poważani w oczach Twoich i w oczach wszystkich co nas widzą, bo Ty jesteś Królem zaszczytów, bo Tobie przystoi, bo Tobie się należy. Błagam Cię, Królu wszystkich Królów, rozkaż aniołom Swoim, aniołom służbowym,

הַשָּׁרֵת מִשְׁרָתִי עֲלוּיָן שְׂיִפְקֹדוּנִי בְּרַחֲמִים וַיְבָרְכוּנִי בְּבוֹאֵם
 לְבֵיתִי בַּיּוֹם קִדְשֵׁנוּ כִּי הִדְלַקְתִּי נְרוֹתַי וְהִצַּעַתִּי מִטְּשָׁתִּי
 וְהִחַלַּפְתִּי שְׂמֵלוֹתַי לְכַבוֹד יוֹם הַשַּׁבָּת וּבָאתִי לְבֵיתְךָ לְהַפִּיל
 תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ שְׂתַעֲבִיר אֲנַחְתִּי וְאָעִיד אֲשֶׁר בְּרֵאתָ בְּשִׁשָּׁה
 יָמִים כֹּל הַיְצוֹר וְאֲשַׁנָּה וְאֲשַׁלֵּשׁ עוֹד לְהָעִיד עַל כּוֹסֵי בְּתוּךָ
 שִׁמְחָתִי בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לְזַכֵּר וּלְהִתְעַנֵּג בְּיִתְרֵךָ נִשְׁמַחְתִּי אֲשֶׁר
 נָתַתָּ בִּי : כּוֹ אֲשַׁבּוֹת בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לְשַׂרְתְּךָ וְכֵן אֲנִיד
 גְּדֻלַּתְךָ בְּרָנָה : וְשׁוּיִתִּי יי לְקַרְאָתִי שְׂתִרְחַמְנִי עוֹד בְּגִלוּתִי
 לְגֵאֲלִנִּי לְעוֹרֵר לְבִי לְאַהֲבָתְךָ וְאֵז אֲשַׁמּוֹר פִּקְוֹדֶיךָ וְחֻקֶיךָ בְּלִי
 עֶצֶב וְאַתְּפַלֵּל כְּדַת כְּרֵאוּי וּכְנִכוּן : מִלֵּאכֵי הַשְּׁלוֹם בּוֹאֲכֶם
 לְשָׁלוֹם בְּרֵכוּנִי לְשָׁלוֹם וְאִמְרוּ בְרוּךְ לְשִׁלְחֵנִי הָעֶרְוֶה וְצִאתְכֶם
 לְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה :

אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכְרָה : בְּטַח בָּהּ
 לֵב בְּעֵקֶה וְשָׁלָל לֹא יִחַסֵּר : גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא־דָרַע כֹּל יָמֵי
 חַיֶּיהָ : דְּרָשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים וַתַּעַשׂ בְּחַפְזָה כַּפִּיהָ : הָיְתָה
 בְּאֵינִיּוֹת סוֹתֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לְחֻמָּה : וַתִּקֶּם בְּעוֹד זֵילָה
 וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲוֹתֶיהָ : וּמָמָה שָׂדֵה וַתִּקְחָהּ
 מִפְּרֵי כַּפִּיהָ נִמְעַע נִשְׁעָה ק' פָּרִים : חֲנֻנָה בְּעוֹז מִתְנַיָּה וַתֵּאֱמַן
 זְרוּעֹתֶיהָ : טַעֲמָה כִּי־טוֹב סִחָרָה לֹא־יִכְבֶּה בְּלִילָה ק' גִּרָה :
 יָדֶיהָ שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר וּכְפִיהָ תִמְכּוּ פֶלֶךְ : כַּפָּה פִּרְשָׁה לְעֵנִי
 וַיְדִיָּה שְׁלָחָה לְאֲבִיוֹן : לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג כִּי כָל־
 בֵּיתָהּ לְבָשׁ שָׁנִים : מְרַבֵּדִים עֲשָׂתָה־קָה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן
 לְבוּשָׁה

sługom Najwyższego, by mnie wspomnieli w miłosierdziu i błogosławili mnie, gdy przyjdę do domu mojego w dniu naszego święta, bo zapaliłem światła swoje, postawiłem łóżko swoje i zmieniłem odzież swoją na uczczenie Sabatu, — i byłem w domu Twoim, by wylać błagania swoje przed Tobą, abyś usunął smutek mój i głosiłem, żeś stworzył w sześciu dniach wszystkie twory, a po raz drugi i trzeci jeszcze ogłoszę to przy kielichu swoim, wśród radości mojej, jak mnie przykazałeś, bym go wspomniął i przyjemności sobie sprawił przez duszę dodatkową, (*) którą we mnie włożyłeś. W nim spoczywać będę, jak mi przykazałeś, bym Ci służył i tak opiewać będę pieniemi wielkość Twoją. Przedstawiam sobie przed oczy Wiekuistego, aby się zlitował nademną, gdy jeszcze jestem na wygnaniu, abyś mnie wyswobodził dla wzbudzenia serca mojego do miłowania Ciebie. A wtedy przestrzegać będę rozkazów Twoich i ustaw Twoich, bez smutku i modlić się będę podług prawa, jak przystoi i jak należy. Aniołowie pokoju, przyjdźcie wasze w pokoju, błogosławcie mnie pokojem i mówcie: „błogosławiony“ o stole moim nakrytym, odtąd i na wieki. Amen. — Selah! —

Eszes chajil. Szczęśliwy, kto cnotliwą znalazł żonę, wartość jęj wyższa nad perły. Serce męża jęj ufa, nie brak mu korzyści. Przez całe swe życie dobre mu świadczy, nigdy złe. Krząta się około wełny i lnu i ochoczą ręką je wyrabia. Podobna okrętom kupieckim, z dalekich stron pożywienie przywozi. Wstaje jeszcze w nocy, udziela domowi strawy, wyznacza płacę służebnym. Myśli o roli, nabywa ją, z oszczędności rąk swoich zasadza winnicę. Uzbiera siłą swe lędźwie, wzmacnia swe ramiona. Dostrzega, że zabiegłość jęj korzystna i w nocy nawet światła nie gasi. Ręce swe wyciąga do kądzieli, a dłońią o wrzeczono się opiera. Dłoń swą otwiera dla ubogiego, a rękę Wyciąga ku biednemu. Śniegu się nie obawia dla domowników, bo wszystek dom okryty podwójnym odzieniem. Dla siebie zeszywa płaszcz ozdobny, jęj odzieżą bisior i purpura.

לבושה : נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ :
 סדין עשתה ותמבור ותגור נתנה לפנעני : עוזי והדר
 לבושה ותשחק יום אחרון : פיה פתחה בחכמה ותורת-
 חסד על-לשונה : צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא
 תאכל : קמו בגיה ויאשרוה בעלה ויהללה : רבות בנות
 עשו חיל ואת עלית על-כלנה : שקר החן והבל היפי אשה
 יראת-יהוה היא תתהלל : תגולה מפרי ידיה ויהללה
 בשערים מעשיה :

כדוש לליל שבת

מגביה הטוס ואומר.

בלחש יהי ערב ויהי בקר :

בקול רם יום הששי : ויכלו השמים והארץ וכל צבאם :
 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
 ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים
 את-יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל-מלאכתו
 אשר-ברא אלהים לעשות :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפן :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו ורצה בנו ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו
 זכרון למעשה בראשית כי הוא יום תחלה למקראי קדש
 וזכר ליציאת מצרים פי-בנו בתורת ואותנו קדשת מכל-
 העמים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו . ברוך אתה
 יי מקדש השבת :

ברוך

Bo mąż jój znany w sądzie, zasiada wśród starszyny kraju. I zasłony tka na sprzedaż, a pasy odstępuje kupcom. Siłą i wspaniałością otoczona, z uśmiechem pogląda w przyszłość. Usta swoje otwiera mądrością, a język nauki zbawienne opiewa. Baczenie śledzi działania domowników, by nikt nie jadał chleba lenistwa. Wielbiąc ją, wzrastają synowie, wychwała ją mąż. Wiele córek kraju odznacza się cnotą, ale ty przewyższasz wszystkie. Fałszem są wdzięki, próżnością uroda, tylko bojaźń Wiekuistego jest kobiety chwałą. Przyznajcie jój nagrodę, owoc rąk jój pracy, i wychwalajcie publicznie jój czyny. (Przypowieści Salomona. Rozd. 31, w. 10 — 31.)

POŚWIĘCENIE SOBOTY W PIĄTEK NA WIECZÓR. (*)

(Nad wzniesionym kielichem wina.)

(Zniżonym głosem.)

I stał się wieczór i stało się rano.

(Głośno.)

Jom haszyszy. Dzień szósty. I dokonane były niebios a i ziemia i wszystek ich zastęp. I dokonał był Bóg dnia siódmego dzieła Swego, które zrobił i odpoczął dnia siódmego po całym Swém dziele, które zrobił. I błogosławił Bóg dniowi siódmemu i poświęcił go, albowiem w nim spoczął po całym Swém dziele, które stworzył Bóg robiąc.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu Wszechświata, który stworzyłeś owoc winnicy.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata, który nas uświęcił swemi przykazaniami i upodobał nas Sobie, a świętą Sobotę Swoją nam udzielił, w miłości i łasce, jako pamiątkę dzieła stworzenia, bo on jest głównym dniem świętych uroczystości, wspomnieniem wyjścia z Egiptu. Bo nas wybrałeś i nas poświęciłeś z pomiędzy wszystkich ludów, a świętą Sobotę Swoją w miłości i w łasce nam udzieliłeś. Bądź pochwalony Wiekuisty, poświęcający Sobotę.

על שני הלחם

בְּרֹךְ אֶתְּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לָחֶם
מִן הָאָרֶץ :

כשחל שבת בסכות

בְּרֹךְ אֶתְּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֵּכָה :

זמירות לשבת

יְהִי רַבּוֹן עֲלֵם וְעֹלְמַיָּא . אַנְתָּה הוּא מְלָכָא מְלָךְ מְלַכְיָא .
עוֹבֵד גְּבוּרְתְּךָ וְתַמְתְּיָא . שְׁפִיר קַדְמְךָ לְהַתְּוִיָּא : יי
שְׁבַחֲחִין אַסְדֵּר צַפְרָא וְרַמְשָׂא . לָךְ אֱלֹהָא קַדִּישָׂא . בְּרָא
כָּל נַפְשָׂא . עִירִין קַדִּישִׁין וּבְגֵי אַנְשָׂא . חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי
שְׁמַיָּא : יי

רַבְרַבִּין עוֹבֵדְךָ וְתַקִּיפִין . מְכִיד רַמְיָא זְקִיף כְּפִיפִין .
לוֹ יְחִיהֵ נְבֵר שְׁנִין אֶלְפִין . לֹא יִיעוֹל גְּבוּרְתְּךָ כְּחַשְׁבְּנָיָא : יי
אֱלֹהָא דִּילֵיהּ יָקָר וְרַבּוּתָא . פְּרוּק ית עֲנָךְ מִפּוּם
אַרְיֹתָא . וְאַפִּיק ית עַמְךָ מִנָּה גְלוּתָא . עַמְךָ דִּי בְחַרְתָּ מִכָּל
אוּמִיָּא : יי

לְמַקְדְּשֶׁךָ תַּעֲבֹב וּלְקַדְּשׁ קוֹדֶשִׁין . אַתְרֵי דִּי בֵּיהּ יְחַדְדִין
רוּחִין וְנַפְשִׁין . וַיִּזְמְרוּן שִׁירִין וְרַחֲשִׁין . בִּידוּשְׁגָם כְּרַתָּא
דְּשׁוֹפְרֵיָא : יי

צוּר מְשֻׁלֵּוּ אַכְלָנוּ . בְּרַכּוּ אַמּוּנֵי . שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ .
כְּדַבֵּר יְיָ : תִּזְן אֶת עוֹלָמוֹ . רוּעֵנוּ אַבְיָנוּ . אַכְלָנוּ אֶת לֶחֶמוֹ .

(Nad dwoma chlebami.)

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszec-
świata, który wydobywasz chleb z ziemi.

(Na święto Szałasów.)

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszec-
świata, któryś nas poświęcił Swemi przykazaniami i rozkazał nam
przebywać w szałasie.

ŚPIEWY NA SOBOTĘ PRZY UCZCIE.

Jah. (*) Boże, Panie wszystkich światów, Tyś Królem
wszystkich królów, dzieła Twój potęgi i cudów, głosić przed
Tobą przystoi. (Boże, Panie i t. d.)

Głosić będą pochwały rano i wieczór, Tobie święty Boże,
Stwórco wszelkiej duszy, świętych aniołów i synów ludzkich,
zwierząt polnych i ptaków nieba. (Boże, Panie i t. d.)

Wielkie Twe dzieła i niezmierne, Ty znizasz wysokich,
podnosisz schylonych, gdyby człowiek żył lat tysiące, nie mógłby
Twój potęgi objąć rachubą. (Boże, Panie i t. d.)

Boże, którego jest majestat i wspaniałość, ocal Twych
biednych z lwiej paszczy i wyprowadź lud Swój z wygnaństwa,
lud, któryś wybrał z pośród wszystkich narodów. (Boże, Panie i t. d.)

Wróć do Swój świątyni, do święta świętości, do miejsca
gdzie się radują umysły i dusze, a śpiewać Ci będą pieśni i mo-
dły, w Jeruzalemie nadobnym grodzie. (Boże, Panie i t. d.)

Cur. Opokę, z którego łaski jedliśmy, chwalcie wierni
moi, nasyciliśmy się i zostawiliśmy jeszcze, jak wyrzekł Bóg.

Ten, co karmi świat Swój, nasz pasterz, nasz ojciec, jedliśmy

וַיֵּינּוּ שְׁתֵּינּוּ . עַל כֵּן נִזְדָּה לְשִׁמּוֹ . וְנִהְלָלוּ בְּפִינּוּ . אָמַרְנוּ
 וְעָנִינוּ . אֵין קְדוֹשׁ כִּי : צוּר בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה . נִבְרָךְ
 לְאֱלֹהֵינוּ . עַל אֶרֶץ הַמִּדְבָּר טוֹבָה . שֶׁהִנְחִיל לְאֲבוֹתֵינוּ .
 מְזוֹן וְצִדָּה הַשְּׂבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ . חֶסֶדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ . וְאַמַּת
 יי : צוּר רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ . עַל עַמְּךָ צוּרְנוּ . עַל צִיּוֹן מְשַׁכֵּן
 בְּבוֹדְךָ . זְכוּל בֵּית הַתְּפִאֲרוֹתֵינוּ . כֵּן דוֹד עֲבָדְךָ . יָבֵא
 וַיִּגְאֹלֵנוּ . רוּחַ אֲפִינוּ . מְשִׁיחַ יי : צוּר יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ .
 עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא . וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ . וּבִרְנָנָה נִעְלָה .
 תְּרַחֵם הַנְּקֻדָּשׁ . יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַדָּה . עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא .
 כְּבִרְפַת יי : צוּר

chleb Jego, piliśmy wino Jego, dla tego wielbimy imię Jego i chwalmy Go usty swojemi — mówimy i głosimy: „nie masz świętego jak Boga.“ (Opokę i t. d.)

Pieniem i głosem dziękczynnym, błogosławmy Boga naszego za kraj wyborny i obfity, który dał w dziedzictwo ojcom naszym. pokarmem i pożywieniem nasycił nasze ciało, wielką Jego łaska nad nami i wiara Boska. (Opokę i t. d.)

Zlituj się łaskawie na Swym ludem, Opoko nasza, nad Syonem, przybytkiem Twego majestatu, siedliska wspaniałości naszej. Oby syn Dawida, sługi Twojego przybył i wyswobodził nas, bo on tchnieniem nozdrzy naszych, pomazańcem Boga. (Opokę i t. d.)

Oby odbudowaną została świątynia, miasto Syonu się napełniło, a tam śpiewać będziemy pieśń nową i wnijdziem w radości. Litościwy, uświęcony, błogosławionym niech będzie i wywyższonym, przy pełnym kielichu wina, wedle błogosławieństwa Bożego. (Opokę i t. d.)

תפלת שחרית לשבת ויום טוב

בשבת וביו"ט מתפללין תפלת השחר ופסוקי דזמרה עד ישתבח
כסדר חול עם הוספות היום ואח"כ מתחילין כאן .

נְשַׁמַּת כְּרַחֵי תְּבַרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ . וְרוּחַ כָּל־
בְּשָׂר תִּפְאַר וּתְרוּמִים זְכוּרָה מִלְּכֶנּוּ תְּמִיד . מִן־הָעוֹלָם
וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל . וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמְצִיל וּמְפַרְנֵם וּמְרַחֵם בְּכַל־עֵת צָרָה וְצוּקָה
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אַתָּה : אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים וְהַאַחֲרוֹנִים .
אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־תּוֹלְדוֹת הַמְּהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת
הַמְּגַיֵּג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים . וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־
יִישָׁן . הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ גֵּרָדָּמִים . וְהַמְּשִׁיחַ אֱלָמִים .
וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַמְּוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפּוֹפִים . לְךָ
לְבָדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים . אֵלֹהֵינוּ מְלֹא שִׁירָה בָּיִם וּלְשׁוֹנֵנוּ
רָגָה בְּהַמּוֹן גִּלְיוֹ וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שֹׁבַח בְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ . וְעֵינֵינוּ
מְאִידוֹת בְּשִׁמְשׁ וּבְכִרְח . וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם .
וּרְגִלֵנוּ

NABOŻEŃSTWO PORANNE

na Sobotę i Święta.

(W Sobotę i Święta odmawia się modlitwa ranna i poranna jak wskazano w Nabożeństwie poranném na dni powszednie, aż do Jisztabach, a potem zaczyna się ztąd:)

Nyszmas. (*) Dech wszystkiego co żyje, błogostawi imię Twoje, Wiekuisty, Boże nasz, — a duch wszelkiego ciała wielbi i wynosi ciągle wspomnienie o Tobie, Królu nasz. Przez wszystkie wieki Ty jesteś Bogiem, a oprócz Ciebie nie mamy innego Króla, wybawiciela i obrońcy, odkupującego, ocalającego, żywiącego i litującego się w wszelkich czasach ucisku i nędzy. Nie masz innego Króla prócz Ciebie. On to jest Bogiem pierwszych i ostatnich pokoleń, Bogiem wszystkich istot, Panem wszystkich tworców, uwielbiany mnóstwem pochwał, łaską kierujący Swym światem, a tworamii swojemi miłosierdziem. Bo Wiekuisty nie drzemie, nie śpi, rozbudza śpiących, obudza drzeмиących, otwiera usta niemym, rozwiązuje uwięzionych, wspiera upadających, podnosi upokorzonych, Tobie jedemu dzięki składamy. Gdyby usta nasze pełne były pieśni jak morze (wody), język nasz pełen śpiewu jak szum jego wałów, wargi nasze pełne pochwał jak rozległość przestworu niebios, oczy nasze świecące jak słońce i księżyc, ręce nasze rozciągnięte jak skrzydła orłów nieba,

וְתִלְנֵנוּ קָלוֹת כְּאֵילוֹת : אִין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . וְלִבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ . עַל־אֶחָת
 מֵאֵלֶּךָ אֵלֶּךָ אֵלֶּפֶי אֵלֶּפֶים וְרַבִּי רַבַּת פְּעָמִים הַמְּזוֹבֶת
 שְׁעֵשִׂיִת עִם־אֲבֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ : מִמְצָרִים גְּאֻלְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ בְּרָעַב וְנִתָּנוּ וּבְשָׁבַע כִּלְכַּלְתָּנוּ .
 מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ . וּמִדְּבַר מִקְטָלָנוּ וּמִחֲחִלִּים רָעִים וְנֶאֱמָנִים
 הִדַּיתָנוּ : עַד־הִגָּה עֲזוּרָנוּ רַחֲמֶיךָ . וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ .
 וְאֶל־תִּטְשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּח : עַל־כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגַת כָּנוּ .
 וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאֵפִינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ : הֵן
 הֵם יָדוּ וַיִּבְרְכּוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ
 וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלִּפְנֵינוּ : כִּי כָל־פֶּה לָךְ יוֹדֶה . וְכָל־לִשׁוֹן
 קָךְ תִּשָּׁבַע . וְכָל־בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע . וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ
 תִּשְׁתַּחֲוֶה . וְכָל־לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ . וְכָל־קֶרֶב וְכָל־זוֹת יִזְמְרוּ
 לְשִׁמְךָ . בְּדָבָר שְׁכַתּוּב כָּךְ עֲצֻמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יי מִי כַמוֹךָ .
 מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמָּנוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ : מִי יִדְמֶה־לָּךְ
 וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ וּמִי יַעֲרֹךְ־לָּךְ . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַגּוֹרָא
 אֵל עֲדִיוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וְאָרֶץ : גְּהַלְלֶךָ וּנְשַׁבְּחֶךָ וּנְפַאֲרֶךָ
 וּנְבָרְךָ אֶת־שֵׁם קִדְשֶׁךָ . כְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יי
 וְכָל־קֶרֶבִי אֶת־שֵׁם קִדְשׁוֹ :

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲנֶיךָ : הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שִׁמְךָ : הַגָּבוֹר
 לְנִצָּח וְהַגּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ . הַמְּלֹךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם
 וְנִשְׂא :

a nogi nasze tak lekkie jak u łani; nie mogliśmy dostatecznych składać Ci dzięków, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych, ani dosyć wychwalać imię Twoje, — za jeden tylko z tysięcy tysięcy i mirjadów dobrodziejstw, któreś wyświadczył ojcom naszym i nam. Z Egiptu wyswobodziłeś nas, Wiekuisty, Boże nasz, z domu niewoli nas wykupiłeś, karmiłeś w głodzie, żywiłeś w sytości, od miecza ocaliłeś, od moru chroniłeś i ze strasznych i ciężkich chorób nas wydobywałeś. Aż dotąd miłosierdzie Twoje nam wspomagało, a łaski Twoje nas nie opuściły, i nie odtrącisz też nas nigdy Wiekuisty, Boże nasz. Dla tego członki które w nas oddzieliłeś, duch i oddech, które w nozdrza nasze tchnąłeś, i język, który w ustach naszych umieściłeś, one to dzięki Ci złożą i pobłogosławią Ci, wychwalą, uświetnią, wyniosą, upotężnią, uświęcą Cię i hołdować będą imieniu Twojemu, Królu nasz. Bo wszelkie usta Ci dzięki złożą, wszelki język Ci wierność zaprzysięże, wszelkie kolano przed Tobą się zegnien, wszelka istota się przed Tobą ukorzy, wszystkie serca obawiać Cię się będą, a wszystkie wnętrzości i tajniki imieniu Twojemu śpiewać będą, jak mówiono: Wszystkie członki moje rzekną: „Wiekuisty, kto Tobie równy?“ Ty ocalasz biednego od przemocy, a biednego i ogołconego od zaborcy. Kto Tobie podobny? Kto Tobie wyrówna? Kto się z Tobą mierzyć może? Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, Panie nieba i ziemi. Będziemy Cię wychwalać, uwielbiać, uświetniać i błogosławić święte imię Twoje, jak mówiono w Dawidzie: Chwal duszo moja Wiekuistego, a wszystkie wnętrzości moje, święte Jego imię.

Hael. (*) Tyś Bogiem w potędze Swój siły, Tyś wielkim w chwale Swego imienia, mocarzem odwiecznym, straszny przez straszne dzieła, Królem zasiadającym na tronie wysokim, wzniosłym.

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ . וְכַתּוּב רַגְנֵנוּ צְדִיקִים
 בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה : בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל וּבְדַבְרֵי
 צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ . וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם . וּבִקְרֹב
 קוֹדָשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ :

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר
 שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ בְּכָל־זֶר וּדְזֶר שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם
 לְהַדְר לְבָרֵךְ לְעֹלָה וּלְקַלֵּם עַל כָּל־דַּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת
 דָּוָד בֶּן־יִשִׁי עֲבֹדֶךָ מְשִׁיחֶךָ :

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּפָנֵינוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי קָה נְאוּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הִלָּל וְחִמְרָה עֵז וּמְמִשְׁלָה נְצַח
 גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְהִלָּה וְתִפְאֵרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ
 גָּדוֹל בְּתִשְׁבַּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹהֵר
 בְּשִׁירֵי זְמֵרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים : הַשֵּׁץ אוֹמֵר ה"ק

סדר קריאת שמע של שחרית

בשעה שהש"ץ אומר ברכו , הקהל אומרים בלחש יתברך .

<p>חֵן בְּרַכּוֹ אֶת־יי הַמְּבָרֵךְ : וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרָן וּמִבְּרַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים סְלוֹ לְרַכֵּב בְּעַרְבוֹת בֵּיה</p>	<p>קהל וחון בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד :</p>
---	---

125 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

Szochen. (*) Królujący wiecznie, „wysoki i święty“ imię Jego, jak mówiono: śpiewajcie Wiekuistemu sprawiedliwi, prawym przystoi chwała. Przez usta prawych będziesz wychwalany, przez słowa sprawiedliwych błogosławiony, przez język pobożnych wzniesiony, a wśród świętych uświęcony.

Ubemakhaloth. (*) A w zborach miryadów ludu Twego, domu Izraela, śpiewami uświetniają imię Twoje, Królu nasz, przez wszystkie pokolenia, bo to jest obowiązkiem wszystkich tworów względem Ciebie, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych, składać dzięki, wystawiać, wychwalać, uświetniać wznosić, upotężniać, błogosławić, wywyższać i śpiewać nad wszystkie słowa śpiewu i pochwał Dawida syna Jiszaja, sługi Twojego i pomazańca.

Jisztabach. (*) Wychwaloném niechaj będzie imię Twoje na zawsze, Królu nasz, Boże, Królu wielki i Święty na niebie i na ziemi, bo Tobie przystoi, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych pieśń i chwała, sława i śpiewy, moc i władza, zwycięstwo, wielkość, potęga, chwała, świetność, świętość, władza, błogosławieństwa i dziękczynienia od dziś po wszystkie wieki. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże, Królu wielki w chwale, Boże dziękczynień, Panie cudów przyjmujący pieśni i śpiewy, Królu, Wszehmocny, wiecznie żyjący.

(Kantor mówi Kadysz skrócony, str. 73)

PORZĄDEK CZYTANIA SZEMA. (*)

(Podczas gdy Kantor śpiewa Borchu, lud mówi głosem
zniżonym Jisborech.)

(Kantor.)

Borchu. Chwalcie Wiekuistego, pełnego chwały.

(Kantor a potem lud.)

Pochwalonym niechaj będzie Wiekuisty, błogosławiony zawsze i wiecznie.

Jisborech. Niech będzie błogosławioném, wychwaloném, uświetnioném, wyniesioném i wywyższoném imię Króla wszystkich królów, Świętego, niech będzie pochwalonym. Bo On jest pierwszy i On ostatni a oprzez Niego nie ma Boga. Uprzątnijcie drogę przed prze-

בְּיָהּ שָׂמוּ וְעִלּוּ קַנְיֵי. וְשָׂמוּ מְרוֹמֵם עַל כָּךְ בְּרָכָה וְתִהְיֶה הַלְלָה:
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ
 מִמְעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
 חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

כשחל יו"ט בחול ח"ט הכל יודוך, אל אדון, לאל. אלא למרים המאיר לארץ^ו

ואח"כ תתברך.

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ
 כִּי: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלְהָ יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתַח בְּכָל־יּוֹם
 וְדַלְתוֹת שְׁעָרֵי מִזְרַח. וּבִזְקַע חֲלוֹנֵי רְקִיעַ. מוֹצִיא הַמָּה
 מִמְקוֹמָהּ וּלְבָנָהּ מִמְכוּן שְׁבֻתָּהּ: וּמְאִיר לְעוֹלָם כְּלוֹ
 וְלִיּוֹשְׁבָיו. שֶׁבְרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמְאִיר לְאַרְץ וְלְדָרִים
 עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבִטְוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית: הַמְקַדֵּם הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵז. הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָאֵר
 וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים.
 רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזֹנוּ צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשִּׁנְבֵּ
 בְּעַדְנוּ: אֵין בְּעַרְפֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אָפֶס בְּלָתֶךָ וּמִי הַזֹּמֵה־
 לְךָ

ליום טוב

° הַמְאִיר לְאַרְץ וְלְדָרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבִטְוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ
 בְּכָל־יּוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי כְּלָם
 בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֹאָה הָאָרֶץ קַנְיֵיךָ: הַמְקַדֵּם הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ

מאז

rzynającym przestwory, imię Jego Jah i radujcie się przed Nim, imię Jego wyższe nad wszelkie błogosławieństwo i pochwały. Niech będzie pochwaloném imię wspaniałości Jego panowania wiecznie i zawsze. Niechaj będzie pochwaloném imię Wiekuistego od dziś i przez wszystkie wieki.

Baruch Atah. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu Wszechświata, Sprawco światła, (*) Stwórco ciemności, Dawco pokoju i Stwórco wszystkiego!

(Kiedy Święto przypada na dzień powszedni, to zamiast trzech modlitw Hakol joducha, El adon i Lael, mówi się Hameir learec, a potem zaraz Tysborech i t. d., str. 128.) *)

Hakol joducha. Wszystko Ci dzięki składa, wszystko Cię wślawia i wszystko mówi: „nie masz Świętego, jak Wiekuisty.“ Wszystko Cię wynosi. — Selah. — Twórco Wszechświata! Boże, który otwierasz każdego dnia drzwi bramy wschodu słońca, przebijasz okna przestworu, wydobywasz słońce z jego miejsca, a księżyc z stałego jego mieszkania i przyświecasz światu całemu i mieszkańcom jego, których stworzyłeś w usposobieniu Swém miłosierném, który przyświecasz ziemi i mieszkańcom jój w miłosierdziu, a dobrocią Swoją każdego dnia odnawiasz dzieło stworzenia. Królu wzniosły, sam jeden od wieków wychwalony, uświetniony i wywyższony od dni odwiecznych. Królu Wszechświata, zlituj się nad nami wielkością miłosierdzia Swojego, Panie naszój mocy, Opoko naszój obrony, Tarcze naszój pomocy, Opieko nasza! Nie masz równego Tobie, nie masz nic prócz Ciebie, nic bez Ciebie nie istnieje, i któż podobnym Tobie?

(Na święto.)

*) **Hameir.** Ty co przyświecasz ziemi i mieszkańcom jój w miłosierdziu, a dobrocią Swoją, każdego dnia ciągle odnawiasz dzieło stworzenia, — o jak liczne są dzieła Twoje, Wiekuisty, a wszystkie mądrością stworzyłeś, ziemia pełną jest dóbr Twoich. Królu wzniosły, sam od

קָדָה : אֵין בְּעֶרְכָּךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה . וְאֵין זוּלָתְךָ מִלְכָּנוּ
 לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא : אַפְסֵם בְּלָתְךָ גּוֹאֲלָנוּ לַיּוֹמֹת הַמְּשִׁיחָה . וְאֵין
 דְּזִמְהָה־קָדָה מוֹשִׁיעֵנו לְתַחִית הַמֵּתִים :

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים . בְּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי כָל־
 נִשְׁמָה : גִּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם . דַּעַת וְתַבּוּנָה סְבִיבִים אוֹתוֹ :
 הַמְתַּנְּאֶה עַל־חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ . וְנִהְיֶה בְּכַבּוֹד עַל־הַמְּרֻכָּבָה :
 זְכוֹת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסָאוֹ . תְּסַדּוּ וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ :
 טוֹבִים מְאוֹרֹחַת שְׁפָרָא אֱלֹהֵינוּ . יִצְרֵם בְּרַעַת בְּבִינָה וּבִהֲשִׁיבֵל :
 בָּח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם . לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תִּבְל : מְלֵאִים
 זִיו וּמְפִיקִים נְגִיה . נְאֻה זִיוֹם בְּכָל־הָעוֹלָם : שְׁמַחִים בְּצֵאתָם
 וְשׁוֹשִׁים בְּבוֹאֵם . עוֹשִׂים בְּאִימָה רִצּוֹן קוֹנֵם : פָּאֵר וְכַבּוֹד
 נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ . צַהֲקָה וְרִנָּה לְזִכֵּר מַלְכוּתוֹ : קָרָא לְשִׁמְשׁ
 וַיִּזְרַח־אוֹר . רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה : שָׁבַח נוֹתְנִים־לֵלוֹ
 כָּל־צְבָא מְרוֹם . תְּפַאֲרַת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפְנִים וְחַיּוֹת
 הַקֹּדֶשׁ :

רָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל־הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתְּעַלָּה
 וַיֵּשֶׁב עַרְכִּסָא כְבוֹדוֹ תְּפַאֲרַת עֲמָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֲנֵג קָרָא
 לַיּוֹם

ליום טוב

מֵאִז הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר וְהַמְתַּנְּשֵׂא מִיּוֹמֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי
 עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁלְּבָנוּ
 מְגוֹן־שִׁעָנוּ מְשַׁבֵּב בְּעַדָּנוּ : אֵל בְּרוּ גְדוֹל דַּעַת הַכֵּן וּפְעַל
 זֹהרֵי

127 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

Nie masz równego Tobie Wiekuisty, Boże nasz na tym świecie, nie masz nikogo prócz Ciebie, Królu nasz, na przyszłym świecie, nic bez Ciebie, Oswobodzicielu nasz, za czasów Messyasza, i nie masz nic podobnego Tobie, Wybawicielu, nasz, podczas zmartwychwstania.

El adon. (*) Wszchemocny panem jest wszystkich tworów, pochwalony i błogosławiony ustami wszelkiej duszy. Wielkości i dobroci Jego świat jest pełen, wiedza i rozum otaczają Go. Wzniesiony nad święte postacie zwierząt (*) i jaśniejący wspaniałością na tronie niebieskim. Niewinność i prawość przed Jego tronem, łaska i miłosierdzie przed Jego majestatem. Wyborne są światła, które Bóg nasz stworzył, utworzył je wiedzą, rozumem i rozsądkiem, siłę i moc nadał im, by panowały wśród świata, pełne blasku, rozszerzają światło, cudowny ich blask jaśnieje po całym świecie, cieszą się wschodząc, radują się zachodząc, wykonywają w bojaźni wolę swego Pana. Hołd i cześć składają imieniu Jego, tryumf i śpiew wspomnieniu Jego władzy. On to wezwał słońce i zajaśniało światłem, oglądał i wydoskonalił kształt księżyca. Chwałę Mu składają wszystkie zastępy w wysokości, świetność i uwielbienie Serafy, Ofany (*) i święte zwierząt postacie.

Loel. (*) Chwała Wszchemocnemu, który spoczywał po wszystkich dziełach Swoich, dnia siódmego wywyższył się i zasiadł na tronie wspaniałości Swojej. On świetnością odział dzień spoczynku, „rozkoszą“ nazywał dzień Soboty.

początku wychwalany, uświetniony i wywyższony od dni odwiecznych. Królu świata, zlituj się nad nami wielkością miłosierdzia Swojego, Panie naszej mocy, Opoko naszej obrony, Tarczo naszej pomocy, Opieko nasza, Wszchemocny, Błogosławiony, wielki w pomysłach, przygotował i stworzył

לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שְׁלֵיִם הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שַׁבַּת אֵל מִפְּנֵי
 מְלֹאכֶתוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשַּׁבַּח וְאוֹמֵר מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם
 הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְי: לְפִיכֶךָ יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ לְאֵל כָּל
 יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וְגִדְלָה יִתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיחַ
 מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קִדְשׁ: שְׁמֹךְ
 אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ. וְזִכְרֶךָ מְלֻכְנוּ יִתְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
 הָאָרֶץ מִתַּחַת: תִּתְבָּרֵךְ מוֹשִׁיעֵנו עַל־שַׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ
 וְעַל־מְאֹרֵי־אֹר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ סֻלָּה:

תִּתְבָּרֵךְ יְצוּרָנוּ מְלֻכְנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשֵׁי
 יִשְׂרָאֵל שְׁמֹךְ קָדֵם מְלֻכְנוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתֵי
 כָּלֶם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹקֵם וּמְשֻׁמְיָעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹ
 דְּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלֶם אֱהוּבִים כָּלֶם
 בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים וְכָלֶם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רְצוּ
 קוֹנֵם וְכָלֶם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְרָה בְּשִׁיר
 וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשֻׁבְּחִים וּמְפָאָרִים וּמְעֲרִיצִים
 וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְיָכִים:

את

ליום טוב

זְהַרְי חֲמָה טוֹב יִצֵּר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ: מְאֹרֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ:
 פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל
 וְקִדְשָׁתוֹ: תִּתְבָּרֵךְ יְי אֱלֹהֵינוּ עַל־שַׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וְעַל־
 מְאֹרֵי־אֹר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ סֻלָּה:

To jest chwałą dnia siódmego, iż w nim spoczął Bóg od wszelkiego dzieła Swojego. I ten to dzień siódmy wychwalają, mówiąc: „Pieśń na dzień Sabatu. Pięknie to składać dzięki Wiekuistemu!” Dla tego uświetniają i błogosławią Wszehmocnego wszystkie Jego twory; chwałę, majestat i uwielbienie składają Wszehmocnemu Królowi, Twórcy Wszehświata, wydzielającemu spoczynek ludowi swemu Izraelowi w świętości Swojej w dniu świętego Sabatu. Imię Twoje Wiekuisty, Boże nasz, niechaj będzie pochwaloném, a wspomnienie o Tobie, Królu nasz, niechaj będzie uświetnioném, na niebie wysoko a na ziemi nízko. Bądź pochwalony wybawco nasz, przez sławę dzieła rąk Twoich i przez jasne światło, które stworzyłeś, one to Cię uświetniają. — Selah! —

Tysborech. Bądź pochwalony, Opoko nasza, Królu nasz, Wybawicielu nasz, Stwórco świętych, (*) uwielbioném niechaj będzie imię Twoje na zawsze, Królu nasz, Twórcu duchów usługujących, i którego duchy wszystkie stoją na wysokości świata i razem w bojaźni głośno słyszeć dają, słowa Boga żywego i Króla Wszehświata. Wszyscy miłością złączeni, wszyscy doskonali, wszyscy potężni i wszyscy wykonywający w przestachu i w bojaźni wolę swego Pana, i wszyscy otwierają usta swoje w świętości i w czystości, w śpiewach i pieśniach, i chwałą i sławią, uświetniają i upotężniają, uświęcają i hołd składają.

(Na święto.)

promienie słońca, dobrotliwy przysposobił cześć imieniu Swojemu, światłami otoczył potęgę Swoją. Przywódcy świętych Jego zastępów, wynoszący Wszehmocnego, nieustannie opowiadają cześć Boga i świętość Jego. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, przez sławę dzieła rąk Swoich i przez jaśniejące światła, któreś stworzył i które Cię uświetniają. Selah.

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְלִיךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ
 הוּא וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה .
 וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה . לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִתְתְּרוּחַ
 בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה קְדוּשָׁה בְּכֵלם בְּאֶחָד עוֹנִים
 וְאוֹמְרִים בִּירְאָה :

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כְלֵי־הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ :

וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְׂאִים לְעַמַּת
 שָׁרְפִים לְעַמַּתָּם מִשִּׁבְחִים וְאוֹמְרִים .

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְקוֹמוֹ :

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְגַּו . לְמִלְכָּךְ אֵל חַי וְקַיִם
 וְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁכַּחַת יִשְׁמִיעֵנו . כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל
 גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מִצְמִיחַ
 יִשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת
 הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית . כְּאֹמֵר
 לְעֹשֶׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : אוֹר חֲדָשׁ עַל־
 צִיּוֹן תֹּאִיר וְנִזְכָּה כְּנֶגְוֵ מִתְהַרָה לְאוֹרוֹ . בְּרוּךְ אַתָּה יי
 יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

אַהֲבָה רַבָּה אַהֲבַתְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְהַרָה
 חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ אָבִינוּ מִדְּכֶנּוּ בְּעֵבֹר אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְטָחוּ בָךְ
 וְתִלְמָדִים חֲקִי חַיִּים כֵּן תִּתְחַנְּנוּ וְתִלְמָדְנוּ : אָבִינוּ הָאֵב
 תְּרַחֲמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלַבְנוּ דְהַבִּין וְדַהֲשִׁפִּיל
 לְשִׁמּוֹעַ לְלַמֵּד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת־כְּלֵי־דְבָרֵי

תלמוד

Es szem. Imieniu Wszehmocnego Króla wielkiego, potężnego i straszego. Świętym On, i wszyscy przyjmują na siebie jarzmo władzy niebieskiej jeden od drugiego, i udzielają sobie wzajemnie pozwolenie, do uświęcenia Twórcy Swojego, spokojnym duchem, językiem czystym, przyjemnym, wszyscy jakby jeden głoszą święcenie i mówią w bojaźni:

Kadosz. „Święty, Święty, Święty, Bóg Zastępów! cała ziemia pełną jest Jego chwały!“

Kadosz, Kadosz, Kadosz, Adonaj Cebaoth.

Wehaofanym. (*) A Ofany i święte zwierząt postacie z wielkim szumem wznoszą się naprzeciw Serafom i naprzeciwko nim wystawiając, głoszą: „Chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie!“

Baruch Kewod'Adonaj mimkomo.

Leel. Błogosławionemu Bogu przyjemne pieśni śpiewają, Królowi wszehmocnemu, żywemu, niezmiennemu śpiewy głoszą i pochwały opiewają. Bo On sam tylko dokonywa wielkie rzeczy, tworzy niesłychane, On Panem wojen, zasiewa dobroczynność, wywodzi ocalenie, tworzy zbawienie, straszny chwałą, Pan cudów, wznawiający w łasce Swojej dnia każdego dzieło stworzenia, jak mówiono: „Twórcy wielkich światel, bo wiecznie trwa łaska Jego.“ O zaświeć nowém światłem nad Syonem, i obyśmy wszyscy się doczekali ujrzeć rychło światło Jego. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Twórco światel.

Ahawah rabah. (*) Silną miłością polubiłeś nas, Wiekuisty, Boże nasz, wielką litością i niezmienną ulitowałeś się nad nami. Ojczy nasz, Królu nasz, czyń to dla przodków naszych, którzy Ci ufali i którym wykładałeś ustawy życia, tak też i nas ulaskawiaj i nauczaj. Ojczy nasz, ojczy miłosierdzia, o miłosierny, zlituj się nad nami i napełnij serce nasze rozsądkiem i rozważą, byśmy zrozumieli, uczyli się i nauczali, byśmy przestrzegali, wykonywali i wypełniali wszystkie słowa nauki Zakonu

תִּלְמֹד תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבַּק לִפְנֵינוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לִבְנֵינוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵחַ וְלֹא-נִבְוֵשׁ
 לְעוֹלָם וָעֶד : כִּי בְשֵׁם קְדֻשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַגּוֹרָא בְּמַחְנוּ נִגְיִלָה
 וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ : וְהִבִּיאֵנוּ לְשִׁלּוֹם מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ
 וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ : כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּהָ
 וּבְנֵנוּ בְּחֵרֶת מְכַלְל-עַם וְלִשׁוֹן וּקְרִבְתֵּנוּ לְשִׂמְחָה הַגְּדוֹל סֵלָה
 בְּאַמֶּת . לְהוֹדוֹת קָה וּלְיִחְדָּךָ בְּאַהֲבָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר
 בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

הסתפלל ביחידות אומר אל מלך נאמן : דברים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתָ לְעוֹלָם וָעֶד :

פרשיות קריאת שמע אומרים בלחש

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-
 נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ :
 וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

דברים י"א י"ג וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעִבְדוֹ
 בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטַּר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ

Twojego z miłością. Oświeć oczy nasze w Zakonie Swoim, przywiąż serce nasze do przykazań Twoich, uzdolnij umysł nasz do miłowania i obawiania się imienia Twojego, byśmy nie byli zawstyżeni nigdy a nigdy. Bo imieniu Twojemu świętemu, wielkiemu, straszemu ufamy, cieszymy i radujemy się zbawieniem Twojem. Sprowadź nas w pokoju z czterech krańców ziemi i wiedz nas z głową wzniesioną do ziemi naszej. Bo Ty jesteś Bogiem dokonywającym zbawienia, a nas wybrałeś z pośród wszystkich ludów i języków i zbliżyłeś nas prawdą do wielkiego Swojego imienia. — Selah! — Byśmy Ci dzięki składali i Jedynym głosili w miłości. Bądź pochwalony Wiekuisty, któryś wybrał lud Swój Izraela w miłości.

(Dla modlącego się samojedny.)

El. Wszehmocny, Królu wiarogodny!

Szema. (*) Słuchaj Izraelu, Wiekuisty, Bóg nasz, Wiekuisty jest Jedyny!

Szema Jisrael Adonaj Elohenu Adonaj Echod.

Baruch. (*) Niechaj pochwaloném będzie imię wspaniałego Królestwa Jego na wieki wieków!

(Cztery następujące ustępy mówią się zniżonym głosem.)

Weahawta. I będziesz miłował Wiekuistego, Boga swojego całym sercem i całą duszą i całą mocą swoją. I niech będą słowa te, które ci dziś przykazuję, w sercu twojem. I wpoisz je w dzieci swoje, i będziesz je rozbierał, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I przywiążesz je jako znak na ręce twojej i staną się przepaską nad oczyma twojemi. I napiszesz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich. (V Mojż. 6, 4 — 9.)

Wehajah. I stanie się, gdy słuchać będziecie przykazań moich, które wam dziś przykazuję, iż będziecie miłowali Wiekuistego Boga swego i służyć Mu całym sercem swoim i całą duszą swoją, to spuszczyć deszcz na ziemię waszą w swoim czasie,

יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשף ויצהרה : ונתתי
 עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם
 פני־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
 והשתחיתם להם : ותרה אפ־יהוה בכם ועצר את־
 השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה
 ואבדתם מהרה מעל הארץ הפכה אשר יהוה נתן
 לכם : ושמעתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם
 וקשרתם אתם לאות על־ידיכם והיו לטושפת בין
 עיניכם : ולמדתם אתם את־בניכם לדבר גם בשבתך
 בביתך ובלקחתך בדרך ובשכנה ובקומך : וכתבתם
 על־מזוזות ביתך ובשעריך :

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השמים על־
 הארץ :

במדבר ט"ז ויאמר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־בני
 ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על־בגדי
 בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיו תכלת :
 והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־
 מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם : למען תזכרו
 ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם :
 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

131 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

wczesny i późny, byś mógł zbierać zboże swoje, wino swoje i oliwę swoją. I wywiodę trawę na polu twojem, dla bydła twojego i będziesz jadł do sytości. Strzeżcie się, by się nie dało uwieść serce wasze, i odstąpicie odemnie by służyć obcym Bogom i kłaniać się im. Bo zapali się gniew Wiekuistego na was, i zamknie niebo a nie będzie deszczu, a rola nie wyda plonu swojego i zginiecie rychło z ponad płodnej ziemi, którą wam daje Wiekuisty. Abyście wzięli te słowa moje do serca swojego i do umysłu swojego i przywiążecie je jako znak na ręce swojej, i staną się przepaską nad oczyma waszemi. I nauczycie ich synów swoich, by je rozbierali, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I napisz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich.

Lemaan. Oby się pomnożyły dni wasze i dni dzieci waszych na ziemi, którą zaprzysiągł Wiekuisty, że im ją odda, jak dni nieba nad ziemią. (V Mojżesza, 11, 13 — 21.)

Wajomer. I rzekł Wiekuisty do Mojżesza, mówiąc: „Powiedz synom Izraela i mów im, aby sobie zrobili pętlice na rogach swych sukien w swych pokoleniach i umieszczą u pętlic narożnych nić niebiesko-purpurową. A to ma być dla was pętlcami, a gdy na nie patrzeć będziecie, to przypomniecie sobie wszystkie przykazania Wiekuistego i wykonacie je, i nie będziecie chodzić za sercem swoim i za oczyma swojemi, za którymi się ubiegacie. Abyście wspomnieli i wykonywali wszystkie przykazania moje i staniecie się świętymi Bogu swojemu. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym, który was wywiódł z kraju Micrajim, by stać się dla was Bogiem. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym. (IV Mojżesza, 15, 37 — 41.)

אָמֶת וַיֵּצִיב וַנִּכּוֹן וַקִּיָּם וַיִּשָּׂר וַנֶּאֱמַן וְאֱהוּב וְחָבִיב
וַנִּחְמַד וַנִּנְעִים וַנּוֹרָא וְאֲדִיר : וּמִתְקַן וּמְקַבֵּל וּטוֹב וַיִּפֶּה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אָמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְפָּנֵינוּ
צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ : לְחֹר וְחֹר הוּא קִיָּם וּשְׂמוֹ
קִיָּם וְכִסְאוֹ גָבוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאֱמוּנָתוֹ לְעַד קֵימַת : וּדְבָרָיו
חַיִּים וַקִּיָּמִים נֶאֱמָנִים וַנִּחְמָדִים לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת
זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ :

עַל תְּרַאשׁוֹנִים וְעַל הָאֲחֵרוֹנִים דְּבַר טוֹב וַקִּיָּם
לְעוֹלָם וָעֶד : אָמֶת וְאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוּר : אָמֶת
שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מַלְפָּנֵינוּ מֶלֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ וְצָרָנוּ צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ
וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֹךְ . אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתֶךָ :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר : פְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצַדִּיקְתֶּךָ עַד אַפְסֵי אֶרֶץ : אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתֶךָ וּדְבָרֶךָ יֵשִׁים עַל לְבוֹ : אָמֶת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ
וּמֶלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבָם : אָמֶת אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֶתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמַבְרָעֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : מִמְצָרִים
גְּאֻלָּתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ : כָּל בְּכוֹרֵיהֶם
תִּרְגַּת וּבְכוֹרֶךָ גְּאֻלָּתֵי וַיִּסֹּף בְּקַעֲתָ וְזָרִים טִבַּעַת וַיְדִידִים
הֶעֱבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צְרִיהֶם אַחַד מֵהֶם לֹאנוֹתָר : עַל־זֹאת שְׂבַחַו
אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחְתָּ

ברכות

Emes. (*) Prawdziwą i trwałą, pewną i stałą, szczerą i wierną, ulubioną i miłą, rozkoszną i przyjemną, straszną i silną, poprawną i uznaną, dobrą i piękną, jest obietnica ta dla nas wiecznie i zawsze. Prawdą jest Bóg Wszechświata, nasz Król, opoka Jakóba, tarcza zbawienia naszego. Przez wszystkie pokolenia On ustalony, imię Jego ustalone, tron Jego trwały, władza Jego i wiara Jego ostoi się na wieki. A słowa Jego są wiecznie żywe, trwałe, prawdziwe i przyjemne na zawsze i przez wszystkie wieki. Dla ojców naszych i dla nas, dla dzieci naszych, dla pokoleń naszych i dla wszystkich pokoleń potomstwa Izraela sług Twoich.

Al haryszonym. Dla przodków i dla potomków, jest to obietnicą dobrą i stałą wiecznie i zawsze. Prawdą to i wiarą, ustawą nie przemijającą. Prawdą to, że Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych, Królem naszym, Królem ojców naszych, Wybawicielem naszym, Wybawicielem ojców naszych, Twórcą naszym, Opoką naszego zbawienia, Odkupicielem naszym, Wybawicielem naszym, imię Twoje odwieczne, nie masz Boga, prócz Ciebie.

Ezras. Opieką ojców naszych Ty jesteś od wieków, Tarczą i Wybawicielem synów ich pą nich w każdym pokoleniu. Na wysokości świata siedziba Twoja, a sprawiedliwość Twoja i dobrodziejstwa Twoje aż do krańców ziemi. Błogo człowiekowi, który słucha przykazań Twoich, a Zakon Twój i słowo Twoje przyłoży do serca swojego. Prawda, że Ty jesteś Panem ludu Swojego i potężnym Królem, by wywalczyć ich walkę. Prawda, że Ty jesteś pierwszym, i że Ty jesteś ostatnim, a prócz Ciebie nie mamy króla wyswobodziciela i wybawiciela. Z Egiptu wyswobodziłeś nas Wiekuisty, Boże nasz, i z domu niewoli wykupiłeś nas, wszystkich pierworodnych ich zabiłeś, a Swojego pierworodnego wyswobodziłeś, morze sitowe rozłapałeś, bezbożnych utopiłeś — i ulubionych przeprowadziłeś, a wody zakryły ich ciemniców, ani jeden z nich się nie został. Dla tego wychwalali Cię ulubieńcy i wynosili Wszechmocnego i głosili ulubieńcy śpiewy i pieśni, pochwały, błogostawieństwa

בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם : רַם וְנִשְׂא גְדוֹל וְנוֹרָא
 מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמַגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עַנְוִים
 וְעוֹזֵר דְּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בַּעַת שְׁוַעַם אֱלֹוֹ : תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן
 בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ . מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֶם :

מִי־כַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כַמְכָה נְאֻדָר בַּקֶּדֶשׁ נוֹרָא
 תְּהַלֵּת עֲשֵׂה פְקֵא :

שִׁירָה תְּדַרְשָׁה שְׁבַחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם יַחַד
 כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ .

יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְּנַאמְךָ יְהוָה
 יִישְׂרָאֵל . (גְּאֻרְנוּ יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל) . בְּרוּךְ אַתָּה
 יִי גְּאוּל יִשְׂרָאֵל :

שמנה עשרה לשחרית של שבת

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים מִזְבִּים וְקוֹנֶה הַכּוֹל
 וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
 שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בעשרת ימי תשובה

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מְלֶךְ חַפְּזָן בְּחַיִּים . וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים .
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

133 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

i dzięki Królowi Wszehmocnemu wiecznie żyjącemu. Wysoki On i wzniosły, wielki i straszny, poniżający dumnych i wynoszący poniżonych, wydobywający więźniów i wykupujący pokornych, wspomagający biednych i odpowiadający ludowi Swojemu, gdy wołają do Niego. Chwała Bogu najwyższemu, pochwalony On, i błogosławiony. Mojżesz i synowie Izraela pieśń Ci śpiewali z wielką radością i rzekli wszyscy:

Mi chamocha. „Któż między Bogi podobny Tobie Wiekuisty? Któż jak Ty wstawiony świętością, straszny w chwale, Cudotwórco!“

Szyrah. Pieśnią nową wychwalili wyswobodzeni imię Twoje, nad brzegiem morza wszyscy razem dzięki złożyli, Twą władzę uznali i rzekli:

„Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie!“

Cur. Opoko Izraela, powstań na pomoc Izraelowi i odkup jak rzekłeś Jehudę i Izraela. Wyswobodzicielu nasz, Bóg Zastępów imię Jego: Święty Izraela. Bądź pochwalony, Wiekuisty, zbawco Izraela!

MODLITWA PORANNA NA SOBOTĘ.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszehświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

(Na dziesięć dni pokuty.)

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie Boże życia.

מִלֶּךְ עֲזִיר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן
 אֲבֹרָהם :
 אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ :

בחורף, משמיני עצרת עד יום ראשון של פסח אומרים משיב הרוח.

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמוּנָתוֹ
 לִישִׁינֵי עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מִלֶּךְ
 מְמִית וּמַחִיָּה וּמְצַמִּית יְשׁוּעָה :

בעשרת ימי תשובה

מִי כְמוֹךָ אֵל הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מְתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה

הַמְתִּים : (°)

אתה

(° קרושה לשליח צבור

חֲזוֹן נִקְדֵּשׁ אֶת שְׁמֹךְ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמִקְדֵּי־יֵשִׁים אוֹתוֹ
 בְּשִׁמֵי מְרוֹם כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :
 קַהַל וַחֲזוֹן קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
 מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

חֲזוֹן אִזּוּ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק מְשִׁמְעִים קוֹל
 מִתְנַשְׂאִים לְעַמַּת שָׂרְפִים לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יְאֹמְרוּ :
 קַהַל וַחֲזוֹן בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ :

ממקמך

134 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

Królu wspomagający, wybawiający i zasłaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

(Podczas zimy, t. j. od ósmego dnia Święta Szalasów do pierwszego dnia Paski dodaje się:

Powiewający wiatrem i spuszcający deszcz.) (*)

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwięzionych i dotrzymujący wiarę spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

(Na dziesięć dni pokuty.)

Któż jak Ty ojcem miłosierdzia, wspominającym twory Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych! *)

*) Keduszah dla Kantora.

(Kantor.)

Poświęcać będziemy imię Twoje w świecie, tak jak je poświęcają na niebiosach wysokich — jak napisano przez proroków Twoich: a jeden woła do drugiego mówiąc:

(Kantor i Lud.)

Święty, Święty, Święty, Bóg Zastępów, pełną jest ziemia Jego majestatu.

Kadosz, Kadosz, Kadosz, Adonaj Cebaoth melo kol ha-arec kewodo.

(Kantor.)

Wtedy to łoskotem burzy wielkiej, potężnej i silnej wydają głos, podnoszą się na przeciwko Serafów, a na przeciw nim stojący odpowiadają: „Pochwalony!”

(Lud i Kantor.)

Chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie!

Baruch Kewod Adonaj mimkomo.

אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדוּשֵׁים בְּכָל־יָוִם יְהִלְלוּךָ
 סֻלָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

בעשרת ימי תשובה
 הַמְלִאךָ הַקָּדוֹשׁ :

יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמִתְנַת חֲלֻקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרְאַתָּ לּוֹ .
 כְּלִיל תְּפִאֲרַת בְּרֵאשׁוֹ נָתַתָּ . בְּעַמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל־הַר סִינִי .
 וּשְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ . וְכַתּוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת .
 וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
 לְדוֹרְתָם בְּרִית עוֹלָם : בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא
 לְעַלְמֵם כִּי־שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
 וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפָשׁ :

ולא

חן מִמְקַמְךָ מִלְּבָנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲכִים
 אֲנַחְנוּ לָךְ מְתֵי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרֹב בְּיָמֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד
 תִּשְׁכֹּחַ : תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר
 וּלְנֹצֵחַ נֹצְחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה מְלַכּוֹתֶיךָ כְּדָבָר הָאָמֹר
 בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָה :

קהל וחן יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

חן לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וּלְנֹצֵחַ נֹצְחִים קְדוּשָׁתְךָ
 נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל
 מְלֹךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

בעשרת ימי תשובה
 הַמְלִאךָ הַקָּדוֹשׁ :

Atha Kadosz. Tyś świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Święty.

(Na dziesięć dni pokuty.)

(Królu Święty!)

Jismach. (*) Mojżesz cieszy się udzielonym sobie darem, albowiem nazwałś go wiernym sługą, świetną aureolą uwieńczyłeś głowę jego, gdy stanął przed Tobą na górze Synaj, i dwie tablice kamienne przyniósł w ręce Swojej, a na nich napisano o przestrzeganiu Soboty, bo tak napisano w Zakonie Twoim:

Weszmru. I przestrzegać będą synowie Izraela Sabatu, by obchodzić Sabat w swych pokoleniach na wieczne przymierze. Między mną a między synami Izraela jest to znakiem na wieki, gdyż w sześciu dniach stworzył Wiekuisty niebo i ziemię, a dnia siódmego przestał i spoczywał.

(Kantor.)

Niech blask się rozejdzie z Twego tronu, Królu nasz, i panuj nad nami, albowiem do Ciebie wyglądamy. Kiedyż panować będziesz znowu na Syonie? Rychło za dni naszych zawsze i wiecznie spoczywać tam będziesz. Wzniesionym i poświęconym zostaniesz wśród miasta Twójego Jeruzalem od pokolenia do pokolenia i na wieki wieków. Oby oczy nasze ujrzały Królestwo Twoje tak, jak objawiono w pieśniach Twój stawy przez Dawida, cnotliwego pomazańca Twójego.

(Lud i Kantor.)

Oby Wiekuisty panował wiecznie, Bóg Twój, Syonie, od pokolenia do pokolenia. — Hallelujah! —

(Kantor.)

Od pokolenia do pokolenia opiewać będziemy Wielkość Twoją i na wieki wieków święcić będziemy Twą świętość, — a wystawienie Ciebie z ust naszych nie zejdzie wiecznie i zawsze, albowiem Ty jesteś Wszzechmogącym świętym i wielkim Królem. Bądź pochwalonym Wiekuisty Boże Święty.

Na dziesięć dni pokuty:

Królu Święty.

וְלֹא נָתַתָּו יי אֱלֹהֵינוּ לְנוֹיי הָאָרְצוֹת . וְלֹא הִנַּחְלֵתָנוּ
 מִלְכָּנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים . וְגַם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים .
 כִּי לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ נָתַתָּו בְּאַהֲבָה . לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם
 בְּחַרְתָּ . עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעֵי בָקָם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִשׁוֹבָבָה .
 וּבְשִׁבְעֵי רְצִיתָ בוֹ וְקִדְּשָׁתוֹ חֲמֹדַת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ וְזָכַר
 לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחָתָנוּ קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעָנוּ מִשׁוֹבָבָה וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ וּמַחַר לָבְנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנַּחֲלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קִדְּשָׁה וַיְנַוְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
 שְׁמֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם . וְהַשֵּׁב
 אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתֵהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 לראש חרש וחוח'ם של פסח וסוכות .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה
 וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּקְדְּשֵׁנוּ וַיִּזְכְּרוּן
 אֲבוֹתֵינוּ . וַיִּזְכְּרוּן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדֶךָ . וַיִּזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קִדְּשָׁה . וַיִּזְכְּרוּן כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לְפִלְמָה
 לְמוֹבָה לְחֹן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים דְּחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 לראש חרש ראש החדש

לפסח תג המצות

לסוכות תג הסוכות

Welo. Ale nie dałeś go Wiekuiсты, Boże nasz, innym ludom ziemi, i nie dałeś go w dziedzictwo, Królu nasz, uwielbiającym bałwanów, a spoczynkiem jego nie spoczywają występni, tylko Izraelowi ludowi Swojemu dałeś go w miłości, nasieniu Jakóba których wybrałeś. Lud święcący dzień siódmy, wszystek nasycy się i cieszy się obfitością Twoją, bo dzień siódmy upodobałeś Sobie i poświęciłeś go, rozkoszą dni go nazwałeś, pamiątką dzieła stworzenia.

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych, miej upodobanie w naszym spoczynku, poświęć nas Swojami przykazaniami, daj nam udział w Zakonie Swoim, nasyć nas Swoją obfitością, uciesz nas Swojem zbawieniem, oczyść serce nasze, byśmy Ci służyli w prawdzie i dozwól nam używać, Wiekuiсты, Boże nasz, w miłości i przychylności świętego Twojego Sabatu, by w nim spoczywał Izrael święcący imię Twoje. Bądź pochwalony Wiekuiсты, poświęcający Sabat.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuiсты, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swojego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojego.

MODLITWA

na początek miesiąca i na wolne Święta.

Elohenu. (*) Boże nasz i Boże ojców naszych, niech wnidzie przed Ciebie, dojdzie Cię i dosięgnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém i wysłuchaném i zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, sługi Twojego i wspomnienie o Jerozolimie, świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twojego, domu Izraela, na ocalenie, na dobro, na łaskę i upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w dniu tym

(na początku miesiąca) początku miesiąca.

(Na wolne Święta Paski) święta praśników.

(Na wolne Święta Szałasów) święta szałasów.

הַזֶּה : זָכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּו לְמַכָּה וּפְקָדָנוּ בּו לְבִרְכָה
וְהוֹשִׁיעֵנו בּו לְחַיִּים . וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חַיִּים וְתַגֵּנוּ .
וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו . כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ . כִּי אֵל מַלְאָךְ
תַּצִּן וּרְחוּם אֲתָה :

וְתַחֲזוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּחֲזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן :

בשעה שהחזן אומר מודים,

אומרים הקהל מודים ורבנן

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֲתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר
יִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַקְיַמְנוּ
וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרַת
קְדְשֶׁךָ לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשֵׂת
רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּרַבֵּב שְׁלָם
עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מִזְדִּים לְךָ . בְּרוּךְ
אֵל הַהוֹדָאוֹת :

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֲתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּר
חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אֲתָה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר . גּוֹדֵה לְךָ
וְנִסְפָּר תְּהַדְתָּךְ . עַל חַיִּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשׁוּמֹתֵנוּ
הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל נַפְשֵׁנוּ
שֶׁבְּכָל-יּוֹם עֲמָנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמִזְבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-
עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצִתְהִים
הַמִּזֵּב כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא-תִמּוּ חַסְדֶּיךָ
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ :

לחנוכה

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה :

בימי

137 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro obdarz nas w nim błogosławieństwem, dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, osłoń i ulaskaw nas, ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś Wszechmogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opakę życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twoim ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie afamy.

(Podczas gdy Kantor mówi oboczna modlitwę lud mówi następującą:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych. Bogiem wszelkiego ciała, Tworcą naszym, Twórcą Wszechświata: błogosławieństwa i dziękczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obyś i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził wygnańców naszych do świętych przedsióneków Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielném, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże dzieków godny.

(Na uroczystość Makabeuszów, Chanukah.) (*)

Za cuda, odkupienie, czyny potęgi, wybawienie i wojny, które wiodłeś za przodków naszych, w owych dniach o tym czasie.

בְּיָמֵי מַתְתִּיקוֹ בְּן־יִזְחָןן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשֻׁמוֹנָאֵי וּבְנֵי
 בְּשַׁעֲמֻדָּה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁבִּיתָם
 תּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְאֵת הַבְּרַחְמִיקָה
 הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָּהֶם בְּעַת צָרָתָם רַבָּת אֶת־רִיבָם הִנֵּת
 אֶת־דֵּינָם נִקְמָת אֶת־נִקְמָתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים
 וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִּים וּמִמָּאִים בְּיַד מְהוּזָרִים וְרִשְׁעִים בְּיַד
 צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל
 וְקָדוֹשׁ בַּעֲוֹלָמְךָ וּלְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָּה וּפְרָקָן
 כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת־
 הַיְכָלְךָ וּמְהֵרָו אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ
 וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יְמֵי הַנֶּבֶה אֱלוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהַלְלֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:
 וְעַל־כָּל־כֵּלָם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרַוַּם שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד :

בעשרת ימי תשובה

וכתוב לחיים טובים כל־בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמָּה
 הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ
 וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת :

הש"ץ אושר ברכת כהנים .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשֻׁלָּשׁוּ
 בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי
 אֲהָרֹן וּבְנָיו כְּהַנִּים עִם קְדוּשָׁתְךָ בְּאֲמֹר :

יברכה

Za czasów wielkiego Kapłana Matatiasza, syna Jochanana Chasmonaja i synów jego, gdy bezbożne państwo Greckie (a) powstało na lud Twój Izraela, aby wyrugować u niego naukę Twoją i odwozić od ustaw woli Twojej, wtedy Ty w wielkości miłosierdzia Swojego wspierałeś ich w czasie ucisku, ich walkę uważałeś za Swoją walkę, ich sprawę za Swoją sprawę, ich zemstę za Swoją zemstę, wydałeś silnych w ręce słabych, mnogość w ręce mniejszości, nieczystych w ręce czystych, bezbożnych w ręce sprawiedliwych, zbrodniarzy w ręce zajmujących się nauką Twoją, a dla Siebie zdobyłeś wielkie i święte imię na świecie Swoim, i dla ludu Swego Izraela zdziałałeś wielkie wyhawienie i odkupienie w dniu owym. A potem weszli synowie Twoi do przybytku domu Twojego, wyprzątali pałac Twój, oczyścili świątynię Twoją i zapalili światła w świętych przysionkach Twoich, i ustanowili te ośm dni Chanukah, by dziękować Ci i wielbić wielkie imię Twoje.

Weal kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławionem i wywyższonem, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Zapisz na życie szczęśliwe wszystkich synów przymierza Swojego.]

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie. — Selah! — I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszchemogący, Zbawco i Pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty „Dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor odmawia błogosławieństwo kapłanów.)

Eloheuu. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogosław nas błogosławieństwem potrójnym, napisanem w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianem przez usta Aharona i synów jego Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(a) Antyocho Epifana.

חזן

הקהל עונה

יהי רצון בְּזִכּוֹת אַבְרָהָם	יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ :
יהי רצון בְּזִכּוֹת יִצְחָק	יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ :
יהי רצון בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב	יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ
יהי רצון שְׂתֵּשִׁים עֲלֵינוּ חַיִּים	וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם :
אַרוֹכִים וּבְרָכָה דְמַשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם.	

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיֶךָ כִּי
בְּאוֹר פְּנִיֶךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמֶךָ :

בעשרת ימי תשובה

בְּמִסְפַּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיגָסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם . בְּרוּךְ אַתָּה
יי עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם .

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַע וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעֹפֵר לְכָל תַּהֲוִיָּה : פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדְדוּף נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הֲפֹר עֲצָתָם וּמְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ .
לְמַעַן יִחַדְּצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי : יְהִיו לְרִצּוֹן
אֲמִרְיָפִי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי : עוֹשֵׂה שָׁלוֹם

במרומיז

(Kantor.)

(Lud.)

Oby Ci Wiekuisty błogosławił i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał Ci obliczem Swojém i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

Oby się tak stało dla zasług Abrahama.

Oby się tak stało dla zasług Izaaka.

Oby się tak stało dla zasług Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić życie długie i błogosławieństwo na utrzymanie pokoju.

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogosławieństwo, życzliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi ludowi Swojemu. Błogosław nam, Ojczy nasz, wszystkim wraz światłem oblicza Swojego, albowiem przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty, dobroczynność i błogosławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa pokoju i dostatniego utrzymania się, my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty! Twórcu pokoju.]

Bądź pochwalonym Wiekuisty błogosławiący lud Święty Izraela pokojem.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż języka mojego od złego a ust moich od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ściagała za rozkazami Twojemi. — a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczyni to dla imienia Swojego, uczyni dla prawicy Swojej, uczyni dla świętości Swojej, uczyni dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawicy Twoja ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mojego przed Tobą. Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój

בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַאֲמַרו אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶזְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ : וְשֵׁם גְּעַבְדְּךָ
בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹזְרֵם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת : וְעֲרָבָה לִי מִנַּחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם בְּיָמֵי עוֹזְרֵם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת :
הַש"ץ אוֹמֵר קִדִּישׁ שְׁלֵם .

סדר קריאת התורה לשבת ויום טוב

אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ : מְלֻכּוֹתֶיךָ
מְלֻכּוֹת כָּל עוֹלָמִים וּמְמַשְׁלֶתֶךָ בְּכָל הַזֶּרֶד וְדוֹד : יי מְקוֹךָ יי מְקוֹךָ
יי יְמֻךָ לְעוֹלָם וָעֶד : יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשְׁלוֹם :

אֵב תְּרַחֲמִים הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנֶךָ אֶת צִיּוֹן תְּבַנֶּה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלַם : כִּי בָךְ לְבַד בְּטַחְנוּ מִלְּךָ אֵל רָם וְנִשְׂא אֲדוֹן
עוֹלָמִים :

כשפותחין הארון

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וַיִּפְצוּ אִיבֵיךָ
וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפָּנֶיךָ : כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדַבֵּר יי
מִירוּשָׁלַם :

כשמוציאין ספר תורה

כְּרוּךְ שָׁנְתֵן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ :

כְּרִיךְ שְׁמָה דְּמֵרָא עֲלֵמָא כְּרִיךְ כְּתִרְךָ וְאִתְרְךָ . יְהֵא
רְעוּתְךָ עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעַדְם . וּפְזַרְקֵן יְמִינְךָ אֲחֵזִי
לְעַמְךָ

140 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen!

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

A tam będziemy Ci służyć jak za czasów odwiecznych i jak za lat poprzednich.

I oby przyjemną była Wiekuistemu dań Jehudy i Jerozolimy jak za czasów odwiecznych i za lat poprzednich.

PORZĄDEK CZYTANIA Z RODAŁÓW

W SOBOTĘ I ŚWIĘTA UROCZYSTE.

En komocha. (*) Nie masz równego Tobie między Bogami, Panie, i nie masz Twoim dzieciom nic podobnego. Państwo Twoje jest państwem wszystkich światów, a władza Twoja przez wszystkie pokolenia. Wiekuisty jest Królem, Wiekuisty królował, Wiekuisty królować będzie wiecznie i zawsze. Wiekuisty udzieli siłę ludowi Swojemu, Wiekuisty błogosławić będzie lud Swój pokojem.

Aw harachmim. (*) Ojczye litości, uszczęśliwaj Syon łaską Swoją, odbuduj mury Jeruzalemu. Albowiem w Tobie Samym mamy nadzieję, Królu Wszzechmogący, wysoki i wzniosły, Panie światów!

(Otwierając Arkę świętą.)

Wajehi. (*) I stało się gdy Arka ruszyła, rzekł Mojżesz: Powstań, Wiekuisty, i niech się rozproszą nieprzyjaciele Twój; i niech ujdą wrogi z przed oblicza Twojego. Bo z Syonu wychodzi nauka, a słowo Boże z Jeruzalemu.

(Wyjmując Rodały.)

Niechaj będzie pochwalony Ten, który w świętości Swojej nadał Zakon swemu ludowi Izraelowi.

Berych Szemeh. (*) Niech będzie pochwaloném imię Pana Wszechświata, pochwaloną niech będzie Korona Twoja i Państwo Twoje. Oby miłość Twoja ku ludowi Twojemu Izraelowi wiecznie się ostała i pokaż ludowi Swojemu wyswobodzenie

לְעַמּוּד בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ וְלֹא־מִטּוֹיָא לָנָא מִטּוֹב נְהוּרְךָ
 וְלִקְבֵּל צְלוֹתֵנָא בְּרַחֲמֵינָא . יְהֵא רַעְוָא קְדָמְךָ דִּתְוֹרִיךָ לָן
 חַיִּין בְּטַבּוּתָא . וְקָהּוּא אָנָא פְּקִידָא בְּנֵי צִדִּיקָיָא . לְמַרְחַם
 עָלַי וְלִמְנַטֵּר יְתִי וְיִת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמּוּד יִשְׂרָאֵל . אַנְתָּ
 הוּא זָן לְכֻלָּא וּמְפָרְגִים לְכֻלָּא . אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא .
 אַנְתָּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּיךָ הִיא . אָנָא
 עֲבָדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסַגִּידָנָא קָמָה וּמִקְמָא דִּיבְר
 אֲוִרִיתָהּ בְּכַל עֵדָן וְעֵדָן . לָא עַל אַנְשֵׁי רַחֲמֵינָא . וְלָא עַל פִּר
 אֱלֹהִין סְמִיכְנָא . אֵלָא בְּאַלְהָא דְשִׁמְיָא . וְהוּא אֲדָהּ
 קְשׁוּט . וְאֲוִרִיתָהּ קְשׁוּט . וּנְבִיאֹתָהּ קְשׁוּט . וּמִסְנָא לְמַעַבְד
 מִבּוֹן וּקְשׁוּט . בֵּיה אָנָא רַחֲמֵי . וְלִשְׁמָהּ קְדִישָׁא יְקִירָא אָנָא
 אֲמַר תּוֹשְׁבָחָן . יְהֵא רַעְוָא קְדָמְךָ דִּתְפַתַּח לְבִי בְּאֲוִרִיתָא
 וְתִשְׁלִים מִשְׁאַלִּין דְּלִבִּי . וְקָבֵא דְכָל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל . לְטַב
 וְלַחַיִּין וְלְשָׁמַיָּם :

ביו"ט ובימים נוראים מוסיפין בין ויהי בנסוע ובין בריך שמה אלו התפלות :
 ליום טוב ולימים נוראים

יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְבַּע אַפָּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת :
 נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵז וּפִשַׁע וְחַסְאָה וְנִקְהָ : ג' פ'

לשלוש רגלים

לימים נוראים

רַבּוֹן הָעוֹלָם מִלָּא	רַבּוֹן הָעוֹלָם מִלָּא
מִשְׁאַלוֹתֵינוּ דְמוֹבָה וְהַפֵּק	מִשְׁאַלוֹתֵינוּ דְמוֹבָה וְהַפֵּק
רְצוֹנֵנוּ וְתַן קִנּוּ שְׂאֵלְתֵנוּ וּמְחוּר	רְצוֹנֵנוּ וְתַן קִנּוּ שְׂאֵלְתֵנוּ וּמְחוּר
עַד כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַד כָּל עֲוֹנוֹת	עַד כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַד כָּל עֲוֹנוֹת
אֲשֶׁר	אֲנִשִּׁי

פ' בר פלונית אמתך וזבני (ואת

Swą prawicą w świątyni Swojej, niech na nas spłynie urok Twojego światła, i przyjm w miłosierdziu błagania nasze. Oby wolą Twoją było, przedłużyć nam życie w pomyślności, obym był policzonym między cnotliwymi, byś się zlitował nademną i strzegł mnie i wszystko co należy do mnie i do ludu Twojego Izraela. Ty wyżywasz wszystkich, Ty utrzymujesz wszystkich, Tyś Władczą nad wszystkiem, Tyś Władczą nad królami, a Twoją jest władza. Jam sługą Najświętszego, błogosławiony On, przed którym każdego czasu się korzę i przed wspaniałością Zakona, człowiekowi nie ufam, nie polegam na aniołach, (*) ale na Bogu niebios, który sam jest Bogiem prawdziwym, którego Zakon jest prawdziwym, którego prorocy są prawdziwi i który wiele dobrego i prawdziwego dokonywa. Weń ja ufam, a świętemu i wspaniałemu imieniu Jego opiewam hymny pochwalne. Oby wolą Twoją było, otworzyć serce moje dla Zakonu i obyś spełnił życzenia mego serca i serca całego ludu Swojego Izraela, na pomyślność, życie i pokój.

(Między „Wajehi binsoa“ a „Berich szemeh,“ dodają się w Święta uroczyste następujące modlitwy:)

(Na Święta uroczyste.)

Adonaj. Wiekuisty, Wiekuisty, Wszchemogący, miłosierany i łaskawy, nie skory do gniewu i pełen łaski i prawdy, zachowujący łaskę dla tysięcznego pokolenia, odpuszczający grzechy, przestępstwa i winy i oczyszczający.

(Na Nowy Rok i Dzień Odpustu.)

Rybono. Panie Wszchemświata, spełnij życzenia nasze pomyślnie, i ziszcij naszą wolę i przychył się do prośby naszej. Przebacznam wszystkie grzechy nasze i grzechy

(Na Święta Paski, Tygodniów i Szalasów.)

Rybono. Panie Wszchemświata, spełnij życzenia moje pomyślnie, ziszcij moją wolę i przychył się do prośby mojej. uczyn mnie godnym (wymieniam się imię modlącego się) mnie.

אנשי בתינו מחילה בְּחֶסֶד
מחילה בְּרַחֲמִים וְטַהֲרֵנוּ
מִחַטָּאֵינוּ וּמַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וּמַפְשְׁעֵינוּ. וְזָכְרֵנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב
לְפָנֶיךָ : וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקּוּדֵי
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וְאֲרוֹכִים וְלְשָׁלוֹם
לְפָרְנֶסָה וְכַלְפָּלָה וְתֵן לָנוּ
לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבָגֵד לְלַבּוֹשׁ
וְעֵשֶׂר וְכִבּוּד וְאֶרֶץ יָמִים
לְהַגִּית בְּתוֹרָתְךָ וְדִקְוִים
מִצְוֹתֶיךָ וְשָׁבֵל וּבִינָה לְהִבִּין
וְלֵהֲשַׁבִּיל עִמְקֵי סוּדוֹתֶיךָ
וְשָׁלַח רְפוּאָה לְכָל מַכְאוּבֵינוּ
וּתְבַרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
וְתַגְזוֹר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת
יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת וְתַבְטֵל
מִמֶּנּוּ כָּל גְזֵרוֹת קָשׁוֹת
וְתַטֵּה לֵב הַמַּלְכוּת וְיִזְעַצֵּיהָ
וְשָׁרֶיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה . אָמֵן
וְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן :

אשתי ובני ובנותי לְעֵשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבְבֵךְ שָׁלוֹם . וּמִלְטָנִי מִיָּצָר
הָרָע . וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ .
וּזְכְּנוּ כְּדֵי שֶׁתְּשַׁרְה שְׂכִינְתְּךָ
עָלֵינוּ. וְהוֹפֵעַ עָלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה
וּבִינָה וְיִתְקִים בָּנוּ מִקְרָא
שְׁפָתֶיךָ וְנַחֵה עָלֵינוּ רוּחַ יי .
רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה . רוּחַ עֲצָה
וּגְבוּרָה . רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי :
וְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׂאוּזָה לְעֵשׂוֹת מַעֲשִׂים
טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וְלִלְכֵת בְּדַרְכֵי
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . וּקְדֹשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ . כְּדֵי שְׂנוּזָה
לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוֹכִים לְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא . וְתִשְׁמְרֵנוּ
מִמַּעֲשִׂים רָעִים . וּמִשְׁעוֹת
רָעוֹת הַמְתַּרְנְשׁוֹת לְבֹא
לְעוֹלָם . וְהַבּוֹטֵחַ בְּיַד חֶסֶד
יִסֹּבְבָנָהוּ . אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן אֱמִרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :
וְאֲנִי תַפְלְתִי לְךָ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ : ג'

domowników naszych, przebaczeniem łaskawém, przebaczeniem miłosierném, oczyść nas z grzechów naszych, z win i przestępstw naszych, wspomnij nas przychylnem wspomnieniem przed Sobą, przypomnij nas Sobie przypomnieniem na zbawienie i miłosierdzie. Obdarz nas życiem szczęśliwém i długim, pokojem, utrzymaniem się i wyżywieniem, chlebem do jedzenia, odzieżą do ubrania, bogactwem, zaszczytami i długim życiem, byśmy rozmyślali o Twoim Zakonie i wypełniali jego ustawy, rozumem i rozsądkiem dla zrozumienia i zbadania głębi jego tajemnic, zesłój lekarstwo na wszystkie nasze boleści, błogosław wszystkim dziełom rąk naszych, postanawiaj na nas pomyślne wyroki, zbawienie i pocieszenie, usuń od nas wszystkie srogie i niepomyślne wyroki, i uczynź serca rządu i jego doradców i panów nam przychylnymi. Amen. Oby Ci się tak spodobało. Amen!

żonę moją i synów moich i córki moje i wszystkich moich domowników, byśmy wypełnili wolę Twoją całym sercem, ocal nas od złych namiętności, daj nam udział w Zakonie Swoim, uczynź nas godnymi by majestat Twój przebywał w pośród nas, i oświecaj nas duchem mądrości i rozsądku. aby się na nas sprawdził wiersz napisany: i spoczywać będzie na nim duch Wiekuistego, duch mądrości i rozsądku, duch rady i siły, duch wiedzy i bojaźni Wiekuistego. I tak niech Ci się spodoba Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych. byś mnie uczynił godnym do wykonywania uczynków dobrych w oczach Twoich do postępowania drogą poczciwości przed Tobą, i poświęć nas przykazaniami Swojemi, byśmy byli godnymi życia szczęśliwego i długiego, życia przyszłego. chroń nas od złych postępów i od złych godzin usiłujących burzliwie przybywać na świat. Ten co ufa Wiekuistemu, łasko go otoczy. Amen!

Przyjm łaskawie wynurzenia ust moich i myśli serca mego przed Siebie, Wiekuisty, Opoko moja i Zbawicielu mój. Ja zaś błagam Cię, Wiekuisty, w chwili łaskawej, o Boże, wysłuchaj mnie Swém prawdziwém zbawieniem.

הש"ץ אורח הס"ת ואומר .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד :

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ (בר"ה וי"ב וְנִזְרָא) שְׁמוֹ :

גָּדְלוֹ לַיי אֱתֵי . וְנִזְרָמָמָה שְׁמוֹ יַחְדוֹ :

הקהל עונה

לָךְ יי הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹדוּ בִּי
כָּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יי הַמְּמֻלָּכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ :
רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לַהֲדוּם רַגְלֵינוּ קָדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוֹ
יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לַהֲרַקְדוֹשׁ בִּי קָדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ :

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא : שְׁמוֹ שֶׁר--מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא : בְּעוֹלָמוֹת שֶׁפָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּרִצּוֹנוֹ
וּכְרִצּוֹן יִרְאִיו וּכְרִצּוֹן כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל : צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן
כָּל-הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל-הַנְּפֹשׁוֹת : הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחַבֵי מְרוֹם
הַשָּׁמַיִם בְּשָׁמַיִם שְׁמַיִם קָדְמוֹת : קָדְשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקִדְשָׁתוֹ עַל
כִּסֵּא הַכְּבוֹד : וּבִבְנֵי יִתְקַדַּשׁ שְׁמוֹ בְּנוֹ יי אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל--
חַי : וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ כְּפִתּוּב : שִׁיר לְאֱלֹהִים זָמֵר
שְׁמוֹ סֵלוֹ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּית שְׁמוֹ וְעָלוֹ לְפָנָיו : וְנִרְאֶהוּ
עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֲרִיגְוָהוּ כְּפִתּוּב : בִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב
יי צִיּוֹן : וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יי וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר יַחְדוֹ בִּי פִי
יי דִּבֵּר :

אֵב תְּרַחֲמִים הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲתָנִים
וְיִצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיָצַר דָּרַע מִן
הַגְּשׁוּאִים

143 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

(Kantor przyjmuje Rodały i mówi:)

Szema. (*) Słuchaj Izraelu, Wiekuisty, Bóg nasz, jest Wiekuisty Jedyny.

Echod. Jedynym jest Bóg nasz, Wielkim Pan nasz, Święte (na Nowy Rok i Dzień Odpustu: i straszne) imię Jego.

Gadlu. (*) Wynoście Wiekuistego razem ze mną, wywyższajmy imię Jego wraz.

(Lud odpowiada:)

Lecha. Twoją, Wiekuisty, jest wielkość i siła, sława i zwycięstwo i wspaniałość, Twojem jest wszystko co na niebie i na ziemi, Twoją, Wiekuisty, jest władza, Tyś głową najwyższą wszystkiego. Wywyższajcie Wiekuistego, Boga naszego i korczcie się przed Jego podnóżkiem, Święty On! Wywyższajcie Wiekuistego Boga naszego, korczcie się przed świętą Jego górą, bo świętym jest Wiekuisty, Bóg nasz.

Al hakol. (*) Nadewszystko niechaj będzie uświetnionem, uświęconem, wychwalonem, uwielbionem, wywyższonem i wstawionem imię Króla wszystkich królów, świętego, błogosławionego On, w światach, które stworzył, na tym tu i na tamtym świecie, wedle woli Jego i wedle woli bojących się Go i wedle woli całego domu Izraela. Opoko Wszechświata, Panie wszystkich tworów, Boże wszystkich dusz, zasiadający w przestrzeni wysokości, spoczywający w niebiosach odwiecznych, którego świętość unosi się nad Chajoth, którego świętość zasiada na tronie wspaniałości. I tak niechaj będzie poświęconem imię Twoje pośród nas, Wiekuisty, Boże nasz, w oczach wszelkiego żyjącego i zanucimy przed Nim pieśń nową, jak napisano: Śpiewajcie Bogu, opiewajcie imię Jego, torujcie drogę rządzącemu na obłokach, Jah imię Jego i cieszcie się przed Nim. A ujrzymy Go oko w oko, gdy powróci do Swego mieszkania, jak napisano: albowiem oko w oko ujrzą Wiekuistego, gdy powróci do Syonu i dalej mówiono: i objawi się wspaniałość Wiekuistego, a ujrzy wszystkie ciało wraz, że usta Wiekuistego przemawiały.

Aw harachmim. Oby Ojciec miłosierdzia zlitował się nad ludem, którym niegdyś się obarczył (*) i wspomniął na przymierze bohaterów cnoty i ocalił duszę naszą od pokusy złych godzin i oddalił złe namiętności od tych,

הַנְּשׂוּאִים וַיַּחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפַלְטַת עוֹלָמִים וַיִּמְדָּא מְשֻׁאֲלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

הש"ץ מניח הס"ת על השלחן ואומר

וַיַּעֲזוֹר וַיִּגַּן וַיִּזְשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן : הַכֹּל
הָבּוֹ נִדְּל לְאַלֹהֵינוּ וְהַגּוֹ כְבוֹד לַתּוֹרָה : פִּהֵן קָרַב יַעֲמֹד
(ר"פ ב"פ הכהן) בְּרוּךְ שָׁנַתְּן תּוֹרָה לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ :
תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יי נְאֻמָּנָה מְחַבֵּימַת
פְּתֵי : פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְהֵי לֵב מְצוֹת יי בְּרָה מְאִירַת
עֵינַיִם : יי עֵז לַעֲמוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : הָאֵל תָּמִים
דְּרַכּוּ אִמְרַת יי צְרוּפָה . מְגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ :

הקהל עונה וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלַכֶּם הַיּוֹם :

העולה לספר מברך

בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

הקהל עונה בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

העולה חוזר ברוך ה' ואומר

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּתִרְכָּנוּ מִכָּל־
הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ . בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

העולה לתורה אחר הקריאה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת
אֱמֶת וְחַיי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ . בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ברכת הגומל

העולה לתורה מברך בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל
לְחַיִּיבִים (ג"ל לרעים) טוֹבוֹת שְׂגָמְלָנִי כָּל־טוֹב :

144 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

których niegdyś na barkach nosił, (*) i ułaskawił nas wiecznym ocaleniem i spełnił życzenia nasze hojną miarą, zbawieniem i miłosierdziem.

(Kantor po złożeniu Rodałów na Estradę.)

Wejaazor. A On wspomóże i osłoni i zbawi wszystkich co weń ufają — i mówmy: Amen!

Wszyscy niech oddadzą hołd Bogu naszemu i złożcie cześć Zakonowi. Kapłanie przystąp! Niech stanie Pan N: syn N: Kapłana! Błogosławiony, który dał Zakon ludowi Swojemu Izraelowi w świętości Swojej. Nauka Wiekuistego jest doskonałą, orzeźwia duszę; świadectwo Wiekuistego jest wiarogodnym, oświeca nierozsądnego; rozkazy Wiekuistego są prawe, rozweselają serce; przykazanie Wiekuistego jest jasne, rozjaśnia wzrok. Wiekuisty udzieli siłę ludowi Swojemu, Wiekuisty pobłogosławi ludowi Swojemu pokojem. Wszchemogący, drogi Jego są nie-naganne, słowo Wiekuistego jest czystym, tarczą dla wszystkich co weń ufają.

(Lud odpowiada:)

Wy zaś, coście przywiązani do Wiekuistego, Boga Swego, wszyscy dzisiaj przy życiu zostajecie.

(Powołany do Rodału przed czytaniem.)

Chwalcie Wiekuistego, wielce błogosławionego! (*)

(Lud.)

Pochwalonym niechaj będzie Wiekuisty, błogosławiony wiecznie i zawsze.

(Powołany powtarza ustęp powyższy i mówi dalej.)

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszec-swiata, któryś wybrał nas z pośród wszystkich ludów i nadał nam Swój Zakon. Niech będzie pochwalony, Wiekuisty, który nadajesz Zakon.

(Powołany po czytaniu z Rodału.)

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszec-swiata, któryś nam dał prawdziwy Zakon i wieczne życie w nas wszczepił. Niech będzie pochwalony, Wiekuisty, który nadajesz Zakon.

BŁOGOSŁAWIENSTWO PO NIEBEZPIECZEŃSTWIE. (*)

(Powołany do Rodału.)

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszec-swiata, który i winnym dobre wyświadcza, żeś mi wyświadczył wiele dobrego.

הקהל עונה מי שזמלקה כל טוב הוא ינמלקה כל טוב סלה :

לבר מצוה בשעת עליית הבן לתורה האב אוטר .

ברוך שפטרני מענישו שלזה :

בשעה שמנביה הספר לגלילה אומרים .

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי
 יי ביד משה : עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר :
 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : ארך ימים בימינה
 בשמאלה עשר וכבוד : יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה
 ויאדיר :

ברכות הפטרה

קודם הפטרה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
 טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת ברוך אתה יי
 הבורח בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי
 האמת וצדק :

אחר הפטרה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
 צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
 ומקים שכל דבריו אמת וצדק : נאמן אתה הוא יי אלהינו
 ונאמנים דבריו ודבר אחד מדבריו אחר לא ישוב ריקם
 כי אל מלך נאמן ורחמן אתה . ברוך אתה יי האל הנאמן
 בכל דבריו :

145 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

(Lud.)

Ten, co Ci teraz wyświadczył dobre, oby Ci i nadal wszelkie dobre wyświadczał. — Selah! —

(Ojciec w czasie gdy syn jego na komfirmacyą pierwszy raz wstępuje do czytania Rodału.)

Baruch (*) Pochwalonym niechaj będzie Ten, który mnie od odpowiedzialności za tego zwolnił.

(Przy podniesieniu Rodałów dla zwijania.) (*)

Oto jest Zakon, który Mojżesz przedłożył synom Izraela, na rozkaz Wiekuistego, przez Mojżesza. Drzewem życia on dla trzymających się go, a podpierający go, to szczęśliwy. Drogi jego są drogami przyjemności, a wszystkie jego ścieżki pokojem. Długie dni w jego prawicy, a w lewicy dostatek i zaszczyty. Wiekuisty żąda, dla sprawiedliwości Swojej, aby Zakon się rozszerzył i wstawił.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWA DO HAFTORY. (*)

MODLITWA PRZED HAFTORĄ.

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata, który wybrałeś prawdziwych proroków i upodobałeś sobie ich słowa prawdą objawione. Bądź pochwalony Wiekuisty, który wybrałeś zakon i Mojżesza, sługę Swego i Izraela lud Swój i proroków prawdy i sprawiedliwości.

MODLITWA PO HAFTORZE.

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata, Opoko wszystkich światów, sprawiedliwy przez wszystkie pokolenia, Boże prawdziwy, który mówisz i dopełniasz, który wyrzekasz i dokonywasz, którego wszystkie słowa są prawdą i sprawiedliwością. Tyś wiarogodny Wiekuisty, Boże nasz i słowa Twoje są wiarogodne i ani jeden z Twoich wyrazów nie cofnie się bezskutecznie, bo Ty jesteś Bogiem, Królem wiarogodnym i litościwym. Bądź pochwalony Wiekuisty, Bóg wiarogodny w wszystkich Swoich słowach.

רחם על־ציון כי היא בית חיינו וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ
 בְּמַתְרָה בְּיָמֵינוּ . פְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ :
 שְׂמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמַתְרָה יָבֵא וַיִּגַּד לְבָנָיו עַל־פִּסְאוֹ לֹא־יִטַּב זָר וְלֹא
 יִנְחֲלוּ עוֹד אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ . כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ נִשְׁפָּעֵתָ לָנוּ
 שְׁלֹא יִכְפֹּה נִרְוֹ לְעוֹלָם וָעֶד . פְּרוּךְ אַתָּה יי כִּי־גַן דָּוִד :
 עד כאן למנחה של יו"כ ובת"צ .

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוּדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה שְׁנַת־תְּלָנִי יי אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ לְכַבֹּד
 וְלַתְּפִאָרֶת . עַל־הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
 אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד : פְּרוּךְ
 אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת :

לשלוש רגלים ובשבת חוד"מ של סבות .

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוּדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְיוֹם לַסַּח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה לַשְּׁנוּשָׁה חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה
 לַכּוּכֹס חַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה לַשֵּׁעַ וּלְשֵׁם הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֵרֶת הַזֶּה
 שְׁנַת־תְּלָנִי יי אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנּוּחָהּ לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֹחָהּ לְכַבֹּד
 וְלַתְּפִאָרֶת . עַל־הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
 אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד . פְּרוּךְ
 אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמָיִם :

לראש השנה

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוּדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְיוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה שְׁנַת־תְּלָנִי יי אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנּוּחָהּ
 לְכַבֹּד

146 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

Zlituj się nad Syonem, bo on jest domem życia naszego, zbaw strapioną na duszy rychło za naszych czasów. Bądź pochwalony Wiekuisty, który pocieszasz Syon dziećmi jego.

Uciesz nas, o Wiekuisty, Boże nasz, prorokiem Eliaszem sługą Swoim, panowaniem domu Dawida, pomazańca Swojego, oby rychło przybył i uradował serce nasze, na jego tronie obcy nie zasiędzie, jego sławy drudzy nie odziedziczą więcej, gdyż na święte imię Swoje zaprzysiągłeś mu, że jego światło nigdy nie zgaśnie. Bądź pochwalony, o Wiekuisty, Tarczo Dawida.

(Dotąd na modlitwę wieczorną dnia Odpustu i Postów.)

Za Zakon i za służbę Bożą i za proroków i za dzień Sabatę tego, który nam dałeś, Wiekuisty, Boże nasz, na święcenie i na spoczynek, na cześć i na chwałę, za wszystko, Wiekuisty, Boże nasz, dziękujemy Ci i chwalimy Cię. Niechaj imię Twoje zawsze będzie wslawioném w ustach wszystkich żyjących na wieki wieków.

Bądź pochwalony Wiekuisty, który poświęcasz Sabat.

(Na trzy święta uroczyste i na Sobotę Wolnych Świąt Szalasów.)

Za Zakon, za służbę Bożą, za proroków (i za dzień ten Sabatu) i za dzień ten święta Przaśników, święta Tygodniów, święta Szalasów, święta Zakończenia, który (które) nam dałeś, Wiekuisty, Boże nasz, (na święcenie i na spoczynek) na radość i na uciechę, na zaszczyt i na sławę, za wszystko to, Wiekuisty Boże nasz, dziękujemy Ci i chwalimy Cię. Pochwaloném niechaj będzie imię Twoje w ustach wszelkiego żyjącego zawsze i wiecznie. Bądź pochwalony Wiekuisty poświęcający (Sabaty i) Izraela i czasy święteczne.

(Na Nowy Rok.)

Za Zakon, za służbę Bożą, za proroków (i za dzień ten Sabatu) i za dzień ten Wspomnienia, który, (które) nam dałeś Wiekuisty, (na święcenie i na spoczynek) na

לְכָבוֹד וּלְתַפְאֳרַת . עַל־הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ
 וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד
 וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד : בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
 מְקַדְּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכוּרָן :

ליום כפור

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוּדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְיוֹם הַכֹּפָרִים הַזֶּה שְׁנַת־תְּלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁה וּלְמַנּוּחָה
 לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה . לְכָבוֹד וּלְתַפְאֳרַת : עַל־הַכֹּל יי
 אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי
 כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד . בְּרוּךְ
 אַתָּה יי מֶלֶךְ מוֹחֵל וּסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת מִן בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וּמִעֵבִיר אֲשַׁמּוֹתֵינוּ בְּכֹל שָׁנָה וּשְׁנָה מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְקַדְּשׁ
 הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכֹּפָרִים :

לשבת אחר החפמה

יְקוּם פּוֹרְקָן מִן שְׁמַיָּא חָנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַי אֲרִיכִי
 וּמְזוּנֵי רֵיחֵי וְסִיעָתָא דְשְׁמַיָּא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וּגְהוֹרָא מַעֲלִיא :
 זְרַעָא חָיָא וְקִיָּמָא . זְרַעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְסוּל
 מִפְתַּנְגְּמֵי אוֹרֵיתָא : לְמַרְגָּן וּרְבִנָּן תְּבוּרְתָא קַדִּישָׁתָא . דִּי
 בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל . לְרִישֵׁי כְּלֵי וּדְרִישֵׁי גְלוּתָא
 וּדְרִישֵׁי מְתִיבְתָא וְלִדְיָנֵי דִּי בָבָא : לְכָל־תְּלַמְדֵיהוֹן וְלְכָל־
 תְּלַמְדֵי תְּלַמְדֵיהוֹן וְלְכָל מִן־דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא . מְלָכָא
 דְּעַלְמָא יְבָרֵךְ יִתְהוֹן יִפִּישׁ תִּיְהוֹן וְיִסְגָּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אַרְכָּה
 לְשְׁנֵיהוֹן

147 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

zaszczyt i na sławę, za wszystko to, Wiekuisty, Boże nasz, dziękujemy Ci i chwalimy Cię. Pochwaloném niechaj będzie imię Twoje w ustach wszelkiego żyjącego zawsze i wiecznie, a słowo Twoje jest prawdą i wieczno-trwałém. Bądź pochwalony Wiekuisty, Królu nad całym światem, poświęcający (Sabat i) Izraela i Dzień Wspomnienia.

(Na Dzień Odpustu.)

Za Zakon, za służbę Bożą, za Proroków (i za dzień ten Sabatu) i za ten Dzień Odpustu, który, (które) nam dałeś, Wiekuisty Boże nasz na święcenie i na spoczynek, na przebaczenie, na odpuszczenie i na rozgrzeszenie, na zaszczyt i na sławę, za wszystko to, Wiekuisty, Boże nasz, dziękujemy Ci i chwalimy Cię. Pochwaloném niechaj będzie imię Twoje w ustach wszelkiego żyjącego, zawsze i wiecznie, a słowo Twoje jest prawdą i wieczno-trwałém. Bądź pochwalony Wiekuisty, (Królu przebaczący i odpuszczający grzechy nasze i grzechy ludu Swojego, domu Izraela i przepuszczający winy nasze każdego roku.) Królu nad całym światem, poświęcający (Sobotę i) Izraela i Dzień Odpustu.

(Na Sobotę po Haftorze.)

Jekum Purkon. (*) Oby zestąpiło z nieba wybawienie, przychyłość, łaska, miłosierdzie, długie życie, dostatnie utrzymanie, pomoc niebieska, zdrowie ciała i zbawienne światło i trwałe potomstwo, pełne żywotności, potomstwo, któreby nie ustało i nie usunęło się od słów Zakonu, dla nauczycieli i mędrców świętego zboru, tak w ziemi Izraela jak i w Babilonii, przełożonych akademij, przełożonych wygnaństwa, przełożonych szkół i sędziów miejskich, dla wszystkich uczniów i uczniów ich uczniów, i dla wszystkich zajmujących się Zakonem. Oby Król Wszechświata błogosławił im, utrzymywał przy życiu i pomnożył ich dni i przedłużył ich lata,

לשגידהוּן . ויתפרקוּן וישתזבון מן כל עקא ומן פרי--
 מרעין בישין מרן די בשמיא יהא בסעדהוּן כל זמן ועין .
 ונאמר אמן :

יקום פורקן מן שמיא תנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי
 ומזוני ריחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא
 זרעא חיא וקימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי
 אורייתא : לכל קהלא קדישא הדין . רברביא עם זעריא
 מפלא ונשיא . מלכא דעקמא יברך יתכון יפיש חייכון
 ויסגא יומיכון ויתן ארבה לשגיכון . ויתפרקוּן ויתשתזבון
 מן כל עקא ומן פרי--מרעין בישין . מרן די בשמיא יהא
 בסעדהוּן . כל זמן ועין . ונאמר אמן :

מי שפרך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך
 את כל הקהל הקדוש הזה . עם כל קהלות הקדוש . הם
 ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם . ומי שמיחדים
 בתי בגסיות לתפלה . ומי שבאים בתוכם להתפלל . ומי
 שנותנים גר לפאור ויין קדוש ולהבדלה ופת לאורחים
 וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה
 הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה וירפא
 לכל גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה בכל
 מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן :

ליולדת מי שפרך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
 יברך את האשה היולדת (פב'פ) עם בנה הנולד לה
 למזל

aby byli ocaleni i wybawieni od wszelkiego ucisku i od złej doli. Oby Pan niebios był ich pomocą w każdym czasie i w każdej chwili i mówmy: Amen!

Jekum Purkon. (*) Oby zstąpiło z nieba wybawienie, przychyłość, łaska, miłosierdzie, długie życie, dostatnie utrzymanie, pomoc niebieska, zdrowie ciała i zbawienne światło i trwałe potomstwo pełne żywotności, potomstwo, któreby nie ustało i nie usunęło się od słów Zakonu, dla całego tego świętego zboru, dla wielkich i dla małych, dla dzieci i dla kobiet. Oby Król Wszechświata błogosławił wam, utrzymywał was przy życiu, pomnożył dni wasze i przedłużył wasze lata, obyście byli ocaleni i wybawieni od wszelkiego ucisku i od złej doli. Oby Pan niebios był pomocą waszą w każdym czasie i w każdej chwili — i mówmy: Amen!

Mi szeberach. (*) Ten, co błogosławił ojcom naszym: Abrahamowi, Izaakowi i Jakóbowi, oby błogosławił całemu temu świętemu zborowi i wszystkim zborom świętym, im, ich żonom, ich synom i córkom i wszystkiemu co do nich należy; tym, co przeznaczają domy na zbory do modlitwy, tym, co do nich uczęszczają na modlitwę, tym, co ofiarują światło do oświetlenia i wino na Kidusz i na Habdalah, tym, co udzielają chleba przechodniom i jałmużny biednym, i tym wszystkim, co się zajmują potrzebami ogółu z wiernością. Oby święty, błogosławiony On, wynagrodził ich zasługę, usunął od nich wszelką chorobę, wyleczył ich ciało, przebaczył ich grzechy i zesał błogosławieństwo i szczęście na wszystkie ich przedsięwzięcia i na wszystek Izrael ich braci — i mówmy: Amen!

Modlitwa za położnicę.

Mi szeberach. Ten, co błogosławił ojcom naszym: Abrahamowi, Izaakowi i Jakóbowi, oby błogosławił położnicę N. N. i syna jój, nowonarodzonego, — dla tego, że jój małżo-

לְמִזְל מִזֵּב בְּעֵבוֹר שְׁבַעֲלָה גָדַר לְצַדִּיקָה בְּעֵדָם בְּשֹׁכֵר זֶה
 יַגְדִּילוּ לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים מַזִּים. וְנֹאמַר אָמֵן :

לחולה מי שֶׁבֵרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב מִשָּׁה
 וְאַהֲרֹן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה הוּא יִרְפָּא אֶת־הַחֹלָה (פכ"ט) בְּעֵבוֹר
 (שפכ"ט) גָּדַר מִתְּנָה בְּעֵבוֹר בְּשֹׁכֵר זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יִמְלֵא רַחֲמִים עָלָיו לְהַחֲלִימוֹ וּלְרַפְּאוֹתוֹ וּלְהַחֲזִיקוֹ לְהַחֲלִיפוֹ
 וּלְהַחֲיוֹתוֹ וַיִּשְׁלַח לוֹ מִתְּהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם
 בְּרַמְחַ אֵיבָרָיו וְשִׁסָּה גִדְיוֹ בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוּלָי יִשְׂרָאֵל
 רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף (כס"ח) שְׁבַת הִיא מְלֻזְעוּק וְרְפוּאָה
 קְרוּבָה לְבוֹא) הַשְּׁתָּא בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְנֹאמַר אָמֵן :

nek ślubował za nią, ofiarę, na cele dobroczynne; — i oby go dla téj zasługi, wychował do nauki Zakonu, do małżeństwa i do dobrych czynów.

Modlitwa za chorego.

Mi szeberach. Ten, co błogosławił ojcom.. naszym! Abrahamowi, Izaakowi i Jakóbowi, Mojżeszowi i Aaronowi, Dawidowi i Salomonowi, oby uzdrowił chorego N. N., dla tego, że N. N. ślubował za niego ofiarę. Oby w nagrodę za to, święty, błogosławiony On spełnił na nim miłosierdzie, że go uzdrowi, wyleczy, wzmocni, nowych sił mu doda i zostawi go przy życiu i żeśle nań rychło zupełne wyzdrowienie z Nieba, — w 248 jego członkach i 365 jego żyłach, wśród pozostałych chorych w Izraelu, wyzdrowienie ciała i wyzdrowienie duszy, (w Sobotę: Dziś jest Sobota, w której nie wolno wyrzekać, a wyzdrowienie jest blizkie) teraz, rychło i wkrótkim czasie, — i mówmy: Amen!

תפלה בעד שלום המלכות

הנזותן תִּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמִשְׁלָחַ לְנַסִּיכִים מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים הַפּוֹצֵה אֶת־יְיָוִד עֲבָדוֹ מִחֶרֶב רָעָה .
הַנּוֹתֵן בָּיָם הַדֶּקֶד וּבְמַיִם עֲזִים נְתִיבָה . הוּא יְבָרֵךְ וַיִּשְׁמֹר
וַיַּנְצִיר וַיַּעֲזֹר וַיְרוּמֶם וַיַּגְדֵּל וַיַּנְשֵׂא לְמַעַלָּה אֶת־אֲדוֹנָיֵנוּ

אָבִי הַמְּדִינָה

אַלְעֶקְסַאנְדֶּר הַשֵּׁנִי

קִיסַר לְמְדִינֹת רוֹסְיָא וּמֶלֶךְ לְמְדִינַת פּוֹלִין יְרוּס הַדּוֹד .

עִם הַגְּבִירָה הַקְּסָרְיָה הַמְּלֶכָה הַנְּצַבֶּת לַיְמֵינוּ .

בִּיקְרַת תִּפְאָרְתָּהּ

מֵאֲרִיא אַלְעֶקְסַאנְדֶּרֶא וּנְאָ

עִם בָּנָם הַיָּקָר וְהַנְּשֵׂא יוֹרֵשׁ עֵצֶר

אַלְעֶקְסַאנְדֶּר אַלְעֶקְסַאנְדֶּרֶא וַיִּטִּין

עִם כָּל מְשֻׁפָּחַת הַקִּיסַר הַרְמָה וְהַנְּצַאָה .

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתְיַחֵז וַיִּשְׁמְרֵהוּ וּמִכָּל
צָרָה וַיַּגִּן וַיַּגִּן וַיַּגִּן וַיַּגִּן וַיַּגִּן וַיַּגִּן וַיַּגִּן וַיַּגִּן וַיַּגִּן וַיַּגִּן
שׁוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְּנֶה יִצְלִיחַ . מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת
לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל . בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ הַנְּשֵׂע
יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבִמְח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן
וְנֹאמֵר אָמֵן :

MODLITWA

za Panującego i Rodzinę Jego.

Hanosen. (*) Ten co Panującym zwycięstwo, a pomażancom władzę udziela, którego Państwo jest Państwem Wszczęświatów, który służy Swego Dawida od miecza niszczącego wybawił, który drogę toruje na morzu, a ścieżkę wśród wód burzliwych, oby błogostawił i strzegł, osłaniał i wspierał, wyniósł i wywyższył wielkość i sławę Pana naszego, Ojca Kraju,

NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II°

CESARZA WSZECH ROSSYJ I KRÓLA POLSKIEGO

Majestat którego oby się wzmaczał!

NAJJAŚNIEJSZĄ JEGO MAŁŻONKĘ

CESARZOWĄ I KRÓLOWĘ

MARYĘ ALEXANDRÓWNĘ

CESARZEWICZĄ NASTĘPCĘ TRONU

WIELKIEGO XIĘCIA

Alexandra Alexandrowicza,

wraz z całą Dostojną i Wysoką Rodziną Cesarską. Oby Król nad wszystkimi królami w miłosierdziu Swojem przedłużył życie ulubionego Monarchy, oby go strzegł i zbawił od wszelkiego ucisku, smutku i kłes, ludy upokorzył pod berło Jego, nieprzyjaciół przed Nim obalił i oby szczęście Mu towarzyszyło wszędzie gdzie się zwróci.

Oby Król nad wszystkimi królami w miłosierdziu Swojem natchnął serce Jego i serca wszystkich Jego doradców i dworzan przychylnością i dobroczynnością względem nas i całego Izraela. Oby za dni Jego i za dni naszych wybawionym został Jehudah, a Izrael oby mieszkał w bezpieczeństwie i wróci Zbawiciel do Syonu. Oby Ci się tak spodobało — i mówny: Amen!

ברכת החדש

מברכין החדש בשבת שלפני ר"ח

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתחדש
עלינו את החדש הזה למזכה ודברכה ותתן לנו תייב
ארוכים חיים של שלום חיים של מזכה חיים של ברכה
חיים של פרנסה חיים של חלוץ עצמות חיים שיש בהם
יראת שמים ויראת חמא חיים שאין בהם פושעה וכלמה
חיים של עשר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת
שמים חיים שימלאו משאלות לבנו למזכה אמן סלה :

חן מי שעשה נסים לאבותינו ונאל אותם מעבודת
לחרות . הוא יגאל אותנו בקרוב ויקבץ נדחינו מארבע
בגפות הארץ . תברים כלי ישראל ונאמר אמן :

החן לוקח ס"ת בידו ומכריז

ראש חדש (פלוגי) יהיה ביום (פלוגי) הבא (הבאים) עלינו ועל כל
ישראל למזכה :

חן וקהל יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו
בית ישראל . לחיים ולשלום . לששון ורשמחה . לישועה
ולנחמה . ונאמר אמן :

סדר הזכרת נשמות

מזכירין נשמות הנקברין באותו השבועה .

אין מזכירין הנשמות בימים שבתול א"א תתנו , ולא בשבת שמברכין החדש
תוך ס"ח אייר , סיון ואב .

(לזכר) אל מלא רחמים שוכן במרוזים המציא מנוחה
נכונה בצל כנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים
כוזר

151 NABOŻEŃSTWO PORANNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

BŁOGOSŁAWIENSTWO NOWEGO MIESIĄCA. (*)

(W Sobotę przed pierwszym każdego miesiąca Księtycowego.)

Jehi racon. Oby było wolą Twoją, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych, odnowić dla nas miesiąc przysły na szczęście i na błogosławieństwo, przeznaczyć nam długie życie, życie w pokoju, życie w szczęściu, życie w błogosławieństwie, życie w dostatku, życie w pełnym zdrowiu, życie odraczające się bojaźnią Boga i odrazą od grzechu, życie bez wstydu i sromu, życie w bogactwie i zaszczytach, życie pełne miłości Zakonu i bojaźni Boga, życie, w któremby się ziściły życzenia serca naszego ku dobru naszemu. — Amen. — Selah! —

(Kantor.)

Mi sheasah. (*) Ten, co dla ojców naszych cuda dokonywał i wyswobodził ich z niewoli na wolność, oby nas rychło wyswobodził i zgromadził wygnańców naszych z czterech krańców ziemi, by skojarzyć Izrael cały — i mówmy: Amen!

(Kantor bierze Rodały i ogłasza:)

Początek miesiąca N. przypada na — (i nazajutrz) który (które) nadejdzie (nadejdą) dla nas i dla całego Izraela na szczęście.

(Kantor i Lud.)

Oby Święty, błogosławiony On, odnowił go dla nas i dla całego Swego ludu domu Izraela na życie i na pokój, na radość i na uciechę, na zbawienie i na pocieszenie — i mówmy: Amen!

PORZĄDEK WSPOMNIENIA DUSZ ZMARŁYCH.

(Następujące modlitwy nie odmawiają się w takich Sobotach, kiedy z innego powodu w dniu poprzednim nie odmawia się modlitwy błaganej Tachnun, ani w Soboty, kiedy się odbywa błogosławieństwo nowego miesiąca, wyjąwszy miesięcy: Ijar, Sywan, Ab.)

MODLITWA

za duszę zmarłych w ciągu tygodnia.

El male. Boże pełen litości, panujący na wysokościach! obdarz trwałym wypoczynkiem, pod skrzydłami Swego mojestatu, w stopniu świętych i niepokalanych, jaśniejących.

כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ מְזוּהָרִים אֶת־נִשְׁמַת (פ'כ"ט) שֶׁהֵלֵךְ לְעוֹלָמוֹ
בְּעֵבֹר (שפ"ב) נָדַר צְדָקָה בְּעַד הַזֹּכֶרֶת נִשְׁמַתוֹ . לָכֵן בַּעַל
הַרְחָמִים יִסְתִּירָהּ בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וַיִּצְרֹר בְּצִרּוֹר
הַחַיִּים אֶת־נִשְׁמַתוֹ יי הוא נִחְלָתוֹ בְּגֹן עֵדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתוֹ
וַיְנַח בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבוֹ וְנֹאמַר אָמֵן :

(לנכבה) אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים הַמְצִיא מְנוּחָה
נְכוֹנָה בְּצֶל כְּנָפֵי הַשְּׁכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוֹשִׁים וּמְזוּהָרִים כְּזוֹהַר
הַרְקִיעַ מְזוּהָרִים אֶת־נִשְׁמַת הָאִשָּׁה מֵרַת (פ'כ"ט) שֶׁהֵלְכָה
לְעוֹלָמָה בְּעֵבֹר (שפ"ב) נָדַר צְדָקָה בְּעַד הַזֹּכֶרֶת נִשְׁמַתָּה
לָכֵן בַּעַל הַרְחָמִים יִסְתִּירָהּ בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת־נִשְׁמַתָּה יי הוא נִחְלָתָה בְּגֹן עֵדֶן תִּהְיֶה
מְנוּחָתָה וְתַנּוּחַ עַל מִשְׁכְּבָהּ בְּשָׁלוֹם וְנֹאמַר אָמֵן :

אֵב הַרְחָמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים . בְּרַחֲמָיו הֶעֱצוּמִים . הוּא
יִפְקֹד בְּרַחֲמִים . הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים . קְהֵלוֹת
הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְרִשְׁת הַיָּם . הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים
בְּחַיִּיהֶם וּבְמֻזָּתָם לֹא נִפְרְדוּ . מִנְּשָׁרִים קָלוֹ וּמֵאֲרִיזוֹת נִבְרוּ .
לְעִשׂוֹת רִצּוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ צוּרֵם . יוֹגֵרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה . עִם
שָׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם . וַיִּנְקוּם מֵאֲוִיבָנוּ (נ"י לעינינו) נִקְמַת דָּם
עֲבָדָיו הַשְּׁפוּדִים : כְּפָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים . הַרְגִינוּ
גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם . וְנִקְּם יֹשִׁיב לְצִרּוֹ וּכְפָר
אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ : וְעַל יְדֵי עֲבָרֶיהָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר . וְנִקְּמֵתִי
דָּמָם לֹא נִקְּמֵתִי . וַיִּי שׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן : וּבְכַתְּבֵי הַקֹּדֶשׁ נֹאמַר .

למה

jak blask niebios, duszę N. N., który zeszedł z tego świata, dla tego, że ślubował ofiarę za wspomnienie duszy jego. Oby spoczywał w raju. Niechaj więc Pan miłosierdzia ostłoni go na wieki pod ostłoną swych skrzydeł i wieczném życiem uszczęśliwi jego duszę. Oby Wiekuisty był jego udziałem i oby spoczywał na łożu swoim, w pokoju. Amen!

(Dla Kobiet.)

El male. Boże pełen litości, panujący na wysokościach! obdarz trwałym wypoczynkiem, pod skrzydłami Swego majestatu, w stopniu świętych i niepokalanych, jaśniejących jak blask niebios, duszę N. N., która zeszyła z tego świata, dla tego, że ślubowała ofiarę za wspomnienie duszy jój. Oby spoczywała w raju. Niechaj więc Pan miłosierdzia ostłoni ją na wieki, pod ostłoną Swych skrzydeł i wieczném życiem uszczęśliwi jój duszę. Oby Wiekuisty był jój udziałem i oby spoczywała na łożu swoim, w pokoju. Amen!

Aw harachmim. (*) Ojczy miłosierdzia panujący na wysokościach, wspomnij w wielkości miłosierdzia Swojego, owych pobożnych, rzetelnych i nienagannyh w świętych zhorach, którzy życie oddali na poświęcenie imienia Twojego, którzy, kochani i miłowani za życia, po śmierci nawet się nie rozłączyli, którzy byli szybcsi jak orły i silniejsi jak lwy w wykonywaniu woli swojego Pana i życzenia swojej Opoki. Oby Bóg nasz wspomniał ich na dobre z innymi pobożnymi tego świata i wywarł Swą zemstę na nieprzyjaciółtach naszych za przelaną krew sług Jego. Jak napisano w Zakonie Mojżesza, męża Boskiego: radujcie się narody, lud jego, bo zemści się za krew sług Swoich i zemstą odpłaci się Swym wrogom i zemści się za ziemię Swoją, za lud Swój. A przez ręce sług Twoich proroków napisano tak: zemszczę się za krew ich niepomszczoną, Ja Wiekuisty, który panuje w Syonie. I w świętych pismach mówiono:

לְמַה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִי־הָאֱלֹהִים: יִדְעוּ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמָנוּ
 בְּדַם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ: וְאֹמֵר כִּי הוֹרֵשׁ דְּמַיִם אוֹתָם וְזָכַר לָאֱלֹהִים
 שְׁכַח צַעֲקַת עַבְדָּיו: וְאֹמֵר יָדִין בְּגוֹיִם מִלֵּא גּוֹיֹת מִחֵץ רֹאשׁ
 עַל אֶרֶץ רַבָּה: מִצַּחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתַּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ:
 אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ עוֹד יִהְלִלְךָ סֵלָה: אֲשֶׁרֵי הָעוֹלָם
 שִׁכְּבָה לִזְמַן אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיחָה אֱלֹהָיו:

סמח תהלה לדוד ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמן
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יָוָם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלֵלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד
 כְּדוֹל יְהוָה וּמִהַלֵּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֵקֶר: הוֹדוּ לַדָּוִד
 יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגְדֹּדוּ: הִדְר כְּבוֹד הַיּוֹדֶה וְדַבֵּר
 גִּבּוֹרֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹז גּוֹרֵאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֹלְוֹתֶיךָ יִתִּיר
 אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב־טוֹבֶךָ יִבְיָעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ: חַצּוֹ
 וְדַחֲסוּ יְהוָה אֶרֶךְ אַפָּיִם וּגְדוֹל־חֶסֶד: טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו
 עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדֶה יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ יִבְרַכּוּכָה
 כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: קְהוֹלֵי לְבַנֵי הָאָדָם
 גְּבוּרֹתָיו וְכְבוֹד הִדְר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עַלְמֵי
 וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנְּפִלִין
 חֹזֵק לְכָל־הַכּוֹפִיִם: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁפְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן
 לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־דָּבָר
 רְצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחַסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קְרוֹן
 יְהוָה לְכָל־קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאָמֶת: רְצוֹן־יִרְאֵהוּ
 יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־
 כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל יְהוָה יְדַבֵּר

dlę mogą mówić mają narody: a gdzież ich Bóg? niech między narodami się rozgłosi zemsta Twoja, za przelaną krew świąt Twoich. I mówiono: albowiem Ten, co za krew się upomina, wspominał ich, nie przepominał wołania uciśnionych. I mówiono: sędzić będziecie wśród narodów, stosami trupów, zdruzgotanymi czaszkami w ziemi Rabah. Napije się z rzeki nade drogą, i da tego głowę wznieście.

Azre. (*) Szczęśliwi przebywający w domu Twoim, którzy wiecznie Cię uwielbiają. — Selah. — Szczęśliwy lud, który tak się ma, szczęśliwy lud, którego Bogiem Wiekuisty.

PIEŚŃ POCHWALNA DAWIDA. (Psalm 145.)

Wynoszę Cię Boże mój i Królu, błogosławię imię Twoje wiecznie i zawsze. Każdego dnia błogosławię Cię, wychwalam imię Twoje wiecznie i zawsze. Wielkim jest Wiekuisty i wielce wspaniałym, a wielkość Jego niedocieczona. Pokolenie wychwala pokoleniu czyny Twoje, o mocy Twojej opowiadają. Błask sławy wspaniałości Twojej i sprawy cudów Twoich głosić będą. O sile strasznych dzieł Twoich rozprawiają i o wielkości Twojej opowiem. Pamięć o wielkiej dobroci Twojej rozgłaszają i sprawiedliwość Twoją opiewają. Litościwym i miłosiernym Wiekuisty, nie skory do gniewu i wielki w utaskawieniu. Dobrotliwym jest Wiekuisty dla wszystkich, a miłosierdzie Jego nad wszystkimi Jego dziełami. Chwałą Cię Wiekuisty wszystkie twory Twoje, błogosławią Cię pobocznicy Twoi. Chwałę państwa Twego głoszą, o mocy Twojej opowiadają. Aby oznajmić synom ludzkim o mocy Jego i o chwale blasku Jego panowania. Państwo Twoje jest państwem wszystkich wieków, a władza Twoja przez wszystkie pokolenia. Wiekuisty podiera wszystkich podających i wzrusza wszystkich upokorzonych. Oczy wszystkich Ciebie oglądają, bo Ty dajesz im strawę w czasie właściwym. Otwierasz rękę Swoją i nasycasz życzliwością wszystko żyjące. Sprawiedliwym jest Wiekuisty w wszystkich Śwyc drogach, i łaskawym w wszystkich czynach Swoich. Blizkim jest Wiekuisty wszystkim, którzy Go wzywają, wszystkim wzywającym Go w prawdzie. Życzenie bojących się Go wykonywa, wołania ich słucha i oczekuje ich. Strzeże Wiekuisty wszystkich miłujących Go, a wszystkich nieprawych występi. Chwałę Wiekuistego opowiadają usta moje.

וַיְבָרֶךְ כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וַאֲנַחְנוּ | נְבָרֶךְ יְיָ
מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

הש"ץ לוקח הספר, להוליכו מן הבימה ולהצניעו בארון הקדש ואומר .

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָרוּךְ :

הקהל עונה הודו' על ארץ וּשְׁמַיִם . וַיִּרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְהַלְלָהּ

לְכָל־חַסִּידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ :

ליו"ט כשתל בתול

לשבת

כֹּס מְזֻמָּר לְדוֹד הָבוּ לַיהוָה

בְּנֵי אֱלֹהִים הָבוּ לַיהוָה

כְּבוֹד וְעוֹ : הָבוּ לַיהוָה

כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה

בְּהַדְרַת־קִדְשׁ : קוֹל יְיָ

עַל־הַמַּיִם אֲרֵי־הַכְּבוֹד הִרְעִים

יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים : קוֹל־

יְיָ בִּפְנֵי קוֹל יְיָ בְּהַיָּר :

קוֹל יְיָ שָׁבַר אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר

יְיָ אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן :

וַיִּרְקְדִים כַּמֹּד־עֵגֶל לְבָנוֹן

וַיִּשְׁרִיזוּ כַּמֹּד בְּנֵי־רַאמִים : קוֹל

יְיָ הַצֵּב הַחַבּוֹת אֵשׁ : קוֹל

יְיָ יַחִיד מְדַבֵּר יַחִיד יְיָ

מְדַבֵּר קִדְשׁ : קוֹל יְיָ |

יְחַלֵּל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרֹת

וּבַהִיכֹל

כֹּס מְזֻמָּר לַיהוָה

הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיִּשְׁבִּי

בָּהּ : כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יִסְדָּהּ

וְעַל־נְהַרֹת יְכוֹנְנָהּ : מִי יַעֲלֶה

בְּתֵר יְיָ וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם

קִדְשׁוֹ : נָקִי כַפַּיִם וְכֵר לִבִּב

אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ

נַפְשֵׁי ק' וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַדְמָה :

יִשְׂא בְּרִכָּה מֵאֵת יְיָ וַיִּצְדָּקָה

מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : יְיָ הוֹר הִרְשׁוֹ

דַּרְשֵׁי ק' מִבְּקָשֵׁי פְּנִיָּה : יִיָּקֵב

סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרַיִם | רֵאשִׁיכֶם

וְהַנְּשֹׂא פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבוֹא

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ

הַכְּבוֹד יְיָ עֲזוֹ וְגִבּוֹר

יְיָ גִבּוֹר מְלַחֲמָה : שְׂאוּ

שְׁעָרַיִם

a wszelkie ciało niech chwali święte imię Jego wiecznie i zawsze. My zaś błogosławmy Boga od dziś aż na wieki. Hallelujah!

(Kantor podczas wniesienia Rodałów do Arki.)

Jehalelu. Niech wychwalają imię Wiekuistego, bo wyższonóm jest imię Jego samo.

(Lud.)

Hodo. Wspaniałość Jego na ziemi i w niebie. I wzniośł potęgę ludu Swego, na sławę Swych pobożnych, synów Izraela, ludu doń zbliżonego. Hallelujah!

(Na Sobotę.)

Mizmor ledawid. (*Psalm 20.*) Pieśń Dawida. Złóćcie Wiekuistemu, mocarze ziemi, złóćcie Wiekuistemu chwałę i majestat — złóćcie cześć imieniu Wiekuistego, korzcie się Wiekuistemu w wspaniałej świątyni. Głos Wiekuistego rozlega się nad wodami, Bóg zaszczytu zagrzmał, Wiekuisty nad potężnymi wałami. Głos Wiekuistego to siła, głos Wiekuistego to majestat, głos Wiekuistego druzgocze cedry, zdruzgotał Wiekuisty cedry Libanu. Podskakiwały jak cielce, Libanon i Szyryon jak młode bawoły. Głos Wiekuistego rzuca płomienie ogniste, głos Wiekuistego wstrząsa pustynią, Wiekuisty wstrząsa pustynią Kadesz. Głos Wiekuistego ostabia dęby, ogałaca bory,

(Na Święta przypadające w dni powazednie.)

Ledawid. (*Psalm 24.*)

Pieśń Dawida. Wiekuistego jest ziemia i co ją napelnia, świat i mieszkańcy jego. Albowiem On nad morzami ją założył i nad rzekami ustalił. Kto wnijść może na górę Wiekuistego? Kto stawac może na świętém Jego miejscu? Ten, co czystych rąk i niepokalanego serca, którego dusza nie unosi się fałszem, który nie przysięgł na oszustwo. Ten odbierze błogosławieństwo od Wiekuistego i łaskę od Boga swego wybawienia. Takim jest pokolenie ubiegających się za obliczém Twojém, pokolenie Jakóba. — Selah! — Wzniesćie bramy głowy swoje, wzniesćie się odwieczne podwoje i niech wnijdzie Król sławy. Któż to owym Królem sławy? Wiekuisty potężny i silny, Wiekuisty potężny w boju! Wzniesćie bramy

וּבְהִיפָּלֵל כָּל־אָמֵר כְּבוֹד : שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיבִים וְשֹׁאֵר
 יְהוָה לְמַפְדֵּל יִשָּׁב וְיִשָּׁב יְהוָה פָּתַח עֲדָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ
 מֶלֶךְ רְעוּלָה : יְהוָה עַד לְעַמּוֹ חֲכָמוֹת : מִי חַיָּא זֶה מֶלֶךְ
 יִתֵּן יְהוָה וְיִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
 בְּשָׁלוֹם : הַכְּבוֹד סֵלָה :

כשמחזירין הספר לארון הקדש אומרים.

וּבְנִחָה יֹאמֶר שׁוֹכֵה יְהוָה רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל : קוּמָה
 יְהוָה לְמְנוּחָתְךָ אֲתָה וְאַרְצוֹן עֲזָךְ : כְּתִיבָה יִלְבָּשׁוּ־עֲדָךְ
 תְּחִסְדֶיךָ יִרְגְּנוּ : בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֶל־תֵּשֵׁב פְּנֵי מִשְׁחָה :
 כִּי גָּסַח מִזֶּבַע נְתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ : עֵץ חַיִּים
 נָחַד לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֵׁר : וְדַבְרֶיהָ דְרָכֵי־נְעִים
 וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם : הוֹשִׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁאֲבֵת חַדָּשׁ
 יְמֵינוּ בְּכָרֶם : הַשִּׁי' אומר חצי קדיש .

a w Świątyni Jego wszystko głowy swoje, wzniesicie się odgłosi Jego majestat. Wiekuisty panował podczas potopu, Wiekuisty panować będzie jako Król Wszehświata. Wiekuisty obdarzy lud Swój majestatem, Wiekuisty pobłogosławi lud Swój pokojem. | wieczne podwoje i niech wnijdzie Król sławy. Któż to owym Królem sławy? Wiekuisty Zastępów, On to owym Królem sławy. — Selah! —

(Przy wniesieniu Rodałów do Arki.)

Uwnucho. A gdy spuszczone (Arkę), mówił Mojżesz: Spocznij Wiekuisty wśród mnogich tysięcy Izraela. Wnijdź Wiekuisty na spoczynek Swój, Ty i Arka Twój wspaniałości. Kapłani Twoi odziewają się sprawiedliwością, a pobożni Twoi pienie zanucą. Dla sługi Twójego Dawida nie usuń Twego pomazańca. Albowiem zbawienną naukę wam dałem, Zakonu mojego nie opuszczajcie. Drzewem życia on dla trzymających się go, a podpierający go, to szczęśliwy. Drogi jego są drogami przyjemności, a wszystkie jego ścieżki pokojem. Zwróć nas znowu ku Sobie, Wiekuisty, a powrócimy, odnawiaj dni nasze, jak za czasów przeszłości.

(Kantor mówi Kadysz skrócony, str. 73.)

תפלת מוסף לשבת

ולשבת וראש חדש

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לֵאלֹהֵינוּ :

אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַגּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
חוֹזֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בַּעֲשֵׂית מַלְךְ לַחַיִּים מַלְךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים . וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים .
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מַלְךְ עֲזוּר וּמְשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אֲבֹרָהּם :
אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
מְשִׁיב

MODLITWA DODATKOWA

na Sobotę i na Sobotę przypadającą na początek
miesiąca.

Ki szem. (*) Gdy imienia Wiekuistego wzywam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

(Na dziesięć-dni pokuty.)

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie Boże życia.

Królu wspomagający, wybawiający i zastaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

בחורף, משמיני עצרת עד יום ראשון של פסח אומרים משיב הרוח.

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמַזְרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
לִישִׁינֵי עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָת וּמִי רוֹמֵם לְךָ מַלְאָךְ
מִמֵּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

בעש"ט מ' כמ' אב ה'רחמים זוכר יצוריו לחיים ב'רחמים :

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים : °)

אתה

°) קדושה לשליח צבור

חזן

נְעֲרִיצָה וְנִקְדֵי יִשְׁשֶׁה פְּסוּד (שבל) שִׁיחַ שְׂרָפֵי קֶדֶשׁ הַמְּקַדְּשִׁים
שָׂמַךְ בְּקֶדֶשׁ פְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָה וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַד :

קהל וחזן

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת

מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

חזן

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשֻׁרְתֵי שׂוֹאֵלִים זֶה לְזֶה אֵת
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ . לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ :

קהל וחזן

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמַקְּמוֹ :

ממקומו

(Podczas zimy, t. j. od ósmego dnia Święta Szalasów do pierwszego dnia Paski dodaje się:

Powiewający wiatrem i spuszcający deszcz.) (*)

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wiel-
kiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych,
rozwiązujący uwięzionych i dotrzymujący wiarcę spoczywającym
w ziemi. Któż jak Ty mężem wszebsilnym? Któż podobnym
Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych
i dozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

(Na dziesięć dni pokuty.)

Któż jak Ty ojcem miłosierdzia, wspominającym twory
Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź po-
chwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych! *)

*) **Kedusah dla Kantora.**

(Kantor.)

Ubóstwiać i poświęcać Cię będziemy, jak w zborze uwiel-
bienie świętych Serafów, poświęcających imię Twoje w świętości,
jak napisano przez proroków Twoich: I zawołał jeden do dru-
giego, mówiąc:

(Kantor i Lud.)

Święty, Święty, Święty, Bóg Zastępów, pełną jest ziemia
cała Jego majestatu.

**Kadosz, Kadosz, Kadosz, Adonaj Cebaoth melo kol
ha-arec kewodo.**

(Kantor.)

Majestatu Jego pełen świat, słudzy Jego odzywają się jeden
do drugiego: gdzie miejsce majestatu Jego? a na przeciwko
stojący odpowiadają: „Pochwalony.“

(Kantor i Lud.)

Chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie!

Barach Kewod Adonaj mimkome.

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
 פלה : ברוך אתה יי האל (בעשׂי'ת המלך) הקדוש :
 תכנת

חון

ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו
 ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים :

קהל וחון

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

חון

אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו .
 והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל יחי להיות לכם
 לאלהים :

קהל וחון

אני יי אלהיכם :

לי אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ : והיה
 יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :

חון ובדברי קדשך כתוב לאמר .

קהל וחון ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

חון לדור ודור נגיד גדלה ונצח נצחים קדשתך
 נקדיש ושבתך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך
 גדול וקדוש אתה : ברוך אתה יי האל (בעשׂי'ת המלך) הקדוש :

Atha Kadosz. Tyś świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Święty.

(Na dziesięć dni pokuty.)

(Królu Święty!)

(Kantor.)

Z siedziby Swojej skłoni się On ku nam w miłosierdziu i ułaskawi lud, który w miłości uznaje Jedność imienia Jego wieczór i rano, każdego dnia bezustannie dwa razy mówiąc: „Szema.“

(Kantor i Lud.)

Śluchaj Izraelu, Wiekuisty Bóg nasz, Wiekuisty jest Jedyny!
Szema Jisrael Adonaj Elohehu Adonaj Echod.

(Kantor.)

Jedynym On Bóg nasz, On ojcem naszym, On królem naszym, On wybawicielem naszym, i On objawi nam po raz drugi wobec wszelkiego żyjącego: „Będę wam Bogiem!“

(Kantor i Lud.)

Jam Wiekuisty Bóg wasz!

Ani Adonaj Elohechem.

(Na święto.)

O potężny, Wiekuisty, Panie nasz, którego uwielbiamy, jakże wzniosłe jest imię Twoje po całej ziemi. I stanie się Wiekuisty Królem na całej ziemi, dnia owego będzie Wiekuisty jeden, a imię Jego Jedyny.

(Kantor.)

A w świętych pismach Twoich napisano:

(Kantor i Lud.)

Wiekuisty panować będzie wiecznie, Bóg Twój, o Syonie, od pokolenia do pokolenia. — Hallelujah! —

(Kantor.)

Od pokolenia do pokolenia opowiadać będziemy o Wielkości Twojej i przez wszystkie wieki uznawać będziemy świętość Twoją a wstawienie Ciebie, Boże nasz, nie zejdzie z ust naszych a nigdy, albowiem Ty jesteś Królem wielkim i świętym. Bądź pochwalonym Wiekuisty Boże Święty.

Na dziesięć dni pokuty:

Królu Święty.

תִּכְנֶנָּה שֶׁשָׁבַת רָצִיתָ קִרְבָּנוֹתֶיהָ . צוֹיֹת פְּרוֹשִׁיהָ עִם
 סְדוּרֵי נִסְכֶיהָ . מְעַנְיָה לְעוֹלָם כְּבוֹד יִנְחֶלוּ . מוֹעֲמֶיהָ חַיִּים
 זָכוּ . וְגַם הָאוֹתֵבִים דְּבָרֶיהָ גְּדֹלָה בְּחָרוּ . אִזּוּ מִסִּינֵי נִצְטַו
 עָלֶיהָ . וְתִצְוֶנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קִרְבָּן מוֹסֵף שֶׁשָׁבַת
 בְּרָאֵי . יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַמְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ . וְשֵׁם נַעֲשֶׂה
 לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסְפִים
 כְּהַלְכָתָם : וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם הַשֶּׁשֶׁבַת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
 לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁשָּׁפַתְבָּתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
 עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר :

וביום

לשבת וראש חדש

אֶתְּהָ יִצְרָתָ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם כְּלִיתָ מְלֹאכְתְּךָ בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי אֶהְבֵּת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת
 וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָ : וְתִתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 שְׂפָתוֹת לְמִנוּחָה וְרֵאשֵׁי תְּדוּשִׁים לְכַפְרָה . וּלְפִי שְׁחַמְאֵנוּ
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ תְּרַבֵּה עֵירָנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ
 וְגָלָה יִקְרָנוּ וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיִּינוּ . וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים
 לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
 שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ . יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
 וְתַמְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ

תמידים

***) Tikanta.** (*) Tyś ustalił Sabat, przyjmowałeś jego ofiary, nadałeś objaśnienia jego i porządek libacyj. Lubujących się nim zawsze zaszczyt udziałem, używający go dostępują długiego życia, a upodobających sobie jego przepisy udziałem jest rozkosz. Jeszcze na Synaju nakazany im został, i przykazałeś nam, **Wiekui**sty, **Boże nasz**, ofiarować w nim ofiarę dodatkową Sabatu jak wypada. Oby było wolą Twoją, **Wiekui**sty, **Boże nasz** i **Boże ojców naszych**, wprowadzić nas w radości do ziemi naszej i przeszczepić nas w granicach naszych, a tam złożymy Ci ofiary obowiązkowe, ofiary nieustające wedle ich porządku a dodatkowe wedle przepisu. I także dodatkową ofiarę dnia Sabatu dzisiejszego przygotowujemy i przywieziemy przed Ciebie w miłości, wedle rozkazu Twój woli, jak napisałeś nam w Zakonie Swoim, przez **Mojżesza** sługę Swojego z ust majestatu Swojego, jak mówiono:

***)** (W Sabat przypadający w początku miesiąca, zamiast Tikanta, mówi się:)

Atah. (*) Ty w odwiecznych czasach stworzyłeś świat Swoj, dokonałeś pracy Swojej dnia siódmego, umiłowawsz nas, upodobałeś nas sobie, wyniosłeś nad wszystkie narody, poświęciłeś nas Swemi przykazaniami, przywiązałeś nas, **Królu nasz**, do Swojej służby, a wielkiem i świętym imieniem Swojem nas mianowałeś. I dałeś nam w miłości Swojej, **Wiekui**sty, **Boże nasz**, Sabaty na odpoczynek, a początki miesiący na przebaczenie. A iżśmy grzeszyli przed Tobą my i ojcowie nasi, zniszczonem zostało miasto nasze, spustoszał dom świątyni naszej, znikł nasz blask i odjęta została wspaniałość od domu życia naszego, i nie możemy wypełniać obowiązków naszych w wybranym przez Ciebie domu, w domu wielkim i świętym, imieniem Twojem mianowanym, z powodu ręki wyciągniętej nad świątynią Twoją. Oby było wolą Twoją, **Wiekui**sty, **Boże nasz** i **Boże ojców naszych**, wprowadzić nas w radości do ziemi naszej i przeszczepić nas w granicach naszych, a tam przygotowujemy przed Tobą ofiary nasze obowiązkowe, nieustające

וביום השַׁבָּת שְׁנַיִם-כָּבָשִׁים בְּגֵי-שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנַיִ
 עֲשָׂרָנִים סֵלֶת מְנַחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֵלֶת שַׁבָּת
 בְּשֶׁפְתוֹ עַל-עֵלֶת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :

יִשְׁמְחוּ בַּמִּלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג עִם מְקַדְּשֵׁי
 שְׁבִיעֵי כָּדָם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִשׁוֹבֵבְךָ . וּבְשִׁבְעֵי רְצִיַת-כּוֹ
 וְקַדְשֵׁתוֹ חֲמֻדַת יָמִים אוֹתוֹ קְרֵאתָ וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :
 אֱלֹהֵינוּ

לשבת וראש חדש

תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם : וְאֵת-מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וַיּוֹם רֵאשִׁי הַחֲדָשׁ הַזֶּה גַּעֲשֵׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שַׁבְּתֻבָּת עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַד-יְדֵי מִשָּׁה
 עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר :

וביום השַׁבָּת שְׁנַיִם-כָּבָשִׁים בְּגֵי-שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנַיִ
 עֲשָׂרָנִים סֵלֶת מְנַחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֵלֶת שַׁבָּת
 בְּשֶׁפְתוֹ עַל-עֵלֶת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּגֵי-בָקָר
 שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׁים בְּגֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם :
 וּמְנַחְתָּם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְבַר שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפָר וְשְׁנַיִ
 עֲשָׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרֹן לֶכֶבֶשׂ וַיִּין כְּנִסְכּוֹ וְשִׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנַיִ
 תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם :

יִשְׁמְחוּ בַּמִּלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג עִם מְקַדְּשֵׁי
 שְׁבִיעֵי . כָּדָם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִשׁוֹבֵבְךָ . וּבְשִׁבְעֵי רְצִיַת-כּוֹ
 וְקַדְשֵׁתוֹ חֲמֻדַת יָמִים אוֹתוֹ קְרֵאתָ . וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :
 אֱלֹהֵינוּ

Uwajom. A dnia Sabatu, dwa jagnięta roczniaki, bez wady i dwie dziesiąte (efah) mąki przedniej, na dań pomieszaną z oliwą i libacyą jego. Całopalna każdego Sabatu oprócz całopalnej nieustającej i jój libacyi.

Jiszechu. Niech się cieszą panowaniem Twojem przestrzegający Sabatu i nazywający go rozkoszą. Lud święcący dzień siódmy, wszystek się nasyci i lubować się będzie Twoją obfitością, bo dzień siódmy upodobałeś Sobie i poświęciłeś go, rozkoszą dni go nazwałeś, pamiątką dzieła stworzenia.

(Na Sabat przypadający w początku miesiąca.)

wedle ich porządku i dodatkowo wedle przepisu. A ofiary dodatkowe dnia Sabatu tego i dnia początku miesiąca tego przygotować i ofiarować Ci będziemy z miłością wedle rozkazu Twój woli, jak przepisałeś nam w Zakonie Swoim przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, z ust majestatu Twojego, jak mówiono:

Uwajom. A dnia Sabatu, dwa jagnięta roczniaki, bez wady i dwie dziesiąte (efah) mąki przedniej na dań pomieszaną z oliwą i libacyą jego. Całopalna każdego Sabatu, oprócz całopalnej nieustającej i jój libacyi. (Oto jest ofiara Sabatu i ofiara początku miesiąca, jak mówiono:*) (*)

Uwerasze. A w początkach miesiący waszych ofiarować macie całopalną Wiekuistemu, cielców młodych dwa, barana jednego, jagniąt roczniaków siedm bez wady.

Uminchasam. A dań ich i libacye ich jak mówiono: trzy dziesiąte (efah mąki) do każdego cielca, dwie dziesiąte do każdego barana i jedna dziesiąta do każdego jagnięcia, tudzież wina na libacyą i kozła na odpuszczenie i dwa ofiary nieustające wedle przepisu.

Jiszechu. Niech się cieszą panowaniem Twojem przestrzegający Sabatu i nazywający go rozkoszą. Lud święcący dzień siódmy, wszystek się nasyci i lubować się będzie Twoją obfitością, bo dzień siódmy upodobałeś Sobie i poświęciłeś go, rozkoszą dni go nazwałeś, pamiątką dzieła stworzenia.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנּוּחֵתָנוּ קְדֻשָּׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִשׁוּבְךָ וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ וְיִשְׁחַר לָבָנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שִׁבְתָּ קְדֻשָּׁךָ וַיְנַחֵנוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי
 שְׁמֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ הַשְּׁבֵת :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם . וְהַשֵּׁב
 אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ :
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

בשעה שהחזן אומר מוֹדִים,
 אומרים הקהל מוֹדִים וְדַבְּנוּ

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּר
 חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 לְדוֹר

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ

לשבת וראש חודש

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנּוּחֵתָנוּ וְחִדָּשׁ עֲלֵינוּ
 בַּיּוֹם הַשְּׁבֵת הַזֶּה אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְמַבְּהָ וּלְבִרְכָה . לְשִׁשּׁוֹן
 וְלִשְׂמִיחָה . לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה . לְפִרְנֶסֶה וּכְלִכְלָה . לְחַיִּים
 וּלְשָׂלוֹם . לְמַחִילַת חַטָּא וּלְסְלִיחַת עֲוֹן (בשנת העֶבֶר וּלְכַפֶּרֶת
 פֶּשַׁע) : כִּי בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּתוֹרַת מִכָּל הָאֲמוֹת וְשִׁבְתָּ קְדֻשָּׁךָ
 לָהֶם הוֹדַעְתָּ וְחִקִּי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבַּעְתָּ : בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מִקְדָּשׁ הַשְּׁבֵת וַיִּשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים :

רצה ומדים וכו'

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych, miej upodobanie w naszym spoczynku, poświęć nas Swojami przykazaniami i daj nam udział w Zakonie Swoim, uasyć nas Swoją obfitością, usiesz nas Swém zbawieniem, oczyść serce nasze, byśmy Ci służyli w prawdzie i dozwól nam używać, Wiekuisty, Boże nasz, w miłości i przychylności świętego Twojego Sabatu, by w nim spoczywał Izrael święcący imię Twoje. Bądź pochwalony Wiekuisty, poświęcający Sabat.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swojego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela, ludu Twojego.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od po-

(Podczas gdy Kantor mówi oboczną modlitwę lud mówi następującą:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych,

(Na Sabat przypadający w początku miesiąca.)

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych, miej upodobanie w spoczynku naszym i odnawiaj dla nas w dniu tym Sabatu, miesiąc ten na szczęście i na błogosławieństwo, na radość i uciechę, na zbawienie i pocieszenie, na utrzymanie się i wyżywienie, na życie i pokój, na zmazanie błędów i na przebaczenie grzechów (w roku przestępnym dodaje się: i na odpuszczenie przestępstw) (*), bo lud Swój Izraela wybrałeś z pośród wszystkich narodów, święty Swój Sabat im oznajmiłeś i ustawy początków miesiący dla nich ustanowiłeś. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże poświęcający Sabat, Izraela i początki miesiący.

(Następnie mówi się: Receh, Modim i t. d.)

לְדוֹר וָדוֹר • גִּזְרֵה לְךָ	אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר
וְנִסְפָּר תִּהְיֶה • עַל חַיֵּינוּ	יִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נְשֻׁמוֹתֵינוּ	וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַמְּקוּדוֹת קָדְךָ וְעַל נַפְשְׁךָ	וְהַקְדוּשָׁה עַל שְׁהַחַיִּיתָנוּ
שֶׁבְכָל־יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל	וּקְיָמָתָנוּ כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַקְיָמָנוּ
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל־	וְתַאֲסוּף גְּלוֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
עַתָּה עָרַב וּבָקֵר וְצִדְדֵי	קַדְשְׁךָ לְשִׁמְרַת חֻקְךָ וְלַעֲשֵׂת
הַטוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ	רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּרַב־שָׁלוֹם
וְהַמְרַתֶּם כִּי לֹא־תִמוּ חַסְדֶּיךָ	עַל שְׂאֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ • בְּרוּךְ
מֵעוֹלָם קִוֵּינוּ לְךָ :	אֵל הַהוֹדָאוֹת :

לחנוכה

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

בַּיָּמִי מִתְתַּיְהוּ בֶן־יִחְזָקָן כַּהֵן גְּדוֹל חֲשֻׁמוֹנָאֵי וּבְנָיו
בְּשַׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל דְּהַשְׁכִּיתָם
הַתּוֹרָתְךָ וְדָהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים עֲמַדְתָּ דָּהֵם בַּעֲת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת־רִיבָם דִּנְתָּ
אֶת־דֵּינָם נִקְמַתְךָ אֶת־נִקְמַתָם מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים
וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִּים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים וְזָרִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל
וְקוֹדֵשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָּה וּפְרָקָן
כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּגִיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת־
הַיְכָלְךָ

kolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twoim ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

Bogiem wszelkiego ciała, Twórcą naszym, Twórcą Wszechświata; błogosławieństwa i dziękczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obyś i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził wygnańców naszych do świętych przedsióneków Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielném, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże dzięków godny.

(Na uroczystość Makabeuszów, Chanukah.) (*)

Za cuda, odkupienie, czyny potęgi, wybawienie i za wojny, które wiodłeś za przodków naszych, w owych dniach o tym czasie.

Za czasów wielkiego Kapłana Matatiasza, syna Jochanana Chasmonaja i synów jego, gdy bezbożne państwo Greckie (a) powstało na lud Twój Izraela, aby wyrugować u niego naukę Twoją i odwozić od ustaw woli Twojej, wtedy Ty w wielkości miłosierdzia Swojego wspierałeś ich w czasie ucisku, ich walkę uważałeś za Swoją walkę, ich sprawę za Swoją sprawę, ich zemstę za Swoją zemstę, wydałeś silnych w ręce słabych, mnogość w ręce mniejszości, nieczystych w ręce czystych, bezbożnych w ręce sprawiedliwych, zbrodniarzy w ręce zajmujących się nauką Twoją, a dla Siebie zdobyłeś wielkie i święte imię na świecie Swoim, i dla ludu Swego Izraela zdziałałeś wielkie wybawienie i odkupienie w dniu owym. A potem weszli synowie Twoi do przybytku domu Twojego, wyprzątali pałac Twój, oczy-

(a) Antyocha Epifana.

הַיְכָלְךָ וּמִתְהַרְוֹ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גִרוֹת בְּתַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ
 וּקְבְּעוּ שְׁמוֹנַת יָמֵי תְּנַבְּהָ אֵלָיו לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ תְּגַדְּלוּ :
 וְעַל־כָּל־כֵּן יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד :

בעשרת ימי תשובה

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִתְהַלְּלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת
 הָאֵל יִשְׁוּעַתְנוּ וְעֲזַרְתְּנוּ סֶלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ
 וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת :

הש"ץ אומר ברכת כהנים .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת
 בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מִשְׁחַת עֲבָדֶיךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי
 אֲהַרֵן וּבְנָיו כַּהֲנָנִים עִם קְדוֹשְׁךָ בְּאָמוּר :

הקהל עונה

חן

יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת אֲבֹתֵינוּ :	יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ :
יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת יִצְחָק :	יֵאָר יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִתְגַּבֵּר :
יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב :	יִשְׂאָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ :
יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ חַיִּים אֲרוּכִים וּבִרְכָה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם .	וְיִשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּרַבְּנוּ אֲבֵינוּ כָּלְנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיֶיךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיֶיךָ נִתְתָּ קָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה

ścili świątynię Twoją i zapalili światła w świętych przysionkach Twoich, i ustanowili te ośm dni Chanukah, by dziękować Ci i wielbić wielkie imię Twoje.

Weal kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławioném i wywyższoném, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Zapisz na życie szczęśliwe wszystkich synów przymierza Swojego.]

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie. — Selah! — I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszechmogący, Zbawco i Pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty „Dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor odmawia błogosławieństwo kapłanów.)

Elohenn. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogosław nas błogosławieństwem potrójném, napisaném w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianém przez usta Aharona i synów jego Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(Kantor.)

Oby Ci Wiekuisty błogosławił i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał Ci obliczem Swojém i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

(Lud.)

Oby się tak stało dla zasług Abrahama.

Oby się tak stało dla zasług Izaaka.

Oby się tak stało dla zasług Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić życia długie i błogosławieństwo na utrzymanie pokoju.

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogosławieństwo, życzliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi, ludowi Swojemu. Błogosław nam, Ojczy nasz, wszystkim wraz, światłem oblicza Swojego, albowiem przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty, do-

וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם . וְמוֹזֵב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ :

בעשרת ימי תשובה

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרָגְסָה מְזֻכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מְזֻבִּים וְשָׁלוֹם . בְּרוּךְ אַתָּה
 יי עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם .

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי
 גַּפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תַּהֲיָה : פָּתַח לִפִּי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גַּפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
 הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחֲשַׁבְתָּם . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיָנְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ .
 לְמַעַן יִחַדְּצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי : יְהִי לְרִצּוֹן
 אֲמִרְיָפִי וְהַגִּיזוֹן לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי : עוֹשֵׂה שָׁלוֹם
 בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְאֲמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶקְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ : וְשֵׁם גַּעְבֻּדְךָ
 בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹקְם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת : וְעֲרְבָה לִּי מִנְחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם בְּיָמֵי עוֹקְם וּבְשָׁנִים מְדָמוֹנִיּוֹת :

הש"ץ אומר קדיש שלם.

אֵין בְּאַלְהֵינוּ . אֵין בְּאַדוֹנֵינוּ . אֵין בְּמַלְכֵנוּ . אֵין
 בְּמוֹשִׁיעֵנוּ : מִי בְּאַלְהֵינוּ . מִי בְּאַדוֹנֵינוּ . מִי בְּמַלְכֵנוּ . מִי
 כַּמּוֹשִׁיעֵנוּ

broczyność i błogosławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi, każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa pokoju i dostatniego utrzymania się, my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty! Twórczo pokoju.]

Bądź pochwalonym Wiekuisty błogosławiący lud Swój Izraela pokojem.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż języka mego od złego a ust moich od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ściagała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczyni to dla imienia Swojego, uczyni dla prawicy Swojej, uczyni dla świętości Swojej, uczyni dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mego przed Tobą, Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrzędził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen!

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

A tam będziemy Ci służyć jak za czasów odwiecznych i jak za lat poprzednich.

I oby przyjemną była Wiekuistemu dań Jehudy i Jerozolimy jak za czasów odwiecznych i za lat poprzednich.

(Kantor odmawia Kadysz cały, str. 78.)

En kaelohenu. (*) Nie masz jak Boga naszego, nie masz jak Pana naszego, nie masz jak Króla naszego, nie masz jak naszego Wybawiciela. Któż jak nasz Bóg, któż jak nasz Pan, któż jak nasz Król, któż jak nasz Wybawiciel.

כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ . נוֹדָה לְאֹדוֹנֵינוּ . נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ .
 נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ . בְּרוּךְ אֹדוֹנֵינוּ . בְּרוּךְ
 מַלְכֵנוּ . בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ . אַתָּה הוּא
 אֹדוֹנֵנוּ . אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ . אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא
 שֶׁהַקָּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קִמְצַת הַסְּפָמִים :

פְּטוּם הַקִּמְצַת הַצָּרִי וְהַצִּפְרוֹן וְהַחֲלֻבָּנָה וְהַלְבוֹנָה .
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה : מוֹר וְקִצְיָעָה שְׁבֻלַת גִּרְדֵּי
 וְכֶרֶם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה : הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם
 עָשָׂר . וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה . וְקִנְמֹן תִּשְׁעָה . בְּרִית בְּרִשִׁינָה
 תִּשְׁעָה קֶבֶץ . יֵין קִפְרִיסִין סָאִין תִּלְתָּא וְקֶבֶץ תִּלְתָּא . וְאִם
 אֵין לֵי יֵין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֹמֶר חוֹרֵין עֵתִיק : מְלַח סְדוּמִית
 רְבַע (הַקֶּבֶץ) . מַעְלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא : רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אִף
 כֶּפֶת הַיִּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא וְאִם נָתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה . אִם חֹסֶר
 אַחַת מִכָּל סְמָנֵיהּ חַיִּב מִיָּתָהּ : רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל
 אוֹמֵר . הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹמֵף מַעְצֵי הַקִּמְצָף : בְּרִית
 בְּרִשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפְרוֹן . כִּדִּי שְׁתֵּהא נָאָה . יֵין
 קִפְרִיסִין שְׁשֹׁרֵין כּוֹ אֶת הַצִּפְרוֹן . כִּדִּי שְׁתֵּהא עוּה . וְהֵלֵא
 מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעוֹרָה
 מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

הַשִּׁיר שֶׁהָקוּיִם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ : בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים . לֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיֹּשְׁבֵי בָהּ :
 בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים . גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר
 קָדְשׁוֹ : בְּשָׁלִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים . אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֵדֹת־אֵל
 בְּמִרְבַּע

Dziękujmy Bogu naszemu, dziękujmy Panu naszemu, dziękujmy Królowi naszemu, dziękujemy Wybawicielowi naszemu. Błogosławiony nasz Bóg, błogosławiony nasz Pan, błogosławiony nasz Król, błogosławiony nasz Wybawiciel. Tyś naszym Bogiem Tyś naszym Panem, Tyś naszym Królem, Tyś naszym Wybawicielem. Tyś to, któremu przodkowie nasi ofiarowali kadzidła wonne.

Pítum. Skład kadzidła był z żywicy, muszli onyxu, galbanu i kadzidła przezroczystego z każdego wagi po siedmdziesiąt maneh. Mirry, kassyi, szpikanardy i szafranu z każdego wagi po szesnaście maneh, kastusu dwanaście, kory cynamonowej trzy. drzewa cynamonowego dziewięć maneh, ługu wyki dziewięć kabów, wina kaprowego trzy seah i trzy kaby, jeżeli nie było wina kaprowego, używano mocnego wina białego. Soli sedomickiej ćwierć kabu, nieco tytuniowej rośliny. Rabi Nathaa mówi także i nieco tataraku z Jordanu, jeżeli włożył nieco miodu, to uczynił je niezdatnym do użycia, a jeżeli opuścił jedną z wszystkich korzeni, zasłużył na śmierć. Rabi Szymeon, syn Gamaliela mówi: żywica, o której mowa, jest tylko to, co spływa z krzewu balsamowego, ługu wykowego używano do sputkaania muszli onyxowej, aby była czystą, wina kaprowego zaś do moczenia w nim muszli onyxowej, aby stała się twardą; do tego i mocz byłby stosownym, ale nie używano go z powodu, że nie wnoszą moczu do przedstonku dla powagi miejscowości.

Haszyr. Śpiewy, które Lewici zwykli odmawiać w domu Świątyni: Dnia pierwszego odmawiać zwykli: Wiekuistemu należy się ziemia i co ją napełnia, świat i mieszkańcy jego. Dnia drugiego zwykli odmawiać: Wielkim jest Wiekuisty i wielce wstawiony, w mieście Boga naszego, na świętej Jego górze. Dnia trzeciego zwykli odmawiać: Bóg jest obecnym w zborze potężnych.

בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט : בְּרִבְעֵי הַיּוֹם אוֹמְרִים . אֵל נְקֻמַּת
 יי אֵל נְקֻמַּת הַזּוֹפִיעַ : בְּחֻמְשֵׁי הַיּוֹם אוֹמְרִים . הֲרַגְנוּ
 לְאֱלֹהִים עֲזוּגָנוּ הֲרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : בְּשֵׁשֶׁי הַיּוֹם אוֹמְרִים .
 יי מֶלֶךְ גִּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יי עֵז הַתְּאֹזֵר אֶת־תְּכוֹן תִּבְלֵ בַל־
 תַּפּוּט : בַּשְּׁבֶת הָיָה אוֹמְרִים . מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבֶת :
 מְזֻמּוֹר שִׁיר לְעֵתִיד לְבֹא . לְיוֹם שֶׁכִּלּוֹ שְׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי
 הָעֲלָמִים :

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי תַנְיִנָא . תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים
 מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם : שְׁנַאֲמַר וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יי וְרַב
 שְׁלוֹם בְּנֵיךְ : אֵל תִּקְרָא בְּנֵיךְ אֶלָּא בְּנֵיךְ : שְׁלוֹם רַב לְאֱהָבֵי
 תּוֹרַתְךָ וְאִין לָמוּ מְכֻשׁוּל : יְהִי־שְׁלוֹם בְּחֵיקְךָ שְׁלֹחַ
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרֶה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן
 בֵּית־יי אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקְשָׁה טוֹב לָךְ : יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי וְיִבְרַךְ
 אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

עלינו . קדיש יהוה .

הַיּוֹם שְׁבֶת קִדְשׁ שָׁבַד הָיָה הַלְלוֹים אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ :
 ואח"כ אומרים מזמור שיר ליום השבת .

שיר היחוד לשבת

אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִחַתָּ . יוֹם הַשְּׁבֶת עַל בֵּן בְּרַכְתָּ :
 וְעַל כָּל פּוֹעֵל תִּהְלָה עֲרוּכָה . חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יִבְרַכּוּכָה :
 בְּרוּךְ יי יוֹצֵר כָּל־עוֹלָם . אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם :
 כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָרֶיךָ . רוּב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ :
 וּבְמִצְרַיִם

sądzi wśród możnych ziemi. Dnia czwartego odmawiać zwykli: Boże zemsty, Wiekuisty, Boże zemsty, zjawiaj się. Dnia piątego odmawiać zwykli: Śpiewajcie Bogu, naszćj sile, grzmijcie Bogu Jakóba. Dnia szóstego odmawiać zwykli: Wiekuisty panuje, odziany wspaniałością, odziany Wiekuisty siłą, uzbraja się, a świat stoi trwale, że się nie zachwieje. W Sobotę zwykli odmawiać: Pieśń na dzień Sabatu. Pieśń dla życia przyszłego, na dzień, który cały jest Sabatem i spoczynkiem, na życie wieczne.

Amar. Rabi Eleazer, syn Rabi Chaninah mawiał: uczeni Zakonu utrzymują pokój w świecie, albowiem mówiono: „A wszyscy synowie twoi nauczeni zostaną od Wiekuistego, a wielkim będzie pokój twych synów.“ Nie należy tu czytać *banajich* (synowie twoi) ale *bonajich* (odbudujący się). Przyjaciele Zakonu Twojego używają pokoju trwałego i nie potykają się. Oby w murach twoich przebywał pokój, a bezpieczeństwo w pałacach twoich. Dla braci moich i przyjaciół moich życzę ci pokoju. Dla domu Wiekuistego, Boga naszego, staram się o twoje szczęście. Wiekuisty udziela moc ludowi Swojemu, Wiekuisty błogosławi lud Swoją pokojem.

Alenu, patrz str. 74. **Kadysz** osierociałych, str. 73.

Dzisiaj jest dzień święty Sabatu, w którym Lewici zwykli byli odmawiać w Świątyni.

Mizmor. Psalm na Sobotę, patrz str. 104.

PIEŚŃ

o Jedności Boga na Sobotę.

Wtedy to dnia siódmego odpocząłeś.
Dla tego błogosławiłeś dniowi Soboty.
Za wszystkie twory uwielbienie składane,
Pobożni Twoi zawsze Twe imię wślawią.
Bądź pochwalon Wiekuisty, Twórco wszystkich,
Boże żywy i Królu odwieczny.
Bo od wieków nad sługami Twymi,
Włada Twe miłosierdzie i Twa łaska.

וּבְמִצְרַיִם הַחֲלוּתָהּ . לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נִעְלִיתָ :
 עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בְּהֵם . שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבְאֱלֹהֵיהֶם :
 בְּבִקְעֹךָ יַם סוּף עָמְדָה רְאוּ . הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ :
 נִהְיִיתָ עָמְדָה לַעֲשׂוֹת קֶדֶךָ . שֵׁם תִּפְאֶרֶת לְחַרְאוֹת גְּדֹלְךָ :
 וּדְבַרְתָּ עַמָּם מִן הַשָּׁמַיִם . וְגַם הָעֵבִים נִטְפוּ מַיִם :
 יִדְעוּתָ לְכַתֵּם בַּמִּדְבָּר . בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר :
 חֲתָמָה לְעָמְךָ דָּבַן שָׁמַיִם . וּכְעַפְרָה שָׂאֵר וּמִצּוֹר מַיִם :
 הַתְּגַלֵּשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים . יִירָשׁוּ אֶרְצָם וְעַמְלֵל לְאִמִּים :
 בְּעֵבֹר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת . אִמְרוֹת יִי אִמְרוֹת מַחֲזוֹרוֹת :
 וַיִּתְעַדְנוּ בְּמִרְעָה שָׁמֶן . וּמַחֲלֵמִישׁ צוֹר פִּלְגֵי שָׁמֶן :
 בְּנוֹחַם בָּנוּ עִיר קִדְשֶׁךָ . וַיִּפְאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ :
 וְתֹאמַר פֹּה אֵשֶׁב לְאַרְךָ . יָמִים צְדָה בְּרַךְ אֲבָרְךָ :
 כִּי שֵׁם יִזְבְּחוּ וּזְבַחֵי צֶדֶק . אֵף כַּתְּנִיךָ יִלְבָּשׁוּ צֶדֶק :
 וּבֵית הַלְלוּי נְעִימוֹת יִזְמְרוּ . לְךָ יִתְרוֹעְעוּ אֵף יִשִּׁירוּ :
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּירָאֵי יִי . יִכְבְּדוּ וַיַּחֲדוּ שְׁמֶךָ יִי :
 הַטִּיבוֹת מְאֹד קְרָאוֹנוּ . בֵּן תִּטִּיב גַּם לְאַחֲרוֹנִים :
 יִי תִשִּׁישׁ נָא עָלֵינוּ . כְּאֲשֶׁר שִׁשְׁתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ :
 אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהַטִּיב . וְנוֹדָה קֶדֶךָ לְעוֹלָם כִּי תִטִּיב :
 יִי תִבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה . כִּי עָלִיךָ שְׁמֶךָ נִקְרָא :
 וְקָרָן דָּוִד תִּצְמִיחַ בָּהּ . וְתִשְׁפּוֹן לְעוֹלָם יִי בְּקַרְבָּהּ :
 זְבַחֵי

Jeszcze w Egipcie zacząłeś
 Okazywać, jakieś wielce wywyższony
 Nad wszystkie Boga, spełniając na nich
 I na ich bożyszczach straszne sądy.
 Gdyś rozłupił morze sitowe, lud Twój widział
 Twą potężną rękę i obawiał się.
 Prowadziłeś lud Swój, by Sobie sprawić
 Sławne imię, by pokazać wielkość Swoją,
 I mówiłeś z nimi z nieba,
 A obłoki wody sączyły.
 Przestrzegałeś ich chodu po pustyni,
 Po ziemi pustej, gdzie nikt nie przebywa.
 Dałeś ludowi Swojemu zboże z nieba,
 Mięsa jak proch i wody z skały.
 Wygnałeś narody wielkie,
 A oni odziedziczyli ludy, ich kraj i dobytek narodów,
 Aby przestrzegali nauk i praw,
 Wyrzeczeń Wiekuistego, wyrzeczeń czystych.
 I posilali się tłustą paszą,
 A strumieniami oliwy z twardej opoki,
 Gdy spoczywali wystawili święty Twój gród,
 I wychwalali dom Twój świątyni.
 I rzekłeś: tu przemieszkiwać będę przez długie
 Dni, a pożywienie ich pobłogosławię,
 Bo tam ofiarować będą ofiary sprawiedliwości,
 I kapłani Twoi odzieją się sprawiedliwością.
 A dom Lewi wdzięczne śpiewy głosić będzie,
 W radosnych krzykach Tobie wyśpiewywać.
 Dom Izraela i obawiający się Boga,
 Czcic Cię będą i błogosławić imię Twoje Wiekuisty.
 Tak jak wiele dobrego świadczyłeś przodkom,
 Tak i świadczyć je będziesz potomkom,
 Wiekuisty, ciesz się tak z nami,
 Jak cieszyłeś się z ojcami naszymi.
 By nas pomnożyć i uszczęśliwić,
 I wielbić Cię będziemy wiecznie za dobrodziejstwa.
 Wiekuisty, odbuduj miasto Swoje rychło,
 Bo imieniem Twojem ono nazywane.
 A blask Dawida dozwól w niem wzrastać
 I wiecznie wśród niem spoczywać będziesz.

זָבַחִי צֶדֶק שְׁמָה נִזְבַּחָהּ • וְכִימִי קָדַם תִּעְרַב מִנְחָה :
 וְיִבְרַךְ עִמָּךְ בְּאוֹר פְּנֵיךָ • כִּי חֲפָצִים לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ :
 וְיִבְרָצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֲפָצֵנוּ • הִבַּט נָא עִמָּךְ בְּלָנוּ :
 בְּתִרְתַּנּוּ הָיִית לָךְ לְעַם סָגְלָהּ • וְעַל עִמָּךְ בְּרִכְתְּךָ סָלַח :
 וְתַמִּיד נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ • וְנִהְלַל לְשֵׁם תִּפְאַרְתְּךָ :
 וּמִבְּרִכְתְּךָ עִמָּךְ יִבְרַךְ • כִּי אֵת כָּל אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבְּרַךְ :
 וְאֲנִי בְּעוֹדֵי אֶהְלָל בּוֹרְאִי • וְאֶבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צַבְאִי :
 יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם • מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם :

כִּפְתּוּב בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם •
 וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לַיְיָ : עֲנֵה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוּא
 שְׁמָה דִּי אֲדָהָא מְבָרַךְ מִן עֲלְמָא וְעַד עֲלְמָא דִּי חֲכַמְתָּא
 וְגַבְוֶרְתָּא דִּי לִיהּ הִיא : וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַדְּלוּיִם יִשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל
 בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרַבְיָה הוֹדִיָּה שְׁכַבְנִיָּה פְתַחְיָה קוּמוּ בְּרַכּוּ אֵת
 יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם
 עַד כָּל בְּרָכָה וְתִהְלָה : וְנֶאֱמַר בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ : וְנֶאֱמַר
 וַיְבָרַךְ דָּוִד אֵת יְיָ לְעֵינָי כָּל הַקֶּהֱל וַיֹּאמֶר דָּוִד • בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם :

שיר הכבוד

אֲנָעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲפָרוּג •
 כִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תַעְרוּג :

נפשי

Ofiary sprawiedliwości tam ofiarować będziemy
 I jak za czasów odwiecznych dań przyjemną Ci będzie.
 Błogosław ludowi Swojemu światłem Swego oblicza,
 Bo chętnie wolą Twoją wykonywają.

A wolą Swoją wypełnisz życzenie nasze;
 Patrz, wszakżeśmy Twym ludem wszyscy.

Wybrałeś nas, by być narodem Tobie poświęconym
 Nad ludem Twoim, błogosławieństwo Twoje. — Selah! —
 Zawsze opowiadać będziemy chwałę Twoją
 I uwielbiać imię Twe wślawione.

Twém błogosławieństwem lud Twój błogosławion będzie,
 Bo kogo błogosławisz, będzie błogosławionym.

A ja póki istnieję wychwalać będę Stwórcę mego,
 I błogosławić przez wszystkie dni mego żywota.

Błogosławioném niech będzie wiecznie imię Wiekuistego
 Od wieków i na wieki.

Jak napisano: błogosławionym niech będzie Wiekuisty Bóg Izraela, od wieków i na wieki i zawołał lud: „Amen i chwała Wiekuistemu!“ Daniel modlił się i rzekł: niechaj będzie pochwaloném imię Boga od wieków na wieki, Jego to są mądrość i siła. I mówiono: a rzekli Lewici: Jeszua, Kadmiel, Bani Chaszwaniah, Szerawiah, Hodiah, Szechaniah, Pesachjah: „Powsłańcie, chwalcie Wiekuistego Boga Swego od wieków i na wieki!“ i wślawiają cześć imienia Twojego i wywyższonym jesteś nad wszelkie błogosławieństwo i sławę. I mówiono: błogosławionym niechaj będzie Wiekuisty Bóg Izraela od wieków i na wieki i odpowiada cały lud: „Amen, Hallelujah!“ I mówiono: i błogosławił Dawid Wiekuistego w oczach całego zboru i rzekł Dawid: „błogosławionym niechaj będzie Wiekuisty, Bóg Izraela, nasz Ojciec od wieków i na wieki.“

PIEŚŃ WSŁAWIAJĄCA. (*)

Przyjemne pieśni zanucę i śpiewy wysnuję,
 Bo za Tobą dusza moja spragniona.

- נַפְשֵׁי חַמְדָּה בְּצֵל יְדֶיךָ .
- לְדַעַת כָּל רוֹי סוּדָּךָ :
- מַדֵּי רַפְרֵי בְּכַבֹּדְךָ .
- הַזְמַח לְפִי אֶל הַדְּרִיךְ :
- עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּרוֹת .
- וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת :
- ע"ס א"ב
- אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ .
- אֲדַמָּךְ אֲכַנֶּנֶךָ וְלֹא יִדְעֶתִיךָ :
- בֵּיד נְבִיאֶיךָ בְּסוּד עֲבָרֶיךָ .
- דְּמִיתַת הַדָּר כְּבוֹד הַזֶּדֶךְ :
- גִּדְלָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ .
- כְּנֹזִי לְתַקְוָה פְּעֻלָּתְךָ :
- דַּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יִשְׁךָ .
- וַיִּשְׁוֹוֶךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ :
- הַמְשִׁילוֹךָ בְּרוֹב חַזִּינוֹת .
- הִנֵּךְ אֶחָד בְּכָל דְּמִינוֹת :
- וַיַּחֲזוּ בְךָ זְקֵנָה וּבְחָרוֹת .
- וַשְׁעָרֵי רֵאשִׁיךָ בְּשִׁיבָה וְשַׁחְרוֹת :
- זְקֵנָה בַּיּוֹם דִּין וּבְחָרוֹת בַּיּוֹם קָרֵב .
- כְּאִישׁ מְלַחְמוֹת יָדִיו לֹא רָב :
- חֲבֹשׁ כָּבֵעַ יִשְׁוֶעָה בְּרֵאשׁוֹ .
- הַזְשִׁיעָה לֹא יִמִּינוּ וְזָרוּעַ קָדְשׁוֹ :

Dusza moja dąży pod cień Twój potęgi,
By poznać wszystkie Tve ukryte tajnie.

Ile razy mówię o Twój wspaniałości,
Serce moje łaknie miłości Twojej.

Dla tego o Tobie wspaniałości opowiadam,
A imię Twoje czczę pieśniami miłości.

Twoją wspaniałość głoszę, choć Cię nie widzę,
Wystawiam Cię w postaciach i obrazach, choć Cię nie pojmuję.

Tylko przez Proroków Swoich, w gronie Swych sług
Dałeś pojęcie o blasku wspaniałości Swego majestatu.

Oni wielkość Twoją (*) i wszechmoc Twoją
Oznaczyli miarą siły dzieł Twoich.

Obraz Twój podali, ale nie wedle Twój istoty,
Wystawili Cię tylko podług czynów Twoich.

W różnych widzeniach przedstawiali obraz Twój,
A w wszystkich obrazach jesteś zawsze Jeden.

Widzieli w Tobie i starość i młodość,
A włos głowy Twojej już siwy, już czarny.

Starość w dniu sądu, młodość w dniu walki,
Pełny w sile, jak mąż wojowniczy.

Włożył hełm zwycięstwa na Swą głowę,
Jego prawica i święte ramię Mu wspomagają.

- טללי אורות ראשו נמלא .
 וקוצותיו רסיסי לילה :
 יתפאר בי כי חפץ בי .
 והוא יהיה לי לעמרת צבי :
 כפתם טהור פזי דמות ראשו .
 וחק על מצח כבוד שם קדשו :
 לחן ולכבוד צבי תפארה .
 אמתו לו עטרה עטרה :
 מחלפות ראשו כבימי בחרות .
 קוצותיו תלתלים שחורות :
 נוה הצדק צבי תפארתו .
 יעלה נא על ראש שמחתו :
 סגלתו תהי בידו עמרת .
 וצניף מלוכה צבי תפארת :
 עמוסים נשאים עמרת ענדם .
 מאשר יקרו בעיניו כפרם :
 פארו עלי ופארי עליו .
 וקרוב אלי בקראי אליו :
 צח ואדום ללבשו אדום .
 פורה בדרךכו בבואו מאדום :
 קשר תפלין הראה לענו .
 המונת יי לנגד עיניו :

170 NABOŻEŃSTWO DODATKOWE NA SOBOTĘ.

Głowa Jego pełną błyszczącą rosą,
Kędziory kroplami nocy.

Mną się szczyli, bo we mnie ma upodobanie,
I stanie mi się ozdobną koroną.

Głowa Jego jaśnieje jak czyste złoto,
A na czole błyszczy sława świętego imienia.

Ku wspaniałości, ku zaszczytowi, ku ozdobie świetnej,
Naród Jego włożył Nań koronę.

Warkocze głowy Jego jak za dni młodości,
Kędziory Jego zwieszające, hebanowe.

Oby siedziba sprawiedliwości, ozdoba Jego majestatu,
Zajęła pierwsze miejsce w Jego radości.

Lud wybrany oby Mu był koroną,
Zawojem królewskim, ozdobą majestatu.

Tych, którymi się obarczył, (*) których piastował, koroną
ich przyozdobił,

Dla tego, że Mu są drodzy, czią ich otoczył.

Jego ozdoba na mnie, moja ozdoba na Nim.

Bliskim On mnie, kiedy Go wołam.

Jaśniejący i czerwony, odziany w czerwieni,
Gdy deptał w tłoczni (*) wróciwszy z Edomu.

Węzeł filakteryj (*) okazał owemu pokornemu,
Obraz Wiekuistego mającemu przed oczyma.

רוצה בעמו עניים יפאר .
 יושב תהלות בם להתפאר :
 ראש דברך אמת קורא מראש .
 דור ודור עם דורשך דרוש :
 שית המזן שירי נא עליך .
 ודנתי תקרב אליך :
 תהלתי תהי לראשך עמרת .
 ותפלתי תבון קמורת :
 תיקר שירת רש בעיניך .
 בשיר יושר על קרבניך :
 ברכתי תעלה לראש משביר .
 מחולל ומוליד צדיק בביר :
 ובברכתי תנענע לי ראש .
 ואותה קח לה בבשמים ראש :
 יערב נא שחי עליך .
 כי נפשי תערוג אליך :
 לה יי הגדלה ותנבורה והתפארת והנצח וההוד פי
 כל בשמים ובארץ לה יי הממלכה והמתנשא לכל לראש :
 מי ימלל נבורות יי ישמיע כל תהלתו :

קדוש היום לשבת

ושמר בני ישראל את השבת לעשות את השבת
 לדורתם ברית עולם : ביני ובין בני ישראל אות הוא
 לעולם

Ma upodobanie w ludzie swoim, pokornych wślawia,
 Wśród ich śpiewów pochwalnych, któremi się szczyli.
 Słowo przepowiedziane przez Ciebie od początku, jest prawdą,
 Wspomnij pokolenia ludu Ciebie wspominającego,
 Obyś mnóstwo mych pieśni łaskawie przyjął,
 A pienia moje oby doszły do Ciebie.

Sława moja niechaj będzie koroną Twój głowy,
 A modlitwa moja niech stanie za kadzidło.

Oby w oczach Twoich drogą była pieśń ubogiego,
 Jak pieśni niegdyś przy ofiarach śpiewane.
 Oby błogosławieństwo moje doszło do tronu Rządcy świata,
 Który tworzy i rodzi, jest sprawiedliwym i wszechmocnym.

Skłoń łaskawie głowę na moje błogosławieństwo,
 I przyjmij je jak wybór wonnych korzeni.

Oby mowa moja przyjemną Ci była,
 Bo ku Tobie tchnie dusza moja.

Twoją Wiekuisty, jest wielkość i potęga, wspaniałość, siła
 i majestat, jak wszystko co na niebie i na ziemi. Twojém,
 Wiekuisty jest panowanie, Ty jesteś górującym nad wszystko.
 Któż wypowiedzieć może potęgę Wiekuistego? wygłaszać całą
 Jego chwałę?

POŚWIECENIE SOBOTY DZIENNE.

Weszmru. I przestrzegać będą synowie Izraela Sabata,
 by obchodzić Sabat w swych pokoleniach na wieczne przymierze.
 Między Mną a między synami Izraela jest to znakiem na wieki,

לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֵשׁ :

זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
 וַעֲשִׂיתָ כָּל־מְלָאכְתְּךָ : וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אַתָּה ׀ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עֲבָדְךָ וְאִמְתְּךָ
 וּבְהֵמְתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ : כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנַּח
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בְּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן :

gdyż w sześciu dniach stworzył Wiekuisty niebo i ziemię, a dnia siódmego przestał i spoczywał.

Zachor. Wspomnij na dzień wypoczynku, abyś go święcił. Przez sześć dni możesz pracować i wykonasz wszystką robotę swoją. A dzień siódmy, dniem wypoczynku dla Wiekuistego, Boga twojego, nie wykonasz żadnej roboty, ani ty, ani syn twój, ani córka twoja, ani niewolnik twój, ani niewolnica twoja, ani bydło twoje, ani przychodzień twój, który jest w bramach twoich. Gdyż w sześciu dniach zrobił Wiekuisty niebo i ziemię, morze i wszystko co w nich, a spoczął dnia siódmego, dla tego błogosławił Wiekuisty dniowi siódmemu i poświęcił go.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata, któryś stworzył owoc winnicy.

מנחה לשבת

אשרי יושבי ביתך עוד יהללה פלה : אשרי העם
שכבה לו אשרי העם שיהיה אלהיו :

קסח תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :
גדול יהוה ומהלל מאוד ולגדלתו אין חקר : הור דוד
ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי
נפלאתיך אשיחה : ועוזו נראתיך יאמרו וגדלותך יתירו
אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : תצון
ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד : טוב יהוה לכל ורחמי
על כל מעשיו : יודך יהוה כל מעשיך ותמידך יברכות :
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם
גבורתיך וכבוד הדר מלכותך : מלכותך מלכות כל עולמים
וממשלתך בכל יום ויום : סומך יהוה לכל הגפלים
וזמקם לכל החסופים : עיני כל אליך ישברו ואתה גותן
להם

Nabożeństwo przedwieczorne na Sobotę.

Azre. (*) Szczęśliwi przebywający w domu Twoim, którzy wiecznie Cię uwielbiają. — *Selah.* — Szczęśliwy lud, który tak się ma, szczęśliwy lud, którego Bogiem Wiekuisty.

PIEŚŃ POCHWALNA DAWIDA. (Psalm 145.)

Wynoszę Cię Boże mój i Królu, błogosławię imię Twoje wiecznie i zawsze. Każdego dnia błogosławię Cię, wychwalam imię Twoje wiecznie i zawsze. Wielkim jest Wiekuisty i wielce wstawionym, a wielkość Jego niedocieczona. Pokolenie wychwała pokoleniu czyny Twoje, o mocy Twojej opowiadają. Blask sławy wspaniałości Twojej i sprawy cudów Twoich głosić będą. O sile strasznych dzieł Twoich rozprawiają i o wielkości Twojej opowiem. Pamięć o wielkiej dobroci Twojej rozgłaszają i sprawiedliwość Twoją opiewają. Litościwym i miłosiernym Wiekuisty, nieskory do gniewu i wielki w utaskawieniu. Dobrotliwym jest Wiekuisty dla wszystkich, a miłosierdzie Jego nad wszystkimi Jego dziełami. Chwalą Cię Wiekuisty wszystkie twory Twoje, błogosławią Cię pobożni Twoi. Chwałę państwa Twego głoszą, o mocy Twojej opowiadają. Aby oznajmić synom ludzkim o mocy Jego i o chwale blasku Jego panowania. Państwo Twoje jest państwem wszystkich wieków, a władza Twoja przez wszystkie pokolenia. Wiekuisty podpira wszystkich upadających i wznosi wszystkich upokorzonych. Oczy wszystkich Ciebie wy-

לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתַח אֶת־יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן : צְדִיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וַחֲסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת : רִצּוֹן־יִרְאִי יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁמַעֵם : שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כְּלֵי־אֱהָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהַדַּח יְהוָה יַדְּבַר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּאֻנָּהּנוּ | נִבְרַךְ יְהוָה בְּמַעֲשֵׂה וְעַד־עוֹלָם הַגְּלוּיָהּ :

וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֹשֵׁעַ בְּיַעֲקֹב נָאִם יי : וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יי רֹחֵי אֲשֶׁר עָלְךָ וּדְבַרִי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וְרַעָה אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם : וְאִתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלֹּחַת יִשְׂרָאֵל : וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹד : וּמִקְבְּלֵין דִּין מִן דִּין וְאָמְרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ קְדִישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתָּהּ קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמִי עֲלֵמְיָא יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרָה : וְהַשְׁאֲנִי רֹחַ וְאֶשְׁמַע אֲתֵרִי קוֹל רַעֲשׁ גְּדוּל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ : וּנְטַלְתְּנִי רֹחָא וְשִׁמְעַת בְּתֵרֵי קָל זִיע סַגִּיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי מֵאֲתֵר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ : יי | יִמְלֹךְ לְעֵלְמָא וְעַד : יי מְלִכּוּתָהּ קָאִם לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמִי עֲלֵמְיָא : יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיִצְרַח מַחֲשׁוֹבוֹת לְבַב עַפְסָה וְהִכְן לְבָבְכֶם אֱלִיךָ : הוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעֲדִיר כָּל חַמְתּוֹ : כִּי אִתָּה אֲדֹנָי מִזֵּב וּסְלַח וְרַב

glądają, bo Ty dajesz im strawę w czasie właściwym. Otwierasz rękę Swoją i nasycasz życzliwością wszystko żyjące. Sprawiedliwym jest Wiekuisty w wszystkich Swych drogach, i łaskawym w wszystkich czynach Swoich. Blizkim jest Wiekuisty wszystkim, którzy Go wzywają, wszystkim wzywającym Go w prawdzie. Życzenie bojących się Go wykonywa, wołania ich słucha i ocala ich. Strzeże Wiekuisty wszystkich miłujących Go, a wszystkich nieprawych wytępia. Chwałę Wiekuistego opowiadają usta moje, a wszelkie ciało niech chwali święte imię Jego wiecznie i zawsze. My zaś błogostawmy Boga od dziś aż na wieki. Hallelujah!

Uwa lecyjon. (*) Do Syonu przyjdzie Zbawiciel i do nawróconych grzeszników w Jakóbie, rzecze Wiekuisty. A to jest przymierzem Mojém z nimi, mówi Wiekuisty: duch Mój, który na tobie spoczywa, a słowa Moje, które włożyłem w usta twoje, nie ustąpią z ust twoich, ani z ust potomstwa twojego, ani z ust potomków twych potomków, rzecze Wiekuisty, odtąd i na wieki. Ty zaś, Święty, panujesz nad pieniami chwały Izraela. A jeden do drugiego woła, mówiąc: święty, święty, święty, Bóg Zastępów, pełną jest ziemia cała Jego majestatu. A jedni słysząc od drugich, mówią: święty na wysokich niebiosach, wzniesionego domu Jego majestatu, święty, na ziemi, dziele Jego wszechmocy, święty przez wszystkie wieki Bóg Zastępów, pełną jest ziemia blasku Jego wspaniałości. I uniósł mnie duch i słyszałem za sobą głos strasznój burzy: chwala majestatowi Wiekuistego na Jego tronie. I uniósł mnie duch i słyszałem za sobą głos strasznój burzy, uwielbiający i mówiący: chwala majestatowi Wiekuistego na Jego tronie. Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie. Państwo Wiekuistego przetrwa wszystkie wieki. Wiekuisty, Boże Abrahama, Izaaka i Izraela ojców naszych, zachowaj to na wieki jako usposobienie myśli serca ludu Twojego i nakieruj serce ich ku Sobie. A On jest litościwy, przebacza grzechy i nie zgładzi (grzeszników), wielokroć powściąga gniew Swój i nie wzbudzi całej Swój zapalczywości. Albowiem Ty, Panie, jesteś dobrym i przebaczącym i pełen łaski dla

חסד לְכַל־קְרֹאֵיךָ : צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת :
 תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִנוּ
 מִיְמֵי קֶדֶם : בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמֵס--לָנוּ הָאֵל
 יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה : יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח בְּךָ : יי הוֹשִׁיעָה
 הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרֹאֵנוּ : בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ
 לְכַבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן--לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְתִי
 עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וַיִּשֶׂם בְּלִבָּנוּ
 אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלָמָה לְמַעַן
 לֹא נִינָע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּה
 וְנַחֲמֶיךָ וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ מִזֶּכֶד וּבְרָכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ
 וְלַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא : לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אוֹדְךָ : בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי וְהִיָּה יי מִבְּטַחוֹ :
 בְּטַחוֹ בֵּי עַד־י עַד כִּי בִּיהֵ יי צוֹר עוֹלָמִים : וַיִּבְטַחוּ בְּךָ
 יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא עֹזְבֶת דְּרִשְׁיָךְ יי : יי חֲפֵץ לְמַעַן
 צְדָקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֵּאדִיר :

הצוי קדיש .

וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חַסְדְּךָ
 עֲנֵנִי בְּאֱמֶת יִשְׁעָךְ :

מציאין ס'ת וא"א ח'ק אתר הקריאה אלא אתר הבנסת הס'ת .

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הִבּוּ נִדְל לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

ברוך

wszystkich do Ciebie wołających. Sprawiedliwość Twoja przez wszystkie wieki jest sprawiedliwością, a Zakon Twój prawdą. Okazałeś wierność Jakóbowi, łaskę Abrahamowi zaprzysiężoną ojcóm naszym od czasów pierwotnych. Bądź pochwalony Panie; każdego dnia obarcza nas Wszchemogący zbawieniem nas. — Selah! — Bóg Zastępów z nami, twierdzą nam jest Bóg Jakóba. — Selah! — Boże Zastępów, szczęśliwy człowiek w Tobie ufający. Wiekuisty wspomóż, Królu wysłuchaj nas dnia kiedy wołamy. Błogosławiony Bóg nasz, który nas stworzył na chwałę Swoją, odróżnił nas od błędzących, nadał nam Zakon prawdy i życie wieczne w nas wszczepił; On otworzy serce nasze do Zakonu Swego, i włoży w serce nasze miłość ku Sobie i bojaźń Siebie, byśmy wykonywali wolę Jego i służyli mu sercem niepodzielném, byśmy się nie trudzili nadaremnie i nietrwożyli napróżno. Oby było wolą Twoją, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych, byśmy przestrzegali ustaw Twoich na tym świecie, byśmy byli godnymi i doczekali się widzieć i posiadać szczęście i błogosławieństwo w czasach Messyaszowych i w życiu świata przyszłego. By opiewał majestat Twój bez przestanku, Wiekuisty, Boże mój, wiecznie wielbić Cię będę. Błogosławiony mąż, który w Wiekuistym ufa i którego ufnością jest Wiekuisty. Ufajcie Wiekuistemu zawsze i wiecznie, bo tylko w Jah, w Wiekuistym, jest opoka światów. I ufać Tobie będą, którzy poznali imię Twoje, bo nie opuszczasz ubiegających się za Tobą, Wiekuisty. Wiekuisty żąda dla sprawiedliwości Swojej, by Zakon się rozszerzył i uświetnił.

(Kadysz skrócony, str. 73.)

Waani. (*) Oby modły moje do Ciebie, Wiekuisty, doszły w chwili pomyślniej, Boże wielkością Swęj łaski wysłuchaj mnie w prawdziwém Swém zbawieniu.

(Wyjmują Rodały do czytania i nie mówi się po niém modlitwy Kadysz. Po umieszczeniu Rodałów do Arki, Kantor mówi Kadysz skrócony.)

Ki szem. (*) Gdy imienia Wiekuistego wzywam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
 הַזֵּכֶר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן
 שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בעשׂי'ת וְכָרְנוּ לַחַיִּים מִלֶּךָ חַפֵּץ בַּחַיִּים . וְכַתְּבֵנו בְּסֵפֶר הַחַיִּים .
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךָ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם :
 אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
 בחורף , משמיני עצרת עד יום ראשון של פסח אומרים משיב הרוח .
 מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מִלֶּךָ
 מְמִית וּמַחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

בעשׂי'ת מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֲמִים וְזָכַר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :
 וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מְתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה
 הַמְּתִים : (°)

אתה

(°) קדושה לשליח צבור

חַוֵּן נִקְדָּשׁ אֶת שְׁמֹךְ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹת
 בְּשֵׁמי מְרוֹם בְּפֶתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
 קדוּשׁ

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobrotliwość, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

(Na dziesięć dni pokuty.)

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie Boże życia.

Królu wspomagający, wybawiający i zastaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

(Podczas zimy, t. j. od ósmego dnia Święta Ształasów do pierwszego dnia Paski dodaje się:

Powiewający wiatrem i spuszczaający deszcz.) (*)

Karmiający żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych rozwiązujący uwięzionych i dotrzymujący wiarę spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

(Na dziesięć dni pokuty.)

Któż jak Ty ojcem miłosierdzia, wspominającym twory Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych! *)

*) **Keduszah dla Kantora.**

(Kantor.)

Święcić będziemy imię Twoje na świecie, tak jak je święcą na niebiosach w wysokości, jak napisano przez proroków Twoich : I woła jeden do drugiego, mówiąc:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללה
 סלה: ברוך אתה יי האל (בעשׂיית המלך) הקדוש:
 אתה אחד ושמה אחד. ומי בעמך ישראל גוי אחד
 בארץ. תפארת גדלה. ועטרת ישועה. (יום) מנוחה
 וקדשה לעמך נחת: אברהם יגר. יצחק ירנן. יעקב ובניו
 ינחו בו. מנוחת אהבה וגדבה. מנוחת אמת ואמנה.
 מנוחת שלום ושלחה והשקט ובטה. מנוחה שלמה שאתה
 רוצה בה. יכירו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם ועל
 מנוחתם יקדשו את שמך:

אלהינו

קהל וחזן

קדוש | קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו:

חזן

לעמכם ברוך יאמרו:

קהל וחזן

ברוך כבוד יי ממקומו:

חזן ובדברי קדשה פתוב לאמר.

קהל וחזן ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדך ודך הללויה:

חזן לדור ודור נגיד גדלה ונגצח נצחים קדשתך

נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך
 גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל (בעשׂיית המלך) הקדוש:

Atha Kadosz. Tyś świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Święty.

(Na dziesięć dni pokuty.)

(Krótu Święty!)

Atah echod. (*) Ty jesteś Jedyny, a imię Twoje Jedyny, a któż, jak lud Twój Izrael jedyny naród na ziemi, jak lud, któremu dałeś sławę wielkości, koronę zbawienia, dzień święty odpoczynku? Abraham się cieszy, Izaak się raduje. Jakób i synowie jego w nim spoczywają, spoczynkiem miłości i dobroczynności, spoczynkiem prawdy i wiary, spoczynkiem pokoju i wytchnienia, spokojności i bezpieczeństwa, spoczynkiem pełnym w którym nasz upodobanie. Niech poznają i wiedzą dzieci Twoje, że spoczynek ten od Ciebie pochodzi, i za ten spoczynek swój, imię Twoje uświęcać będą.

(Kantor i Lud.)

Święty, Święty, Święty, Bóg Zastępów.

Kadosz, Kadosz, Kadosz, Adonaj Cebaoth.

Ziemia pełną jest Jego majestatu.

melo kol ha-arec kewodo.

(Kantor.)

A na przeciw nim stojący odpowiadają: „Pochwalony.“

(Kantor i Lud.)

Chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie!

Baruch Kewod Adonaj mimkomo.

(Kantor.)

A w świętych wyrzeczeniach Twoich napisano tak:

(Kantor i Lud.)

Wiecznie i zawsze panować będzie Wiekuisty, Bóg Twój, Syonie, przez wszystkie pokolenia. Hallelujah!

(Kantor.)

Przez wszystkie pokolenia opowiadać będziemy wielkość Twoją i na wieki wieków święcić będziemy świętość Twoją, a chwalenie Ciebie, Boże nasz, z ust naszych nie ustąpi nigdy a nigdy, bo Ty jesteś Wszchemocnym Królem, wielkim i świętym. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże Święty.

Na dziesięć dni pokuty:

Krótu Święty.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְיִטְהַר קַבְּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְתָּ קִדְשֶׁךָ וַיְנַוְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
שְׁמֹךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְשׁ הַשַּׁבָּת :

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלֹתָם . וְהֵשֵׁב
אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלֹתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

לראש חודש וחז"ם של פסח וסוכות .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיְגַיַע וַיִּרְאֶה
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וְזַכְּרָנוּ וּפְקֻדָּנוּ וְזַכְּרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ . וְזַכְּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדֶּךָ . וְזַכְּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קִדְשֶׁךָ . וְזַכְּרוֹן כָּל עַמְּךָ בְּיַם יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לְפִלְטָה
לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לְרֵאשִׁי חֹדֶשׁ רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ

לחז"ם של פסח תג המצות

לחז"ם של סוכות תג הסוכות

הַזֶּה : זַכְּרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים . וּבְדַבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַוֶּם וְחַנּוּן .
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ . כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ . כִּי אֵל מֶלֶךְ
תַּצּוֹן וְרַחוּם אַתָּה :

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמְּחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych, miej upodobanie w spoczynku naszym, poświęć nas Swojami przykazaniami i daj nam udział w Zakonie Swoim, nasyć nas Swoją obfitością, uciesz nas Swém zbawieniem, oczyść serce nasze, byśmy Ci służyli w prawdzie i dozwól nam używać, Wiekuisty, Boże nasz, w miłości i przychylności świętego Twojego Sabatu, by w nim spoczywał Izrael święcący imię Twoje. Bądź pochwalony Wiekuisty, poświęcający Sabat.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swojego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela, ludu Twojego.

MODLITWA

na początek miesiąca i na wolne Święta.

Elohenu. (*) Boże nasz i Boże ojców naszych, niech wnijdzie przed Ciebie, dojdzie Cię i osiągnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém i wysłuchaném i zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, służy Twojego i wspomnienie o Jerozolimie, świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twojego, domu Izraela, na ocalenie, na dobro, na łaskę i upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w dniu tym

(na początku miesiąca) początku miesiąca.

(Na wolne Święta Paski) święta praśników.

(Na wolne Święta Szałasów) święta szałasów.

Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro, obdarz nas w nim błogostawieństwem, dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, osłoń i utaskaw nas, ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś Wszzechmogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

בשעה שהחזן אומר מוֹדִים,
אומרים הקהל מוֹדִים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר
יִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרֻכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ בֶּן הַחַיִּינוּ וְתַקִּימָנוּ
וְתִאֶסְפוּ נְלִוְתֵינוּ לְחִצְרוֹת
קְדוֹשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנָךָ וְלַעֲבֹדָךָ בְּרַבֵּב שְׁלָמִים
עַל שְׂאֵתָנוּ מוֹדִים לְךָ . פְּרוּךְ
אֵל הַהוֹדָאוֹת :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּר
חַיִּינוּ מִיָּגוֹן יִשְׁעֵנוּ אֵתָה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר . נִוְדָה לְךָ
וְנִסְפָּר תְּהַלְתָּךָ . עַל חַיִּינוּ
הַמְּסֻרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ
הַמְּקוּדָּוֹת לְךָ וְעַל נַפְשֵׁךָ
שֶׁבְּכָל-יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-
עַת עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים
הַמְּצוּב בִּי לֹא-כִלּוֹ רַחֲמֶיךָ
וְחַמְדָּתְךָ בִּי לֹא-תַפּוֹ חַסְדֶיךָ
מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לְךָ :

לחנוכה

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַנְּבוֹרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה :
בִּימֵי מַתְתִּיָּהוּ בֶן-יִזְחַנָּן כַּהֵן גָּדוֹל הַשְּׂמֹנָאִי וּבְנָדִי
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל ? הַשְּׂבִיתָם
וְהוֹרַתָּךָ וְלַהֲעִבִירָם מִחֲנֵי רְצוֹנָךָ וְאֵת הַבְּרַחְמֶיךָ
הַרְבִּים עָמַדְתָּ דָּהֵם בְּעַת צָרָתָם רַבָּת אֶת-דִּיבָם הִנֵּתָ
אֶת-דִּינָם נִקְמַת אֶת-נִקְמָתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים
וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִים וּמִמְאִים בְּיַד מְהוּרִים וְרַשְׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuiwym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twojem ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, liściwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

(Podczas gdy Kantor mówi obecną modlitwę lud mówi następującą:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuiwym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych, Bogiem wszelkiego ciała, Twórcą naszym, Twórcą Wszechświata; błogosławieństwa i dziekczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obyś i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził wygnańców naszych do świętych przedsióneków Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielnem, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże dzieków godny.

(Na uroczystość Makabeuszów, Chanukah,) (*)

Za cuda, odkupienie, czyny potęgi, wybawienie i za wojny, które wiodłeś za przodków naszych, w owych dniach i tym czasie.

Za czasów wielkiego Kapłana Matatiasza, syna Jochanana Chasmonaja i synów jego, gdy bezbożne państwo Greckie (a) powstało na lud Twój Izraela, aby wyrugować u niego naukę Twoją i odwieść od ustaw woli Twojej, wtedy Ty w wielkości miłosierdzia Swojego wspierałeś ich w czasie ucisku, ich walkę uważałeś za Swoją walkę, ich sprawę za Swoją sprawę, ich zemstę za Swoją zemstę, wydałeś silnych w ręce słabych, mnogość w ręce mniejszości, nieczystych w ręce czystych, bezbo-

(a) Antyocha Epifana.

צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך וליך עשית שם גדול
 וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
 כתיובם הזה ואחר כן באו בגיך לדביר ביתך ופנו את
 היכלך ומהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך
 וקבעו שמונת ימי הנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד
 לעולם ועד :

בעשרת ימי תשובה

וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :

וכל תתיים יודוך פלה ויהללו את שמך באמת
 האל ישועתנו ועזרתנו סלה . ברוך אתה יי השׁוֹב שמך
 וליך נאה להודות :

שׁלום רב על ישראל עמך תשים לעולם פי
 אתה הוא מלך אדון כבוד שׁלום . ומזב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכל ית ובכל שעה בשׁלוםך :

בעשרת ימי תשובה

במספר חיים ברכה ושׁלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך
 אנתנו וכד עמך בית ישראל לחיים טובים ולשׁלום . ברוך אתה
 יי עושה השׁלום .

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשׁלום :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקולי
 נפשי תדום ונפשי כעפר לפל תהיה : פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה

הפר

żnych w ręce sprawiedliwych, zbrodniarzy w ręce zajmujących się nauką Twoją, a dla Siebie zdobyłeś wielkie i święte imię na świecie Swoim, i dla ludu Swego Izraela zdziałałeś wielkie wyhawienie i odkupienie w dniu owym. A potem weszli synowie Twoi do przybytku domu Twojego, wyprzątali pałac Twój, oczyścili świątynię Twoją i zapalili światła w świętych przysionkach Twoich, i ustanowili te ośm dni Chanukah, by dziękować Ci i wielbić wielkie imię Twoje.

Weal kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławioném i wywyższoném, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Zapisz na życie szczęśliwe wszystkich synów przymierza Swojego.]

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie. — Selah! — I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszehmogący, Zhawco i Pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty „Dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

Szalom raw. (*) Obfitość pokoju ześlej na Izraela lud Swój na wieki, albowiem Ty jesteś Królem i Panem wszelkiego pokoju. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

(Na dziesięć dni pokuty.)

[Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa pokoju i dostatniego utrzymania się, my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty! Twórco pokoju.]

Bądź pochwalonym Wiekuisty błogosławiący lud Swój Izraela pokojem.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż język mój od złego a usta moje od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ściagała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły!

הַפֶּר עֲצַתְם וּמְלַקֵּל מַחֲשַׁבְתֶּם . עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יְמִינֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ .
 לְמַעַן יִחַדְצוּן יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְיִי : יְהִי לְרִצּוֹן
 אֱמִרֵיפִי וְהַגִּיזֵן לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֶנָה פִּי
 הַמְּקַדֵּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ : וְשֵׁם גִּעְבֻּדְךָ
 בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת : וְעֲרַבְהָ לִי מִנְחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת :

א"א צדקתך צדק בימים שבחול א"א תתנו .

צְדָקְתְּךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת : וְצְדָקְתְּךָ אֱלֹהִים
 עַד־מְרוֹם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ גְדֻלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ : צְדָקְתְּךָ ו
 כְּבוֹד־יִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יי :

קדיש שלום .

טענה בראשית ער שבת הגדול אמרים ברכי נפשי .

קְד בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־יי יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהַדָּר
 לְבָשֶׁת : עֲשֵׂה אֹר בְּשִׁלְמָה נוֹסָה שְׁמַיִם פִּירֵעָה : הַמְּצַיֶּה
 בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם־עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל־פְּנֵי־יָרֵד :
 עֲשֵׂה מְלֶאכֶיךָ רִחוּת מְשַׁרְתּוֹ אֵשׁ לֵהַט : יָסַד אָרֶץ עַל־
 מְכוּנָיָה בְּרַחֲמוֹט עוֹלָם וְעַד : תְּהוֹם כְּלָבוּשׁ פִּסְתִּי עַל־
 תְּרִים גְּעֻדוֹ־מַיִם : מִן־גְּעֻרְתְּךָ יִגְוִסֵן מִן־קוֹל רַעֲמֶךָ
 יַחֲפוּן

i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczyn to dla imienia Swojego, uczyn dla prawicy Swojej, uczyn dla świętości Swojej, uczyn dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mego przed Tobą, Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen!

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

A tam będziemy Ci służyć jak za czasów odwiecznych i jak za lat poprzednich.

I oby przyjemną była Wiekuistemu dań Jehudy i Jerozolimy jak za czasów odwiecznych i za lat poprzednich.

(Następująca modlitwa nie odmawia się w Soboty, w których nie odmawiano w dni powszednie modlitwy błagalnej Tachnan.)

Cydkoscha. (*) Sprawiedliwość Twoja jest sprawiedliwością na wieki, a Zakon Twój jest prawdą. Sprawiedliwość Twoja, Boże, sięga wysokości, Ty co zdziałałeś wielkie czyny, Boże, któż Tobie równy? Sprawiedliwość Twoja, jak odwieczne góry, wyroki Twoje jak toń głęboka. I ludziom i zwierzętom pomagasz Wiekuisty.

(Kadysz cały, str. 73.)

(Od Soboty następującej po świętach Szasawych do Soboty poprzedzającej Paskę, mówią się następujące Psalmi po modlitwie przedwieczornej.)

Borchi nafazy. (*) (Psalm 104) Chwal Wiekuistego duszo moja, Wiekuisty, Boże mój, wielkim jesteś bardzo, odział się majestatem i wspaniałością. Odczasz się światłem jak szatą, rozciągasz niebo jak kobierzec. Stawiający sklepienia z wody, czyniący obłoki Swym wozem, postępujący na skrzydłach wiatru. Mianujący wiatry swymi posłannikami, płomienisty ogień Swym sługą. Ustanowił ziemię na jej podstawach, aby się nigdy nie zachwiała. Toń okryłeś jakby szatą, na górach wody się ustanowiły. Przed Twą groźbą uciekają, drżą przed burzą Twą

יתפוזן : יעלו הרים ירדו בקעות אל-מקום זה ו יסדת
 להם : גבול שמת בלי-יעבורו בלי-ישכון לכפית הארץ :
 המשלה מעינים בנחלים בין הרים יהכון : ישקו כל-
 חיתו שדי ישפרו פראים צמאם : עליהם עוף-השמים
 ישכון מבין עפאים יתנו-קול : משקה הרים מעליותיו
 מפרי מעשיך תשבע הארץ : מצמיח חציר ו לבהמה
 ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן-הארץ : ויין ישמח
 לבב-אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב-אנוש יסעד :
 ישבעו עצי יי ארזי לבנון אשר נטע : אשר-שם צפרים
 יקננו חסידה ברושים ביתה : הרים הנבהים ליעלים
 סרעים מחסה לשפנים : עשה ירח למועדים שמש ידע
 מבואו : תשבת חשך ויהי לילה בו תרמש כל-חיתו-יער :
 הכפירים שאגים לפרך ולבקש מאל אכלם : תזרח השמש
 יאספון ואל-מעונתם ירצון : יצא אדם לפעלו וזעבדתו
 ערי-ערב : מה-רבו מעשיך ו יי פלם בחכמה עשית
 מלאה הארץ קנניה : זה ו הים גדול ורחב ידים שם רמש
 ואין מספר חיות קטנות עם-גדלות : שם אניות יהכון
 לויטן זה ו יצרת לשחק-בו : פלם אליך ישפרון לתת
 אכלם בעתו : תתן להם ילקטון תפתה ידך ישבעון טוב :
 תסתיר פניך יבהלון תספ רוחם יגועון ואל-עפרם ישובון :
 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה : יהי כבוד יי
 לעולם ישמח יי במעשיו : המביט לארץ ותראד יגע בתרים
 ויעשנו : אשירה ליי בחיי אומרה לאדחי בעודי : יערב

głosem. Wstępują na góry, schodzą w doliny do miejsca, któreś im przeznaczył. Granicę postanowiłeś, której nie przekraczają, aby nie wróciły zakryć ziemię. Posyłający źródła do strumieni, ciekące między górami. Pojął wszystek zwierz polny, gaszą w nich swe pragnienie dzikie osły. Nad brzegami spoczywają ptaki nieba, z pod liści wydające głosy. Upajający góry z Swych sklepień, owocem Twego dzieła nasycasz ziemię. Dający wzrastać trawie dla bydła, a ziołom, w nagrodę pracy ludzkiej, dla wydobycia chleba z ziemi. I wino rozweselające serce człowieka, by twarz jaśniała od olejków i chleb, którym człowiek serce posila. Pełne soku są drzewa niebotyczne, (*) cedry Libanu, które zasadził. W nich to gnieźdzą się ptaki, bocian stawiający dom swój na jodłach. Wysokie góry dla kóz dzikich, skały, jako ochronę dla królików. Księżyc stworzył, dla oznaczenia pór, słońce, co zna czas swego zachodu. Czynisz ciemności, i staje się noc, a wtedy wzruszają się wszystkie zwierzęta leśne. Lwiątko ryczą o zdobycz, żądając strawy od Boga. Gdy słońce zaświeci, cofają się, zalegają swe jaskinie. A wtedy człowiek wychodzi do dzieła swojego i do pracy swojej aż do wieczora. Jak liczne są Twe dzieła, Wiekuisty, wszystkie mądrością zdziałałeś, pełną jest ziemia dóbr Twoich. To morze wielkie i przestronne, w niem roją się bez liczby wielkie i małe zwierzęta. Tam okręty pływają i potwory, które stworzyłeś, by w niem igrały. Wszystko to w Tobie ufa, byś im dał strawę w swoim czasie. Dajesz ją im, chwytają, otwierasz rękę, nasycają się obfitością. Odwracasz oblicze Swoje, wzdrygają się, odbierasz im oddech, giną i wracają do prochu. Zadmiesz Swém tchnieniem, odradzają się, i odnawiasz powierzchnią ziemi. Oby cześć Wiekuistego trwała na wieki, niech się Wiekuisty raduje Swém dziełem. Spogląda na ziemię, zadrży, dotyka się gór, dymią się. Spiewać będą Wiekuistemu póki żyje, zanucę Wiekuistemu póki

עָלֵינוּ שִׁירֵי אֹנְכֵי אֲשֶׁמַח בְּיָי : יִתְמַד חַמְאִים | מִן־דָּאָרְץ
וּרְשָׁעִים | עוֹד אֵינָם בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת־יְי הַלְלוּהָ :

קב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְי בְּצַרְתָּהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי :
יְי הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת־שָׁקֶר מִלְשׁוֹן רַמְיָה : מַה־יִּתֵּן לָךְ
וּמַה־יִּזְכְּרֶךָ לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָה : חֲצִי גִבּוֹר שְׂנוּגִים עִם גִּחְלִי
רְתָמִים : אֹזִיָּה לִי כִי־גִרְתִּי מִשֶּׁךְ שִׁבְנָתִי עִם־אֲהֶלִי קָדֵר :
רַבַּת שְׂכֵנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנָא שְׁלוֹם : אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר
הַקְּוָה לְמַלְחָמָה :

קכא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יִבֵּא
עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם יְי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אֶל־יִתֵּן לְמוֹסַם
רְנָנְךָ אֶל־יְנוּם שְׁמֶרְךָ : הַנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל : יְי שְׁמֶרְךָ יְי צִלְךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ : יוֹסֵם הַשְּׁמֵשׁ
לֹא־יִכְבֶּה וַיִּרַח בְּדִילָהּ : יְי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־דָּע וַיִּשְׁמֵר אֶת־
נַפְשֶׁךָ : יְי יִשְׁמֵר־צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :

קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יְי
גִלְךָ : עֲמֻדוֹת הָיוּ רְגֵלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלָּם : יְרוּשָׁלָּם
הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחַבְרָה־לָּהּ יַחְדָּו : שִׁשָּׁם עָלוּ שְׂבָסִים שְׂבָסִי־
יְהֵ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל דְּהוֹדוֹת לְשֵׁם יְי : כִּי שָׁמָּה | יִשְׁבּוּ כִסְאוֹת
לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד : שְׂאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָּם יִשְׁכְּנוּ
אֲהַבְּךָ : יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנֶיךָ : לְמַעַן אֲחִיר
וְרַעֲי אֲדַבְרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית־יְי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשֶׁה
מִיָּב לָךְ :

istnieję. Oby mowa moja przyjemną ~~mi~~ była, a ja cieszyć się będę w Wiekuistym. Znikną grzesznicy z ziemi, a przestępcy — już ich nie ma. Chwal duszo moja, Wiekuistego. — Hallelujah! —

Szyr. (*Psalm 120.*) Pieśń stopniowa. Wiekuistego w utrapieniu mojem wolałem i wystuchał mnie Wiekuisty, osł duszę moją od ust kłamliwych, od języka chytrego. Cóż ci da, jakąż korzyść ci przysporzy język chytry? Są to strzały moczarsza zaostrome i zahartowane na węglach droku. Biada mi, że mieszkam w Meszech, bawię w namiotach Kedaru. Za długo dusza moja przebywała z nieprzyjaciółmi pokoju: Jaka za pokojem, ale gdy go głoszę, to oni za wojną.

Szyr. (*Psalm 121.*) Pieśń stopniowa. Oczy swoje wznoszę w góry, skąd mi pomoc przybędzie? Pomoc moja od Wiekuistego, Twórcy nieba i ziemi. Nie dozwoli, by noga twa się zachwiała, nie zdrzymie Ten, co cię strzeże. Bo nie zdrzymie i nie zaśnie Stróż Izraela. Wiekuisty Stróżem twoim, Wiekuisty osłoną twoją na prawicy twojej. Dniem słońce cię razić nie będzie, ani księżyc nosą. Wiekuisty strzedz cię będzie od wszelkiego złego, strzedz będzie duszę twoją. Wiekuisty strzedz będzie wyjście twoje i wniście twoje, odtąd i na wieki.

Szyr. (*Psalm 122.*) Pieśń stopniowa Dawida. Raduję się gdy mówią mi: pójdźmy do domu Wiekuistego. Stały kiedyś nogi nasze w bramach twoich, Jerozolim, Jerozolimo, wystawiona jako miasto wszystko w sobie ześrodkujące. Bo tam weszły pokolenia, pokolenia Boga, jako świadectwo Izraela, by chwalić imię Wiekuistego. Bo tam zasiadali na krzesłach do sądu, na krzesłach domu Dawida. Wywiadujcie się o dobro Jerozolimy, oby dobrze się wiodło twym przyjaciółom (Jerozolimom!) Oby był pokój w murach twoich, wytchnienie w pałacach twoich. Dla dobra braci i towarzyszy moich oznajmiam ci pokój. Dla domu Wiekuistego, Boga naszego, żyjącę ci szczęścia.

קכג שיר המעלות אלקיך נשאתי את עיני הישבי
 בשמים: הנה כעיני עבדים אל יד אדניהם כעיני שפחה
 אל יד גברתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: חננו יי
 חננו כיר רב שבחנו ביו: רבת שבחה לה נפשו הלעג
 השאננים הבו לגאיונים: לגאי יונים ק

קכד שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר
 נא ישראל: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי
 חיים בלחנו בחרות אפס בנו: אזי המים שטפנו נחלה
 עבר ער נפשונו: אזי עבר על נפשונו המים הזדונים:
 ברוד יי שלא נתנו טרף לשניהם: נפשונו בצפור נמלטה
 מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: עורנו בשם יי
 עשה שמים וארץ:

קכה שיר המעלות הבטחים ביי כתר ציון לא ימוט
 לעולם ישב: ירושלם הרים סביב לה ויי סביב לעמו
 מעתה ועד עולם: כי לא ינות שבט הרשע על גורל
 הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם:
 היטיבה יי למזבים ולישרים בלבותם: והמפסים
 עקלקלותם ויליכם יי את פעלי האון שלום עלי ישראל:

קכו שיר המעלות בשוב יי את שבת ציון הינו
 בחלמים: אז יפלא שחוק פינו ולשונו רנה אז יאמר
 בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו
 הינו שמחים: שובה יי את שבתנו כאפיקים בנגב:
 הזורעים

Szyr. (*Psalm 123.*) Pieśń stopniowa. Do Ciebie wzniosłem oczy swoje, który zasiadasz w niebie. Otóż jak oczy niewolników zwrócone są do swych panów, jak oczy niewolnicy do swój Pani, tak oczy nasze zwrócone są do Wiekuistego, Boga naszego, aż nas utaskawi. Ułaskawiaj nas, Wiekuisty, ułaskawiaj bośmy aż nadto przesyleni smotą. Dostyc już przesyleni są dusza nasza urąganiem swobodnych, wzgardą dumnych.

Szyr. (*Psalm 124.*) Pieśń stopniowa Dawida. Gdyby nie Wiekuisty był z nami, mówi Izrael, gdyby nie Wiekuisty był z nami, gdy ludzie przeciw nam powstali, wtedy by nas żywoem połknęli, gdy gniew ich na nas się zapalił. Wtedy by wody nas porwały, strumień by przeszedł nad nami, wtedy by przeszły nad nami szumiące wody. Pochwalony Wiekuisty, który nas nie oddał ich kłom na pastwę. Dusza nasza jak ptak, który ocalał z sieci ptaszników, sieć skrószona, a myśmy ocaleni. Siła nasza jest w imieniu Wiekuistego, Twórcy nieba i ziemi.

Szyr. (*Psalm 125.*) Pieśń stopniowa. Ci co ufają Wiekuistemu, są jak góra Syon, która się nie chwieje, wiecznie trwać będzie. Jerozolima strzeżona przez góry w około, a Wiekuisty strzeże lud Swój w około odtąd i na wieki. Bo berło bezbożności ciężyc nie będzie na losie sprawiedliwych, by sprawiedliwi nie wyciągnęli rąk swoich za nieprawość. Wiekuisty, uszczęśliwiaj dobrych i pocziwych sercem, ale uchylających się na krzywe drogi, Wiekuisty ich poprowadzi z złoczyńcami. Pokój z Izraelem!

Szyr. (*Psalm 126.*) Pieśń stopniowa. Ile razy Wiekuisty zwraca wygnaństwo Syonu, jesteście jak marzyciele. Wtedy pełne są usta nasze śmiechu, a język nasz śpiewu, wtedy mówią między narodami: „Wiekuisty wielkie rzeczy zdziałał z tymi.“ Wielkie rzeczy zdziałał też Wiekuisty z nami, pełni jesteście radości. Zwróć Wiekuisty, wygnaństwo nasze jak wód strumienie

הזרעים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ : הַלֹּחֶד יִקֵּה וּבָכָה נִשְׂא מִשְׁךְ--
הַזֶּרַע בְּאֵיבָא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתָיו :

קכו שיר המעלות לשלמה אס"י | לא יבנה בית
שוא עמלו בזיו בו אס"י לא ישמר עיר שוא | שקד
שומר : שוא לקם משפמי קום מאתרי שבת אכלי לחם
העצבים בן יתן לידיו שנא : הנה נחלת יי בנים שכר פרי
הבטן : כחצים ביד גבור בן בני הנעורים : אשרי הגבר
אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו פי ידברו את--
אזיבים בשער :

קכז שיר המעלות אשרי כר"רא יי התלך בדרךיו :
יגיע בפיה כי תאכל אשריה וטוב לך : אשתה ופגפן פוריה
בירכתי ביתה בניה בשתי יותים סביב לשלחנה : הנה
כירון יברך גבר ירא יי : יברכה יי מציון וראה בטוב
ירושלם כל ימי חייה : וראה בנים לבניה שלום על--
ישראל :

קכט שיר המעלות רבת צררוני מצעורי יאמר נא
ישראל : רבת צררוני מצעורי גם לא יכדולי : על גבי
חרשו חרשים האריכו למענותם למענתם ק : יי צדיק קצין
עבות רשעים : יבשו ופגו אחר כל שנאי ציון : יהיו כחציר
גגות שקדמת שקה יבש : שלא מלא כפו קוצר וחצנו
מעמר : ולא אמרו העברים ברפת יי אליכם ברכנו אתכם
בשם יי :

do wyszłego koryta. Siejący w łzach, przy śpiewie zbiorą. Idzie płacząc i dźwiga brzemię zasiewu, a wraca przy śpiewie niosąc pełne snopy.

Szyr. (*Psalm 127.*) Pieśń stopniowa Salomona. Jeżeli Wiekuisty domu nie zbuduje, nadaremnie trują się nim budowniczy; jeżeli Wiekuisty nie strzeże miasta, nadaremnie czuwa stróż. Bez potrzeby wstajecie rano, kładzicie się późno, pozywacie chleb w utrapieniu; temu, którego miłuje (Bóg), to samo we śnie daje. Otóż darem Wiekuistego są dzieci, nagrodą płód żywota. Jak strzały w ręku mocarza, tak dzieci młodości. Szczęśliwy mąż, który niemi napełnił swój kołczan, nie powstydą się, gdy z nieprzyjacielem rozprawiać się będą publicznie.

Szyr. (*Psalm 128.*) Pieśń stopniowa. Szczęśliwy każdy bojący się Wiekuistego, postępujący Jego drogami. Jeżeli pracy rąk swoich pożywasz, toś szczęśliwy i dobrze ci się stanie. Żona twoja jak płodna winnica, na około domu twego; dzieci twoje, jak latorośle oliwne na około twego stołu. Otóż to tak błogosławionym bywa mąż bojący się Wiekuistego. Niech cię błogosławi Wiekuisty z Syonu, obyś ujrział szczęście Jerozolimy przez wszystkie dni życia swojego, obyś się doczekał dzieci swoich dzieci. Pokój z Izraelem!

Szyr. (*Psalm 129.*) Pieśń stopniowa. Srodze mnie uciskali od młodości mojej, mówi Izrael, srodze mnie uciskali od młodości mojej; ale nie pokonali mnie. Na grzbiecie moim orali oracze, długie poczynili bruzdy. Wiekuisty sprawiedliwy przeciął więzy bezbożnych. Powstydą się, cofną się wstecz wszyscy nieprzyjaciele Syonu. Staną się jak trawa na dachach, która usycha, za nim ją zrywają, którą kosiarz nie napełnia ręki swojej, ani żniwiarz poły swojej, a przechodzący nie mówią: „błogosławieństwo Wiekuistego z wami, błogosławimy was w imieniu Wiekuistego.“

קל שיר המעלות מפעמקים קראתיך יי : אדני
 שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול ותנוני : אם
 עונות תשמריה אדני מי יעמד : פי עמך הפליחה למען
 תזרא : קייתי יי קנתה נפשי ולדברו תחלתי : נפשי
 לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר : יחל ישראל אל יי
 פיעס אדני תחסד ותרבה עמו פדות : והוא יפדה את
 ישראל מכל עונותיו :

קלא שיר המעלות לדוד יי | לא נבה לבי ולא רמו
 עיני ולא הלכתי | בגדלות ובגפלאות מפני : אם לא
 שויתי | ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו בגמל עלי נפשי :
 יחל ישראל אל יי מעתה ועד עולם :

קלב שיר המעלות זכור יי לדוד את כל עונותיו :
 אשר נשבע ליי נדר לאביר יעקב : אם אבא באהל ביתי
 אם אעלה על ערש יצועי : אם אתן שנת לעיני לעפעפי
 תנומה : עד אמצא מקום ליי משכנות לאביר יעקב : הנה
 שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער : נבואה למשכנותיו
 נשתחה להרום רגליו : קומה יי למנותך אתה וארון
 עזך : כהניך ילבושו צדק וחסידיך ירגנו : בעבור דוד
 עבדך אלתשב פני משיחך : נשבע יי | לדוד אמת לא
 ישוב ממנה מפרי בטנה אשית לכסא לך : אם ישמרו
 בנך | בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישובו
 לכסא לך : פי בחר יי בציון אוה למושב לו : זאת מנותתי
 עדי עד פה אשב פי איתיה : צידה פרך אברך אבינייה
 אשביע

Szyr. (*Psalm 130.*) Pieśń stopniowa. Z głębi wzywam Cię o Wiekuisty. Panie, wysłuchaj głosu mojego, niechaj uszy Twoje wysłuchają głosu błagania mojego. Jeżeli na grzechy zważać zechcesz Boże; Panie, któż się ostanie wtedy? Ale przy Tobie jest przebaczenie, aby Cię się obawiano. Mam nadzieję w Wiekuistym, dusza moja ufa, a słowa Jego wyglądam. Dusza moja wygląda Pana więcej jak strażnicy wyglądają poranku, jak strażnicy poranku. Miej nadzieję, Izraelu, w Wiekuistym, bo u Pana jest łaska, a wiele u Niego odkupienia. A On odkupi Izraela z wszystkich grzechów jego.

Szyr. (*Psalm 131.*) Pieśń stopniowa Dawida. Wiekuisty, serce moje nie wzbilo się w dumę, oczy moje nie wynosiły się i nie wnikałem w rzeczy odległe i wyższe odemnie. Zaiste, byłem obojętnym i uciszyłem duszę swoją jak niemowlę na łonie matki, jak niemowlę, była dusza moja. Miej nadzieję w Wiekuistym, Izraelu, odtąd i na wieki.

Szyr. (*Psalm 132.*) Pieśń stopniowa. Wspomnij, Wiekuisty, Dawidowi wszystką jego gorliwość. Jak przysiągł Wiekuistemu, ślubował mocarzowi Jakóba: „nie wniknę do namiotu domu swojego, nie wstąpię na łożo swego posłania, nie użyję snu oczom swoim, ani drzemki swoim powiekom, póki nie znajdę miejsca dla Wiekuistego, przybytku dla mocarza Jakóba.“ Otóż słyszeliśmy o Nim w Efrath, znaleźliśmy Go na błoniach Jaar. Pójdźmyż więc do przybytku Jego, korzmy się przed podporą nóg Jego. Wnikdź Wiekuisty do miejsca spoczynku Swojego, Ty i arka Twój wspaniałości. Kapłani Twój odzieją się sprawiedliwością, a pobożni Twój weselić się będą. Dla sługi Swego Dawida, nie odwracaj się od oblicza Twego pomazańca. Zaprzysiągł Wiekuisty Dawidowi, jest to prawdą, nie cofnie się od tego: „Z owocu żywota twego ustanowię następcę tronu twojego. Jeżeli synowie twoi przestrzegać będą przymierza Mojego: świadectwa tego, którego ich nauczam, to i synowie ich na wieki zasiadać będą na tym twoim tronie. Bo Wiekuisty wybrał Sobie Syon, upodobał go Sobie na mieszkanie dla Siebie. On to spoczynkiem moim na wieki, tutaj zasięde, bo upodobałem go Sobie. Jego plody błogosławić będę, biednych jego nasycę chlebem,

אֲשַׁבֵּיעַ לָחֶם : וּכְהִנֵּיתָ אֶלְבִּישׁ יִשְׁעַ וְחִסְדֶּיךָ רַגְלֵי יִרְגְּנֵנִי :
 שָׁם | אֲצַמִּית קָרְן לְדוֹד עֲרֹבְתִי נֵר קְמָשִׁיחִי : אוֹיְבָיו אֶלְבִּישׁ
 בְּשֵׁת וְעָלְיוֹ יִצְיִן גִּזְרוֹ :

קלג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד הַגֵּה מַה טוֹב וּמַה נָּעִים שִׁבְתָּ
 אֲחִים גַּם יָחַד : כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב | עַל הָרֹאשׁ יָרַד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן
 אֶהְרֵן שִׁירָד עַל־פִּי מִדוֹתָיו : כְּסֹל חֶרְמוֹן שִׁירָד עַל־הַרְרֵי
 צִיּוֹן כִּי־שָׁם צָוָה יי אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם :

קלד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַגֵּה בְּרַכּוּ אֶת־יי כָּל עַבְדֵי יי
 הָעֹמְדִים בְּבֵית יי בְּלִילוֹת : שְׂאוּ יְדֵיכֶם קְדִישׁ וּבְרַכּוּ אֶת־יי :
 יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

עלינו קדיש יתום .

kapłanów jego odzieję zbawieniem, a pobożni jego weselić się będą. Tam wzrosnąć dozwolę blaskowi Dawida, błyszczyć światłu pomazańca Swojego. Nieprzyjaciół jego odzieję hańbą, na nim zaś zakwitnie jego korona.“

Szyr. (*Psalm 133.*) Pieśń stopniowa Dawida. Otóż jak dobrze i jak przyjemnie gdy bracia razem zasiadają. Jak wonny olejek na głowie, spływający na brodę, na brodę Abarona, spływający na kraj jego szat. Jak rosa Chermonu spadająca na góry Syonu, bo tam udzielił Wiekuisty błogosławieństwo: „Życie na wieki!“

Szyr. (*Psalm 134.*) Pieśń stopniowa. Uwielbiajcie Wiekuistego wszystkie sługi Wiekuistego, usługujący w domu Wiekuistego w nocy. Wznieście ręce swoje ku świątyni i błogłaszcie Wiekuistego. Niechaj cię błogosławi Wiekuisty z Syonu, Twórca nieba i ziemi.

(Alenu. str. 74; Kadysz osierociałych, str. 73.)

Gnomologia Ojców Synagogi.

W S T Ę P.

Święcenie Sabatu w żadnym kraju tak ściślej nie ulega kontroli prawodawstwa i tak głęboko nie wsiąkło w massy ludności, jak w Anglii: wszystkie zakłady naukowe, bióra rządowe i prywatne, domy gry i zabawy, zakłady handlowe i przemysłowe, szczelnie są zamknięte w Niedzielę na całym obszarze wysp Brytańskich. Londyn, który przez cały tydzień szumi i wre życiem gorączkowym miliona ludności, w Niedzielę zdaje się być wyludnionym, wymarłym.

Ale to, co ulica postradała w ruchu materjalnym, to ognisko domowe zyskało w życiu duchowém: każda rodzina skupia się w swém kółku, zajęta rzeczami poważnemi, po za obrębem świata materjalnego leżącemi, bo wyrabia w sobie życie duchowe, w ciągu tygodnia

pracą i przemysłem strętwiąle; na każdym stole widzisz rozwartą Księgę Ksiąg, każdy głos wydobywa dźwięki lutni Dawidowej, gromy Jezajasza, zachwycenia Ezechiela, widzenia całego szeregu Proroków i świętych mężów, a nad tém wszystkiém górują wspomnienia o postaci pomnikowej mędrca, prawodawcy, wojownika, Mojżesza, syna Amrama.

Tak Albion święci swój Sabat!

Wskaż mi teraz, czytelniku, jeszcze jeden kraj w Europie, w téj Europie, która wyznawa religiją opartą na Mozaizmie, wskaż jeden jeszcze kraj, któryby choć w części w tym względzie, równać się mógł z Anglią! Gdziekolwiek oko zwracamy, wszędzie pogwałcenie Sabatu, wszędzie życie materialne rozpóściera się publicznie, bezwstydnie, roztrąca wszystko co duchowe i toruje sobie drogę aż do przybytków Pańskich. Życie zwierzęce przytłumione w ciągu tygodnia pracą wykonywaną pod naciskiem pańszczyzny zaspokojenia potrzeb zwierzęcych, w Sabat występuje w całej swój odrażającej nagości; człowiek przeznaczony do wyższych celów, człowiek, o którym Prorok mówi: ותהפךו מעט מאלהים »i ująłeś mu mało co, by mógł stać się równym Bogu.« (Psalm 8, 6.) Człowiek w Europie podczas Sabatu, jakby na przekór swemu przeznaczeniu, ściera z siebie owo piętno Boskości, tarza się w kałuży pijaństwa, rozpusty, gier hazardowych i z człowieka — Boga, staje się człowiekiem — zwierzęciem; słowem w całej Europie, wyjąwszy Anglii, Sabat istnieje tylko w kalendarzach.

Nie pisząc tu rozprawy ekonomiczno-politycznej, uważam za niewłaściwe wyjaśnić przyczynę tej sprzeczności między Anglią i innymi krajami europejskimi, przytaczam tylko fakt niezaprzeczony, iż społeczeństwa Europy pod tym także względem jeszcze w stanie niemowlęctwa zostają i zwracam uwagę czytelnika, iż uczucie święcenia Sabatu odpowiada wszędzie stopniowi cywilizacyi.

A jednak uczucie wyższości człowieka, objawiające się przez święcenie Sabatu, nie zagasło jeszcze w Europie kontynentalnej, owszem, żyje ono niepostrzeżenie tam, gdzieby go się najmniej spodziewać należało, żyje ono życiem duchowym wśród plemienia azyatyckiego, rzuconego ręką Opatrzności między ludy europejskie, żyje wśród niego prawie w pierwotnym swym kształcie i w czasie przez samego Boga wskazanym i kwitnie w całej swój pełni jak za czasów patryarchalnych.

Kto w ciągu tygodnia miał sposobność oglądać ruch panujący w stolicy kraju naszego w Warszawie na ulicach: Grzybowie, Nalewkach i Franciszkańskiej, kto się przypatrywał ludności te dzielnice zamieszkującej, owym nędzarzom w ubiorach wytartych, dziwnych, ich śmiesznym obyczajom i ruchom, kto się przysłuchiwał szwargotowi niezrozumiałemu, którym załatwia swój lichy, ledwo suchego chleba dostarczający im handel, kto to wszystko widzi i słyszy, nigdyby nie uwierzył, iż w tém niepozorném plemienu zachowało się dotychczas owo uczucie święcenia Sabatu, którym się szczyli

Anglia, nie uwierzyłby, iż Anglia od przodków tych handlarzy nauczyła się święcić Niedzielę i od nich przyjęła wszystkie prawie formy nadane téj zbawiennéj instytucyi społecznej.

Słyszeliście jak Anglia obchodzi swoją Niedzielę, słuchajcież teraz jak lud żydowski w swych dzielnicach święci swoją Sobotę.

Jeszcze słońce przeddnia Soboty nie zeszło z widnokregu, gdy nagle, jakby na umówione hasło, sklepy i kramy z trzaskiem się zamykają, cała ludność kupująca i kupcząca znika jak mara, ustaje gwar różnorodnych głosów, hałaśliwe targowanie, szumne wychwalanie towarów, spory, kłótnie, wszystko ucichło, a spokojna, martwa cisza, zalega miejsca przed chwilą tak ożywione.

Bo gość miły przybywa, o którego uczczeniu cały tydzień marzono i na godne przyjęcie którego składała się znojna praca całotygodniowa. Tym gościem tak pożądanym na Grzybowie, Nalewkach i Franciszkańskiej, jak po wszystkich miasteczkach polskich — to Sobota duchowo się obchodząca, to prawdziwy Sabat Anglików.

Zaprowadzę cię więc czytelniku, do mieszkania rodziny Żydowskiej w wilią Soboty. Jakkolwiek dużo rozprawiają o nieochędnostwie ludu naszego i jakkolwiek poczęści zarzuty te słusznie nas dotyczą, lubo prawdziwa przyczyna téj nieczystości leży w skupieniu licznej ludności w ciasnych dzielnicach i w odosobnieniu od

sąsiedztwa chrześcijan, których rozwoju społecznego żadne prawo wyjątkowe nie ścieśniało — jakkolwiek, mówię, lud żydowski całkiem nie jest wolnym od zarzutu nieochędstwa, wszakże kto zajrzy do mieszkania najbiedniejszego i najbardziej zacofanego współwyznawcy naszego w Piątek wieczorem, uderzony zostaje metamorfozą, jaka się w ciągu kilku godzin tu odbyła. Nie pozna on już wcale téj niepozornej, niekiedy brudnej izdebki z dnia wczorajszego: podłoga czysto wyszorowana, ściany i komin wybielone, meble ustawione w porządku, na stole przykrytym białym obrusem, błyszczą para świeczników, niekiedy srebrnych, po ścianach rozwieszono małe kandelabry z mikroskopicznymi świeczkami. Gospodyni domu odprawia krótkie błogosławieństwo nad świecami, które zapala i wyglądając męża, modlitwę wieczorną w Synagodze odprawiającego, porządkuje nakrycie stołu i ustawia kielichy do wina poświęconego.

Izdebka teraz przybiera postać Świątyni, której kapłanami są członkowie rodziny, oczekujący przybycia niby Wielkiego kapłana, gospodarza domu. Ten w Synagodze zrzuciwszy z siebie wór żałobny, którym go wieki pogardy i prześladowania odziały, właśnie odśpiewał był pieśń tryumfalną przywitania Soboty:

• Otrząś się z pyłu, powstań, włóż szaty wspaniałe ludu mój!... Potomek Jiszaja z Bethlechem wybawienie ci niesie!... Ocuć się, ocuć, bo światło twoje nadchodzi, powstań, zajaśnij, wzbudź się, o wzbudź, głoś pienie: . . Nie zawstydzisz się, nie zarumienisz się, czegoż się korzyć? czego jęczyć? . . . I staną się łupem łupieczy

twoi i odstąpią burzyciele twoi . . . W prawo i w lewo się rozpostrzesz, a Boga swego wielbić będziesz, z pomocą męża z domu Perec (Messyasza) blask Boga nad tobą się zjawia. «

(Modlitwa wieczorna na Sobotę „Lecha dodi.“)

i z czołem wypogodzonym promieniejąc, przestępuje progi swjej domowej świątyni i mieniając ją być zaludnioną samymi aniołami, śpiewa w zachwyceniu; » Witam was, aniołowie służbowi, aniołowie pokoju, aniołowie Najwyższego, aniołowie Króla wszech królów! «

(Pieśń: „Szalom Alechem.“)

Tak jest lud żydowski, ten prosty niedotknięty jeszcze od wyobrażeń wieku lud, on to w Sabat swój, przez dzień cały trzyma w ręku Biblią i jej komentarze nietylko w Synagodze ale i w domu.

Ze zdaniem biblijnym w ustach, w Piątek na wieczór wita nadchodzącą oblubienicę swoją, Sobotę, ze zdaniem Biblii zasiada do stołu i pożywa skromny posiłek, i jej to pieśni wyśpiewuje przez dzień cały sobotni aż do późnego wieczora.

Otóż podaję czytelnikowi mały dowód zajęć ludu żydowskiego w Sobotę, jest to zbiór zdań i myśli Rabinów wyrzeczonych blisko 2000 lat temu i stanowiących dotąd rozrywkę Sobotnią nadługie dni letnie.

Wiadomo, iż oprócz Pisma Świętego Starego Zakonu, obowiązuje nas jeszcze objaśnienie i dopełnienie jego, znane pod nazwą Talmudu, który się składa z dwóch części: tekstu משנה Miszny i komentarza Gemary גמרא. Dzieło to zbiorowe, na które się złożyła praca sześciu wieków i przeszło tysiąca uczonych,

dawniej, a mianowicie w wiekach średnich, okrzyczaném zostało, jako zawierające zasady przeciwne moralności, tolerancyi religijnej i zdrowemu rozsądkowi. Jedną z wielkich reform dokonanych w ciągu XIX wieku, jest właśnie oczyszczenie Talmudu z podobnych zarzutów: przekonano się bowiem, iż pojedyncze zdania w nim zawarte, niezgodne z duchem tolerancyi wcale nie wchodzą w prawo talmudyczne (Szulchan Aruch) i pozostały tylko w zbiorze jako pogląd indywidualny autora, jako zabytki archeologiczne mające swe źródło, albo w rozdrażnieniu z powodu prześladowań, jakim przodkowie nasi dawniej ulegali, albo w wyobrażeniach o nauce, prawie i moralności, jakie były upowszechnione w owych czasach pomiędzy narodami, wśród których autorowie tych zdań się znajdowali.

Były czasy, kiedy nieprzyjaciele żydów, wydawali zbiory całe zdań Talmudystów wyrwanych ze związku ogólnego z poprzedzającymi i następującymi zdaniem, i tworzyli z nich akt oskarżenia przeciw naszej religii. Polemika wywołana przez te pamflety, wszędzie wywodziła naszą sprawę z tryumfem, a falanga oskarżycieli z każdym dniem malała, tak, iż teraz już wstydem jest w Europie wyznawać zasady Eisenmengerowskie.

Ta więc »Gnomologia Ojców Synagogi« stanowiąca część Miszny, a zatém i Talmudu, nie ma być teraz już obroną przeciw napaści, przeciwstawieniem całego traktatu talmudycznego, pełnego zasad najszczytniejszej moralności i najzdrowszych pojęć społecznych, owym pojedynczym frazesem przez przeciwników naszych ogłaszanym, bo obrona taka teraz prze-

stała być potrzebą; ma ona raczej być nauczającym i przyjemnym czytaniem poobiedniem, dla pobożnych współwyznawców naszych na Soboty letnie, przez nauczycieli Zakonu naszego, Gaonów, do tego jedynie celu przeznaczonem.

Tu pod formą teologiczną czytelnik znajdzie wyzreczenie, iż najpotężniejszą władzą w świecie, jest władza inteligencji, przed którą gaśnie blask świecki, że najtrwalszym filarem utrzymującym świat na jego podstawach, jest bezwzględny wymiar sprawiedliwości, że najpiękniejszą ozdobą serca ludzkiego jest dobroczynność, że nauka bez cnót obywatelskich, jest niszczącą bronią w ręku złoicy i że prawda i pokój są szczytem rządów ludzkich i boskich.

Mam nadzieję, iż współwyznawcy moi nieobeznani dokładnie z językiem oryginału tej »Gnomologii« zechcą zwrócić uwagę na przekład, który uskuteczniłem i na uwagi, objaśniające niektóre miejsca oryginału, zatarte odległością tylu wieków i polegam na zdrowym ich rozsądku, iż potrafią ocenić pobudki, które w umysłach naszych »Ojców Synagogi« rodziły niektóre poglądy sprzeczne z pojęciami wieku naszego i przejmować się zarazem duchem owych wieków, który niekiedy znalazł echo swoje w wyrażeniach, teraz za przesadzone uważanych; albowiem treść tych sentencji i cel Księcia — Rabina, który je zebrał, odpowiadają w zupełności najwyszukańszym wymaganiom naszego stulecia.

פרקי אבות

פרקי אבות אומרים משבת של אחר פסח עד ראש השנה בכל שבת
פרק אחד , ובשבתים האחרונים שני פרקים בכל שבת ושבת .

פרק ראשון

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר וְעַמּוּד
בְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ גְּזֵר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
לְהַתְפָּאֵר :

מִשֵּׁה

UWAGI DO GNOMOLOGII.

Jak już we wstępie wskazałem, Gnomologia ta zebrana przez Rabi Jehudę Hanassy, układacza Miszny, jest częścią tegoż dzieła znaną pod nazwą Masechet Aboth **מִסְכַּת אֲבוֹת**. Składała się ona pierwsiastkowo tylko z pierwszych 5ciu Rozdziałów, do których dodano później Boraję stanowiącą 6ty Rozdział nazwany także: **קַבֵּץ תּוֹרָה** Nabycie Nauki Zakonu, dla tego że traktuje o ważności posiadania nauki Zakonu i o przymiotach wymaganych, po osobach nim się zajmujących. Pod tytułem **אֲבוֹת** Aboth istnieje jeszcze więcej podobnych Gnomologij, z których znanym jest Traktat: **אֲבוֹת דֵּר נָתַן** Rabi Nathana.

Użycie tego Traktatu talmudycznego jako czytanie w Synagogach znaném już było za czasów Gaonów, jest to zatem bardzo starożytny zwyczaj, który rozwijają obecnie nauczyciele ludu wyznania naszego, wprowadzając wykład tego Traktatu jako przedmiot naukowy do Szkół

Gnomologia Ojców Synagogi.

(Od Soboty pierwszej po Pasce do Nowego Roku mówi się Pirke Aboth po jednym Rozdziale co tydzień, a w ostatnich tygodniach po dwa.)

ROZDZIAŁ I.

Kol Jisrael. Wszyscy Izraelici mają udział w życiu wiecznym, gdyż mówiono: a lud Twój wszystek sprawiedliwy, na wieki ziemię posiadać będą, latorośle mego zaszczepienia, dzieło rąk moich, na sławę moją. (Jezajasz 60, 21.)

religijnych w Sobotę po południu, zapobiegając tém jednocześnie rozpuszczaniu się dzieci w ciągu długiego dnia świątecznego podczas lata.

UWAGI DO ROZDZIAŁU Igo.

Kol Jisrael. Ten krótki wstęp o udziale w życiu przyszłym, wyjęty jest z Traktatu Sanhedryn, wskazuje on, że nie tylko wysoce uczeni, ale każdy Izraelita cnotliwie żyjący, wynagrodzonym za to zostaje w życiu wiecznym.

Osoby nawet wyznające inną jakąkolwiek religią, jeżeli spełniają siedem przykazań znanych pod nazwą **ל מצוות בני נח**, „przykazania Noachidów“ to jest: 1) Unikanie bałwochalstwa; 2) bluźnierstwa; 3) zabójstwa; 4) kazirodstwa; 5) przywłaszczenia sobie cudzej własności; 6) wymiar sprawiedliwości; 7) nie jedzenie mięsa z żyjącego jeszcze zwierzęcia wziętego, wedle Majmonidesa nazywani są **חסידים אמיתיים העולם** „pobożni narodów świata“ i mają także udział w życiu wiecznym, to jest zostają zbawieni.

א משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה . הם אמרו שלשה דברים הו מתננים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סג לתורה : ב שמעון הצדיק היה משיירי כנסת הגדולה . הוא היה אומר . על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים : ג אנטיגנום איש סוכו קבל משמעון הצדיק . הוא היה אומר אל תהיו בעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא היו בעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס ויהי מזרא שמים עליכם : ד יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם . יוסי בן יועזר איש צרדה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים והוי מתאבק בעפר רגליהם והוי שותה

Ustęp Iszy. *Mojżeszowi dostał się Zakon*. Mowa tutaj nie o prawie Mojżeszowém pisaném, znaném pod nazwą Biblia, ale o prawie ustném (tradycjonalném), stanowiącém objaśnienie i bliższe określenie prawa pisanego, które się, wedle mniemania Talmudu dostało Mojżeszowi na Synaju jednocześnie z pisaném. Prawa tego ustnego nie wolno było spisać i miało tylko być przechowywane w zwyczajach ludu, ale gdy przodkowie nasi tracić zaczęli swoją państwową jedność i od czasu do czasu rozpraszani zostali między obce narody, gdy się wyrodzili w łonie Judaizmu sekty rozmaitej barwy i dążności; wtedy nauczyciele Zakonu, obawiając się odstępstwa zupełnego, postanowili spisać prawo ustne i każdy z nich podał to, co mu było wiadomém; ztąd to powstał nowy kodeks religijny pod nazwą *Miszne*, który z swym komentarzem *Genara*, znany jest pod nazwą ogółową *Talmud*.

Tamże *Jozue Starszyzna*. Pod wyrażeniem Starszyzna rozumie się: nie tylko znaczniejsi z ludu, ale i osoby które rządziły Izraelem od Jozuego do Samuela, pierwszego z proroków, znane w Piśmie Świętém pod nazwą: *sędziów*.

Tamże *Mężom Wielkiego Synodu*. Po wygaśnięciu proroków z Malachajem, przeszła tradycja do korporacji, która pod nazwą „Mężów Wielkiego Synodu“ wspólnie z Ezdreaszem działała i składała się z 120

1. Mojżeszowi dostał się Zakon na Synaju i przekazał go Jozuemu. Jozue Starszynie, Starszyna Prorokom, a Prorocy przekazali go mężom Wielkiego Synodu. Oni to wyrzekli trzy te nauki: bądźcie rozważni w sądzeniu, kształćcie wielu uczniów i czynćcie ogrodzenia około Zakonu. 2. Szymeon Sprawiedliwy był jednym z ostateków wielkiego Synodu. On mawiał: trzema rzeczami świat się utrzymuje: zakonem, służbą Bożą i dobroczynnością. 3. Antygonus z Socho przejął Zakon od Szymeona Sprawiedliwego, ten mawiał: nie bądźcie podobni niewolnikom usługującym Panu, z warunkiem, aby odebrali nagrodę, ale bądźcie jak słudzy usługujący Panu, nie w nadziei odebrania nagrody i miejcie bojaźń Boga. 4. Jose, syn Joezera z Ceredah i Jose syn Jochanana z Jerozolimy przejęli od nich Zakon. Jose syn Joezera z Ceredah mawiał: niechaj dom twój będzie domem zboru dla mędrców, bądź zapyłonym prochem ich nóg i pij

członków. Układacze tradycyi, chcąc jój zapewnić powagę w oczach ludu, musieli się cofnąć do źródła starożytnego, sięgającego do czasu nadania Zakonu pisanego na Synaju i wskazać zarazem ów łańcuch nieprzerwanych znakomitości wszystkich wieków, po którym ich ta tradycja doszła w pierwotnej niesfałszowanej postaci.

Tamże. *Bądźcie rozważni w sądzeniu.* Prawo Mojżeszowe obejmuje nie tylko przepisy religijne, ale i administracyjno-sądowe; uczeni więc rozstrzygali także i spory prywatne, dla tego więc tak często w tym traktacie znajdujemy przepisy postępowania sądowego.

Tamże. *Kształćcie wielu uczniów.* Aby tradycja, której wtedy jeszcze nie spisali byli, utrzymała się w pamięci uczonych i nie uległa modyfikowaniu przez lud prosty.

Tamże. *Czyńcie ogrodzenia około Zakonu.* Aby główna zasada jakiego przepisu religijnego nie została nadwreżoną przez lekkomyślność lub nieuwagę, zakazano nawet czynności mające styczność z temi przepisami, któreby doprowadzić mogły do takiego nadwreżenia, i tak n. p. zakazano dotknąć się w Sobotę świecy, z obawy aby jój nie zapalono, i nie działano wbrew przepisu Mojżesza zabraniającego rozniecenia ognia w Sobotę. Takie przepisy prewencyjne nazywano שֵׁבִיב (Sejag) ogrodzeniem.

Ustęp 3. *Nie bądźcie podobni niewolnikom i t. d.* Tej nauki tak szczytniej, wpajającej w ludziach myśl o poświęceniu bezwarunkowem, nadużywało jak opowiadają Rabini, dwóch uczonych: *Cadoh* i *Bajos*, wnioskując z niej, iż za dobre uczynki nie masz żadnej nagrody i wpadli na myśl niebezpieczną, iż nie masz życia przyszłego. Sekta tą powstała nazwaną została Cadokejczykami (Saduceuszami), która z wierzącymi w życie wieczne w ciągłych zostawała walkach. Te nareszcie się wyrodziły w dwa systemata polityczne, arystokratyczny i demokratyczny, które spowodowały interwencyą zbrojną Rzymian i upadek państwa Palestyńskiego.

Ustęp 4. *Bądź zapyłonym prochem ich nóg i t. d.* Przenośnia — polecająca ciągłe obcowanie z uczonymi.

שוֹתֵהּ בְּצִמָּא אֶת־דְּבָרֵיהֶם : ה יוֹסִי בְּנֵי־יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם
 אוֹמֵר יְהִי בֵיתְךָ פְּתוּחַ לְרוּחָהּ וְיִהְיוּ עֲנִיִים בְּנֵי בֵיתְךָ וְאֵל
 תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ קַל וְחֹמֶר בְּאִשָּׁת
 חֲבֵרוֹ מִכָּאן אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל־הַמְרַבֶּה שִׁיחָה עִם־הָאִשָּׁה
 גֹּזֵרִים רָעָה לְעִצְמוֹ וּבֹטֵל מִדְּבָרֵי תוֹרָה וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גֵּיהֶנֶם :
 ו יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרָחִיָּה וְנִתְאִי הָאֲרַבְלִי קִבְּלוּ מֵהֶם • יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן־פְּרָחִיָּה אוֹמֵר עֲשֵׂה לָּךְ רַב וּקְנֶה לָּךְ חֵבֶר וְחַוֵּי דָן
 אֶת־כָּל־הָאָדָם לְכַף זְכוּת : ז נִתְאִי הָאֲרַבְלִי אוֹמֵר הִרְחִק
 מִשְׁכַּן רַע וְאֵל תִּתְּחַבֵּר לְרָשָׁע וְאֵל תִּתְּיָאֵשׁ מִן הַפּוֹרְעָנוֹת :
 ח יְהוּדָה בֶּן טַבָּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן־שִׁטְחַח קִבְּלוּ מֵהֶם • יְהוּדָה
 בֶּן־טַבָּאי אוֹמֵר אֵל־תַּעַשׂ עֲצֻמָּה כְּעוֹרְכֵי הַדִּינִין וּכְשִׁיחֵי
 בְּעֵלֵי הַדִּין עוֹמְדִים לְפָנָיִךְ יִהְיוּ בְּעֵינַיִךְ כְּרָשָׁעִים וּכְשֹׁנְפֹטָרִים
 מִלְּפָנָיִךְ יִהְיוּ בְּעֵינַיִךְ כּוֹזְבֵי אֵין כְּשִׁקְבֻלוֹ עֲלֵיהֶם אֶת־הַדִּין :
 ט שִׁמְעוֹן בֶּן־שִׁטְחַח אוֹמֵר הָיוּ מְרַבֶּה לַחֲקוֹר אֶת־הַעֲדִים
 וְהָיוּ זְהִיר בְּדַבְּרֵיךָ שָׂמָּא מֵתוֹכֶם יִלְמְדוּ לְשַׁקֵּר : י שְׁמַעְיָה
 וְאַבְטַלְיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם שְׁמַעְיָה אוֹמֵר אָהֵב אֶת־הַמְּלָאכָה
 וְשִׂנְאָה אֶת־הַרְבָּנוֹת וְאֵל תִּתְּוֹדַע לְרֵשׁוֹת : יא אַבְטַלְיוֹן
 אוֹמֵר חֲכָמִים הוֹחֲרוּ בְּדַבְּרֵיכֶם שָׂמָּא תְּחַזְּבוּ חֹלֶבֶת גְּלוֹת
 וְתִגְלוּ לְמָקוֹם מִיָּם הַרְעִים וְיִשְׁתּוּ הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים
 אַחֲרֵיכֶם וְיָמוּתוּ וְנִמְצָא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְּחִלָּל : יב הִגֵּל וְשִׁמְי
 קִבְּלוּ מֵהֶם הִגֵּל אוֹמֵר הָיוּ מִתְּלַמִּידָיו שֶׁל אֶתְרוֹן אוֹהֵב
 שְׁלוֹם

Ustęp 7. Nie uważaj się za wolnego od kary. Jeżeli ci zły jakiś postępek uszedł bezkarnie, to nie sądz, iż ci to zawsze ujdzie, bo kara prędzej czy później cię dosięgnie.

z pragnieniem ich wyrazy. 5. Jose syn Jochanana z Jerozolimy mawiał: niech dom twój będzie na rozcież otwarty, niech ubodzy będą twymi domownikami, nie rozmawiaj wiele z kobietą; z własną żoną, mówią mędrcy, a tém mniej z żoną drugiego. Dla tego też mawiali mędrcy, iż każdy, który wiele rozmawia z kobietą, sprawia sobie samemu nieszczęście, odrywa się od rozpraw nad Zakonem, a nakoniec piekło staje się jego udziałem. 6. Jozue syn Perachjah i Nytaj z Arbeli przejęli od nich Zakon. Jozue syn Perachjah mawiał: ustanów sobie nauczyciela i dobądź sobie towarzysza i osądź każdego człowieka z dobrej strony. 7. Nytaj z Arbeli mawiał: stroń od złego sąsiada, nie zwiążuj się z występnyim i nie uważaj się za wolnego od kary. 8. Jehudah syn Tabaj i Szymeon syn Szatacha przejęli od nich Zakon. Jehudah syn Tabaj mawiał: będąc sędzią nie stań się obrońcą, a gdy strony stoją przed tobą, uważaj ich obu jako winnych, gdy zaś odeszli od ciebie, uważaj ich obu jako niewinnych, skoro przyjęli wyrok. 9. Szymeon syn Szatacha mawiał: badaj wielokrotnie świadków i bądź ostrożnym w wyrażeniach swoich, aby z nich nie nabrali środków do kłamania. 10. Szemajah i Abtalion przejęli od nich Zakon. Szemajah mawiał: Kochaj pracę, nienawidź honory i nie ubiegaj się za łaskami możnych. 11. Abtalion mawiał: o mędrcy, bądźcie ostrożni w wyrażeniach swoich, może zasłużycie na karę wygnania i zostanieie wygnani do miejsca wód nieczystych, a uczniowie po was następujący napiją się ich i umrą, przez co imię Boga znieważoném zostanie. 12. Hillel i Szamaj przejęli od nich Zakon. Hillel mawiał: licz się do uczniów Aharona, miłując pokój i ubiegając się za

Ustęp 8. *Uważaj ich obu jako winnych.* I nie wierz bezwarunkowo ich zeznaniem.

Ustęp 10. Nauką tą zacny Rabi chciał poskramiać uczucie chciwości sławy, uwodzące człowieka do narzucania się protekcji możnych. Prawdziwa zasługa nie afiszuje się na każdym kroku, szarlatani tylko pną się do wysokich progów, by pochlebstwami ukrywać próżnią głowy i serca. Nadto uczony Rabi wskazał iż jedyną drogą do szczęścia jest praca, zapewniająca człowiekowi utrzymanie przyzwoite i nie popędzająca go do nabycia sławy i majątku z obrazą sumienia.

Ustęp 11. Nieostróżne lub dwuznaczne słowo wyrzeczone przez nauczyciela ludu, po jego śmierci, może być tłómaczoném w duchu zupełnie przeciwnym przekonaniom tego nauczyciela i naprowadzić lud na drogę błędną.

שְׁלוֹם וְרוּחָה שְׁלוֹם אוֹתָב אֶת־הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבָּן לַתּוֹרָה :
 יג הוּא הָיָה אוֹמֵר נִגִיד שָׁמָא אֲבָד שְׁמָה וּדְלָא מוֹסִיף יֶסֶף
 וּדְלָא יִלֵּף קַמְלָא תִּיב וּדְאֲשַׁתְּמַשׁ בְּתַנְגָּא חֲקָה :
 יד הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם אֵין אָנִי לִי מִי לִי וּבְשֵׁאֲנִי לְעַצְמִי
 מָה אָנִי וְאִם לֹא עֲבָשׁוּ אֵימַתִּי : טו שְׁמִי אוֹמֵר עֲשֵׂה
 תּוֹרַתְךָ קִבַּע אָמוּר מְעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה וְהוּי מְקַבֵּל אֶת־
 כְּדֵהָאָדָם בְּסִבְר פְּנִים יְפוֹת : טז רַבִּין גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר
 עֲשֵׂה לְךָ רַב וְהִסְתַּלַּק מִן הַסֵּפֶק וְאֵל תִּרְבֶּה לְעֵשׂר אֲמָדוֹת :
 יז שְׁמַעוֹן בְּנוֹ אוֹמֵר כָּל יְמֵי גִדְלָתִי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא
 מִצָּאֹתִי רְגוּף טוֹב מִשְׁתִּיקָה וְלֹא הַמְדַרְשׁ עֵקֶר אֶלָּא
 הַמַּעֲשֵׂה וּכְדֵה־הַמְרָבָה דְּבָרִים מִכִּיָּא חֲטָא : יח רַבִּין שְׁמַעוֹן
 בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר עַל־שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם קַיָּם עַל־הָאֲמֵת
 וְעַל־הַדִּין וְעַל־הַשְּׁלוֹם שְׁנַאֲמַר אֲמֵת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שְׁפָמוּ
 בְּשַׁעֲרֵיכֶם :

רַבִּי הַנִּנְיָא בֶּן עֲקֻשָּׂיָא אוֹמֵר רְצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הַרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שְׁנַאֲמַר
 יי הַפִּיץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר :

עלינו . קדיש יתום .

פרק שני

כל ישראל וכו' .

א רַבִּי אוֹמֵר אֵיזוֹ הוּא הַרְרָךְ יִשְׂרָאֵל שֵׁיבוֹר לֹו הָאָדָם כָּל־

שהיא

Ustęp 13. *Kto się nie uczy, zasługuje na śmierć.* Człowiek mający sposobność do zajmowania się naukami i pędzący życie próżniacze, jest niebezpiecznym członkiem społeczeństwa.

pokojem, miłując ludzi i przyciągając ich do Zakonu. 13. Tenże mawiał: kto dąży do nabycia sławy, utracą sławę, kto nie pomnaża swych uniejętności, zmniejsza je, kto się nie uczy, zaśluguje na śmierć, a kto się koroną nauki posługuje, zginie. 14. Tenże mawiał: jeżeli nie ja sam dla siebie pracuję, któż za mnie co uczyni? a jeżeli nawet sam za siebie co czynię, cóż ja znacze? a jeżeli nie teraz, to kiedyż? 15. Szamał mawiał: urządź sobie stały czas na naukę Zakonu, mów mało, a czyn wiele i przyjmij każdego z przyjemną twarzą. 16. Raban Gamaliel mawiał: ustanów sobie nauczyciela, byś mógł nabyć pewności w rzeczach wątpliwych, nawet dziesięciny nie oddzielaj podług przypuszczenia. 17. Szymeon syn jego mawiał: przez całe życie wychowywałem się między mędrkami i nie znalazłem dla człowieka nic lepszego jak milczenie. Badanie nie jest główną rzeczą, ale czyn, a kto wiele mówi, grzeszy. 18. Raban Szymeon syn Gamaliela mawiał: trzema rzeczami świat się utrzymuje: prawdą, sprawiedliwością i pokojem, jak mówiono: prawdą, sprawiedliwością i pokojem sądzcie w bramach waszych. (Zacharyasz 8, 16.)

Rabi Chananiah syn Akaszja mawiał: podobało się Świętemu, błogostawionemu On, uszczęśliwić Izraela, dla tego też nadał im wiele nauk i przepisów, jak mówiono: Wiekuisty życzy sobie, dla łaski Swojej, by Zakon się rozszerzył i uświetnił. (Jezajasz 42, 21.)

(Alenu, str. 74; Kadysz osierociałych, str. 73.)

ROZDZIAŁ II.

Wszyscy Izraelici i t. d.

1. Rabi mawiał: jaka jest droga prosta, którą człowiek winien sobie wybrać? wszystko co mu zaszczyt przynosi w wła-

Tamże. *Kto się koroną nauki posługuje zginie.* Nauczyciele nasi w pierwotnych czasach nie pobierali żadnej płacy za naukę udzielaną uczniom, to też ich nauki uważane były, nie jako towar za cenę pieniędzy sprzedany, ale za wypływ natchnienia wyższego. Ta ich niezawisłość od uczniów podniosła ich osobiście w oczach świata, a za powołaniem nauczyciela szło poważanie nauki.

Ustęp 17. *Badanie nie jest główną rzeczą, ale czyn.* Wielu uczonych tuszając w swoje znajomości, postępuje wbrew sumieniu; ale nie dość jest zbadać ducha cnotliwego życia, trzeba czynem dowodzić, iż badanie to nie jest utopią.

UWAGI DO ROZDZIAŁU IIgo.

Ustęp I. *Rabi mawiał.* Wyraz Rabi nie jest imieniem własnym, ale tytułem uczonych Zakonu. Nie raz znajdujemy sam tytuł Rabi bez wymienienia nazwiska, odnosi się to do Redaktora Miszny Rabi Jehudy Hanassy.

שֶׁהִיא תְּפֹאֶרֶת לְעֹשֶׂה וְתִפְאֶרֶת לֹא מִן הָאָדָם • וְהָיוּ זְהוּר
 בְּמִצְוֹה קִלְהַ בְּבַחֲמוּרָה שְׂאִין אֶתָּה יוֹדֵעַ מִתֵּן שְׂכָרְךָ שֶׁל
 מִצְוֹת • וְהָיוּ מֵחֻשָׁב הַפֶּסֶד מִצְוֹה כְּנֹגֵד שְׂכָרָה וְשֹׁכֵר עֲבָרָה
 כְּנֹגֵד הַפְּסָדָה • הִסְתַּכַּל בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים וְאִין אֶתָּה בָּא
 לְיָדֶי עֲבָרָה דַּע מַה לְמַעְלָה מִמֶּךָ עֵין רוּאָה וְאִין שׁוֹמֵעַת
 וְכָל־מַעֲשֵׂיךָ בַּסֶּפֶר נִכְתָּבִים : ב רִבֵּן גַּמְלִיאֵל בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי
 יְהוּדָה הַנָּשִׂיא אוֹמֵר יָפָה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דִּרְךְ אַרְיֵן
 שִׁיגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עֵין וְכָל־תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֹאכָה
 סוּפָה בְּמִלָּה וְגוֹרֶרֶת עֵין וְכָל הָעוֹסְקִים עִם הַצְּבוֹר יְהִיוּ
 עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם שְׂזוֹכוֹת אֲבוֹתֶם מִסִּיעֶתֶם
 וְצִדְקָתֶם עוֹמֶדֶת לְעַד וְאֶתֶם מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם שְׂכָר הַרְבֵּה
 כְּאֵלֹהֵי עֲשִׂיתֶם : ג הָיוּ זְהוּרִין בְּרִשּׁוֹת שְׂאִין מְקַרְבִּין לֹא
 לְאָדָם אֱלֹא לְצִרְךָ עֲצֻמֵן נִרְאִין כְּאוֹהֲבִין בְּשַׁעַת הַנְּאֻתָן
 וְאִין עוֹמְדִין לֹא לְאָדָם בְּשַׁעַת דְּחָקוֹ : ד הוּא הָיָה אוֹמֵר
 עֲשֵׂה רְצוֹנִי כְּרְצוֹנָךְ כְּדִי שִׁיעֲשֶׂה רְצוֹנָךְ כְּרְצוֹנִי כְּמִל
 רְצוֹנָךְ מִפְּנֵי רְצוֹנִי כְּדִי שִׁיבְטֹל רְצוֹן אֲחֵרִים מִפְּנֵי רְצוֹנָךְ :
 ה הִלֵּל אוֹמֵר אֵל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְּבוֹר וְאֵל תִּתְּמֵן
 בְּעֲצֻמָּךְ עַד יוֹם מוֹתֶךָ וְאֵל תִּרְיֵן אֶת חֲבִירְךָ עַד שְׁתַּנְּיַע
 לְמִקְוָמוֹ וְאֵל תִּאֲמַר דְּבַר שְׂאִי אֶפְשֵׁר לְשִׁמוֹעַ שְׁפוֹטוֹ
 לְהִשְׁמַע

tamże. *Trzy rzeczy.* To są oko, ucho i księga.

Ustęp 3. Osoby wyżej stojące używają dla dopięcia swoich celów pomocy niższych; przestroga więc tu dana owym prostaczkom, aby pamiętali iż kierujący losem społeczeństw i wykonywający ich wolę, uwzględniają tylko wyższy cel, który sobie wytknęli, mniej zważając na pojedyncze osoby do nich się garnące, których tylko tak długą trak-

snych oczach i w oczach ludzi. Bądź uważnym na nieznaczne przykazanie, tak jak na wielce ważne, bo nie znasz nagrody za dobre uczynki. Oblicz stratę z dobrego uczynku względem nagrody za niego, a korzyść z złego uczynku względem straty moralnej z jego powodu. Rozważaj trzy rzeczy, a nie będziesz pociągniętym ku grzechowi: wiedz, co nad tobą czuwa: oko które widzi, ucho które słyszy i księga do której wszystkie twoje czynności się zapisują. 2. Raban Gamaliel syn Rabi Jehudah Hanassy zwykł mawiać: piękny to związek nauki Zakonu, z obowiązkami względem społeczeństwa, bo zajęcie się obuma przyczynia się do zaniechania grzechów. Każda nauka, która nie jest połączoną z pracą, w końcu ustaje i sprowadza grzech. Wszyscy, którzy się zajmują sprawami ogółu, niech się niemi zajmują dla miłości Boga, wtedy zasługi przodków im będą pomocą, a cnota ich wiecznie się ostanie. Wam zaś udzielię wielką nagrodę, za sam nawet zamiar dobrego uczynku. 3. Bądźcie ostrożni z takimi możnymi, którzy nie zbliżają człowieka do siebie tylko w własnych widokach. zdają się być przyjaciółmi, gdy mają z kogo użytek, ale nie opiekują się człowiekiem w czasie jego potrzeby. 4. Tenże mawiał: wykonywaj wolę Jego jak swoją własną, aby i On spełnił wolę twoją jak własną. Usuń wolę twoją przed Jego wolą, aby i On usunął złą wolę drugich przed twoją wolą. 5. Hillel mawiał: nie odłącz się od ogółu i nie dowierzaj sobie, aż do chwili swego zgonu, nie sądz bliźniego swojego, aż się postawisz w jego położenie. Nie mów, że rzecz jaka jest niepodobną, bo wszystko stać się może

tują jak przyjaciel, póki im są potrzebni, a gdy potrzeba ustała, nie mogą zajmować się losem prywatnym figur podrzędnych. Ustęp ten z tego punktu widzenia rozebrany, nie zawiera w sobie obrazy możnych jak z pozoru się zdaje, jest on tylko przestrożą dla prostaczków, aby wiedzieli, iż przyjaźń istnieć tylko może między równymi.

Ze się w tym poglądzie nie mylę odsyłam czytelnika do ustępu 15go obecnego rozdziału, w którym uczony Rabin ostrzega prostych ludzi, aby byli ostrożni w postępowaniu swoim z uczonymi, jako należącymi także do rządu możnych inteligencyi; mówi więc Rabi o sobie samym to samo co o możnych ziemi, z tą jeszcze różnicą, iż tych ostatnich przedstawia tylko jako biernie niewdzięcznych, swoją zaś kastę za niebezpieczną, gdy obrażoną zostaje.

Dwa te ustępy więc dowodzące głębokiej znajomości serc ludzkich, nie obrażają nikogo, ale ostrzegają ludzi nieprzezornych.

Ustęp 5. Zwracam uwagę czytelnika na powrót do łańcucha tradycyi przerwanej w tym Rozdziale ustępie 16, i rozpoczynającego się teraz na nowo gnomami Hillela. Nadto, uderzającym jest przytoczenie zasad Redaktora Zbioru Rabi Iehudy i syna jego Gamaliela, dowodzące iż ktoś po Redaktorze poczynił dopełnienia.

לְהִשְׁמַע וְאֵל תֹּאמַר לְכַשְׁאֲפָנָה אֲשֶׁנָּה שְׂמָא לֹא תִפְנָה :
 וּ הַיָּה אֹמֵר אֵין בּוֹר יֵרָא חֲטָא וְלֹא עִם הָאָרֶץ חֲסִיד
 וְלֹא תִבְיָשֵׁן לְמִד וְלֹא תִקְפְּדֵן מְלִמֵּד וְלֹא כָּל הַמְרָבָה
 בְּסִחוּרָה מְחֻבִּים וּבְמָקוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים הַשְׁתַּדֵּל לְהִזִּית
 אִישׁ : ו אָף הוּא רָאָה גְּלִגּוּלֹת אַחַת שְׂצָפָה עַל־פְּנֵי
 הַקּוֹם אָמַר לָהּ עַל דְּאִטְפַּת אִטְפוּד וְסוּף מְמִיפִיד יִטּוּפֵן :
 ח הוּא הָיָה אֹמֵר מְרָבָה בְּשׂוֹר מְרָבָה רְמָה מְרָבָה
 נְכֻסִים מְרָבָה דְּאָגָה מְרָבָה נָשִׁים מְרָבָה כְּשָׁפִים מְרָבָה
 שְׂפִחוֹת מְרָבָה זְמָה מְרָבָה עֲבָדִים מְרָבָה גּוֹל מְרָבָה תּוֹרָה
 מְרָבָה חַיִּים מְרָבָה יְשִׁיבָה מְרָבָה חֲכָמָה מְרָבָה עֲצָה
 מְרָבָה תְּבוּנָה מְרָבָה צְדָקָה מְרָבָה שְׁלוֹם קְנָה שֵׁם טוֹב
 קְנָה לְעַצְמוֹ קְנָה לוֹ דְּבַרֵּי תּוֹרָה קְנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם תְּבֵא :
 ט רַבֵּן יוֹתָנִן בְּרַבֵּי קַבֵּל מֵהֵלֵל וּמִשְׁמִי הוּא הָיָה אֹמֵר
 אִם לְמִדַּת תּוֹרָה תִּרְבֶּה אֵל תַּחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמֶךָ כִּי לְכַךְ
 נּוֹצְרֶת : י חֲמִשָּׁה תְּלִמִּידִים הָיוּ לוֹ בְּרַבֵּן יוֹתָנִן בְּרַבֵּי
 וְאִדּוֹ הֵן רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן הוֹרְקָנוֹס רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־חֲנַנְיָא
 רַבִּי יוֹסִי הַבְּתָן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן־נְתַנְאֵל רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן־עֵרָךְ :
 יא הוּא הָיָה מוֹנֶה שְׁבַחָם (רַבִּי) אֶלְעָזָר בֶּן־הוֹרְקָנוֹס
 בּוֹר סוּד שְׂאִינוּ מְאָבֵד מְפָה (רַבִּי) יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־חֲנַנְיָא
 אֲשֶׁרֵי יוֹלְדֵהוּ (רַבִּי) יוֹסִי הַבְּתָן חֲסִיד (רַבִּי) שְׁמַעוֹן בֶּן־
 נְתַנְאֵל יֵרָא חֲטָא (וְרַבִּי) אֶלְעָזָר בֶּן־עֵרָךְ כְּמַעֲיָן הַמַּתְגַּבֵּר :
 יב הוּא הָיָה אֹמֵר אִם יִהְיֶה כָּל־חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֵאֻזְנִים
 וְאֵרִיעֶזֶר

rzeczywistością, a nie mów także, zajmę się ową pożyteczną nauką, gdy czas mi pozwoli, bo może czas ten wcale nie nadejdzie. 6. Ten sam mawiał: głupiec nie może się wystrzegać grzechu, nieuk nie może być pobożnym, wstydlivy niczego się nie nauczy, porywczy nie może być nauczycielem, zajmujący się zbytecznie handlem nie może stać się mędrce, a tam gdzie nie masz ludzi czynu, sam się staraj być czynnym człowiekiem. 7. On także widział czaszkę pływającą na wodzie i rzekł: dla tego żeś utopiła drugiego, ciebie utopiono, a w końcu ci, co ciebie utopili, sami utoną. 8. On także mawiał: dużo ciała, dużo robactwa; dużo majątku, dużo kłopotu; dużo kobiet, dużo guseł; dużo niewolnic, dużo rozpusty; dużo niewolników, dużo grabieży; dużo nauki, dużo życia; dużo pilności, dużo mądrości; dużo zastanowienia, dużo rozsądku; dużo dobroczynności, dużo pokoju; kto dobrą sławę nabywa, nabywa prawdziwe dobro; kto nabywa znajomość Zakonu, nabywa sobie życie wieczne. 9. Rabi Joćhanan syn Zakaja przejął Zakon od Hillela i Szamaja, on mawiał: jeżeli wiele nauk nabyłeś, nie wynoś się z tego, hoś na to stworzony został. 10. Pięciu uczniów miał Rabi Jochanan syn Zakaja, a mianowicie: Rabi Eliezera syna Hyrkana, Rabi Jehoszua syna Chananja, Rabi Jose kapłana, Rabi Szymeona syna Netanela i Rabi Eleazara syna Arocha. 11. On zwykł wyliczać ich zasługi: Rabi Eliezer syn Hyrkana jest studnią cementową nie uraniającą ani jednej kropli; Rabi Jehoszua syn Chananja — szczęśliwą kobietą co go rodziła; Rabi Jose kapłan pobożny; Rabi Szymeon syn Netanela, unikający grzechu; Rabi Eleazar syn Arocha jak źródło obfite. 12. On mawiał: gdyby wszyscy mędracy Izraela byli na jednej szali wagi i Eliezer syn

nie minie, i że na nich wymierzoną zostaje przez równego zbrodniarza, który znowu zasłużoną karę odniesie, choć bezwiednie stał się narzędziem opatrności dla karania występku.

וְאֵלֵעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס בְּבֶרֶךְ שְׁנֵי מִכְרִיעַ אֶת-כָּלֶם : אָבָא
 שָׂאוֹר אוֹמֵר מִשְׁמוֹ אִם יִהְיֶה כָּל-חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֶרֶךְ
 מֵאַזְנֵי וְאֵלֵעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס אֵף עִמָּהֶם וְאֵלֵעֶזֶר בֶּן עֶרְךָ
 בְּבֶרֶךְ שְׁנֵי מִכְרִיעַ אֶת כָּלֶם : י' אָמַר לָהֶם צֵאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹ
 הִיא דֶרֶךְ טוֹבָה שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם . רַבִּי אֵלֵעֶזֶר אוֹמֵר
 עֵין טוֹבָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר חֵבֵר טוֹב רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר שָׁכֵן
 טוֹב רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר הַרְוָאָה אֶת הַצּוֹלֵד רַבִּי אֵלֵעֶזֶר
 אוֹמֵר לֵב טוֹב : אָמַר לָהֶם רְוָאָה אָנִי אֶת דְּבָרֵי אֵלֵעֶזֶר
 בֶּן עֶרְךָ מִדְּבָרֵיכֶם שֶׁכָּלֵל דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם : י"א אָמַר לָהֶם
 צֵאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹ הִיא דֶרֶךְ רָעָה שֶׁיִּתְרַחֵק מִמֶּנָּה הָאָדָם .
 רַבִּי אֵלֵעֶזֶר אוֹמֵר עֵין רָעָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר חֵבֵר רָע
 רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר שָׁכֵן רָע רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר הַלּוּהַ וְאֵינוֹ
 מְשַׁלֵּם . אֶחָד הַלּוּהַ מִן הָאָדָם כְּלוּהַ מִן הַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר
 לּוּהַ רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן . רַבִּי אֵלֵעֶזֶר אוֹמֵר
 לֵב רָע : אָמַר לָהֶם רְוָאָה אָנִי אֶת דְּבָרֵי אֵלֵעֶזֶר בֶּן עֶרְךָ
 מִדְּבָרֵיכֶם שֶׁכָּלֵל דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם : י"ב הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה
 דְּבָרִים רַבִּי אֵלֵעֶזֶר אוֹמֵר יְהִי כְבוֹד הַבְּרָךְ חָבִיב עֲקִידָה
 כְּשֶׁלֶךְ וְאֵל הַהִי גוֹחַ לְכַעֵס וְשׁוֹב יוֹם אֶחָד לִפְנֵי מִיתְתָּךְ
 וְהָיִי מִתְחַמֵּם בְּגִגְדֵי אוֹרֵן שֶׁל חֲכָמִים וְהָיִי זְהִיר בְּגִחְלָתֵךְ
 שְׁלֹא תִכְוֶה שְׁנֵי שִׁכְתֵךְ נְשִׁיכֵת שׁוֹעֵל וְעַקְצֵתֵךְ עַקְצֵת
 עַקְרָב וְלַחִישְׁתֵךְ לַחִישֵׁת שָׂרָף וְכָל דְּבָרֵיהֶם כְּגִחְלֵי אֵשׁ :
 י"ג רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר עֵין חָרֵעַ וְיִצֵר חָרֵעַ וְשִׁנְאֵת הַפְּרִיזוֹת

מוציאין

Hyrkana na drugiej, on by wszystkich przeważał. Aba Szaul mawiał w imieniu jego: gdyby wszyscy mędracy Izraela byli na jednej szali wagi i razem z nimi nawet i Eliezer syn Hyrkana, Eleazar syn Arocha zaś na drugiej szali, tenby wszystkich przeważał. 13. Razu jednego rzekł do nich: dalejże, zbadajcie jaką jest najlepsza droga, której człowiek trzymać się winien? Rabi Eliezer na to: oko przychylne, Rabi Jehoszua: dobry towarzysz, Rabi Jose: dobry sąsiad, Rabi Szymeon: przewidywanie następstw, Rabi Eleazar: dobre serce. Odpowiedział im: daję ja pierwszeństwo sądowi Rabi Eleazara syna Arocha nad waszemi, bo w jego sądzie mieszczą się wasze. 14. Daléj, rzekł do nich: dalejże, zbadajcie, jaką jest najgorsza droga od której człowiek stronić winien? Rabi Eliezer na to: oko zazdrosne, Rabi Jehoszua: zły towarzysz, Rabi Jose: zły sąsiad, Rabi Szymeon: pożyczający, który długu nie spłaca, czy pożycza od ludzi, czy od Boga, jak mówiono: bezbożny pożycza a nie spłaca, a sprawiedliwy jest hojny i szczodry (Psalm 37, 21.) Rabi Eleazar: złe serce. Rabi odpowiedział im: daję ja pierwszeństwo sądowi Eleazara syna Arocha nad waszemi, bo w jego sądzie mieszczą się wasze. 15. Oni głosili trzy zasady: Rabi Eliezer mawiał: niechaj cześć przyjaciela twojego tak drogą ci będzie jak twoja własna, nie bądź skorym do gniewu i czyn pokutę dzień jeden przed śmiercią. Ogrzewaj się przy ogniu mędrców, ale bądź ostrożnym z ich żarem, byś się nie sparzył, bo ukąszenie ich jest ukąszeniem lisa, ich uktucie, uktuciem żmiji, ich syczenie, syczeniem węża, a wszystkie ich wyrażenia jak węgle ogniste. 16. Rabi Jehoszua mawiał: oko zazdrosne, namiętności i nienawiść ludzi, skracają życie człowieka.

dnia śmierci; taki sposób nawracania ludzi nie odpowiadałby powadze uczonogo. Tą zasadą Rabi Eliezer zamierzył dowodzić, iż dzień jeden szczeréj pokuty zdolny jest do zgładzenia grzechów całego życia i do uzyskania przebaczenia Boskiego.

Tamże. Obrażający uczonogo występując przeciw ulubionéj jego zasadzie, wystawia się na niebezpieczeństwo w pierwszej chwili zapalu gorliwości obrażonogo o swojną zasadę.

מוציאין את האדם מן העולם : י רבי יוסי אומר יהי
 ממון חברך חביב עליך כשליך ודתקן עצמך ללמוד
 תורה שאינה ירשה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים :
 יח רבי שמעון אומר יהי זהיר בקריאת שמע (ובתפלה)
 וכשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים
 ותחנונים לפני המקום שנאמר פיתחון ורחום הוא ארץ
 אפים ורחסוד ונחם על הרעה . ואל תהי רשע בפני
 עצמך : יט רבי אלעזר אומר יהי שקוד ללמוד תורה
 ודע מה שתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי אתה עמל ומי
 הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך : כ רבי
 מרפון אומר תיום קצר והמלאכה מרבה והפועלים עצלים
 והשכר הרבה ובעל הבית דוחק : כא הוא היה אומר לא
 עליך המלאכה גמור ולא אתה בן חורין להבטל ממנה
 אם למדת תורה הרבה נותגין לך שכר הרבה ונאמן הוא
 בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך ודע שמתן שכרן
 של צדיקים לעתיד לבוא :

רבי תנאי וכו' .

פרק שלישי

כל ישראל וכו' .

א עקביא בן מהללאל אומר הסתפל בשלשה דברים
 ואין אתה בא לידי עברה דע מאין באת ולאן אתה הולך
 ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון . מאין באת מפספה
 טרוחה

17. Rabi Jose mawiał: niechaj pieniądze przyjaciela twojego będą ci tak drogie jak własne, przyspasabiaj się do nauki Zakonu, bo ona nie dochodzi cię jak dziedzictwo, a wszystkie czynności twoje wykonywaj w imię Boga. 18. Rabi Szymeou mawiał: przestrzegaj czytania Szema (i modlitwy), a jeżeli się modlisz, to modlitwa twoja niech nie będzie jakby nałogiem, ale raczej prośbą o miłosierdzie i błaganiem przed Bogiem, albowiem mówiono: bo On jest litościwym i miłosiernym, nieskorym do gniewu, pełen łaski i zastanawiający się nad wymiarem kary, (Joel 2, 13) i nie uważaj siebie samego jako występnego. 19. Rabi Eleazar mawiał: bądź pilnym w nauce Zakonu, byś wiedział co odpowiedzieć niewiernemu. Wiedz, dla kogo się trudzisz, a kto pracę tę ci zadaje, który ci kiedyś wypłaci nagrodę za twą pracę. 20. Rabi Tarfon mawiał: dzień jest krótki, roboty wiele, ale robotnicy leniwi, choć zapłata jest znaczna a gospodarz nalega. 21. Tenże mawiał: nie ty sam winienes kończyć robotę całą, ale też nie możesz się całkiem uwolnić od jej wykonania, jeżeli dużo zajmowałeś się nauką Zakonu, to i nagrodę wielką dostaniesz, a poruczający ci robotę pewnym jest co do wypłaty, nagrody za twą pracę, a wiedz, że nagroda sprawiedliwych dopiero na przyszłym świecie.

Rabi Chananja, str. 199; Alenu, str. 74; Kadysz osierociałych str. 73.

ROZDZIAŁ III.

Wszyscy Izraelici i t. d.

1. Akabia syn Mahalela mawiał: zważ na trzy okoliczności, to nie popadniesz w grzechy: pomnij z czego powstałeś, dokąd pójdziesz i przed kim kiedyś zdasz rachunek. Z czegoś po-

możności utrzymywać swoją niewinność przed sobą samym, bo jeżeli sam się potępisz, uważając się za niepoprawnego, to tracisz szacunek przed sobą samym i wpadniesz w coraz grubsze błędy.

Ustęp 20. *Dzień* — życie; *robota* — powołanie; *robotnik* — człowiek; *zapłata* — w przyszłym życiu; *gospodarz* — Bóg.

Ustęp 21. *Nie ty sam winienes i t. d.* Każdy powinien przynosić swoją cegiełkę do budowy wielkiego gmachu społecznego, który tylko wspólną wszystkich ludzi pracą wystawionym być może, nikomu nie wolno wyłączyć się od wspólnej pracy, pod pozorem, iż mała jego cząsteczka nic nie stanowi — bo jeżeli każdy swoją cząsteczkę cofnie, to gmach nigdy nie stanie. Nagroda zawsze czeka pracowników, czy mało, czy wiele się przykładali, a ta nagroda dostaje się pracownikom nie zaraz po ukończeniu pracy: owoce pracy ogólnej niekiedy dojrzewają dopiero po długich wiekach, używa ich dopiero potomstwo nasze, tak jak my używamy pracy naszych poprzedników.

סְרוּחָה וּלְאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ לְמָקוֹם עֶפֶר רַמָּה וְתוֹלְעָה וְלִפְנֵי
 מִי אַתָּה עֹתִיד לִהְיוֹת דִּין וְחֶשְׁבוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ב רַבִּי חֲנִינְיָא סֵגַן הַכֹּהֲנִים אָמַר הָיִי
 מִתְפַּלֵּל בְּשִׁדְדוּמָה שֶׁל מַלְכוּת שְׂאֵלְמָדָא מוֹרָאָה אִישׁ אֶת-
 רַעְיוֹנוֹ חַיִּים בְּלָעוּ : ג רַבִּי חֲנִינְיָא בֶן-תְּרַדְיִין אָמַר שְׁנַיִם
 שְׂוִישְׁבִין וְאֵין בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה הָרִי זֶה מוֹשֵׁב לְצִים
 שְׁנָאֵמַר וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב . אָבֵל שְׁנַיִם שְׂוִישְׁבִין וַיֵּשׁ
 בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם . שְׁנָאֵמַר אֲזִי
 נִדְבָרוּ יִרְאִי יְיָ אִישׁ אֶל-רַעְיוֹנוֹ וַיִּקְשֹׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר
 זְכוֹרֹת לְפָנָיו לִירְאֵי יְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ . אֵין לִי אֱלֹא שְׁנַיִם מִצְוֹת
 אֶפִּידוּ אֶחָד שְׂוִישֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׂהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 קוֹבֵעַ לוֹ שָׂכָר . שְׁנָאֵמַר יֵשֵׁב בְּרֵד וַיִּדֹם כִּי נִמְלַע עָלָיו :
 ד רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר שְׁלֹשָׁה שְׂאֵבְלוֹ עַל שְׁלֹחַן אֶחָד וְלֹא
 אָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה כְּאֵלּוּ אָבְלוּ מִזְבְּחֵי מֵתִים שְׁנָאֵמַר
 כִּי כָד-שְׁלַחְנוֹת מְלֹאֵי קִיָּא צָאָה בְּלֵי מָקוֹם . אָבֵל שְׁלֹשָׁה
 שְׂאֵבְלוֹ עַל שְׁלֹחַן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה כְּאֵלּוּ
 אָבְלוּ מִשְׁלַחְנוֹ שֶׁל-מָקוֹם . שְׁנָאֵמַר וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלֹחַן
 אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ : ה רַבִּי חֲנִינְיָא בֶן-חֲכִינְאִי אָמַר הַצְּעוּר
 בְּלִילָה וְהִמְהַלֵּךְ בַּהֲרָד יְחִידֵי וּמִפְנֵה לְבוֹ לְבַשְׂלָה הָרִי זֶה
 מִתְחִיב

 UWAGI DO ROZDZIAŁU IIIgo.

Ustęp 2. *Za powodzenie władzy.* W jakiegokolwiek formie przed-
 stawionej. Żydzi nie stanowią związku politycznego ale tylko religijny,
 winni uznawać w modlitwach swoich wszelką władzę istniejącą, jako
 niezbędną do utrzymania porządku społecznego Ten wzgląd tém bar-
 dziej winien przeważać w dziełach religijnych naszych, iż winę jednego
 z nas zwykli przypisywać ogółowi.

wstał? — z kropli woniącej — dokąd pójdziesz? — do miejsca prochu, robactwa i zgnilizny, — a przed kim kiedyś zdasz rachunek? — przed Królem wszystkich królów, Święty, błogosławiony On. 2. Rabi Chanina, zastępca arcy-kapłana mawiał: módl się za powodzenie władzy, bo gdyby nie obawa przed nią, ludzie by się żywcem pożarli. 3. Rabi Chananja, syn Teradjona mawiał: jeżeli dwóch zasiada i nie rozprawiają o Zakonie, jest to posiedzenie lekkomyślnych, o którym mówiono: „a na posiedzeniach lekkomyślnych nie zasiada“ (Psalm 1, 1.); ale dwóch zasiadających i rozprawiających o Zakonie, Bóstwo przebywa wśród nich, jak mówiono: „wtedy rozmawiali między sobą bojący się Boga jeden z drugim, i dostrzegł Wiekuisty i usłyszał i zaciągnął do Księgi wspomnień przed Sobą, na korzyść bojących się Boga i rozmyślających o imieniu Jego.“ (Malachaj 3, 16.) Tutaj tylko mowa o dwóch, ale skąd wiadomo, że nawet jednemu siedzącemu i zajmującemu się Zakonem, Święty, błogosławiony On, przeznacza wynagrodzenie? Oto stąd, że mówiono: „siedzi samotny i duma, a los jego jest zapewniony.“ (Treny 3, 27.) 4. Rabi Szymeon mawiał: jeżeli trzech jadło przy jednym stole i nie rozprawiali przy nim o Zakonie, jest to jakby pożywali z ofiar bałwochwalczych, jak mówiono: „bo wszystkie stoły są pełne nieczystości i plugastwa, bez wzmianki o Bogu.“ (Jezajasz 28, 8.) ale trzech, którzy siedzą przy jednym stole i rozprawiają przy nim o Zakonie, jest to jak gdyby pożywali z ołtarza Boga, o czym mówiono: „I rzekł do mnie: ten to stół zastawiony przed Bogiem.“ (Ezechiel 42, 22.) 5. Rabi Chanina, syn Chachinai mawiał: kto nocy bezsennie strawia, kto udaje się w drogę sam jeden, i kto zwraca serce swe ku próżnym rzeczom, ten

Ustęp 3 i 4. Zalecają rozprawy naukowe w towarzystwach i przy stole, i potępiają rozmowy puste wiodące do obmowy i występków różnego rodzaju. Dla tego też stół u nas uważanym bywa, nie jako samo zaspokojenie potrzeb ciała, ale przedstawia rodzaj ołtarza, do którego się przystępuje z poszanowaniem i z pewnemi obrządkami, jak umycie rąk, modlitwy, śpiewy religijne. U pobożnych współwyznawców naszych, uwaga stołowników głównie zwróconą jest na stronę duchową stołu podczas uczy, lud zajmuje się modlitwami, uczeni rozprawami o nauce Zakonu, strona materyalna stołu stoi u nich na drugim rzędzie, dla tego tak mało u nas żarłoków i smakoszków.

Ustęp 5. Czuwanie w nocy, podróż bez towarzystwa i próżniactwo narażają człowieka na niebezpieczeństwo utraty życia. Bo noc przeznaczoną jest do snu a bezsenne jej strawienie osłabia organizm ciała. Podróże w owych czasach odbywały się karawanami, pojedyncze osoby przez koczujących rozbójników nieraz zrabowane i zabite zostały — próżniactwo życie i dziś jeszcze wiedzie do zguby.

מִתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ : י רַבִּי נְחוּנְיָא בְּן־הֶקְנָה אָמַר כָּל־
 הַמִּקְבֵּל עָלָיו עוֹל תּוֹרָה מֵעֵבִירִין מִמֶּנּוּ עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל
 דֶּרֶךְ אֶרֶץ וְכֹל־הַפּוֹרֵק מִמֶּנּוּ עוֹל תּוֹרָה נוֹתֵנִין עָלָיו עוֹל
 מַלְכוּת וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ : ז רַבִּי חֲלֶפְתָּא בְּן־דּוֹסָא אִישׁ
 כִּפּוּר חֲנֻנְיָא אָמַר עֲשֵׂה שְׂמֵי שָׁמַיִם וְעוֹסְקִין בַּתּוֹרָה שְׂכִינָה
 שְׂרֻיָּה בִּינֵיהֶם שְׁנָאֵמַר אֱלֹהִים נֹצֵב בְּעֵדֶת־אֵל . וּמִנֵּן
 אֶפִּילוּ חֲמִשָּׁה שְׁנָאֵמַר וְאַגְדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יִסְדָּה . וּמִנֵּן
 אֶפִּילוּ שְׁלֹשָׁה שְׁנָאֵמַר בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט . וּמִנֵּן אֶפִּילוּ
 שְׁנַיִם שְׁנָאֵמַר אִזְ נִדְבְּרוּ יִרְאִי יִי אִישׁ אֶרְרַעְהוּ וַיִּקְשֹׁב יִי
 וַיִּשְׁמַע . וּמִנֵּן אֶפִּילוּ אֶחָד שְׁנָאֵמַר בְּכֹר־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 אִזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבִא אֱלֹהִי וּבִרְכָתֶיהָ : ח רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ
 בְּרֵיתוֹתָא אָמַר תְּנִינוּ מִשְׁלוֹ שְׂאֵתָה וְשִׁלְךָ שְׁלוֹ וּבֵן בְּדוּד
 הוּא אָמַר כִּי־מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיֶּדֶךָ נִתְּנָו לָךְ : ט רַבִּי יַעֲקֹב
 אָמַר הַמְחַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ וְשׂוֹנֶה וּמִפְסִיק מִמִּשְׁנֵתוֹ וְאָמַר מַה־
 נָאֵה אֵילָן זֶה מַה־נָּאֵה גֵיר זֶה מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כָּאֵלוֹ
 מִתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ : י רַבִּי הוֹסֵתָאִי פֵר יֵנְאִי מִשׁוּם רַבִּי
 מְאִיר אָמַר כָּל־הַשׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנֵתוֹ מַעֲלָה עָלָיו
 הַכְּתוּב כָּאֵלוֹ מִתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ שְׁנָאֵמַר רַק הַשְּׁמֵר לָךְ
 וְשִׁמְרֵ נַפְשֶׁךָ מְאֹד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ
 עֵינֶיךָ . יְכוּל אֶפִּילוּ תִקְפָּה עָלָיו מִשְׁנֵתוֹ תִלְמוּד לֹא־מֵר וּפְּנֵי־

יסור

Ustęp 6. Uczni wszystkich wieków prowadzący życie pustelnicze, ui sobnione w każdym wyznaniu używają pewnych prerogatyw u władzy odo prywatnych osób: Rządy nie obarczają ich ciężarem podatków i usług publicznych przez wzgląd na ich niezamożność i nieudolność w rzeczach światowych, społeczeństwo nie wymaga także od nich ścisłe-

sam sobie nieszczęście, jakie go spotkać może, przypisać winien. 6. Rabi Nechunja, syn Hakana mawiał: kto przyjmuje na siebie brzemień Zakonu, od tego zdejmują ciężar władzy i ciężar zwyczajów ludzkich, kto zaś zrzuca z siebie brzemień Zakonu, na tego wkładają ciężar władzy i ciężar zwyczajów ludzkich. 7. Rabi Chalafta syn Dosa z wsi Chananja mawiał: dziesięciu zasiadających i zajmujących się Zakonem, Bóstwo przebywa między nimi, bo mówiono: „Bóg staje w zborze świętym,“ (Psalm 82, 1.) A gdzież mówiono to o pięciu? „Ustalił więzkę swoją na ziemi.“ (Amos 9, 6.) A gdzież mówiono to nawet o trzech? „Wśród sędziów sądzić będzie.“ (Psalm 82, 1.) A gdzież mówiono to o dwóch? „Wtedy rozmawiali między sobą bojący się Boga jeden z drugim, a Bóg dostrzegł i usłyszał.“ (Maleachei 3, 16.) A gdzież mówiono to nawet o jednym? „Gdziekolwiek imię Swoje wspomniéć dozwolę, przybędę do ciebie i pobłogosławię ci.“ (II Mojżesz, 20, 24.) 8. Rabi Eleazar z Bartotha mawiał: Daj Mu z Jego własności, bo i ty i własność twoja, Jego to własnością. Takżé mówił Dawid: „Bo od Ciebie wszystko pochodzi, a co z ręki Twojej mamy, daliśmy Tobie. (I Kronika 29, 14.) 9. Rabi Jakób mawiał: kto podróżuje i rozmyśla i przestaje swego rozmyślenia, mówiąc: „jak piękném jest to drzewo, jak piękną jest ta rola!“ pismo go uważa jakoby się narażał na niebezpieczeństwo życia. 10. Rabi Dostai syn Janaja w imieniu Rabi Majera mawiał: kto zapomina jedną rzecz ze swéj nauki, pismo go uważa, jakoby się naraził na niebezpieczeństwo życia, jak mówiono: „tylko strzeż się i strzeż duszy swojej bardzo, byś nie zapomniał o rzeczach, które oczy twoje widziały.“ (V Mojżesz, 4, 9.) Zdałoby się, iż to się odnosi i do tego, dla którego nauka jest zbyt trudną; ale mówiono dalej: „i aby nie

go przestrzegania przyjętych form towarzyskich, wiedząc, iż nie mogą się poddać światowym konwencyonalnym zwyczajom, zbyt niskim dla ich umysłu zajętego wyższemi rzeczami. Wszakże mowa tu tylko o obowiązkach czynnego obywatelstwa, czego dowodem wyrażenie: „ciężar;“ nie chciał Rabin więc tutaj powiedzieć, iż uczonemu wolno przekroczyć prawa krajowe i popełniać przestępstwa przeciw porządkowi publicznemu.

Ustęp 7. Wiersz: „Bóg staje w zborze świętym“ przytoczonym tu jest jako dowód, bo *zbor* winien się składać wedle Rabinów najmnieję z 10iu osób. Tęgo samego w następnym wierszu dowodzi wyraz *więzka*, bo zwykle *więzka* składa się z 5iu sztuk. Dalej wyraz *sędziów* jest także dowodem zdania Rabina, bo każdy sąd składa się najmnieję z 3ch osób.

Ustęp 9. Lekkomyslnością jest oderwać się od rozmyślenia o rzeczach Boskich, dla zajmowania umysłu rzeczami podrzędnej wartości.

Ustęp 10. Tem występniejszym jest ten, kto oddając się próżniactwu, zaniedbuje nauki i zapomina to co już było się wpoilo w umysł jego.

יסורו מלִבְבָךְ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הֲאֵינוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ עַד־
 שְׁיָשׁוּב וַיְסִירֵם מִלְּבָבוֹ : יא רַבִּי חֲנִינְא בֶן־דּוֹסָא אָמַר כֹּל
 שְׂרִירָתָא חָטְאוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻכְמָתוֹ חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמַת וְכֹל
 שְׁחֻכְמָתוֹ קוֹדֶמֶת לִירֵאתָא חָטְאוֹ אֵין חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמַת :
 יב הוּא הָיָה אָמַר כֹּל שְׁמַעְשֵׂיו מְרַבֵּין מִחֻכְמָתוֹ חֻכְמָתוֹ
 מִתְקַיְמַת וְכֹל שְׁחֻכְמָתוֹ מְרַבָּה מִמַּעְשָׂיו אֵין חֻכְמָתוֹ
 מִתְקַיְמַת : יג הוּא הָיָה אָמַר כֹּל שְׂרִירָתָא חָטְאוֹ נֹזְחָה
 הַיְמָנֹו רֹוחַ הַמְּקוֹם נֹזְחָה הַיְמָנֹו וְכֹל שְׂאֵין רֹוחַ הַפְּרִיזָתָא
 נֹזְחָה הַיְמָנֹו אֵין רֹוחַ הַמְּקוֹם נֹזְחָה הַיְמָנֹו : יד רַבִּי דּוֹסָא
 בֶּן הֶרְפִּינְס אָמַר שְׁנָה שָׁל שְׁחֵרִית וַיֵּין שָׁל צְהָרִים
 וְשִׁיתָא הַיְלָדִים וַיִּשְׁיבַת בְּתֵי כְּנִסְיוֹתָא שָׁל עַמֵּי הָאָרֶץ
 מוֹצִיאֵין אֶת־הָאָדָם מִן־הָעוֹלָם : טו רַבִּי אֲדֵעוֹר
 הַמּוֹדְעֵי אָמַר הַמְּחַלֵּל אֶת־הַקֹּדְשִׁים וְהַמְּבֹזֵה אֶת־
 הַמּוֹעֵדוֹת וְהַמְּלַבֵּין פְּנֵי חֵבְרוֹ בְּרַבִּים וְהַמְּפַרְפְּרֵי בְּרִיתוֹ שָׁל
 אֲבָרְהָם אֲבִינֹו וְהַמְּגַלֵּה פָּנִים בַּתּוֹרָה שְׁלֹא כִּהְלָכָה אַף
 עַל פִּי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ תּוֹרָה וּמַעְשִׂים מַזִּבִּים אֵין לוֹ חֵלֶק
 לְעוֹלָם הַבָּא : טז רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אָמַר הוּא קָל לְרֹאשׁ
 וְנוֹחַ לְתַשְׁחֹרֵת וְהוּא מְקַבֵּל אֶת־כָּל־הָאָדָם בְּשִׂמְחָה :
 יז רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר שְׁחוֹק וְקִלּוֹת רֹאשׁ מְרַגְלִין
 אֶת־הָאָדָם לְעֵרְוָה . מִסֹּרֶת סִינַי לְתוֹרָה מַעְשֻׁוֹת סִינַי
 לַעֲשֶׂה

Ustęp 11 i 12. Nauczają iż nauka nie może utrzymać się u człowieka występnyego lub niedobroczyznego. Bo występny i obojętny na los bliźniego nie może być prawdziwie uczonym.

Ustęp 13. Lud instynktowo odgaduje usposobienie moralne stoją-

wyszły z serca twojego przez wszystkie dni życia twojego,“ złąd do-
wód, iż wtedy tylko naraża się na niebezpieczeństwo życia, gdy
umyślnie je wyrugował z serca swojego. 11. Rabi Chanina, syn Dosa
mawiał: ten u którego obawa popełnienia grzechu, wyżej stoi
jak mądrość, tego mądrość jest trwałą, ten zaś, u którego mą-
drość wyżej stoi jak obawa popełnienia grzechu, tego mądrość
nie jest trwałą. 12. Tenże Rabi zwykł mawiać: ten, którego
dobre uczynki są większe jak mądrość, tego mądrość jest trwałą,
a którego mądrość jest większą, jak dobre uczynki, tego mądrość
nie jest trwałą. 13. Tenże Rabi zwykł mawiać: ten, który się
ludziom podoba, w tym Bóg ma upodobanie, a kto ludziom się
nie podoba, to i Bóg w nim nie ma upodobania. 14. Rabi
Dosa syn Horkinasa mawiał: sen poranny, wino poobiednie,
rozmowy dziecinne i towarzystwo w zebraniach nieuków, skra-
cają życie człowiekowi. 15. Rabi Eleazar z Modai mawiał:
kto znieważa świętości, gwałci święta, zawstydzia bliźniego pu-
blicznie, zrywa przymierze praojca naszego Abrahama i fałszywie
tłumaczy tekst pisma świętego, gdyby nawet odznaczał się nauką
i dobrymi czynami, nie będzie miał udziału w życiu przyszłym.
16. Rabi Jizmael mawiał: bądź powolnym dla wyższych, uprzej-
mym dla młodzieży przyjmuj każdego człowieka z uprzejmością. 17.
Rabi Akiba mawiał: gra i lekkomyślność doprowadzają człowieka do
rozputy. Masoreth jest ochroną dla Zakonu, dziesięciny środkiem

cych wyżej nad poziom, choćby ono nawet zakrytém było zasłoną naj-
większej tajemnicy, upodobanie więc, jakie lud ma w którym z wybra-
nych jest wskazówką jego moralności.

Ustęp 14. Godziny ranne są najspodobniejsze do utrzymania
zdrowego umysłu w zdrowém ciele, kto je przesypia utracą jeden
z głównych sposobów przedłużenia życia. Wino pije się przy obiedzie,
dla pomagania aktowi trawienia, pijący wino dla samego wina, skraca
sobie życie. Rozmowy bez treści i wewnętrznej wartości, w towarzystwie
dzieci i nieuków, prowadzą także do występków mających wpływ szko-
dliwy na życie człowieka.

Ustęp 15. *Przymierze Abrahama. Obrzezanie.*

Ustęp 17. Aby nie sfalszowano tekstu Pisma Świętego, ułożoną
została Masoreth, gdzie obliczono wszystkie jego rozdziały, wiersze
i głoski. (Patrz Jutrzenka Rok 1862 str. 109). Prawodawstwo rolnicze
w Palestynie, zapobiegało różnemi sposobami nagromadzeniu się znacznych
majątków w jednej ręce; jednym z tych przepisów, jest przepis udzielania
różnych dziesięcin, które każdego roku wnoszone, znacznie zmniejszały
bogactwa rolników.

לְעֹשֶׂר נְדָרִים סִיג לְפָרִישׁוֹת סִיג לַחֲכָמָה שְׁתִּיקָה :
יח הוּא הָיָה אוֹמֵר חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצַלְמֵם חָבֵה יִתְּרָה
נֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְצַלְמֵם אֱלֹהִים שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְצַלְמֵם אֱלֹהִים
עָשָׂה אֶת־הָאָדָם : חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּבְרָאוּ בְּנִים (לְמָקוֹם)
חָבֵה יִתְּרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּבְרָאוּ בְּנִים לְמָקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר
בְּנִים אַתֶּם לַיְי אֱלֹהֵיכֶם : חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתְּנָן לָהֶם כְּלֵי
חֻמְדָּה חָבֵה יִתְּרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּתְּנָן לָהֶם כְּלֵי חֻמְדָּה
שָׁבוּ נִבְרָא הָעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לָקַח מִזֶּבֶן נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי
אֶל־תִּעֲזָבוּ : יט הַכֹּל צָפוּי וְהָרְשׁוֹת נְתוּנָה וּבְטוֹב הָעוֹלָם
נִדּוּן וְהַכֹּל לְפִי רֹב הַמַּעֲשֶׂה : כ הוּא הָיָה אוֹמֵר הַכֹּל
נִתּוֹן בְּעֶרְבוֹן וּמִצְוָה פְּרוּסָה עַל־כָּל־הַחַיִּים הַתְּנוּת פְּתוּחָה
וְהַחֲנוּנֵי מִקִּיף וְהַפְּנִקִּים פְּתוּחִים וְהַיָּד כּוֹתֶבֶת וְכָל הַרוּצָה
לְלוֹת יָבֵא וְיִלּוֹה וְהַנִּבְאִין מִחֲזִירִין תְּדִיר בְּכָל יוֹם וּנְפִרְעִין
מִן הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וְשִׁלָּא מִדַּעְתּוֹ וַיֵּשׁ לָהֶם עַל מַה שֵׁיִסְמְכוּ
וְהִדִּין דִּין אֲמַת וְהַכֹּל מְתַקֵּן לְסַעֲוָה : כא רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן
עֲזַרְיָה אוֹמֵר אִם אֵין תּוֹרָה אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אִם אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ
אֵין תּוֹרָה אִם אֵין חֲכָמָה אֵין יְרָאָה אִם אֵין יְרָאָה אֵין חֲכָמָה
אִם אֵין הֶעֱת אֵין בִּינָה אִם אֵין בִּינָה אֵין הֶעֱת אִם אֵין קָמַח
אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמַח : כב הוּא הָיָה אוֹמֵר כָּל
שֶׁחֲכַמְתּוּ

Ustęp 19. *Wszystko jest przewidzianém.* Opatrzność Boska istnieje i wie naprzód, jak każdy człowiek postępować będzie — *ale wola dana jest człowiekowi* nie może się więc wymawiać fatalizmem, popychającym go do czynów nieprawych, bo w jego mocy było powściągać swe namiętności — *świat sądzony bywa łaską* — Bóg zesyla klęski ogólne tylko w przypadku uporczywej przewrotności społeczeństw.

przeciw tworzeniu się wielkich majątków, śluby ubezpieczeniem dla wstrzeźliwości, mądrość ochrania się przez milczenie. 18. Tenże zwyczaj mawiać: człowiek jest ulubieńcem Boga, bo stworzonym został na obraz Jego, tém większym jest on ulubieńcem, iż mu objawiono, że stworzony został na obraz Boga, jak mówiono: „bo na obraz Boga stworzył człowieka.“ (I Mojż., 9, 6.) Izrael jest ulubieńcem Boga, bo nazwano ich synami Boga, tém większym jest on ulubieńcem, że mu objawiono, iż jest synem Boga, jak mówiono: „synami jesteście Wiekuistego Boga waszego.“ (V Mojżesz 14, 1.) Izrael jest ulubieńcem Boga, bo go obdarzono drogim klejnotem, tém większym jest on ulubieńcem, że mu objawiono, iż obdarzono go drogim klejnotem, dla którego świat stworzonym został, jak mówiono: bo dobrą nauką was obdarzyłem, nie opuszczajcie Zakonu Mojego. (Przypowieści 4, 2.) 19. Wszystko jest przewidzianem, ale wola dana jest człowiekowi, świat sądzonym bywa z łaską, a wszystko wedle większości uczynków (dobrych lub złych). 20. Tenże Rabi zwyczaj mawiać: wszystko danem jest w zastaw, a sieć rozpostartą jest na wszystko żyjące, — targ jest otwarty, kupiec dowierza, ale księga jest otwartą, a ręka zapisuje. kto chce pożyczyć, niech przyjdzie i pożyczca, bo poborcy obchodzą ciągle każdego dnia i odbierają od człowieka zapłatę za jego wolą i mimo jego woli, a mają na czém się opierać, bo sąd jest sądem sprawiedliwym, a wszystko gotowem jest do uczy. 21. Rabi Eleazar syn Azarjah mawiał: bez Zakonu nie masz dobrych obyczajów, a bez dobrych obyczajów nie masz Zakonu; bez mądrości nie masz bojaźni Boga, a bez bojaźni Boga nie masz mądrości; bez wiedzy nie masz rozsądku, a bez rozsądku nie masz wiedzy; bez chleba nie masz nauki, a bez nauki nie masz chleba. 22. Tenże Rabi zwyczaj mawiać: w kim

Ustęp 20. *Wszystko danem jest w zastaw.* Popelniający czyn nieprawy, odpowiada za niego jak dłużnik danym zastawem — *Sieć rozpostarta* — Każdy człowiek jest kuszonym przez złe namiętności — *targ otwarty, kupiec dowierza* — Kusiciel wszelkimi sposobami ułatwia sposobność do grzechu a *ręka zapisuje* — ale wszystkie przewinienia ludzkie wywierają swe skutki. *Kto chce pożyczać niech pożyczca* — sarkastyczna to groźba sądu Bożego: grzeszcie tylko ile wam sił stanie, bo *poborcy obchodzą i odbierają zapłatę* — bo kara was nie minie w *sądzie sprawiedliwym*, który dla wytrwałych nie uległych pokusom, gotuje wielką *ucztę nagrody*.

Ustęp 21. *Bez chleba nie masz nauki.* Wymierzone przeciw uczonym, trawiącym całe życie na badaniach bezpożytecznych, nie przynoszących korzyści dla ludzkości, ani dla nich samych.

שְׁחַכְמַתוֹ מְרֻבָּה מִמַּעֲשָׂיו לָמָּה הוּא הוֹמָה לְאֵילָן שְׁעֲנַפָּיו
 מְרֻבִּין וְשָׂרְשָׁיו מוֹעֲטִין וְהָרוּחַ בָּאָה וְעוֹקְרֶתָּהּ וְהוֹפְכֶתָּה עַל
 פָּנָיו שְׁנֵאמַר וְהָיָה בְּעָרְעָר בְּעָרְבָה וְלֹא יֵרָאֶה כִּי־בֹא טוֹב
 וְשֹׁכֵן תְּרָרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלַחָה וְלֹא תֵשֵׁב . אֲבָל כָּל־
 שְׁמַעְשָׂיו מְרֻבִּין מִחֻכְמַתוֹ לָמָּה הוּא הוֹמָה לְאֵילָן שְׁעֲנַפָּיו
 מוֹעֲטִין וְשָׂרְשָׁיו מְרֻבִּין שְׂאֵפִילוּ כָּל־הָרוּחוֹת שְׂבָעוּלָם
 בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ אֵין מְזִיזִין אוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ שְׁנֵאמַר וְהָיָה
 כְּעֵץ וְשֵׁתוּר עַל מַיִם וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שָׂרְשָׁיו וְלֹא יֵרָאֶה
 כִּי יָבֹא חֶם וְהָיָה עֲלָהּ רֵעָן וּבִשְׁנַת בְּצֻרַת לֹא יֵדָאָג וְלֹא
 יִמִּישׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי : כֵּן רַבִּי אֶלְעָזָר (בֶּן) חֶסְמָא אוֹמֵר
 קִבִּין וּפְתִיחֵי גִדָּה הֵן הֵן גּוֹפֵי הַלְכוֹת . תְּקוּפוֹת וְגַמְטְרִיאוֹת
 פְּרַפְרִיּוֹת לְחֻכְמָה :

רבי תנניא וכו'.

פרק רביעי

כל ישראל וכו'.

א בֶּן זִמְאָה אוֹמֵר אֵיזוּהוּ חָכֶם הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם שְׁנֵאמַר
 מִכָּל־מְרַמְדֵי הַשְּׂבָלָתִי (כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׁיחָה לִּי) : אֵיזוּהוּ גִבּוֹר
 הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצִרֹת שְׁנֵאמַר טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר וּמוֹשֵׁל
 בְּרוּחוֹ מִלֵּכָד עִיר : אֵיזוּהוּ עָשִׂיר הַשְּׂמֵחַ בְּחֻלְקוֹ שְׁנֵאמַר
 יִגַּע בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֶשְׂרִיךָ וְטוֹב לְךָ . אֶשְׂרִיךָ בְּעוֹקְמֵי הַזֶּה
 וְטוֹב לְךָ לְעוֹקְמֵי הַבָּא . אֵיזוּהוּ מְכַבֵּד הַמְּכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת
 שְׁנֵאמַר

Ustęp 23. Rabini, którzy się zajmowali głównie rozwijaniem ustaw Mojżesza na mocy tradycji i zdrowego rozsądku, często prowadzili głę-

mądrość przewyższa dobre uczynki, do czegoż on podobny? — do drzewa mającego wiele gałęzi a korzeni mało, przybywa wiatr, wyrwa je i obala na ziemię, jak mówiono: „i będzie jak roślina na pustyni, nie ujrzy gdy przyjdzie dobro, mieszkać będzie spiekłym na puszczy, na ziemi solnej, niezamieszkałej“ (Jeremiasz 17, 6). Ale w kim dobre uczynki przewyższają mądrość, do czegoż ten podobny? — do drzewa mającego mało gałęzi a korzeni wiele, niech wszystkie wiatry w świecie przybędą i dmą na nie, nie poruszają go z miejsca, jak mówiono: „i stanie się jak drzewo zasadzone nad wodą, rozpościerające swe korzenie nad brzegiem, co nie obawia się gdy przychodzą skwary, liść jego zawsze zielenieje, a w roku posuchy, nie zwiednieje i nie przestanie wydawać płodów“ (tamże 17, 8). 23. Rabi Eleazar syn Chysma mawiał: Kinin i Nida to są główne materiały polemiczne; astronomja i jeometria, znowu obwodem dla koła mądrości.

Rabi Chanania str. 199. Alenu str. 74. Kadysz osierociałych str. 73.

ROZDZIAŁ IV.

Wszyscy Izraelici i t. d.

1. Ben Zoma mawiał: Kto jest mądrym? — ten, co od każdego człowieka naukę przyjmuje, jak mówiono: „od wszystkich, którzy mnie nauczali, nabyłem mądrości, bo Twoje świadectwo było mi nauką“ (Psalm 119, 99). Kto jest mocarzem? — ten, co poskramia swe namietności, jak mówiono: „lepiej nieskory do gniewu jak mocarz, a panujący nad swym duchem jak zdobywca miasta.“ (Przysłowia 16, 32). Kto jest bogatym? — kto się cieszy swym udziałem, jak mówiono: „jeżeli pracy rąk swoich używać będziesz, błogo i dobrze ci będzie“ (Psalm 128, 2) — błogo ci będzie w życiu doczesnym, a dobrze w życiu wiecznym. Kto jest godny szacunku? — ten, co ludzi szanuje,

bokie dyskusye o pewnych obrządkach religijnych; ta polemika stanowiła cel ich życia, innemi naukami zajmowali się tylko o tyle, o ile im one potrzebne były do wyjaśnienia przedmiotu dyskusyi. Uważali więc swoją naukę teologiczną (najważniejsze dyskusye zawarte są w traktatach Kinir, o Ofiarach i Nidah, o menstruacyi kobiet) jako środek koła, którego obwodem są nauki świeckie: astronomia i jeometria.

UWAGI DO ROZDZIAŁU IVgo.

Ustęp 1. Ben Zoma (syn Zoma) nazywał się Szymeon, również jak Ben Azaj (ustęp 2) Miszna dla tego nie wzmiankowała ich imion, iż umarli w młodości przed uzyskaniem ordynacyi rabinicznej.

שנאמר כי מכבדי אכבד ובזוי יקדו: ב בן עזי אומר תהי רץ למצוה קלה וברח מן העברה שמצוה גזרת מצוה ועברה גזרת עברה ששכר מצוה מצוה ושכר עברה עברה: ג הוא היה אומר אל תהי בז לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין קד אדם שאין לו שעה ואין לה דבר שאין לו מקום: ד רבי לויטס איש יבנה אומר מאד מאד הוה שפל רוח שתקנות אנוש רמה: ה רבי זוטרא בן ברזיקא אומר כל המתלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי אחד בשוגג ואחד במזיד בחלול השם: ו רבי ישמעאל (בר רבי יוסי) אומר הלומד על מנת ללמוד מספיקין בידו ללמוד וללמד והלומד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד (לשמר) וקעשות: ז רבי צדוק אומר אל תפרושמן הצבור ואל תעש עצמה בעורכי הדינין ואל תעשה עטרה להתגדל בה ולא קרדום לחפר בה וכן היה הלל אומר ודאשתמש בתגא הלף הא למדת כל התגהגה (לא הנאות) מדברי תורה נמל חייו מן העולם: ח רבי יוסי אומר כל המכבד את התורה גופו מכבד על הבריות וכל המתלל את התורה גופו מחלל על הבריות: ט רבי ישמעאל בנו אומר החשך עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגזל ושבועת שוא. והנם לבו בתוראה שזשה רשע וגם רוח: י הוא היה אומר אל תהי דן יחידי שאין דן יחידי אלא אחד ואל תאמר קבלו דעתי שהן רשאים ולא אתה: יא רבי יונתן אומר כל המקיים את התורה מעני סופו לקיימה מעשר וכל המבטל את התורה מעשר סופו

לבטלה

jak mówiono: „bo tych co mnie szanują, i ja szanować będę, a tych co mnie znieważają, i ja znieważać będę“ (I Samuela 2, 30). 2. Ben Azaj mawiał: ubiegaj się za dobrym uczynkiem, choć lekkim do wykonania, a uciekaj od grzechu, bo jeden dobry uczynek sprowadza drugi, a grzech jeden sprowadza drugi; bo nagrodą dobrego uczynku jest inny dobry uczynek, a następstwem grzechu jest nowy grzech. 3. Tenże Rabi mawiał: nie pogardzaj nikim, i nie zaprzeczaj żadnej rzeczy, bo nie masz człowieka, któryby nie miał kiedyś swój godziny, a nie masz rzeczy, któraby się kiedyś nie urzeczywistniła. 4. Rabi Lewitas z Jawneh mawiał: bądź wielce i wielce pokornym, bo człowiek przeznaczonym jest dla robactwa, 5. Rabi Jochanan syn Berokah mawiał: ten co znieważa imię Boga tajemnie, ponosi za to karę publicznie, czy zniewaga ła imienia Boga była nierozmyślną lub rozmyślną. 6. Rabi Jiszmael syn Rabi Jose mawiał: kto się uczy Zakonu z zamiarem aby go drugich nauczać, temu daną będzie sposobność do nauczania, a kto się uczy z zamiarem, aby go wykonywał, temu daną będzie sposobność do uczenia się i do nauczania, do strzeżenia i do wykonywania go. 7. Rabi Cadok mawiał: nie usuwaj się od ogółu, będąc sędzią nie stań się obrońcą, nie czynź z nauki korony dla wynoszenia się i narzędzia do zarobkowania. Hillel też zwykł był mawiać: kto się postępuje koroną, zginie; złąd nauka, iż kto ciągnie korzyści z nauki Zakonu, skraca sobie życie na świecie. 8. Rabi Jose mawiał: kto szanuje Zakon, sam bywa poważanym przez ludzi, a kto znieważa Zakon, sam bywa znieważonym przez ludzi. 9. Rabi Jiszmael syn jego mawiał: kto się uchyla od sądenia, uwalnia się od nienawiści, wstrzymuje zdzierstwo i krzywoprzysięstwo, ten zaś co z próżności się dobija posady sędziego, ten jest nierozsądnym, występny i dumny. 10. Tenże Rabi zwykł mawiać: nie rozsądzaj sprawy sam jeden, bo tylko Jedyny może być sądzącym sprawy sam jeden, i nie mów do zasiadających z tobą sędziów: „przyjmijcie moje zdanie“ bo ich zdanie stanowi a nie twoje. 11. Rabi Jonathan mawiał: kto wykonywa Zakon w ubóstwie, będzie kiedyś w stanie wykonywać go w dostatkach, a kto gwałci zakon ufny w swoje bogactwo, ten bę-

Ustęp 2. Przestroga dla Sędziów, aby unikali ile możności wydawania wyroków uzasadnionych na prawie, ale raczj starali się załatwiać zanesione przed ich forum sprawy drogą kompromissu lub pojednania. Dotąd jeszcze Rabini u nas odznaczają się tym chwalebny m przymiotem godzenia spraw spornych.

לְבַטְלָהּ מֵעֵינַי : יב רַבִּי מֵאִיר אָמַר הָיָה מִמַּעַט בְּעֶסֶק וְעֶסֶק
 בַּתּוֹרָה וְהָיָה שְׂפַל רוּחַ בְּפָנָי כָּל אָדָם וְאִם בְּמַלְתָּ מִן הַתּוֹרָה
 יִשְׁלָךְ בְּמַלְיָם הַרְבֵּה בְּגִידָךְ וְאִם עָמַלְתָּ בַתּוֹרָה יִשְׁלַח שְׂכָר
 הַרְבֵּה לְתֵן לְךָ : יג רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר הָעוֹשֶׂה
 מִצְוָה אֶתֶת קוֹנֶה לוֹ פְּרָקְלִיט אֶחָד וְהָעוֹבֵר עֲבָרָה אֶתֶת
 קוֹנֶה לוֹ קַטְנוֹר אֶחָד תִּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים מַזְבִּים פְּתָרִים בְּפָנָי
 הַפּוֹרְעָנוֹת : יד רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָר אָמַר כָּל־בְּגִיסִיָּה שֶׁהִיא
 לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹפָה לְהַתְקִים וְשֶׁאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוֹפָה
 קְהַתְקִים : טו רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ אָמַר יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידָךְ
 חָבִיב עָלֶיךָ כְּשִׁלְךָ וּכְבוֹד חֲבֵרְךָ כְּמוֹרָא רַבָּךְ וּמוֹרָא רַבָּךְ
 כְּמוֹרָא שָׁמַיִם : טז רַבִּי יְהוּדָה אָמַר הָיָה זְהוּר בְּתַלְמוּד
 שְׁשֻׁנָּת תַּלְמוּד עֲלֶה זְרוּן : יז רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר שְׁלֹשֶׁת
 כְּתָרִים הֵן כְּתָר תּוֹרָה וְכְתָר כְּהוֹנָה וְכְתָר מַלְכוּת וְכְתָר
 שֵׁם מַזְב עוֹלָה עַל גְּבִיהֶן : יח רַבִּי נְהוֹרִי אָמַר הָיָה גּוֹלָה
 לְמָקוֹם תּוֹרָה וְאֵל תֵּאמַר שֶׁהִיא תְּבוּא אֶחָרֶיךָ שְׁחֲבַרְיָךְ
 יִקְיָמוּהָ בִידֶךָ וְאֵל־בִּינְתָהּ אֵל תִּשְׁעֶן : יט רַבִּי יִצְחָק אָמַר אֵין
 בְּיָדֵינוּ לֹא מִשְׁדּוֹת הַרְשָׁעִים וְאֵף לֹא מִיִּסּוּרֵי הַצַּדִּיקִים :
 כ רַבִּי מַתְתִּיא בֶן־חֲרָשׁ אָמַר הָיָה מְקַדֵּים בְּשָׁלוּם כָּל־אָדָם
 וְהָיָה זָנֵב לְאֲרִיזוֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשַׁעֲלִים : כא רַבִּי יַעֲקֹב
 אָמַר הָעוֹלָם הָיָה הוֹמָה לְפָרוֹזְדוֹר בְּפָנָי הָעוֹלָם תָּבֵא הַתְקַן
 עֲצֻמָּה בְּפָרוֹזְדוֹר כְּדִי שֶׁתִּכְנַס לְטָרְקָלִין : כב הוּא הָיָה אָמַר

יפה

dzie kiedyś zmuszonym zgwałcić go dla ubóstwa. 12. Rabi Mejer mawiał: uszczuplaj coś z interessów, by się zajmować zakonem, i bądź pokornym każdemu człowiekowi, bo jeżeli zaniedbujesz zakon, to będziesz miał wiele przeszkód w interessach; jeżeli zaś zadajesz sobie pracę z Zakonem, to w Jego mocy dać ci wielkie wynagrodzenie. 13. Rabi Eliezer syn Jakóba mawiał: ten, co wykonywa jeden dobry uczynek, nabywa sobie przez to jednego obrońcę, a ten co popełnia jeden grzech, ściąga na siebie jednego oskarżyciela. Pokuta i dobre uczynki są tarczą przeciw złym przygodom. 14. Rabi Jochanan, rzemieślnik szewski mawiał: każdy zbór z celem Bogu miłym, ostoi się, ten zaś, co nie ma celu Bogu miłego, nie ostoi się. 15. Rabi Eleazar syn Szamua mawiał: niechaj cześć ucznia twojego będzie ci tak drogą, jak twoja własna, a cześć przyjaciela twojego, jak uszanowanie dla swego nauczyciela, uszanowanie zaś dla nauczyciela swego, jak bojaźń Boga. 16. Rabi Jehudah mawiał: bądź ostrożnym w nauczaniu, albowiem nieostrożność w wykładzie sprowadza przestępstwo. 17. Rabi Szymeon mawiał: trzy są korony, korona nauki, korona kaptańska i korona władzy, ale korona dobrego imienia przewyższa wszystkie. 18. Rabi Nehoraj mawiał: idź na wygnanie do miejsca nauki Zakonu, a nie sądzi że ona pójdzie za tobą, albo że twoi towarzysze utrzymają ją w ręce twojej i nie polegaj na swoim rozumie. 19. Rabi Janaj mawiał: nie danem nam jest pojmovać powodu pomysłności występnych, ani cierpienia sprawiedliwych. 20. Rabi Matysja syn Cheresz mawiał: uprzedzaj z pozdrowieniem każdego człowieka i bądź raczej ogonem lwów, niż głową lisów. 21. Rabi Jakób mawiał: świat ten podobnym jest do przedsionku świata przyszłego; przygotuj się w przedsionku, abyś został wprowadzonym do sali. 22. Tenże Rabi mawiał: lepszą jest jedna go-

płatnie, a utrzymują się z rzemiosła. W najnowszych czasach, przeciwnicy Talmudu polecenie to za złe mu poczytali. Tylko duch stronności, w takich naukach może znaleźć powód do krytyki.

Ustęp 18. *Nie polegaj na swoim rozumie.* Jakkolwiek autodydakci nieraz przewyższają w nauce tych, co mieli nauczycieli, wszakże bezwarunkowo polecać nie można samouczenia się; często nauczyciel zwraca uwagę na rzeczy, któreby nigdy nie powstały w głowie *samouczka*, choćby nawet posiadał rzadki talent i rozum.

Ustęp 19. Zawiera odpowiedź na zarzuty przeciw istnieniu kary i nagrody za czyny ludzkie, przedmiot ten bowiem nie podpada rozbirowi rozumu śmiertelnika.

Ustęp 20. *Ogon lwów* — ostatni w wyborowym towarzystwie; *głowa lisów* — przodujący w kole nieokrzesanych.

יִפֶּה שָׁעָה אַחַת בְּתְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים מִזִּבִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה
 מִכֹּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וְיִפֶּה שָׁעָה אַחַת שֶׁל קִרְת רֹחַ בְּעוֹלָם
 הַבָּא מִכֹּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה : כג רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אָמַר
 אֵל תְּרַצָּה אֶת חֲבֵרְךָ בְּשַׁעַת בְּעִסּוֹ וְאֵל תִּגְחַמְהוּ בְּשַׁעַת
 שְׁמִתּוֹ מִטָּל לְפָנָיו וְאֵל תִּשְׂאֵר לוֹ בְּשַׁעַת נִדְרוֹ וְאֵל תִּשְׁתַּדֵּל
 לְרֵאוֹתוֹ בְּשַׁעַת קִלְקֻלָּתוֹ : כד שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אָמַר בְּנִפְל
 אֵיבָךְ אֵל תִּשְׁמַח וּבְכַשְׁלוֹ אֵל יִגַּל לָבֶךָ. פֶּן יִרְאֶה יְיָ וְרַע בְּעֵינָיו
 וְהִשִּׁיב מִעֲלָיו אָפּוֹ : כה אֱלִישֶׁע בֶּן אֲבוּיָה אָמַר הַלּוֹמֵד
 יִגְדֵל לָמָּה הוּא הַזְמָה לְדָוִד בְּתוֹבָה עַל נִיר חֲדָשׁ וְהַלּוֹמֵד
 זָקֵן לָמָּה הוּא הַזְמָה לְדָוִד בְּתוֹבָה עַל נִיר מְחוּק : כו רַבִּי יוֹסִי
 בַר יְהוּדָה אִישׁ כָּפַר הַבְּבִלִי אָמַר הַלּוֹמֵד מִן הַקְּמָנִים
 לָמָּה הוּא הַזְמָה לְאוֹכֵל עֲנָבִים קַחוֹת וְשׁוֹתֶה יַיִן מִגְּתוֹ
 וְהַלּוֹמֵד מִן הַזִּיקִים לָמָּה הוּא הַזְמָה לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוֹלוֹת
 וְשׁוֹתֶה יַיִן יָשֵׁן : כז רַבִּי מֵאִיר אָמַר אֵל תִּסְתַּבֵּל בְּקִנְקָן אֲלֵא
 בָּמָה שֵׁשׁ בּוֹ יֵשׁ קִנְקָן חֲדָשׁ מֵלֵא יָשֵׁן וְיָשֵׁן שֶׁאֵפִילוֹ חֲדָשׁ
 אֵין בּוֹ : כח רַבִּי אֶלְעָזָר הַקָּפָר אָמַר הַקְּנָאָה וְהַתְּאֵאוֹה
 וְהַכְּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם : כט הוּא הָיָה אָמַר
 הַלּוֹמֵד לְמוֹת וְתַמְתִּים לְחַיּוֹת וְהַחַיִּים לְדוֹן לִידַע וְהַדּוֹרֵעַ
 וְלַהֲדוֹעַ שֶׁהוּא אֵל הוּא הַיּוֹצֵר הוּא הַבוֹרָא הוּא הַמְּבִין הוּא
 הַדִּין הוּא הָעֵד הוּא בְּעַל דִּין הוּא עֵתִיד לְדוֹן בְּרוּךְ הוּא
 שְׂאִין לְפָנָיו לֹא עוֹלָה וְלֹא שְׂכָחָה וְלֹא מִשׁוּא פָּנִים וְלֹא מִקַּח
 שַׁחַד

Ustęp 25. *Czysty papier i zamazany papier.* To, czego się kto na-
 uczył w młodości, pozostaje na zawsze w jego pamięci, jak pismo na

dzina pokuty i dobrych czynów na tym świecie, niż całe życie wieczne, a lepszą jest jedna godzina przyjemności życia wiecznego, niż całe życie doczesne. 23. Rabi Szymeon syn Eleazara mawiał: nie staraj się uspokoić swego przyjaciela w chwili gdy jest zagniewany, nie pocieszaj go w chwili gdy zwłoki osoby mu miłej przed nim leżą, nie zadawaj mu pytań o powody ślubu w chwili gdy go wykonał, i nie staraj się widzieć go w chwili gdy jest upokorzonym. 24. Samuel młodszy mawiał: „kiedy nieprzyjaciel twój pada, nie ciesz się; gdy się potyka, niech się twe serce nie raduje, aby tego nie dostrzegł Wiekuisty, i nie spodoba mu się i odwróci gniew Swój od niego.“ (Przypowiesci 24, 17—18). 25. Elisza syn Abujah mawiał: kto naucza dziecię, do czego on jest podobnym? — do czernidła, którym się pisze na czystym papierze; a kto naucza starca, do czego on jest podobnym? — do czernidła, którym się pisze na papierze zamazanym. 26. Rabi Jose syn Jehuda z sioła Babel mawiał: kto się uczy u młodych, do kogo on jest podobnym? — do jedzącego winne jagody niedojrzałe i pijącego wino wprost z tłoczni; a ten co się uczy u starców, do kogo on jest podobnym? — do jedzącego winne jagody dojrzałe i pijącego wino stare. 27. Rabi Meir mawiał: nie patrz na dzban, ale na to co się w nim zawiera; jest dzban nowy pełny starego wina, a jest znowu dzban stary, w którym i młodego wina nie masz. 28. Rabi Eleazar z Kapar mawiał: zazdrość, pożądlivość i żądza sławy skracają życie człowiekowi. 29. Tenże Rabi mawiał: zrodzeni przeznaczeni są do śmierci, umarli do zmartwychwstania, a zmartwychwstali do sądu, aby wiedzieć, poznawać i być przekonanymi, że On jest Bogiem, On Stwórcą. On sprawcą wszystkiego, On wszystkowiedzącym, On Sędzią, On Świadkiem; On Oskarżycielem, On kiedyś sędzić będzie. Błogostawiony On, u którego nie masz niesprawiedliwości, ani zapomnienia, ani względów na

czystym papierze jest czytelnym — to zaś co się nabywa w starości, ulatuje z pamięci, staje się nieczytelnym, jak pismo na brudnym papierze.

Ustęp 27. *Dzban* — powierzchowne przymioty człowieka: wiek, uroda, siła. *Wino* — przymioty jego moralne: nauka, cnota. Butelka może być śpleśniała od starości a jednak wino w niej młode lub kwaśne; niejeden ma wszelkie pozory mędrca, a jednak w głowie pusto, a w sercu ciasno. Inny znowu zupełnie niepozorny człowiek, nie imponujący wcale swoją powierzchownością, jak nowa butelka zawierająca stare wino, posiada cały zasób nauk i cnot obywatelskich.

Ustęp 29. *Wszystko odbywa się wedle rachuby.* Żadna nagroda lub kara nie bywa wymierzona przypadkowo, ale po ściśłym oznaczeniu stopnia zasługi lub przewinienia.

שְׁחַד וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֲשָׁבוֹן וְאֵל יִבְטְיִיחֶךָ יִצְרָךְ שֶׁהַשָּׂאוֹל
בֵּית מְנוּס לְךָ שֶׁעַל כְּרַחֲמֶיךָ אֵתָה נּוֹצֵר וְעַל כְּרַחֲמֶיךָ אֵתָה
נוֹדֵד וְעַל כְּרַחֲמֶיךָ אֵתָה חַי וְעַל כְּרַחֲמֶיךָ אֵתָה מֵת וְעַל כְּרַחֲמֶיךָ
אֵתָה עֲתִיד לְהֵן דִּין וְחֲשָׁבוֹן לְפָנַי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא :

רבי חנניא וכו'.

פרק חמישי

כל ישראל וכו'.

א בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וּמָה תִּלְמוּד לזִמְר
וְהֵלֵא בְּמֵאמֶר אֶחָד יִכּוֹל לְהַבְרִאות אֱלֹא לְהַפְרֵעַ מִן
הַרְשָׁעִים שֶׁמֵּאבְדִּין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת
וְלִתֵּן שָׂכָר מִזֶּב לְצַדִּיקִים שֶׁמְקִימִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא
בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת : ב עֲשָׂרָה דוּרוֹת מֵאָדָם וְעַד נֹחַ לְהוֹדִיעַ
כִּמָּה אֶרֶךְ אַפִּים לְפָנָיו שְׁכָל הַדוּרוֹת הָיוּ מִכְעִיסִין וּבְאִין
עַד שֶׁהִבִּיא עֲלֵיהֶם אֶת־מִי הַמַּבּוּל : ג עֲשָׂרָה דוּרוֹת מִנֹּחַ
וְעַד אַבְרָהָם לְהוֹדִיעַ כִּמָּה אֶרֶךְ אַפִּים לְפָנָיו שְׁכָל הַדוּרוֹת
הָיוּ מִכְעִיסִין וּבְאִין עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְקִבֵּל שָׂכָר כָּלָם :
ד עֲשָׂרָה נְסִיוֹנוֹת נִתְּנָסָה אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְעָמַד בְּכָלָם
לְהוֹדִיעַ כִּמָּה חֲבָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ : ה עֲשָׂרָה נְסִים
נַעֲשׂוּ לְאַבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְעֲשָׂרָה עַל הַיָּם : ו עֲשָׂרַת מִבּוֹת
הִבִּיא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם וְעֲשָׂרַת
עַל הַיָּם : ז עֲשָׂרָה נְסִיוֹנוֹת נָסוּ אַבוֹתֵינוּ אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא

osobę, ani przedajności i więdz, że wszystko się odbywa rachubą a niech cię zła żądza nie łudzi obietnicą, jakoby grób był ci miejscem ucieczki, bo mimowolnie zostałeś stworzonym, mimowolnie się urodziłeś, mimowolnie żyjesz, mimowolnie umrzesz i mimowolnie zdasz sprawę i złożysz rachunek przed Królem wszech królów Świętym, błogosławionym On.

Rabi Chananja str. 199. Alenu str. 74. Kadysz osierociałych str. 73.

ROZDZIAŁ V.

Wszyscy Izraelici i t. d.

1. Dziesięcią słowami stworzony został świat. I czegoż nas to naucza? — wszakże i jedném słowem mógł być stworzonym? Ale powodem tego, aby ukarać występnych gubiących świat stworzony dziesięcią słowami, i dać sowitą nagrodę sprawiedliwym, utrzymującym świat stworzony dziesięcią słowami. 2. Dziesięć pokoleń liczy się od Adama do Noego, aby dać poznać, jak dalece Bóg nieskorym jest do gniewu, wszystkie bowiem pokolenia te nie przestawały Go obrażać, aż nareszcie zesłał na nich potop. 3. Dziesięć pokoleń liczy się od Noego do Abrahama, aby dać poznać, jak dalece Bóg nieskorym jest do gniewu, wszystkie bowiem pokolenia te nie przestawały Go obrażać, aż nareszcie Abraham nastał, który uzyskał łaskę dla wszystkich. 4. Dziesięcioma doświadczeniami doświadczonym został patriarchy nasz Abraham i wytrwał we wszystkich, aby dać tém poznać, jak wielką była miłość Boga w patriarsze naszym Abrahamie. 5. Dziesięć cudów wykonane zostały dla przodków naszych w Egipcie, a dziesięć na morzu. 6. Dziesięć plag zesłał Święty, błogosławiony On, na Egipcyan w Egipcie, a dziesięć na morzu. 7. Dziesięcioma doświadczeniami doświadczyli przodko-

samobójstwie, kara za popełniony występki cię minie — bo i po rozłączeniu się duszy z ciałem, będziesz pociągnięty do odpowiedzialności w życiu przyszlém.

UWAGI DO ROZDZIAŁU Vgó.

Ustęp 1. *Dziesięcią słowami stworzony świat.* W Księdze Rodzaju, opowiadanie o stworzeniu świata w sześciu dniach zawiera 10 razy wyrażenie: „i rzekł Bog.“

הוא במדבר שנאמר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא
 שמעו בקולי : ה עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית
 המקדש . לא הפילה אשה מריח בשר הקדש ולא הסריח
 בשר הקדש מעולם . ולא נראה זבוב בבית המטבחים .
 ולא ארע קרי לכהן גדול ביום הפפרים . ולא כבו הגשמים
 אש של עצי המערכה . ולא נצחה הרוח את עמוד העשן .
 ולא נמצא פסול בעמר ובשתי הלחם ובקחם הפנים .
 עמדים צפופים ומשתחים רוחים . ולא הזיק נחש ועקרב
 בירושלים מעולם . ולא אמר אדם לחבירו צר לי המקום
 שאלין בירושלים : ט עשרה דברים נבראו בערב שפת
 בין השמשות ואלו הן . פי הארץ פי הבאר פי האתון הקשת
 ותמן והמטה והשמיר הכתב והמכתב והדחות . ויש
 אומרים אף המזיקין וקבורתו של משה ואילו של אברהם
 אבינו ויש אומרים אף צבת בצבת עשויה : י שבעה דברים
 בגלם ושבעה בהכם . הכם אינו מדבר לפני מי שגדול
 ממנו בהכמה (ובמנין) . ואינו נכנס לתוך דברי חברו .
 ואינו נבהל להשיב . שואל בענין ומשיב בהלכה . ואומר על
 ראשון ראשון ועל אחרון אחרון . ועל מה שלא שמע אומר
 לא שמעתי . ומודה על האמת . וחלופיהן בגלם : יא שבעה
 מיני פורענויות באין לעולם על שבעה גופי עברה : מקצתן
 מעשרין ומקצתן אינן מעשרין רעב של בצורת בא מקצתן
 רעבים ומקצתן שבעים : נמרו שלא לעשר רעב של
 מהומה ושל בצורת בא : ושלא לטור את החלה רעב של

כליה

wie nasi Świętego, błogosławiony On, na puszczy, jak mówiono: „i doświadczyli Mnie oto już dziesięć razy i nie słuchali głosu Mojego“ (IV Mojż. 14, 22). 8. Dziesięć cudów istniało dla przodków naszych w Świątyni — żadna kobieta nie poroniła od zapachu mięsa poświęconego — nigdy nie zacuchnęło mięso poświęcone, nie widziano nigdy muchy w domu rzeźniczym, nigdy nie zdarzył się przypadek Wielkiemu Kapłanowi podczas postu Jom Kipur, deszcze nigdy nie zagasiły ognia drew stosu, wiatr nigdy nie rozwiął stępu dymu, nie znaleziono nigdy nieczystych przymieszek w Omerze, w dwóch chlebach, ani w chlebach wystawnych, lud stojąc natłoczony, miał miejsce dostateczne na pokłony, nigdy wąż lub żmija nie zraniły kogoś w Jerozolimie i nikt nie mówił kiedyś do swego towarzysza: ciasne mi to miejsce, bym mógł przebywać w Jerozolimie. 9. Dziesięć rzeczy stworzone zostały w przeddzień Soboty na zmierzchu, a mianowicie: otwór ziemi (Koracha), otwór studni (w pustyni arabskiej), mowa ośła (Bileama), tęcza, manna, laska (Mojżesza), szamir (robak użyty do budowy świątyni, do łupania kamieni w miejsce żelaznych narzędzi), znaki piśmienne, sztuka pisania i tablice (Dziesięciu ustaw). Niektórzy dodają jeszcze złych duchów, grób Mojżesza i barana Abrahama, patriarchy naszego (ofiarowanego w miejsce Izaaka). 10. Siedm znaków odznaczają głupca, a siedm mędrca: Mądry nie zabiera głosu przed tym, który go przewyższa w mądrości i w wieku; nie przerywa mowy drugiemu; nie kwapi się z odpowiedzią; zadaje pytania określone i odpowiada porządnie; rozprawia pierwiej o tém co pierwsze, a później o tém co późniejsze; o rzeczy której nie zna, odpowiada, że jój nie zna i przyznaje się do prawdy. Wszystko to odwrotnie w głupcu. 11. Siedm rodzajów klęsk nawiedza świat za siedm głównych grzechów: jeżeli jedna część ludności wnosi dziesięćcinę, a druga nie wnosi, nastaje głód z powodu posuchy, wtedy część jedna ludności jest głodną a druga sytą; jeżeli postanowili, by zupełnie nie wnosić dziesięćciny, nastaje głód z popłochu i z posuchy; jeżeli nie podnosili części z ciasta (dla ubo-

Ustęp 8. *Przypadek.* Znieczyszczenia się.

Tamże. *Omer.* Miarka jęczmienia ofiarowana w Świątyni.

Tamże. *Ciasna mi.* W trzy święta uroczyste zezedł się lud z całego kraju do Jerozolimy, a nikt się nie użalał na brak pomieszczenia dla siebie.

כִּלְיָהּ בָּא : דְּבַר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּנוֹת בְּתוֹרָה
 שְׁלֵא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פְּרוֹת שְׁבִיעִית : חֲרַב בָּאָה
 לְעוֹלָם עַל עֲנֵי הַדִּין וְעַל עוֹת הַדִּין וְעַל הַמּוֹרִים בְּתוֹרָה
 שְׁלֵא כִּהְלָכָה : חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת
 שְׁוֹא וְעַל חֲזוֹל הַשֵּׁם : גְּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם עַל עוֹבְדֵי
 אֱדוּלִים וְעַל גְּלוּי עֲרִיוֹת וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים וְעַל שְׁמִמַּת
 הָאָרֶץ : יב בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים הַדְּבַר מְתַרְבֶּה . בְּרַב־עֵיִת
 וּבְשְׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי הַחֵג שֶׁבְכָל שָׁנָה
 וְשָׁנָה : בְּרַב־עֵיִת מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עָנִי שֶׁבְשָׁלִישִׁית .
 בְּשְׁבִיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עָנִי שֶׁבְשָׁשִׁית . בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית
 מִפְּנֵי פְרוֹת שְׁבִיעִית . בְּמוֹצָאֵי הַחֵג שֶׁבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
 מִפְּנֵי גְזוֹל מִתְּנוּת עֲנִיִּים : יג אַרְבַּע מִדּוֹת בְּאָדָם הָאוֹמֵר
 שְׁלִי שְׁלִי וְשִׁלְךָ שִׁלְךָ זוֹ מַדָּה בִּינּוֹנִית וַיֵּשׂ אוֹמְרִים זוֹ מַדַּת
 סְדוּם . שְׁלִי שִׁלְךָ וְשִׁלְךָ שְׁלִי עִם הָאָרֶץ . שְׁדֵי שִׁלְךָ וְשִׁלְךָ
 שִׁלְךָ הַסִּיד . שִׁלְךָ שְׁלִי וְשִׁלְךָ שְׁלִי רָשָׁע : יד אַרְבַּע מִדּוֹת
 בְּדַעוֹת . נוֹחַ לְכַעוֹם וְנוֹחַ לְרִצּוֹת יֵצֵא הַפְּסוֹד בְּשִׁכְרוֹ . קָשָׁה
 לְכַעוֹם וְקָשָׁה לְרִצּוֹת יֵצֵא שִׁכְרוֹ בְּהַפְּסוֹד . קָשָׁה לְכַעוֹם
 וְנוֹחַ לְרִצּוֹת חֲסִיד . נוֹחַ לְכַעוֹם וְקָשָׁה לְרִצּוֹת רָשָׁע :
 טו אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים מְהִיר לְשִׁמוּעַ וּמְהִיר לְאֵבֶד
 יֵצֵא שִׁכְרוֹ בְּהַפְּסוֹד קָשָׁה לְשִׁמוּעַ וְקָשָׁה לְאֵבֶד יֵצֵא
 הַפְּסוֹד בְּשִׁכְרוֹ מְהִיר לְשִׁמוּעַ וְקָשָׁה לְאֵבֶד זוֹ חֵלֶק טוֹב
 קָשָׁה לְשִׁמוּעַ וּמְהִיר לְאֵבֶד זוֹ חֵלֶק רָע : טז אַרְבַּע מִדּוֹת

בנותני

Ustęp 13. *Usposobienie średnie.* Charakter nie zły, nie dobry — nikogo nie krzywdzi, ale też nikomu łaski nie świadczy.

gich) nastaje głód zniszczenia; pomór nawiedza świat za kary śmierci wymienione w Zakonie, które nie zostały wykonywane przez sądy i za używanie (przez właścicieli) owoców w roku sabatowym zrodzonych — wojna nawiedza świat za odmówienie wymiaru sprawiedliwości, za skrzywienie sądu i za niewłaściwe tłumaczenie Zakonu — dzikie zwierzęta nawiedzają świat za krzywoprzysięstwo i za zniewagę imienia Bożego — wygnanie nawiedza świat za bałwochwalstwo, za kazirodztwo, za zabójstwo i za pogwałcenie roku sabatowego. 12. W czterech porach pomór się wzmaga: czwartego roku sabatowego, siódmego roku, przy końcu siódmego roku, i przy końcu święta każdego roku. Czwartego roku, za wstrzymanie dziesięciny dla biednych w trzecim roku; siódmego roku za wstrzymanie dziesięciny dla biednych w roku szóstym; przy końcu roku siódmego za nadużycia z owocami zrodzonymi w siódmym roku; przy końcu święta każdego roku, za wstrzymanie podarunków dla biednych. 13. Cztery są usposobienia w ludziach: ten co mówi, moje to moje a twoje to twoje: to jest usposobienie średnie, a niektórzy utrzymują, że to usposobienie Sedomejczyków; moje to twoje, a twoje to moje, to usposobienie prostego ludu; moje to twoje, a twoje także twoje, to usposobienie pobożnego; twoje to moje, a moje także moje, to usposobienie bezbożnego. 14. Cztery są usposobienia w temperamentach: łatwy do rozgniewania i łatwy do ułagodzenia, wynagradza błąd przez osiągniętą korzyść; trudny do rozgniewania i trudny do ułagodzenia, traci korzyść przez błąd późniejszy; trudny do rozgniewania a łatwy do ułagodzenia, pobożny; łatwy do rozgniewania a trudny do ułagodzenia, bezbożny. 15. Cztery są usposobienia w uczących się: prędko pojmujący i prędko zapominający, traci korzyść osiągniętą przez swoją wadę; ciężki w pojmowaniu i ciężki w zapominaniu, wynagradza wadę przez zdatność swoją; prędkie w pojmowaniu a ciężkie w zapominaniu, to dobry udział; ciężki w pojmowaniu a prędkie w zapominaniu, to zły udział. 16. Cztery są usposobienia

Sedomejczycy odznaczyli się samolubstwem w historii Lota.

Tamże. *Usposobienie ludu prostego.* Proletaryat skłonny jest do komunizmu, mało mając do stracenia swojego, i w nadziei zysku z majątku bogaczy.

Tamże. *Usposobienie pobożnego.* Gotowego na poświęcenie dla ludzkości wszystkiego co posiada.

Tamże. *Usposobienie bezbożnego.* Żyjącego z grabieży, i nic nie ofiarującego społeczeństwu ze swego majątku.

בְּנוֹתַי צְדָקָה תְּרוֹצֶה שְׂיִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים עֵינֹו רָעָה
בְּשֵׁל אֲחֵרִים יִתְּנוּ אֲחֵרִים וְהוּא לֹא יִתֵּן עֵינֹו רָעָה בְּשֵׁלוֹ .
יִתֵּן וַיִּתְּנוּ אֲחֵרִים חֶסֶד לֹא יִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים רָשָׁע :
י" ארבע מדות בהולכי בית המדרש הולך ואינו עושה
שֶׁכֶר הַלִּיכָה בְּיָדוֹ . עֹשֶׂה וְאִינוּ הוֹלֵךְ שֶׁכֶר מַעֲשֵׂה בְּיָדוֹ .
הוֹלֵךְ וְעֹשֶׂה חֶסֶד . לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עֹשֶׂה רָשָׁע : י" ארבע
מדות ביושבים לפני חכמים ספוג ומשפך משמרת ונפה :
ספוג שהוא סופג את הכל ומשפך שמכנים בוז ומוציא
בוז משמרת שמוציאה את היין וקולטת את השמרים
נפה שמוציאה את הקמח וקולטת את הסלת : י" כָּל
אֲהָבָה שֶׁהִיא תְּלוּיָה בְּדָבָר בְּטוֹב דְּבַר בְּטָלָה אֲהָבָה .
וְשֵׂאִינָה תְּלוּיָה בְּדָבָר אִינָה בְּטָלָה לְעוֹלָם . אִיזוֹ הִיא אֲהָבָה
שֶׁהִיא תְּלוּיָה בְּדָבָר זוֹ אֲהָבַת אֲמֵנוֹן וְתָמָר . וְשֵׂאִינָה תְּלוּיָה
בְּדָבָר זוֹ אֲהָבַת דָּוִד וַיהוֹנָתָן : כ כָּל מַחְלָקַת שֶׁהִיא לְשֵׁם
שָׁמַיִם סוּפָה לְהִתְקַיֵּם וְשֵׂאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוּפָה
לְהִתְקַיֵּם . אִיזוֹ הִיא מַחְלָקַת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם זוֹ מַחְלָקַת
הַלֵּל וְשָׁמַי . וְשֵׂאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם זוֹ מַחְלָקַת קָרַח וְכָל
עֵדְתוֹ : כ"א כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ . וְכָל
הַמְּחֻטָּא אֶת הַרְבִּים אֵין מַסְפִּיקֵן בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה .
מִשֶּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים זְכוֹת הַרְבִּים תְּלוּי בֹו שְׁנֵאֲמַר
צְדָקַת יְיָ עֹשֶׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל . יִרְבְּעֵם בֶּן נֶכֶט חֲטָא
וְהַחֲמִיא

Ustęp 16. *Szkodzi swojemu dobrobytowi.* Bo kara Boska za skąpstwo dotknie go właśnie w tym majątku, który ceni nad wszystko.

co do dawania jałmużny: kto chętnie sam daje jałmużny, ale nie lubi gdy drudzy dawają, jest zazdrosnym o zasługi drugich; kto chciałby aby drudzy dawali jałmużny, a sam nie daje, mimowolnie szkodzi swemu dobrobytowi; kto sam daje i drugich nakłania do dawania jałmużny, to pobożny; kto sam nie daje jałmużny i drugim w dawaniu przeszkadza, to bezbożny. 17. Cztery są usposobienia co do uczęszczających do akademji: uczęszczający i nie uczący się, ma zasługę uczęszczania; uczący się w domu a nie uczęszczający do akademji, ma zasługę uczenia się; uczęszczający i uczący się, to pobożny; nie uczęszczający i nie uczący się, to bezbożny. 18. Cztery są usposobienia w słuchaczach wykładu mędrców: gąbka, lejek, cedzidło i sito. Gąbka wsiąka w siebie wszystkie zasady naukowe (zdrowe czy fałszywe); lejek wpuszcza jedną stronę, a urania drugą (zapomina wszystko); cedzidło urania wino (zdrowe zasady) a zatrzymuje drożdże (zasady fałszywe); sito urania pył (fałszywe zasady) i zatrzymuje mąkę przednią (zdrowe zasady). 19. Wszelka miłość która się zasadza na interesie — za zniknięciem interesu ustaje i miłość; ta zaś która się nie zasadza na interesie, nigdy nie ustaje. Któraż to była miłość oparta na interesie? — to miłość Amnona i Tamary; a nie oparta na interesie? — to miłość Dawida i Jonathana. 20. Każdy spór prowadzony dla sławy Boga, kończy się korzyścią trwałą; a prowadzony nie dla sławy Boga, nie kończy się żadną korzyścią. Któryż to spór był prowadzony dla sławy Boga? — to spór Hillela z Szamajem; a który był prowadzony nie dla sławy Boga? — to spór Koracha i jego zboru (z Mojżeszem). 21. Kto ogół na dobrą drogę sprowadza, nie spowoduje nigdy grzechu; kto zaś ogół prowadzi do grzechu, temu nie będzie daną sposobność do pokuty. Mojżesz był cnotliwym i sprowadził ogół na dobrą drogę, to też cnota ogółu jemu się przypisuje, jak mówiono: „sprawiedliwość Boską wykonywał, a prawa Jego wprowadził w Izraelu.“ (V Mojżesz, 33, 21). Jeroboam zaś syn Nebota grzeszył

Ustęp 17. *Uczęszczający do akademii*, jeżeli się nie uczy, ma przynajmniej zasługę iż przebywa w domu, gdzie zawsze dobre towarzystwo znajduje.

Ustęp 20. *Spór prowadzony dla sławy Boga — i nie dla sławy Boga*. Dyskusya mająca tylko na celu wykrycie prawdy, przynosi tę korzyść, iż publiczność ma jasne wyobrażenie o przedmiocie sporu, jest zatem korzystną dla ogółu. Przeciwnie spór mający tylko źródło swoje w egoizmie, w chęci zysku materialnego lub ambicyi, nie przynosi żadnej korzyści, bo spierający się uparczywie trzymają się swego zdania i broniąc je kosztem prawdy, przyczyniają się do zbałamucenia opinii publicznej.

והחמיא את הרבים הטא הרבים תלוי בו שנאמר על
 תפאות ירבעם אשר תטא ואשר התמיא את ישראל :
 כב כל מי שישבו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של
 אברהם אבינו . ושלשה דברים אחרים הוא מתלמידיו
 של בלעם הרשע . עין מזכה ורוח נמוכה ונפש שפלה
 תלמידיו של אברהם אבינו . עין רעה ורוח גבוהה ונפש
 רחבה תלמידיו של בלעם הרשע . מה בין תלמידיו של
 אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע תלמידיו של
 אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונוחלין העולם הבא
 שנאמר להנחיל אהבי ויש ואוצרותיהם אמלא : תלמידיו
 של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת
 שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים
 ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בה : כג יהודה בן
 תימא אומר הוי עז בנמר וקל בנשר רץ בצבי וגבור בפארי
 לעשות רצון אביה שבשמים : הוא היה אומר עז פנים
 לגיהנם ובוש פנים לגן עדן : יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן
 חלקנו בתורתך : כד הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא
 בן עשר שנים למשנה בן שלש עשרה למצות בן חמש
 עשרה לתלמוד בן שמונה עשרה לחפה בן עשרים לרדוף
 בן שלשים לבת בן ארבעים לפינה בן חמשים לעצה בן
 ששים

Ustęp 24. Oznaczenie wieku na różne zajęcia w życiu człowieka, nie jest tutaj podanem jako przepis do koniecznego w wskazanym czasie wykonania, ale jako skutek zwyczaju upowszechnionego lub prawa na-

sam i ogół także w grzech wprowadził, dla tego też on odpowiedzialnym jest za grzechy ogółu, jak mówiono: „za grzechy Jeroboama, który grzeszył sam i naprowadził Izraela do grzechu“ (I Królowie, 15, 30). 22. Kto posiada następujące trzy przymioty, należy do uczniów patryarchy naszego Abrahama, kto zaś posiada inne trzy przymioty, należy do uczniów bezbożnego Bileama: oko życzliwe, duch pokorny i umysł skromny, to są przymioty uczniów patryarchy Abrahama; oko nieżyczliwe, duch wyniosły i umysł zarozumiały, to są przymioty uczniów bezbożnika Bileama. Jakaż jest różnica między uczniami patryarchy Abrahama, a uczniami bezbożnika Bileama? Uczniowie patryarchy Abrahama używają na tym świecie i posiadają na tamym świecie, jak mówiono: „ulubieńcom Swoim oddam trwałe dziedzictwo, i skarby ich napełnię.“ (Przypowieści 8, 21). Uczniowie bezbożnego Bileama odziedziczają piekło, i zstępują do otchłani zaguby, jak mówiono: „Ty zaś Boże wtrącisz ich do otchłani zaguby. mężowie krwi chciwi i zdrajcy nie dożyją połowy swego wieku, ja zaś ufam w Tobie.“ (Psalm 55, 24). 23. Jehudah syn Tema mawiał: bądź odważnym jak lampart, szybkim jak orzeł, zwinnym jak jeleni i silnym jak lew, gdy idzie o wykonanie woli Ojca twojego w niebiosach. Tenże zwyczaj mawiał: śmiać się pójdzie do piekła, a wstydlivy do raj. Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz i Boże ojców naszych, aby odbudowaną została świątynia wkrótce za dni naszych i daj nam udział w Zakonie Swoim. 24. Tenże Rabi zwyczaj mawiał: w piątym roku zaczyna się nauka pisma Świętego, w dziesiątym Misznah, w trzynastym roku zaczyna się wykonywać przykazania religji, w piętnastym następuje nauka Talmudu, w osmnastym się żenią, w dwudziestym goni się za zarobkiem, w trzydziestym roku dochodzi się do siły mężkiej, w czterdziestym do rozumu, w pięćdziesiątym do rady.

tury. Ale tak jak natura w każdym człowieku odmiennie działa, bo jeden np. może być rozumniejszym w 20 roku życia, jak drugi w 40tym, tak również nie można to uważać za przepis religijny aby np. uczeń mający zdolności odpowiednie ku temu, nie tchnął się Talmudu przed 15ym rokiem, albo młodzieniec nie posiadający sposobu utrzymania się lub nie znalazłszy odpowiedniej sobie towarzyski życia, koniecznie żenić się musiał w 18 roku na chybił trafił i z pierwszą lepszą kobietą. W dwóch tych przykładach należałoby raczej przypuścić, że jeżeli mędry nasi w samej istocie oznaczyć chcieli czas stosowny do nauki Talmudu i do żenienia się, to bez wątpienia obmyślali wiek dojrzałości umysłowej i fizycznej, chcąc zapobiedz, aby przez zbyt wczesne zajmowanie się nauką, wymagającą rozwiniętych zdolności intelektualnych nie

ששים לזקנה בן שבעים לשיבה בן שמונים לנבונה בן
 תשעים לשוח בן מאה כאלו מת ועבר ובמל מן העולם :
 כה בן בג בג אומר הפך בה והפך בה דכרא בה ובה תחזי
 וסיב ובלה בה ומנה לא תזוע שאין לה מדה מובה הימנה :
 כו בן היא הא אומר לפום צערא אנרא :

רבי תניא וכו' .

פרק ששי

הנקרא קנין תורה

כל ישראל וכו' .

א שגו חכמים בלשון המשנה ברוך שפטר בהם
 ובמשנתם : רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה
 זוכה לדברים הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדי
 הוא לו . נקרא רע אהוב אהב את המקום אהב את
 הבריות משלמח את המקום משלמח את הבריות
 ומלבשתו ענוה ויראה ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר
 ונאמן ומרחקתו מן החטא ומקרבתו לידי זכות ונהגין
 מננו עצה ותושיה בינה ונבורה שנאמר לי עצה ותושיה
 אני בינה לי גבורה ונותנת לו מלכות וממשקה וחקור דין
 ומגלין לו רזי תורה ונעשה במען שאינו פוסק ונבחר
 המתגבר והולך והנה צנוע וארך רוח ומוחל על עלבונו
 ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים : ב אמר רבי יהושע

בן

w sześćdziesiątym—to starość, w siedmdziesiątym—siwizna, w osmdziesiątym—powaga, w dziewięćdziesiątym—zgrzybiałość, sto-letni człowiek jest jakby umarły, uszły i znikły ze świata. 25. Ben Bag-Bag mawiał: przewartuj naukę Zakonu, przewartuj ją, bo wszystko w niej się mieści, nią się oświecisz, przy niej osiwięj i starzěj i nie ustąp od niej, bo nie masz nic lepszego nad nią. 26. Ben He-He mawiał: korzyść wypada stosunkowo do pracy.

Rabi Chananja, str. 199. Alenu, str. 74. Kadysz osierociałych, str. 73.

ROZDZIAŁ VI

MAZEWANY: NABYCIE NAUKI ZAKONU.

Wszyscy Izraelici i t. d.

1. Mędracy starożytni nauczali w języku Miszny — błogo temu, kto obrał sobie wzorem ich i ich nauki. Rabi Meir mawiał: kto bezinteresownie zajmuje się nauką Zakonu, dostępuje wiele dobrych przymiotów, i niedosyć na tém, ale starczy on sobie samemu za cały świat. Pismo nazywa go przyjacielem, ulubieńcem, on kocha Boga, kocha ludzi, uciesza Boga, uciesza ludzi, a nauka odziewa go w pokorę i w bojaźń Boga, i czyni go sposobnym, by stał się sprawiedliwym, pobożnym, szczerym i wiernym, oddała go od grzechu, zbliża go do zasługi, a ludzie korzystają z jego rady i mądrości, rozsądku i powagi, jak mówiono: „moją jest rada i mądrość, jam jest rozsądkiem, moją jest powaga“ (Przypowieści 8, 14), udziela mu władzę, panowanie i badanie prawa, odkrywają mu się tajnie Zakonu i staje się źródłem wznagającym się, rzeką niewyczerpaną, staje się skromnym, cierpliwym i przebaczącym za zawstydzenie, ona go wynosi, wyższa nad wszystkie twory. 2. Rabi Jehoszua, syn Lewiego

z powodu braku zdolności zarobkowania i powagi potrzebnej ojcu familii dla wychowania dzieci.

UWAGI DO ROZDZIAŁU VIgo.

Ustęp 1. *W języku Miszny.* Oznaczającym się większą czystością językową jak inne Berajty opowiedane w języku ludowym, idyomem chaldejsko-syryjskim.

Tamże. *Starczy sobie za świat cały.* Uczony, gorliwie się zajmujący swym przedmiotem specjalnym, widzi w nim skoncentrowane wszystkie inne nauki, a samego siebie uważa jak wyższego nad wszelkie światowe dążności.

בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מתר חורב ומכרזת
 ואומרת אזי קדם לפריות מעלפונה של תורה שכל מי
 שאינו עוסק בתורה נקרא גזוף שנאמר גזם זהב באף
 חזיר אשה יפה וסרת טעם: ואומר והלחת מעשה אלהים
 הגמה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת. אל
 תקרא חרות אלא חרות שאין לה בן חזרין אלא מי
 שעוסק בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה תרי
 זה מתעלה שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל במות:
 הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד
 או דבור אחד אפילו אות אחת צריך לנהג בו כבוד שכן
 מציינו בירוד מקד ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני
 דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו שנאמר ואתה
 אנוש פערפי אלופי ומידעי: והלא דברים קל וחמר ומה
 יוד מקד ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים
 בלבד קראו רבו אלופו ומידעו הלומד מחברו פרק אחד
 או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות
 אחת על אחת בפיה וכמה שצריך לנהג בו כבוד ואין
 כבוד אלא תורה (כ"ט לחכמים) שנאמר כבוד חכמים ינחלו
 ותמימים ינחלו טוב: ואין טוב אלא תורה שנאמר כי יקח
 טוב נתתי לכם תורתני אל תעזבו: ד כד היא דרבה
 של תורה פת במלח תאבד ומים במשורה תשתה ועל
 הארץ תישן ותני צער תחיה ובתורה אתה עמל אם אתה

עשה

mawiał: każdego dnia odgłos się rozlega na górze Choreb, obwieszczając ciągle: „biada ludziom pogardzającym nauką Zakonu!“ bo kto się nie zajmuje nauką Zakonu, dostaje nazwę „pogardzony,“ jak mówiono: „jak złota obrączka w ryju świni, taką jest kobieta piękna pozbawiona wdzięku“ (Przypowieści 11, 22), i jeszcze mówiono: „a tablice są dziełem Boga, a pismo jest pismem Boga, wyrytém na tablicach“ (II Mojżesza 32, 16); nie czytaj *תורה* (chorus, wyryte), ale *תורה* (cherus, wolność), bo ten tylko jest ⁷ wolnym, który się zajmuje nauką Zakonu. A kto się zajmuje nauką Zakonu, ten zostaje wywyższonym, jak mówiono: „od Mathana do Nachaliel i od Nachaliel do Bamoth“ (IV Mojż. 21, 17—19). Kto się nauczył od drugiego jednego rozdziału, albo jednego traktatu, albo jednego wiersza, albo jednego zdania, albo nawet jednej głoski, winien mu okazać uszanowanie. Tak bowiem znajdujemy przy Dawidzie królu Izraela, który się od Achitofelą tylko dwóch rzeczy nauczył, a jednak nazwał go swym nauczycielem, doradcą i przyjacielem, jak mówiono: „a Tyś jest Mężem równym mnie, moim Doradcą, moim Przyjacielem.“ (Psalm 55, 14). A rzecz ta doprowadza do wniosku o ważniejszym z mniej ważnego; że jeżeli Dawid, król Izraela, nauczywszy się od Achitofela dwóch tylko rzeczy, nazwał go swym nauczycielem, doradcą i przyjacielem, témbardziej ten, co się nauczył od drugiego jednego rozdziału, jednego wiersza, jednego zdania, albo nawet jednej głoski, powinien mu okazać uszanowanie. A nie masz zaszczytu większego nad znajomość Zakonu, jak mówiono: „mędrcy posiedzą zaszczyt, a poczciwi posiedzą szczęście“ (Przypowieści 3, 35, i 28, 10). A nie masz szczęścia nad znajomość Zakonu, jak mówiono: „albowiem zbiwienną naukę wam dałem, Zakonu mego nie opuszczajcie“ (Przypowieści 4, 2). 4. Oto droga do nabycia nauki: jédz chléb z solą, pij wody oszczędnie, sypiaj na ziemi, prowadź życie ograniczone, a zajmuj się nauką. Jeżeli tak postąpisz,

to imiona własne miejsc w których Izraelici podczas swojego pochodu po puszczy arabskiej spoczywali. Używał je tutaj Rabin jako grę słów. Zrządłość wyrazu *מתנה* Matana jest *dar*, wyrazu *נחל* Nachaliel — *dziedzictwo*, wyrazu *במות* Bamoth — *wzwyższenie* — co znaczyć ma: „przez posiadanie daru Bożego, t j. Zakonu dostępuje się wyższości.“

Ustęp 3. *Który się od Achitofela dwóch tylko rzeczy nauczył.* Dwie te nanki dane Dawidowi przez Achitofela znajdują się wymienione w legendzie: pierwszą jest rada Achitofela, aby Król wybrał sobie do nauki towarzysza, a drugą napomnienie, aby wchodząc do akademii, przybrał postawę poważania.

עֲשֵׂה כֵן אֲשֶׁרְךָ וְטוֹב לְךָ אֲשֶׁרְךָ בְּעוֹלָם הוּא וְטוֹב לְךָ
 לְעוֹלָם הַבָּא : ה' אֵל תִּבְקֶשׁ גְּדֻלָּה לְעִצְמוֹךָ וְאֵל תִּחְמֹד כְּבוֹד
 יוֹתֵר מִלְמוּדֶךָ עֲשֵׂה וְאֵל תִּתְאַוֶּה לְשִׁלְחָנְךָ שֶׁל מַלְכִים
 שִׁשְׁלֹחֲנֶךָ גְּדוּל מִשְׁלַחָנְךָ וְכִתְרֶךָ גְּדוּל מִכְתָּרֶם וְנֶאֱמַן הוּא
 בְּעַל מְלֶאכֶתְךָ שִׁשְׁלֹם לְךָ שֹׁכֵר פְּעֻלָּתְךָ : ו' גְּדוּלָה
 תוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֵנָה וּמִן הַמַּלְכוּת . שְׂהַמְלֻכוֹת נִקְנִית
 בְּשִׁלְשִׁים מַעֲלוֹת וְהַכְּהֵנָה בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע . וְהַתּוֹרָה
 נִקְנִית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה דְבָרִים . וְאֵלּוּ הֵן בְּתַלְמוּד
 בְּשִׁמְיעַת הָאָזֶן בְּעֵרִיבַת שְׁפָתַיִם בְּבִינַת הַלֵּב בְּאִימָה
 בְּיִרְאָה בְּעֵנְוָה בְּשִׂמְחָה בְּטַהֲרָה בְּשִׁמּוּשׁ חֻכְמִים בְּדִקְדוּק
 חֻבְרִים בְּפִלְפּוּל הַתְּלִמִּידִים בְּיִשׁוּב בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה
 בְּמַעוֹט סְחוּרָה בְּמַעוֹט הֶרֶק אֶרֶץ בְּמַעוֹט תַּעֲנוּג בְּמַעוֹט
 שְׁנָה בְּמַעוֹט שִׁיחָה בְּמַעוֹט שְׁחוּק בְּאֶרֶץ אַפִּים בְּלֵב-טוֹב
 בְּאַמוּנַת חֻכְמִים בְּקַבְּלַת הַיְסוּרִין הַמְּפִיר אֶת מְקוֹמוֹ
 וְהַשְׂמִיחַ בְּחֻלְקוֹ וְהַעוֹשֶׂה סִיג לְדַבְּרָיו וְאֵינוֹ מַחְזִיק טוֹבָה
 לְעִצְמוֹ אֱהוֹב אֱהוֹב אֶת הַמְּקוֹם אֱהוֹב אֶת הַבְּרִיּוֹת אֱהוֹב
 אֶת הַצְּדָקוֹת אֱהוֹב אֶת הַמַּיִשְׁרִים אֱהוֹב אֶת הַתּוֹכְחוֹת
 וּמִתְרַחֵק מִן הַכְּבוֹד וְלֹא מַגִּים לְבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ וְאֵינוֹ
 שֹׂמֵחַ בְּתוֹרָאָה נוֹיֵשׂא בְּעוֹל עִם חֵבְרוֹ וּמְכַרְיעוֹ לְכַף זְכוּת
 וּמַעֲמִידוֹ עַל הָאֱמֶת וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשְּׁלוֹם וּמִתְיָשֵׁב קְבוֹ
 בְּתַלְמוּדוֹ שׂוֹאֵל (כַּעֲנִין) וּמְשִׁיב (כַּהֲלָכָה) שׂוֹמֵעַ וּמְסִיף
 הַלּוֹמֵד עַל מְנַת לְלַמֵּד וְהַלּוֹמֵד עַל מְנַת לַעֲשׂוֹת
 הַמְּחַבִּים אֶת רַבּוֹ וְהַמְּכֹבֵן אֶת שְׂמוּעָתוֹ וְהַאֹמֵר דְּבַר

błogo ci i dobrze ci będzie — błogo w życiu doczesném, a dobrze w życiu wieczném. 5. Nie ubiegaj się za wywyższeniem, nie bądź chciwym sławy — czyny twe niech przewyższają naukę, nie uganij się za stołem królewskim, bo twój stół wyższym jest od ich stołu, a twoja korona wyższą od ich korony, a dowierzać możesz swemu pracodawcy, że ci zapłaci wynagrodzenie za pracę twoją. 6. Wyższą jest nauka Zakonu od kapłaństwa i od władzy, bo władza nabywa się trzydziestą przymiotami, kapłaństwo nabywa się dwudziestą czterema, a nauka Zakonu nabywa się czterdziestu ośmią, a temi są: nauka, uwaga, wymowa, zastanowienie, uszanowanie, pobożność, pokora, wesołość, czystość, obcowanie z mędrkami, wybór współuczniów, ćwiczenie w rozprawach, pilność, znajomość pisma Świętego, znajomość Miszny, zmniejszenie interesów, obcowania ze światem, rozrywek, snu, rozmów i wesołości, cierpliwość, dobroć serca, wiara w mędrków, rezygnacja na cierpienia, poznanie siebie samego, zadowolenie, wstrzymałość w mówieniu, zaparcie się siebie samego, być przyjemnym, kochać Boga, ludzi, cnotę, sprawiedliwość, napomnienie, stronić od zaszczytów, nie pysznić się nauką, nie cieszyć się sądem wydanym, wspomagać bliźniego, sądzić go z dobrej strony, sprowadzać do prawdy, do pokoju, uczyć się wedle porządku, pytać i odpowiadać, słuchać i pomnażać wiadomości, uczyć się dla nauki i uczyć się dla wykonania, naprowadzać nauczyciela na drogę badania, uzasadniać swą naukę, i cytować

Ustęp 6. *Nauka Zakonu wyższa od kapłaństwa i władzy królewskiej*
 Stawiając naukę wyżej nad wszystko w świecie nawet nad Kapłaństwo i Koronę królewską, Rabin miał na myśli kapłanów i królów owych czasów, którzy tylko skutkiem protekcji Rzymian te najwyższe posady w Palestynie dzierżyli, nie będąc bynajmniej do nich uzdolnieni. Dzisiaj kapłaństwo i władza królewska łączą w sobie samo przez się i kwalifikacją naukową. Głowy kościoła i Głowy państw w Europie naszego wieku, odbierają od samej młodości wychowanie odpowiednie ich godności. (Patrz także uwagę do Rozdziału 1go ustępu 10).

בְּשֵׁם אֹמְרוֹ הָא לְמִדַּת פֶּל הָאֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אֹמְרוֹ
מֵבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְהָאֹמֵר אֶסְתֵּר לְמַלְךְ בְּשֵׁם
מֶרְדֵּכָי : ו גְּדוּלָה תוֹרָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים לְעוֹשֶׂיהָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר כִּי חַיִּים הֵם לְמַצְאֵיהֶם
וְלִכְל בְּשׂוֹר מֵרַפָּא : וְאֹמֵר רַפְּאוֹת תִּהְיֶה לְשֶׁךְ וְשִׁקְוִי
לְעַצְמוֹתֶיךָ : וְאֹמֵר עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתַמְכִּיהָ
מֵאֲשֶׁר : וְאֹמֵר כִּי לֵוִית חֵן הֵם לְרֵאשֶׁךְ וְעַנְקִים לְגִרְזַתֶּיךָ :
וְאֹמֵר תִּתֵּן לְרֵאשֶׁךְ לֵוִית חֵן עֲטָרַת תְּפָאֶרֶת תִּמְנְנֶךָ :
וְאֹמֵר כִּי בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וְיִזְכְּרוּ לְךָ שְׁנֹת חַיִּים : וְאֹמֵר
אֶרְךְ יָמִים בִּימִינָהּ בְּשִׂמְאוֹלָה עֵשֶׂר וְכָבוֹד : וְאֹמֵר כִּי אֶרְךְ
יָמִים וּשְׁנֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם וְיִזְכְּרוּ לְךָ : ה רַבִּי שִׁמְעוֹן
בֶּן יְהוּדָה מֵשׁוֹם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי אֹמֵר הַנּוֹי וְהַכֶּתֶת
וְהָעֵשֶׂר וְהַכְּבוֹד וְהַחֲכָמָה הַזִּקְנָה וְהַשִּׁיבָה וְהַבְּנִים נֹאֶה
לְצַדִּיקִים וְנֹאֶה לְעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר עֲטָרַת תְּפָאֶרֶת שִׁיבָה
בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמְצֵא : וְאֹמֵר תְּפָאֶרֶת בַּחֲזָרִים כְּחֵם
וְהַדָּר זְקֵנִים שִׁיבָה : וְאֹמֵר עֲטָרַת חֲכָמִים עֲשֶׂרָם :
וְאֹמֵר עֲטָרַת זְקֵנִים בְּנֵי בָנִים וְתְּפָאֶרֶת בָּנִים אָבוֹתָם :
וְאֹמֵר וְחִפְרָה הַלְּבָנָה וּבִוְשָׁה הַחֲמָה כִּי מֶלֶךְ יִי צְבָאוֹת
בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנִגְדַּר זְקֵנֵינוּ כְּבוֹד : רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן
מִנְסִיא אֹמֵר אֵלֹה שְׁבַע מִדּוֹת שִׁמְנוּ חֲכָמִים לְצַדִּיקִים
כָּלֵם נִתְקִימוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו : ט אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קַסְמָא
פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלְךְ בְּדֶרֶךְ וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן־
לִי שְׁלוֹם וְהִחְזַרְתִּי לוֹ שְׁלוֹם אָמַר־לִי רַבִּי מֵאִיזָה מְקוֹם

אתה

autora. Ztąd wniosek, że kto opowiada rzecz w imieniu jój autora, sprowadza zbawienie na świat, jak mówiono: „i rzekła Esther do króla w imieniu Mardochaja.” (Esther 2, 22). 7. Wielką ma wartość nauka Zakonu, bo daje życie swym wykonawcom na tym i na drugim świecie, jak mówiono: „bo życiem one dla zdobywających je, i dla całego ciała lekarstwem.” (Przyp. 4, 22). Dalej: „lekarstwem będzie ona dla ciała twójego, a balsamem dla kości twoich.” (tamże 3, 8). Dalej: „drzewem życia ona dla trzymających się jój, a kto się na niej opiera, to szczęśliwy.” (tamże 3, 18). Dalej: „ona wieńcem ozdobnym dla twój głowy, i kosztownym naszyjnikiem.” (tamże 1, 9). Dalej: „ona na głowie twój kładzie wieniec ozdobny, koroną sławy cię otacza.” (tamże 4, 9). Dalej jeszcze: „bo przezemnie pomnożą się dni twoje, i przybędą ci lata życia.” (tamże 9, 11). Dalej: „długie dni w jój prawicy, a w lewicy bogactwo i zaszczyty.” (tamże 3, 16). I jeszcze: „bo ci przysporzonymi będą, długość dni, lata życia i spokój.” (tamże 3, 2). 8. Rabi Szymeon syn Jehudah, w imieniu Rabi Szymeona syna Jochai mawiał: uroda, siła, bogactwo, zaszczyty, mądrość, starość, siwizna i potomstwo przystoją pobożnym i podobają się światu, jak mówiono: „koroną sławy jest siwizna, znajduje się na drodze sprawiedliwości.” (Przyp. 16, 31). Dalej: „ozdobą młodzieży jest ich siła, a okrasą starców siwizna,” (tamże 20, 29). Dalej: „koroną mędrców to ich dostatki.” (tamże 14, 24). Dalej: „koroną starców są nauki, a ozdobą dzieci ich rodzice.” (tamże 17, 6). Jeszcze: „zarumieni się księżyc, zawstydzi słońce, bo Bóg Zastępów panował na górze Syon i w Jeruzalemie, a starcy Jego otoczeni sławą.” (Jezajasz 21, 23). Rabi Szymeon syn Menasja mawiał: te właśnie siedm przymiotów, które mędracy przypisywali sprawiedliwym, wszystkie ziściły się na Rabim i synach jego. 9. Rabi Jose syn Kisma opowiadał: jednego razu szedłem w drogę i spotkałem człowieka, który mnie witał pozdrowieniem „Szalom” (pokój), a ja mu oddałem pozdrowienie „Szalom.” Poczém rzekł do mnie: Rabi, z którego miejsca

Tamże. *W imieniu Mardochaja.* Skutkiem tej wzmianki Esthery o Mardochaju było, iż Król Ahaswer przypomniawszy sobie tego męta, polecił wynagrodzenie go kosztem wpływu nieprzyjaźnego Hamana, a w następstwie tego ocalenie Izraelitów od rzezi.

Ustęp 8. *Koroną mędrców to ich dostatki.* Wiersz ten w wielu wydaniach wypuszczony, uważałem za potrzebę umieścić w właściwém miejscu, jako stanowiący dowód co do *bogactwa* uczonych.

אַתָּה אָמַרְתִּי לוֹ מַעִיר גְּדוּלָה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אֲנִי
 אָמַר לִי רַבִּי רִצּוֹנָה שֶׁתְּדוּר עִמָּנוּ בְּמִקְוָמֵנוּ וְאֲנִי אֶתֵּן
 לָךְ אֵלֶּפֶי אֲלָפִים דִּינָרֵי זָהָב וְאַבְנֵי טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת
 אָמַרְתִּי לוֹ אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנֵי טוֹבוֹת
 וּמְרַגְלִיּוֹת שֶׁבַע עוֹלָם אֲנִי דָר אֲלֵא בְּמִקוֹם תּוֹרָה וְכֵן כָּתוּב
 בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ
 מֵאֲלָפֵי זָהָב וְכֶסֶף : וְלֹא עוֹד שֶׁבַע שָׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם
 אֵין מְלוּוִין לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת
 וּמְרַגְלִיּוֹת אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלֶבֶד שֶׁנֶּאֱמַר
 בְּהִתְהַלְכֶּךָ תִּנְחָה אֹתְךָ בְּשֹׁכְבֶךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ וְהִקִּיצוֹתָ
 הִיא תְּשִׁיחֶךָ : בְּהִתְהַלְכֶּךָ תִּנְחָה אֹתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה
 בְּשֹׁכְבֶךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ בְּקִבְרֶךָ וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ לְעוֹלָם
 הַבָּא . וְאָמַר לִי חֲכָמָא וְלִי הַזָּהָב נָאִם יִי צְבֹאוֹת : י אֲרַבְּעָה
 (חֲמִשָּׁה) קִנְיָנִים קָנָה (לוֹ) הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלּוּ
 הֵן . תּוֹרָה קִנְיִן אֶחָד שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיִן אֶחָד (אֲבֵרָתָם קִנְיִן
 אֶחָד) יִשְׂרָאֵל קִנְיִן אֶחָד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיִן אֶחָד : תּוֹרָה
 מִנְיִן דִּכְתִּיב יִי קִנְיִי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ קָדָם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז :
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנְיִן דִּכְתִּיב (כֹּה אָמַר יִי הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ
 הַדָּם רַגְלֵי אֵיזָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ דְּלִי וְאֵיזָה מְקוֹם מְנוּחָתִי :
 וְאָמַר מַה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יִי כְּפֹם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ
 קִנְיָנֶךָ : אֲבֵרָתָם מִנְיִן דִּכְתִּיב) וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם
 לֹא

Ustęp 9. Ona. Nauka Zakonu.

Ustęp 10. Pięć nabytków. Które Rabin tu wylicza zawierają

pochodzisz? odpowiedziałem mu: z wielkiego miasta mędrców i uczonych. Wtedy rzekł do mnie: Rabi, jeżeli życzysz sobie mieszkać z nami, w naszym mieście, gotów jestem dać ci tysiąc tysięcy sztuk złotych, drogie kamienie i perły. A ja odpowiedziałem: gdybyś mi dał wszystkie srebro i złoto i drogie kamienie i perły znajdujące się na świecie, będę tylko mieszkał w miejscu gdzie kwitnie nauka Zakonu; tak też napisano w księdze Psalmów przez Dawida króla Izraela: „przekładam naukę z ust Twoich, nad tysiące sztuk złota i srebra.“ (Psalm 119, 72). Nie dość na tém, bo w czasie śmierci człowieka towarzyszą mu do grobu, nie srebro, nie złoto, nie drogie kamienie i perły, ale tylko sama nauka Zakonu i dobre uczynki, jak mówiono: „w pochodzie twoim ona towarzyszyć ci będzie, we śnie czuwać będzie przy tobie, a w przebudzeniu ona będzie twym obrońcą,“ (Przypowieści 6, 22) — „w pochodzie twoim towarzyszyć ci będzie,“ to jest w życiu doczesnym; „we śnie twoim czuwać będzie przy tobie,“ to jest w grobie; „a w przebudzeniu ona będzie twym obrońcą,“ to jest w życiu wiecznym. Dalej mówiono: „Moje jest srebro, Moje złoto, mówi Bóg Zastępów.“ (Chagaj 2, 9). 10. Pięć nabytków nabył sobie Święty, błogosławiony On, na świecie swoim, a temi są: Zakon, niebo i ziemia, Abraham, Izrael, świątynia. Gdzie mowa o Zakonie?—Pismo bowiem mówi: „Wiekuiesty mnie nabył, jam początek Jego zamysłów, pierwotny twór Jego od wieków.“ (Przypowieści 8, 2). A gdzie mowa o niebie i ziemi? — bo napisano: „Nieho jest Mym tronem, a ziemia podporą nóg Moich, gdzież jest dom który Mi wystawicie i gdzież miejsce Mego wypoczynku?“ (Jezajasz 66, 1). Dalej mówiono: „jak wielkie są dzieła Twoje, Wiekuiesty, wszystkie mądrością stworzyłeś, pełną jest ziemia nabytków Twoich.“ (Psalm 104, 14). O Abrahamie gdzie mowa?—bo Pismo mówi: „i błogosławił mu i rzekł: błogosławiony Abraham

w sobie cały świat moralny i materialny. *Nauka Zakonu* naszego na którym się opierają wszystkie inne wyznania monoteistyczne; *Ziemia i niebo*, to jest Wszechświat materialny; *Abraham*, który pierwszy wyznawał wiarę w Jedyne Boga i przekazał ją swoim potomkom: *Izaakowi*, *Jizmaelowi* i *Edomowi*, protoplastom wyznawców religii *Mojżesz*, *Ewangielii* i *Koranu*; *Izrael*—lud który swém istnieniem i upadkiem głównie wywołał propagandę monoteizmu w całym świecie; *Świątynia Syońska*, która z kolei wypadków historycznych na nowo odbudowana, stanie się ogniskiem w którym się sejdzie światło wiary wszystkich wyznań, wcieloną przedstawicielką tolerancji religijnej, i znakiem przymierza pokoju wiecznego między wszystkimi plemionami i narodami kuli ziemskiej.

לֹאֵל עֲלִיזוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : יִשְׂרָאֵל מִצֵּיִן דְּכִתִּיב עַד
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יי עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיִת : (וְאוֹמֵר קְדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמָּה וְאֲדִירֵי כָּל חֹפְצֵי בָּם : בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִצֵּיִן
 דְּכִתִּיב (מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלָּתָּ יי מִקְדָּשׁ אֲדִנִּי בּוֹנְנֵי יְדֶיךָ :
 וְאוֹמֵר) וַיָּבִיִּאם אֵל גָּבֹל קִדְשׁוֹ הֵר זֶה קִנְיָתָהּ יְמִינוֹ : פֶּל מַה
 שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בְּרָאוֹ אֵלָּא לְכְבוֹד
 שְׁנֵאמַר כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלְכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אִף
 עֲשִׂיתִיו : וְאוֹמֵר ו יי יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עַד :

רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן עֲקִישָׁיָא אוֹמֵר רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְזוֹכֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכֶךָ תְּרַבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שְׁנֵאמַר
 יי חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר :

עלינו . קדיש .

Bogu Najwyższemu Władcy nieba i ziemi.“ (I Mojżesza 14, 19). A o Izraelu gdzie mowa? — Pismo bowiem mówi: „Aż przędzie lud Twój, o Wiekuisty, aż przędzie lud ten który nabyteś“ (II Mojżesza 15, 16). Dalej mówiono: „Święci, którzy na tej ziemi, silnym jest Moje przywiązanie ku nim.“ (Psalm 16, 3). O świątyni gdzie mowa? — bo napisano: „miejsce któreś na siedzibę Swoją wybrał, o Wiekuisty, to świątynia pańska, którą Tve ręce założyły“ (II Mojżesza 15, 17), i mówiono: „i sprowadził ich do świętego Swego mieszkania, do tej góry, którą prawica Jego stworzyła.“ (Psalm 78, 51). Wszystko co stworzył Święty, błogosławiony On, na Swoim świecie, stworzył tylko dla Swojej sławy, jak mówiono: „wszystko co wywołanem zostało do istnienia, dla imienia Swojego i dla sławy Swojej stworzyłem je, ukształtowałem i zrobiłem.“ (Jezajasz 43, 7) — dalej: „Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie.“ (II Mojżesza 15, 8).

Rabi Chananja str. 199. Alenu, str. 74. Kadysz osierociałych, str. 73.

תפלות ערבית למוצאי שבת

כשחל תשעה באב במוצאי שבת א"א לדוד, ויתן לך :

קַסֵּד לְדָוִד | בְּרוּךְ יְהוָה | צוּרֵי הַמְּלִמָּד יְדֵי לִקְרֹב אֲצַבְעוֹתַי
לְמַלְחָמָה : חֲסֵדֵי וּמִצְוֹתַי מִשְׁנֵנֶנִי וּמִפְלִטֵי לִי מִגְּנֵי וּבוֹ
חֲסִיתִי הִרְדֵּד עָמִי תַחְתָּי : יְהוָה מִה־אָדָם וַתִּדְרֹעְהוּ בֶן־
אָנוּשׁ וַתִּתְחַשְׁבֶּהוּ : אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר :
יְהוָה הַמִּשְׁמִיךְ וַתִּרְדַּ גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ : בְּרַק בְּרַק
וַתִּפְיֹצַם שְׁלַח חֲצִיף וַתִּתְהַמָּם : שְׁלַח יְדִיךְ מִמְרוֹם פְּצַנֵּי
וְהַצִּילֵנִי מִפְּמִים רַבִּים | מִיַּד בְּנֵי נֹכַר : אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְר־שָׁוֵא
וַיִּמְיָנָם יָמִין שְׂקָר : אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּגִבְל
עֲשׂוֹר אֲזַמְּרֶה־לְךָ : הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֵה אֶת־
דָּוִד עַבְדּוֹ מִתְּרַב רָעָה : פְּצַנֵּי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֹכַר אֲשֶׁר
פִּיהֶם דִּבְר־שָׁוֵא וַיִּמְיָנָם יָמִין שְׂקָר : אֲשֶׁר בְּגִינוּ | בְּנִטְעִים
מִגְּדִלִים

NABOŻEŃSTWO WIECZORNE

NA WYJŚCIE SOBOTY.

(Kiedy Post 9-go Ab przypada w Sobotę na wieczór, to Psalm następujący, tudzież ustępy Wejsten lecha nie odmawiają się).

Ledauid. (*Psalm 144*). Psalm Dawida. Błogosławiony Wiekuisty, Opoka moja, który przyucza ręce moje do potyczki, pięść moją do wojny. On Łaską moją, Twierdzą moją, Zbawieniem i Ocaleniem mojem, Tarczą moją pod którą się chronię, On podbija ludy pod władzę moją. Wiekuisty! czémże jest człowiek, że go polubiłeś? czémże syn człowieczy, że o nim wspominasz?—Człowiek jest marą, jego życie ulotne jak cień! Wiekuisty, schył Swe niebiosa i zestąp, dotknij się gór, niech dymem spłoną! Zapal błyskawice, rozprosz nieprzyjaciół, rzuć Swe strzały, zmieszaj ich szyki. Wiekuisty, wyciągnij rękę Swoją z wysokości, uwolnij mnie i ocal mnie od wód gwałtownych, z rąk barbarzyńców. Których usta fałsz głoszą i których prawica jest prawicą kłamstwa. Boże! pieśń nową śpiewać Ci będę, nócić Ci na cytrze dziesięcio-strónnéj. „Ty co udzielasz zwycięztwo królom, co wybawiasz Dawida sługę Swojego od miecza zagłady.—Uwolnij mnie i ocal mnie z ręki barbarzyńców, których usta fałsz głoszą, i których prawica jest prawicą kłamstwa.“ Otóż synowie nasi podobni

מְגִדְלִים בְּנִעֻרֵיהֶם בְּגוֹתֵינוּ כְּזוֹיוֹת מְחַטְבוֹת תְּבִנִית הַיָּבֵל :
 מְזוֹיְנוּ מְלֵאִים מִפִּיקִים מִזֶּן אֱלֹהֵינוּ צְאוּנוּ מְאִלִּיפוֹת
 מְרַבּוֹת בְּחֻצוֹתֵינוּ : אֱלוֹפֵינוּ מִסְּפָלִים אֵין-פָּרֵץ וְאֵין
 יוֹצֵאת וְאֵין צוּחָה בְּרַחֲבֵינוּ : אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ אֲשֶׁרֵי
 הָעַם שִׁיחָה אֱלֹהָיו : ^{סיתור ו'}

^ס לְמַנְצַח בְּנִינֵת מְזֻמֹּר שִׁיר : אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ
 יֵאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה : לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָה בְּכָל-גּוֹיִם
 יִשׁוּעַתְךָ : יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם : יִשְׁמְחוּ
 וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׁוּר וּלְאֵמִים | בְּאֶרֶץ
 תִּנְחַם סֵלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם :
 אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כָּל-אֶפְסֵי-אֶרֶץ :

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אָפוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ :

בשעה שהש"ץ אומר ברכו , הקהל אומרים בלחש יתברך .

חֲזוֹן בְּרַכּוּ אֶת-יְיָ הַמְּבָרֵךְ : יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן
 וְהוּא אַחֲרֹן וּמִבְּרַעְדָיו אֵין אֱלֹהִים סְלוֹ לְרֹכֵב בְּעַרְבוֹת
 ביה

קהל וחזן

do roślin pielęgnowanych od samej młodości, córy nasze jak flary rzeźbione zdobiące pałace. Nasze składy są przepełnione, dostarczają obfitą strawę, nasze stada pomnażają się tysiącami i krociami na pastwiskach naszych. Nasze bydło jest płodne, nie masz żadnego wypadku, żadnego poronienia, żadnego nieszczęścia na ulicach naszych. Błogo narodowi, który taki ma udział, błogo narodowi, którego Bogiem jest Wiekuisty.

Lamnaceach. (*Psalm 67*). Dla mistrza śpiewów; pieśń psalmowa. Oby nas Bóg ułaskawił i błogosławił nam, oby oblicze Jego nam przyświecało.—Selah!—Aby świat poznał drogi Twoje, wszystkie narody doznawały Twój pomocy. Wielbić Cię będą ludy, o Boże! Wielbić Cię będą ludy wszystkie. Cięszyc i radować się będą narody, ho Ty sądzisz ludy prawością, a państwa świata łaskawością.—Selah!—Wielbić Cię będą ludy, o Boże! wielbić Cię będą narody wszystkie. Oby ziemia wydała plon obfity, oby nam błogosławił Bóg, nasz Bóg. Oby nam błogosławił Bóg, a wówczas obawiać się Go będą wszystkie krańce ziemi.

Wehu rachum. (*) A On jest litościwym, przebacza grzechy i nie zgładzi (grzeszników), wielekroć powściąga gniew Swoj i nie wzbudzi całej Swój zapalczowości. Wiekuisty dopomóż, Król nas wysłucha dnia kiedy wołamy.

(Podczas gdy Kantor śpiewa Borchu, lud mówi głosem
zniżonym Jisborech.)

(Kantor.)

Borchu. Chwalcie Wiekuistego, pełnego chwały.

(Kantor a potem lud.)

Pochwalonym niechaj będzie Wiekuisty, błogosławiony zawsze i wiecznie.

Jisborech. Niech będzie błogosławioném, wychwaloném, uświetnioném, wyniesioném i wywyższoném imię Króla wszystkich królów, Świętego, niech będzie pochwalonym. Bo On jest pierwszy i On ostatni a oprócz Niego nie masz Boga. Uprzątnijcie drogę przed przerynąjącym przestwory, imię

בְּיָהּ שָׁמוּ וְעֵלְיוֹ לְפָנָיו. וְשָׁמוּ מְרוֹמָם עַל כָּד בְּרָכָה וּתְהִלָּה:
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ
 מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרֹךְ
 מְעַרֵּיב עַרְבִים בְּהַכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשֻׁנָּה
 עֲתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכִּכְבִּים
 בְּמִשְׁמֹרֶתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר
 מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה
 וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם
 תָּמִיד יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְעַרֵּיב
 עַרְבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
 חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתְנוּ לְמִדָּתְךָ. עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְכֵנוּ
 וּבְקוֹמְנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ. וְנִשְׁמַח בְּדַבְרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ וּבָהֶם נִהְנֶה יוֹמָם
 וְלַיְלָה. וְאֶהְבֵּתְךָ אֶל־תִּסִּיר מִפָּנָנוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הסתפלה ביהדות אוכר אל מלך נאמן:

דברים ו' ד'

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

פרשיות קריאת שמע אומרים בלחש

וְאֶהְבֵּתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־
 נַפְשְׁךָ

Jego Jah i radujcie się przed Nim, imię Jego wyższe nad wszelkie błogosławieństwo i pochwały. Niech będzie pochwaloném imię wspaniałości Jego panowania wiecznie i zawsze. Niechaj będzie pochwaloném imię **Wiekuiściego** od dziś i przez wszystkie wieki.

Baruch. (*) Bądź pochwalony **Wiekuisty** Boże nasz, **Królu Wszeczeństwa**, który słowem Swojém zmierzch wieczorny sprowadza, w mądrości Swojej zamyka bramy nieba, a rozważą Swoją zmienia czasy, i obieg pór roku ustanawia. Urządza gwiazdy na ich stanowiskach na przestworze, wedle woli Swojej, tworzy dzień i noc — stacza światło przed ciemnością a ciemność przed światłem, usuwa dzień i sprowadza noc i odróżnia między dniem a między nocą, Bóg Zastępów imię Jego. **Wszeczmogący** żywy i wiecznie trwały, panować będzie nad nami zawsze i wiecznie. Bądź pochwalony **Wiekuisty**, sprowadzający zmierzch wieczorny.

Ahawas. (*) Wieczną miłością polubiłeś dom Izraela, lud Swój, Zakonu i przykazań, ustaw i praw nauczyłeś nas, dla tego **Wiekuisty**, Boże nasz, kładąc się spać i wstawając, rozprawiamy o ustawach Twoich, cieszymy się słowami Twego Zakonu i Twemi przykazaniami zawsze i wiecznie, bo one są życiem naszym i przedłużeniem dni naszych, a nad nimi rozmyślamy dniem i nocą, a miłości Swojej nie pozbawiaj nas nigdy. Bądź pochwalony, **Wiekuisty**, miłujący lud Swój Izraela.

(Dla modlącego się samojedny.)

El. Wszeczmocny, **Królu** wiarogodny!

Szema. (*) Słuchaj Izraelu, **Wiekuisty**, Bóg nasz, **Wiekui**sty jest Jedyny!

Szema Jisrael Adonaj Elohenu Adonaj Echod.

Baruch. (*) Niechaj pochwaloném będzie imię wspaniałego **Królestwa** Jego na wieki wieków!

(Cztery następujące ustępy mówią się zniżonym głosem.)

Weahawta. I będziesz miłował **Wiekuiściego**, Boga swojego całym sercem i całą duszą i całą mocą swoją. I niech

נִפְשֶׁךָ וּבְכָל-מַאֲדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל-לְבָבְךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם
 בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּתְךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ :
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדֶיךָ וְהָיוּ לְמוֹטֵפֶת בֵּין עֵינֶיךָ :
 וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

דברים י"א יג וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מְצוֹתַי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹד
 בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם : וּנְתַתִּי מִטַּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
 יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְדָּרְךָ : וּנְתַתִּי
 עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבְהֵמְתְךָ וְאִכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ : הַשְׁמֵרְוּ לָכֶם
 פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרַתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְהָיָה אִפְ-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטַּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ
 וְאִבְדֶּתֶם מִתְּרֵה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם : וְשִׁמְתֶם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם
 וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמוֹטֵפֶת בֵּין
 עֵינֵיכֶם : וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת-פִּנְיֹכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּתְךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתֶּם
 עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל-
 הָאָרֶץ :

będą słowa te, które ci dziś przykazuję, w sercu twojem. I wpoisz je w dzieci swoje, i będziesz je rozbierał, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I przywiążesz je jako znak na ręce twojej i staną się przepaską nad oczyma twojemi. I napiszesz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich. (V Mojż. 6, 4 — 9.)

Wehajah. I stanie się, gdy słuchać będziecie przykazań moich, które wam dziś przykazuję, iż będziecie miłowali Wiekuistego Boga swego i służyć Mu całym sercem swoim i całą duszą swoją, to spuszczę deszcz na ziemię waszą w swoim czasie, wczesny i późny, byś mógł zbierać zboże swoje, wino swoje i oliwę swoją. I wywiode trawę na polu twojem, dla bydła twojego i będziesz jadł do sytości. Strzeżcie się, by się nie dało uwieść serce wasze, i odstąpicie odemnie by służyć obcym Bogom i kłaniać się im. Bo zapali się gniew Wiekuistego na was, i zamknie niebo a nie będzie deszczu, a rola nie wyda plonu swojego i zginiecie rychło z ponad płodnej ziemi, którą wam daje Wiekuisty. Abyście wzięli te słowa moje do serca swojego i do umysłu swojego i przywiążecie je jako znak na ręce swojej, i staną się przepaską nad oczyma waszemi. I nauczycie ich synów swoich, by je rozbierali, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I napisz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich.

Lemaan. Oby się pomnożyły dni wasze i dni dzieci waszych na ziemi, którą zaprzysiągł Wiekuisty, że im ją odda, jak dni nieba nad ziemią. (V Mojżesza, 11, 13 — 21.)

במדבר ט"ו ויאמר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על-כנפי בגדיהם לדורתם ונתנו על-ציצית הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את-כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

אמת ואמונה פר זאת וקיים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הנזאלנו מבפ פל-העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשגם גמול לכל-אויבי נפשנו העושה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר . השם נפשנו בחיים ולא נתן פמוט רגלנו המדריכנו על במת איבינו ויזם קרננו על כל שנאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותת ומפתים באדמת בנייתם : המכה בעברתו פר-בכורי מצרים ויוצא את-עמו ישראל מתוכם לתרות עולם : המעביר בגיו בין גזרי ים-סוף את-רודפיהם ואת-שונאיהם בתהומות טבע : וראו בגיו גבורתו שבותו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם :

Wajomer. I rzekł Wiekuisty do Mojżesza, mówiąc: „Powiedz synom Izraela i mów im, aby sobie zrobili pętlice na rogach swych sukien, w swych pokoleniach, i umieszczą u pętlic narożnych niebiesko-purpurową. A to ma być dla was pętlcami, a gdy na nie patrzeć będziecie, to przypomnicie sobie wszystkie przykazania Wiekuistego i wykonacie je, i nie będziecie chodzić za sercem swoim i za oczyma swojemi, za którymi się ubiegacie. Abyście wspomnieli i wykonywali wszystkie przykazania moje i staniecie się świętymi Bogu swojemu. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym, który was wywiódł z kraju Micrajim, by stać się dla was Bogiem. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym. (IV Mojżesza, 15, 37 — 41.)

Emes. (*) Wszystko to jest prawdą i wiernem i stałem u nas, albowiem On jest Wiekuistym Bogiem naszym i nie masz Boga oprócz Niego, a my jesteśmy Izraelem, ludem Jego. On nas wybawił z ręki królów, Król nasz, który nas wyswobodził z ręki wszystkich tyranów, (*) Wszchemogący, który odplacił za nas wszystkim ciemiezcom naszym, i który wymierzył karę na wszystkich wrogów duszy naszej, wykonywający dzieła wielkie i niedocieczone, a cuda bez liczby, który utrzymuje duszę naszą przy życiu i nie dozwolił by nogi nasze się zachwiały, który nas zawiódł na wyżyny nieprzyjaciół naszych i wyaiósł sławę naszą nad wszystkimi wrogami naszymi. Który dla nas wykonał cuda i zemstę na Faraonie, znaki i dziwy w ziemi synów Chama. Który poraził w gniewie Swoim wszystkich pierworodnych Egiptu i wyprowadził lud Swoj Izraela z pośród nich na wieczną swobodę. Który przeprowadził synów Swoich przez rozdarte morze sitowe, a ściągających i nieprzyjaciół ich pogrążył w otchłanie. A synowie Jego widzieli potęgę Jego, wychwalali imię Jego i dziękowali Mu, a władzę Jego dobrowolnie na siebie przyjęli. Mojżesz i synowie Izraela pieśni Ci śpiewali z wielką radością i rzekli wszyscy:

מִי־כַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא
תְּהִלַּת עֲשֵׂה פְּלֵא :

מִלְכוּתְךָ רֵאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקְעִים לְפָנַי מִשֶּׁה זֶה אֱלֹי עָנֹו
וְאָמְרוּ : יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יי אֶת־עַקֵּב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ .
בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֹל יִשְׂרָאֵל :

הַשְׂכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים
וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ קִמְעַן שְׁמֶךָ וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דְּבָר
וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן וְהִסֵּר שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצַל כְּנַפְיֶךָ
תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה כִּי אֵל מְלֹךְ חַנוּן וְחַדָּם
אַתָּה וְשִׁמּוֹר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם .
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד :

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יי מְצִיּוֹן שְׁבֵן
יְרוּשָׁלַיִם הַגְּלוּיָה : בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן : יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם
יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :
כִּי לֹא־יִשָּׁשׁ יי אֶת־עַמּוֹ בְּעַבּוֹד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יי
לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹו לָעַם : וַיֵּרָא כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים : וְתִהְיֶה יי לְמֹלֶךְ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה וְתִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד : יְהִי
חֲסִדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו
וּקְבִצֵנו

Mi chamochah. „Któż między Bogi podobny Tobie Wiekuisty? któż jak Ty wstawiony świętością, straszny w chwale Cudotwórcu!”

Malchusecha. Synowie Twoi widzieli władzę Twoją, który rozłupałeś morze w obliczu Mojżesza, „Ten to jest Bóg mój!” wołali i mówili: „Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie!” Jak mówiono: Bo Wiekuisty okupił Jakóba i wybawił go z ręki przemocy.

Bądź pochwalony Wiekuisty, Wybawicielu Izraela!

Haszkiewenu. (*) Dozwól Wiekuisty Boże nasz, byśmy się położyli w pokoju i wzbudź nas, Królu nasz, do życia; rozpościeraj nad nami namiot pokoju Swojego, popraw nas dobrém natchnieniem przed Sobą i wspomóż nas dla imienia Swojego, osłoń nas i usuń od nas wroga, zarazę, wojnę, głód i smutek, usuń zwodziciela z przed nas i z za nas i ukrywaj nas w cieniu skrzydeł Swoich, bo Ty jesteś Bogiem, naszym Stróżem i naszym Wyswobodzicielem, bo Tyś jest Wszchemogącym Królem łaskawym i litościwym i strzeż wyjście nasze i wnijście nasze ku życiu i ku pokojowi odtąd i na wieki.

Bądź pochwalony Wiekuisty strzegący lud Swój Izraela na wieki.

Baruch. (*) Bądź pochwalony, Wiekuisty, na wieki Amen, Amen! Bądź pochwalony Wiekuisty, z Syonu, panujący w Jerozolimie. Hallelujah! bądź pochwalony Wiekuisty Boże, Bóg Izraela sam dokonywający cudów, i pochwalonym niechaj będzie majestat Jego imienia na wieki, i oby pełną była Jego majestatu ziemia cała, Amen, Amen! Majestat Wiekuistego trwać będzie wiecznie, Wiekuisty cieszyć się będzie dziełem Swojóm. Imię Wiekuistego niechaj będzie pochwaloném odtąd i na wieki. Bo Wiekuisty nie odtrąci ludu Swojego, dla wielkiego imienia Swojego, bo Wiekuisty dozwolił czynić was ludem Swoim. I widział to lud cały i upadli na twarz swoją i rzekli: „Wiekuisty jest Bogiem! Wiekuisty jest Bogiem!” I Wiekuisty będzie Królem nad całą ziemią, owego dnia będzie Wiekuisty Jeden, a imię Jego Jedyny. Oby łaska Twoja, Wiekuisty, była nad nami, tak jak mamy nadzieję w Tobie. Wspomóż nas Wiekuisty Boże naszego wybawienia i zgromadź

וּבְצַנּוֹ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
 בְּתִהְלֶתְךָ : כָּל גּוֹיִם | אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ
 אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ . בִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעִשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה
 אֱלֹהִים לְבָדָּךָ : וְאַנְתָּנוּ עַמֶּךָ | וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ גְּדוּדָה לְךָ
 קְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ : בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם . בָּרוּךְ
 יְיָ בַּלַּיְלָה . בָּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבֵּנוּ . בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמָנוּ . כִּי בִידֶךָ
 נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כְּרִי וְרוּחַ כָּל־
 בָּשָׂר אִישׁ : בְּיָדֶךָ אֶפְקֵיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמֹת :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבֹשְׁמַיִם יַחַד שִׁמְךָ וְקוּיִם מְלַכּוֹתֶיךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ
 עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
 בְּאֲמַת בְּאֵמֶר רְצִיוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֶיךָ יְיָ מְלֶךְ יְיָ מְלֶךְ יְיָ יִמְלֶךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי הַמְּלַכּוֹת שְׁלֶךָ הִיא וּלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֶךְ בְּכַבּוֹד
 כִּי אֵין לָנוּ מְלֶךְ אֵלָּא אַתָּה . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלֶךְ הַכְּבוֹדוֹ
 תָּמִיד יְמֻלֹךְ עֲלֵינוּ קְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו :

הש"ץ אומר חצי קריש .

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תִּהְלֶתְךָ :
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
 חֹזֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
 שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

זכרנו

nas z pomiędzy narodów, byśmy chwalili święte imię Twoje, i wynosili się przez chwałę Twoją. Wszystkie narody, które stworzyłeś, przybędą i ukłonią się przed Tobą, Panie, i cześć złożą imieniu Twojemu. Bo Ty jesteś wielkim i Cudotwórcą, Ty Boże sam Jeden. My zaś jesteśmy ludem Twoim, owcami Twego pastwiska, wiecznie dziękować Ci będziemy, od pokolenia do pokolenia opowiadać będziemy sławę Twoją. Błogosławiony Wiekuisty we dnie, błogosławiony Wiekuisty w nocy; błogosławiony Wiekuisty, gdy się kładzimy; błogosławiony Wiekuisty, gdy wstajemy. Bo w ręce Twojej są dusze żywych i umarłych, w którego ręce zostaje dusza wszystkiego co żyje, i duch wszelkiego ciała ludzkiego. W ręce Twoje powierzam duch swój, Ty mnie okupujesz Wiekuisty, Boże prawdy. Boże nasz w niebie, czyń, by imię Twoje było Jedyném, utrwalaj władzę Swoją na zawsze, i panuj nad nami zawsze i wiecznie.

Jiru. (*) Oby oczy nasze widziały i serce nasze się radowało, a dusza nasza się ucieszyła Twojém zbawieniem prawdziwém, gdy mówić będą Syonowi: „Bóg twój panował.“ Wiekuisty jest Królem, Wiekuisty królował, Wiekuisty królować będzie zawsze i wiecznie. Bo Twoją jest władza i na wieki wieków panować będziesz w chwale, albowiem nie mamy innego Króla prócz Ciebie. Bądź pochwalony Wiekuisty, który w chwale Swojej panować będziesz jako Król zawsze i wiecznie nad nami i nad wszystkimi Swémi tworam.

(Kantor mówi **Kadysz** skrócony, str. 73.)

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

בעשרת ימי תשובה

זָכַרְנוּ לַחַיִּים מִלֶּךְ חַפִּיץ בַּחַיִּים • וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם :
אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

בְּתוֹרַף , מִשְׁמִינֵי עֲצַרְתָּ עַד יוֹם רֵאשִׁוֹן שֶׁל פֶּסַח אוֹמְרִים מִשִּׁב הַרוּחַ .

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

• מִכְּלַכַּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
מוֹמְךָ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ
לִישׁוּנֵי עֶפֶר • מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמְמָה לְךָ מִלֶּךְ
מֵמִית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בעשרת ימי תשובה

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה
הַמֵּתִים :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יִתְלַלְּךָ
סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (בְּעִשִׂית הַמִּלֶּכֶךְ) הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם הַדַּעַת וּמְלַמֵּד לְאִגּוֹשׁ בִּינָה :

אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתְךָ • וּתְלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
בְּהֵם חֲקֵי רְצוֹנְךָ וּתְבַדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֹשׁ לְחוֹל בֵּין
אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת
יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה אָבִינוּ מְלַכְנוּ הַחַל עָלֵינוּ תֵּימִים הַבָּאִים
לְקַרְאֲתָנוּ לְשֵׁלוֹם חֲשׂוֹכִים מִכְּל־הַטָּא וּמִנְקָמָם מִכְּל־עוֹן
וּמִדְּבָקִים בְּיְרֵאֲתָךְ :

והננו

(Na dziesięć dni pokuty).

[Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie Boże życia.]

Królu wspomagający, wybawiający i zastaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

(Podczas zimy, t. j. od ósmego dnia Święta Szalasów do pierwszego dnia Paski dodaje się:

Powiewający wiatrem i spuszczający deszcz.) (*)

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwieczonych i dotrzymujący wiarę spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

(Na dziesięć dni pokuty).

[Któż jak Ty ojcem miłosierdzia, wspominającym Twory Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?]

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych.

Atha Kadosz. Tyś święty m, i imię Twoje święte a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Święty.

(Na dziesięć dni pokuty.)

(Królu Święty!)

Atha chonen. Ty obdarzasz człowieka wiedzą, i nauczasz śmiertelnika rozumu.

Atha chonantu. Tyś nas obdarzył znajomością Swego Zakonu, nauczyłeś nas przez to wykonanie ustaw woli Twojej, i odróżniłeś Wiekuisty Boże nasz między świętym a powszedniem, między światłem a ciemnością, między Izraelem a innymi ludami, między dniem siódmym a sześcioma dniami pracy. Ojciec nasz, Królu nasz, rozpocznij dla nas w pokoju nadchodzące nam dni, by były wolne od wszelkiego grzechu, oczyszczone od wszelkiego występku i przywiązane do bojaźni Ciebie.

וְחַנּוּנוֹ מֵאַתָּה יִדְעָה בֵּינָה וְהַשְׁפִּיל • בְּרוּךְ אַתָּה יי
חֲזוֹן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוֹ תְּתוֹרֶתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלִּבְנוֹ לְעַבֹדְתֶךָ
וְתַחְזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרְצֵא
בְּתַשׁוּבָה :

סְלַח לָנוּ אֲבִינוֹ כִּי חָטָאנוּ מְחַלְלֵנוּ מִלִּבְנוֹ כִּי פָשַׁעְנוּ
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲזוֹן הַמִּרְפֵּה לְסִלּוּחַ :
רְאֵה נָא בְּעֵינָיו וְדִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִתִּרְדָּה לְמַעַן
שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

רְפָאנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנו וְנַשְׁעָה כִּי תִהְיֶה לָנוּ אַתָּה •
וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מִכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רֹפֵא
נִצְמָן וְרַחֲמָן אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל :

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־
מִינֵי תְבוּאָתָה לְמִזְבֵּחַ וְחֵן (בחורף טל ומטרי ל) בְּרִכָּה עַל
פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנו מִמִּזְבֵּיךָ וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ כְּשָׁנִים הַמִּזְבּוֹת •
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לְחִירוֹתֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ
וּמְבַצְּנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ
גְּדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְמֵינוּ כְּבְרָאֲשָׁנָה וְיִזְעַצְנוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר
מִפָּנָיו יָגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יי לְבָרֵךְ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים

I obdarz nas Swoją wiedzą, rozumem i poznaniem. Bądź pochwalony Wiekuisty, obdarzający wiedzą.

Haszywenu. Skieruj nas, Ojczy nasz, ku Swojej nauce, i zbliż nas, Królu nasz, do służby Swojej. I zwróć nas szczerze pokutujących do Siebie. Bądź pochwalony Wiekuisty, przyjmujący pokutę.

Selach lanu. Przebacz nam, Ojczy nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam, Królu nasz, bośmy przewinili, albowiem Ty jesteś przebaczącym i odpuszczającym. Bądź pochwalony, Wiekuisty, litościwy, niewyczerpany w przebaczeniu.

Reeh no. Racz spojrzeć na ucisk nasz i walczyć za naszą sprawę i wybaw nas rychło dla imienia Swojego, albowiem Ty jesteś potężnym Wybawcą. Bądź pochwalony Wiekuisty, Wybawco Izraela.

Refaenu. Wylecz nas, o Wiekuisty, a będziem wyleczeni, ocal nas a będziem ocaleni, bo Ty jesteś Chwałą naszą, i ześlij zupełne wyzdrowienie od wszystkich plag naszych.

Bo Tyś wszechmogącym Królem, wiernym i litościwym Lekarzem. Bądź pochwalony Wiekuisty, leczący chorych ludu Swego Izraela.

Barech. Błogosław dla nas, Wiekuisty. Boże nasz, rok ten i wszystkie gatunki płodów jego na dobro nasze i ześlij błogosławieństwo

(w czasie zimy mówi się:)

(rosę i deszcz na błogosławieństwo) (*)

na powierzchnię ziemi i nasyć nas swą obfitością, i błogosław rokowi naszemu jak latom obfitym. Bądź pochwalony Wiekuisty, błogosławiący lata.

Teka. (*) Zadmiń w wielką surmę na wyswobodzenie nasze i podnieś proporzec na zgromadzenie wygnańców naszych i zgromadź nas wraz z czterech kończyn ziemi. Bądź pochwalony, Wiekuisty, zgromadzający wypędzonych ludu Swego Izraela.

Haszywa. (*) Przywróć sędziów naszych jak pierwiastkowo, a radców naszych jak w dawnych czasach, oddal od nas smutek i niedolę i panuj nad nami, Ty sam o Wiekuisty, łaską

וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט : בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

בעשרת ימי תשובה

הַמְקֵה הַמִּשְׁפָּט :

וְלַמְלֻשִׁינִים אֲלֹתָהּ תִקְוָה וְכַל־עוֹשֵׁי רָשָׁעָה כְּרַגְעַ
יֵאבְדוּ וְכֹלֶם מִתְהַרֵּה יִכְרְתוּ וְהַזֹּדִים מִתְהַרֵּה תִעַקַר וְהַשֹּׁפֵר
וְהַמִּגֵּר וְהַתְּכַנִּיעַ בְּמִתְהַרֵּה בְיַמֵּינוּ . בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר
אֵיבִים וּמְכַנְּיעַ זֹדִים :

עַל־הַצְּדִיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־יְקִנֵּי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְעַר פְּרִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵּינוּ
יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכֹל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת . וְשִׁים חֲלֻקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא גִבּוֹשׁ
כִּי־כָה בְּמַתְנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִשְׁעַן וּמִבְטָח
לְצַדִּיקִים :

וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכַּחן בְּתוֹכָהּ
כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיַמֵּינוּ בְּגִין עוֹלָם וְכִסָּא
דָּוִד מִתְהַרֵּה לְתוֹכָהּ תִּכְבֵּן . בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה
ירוּשָׁלַם :

אֶת־צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מִתְהַרֵּה תִצְמִיחַ וְקִרְנוּ תִרְוֶם
בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם . בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקְבַל
בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת־תְּפִלָּתְנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת
וְתַחֲנוּנִים

i miłosierdziem i uznaj niewinnymi w sądzie. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu miłujący prawość i sprawiedliwość.

(W dziesięciu dniach pokuty mówi się:)

(Królu sprawiedliwości.) (*)

Welamalszynym. (*) Potwarcy niech tracą nadzieję, a złoczyńcy wszyscy w oka mgnieniu niech zginą, a wszyscy rychło niech będą wytępieni, — zbrodniarzy rychło zniszcz, skrusz, wytęp i upokórz wkrótce za dni naszych. Bądź pochwalony, Wiekuisty, kruszący wrogów i upokarzający zbrodniarzy.

Al ha-cadikim. (*) Ohy się poruszyła litość Twoja Wiekuisty, Boże nasz, nad cnotliwymi i pobożnymi, nad starcami ludu Twego domu Izraela i nad resztkami ich uczonych, nad cnotliwymi cudzoziemcami i nad nami. Da; sowitą nagrodę wszystkim prawdziwie ufającym imieniu Twojemu, i obyśmy mieli równy im udział na wieki, byśmy się nie zawstydzili, bo w Tobie ufamy. Bądź pochwalony Wiekuisty, Podporo i Otucho cnotliwych.

Welijeruszalajim. (*) Do miasta Swego Jeruzalem wróć w miłosierdziu, i spoczywaj wśród niego jak przyrzekłeś, odbuduj je rychło za dni naszych jako wieczno-trwały gmach i urządź w niem rychło tron Dawida.

Bądź pochwalony Wiekuisty Odnowicielu Jerozolimy.

Es cemach. (*) Dozwól zakwitnąć rychło latorośli Dawida, sługi Swojego, wzniesć świetność jego pomocą Twoją. bo Twojego wybawienia wyglądamy przez dni całe. Bądź pochwalony Wiekuisty, wzbudzający świetność wybawienia.

Szema. (*) Wysłuchaj głosu naszego, o Wiekuisty, Boże nasz, osłoń nas i zmiłuj się nad nami, przyjm miłosiernie i łaskawie modły nasze, bo Ty jesteś wszechmogącym, wysłuchującym modły

וּתְתַנּוּנִים אֶתָּה . וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכָּנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנו .
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם . וְהָשֵׁב
 אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבוּר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 לראש חדש ותי"מ של פסח וסוכות .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיְגַיַע וַיִּרְאֶה
 וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכֵּר וּזְכָרְנוּ וּפְקַדְנוּ וּזְכָרוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ . וּזְכָרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִיבָךְ . וּזְכָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קְדוֹשָׁה . וּזְכָרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לְפִלְטָה
 לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 לראש חדש ראש החדש

לתי"מ של פסח תג המצות

לתי"מ של סוכות תג הסוכות

הַזֶּה : זְכָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמַעַבְדְּךָ וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה
 וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים . וּבְדַבְרֵי יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן .
 וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו . כִּי אֱלֹהֵי עַיִנֵינוּ . כִּי אֵל מֶלֶךְ
 תַּנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

וּתְחַוִּינֵה עַיִנֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׁכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנֵחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא
 לְדוֹר

i błagania, a z przed Siebie, Królu nasz, nie oddalaj nas bezskutecznie.

Bo Ty wysłuchujesz modły ludu Swego Izraela w miłosierdziu. Bądź pochwalony, Wiekuisty, wysłuchujący modły.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swojego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twójego.

MODLITWA

na początek miesiąca i na wolne Święta.

Elohenu. (*) Boże nasz i Boże Ojców naszych, niech wnijdzie przed Ciebie, dojdzie Cię i dosięgnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém i wysłuchaném i zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, sługi Twójego i wspomnienie o Jerozolimie, świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twójego, domu Izraela, na ocalenie, na dobro, na łaskę i upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w dniu tym

(na początku miesiąca) początku miesiąca.

(na wolne święta Paski) święta Przaśników.

(na wolne święta Szalasów) święta Szalasów.

Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro, obdarz nas w nim błogosławieństwem, dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, osłoń i ułaskaw nas, ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś Wszechmogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz

לְחֹר וְחֹר . גִּוְדָה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהַקְתָּךְ . עַל חַיִּינוּ
 הַמְסֻרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַתְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסְיָךְ
 שֶׁבְּכָל-יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-
 עֵת עָרַב וּבִקֵּר וּצְהַרִים הַטּוֹב פִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ
 וְהִמְרַחֵם פִּי לֹא-תִמּוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ :

לחנוכה ולפורים

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
 וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הֵהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה :

לחנוכה

לפורים

בַּיָּמִי מִתְתַּיְהוּ בֶן-יִזְחָנָן
 כַּהֵן גְּדוֹל חֲשָׁמוֹנָאִי וּבְנֵיו
 כְּשַׁעֲמֻדָה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה
 עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּהַשְׁבִּיחֵם
 תוֹרַתְךָ וּדְהַעֲבִירֵם מִחֲקֵי
 רִצּוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים עֲמַדְתָּ דָּהֵם בְּעֵת
 צָרָתָם רַבַּת אֶת-דִּיבֵם דִּנְתָּ
 אֶת-דִּינָם נִקְמַתְךָ אֶת-נִקְמַתָם
 מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים
 וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים וְטַמְאִים
 בְּיַד טְהוֹרִים וְרַשְׁעִים בְּיַד
 צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
 תוֹרַתְךָ וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל
 וּקְדוֹשׁ

בַּיָּמִי מָרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר
 בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה כְּשַׁעֲמַד
 עֲלִיהֶם הָמָן הַרְשָׁע בְּקִשׁ
 לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת-
 כָּל-הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד-זָקֵן
 טַף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד
 כְּשִׁלְדוּשָׁה עָשׂוּר לְחַדֵּשׁ שְׁנַיִם-
 עָשׂוּר הוּא-חֹדֶשׁ אֲדָר וְשִׁלְלָם
 לְבוֹז : וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 הִפְרַתְּ אֶת-עֲצוֹתָ וּקְלַקְלַתְּ
 אֶת-מַחְשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁבִּיתָ גְּמוּלוֹ
 בְּרֹאשׁוֹ וְתָדוּ אֹתוֹ וְאַתָּה-בְּנֵי
 עַל-הָעֵץ :

od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twojem ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie, wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

(Na uroczystość Makabeuszów i Losów.) (*)

Za cuda, odkupienie, czyny potęgi, wybawienie i za wojny, które wiodłeś za przodków naszych, w owych dniach o tym czasie.

(Na uroczystość Makabeuszów,
Chanukah.) (*)

Za czasów wielkiego Kapłana Matiasza syna Jochanana Chasmoneja i synów jego, gdy bezbożne państwo Greckie (a) powstało na lud Twój Izraela, aby wyrugować u niego naukę Twoją i odwozić od ustaw woli Twojej, wtedy Ty w wielkości miłosierdzia Swojego wspierałeś ich w czasie ucisku, ich walkę uważałeś za Swoją walkę, ich sprawę za Swoją sprawę, ich zemstę za Swoją zemstę, wydałeś silnych w ręce słabych, mnogość w ręce mniejszości, nieczystych w ręce czystych, bezbożnych w ręce sprawiedliwych, zbrodniarzy w ręce zajmujących się nauką Twoją, a dla Siebie zdobyłeś wielkie

(Na uroczystość Losów,
Purym.) (*)

Za czasów Mardochaja i Esthery, w stołecznem mieście Szuszan, gdy powstał na nich bezbożny Haman, umyślił wytepić, wymordować i zgładzić wszystkich żydów od młodzieńca aż do starca, niemowlęta i kobiety w jednym dniu, dnia trzynastego miesiąca dwunastego, to jest miesiąca Adar, a mienie ich zrabować, — wtedy Ty, w wielkości miłosierdzia Swojego, zniweczyłeś jego zamysły i zniszczyłeś jego przedsięwzięcie i odpłaciłeś mu na co zastużył na własnej jego głowie, że jego i synów jego na szubienicy powieszono.

(a) Antyocha Epifana.

וּקְדוּשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוּלָה וּפְרָקָן
 כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנּוּ אֶת־
 הַיְכָלְךָ וּמְהֵרֵוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גְרוֹת בַּחֲצוֹת קִדְשְׁךָ
 וּקְבְּעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי תְּנַבְּהָ אֱלֹהֵי הַהוֹדוֹת וְלַהֲלֵל לְשִׁמְךָ תְּגִדּוּל:
 וְעַל־כָּל־פְּלִים יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכָנּוּ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד :

בעשרת ימי תשובה

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת
 הָאֵל יִשְׁוֹעַתְּנוּ וְעִזְרַתְּנוּ סֶלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב לְשִׁמְךָ
 וְלָךְ נְאֻה לַהוֹדוֹת :

שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תַּשִּׁים לְעוֹלָם כִּי
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשְּׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁדְחֹמְךָ :

בעשרת ימי תשובה

בְּסִפְרֵי חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרָגָנָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם . בְּרוּךְ אַתָּה
 יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם .

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה וְלַמְקַלְלֵי
 גַּפְשֵׁי תַדּוּם וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל תַּהֲוָה : פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גַּפְשֵׁי וְכֹל הַחַוְשָׁבִים עָלַי רַעַה מְהֵרָה
 הַפֵּר עֲצָתְךָ וּמְקַלְלֵי מַחְשַׁבְתְּךָם . עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיָנֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ .

למען

i święte imię na świecie Swoim, i dla ludu Swego Izraela zdziałałeś wielkie wybawienie i odkupienie w dniu owym. A potem weszli synowie Twoi do przybytku domu Twojego, wyprzętali pałac Twój, oczyścili świątynię Twoją i zapalili światła w świętych przysionkach Twoich, i ustanowili te ośm dni Chanukah, by dziękować Ci i wielbić wielkie imię Twoje.

Weal Kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławioném i wywyższoném, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

(Na dziesięć dni pokuty).

[Zapisz na życie szczęśliwe wszystkich synów przymierza Swojego.]

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie.—Selah! — I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszechmogący, Zbawco i Pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

Szalom raw. (*) Obfitość pokoju ześlej na Izraela lud Swój na wieki, albowiem Ty jesteś Królem i Panem wszelkiego pokoju. Oby ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

(Na dziesięć dni pokuty).

[Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa pokoju i dostatniego utrzymania się, my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty, Twórcu pokoju.]

Bądź pochwalonym Wiekuisty błogosławiący lud Swój Izraela pokojem.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż języka mojego od złego a ust moich od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec ulgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ścigała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy, którzy złe zamysły na innie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczynź to dla imienia Swojego, uczynź dla prawicy Swojej, uczynź dla świętości Swojej, uczynź dla nauki Swojej,

למען יחלצון ידידיה הושיעה ימינה וענגי : יהיו לרצון
 אמריפי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי : עושה שלום
 במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כלי ישראל ואמרו אמן :
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שייבנה בית
 המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך : ושם נעברך
 ביראה בימי עזכם וכשנים קדמוניות : וערבה ליי מנתת
 יהודה וירושלים בימי עזכם וכשנים קדמוניות :

הש"ץ אומר חצי קדיש .

ואם חל יו"ט בשבועה הבע"ל א"א ויהי נועם , ואתה קדוש , ואם חל ט"ב
 במצ"ש א"א ויהי נועם .

ויהי נעם | ארני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

צא ישוב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליהוה
 מחסי ומצודתי אלהי אבמחבבו : כי הוא יצילך מפח יקוש
 מדבר היות : באברתו | יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה
 וסתרה אמתו : לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם :
 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהררים : יפל מצדה | אלק
 ורכבה מימינה אליה לא יגש : רק בעיניך תביט ושלמת
 רשעים תראה : כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה :
 לא תאנה אלה רעה ונגע לא יקרב באהלה : כי
 מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך : על כפים
 ישאונה פן תהגף באבן רגלה : על שחל ופתן תדרוך
 תרמם כפיר ותנין : כי בי חשק ואפלטתו אשגבדו

aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wystuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mego przed Tobą. Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen.

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

A tam będziemy Ci służyć jak za czasów odwiecznych i jak za lat poprzednich.

I oby przyjemną była Wiekuistemu dań Jehudy i Jerozolimy, jak za czasów odwiecznych i za lat poprzednich.

(Z następujących modlitw opuszcza się *Wihi noam* i *Westa Kadoez*, kiedy w ciągu tygodnia przypada święto uroczyste; kiedy zaś Post 9-go Ab przypada w Niedzielę, to się tylko pierwsza z tych dwóch modlitw opuszcza).

Wihi noam. Złój łaskę Swoją na nas Panie, Boże nasz, a dzieło rąk naszych utrwalał nam, i dzieło rąk naszych utrwalał je.

Joszew beseser. (*Psalm 91*). Siedząc pod ochroną Najwyższego, przebywając w cieniu Wszechmocnego, mianuję Wiekuistego Ostoną moją i Twierdzą moją, Bogiem moim, któremu ufam. — Bo On cię ocali od sidła i sieci, od niszczącego moru. — Skrzydłem Swojem cię ostoni, a pod lotkami Jego schronisz się, tarczą i pancerzem Jego wiara. — Nie obawiaj się strachu nocnego, strzały we dnie lecące. — Moru czołgającego się w ciemności, zarazy niszczącej w południe. — Przy boku twoim tysiące legną, miryady przy prawicy twojej, ale ciebie nie dosięgnie. — Tylko oczyma swojemi patrzeć będziesz i ujrzysz jak będzie odplaconem nieprawym. — Bo Ty mówisz: „Wiekuisty mą Ostoną,“ u Najwyższego tworzysz sobie ochronę. — Nie zdarzy ci się nieszczęście, a plaga nie zbliży się do namiotu twojego. — Bo aniołom Swoim cię poleci, by cię strzegli na wszystkich drogach twoich. — Na rękach piastować cię będą, aby niepotrafiła o kamień noga twoja. Na lamparta, padalca stąpać będziesz, zdepcesz lwa i smoka. Bo Mnie pożądał i ocalę go, wywyższę go,

כִּי־יָדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי וַאֲעֲנֵהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה
 אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ : אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֵהוּ וְאֲרֵאֵהוּ
 בְּיִשׁוּעָתִי : אֲרֹךְ יָמִים וְכוּ'

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקָרָא זֶה
 אֶל־זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָל־
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵינָּהּ מִן־דִּין וְאִמְרִין קְדִישׁ בְּשִׁמִּי
 מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּהּ קְדִישׁ עַל אֲרַעָא עוֹבַד
 גְּבוּרְתָּהּ קְדִישׁ לְעָדָם וְלַעֲלָמִי עֲלִמְיָא יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָל־
 אֲרַעָא זִיו יִקְרָה : וְתַשְׁאֲגֵי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אֲחֵרֵי קוֹל רַעֲשׁ
 גְּדוּל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ : וְנִטְלַתְגֵּי רוּחָא וְשִׁמְעַת
 בְּתֵרֵי קוֹל זִיעַ סָגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאִמְרִין בְּרִיךְ יִקְרָא דִּי מֵאֲתֵר
 בֵּית שְׂכִינְתָּהּ : יְיָ וְיִמְלֹךְ לְעָלָם וָעַד : יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאִם
 לְעָדָם וְלַעֲלָמִי עֲלִמְיָא : יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לְבַב עַמְּךָ
 וְהִכֵּן לְבָבָם אֱלֹיךָ : וְהוּא רְחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה
 לְהַשִּׁיב אַפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : כִּי אֲתָהּ אֲדֹנָי טוֹב וְסִלְחָנוֹרַב
 חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֵיךָ : צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת :
 תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתְּרָנוּ
 מִיָּמֵי קֶדָם : בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם וְיוֹם יַעֲמִס־לָנוּ הָאֵל
 יִשׁוּעָתָנוּ סִלָּה : יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סִלָּה : יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ : יְיָ הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ : בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ
 לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן־לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְתוֹ
 עוֹלָם

bo zna imię Moje. Gdy Mnie przywoła, odpowiem mu, w ucisku jestem przy nim, wybawię go i uczczę go. Długimi laty nasycę go i objawię mu Zbawienie swoje.

Weatha. Ty zaś Święty, panujesz nad pieniemi chwały Izraela. A jeden do drugiego woła, mówiąc: Święty, Święty, Święty, Bóg Zastępów, pełną jest ziemia cała Jego majestatu. A jedni słysząc od drugich, mówią: Święty na wysokich niebiosach, wzniesionego domu Jego majestatu, Święty na ziemi, dziele Jego wszechmocy, Święty przez wszystkie wieki Bóg Zastępów, pełną jest ziemia blasku Jego wspaniałości. I uniósł mnie duch i słyszałem za sobą głos strasznej burzy: chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie. I uniósł mnie duch i słyszałem za sobą głos strasznej burzy, uwielbiający i mówiący: chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie. Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie. Państwo Wiekuistego przetrwa wszystkie wieki. Wiekuisty, Boże Abrahama, Izaaka i Izraela ojców naszych, zachowaj to na wieki jako usposobienie myśli serca ludu Twojego, i nakieruj serce ich ku Sobie. A On jest litościwy, przebacza grzechy i nie zgładzi (grzeszników), wielokroć powściąga gniew Swój i nie wzbudzi całej Swój zapalczywości. Albowiem Ty, Panie, jesteś dobrym i przebaczącym i pełen łaski dla wszystkich do Ciebie wołających. Sprawiedliwość Twoja przez wszystkie wieki jest sprawiedliwością, a Zakon Twój prawdą. Okazałeś wierność Jakóbowi, łaskę Abrahamowi zaprzysiężoną ojcom naszym od czasów pierwotnych. Bądź pochwalony Panie; każdego dnia obarcza nas Wszechmogący zbawieniem nas. — Selah! — Bóg Zastępów z nami, Twierdzą nam jest Bóg Jakóba. — Selah! — Boże Zastępów, szczęśliwy człowiek w Tobie ufający. Wiekuisty wspomóż, Królu wysłuchaj nas dnia kiedy wołamy. Błogosławiony Bóg nasz, który nas stworzył na chwałę Swój, odróżnił nas od błędzących, nadał nam Zakon prawdy i życie

עולם נמע פתוכנו הוא יפתח לפנינו פתורתו וישם בלפנינו
 אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען
 לא ניגע לריק ולא גלד לבהלה : יהי רצון מלפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו שנסמור חקיקה בעולם הזה ונזכה
 ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח
 ולחיי העולם הבא : למען יזמרה כבוד ולא ידם יי אלהי
 לעולם אודה : ברוך הנבר אשר יבטח ביי ויהיה יי מבטחו :
 בטחו ביי עדי עד כי ביה יי צור עולמים : ויבטחו בך
 ידעי שמך כי לא עזבת דרשיך יי : יי חסין למען
 צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

קדיש שלם.

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב
 דגן ותירש : יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים יהוה גביר
 לאחיה וישתחוו לך בני אמה ארריה ארור ומברכה ברוך :
 ואל שדי יברך אתך ויפרך וירכך והיית לקהל עמים :
 ויתן לך את ברפת אברהם לך ולזרעה אתך לרשתך
 את ארץ מגרית אשר נתן אלהים לאברהם : מאל אביך
 ויעזרך ואת שדי ויברכה ברכת שמים מעל ברכת התהום
 רבצת תחת ברכת שדים ורחם : ברכת אביך גברו על
 ברכת הזרי עד תפאות גבעת עולם תהיין לדאש יוסף
 ולקדקד נזיר אחיו : ואהבה וברכה ותרכה וברך פרי
 במנה ופרי ארמיתך דגנה ותירשה ויצדקה שני אלפיה
 ועשתרת צאנה על הארמה אשר נשבע לאבתך לתת
 לך

ושתחוו ק

wieczne w nas wszczepił; On otworzy serce nasze do Zakonu Swego, i włoży w serce nasze miłość ku Sobie i bojaźń Siebie, byśmy wykonywali wolę Jego i służyli Mu sercem niepodzielnym, byśmy się nie trudzili nadaremnie i nietrwożyli napróżno. Oby było wolą Twoją, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych, byśmy przestrzegali ustaw Twoich na tym świecie, byśmy byli godnymi i doczekali się widzieć i posiadać szczęście i błogosławieństwo w czasach Messyaszowych i w życiu świata przyszłego. By opiewał majestat Twój bez przestanku, Wiekuisty, Boże mój, wiecznie wielbić Cię będę. Błogosławiony mąż, który w Wiekuistym ufa i którego ufnością jest Wiekuisty. Ufajcie Wiekuistemu zawsze i wiecznie, bo tylko w Jah, w Wiekuistym, jest Opoka światów. I ufać Tobie będą, którzy poznali imię Twoje, bo nie opuszczasz ubiegających się za Tobą, Wiekuisty. Wiekuisty żąda dla sprawiedliwości Swojej, by Zakon się rozszerzył i uświetnił.

(Kadysz cały, str. 73).

Wejiten lecha. (*) Oby ci Bóg udzielił z rosy nieba i z tłuszczu ziemi i obfitość zboża i wina. Oby ci służyły ludy i kłaniały ci się narody, bądź panem nad braćmi swoimi, oby ci się kłaniali synowie twój matki, przeklinający cię niech będą przekłęci, a błogosławiący cię niech będą błogosławieni. A Bóg Wszehmocny pobłogosławi ci i rozpleni cię i pomnoży cię i stಾನiesz się zborem ludów. I udzieli ci błogosławieństwo Abrahama, tobie i potomstwu twojemu przy tobie, byś odziedziczył ziemię siedziby swojej, którą Bóg dał Abrahamowi. Od Boga Ojca twojego, który ci dopomoże i od Wszehmocnego, który ci pobłogosławi, błogosławieństwa niebios z góry, błogosławieństwa głębi nisko leżącej, błogosławieństwa piersi i żywota. Błogosławieństwa rodzica twojego, wyższemi nad błogosławieństwo przodków moich, aż do szczytu wieczystych pagórków. Oby zestąpiły na głowę Józefa i na ciemę wybrańca braci swoich. I będzie cię miłować, błogosławić ci, pomnażać cię i błogosławić płodowi twego żywota, płodowi twój roli, zbożu twojemu i winu twojemu i oliwie twojej, płodowi twego bydła i stadu twych owiec, na ziemi, którą zaprzysiągł przodkom twoim, że ci ją odda.

לְךָ : בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וְעֶקְרָה
 וּבְבִהְמֹתֶיךָ : וְהִסִּיר יי מִמֶּךָ כָּל־חֲלִי וְכָל־מַדּוּי מִצָּרִים
 הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא יִשְׁיִמֶם בְּךָ וּנְתַנֶּם בְּכָל־שָׁנָאִיךָ :

הַמְּלֶאכֶה הַגָּאֹל אֹתִי מִכָּל־רָע יִבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקְרָא
 בְּהֵם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבֹרָהֶם וְיִצְחָק וְיִדְּוּ לְרֹב בְּקִרְבֵּי
 הָאָרֶץ : יי אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם לְרֹב : יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף
 פְּעָמִים וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם :

בְּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה : בְּרוּךְ אַתָּה
 בְּבֹאֶיךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ : בְּרוּךְ מִנְּאִיךָ וּמִשְׂאֵרְתְּךָ :
 בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֵמֹתֶיךָ שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ
 וְעֹשֵׂתֶרֶוֹת צֹאנְךָ : יִצּוּ יי אֶתְךָ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל
 מִשְׁלַח יְדֶךָ וּבְרָכָה בְּאָרֶץ אֲשֶׁר־יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : יִפְתַּח
 יי לְךָ אֶת־אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם קָתַת מִטֵּר־אֲרָצְךָ
 בָּעֵתוֹ וּלְבִרְךָ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֶךָ וְהִלּוֹיֶת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה
 לֹא־תִלְוָה : כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּרָכָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לְךָ
 וְהֵעֲבַמְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תֵעָבֵט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים
 וּבָךְ לֹא יִמְשָׁלוּ : אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כִמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בְּיַי
 מִגֵּן עֲזָרְךָ וְאֲשֶׁר־תִּרְבַּ גְּאוּתְךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ לְךָ וְאַתָּה עַל־
 בְּמוֹתֵימֹ תִדְרֹךְ :

מַחֲיִתִּי כְּעַב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעֵנָן חֲטָאֲתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי
 גֹאֲלֶתֶיךָ : רְנוֹ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יי הִרְיעוּ תַחֲתֵיזוֹת אָרֶץ פְּצִחוֹ
 הַרִים

Będziesz błogosławionym nad wszystkie ludy, nie będzie wśród ciebie ani nieplodny ani nieplodna, ani w bydle twojem. I usunie Wiekuisty z ciebie wszelką słabość, i wszelkie zaraźliwe choroby egipskie, które poznałeś, nie naśle ich na ciebie, ale nawiedzi niemi wszystkich nieprzyjaciół twoich.

Hamalach. Anioł, który mnie wybawił od wszelkiego złego, oby pobłogosławił tym młodzieńcom i oby przez nich nazywano imię moje i imię ojców moich Abrahama, Jiechaha i oby wzrastali w mnóstwie wśród kraju. Wiekuisty, Bóg wasz, pomnożył was, i otóż jesteście dzisiaj jak gwiazdy niebios co do mnogości. Wiekuisty, Bóg ojców waszych, pomnożył was tysiąc razy jakżeście dzisiaj, i pobłogosławił was, jak wam był mówił.

Baruch. Bądź błogosławionym w mieście, bądź błogosławionym na roli, bądź błogosławionym przy wnijsciu, bądź błogosławionym przy wyjściu — błogosławiony twój kosz i twoje zaczynienie — błogosławiony płód twego żywota, płód twój roli, płód twego bydła, płód twój rogacizny i stada twych owiec. Wiekuisty zesła ci błogosławieństwo na składy twoje, i na wszystko czego się twa ręka dotknie i pobłogosławi ci na ziemi, którą ci daje Wiekuisty Bóg twój. Wiekuisty otworzy dla ciebie Swój obfity skarb, niebo, aby dało deszcz dla roli twojej w swoim czasie, i aby błogosławił wszelkie dzieło rąk twoich, i pożyczac będziesz wielu narodom, a sobie u nikogo nie pożyczysz. Bo Wiekuisty Bóg twój błogosławił ci, jak ci mówił był, że będziesz pożyczac wielu narodom, sobie zaś u nikogo nie pożyczysz, i że będziesz panował nad wielu narodami, ale nad tobą nikt panować nie będzie. Błogo ci Izraelu! któż podobnym tobie, ludu którym się Wiekuisty opiekuje? który jest Tarczą twój pomocy, Mieczem twój sławy — Tobie złożą hołd nieprzyjaciele twoi, a ty stąpać będziesz na ich górne twierdze.

Machisy. Rozwiąłem przestępstwa twoje jak obłok, a twoje grzechy jak mgłę; wróć się do mnie, bo ja cię wybawiłem. Radujcie się niebioso, bo Wiekuisty tego dokonał, zabrzmiacie weselem głębie ziemi, odezwiście się

הרים רנה יער וכרעץ בו כירנאל יי יעקב ובִּישָׂרָאֵל יתפאר :
גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל :

ישראל נושע ביי תשועת עולמים לא תבשו ולא--
תכלמו עד עולמי עד : ואכלתם אכול ושבוע והללתם
את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו
עמי לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם
ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם : כִּי־בְשִׁמְחָה תצאו ובשלוש
הנבלות ההרים והנבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה
ימחאו כף : הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי
וזמרת יה יי ויהי לי לישועה : ושאתם מים בששון
ממעיני הישועה : ואמרתם ביים ההוא הודו ליי קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי גשגב שמו : זמרו
יי כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ : צהלי ורני ישבת
ציון כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : ואמר ביים ההוא הנה
אלהינו זה קנינו לו ויושיענו זה יי קנינו לו נגילה ונשמחה
בישועתו :

בית יעקב לכו ונגלה באור יי : והיה אמונת עתיך
חסן ישועת חכמת ודעת יראת יי היא אוצרו : והי דוד
לכל דרכו ורכיו קרי משפיל ויי עמו : פדה בשלום נפשי
מקרב לי כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עֲמָדַי : ויאמר העם אל שאול
הזנתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל
חליקה חיי אס יפל משערת ראשו ארצה כִּי־עַם־אֱלֹהִים
עשה היום הזה ויפדו העם את יזנתן ולא מת : ופרווי יי

ישבון

radością góry, lasy i wszelkie drzewo, bo Wiekuisty odkupił Jakóba i wślawił się Izraelem. Odkupicielem naszym jest Bóg Zastępów, imię Jego: Święty Izraela.

Jisrael. Izrael wybawiony został przez Wiekuistego wybawieniem wieczystém, nie będziecie zawstydzeni i nie zarumienicie się przez wszystkie wieki. I będziecie jadać, jedząc do syta, i będziecie wychwalać imię Wiekuistego Boga swego, który wam czynił cuda, i nie zawstydzi się lud Mój na wieki. Abyście wiedzieli, że Ja jestem wśród Izraela, i że Ja jestem Wiekuistym Bogiem waszym, nie masz innego i nie zawstydzi się lud Mój na wieki. Bo w radości wyjdziecie, a w pokoju będziecie wróceni, góry i pagórki głośić będą przed wami radość swoją, a wszystkie drzewa polne klaskać będą w dłonie. Otóż On Bogiem mojego ocalenia, ufam i nie lękam się, bo siłą moją i pieniem mojem jest Jah, Wiekuisty, On stał mi się zbawieniem. I czerpać będziecie wody w radości z źródeł zbawienia. I rzekniecie tego samego dnia: uwielbiajcie Wiekuistego, wezwijcie imienia Jego, ogłaszajcie czyny Jego między ludami, przypomnijcie że imię Jego jest wzniosłe. Śpiewajcie Wiekuistemu, bo wzniosłe rzeczy zdziałał, znaném to na całej ziemi. Ciesz się i raduj mieszkanko Syonu, bo wielkim jest wśród Ciebie Święty Izraela. I mówić będą dnia owego: otóż to Ten Bóg nasz, w Niego ufamy i będzie nam pomagał, Ten to Wiekuisty, w którego ufamy, radujmy się i cieszmy Jego zbawieniem.

Beth Jakób. Domie Jakóba, dalejże postępujemy w świetle Wiekuistego. Ufność czasów twoich będzie w sile, w zbawieniu, w mądrości i w wiedzy, bojaźń Wiekuistego, ona jego skarbem. A Dawid był szczęśliwym w wszystkich drogach swoich, bo Wiekuisty był z nim. Okupił w pokoju duszę moją, że się do mnie zbliżyć nie mogli, bo wielu ich było przeciwko mnie. I rzekł lud do Saula: czy Jonathan ma umrzeć, który zdziałał to wielkie zbawienie? nigdy! jak żywy Wiekuisty, ani jeden z włosów głowy jego nie spadnie na ziemię, bo przy Boskiej pomocy zdziałał on dnia tego — tak lud ocalił Jonathana że nieumarł. A okupieni przez Wiekuistego

ישכון וּבְאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֵאשִׁים שְׂשׂוֹן
 וְשִׂמְחָה יִשְׂיֵגוּ וְנִסּוּ יִגּוֹן וְאַנְחָה : הַפְּכֶת מִסְפְּרֵי לְמַחֹל לִי
 פִּתְחֹת שָׁקִי וְתֹאזְרֵנִי שְׂמֵחָה : וְלֹא־אֶבֶה יי אֱלֹהֶיךָ לְשִׂמוּעַ
 אֶר־בְּלָעַם וַיִּהְפֹּךְ יי אֱלֹהֶיךָ קָה אֶת־הַקִּלְלָה לְבִרְכָה כִּי
 אֶהְבֶּךָ יי אֱלֹהֶיךָ : אִז תִּשְׂמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחֹדָרִים
 וּזְקֻנִים יַחְדָּו וְהַפְּכֶתִי אֲבָלָם לְשִׂשׂוֹן וְנַחֲמֶתִים וְשִׂמְחֶתִים
 מִיָּגוֹן :

בּוֹרֵא נִיב שְׂפֹתֵיךָ שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לְרַחֹק וּלְקֵרֹב אָמַר
 יי וּרְפֹאתֶיךָ : וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת־עַמְּשֵׁי רֹאשׁ הַשְּׂרָיִשִׁים קָה
 דָּוִד וְעַמֶּךָ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שָׁלוֹם | שָׁלוֹם קָה וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ כִּי עֹזְרֶךָ
 אֱלֹהֶיךָ וַיִּקְבְּלֵם דָּוִד וַיִּתְּנֵם בְּרֹאשֵׁי הַגָּדוֹד : וְאַמְרָתֶם כֹּה
 לָחִי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתֶךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם : יי עֲזֹ
 לְעַמּוֹ יִתֵּן יי | וַיְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל־מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שָׁל־
 הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם אֲתָה מוֹצֵא עֲנוּתְגוּתוֹ . דְּכַר זֶה כְּתוּב
 בַּתּוֹרָה . וְשְׁנַי בְּגִבְיָאִים . וּמִשְׁלָשׁ בְּכַתּוּבִים : כְּתוּב
 בַּתּוֹרָה כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנָיִם
 הָאֵל הַגָּדֹל הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָּנָיִם וְלֹא־יִקַּח
 שָׂחָד : וּכְתִיב בַּתּוֹרָה עֲשֵׂה מִשְׁפַּט יְתוּס וְאַל־מָנָה וְאַהֲבֵב גֵּר
 לְתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה : שְׁנַי בְּגִבְיָאִים דְּכְתִיב כִּי כֹה אָמַר
 רַם וְנִשְׂא שִׁכְנָן עַד וְקִדְּשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקִדְּשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאַת־
 דְּכָא וְשִׁפְלֵ־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וְלְהַחֲיוֹת לֵב גְּדֻכָּאִים :
 מִשְׁלָשׁ בְּכַתּוּבִים דְּכְתִיב שִׁירָה | לְאֱלֹהִים זְמִירָה שְׁמוֹ סִלּוֹ

לְרוּכָב

powrócą i przyjdą do Syonu w radości, wieczna uciecha otoczy ich głowę, dojdzie ich uciecha i radość, a ujdą smutek i wzdychania. Zamieniłeś żałobę moją na taniec, rozwiązałeś wór mój żałobny i opasałeś mnie radością. I nie chciał Wiekuisty Bóg słuchać Bileama, i zamienił Wiekuisty Bóg twój przekleństwo na błogosławieństwo, bo ukochał cię Wiekuisty Bóg twój. Wówczas cieszyć się będą dziewice przy tańcu i młodzieńcy i starcy wraz, i zamienię żałobę ich na radość i pocieszę ich i rozweselę ich po smutku.

Bore. Stwórca (przykazał), aby wszelkie usta powtarzały: „pokój, pokój z oddalonym jak i z blizkim,“ Wiekuisty mówił: Ja go wyleczę z grzechu. A duch ogarnął Amaszaja przełożonego wojska: tobie Dawidzie, tobie synowi Jiszaja, pokój! Pokój tobie, pokój twemu Opiekunowi! bo Bóg twój opiekował się tobą. I przyjął ich Dawid i umieścił ich na czele hufcu. Wtedy rzekiecie: aby tak było przez całe życie! Pokój tobie, pokój domowi twojemu, pokój wszystkiemu co przy tobie. Wiekuisty udzieli zwycięstwo ludowi Swojemu, Wiekuisty błogosławić będzie lud Swój pokojem.

Amar. Rabi Jochanan mawiał: wszędzie gdzie w Piśmie Świętym znajdziesz wzmiankę o wielkości Świętego, błogosławiony On, tam zarazem znajdziesz wzmiankę o Jego pokorze. Rzecz ta napisana w Zakonie Mojżesza, powtórzona w Księgach Proroków i po raz trzeci ogłoszona w Hagiografach. W Zakonie Mojżesza mówiono: „bo Wiekuisty Bóg wasz, to Bóg nad wszystkimi bogami i Pan nad wszystkimi panami, ów Bóg wielki, potężny, straszliwy, który nie zważa na osobę i nie bierze datków.“ Potem zaś mówiono: „wyrządza sprawiedliwość sierocie i wdowie, kocha cudzoziemca, by mu dostarczyć chleba i odzienia.“ (V Mojżesza 10, 17—18). Powtórzono to w Księgach Proroków, bo tam mówiono: albowiem tak mówił wzniosły i wywyższony, wiecznie panujący, którego imię jest *Święty*: „Na wysokości i w świętości panuję, a jednak jestem przy uciśnionym i upokorzonym, by ożywić ducha upokorzonych, by ożywić serce uciśnionych.“ (Jezajasz 57, 15). Po raz trzeci mówiono o tém w Księgach świętych: „Śpiewajcie Bogu, opiewajcie imię Jego, torujcie

לְחַזְכֵּב בְּעֶרְבוֹת בְּיַהּ שְׁמוֹ וְעִקְזוֹ לְפָנָיו : וּכְתִיב בַּתּוֹרָה אָבִי
 יְתוּמִים וְדִין אֲלֻמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲזוֹן קְדָשׁוֹ : יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ
 עִמָּנוּ בְּאֶשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל־יִשְׁשָׁנוּ :
 וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים פְּלִלְכֶם הַיּוֹם : כִּי־נָתַם יי
 צִיּוֹן נָתַם כָּל־חֲרָבְתֶיהָ וַיִּשָׁם מִדְּבָרָהּ כְּעֵדֶן וְעֶרְבָתָהּ כְּגֹן־יי
 שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָהּ יִמְצֵא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמִרָה : יי חֲפִץ לְמַעַן
 צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדָּיר :

קַח שִׁיר הַמַּעֲלֹת אֲשֶׁר־יִכְרֹא יי הַהַלֵּל בְּדַרְכֵי־
 יְגִיעַ כַּפֵּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יָךְ וְטוֹב לָךְ : אֲשֶׁתֶּךָ וּפְנֵי פֹרְיָהּ
 בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בְּגִיָּה כַּשְׂתִּילֵי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְתָּנְךָ : הַגָּה
 כִּי־כֵן יִכְרַךְ גָּבֶר יֵרָא יי : יִכְרַכֶּךָ יי מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב
 יְרוּשָׁתְּךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וְרָאָה בָּנִים לְבָנֶיךָ שְׁלֹמֹם עַל־
 יִשְׂרָאֵל :

הש"ץ סבדיל בביהב"ג, עלינו, קדיש יתום.

סדר הברלה למוצאי שבת

אוּחוּ הַכּוֹס בִּידוֹ

הַגָּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבַמַּח וְלֹא אֶפְתָּח בִּי עֵזִי וְחִמְרַת יְה
 יי וַיְהִי־לִי לְיִשׁוּעָה : וְשָׂאֲבָתְּךָ מִיָּם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי
 הַיִּשׁוּעָה : לַיי הַיִּשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בְּרַכְתָּךָ סְלָה : יי צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה : לַיהוּדִים הַיְּתָה אוֹרָה
 וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וַיִּקַּר : כֵּן תִּהְיֶה לָנוּ . כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא
 וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא :

ברכה על היין

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :
 בְּרוּךְ

drogę panującemu na obłokach, którego imię jest „Jah,“ i weselcie się przed Nim.“ (Psalm 68, 56). A zaraz potem mówiono: On Ojcem sierot i Sędzią wdów, Bóg w świętym Swém mieszkaniu.“ (Psalm 68, 5—6). Oby Wiekuisty Bóg nasz był z nami, tak jak był z przodkami naszymi, oby nas nie opuścił, oby nas nie porzucił. Wy zaś, którzyście przywiązani do Wiekuistego Boga waszego, wszyscy dzisiaj żywymi jesteście. Bo Wiekuisty pocieszył Syon, pocieszył wszystkie jego zgłiszcza, uczynił zburzenie jego podobnym do Edenu, a stopy jego podobne do ogrodu Wiekuistego — radość i wesele w nim się znajduje, wdzięczność i odgłos śpiewów. Wiekuisty życzy sobie dla Swój łaski, aby Zakon się rozszerzył i uświetnił.

Szyr. (Psalm 128). Pieśń stopniowa. Szczęśliwy każdy bojący się Wiekuistego, postępujący Jego drogami. Jeżeli pracę rąk swoich pożywasz, toś szczęśliwy i dobrze ci się stanie. Żona twoja, jak płodna winnica na około domu twego; dzieci twoje, jak lato-rośle oliwne na około twego stołu. Otóż to tak błogosławionym bywa mąż bojący się Wiekuistego. Niech cię błogosławi Wiekuisty z Syonu, obyś ujrział szczęście Jerozolimy przez wszystkie dni życia swojego, obyś się doczekał dzieci swoich dzieci. Pokój z Izraelem.

(Kantor dokonywa obrządku Rozdziału Soboty od dni powszednich, i Alenu str. 74. Kadysz osierociałych str. 73).

PORZĄDEK ROZDZIAŁU SOBOTY OD DNI POWSZEDNICH.

Hawdalah. (*)

(Z kielichem wina lub innego napoju w ręce).

Hine. (*) Otóż On Bogiem zbawienia mojego, ufam i nie lękam się, bo siłą moją i pieniemi mojem jest Jah, i stał mi się zbawieniem. I będziecie czerpać wody w radości, z źródeł zbawienia. U Wiekuistego zbawienie, na lud Twój spływa błogosławieństwo Twoje.—Selah! — Bóg Zastępów z nami, naszą Twierdzą jest Bóg Jakóba.—Selah! — U Judejów było światło i radość i wesele i wspaniałość. Oby tak było i u nas! Kielich zbawienia podniosę, a imienia Wiekuistego wzywać będę.

(Błogosławieństwo nad winem).

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu Wszechświata, który stworzyłeś owoc winnicy.

על שאר משקים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה ברבך :

על הבשמים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים :

על הגר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש

לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים . בין יום השביעי

לששת ימי המעשה . ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול :

ומירות למוצאי שבת

המבדיל בין קדש לחול . המאיתנו ימחל . זרענו

וכספנו ירבה כחול . וכפוכבים בליילה : יום פנה כצל תמר .

אקרא לאל עלי גמר . אמר שומר . אתא בקר וגם לילה :

צדקתך כהר תבור . על המאי עבור תעבור . כיום אתמוד

כי יעבור . ואשמורה בליילה : חלפה עונת מנחתתי . מי יתן

מנחתתי . יגעתני באנחתתי . אשחה בכל לילה : קולי בל

יגמל . פתח לי שער המגמל . שראשי גמלא טל . קוצותי

רסיסי לילה : העתר נורא ואיום . אשוע תנה פדיום .

בגשף בערב יום . באישון לילה : קראתיך יה הושיעני .

ארח חיים תודיעני . מדקה תבצעני . מיום עד לילה :

טהר מנוף מעשי . פן יאמרו מכעיס . איה ארוה עשי .

נתן זמרות בליילה : נחנו בידך כחמר . סלח נא על קל

וחמר . יום ליום יביע אמר . ולילה ללילה : המבדיל

רבון

(Błogosławieństwo nad innymi napojami).

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu Wszechświata, przez którego słowo wszystko się stało.

(Błogosławieństwo nad wonnymi korzeniami).

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu Wszechświata, któryś stworzył różne gatunki wonnych korzeni.

(Błogosławieństwo nad światłem).

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu Wszechświata, któryś stworzył światła ognia.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu Wszechświata, który rozróżniasz między świętem a powszedniem, między światłem a ciemnością, między Izraelem a innymi narodami, między dniem siódmym a sześcioma dniami roboczymi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, który rozróżniasz między świętem a powszedniem.

Śpiew na wyjście Sabatu.

Hamawdyl. (*) Ten co rozróżnia między świętem a powszedniem, oby nam grzechy nasze odpuścił, potomstwo nasze i majątek nasz pomnożył jak piasek i jak gwiazdy nocne.

Dzień minął jak cień palmy, i wołam do Boga o mnie postanowiącego, stróż rzekł: przyszedł dzień a po nim noc. Sprawiedliwość Twoja, jak na górze Tabor, przepuści grzechy moje, jak dzień wczorajszy gdy minął, jak czuwanie nocne.

Minęła już pora ofiar, któż mi da odpoczynek? ustałem w jękach moich, opływam we łzach noc całą. Oby błaganie moje nie zostało zarzucone, otwórz mi bramę wzniesioną, bo głowa moja pełna rosy, kędziory kroplami nocy.

Daj się przebłągać straszny i potężny, gdy wołam, daj odkupienie, podczas zmierzchu i upadku dnia, w ciemnościach nocy.

Wołam do Ciebie, Boże wspomóż mnie, daj mnie poznać drogę życia, ocal mnie od upadku, od dnia do nocy.

Oczyść nieczystość mych czynów, aby nie mówili dręczyciele moi: „gdzież jest Bóg mój Twórca, który nadał śpiewy nocne?”

Myśmy w ręce Twojej jak glina, przebacz za lekkie i ciężkie przewinienia, dzień dniowi niech głosi to słowo a noc nocy.

Ten co i t. d.

רבוץ העולמים אב הרהמים והסליחות בסמן טוב
 ובמזל טוב החל עלינו את ששת ימי המעשה הבאים
 לקראתינו לשלום. חשוכים מכל־המא ופושע ומנקים
 מכל עון ואשמה ורשע. ומדבקים בתלמוד התורה
 ובמעשים טובים ותנונים דעה בינה והשכל מאתה.
 ותשמיענו בהם ששון ושמחה ולא תעלה קנאתנו על לב
 אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו. מלכנו אלהינו
 האב הרחמן שים ברכה ורוחה והצלחה בכל־מעשה
 דינו. וכל־היועץ על עמך בית ישראל עצה טובה
 ומחשבת טובה אמצו וברכו גדלו וקיומו קים עצתו כדבר
 שנאמר יתן־לך כל־בבך וכל־עצתך ימצא: ונאמר ותגור
 אִמֶר ויִקַּם־ךָ ועל־דרכיך נגה אור: וכל־היועץ עלינו
 ועל כל־עמך בית ישראל עצה שאינה טובה תופר עצתו
 כדבר שנאמר יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים:
 ונאמר עזו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום פי עמנו אל:
 ופתח לנו יי אלהינו אב הרהמים ארון הסליחות בזה
 השבוע ובכל שבוע. שערי אורה שערי ארך ימים
 ושנים שערי אריכת אפים. שערי ברכה שערי בינה.
 שערי גילה שערי גדלה שערי גאולה שערי גבורה.
 שערי דיצה שערי דעה. שערי הוד שערי הוד שערי
 הצלחה שערי הרוחה. שערי ועד טוב. שערי זריזות שערי
 זמרה שערי זכיות שערי זיו שערי זתר תורה שערי זתר
 חכמה שערי זתר בינה שערי זתר דעת. שערי תודה
 שערי

Modlitwa na wyjście Sabatu.

Ribon. (*) Panie wszystkich światów, Ojcie litości i przebaczenia, rozpocznij dla nas sześć dni pracy, nadchodzące ku nam w pokoju, dobrym znakiem i pomyślną gwiazdą — oby były wolne od wszelkiego błędu, oczyszczone od wszelkiego przestępstwa, winy i nieprawości — związane z nauką Zakonu i z dobrymi czynami, obdarzone wiedzą, rozsądkiem i rozważą od Ciebie. I daj nam słyszeć w nich radość i wesele, oby w serce żadnego człowieka nie wstąpiła zazdrość ku nam, i oby w nasze serce nie wstąpiła zazdrość ku innym ludziom. Królu nasz, Boże nasz litościwy, daj błogosławieństwo, ulgę i szczęście we wszystkich dziełach rąk naszych, i każdy który dla ludu Twojego Izraela uchwała dobrą radę i dobry pomysł, wzmacniaj go, błogosław go, wywyższaj go i zachowaj go — ustal jego radę, jak mówiono: udzieli ci wedle życzenia serca twojego, i wszystkie pomysły twoje spełni — i mówiono: i wyrzeczysz słowo a spełni ci się, a drodze twojej przyświeca światło. Każdy zaś który uchwała na nas i na cały lud Twój dom Izraela radę niedobłą, aby rada jego była zniweczoną, jak mówiono: Wiekuisty zniszczył rady narodów, zniweczył pomysły ludów — i mówiono: uradzcie radę a będzie zniweczoną, wyrzeczcie słowo i nie ostanie się, bo Bóg z nami. Wiekuisty, Boże nasz, Ojcie litości, Panie przebaczenia, otwórz nam w tym tygodniu i w każdym tygodniu, bramy światła, bramy długich dni i lat, bramy cierpliwości, bramy błogosławieństwa, bramy rozsądku, bramy radości, bramy wielkości, bramy zbawienia, bramy potęgi, bramy wesela, bramy wiedzy, bramy majestatu, bramy wspaniałości, bramy powodzenia, bramy ulgi, bramy dobrego towarzystwa, bramy czujności, bramy śpiewu, bramy łaski, bramy piękności, bramy blasku Zakonu, bramy blasku mądrości, bramy blasku rozsądku, bramy blasku wiedzy, bramy radości,

שְׁעָרֵי חֶמְלָה שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד שְׁעָרֵי חַיִּים מְזֻבִּים שְׁעָרֵי
חֶכְמָה. שְׁעָרֵי מְזֻבָּה שְׁעָרֵי מִדְּרֹ. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה שְׁעָרֵי יִשְׂרָאֵל.
שְׁעָרֵי כְפָרָה שְׁעָרֵי כְלִכְלָה שְׁעָרֵי כְבוֹד. שְׁעָרֵי לְמוּד. שְׁעָרֵי
מְזוּזָן שְׁעָרֵי מְנוּחֹת שְׁעָרֵי מְחִילֹת שְׁעָרֵי מְדַע. שְׁעָרֵי
נְחָמָה שְׁעָרֵי נְקִיּוּת. שְׁעָרֵי סְלִיחָה שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְשָׁמַיָא.
שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּת שְׁעָרֵי פְרִנְסָה מְזֻבָּה. שְׁעָרֵי צְדָקָה
שְׁעָרֵי צְהִלָּה. שְׁעָרֵי קְדֻשָּׁה שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוּת. שְׁעָרֵי רַחֲמִים
שְׁעָרֵי רְצוֹן שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה. שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי
שְׁמִחָה שְׁעָרֵי שְׂמוּעוֹת מְזֻבּוֹת. שְׁעָרֵי שְׁלֹחַ. שְׁעָרֵי תוֹרָה
שְׁעָרֵי תְפִלָּה שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה. כְּדָכְתִּיב
וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִי מְעוֹזִים בְּעַת צָרָה : וַיַּעֲזֹרֵם יי וַיַּפְלִטֵם
יַפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיִּזְשִׁיעֵם בַּיַּחְסוּד בּוֹ : וַנֹּאמֶר חֲשַׁף יי אֶת־
זְרוּעַ קְדֻשׁוֹ לְעֵינַי כָּל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל־אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת
יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : וַנֹּאמֶר קוֹל צוֹפֵיךָ נִשְׁאֹר קוֹל יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ
כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן : וְקוֹלֵנוּ לְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
מִקְרָא שְׁכָתוּב מַה נֶּאֱזַר עַל־הַדְּתָרִים רַגְלֵי מִבְּשָׂר מִשְׁמִיעַ
שְׁלוֹם מִבְּשָׂר מִזֵּב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ
אֱלֹהֶיךָ : רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִגָּה הַנֶּם וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשָׂר אֶתְּנֶן
אֲמֵן סְלָה :

bramy litości, bramy życzliwości i łaski, bramy szczęśliwego życia, bramy mądrości, bramy szczęścia, bramy czystości, bramy zbawienia, bramy prawości, bramy odpuszczenia, bramy pokarmu, bramy zaszczytów, bramy uczenia się, bramy pożywienia, bramy spokoju, bramy przebaczenia, bramy nauki, bramy pocieszenia, bramy ochędóstwa, bramy przebaczenia, bramy pomocy niebieskiej, bramy pomocy, bramy odkupienia, bramy wyżywienia się dostatniego, bramy sprawiedliwości, bramy tryumfu, bramy świętości, bramy wzniesionej głowy, bramy miłosierdzia, bramy podobania się, bramy zupełnego wyzdrowienia, bramy pokoju, bramy radości, bramy dobrych nowin, bramy zadowolenia, bramy Zakonu, bramy modlitwy, bramy pokuty, bramy wybawienia — jak mówiono: a zbawienie sprawiedliwych od Wiekuistego, ich Ochrony w czasie ucisku, i wspomóż im Wiekuisty i ocali ich od bezbożnych, i zbawi ich, bo Mu ufają. — I mówiono: obnażył Wiekuisty święte ramię Swoje w obec wszystkich narodów, i ujrzą wszystkie kończyny ziemi, zbawienie Boga naszego. — I mówiono: głos stróży Twoich! podnieśli głos swój, śpiewać będą wraz, bo oko w oko zobaczą, gdy Wiekuisty wróci do Syonu. I niech się sprawdzi na nas, Wiekuisty, Boże nasz, wiersz napisany: jak piękne są na górach stopy zwiastuna, głoszącego pokój, głoszącego szczęście, głoszącego wybawienie, mówiącego do Syonu: Bóg twój królował. Otóż oni pierwsi są w Syonie, a Jeruzalemowi dam zwiastuna. — Amen! — Selah!

קדוש הלבנה

מקדוש הלבנה פעם אחת בחדש מן ג' ימים אחר הצלד עד ט"ו ימים .

ברוך אתה יי אלהינו . מלך העולם . אשר במאמרו
ברא שחקים . וברוח פיו כל צבאם . חק וזמן נתן להם .
שלא ישגו את תפקידם : ששים ושמחים לעשות רצון
קונם . פועל אמת שפעלתו אמת . וללבנה אמר שתתחדש
עטרת תפארת לעמוי במן . שהם עתידים להתחדש
כמותה . ולפאר יוצרם על שם כבוד מלכותו . ברוך
אתה יי מחדש חדשים :

ג'פ ברוך יוצרך . ברוך עושך . ברוך קונך . ברוך בוראך :

ג'פ בשם שאני רוקד כנגדך . ואיני יכול לגע בך .
כך לא יוכלו כל אויבי לגע בי לרעה :

ג'פ תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן :
כאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם תפל :

ג'פ דוד מלך ישראל חי וקים :

שלום

POŚWIĘCENIE KSIĘŻYCA.

(Księżyc poświęca się co miesiąc, w trzy dni po nowiu, aż do piętnastego dnia, stojąc pod gołym niebem).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata, któryś słowem Swojém stworzył niebiosy, a tchem ust Swoich, wszystkie ich zastępy, prawidła i czas wyznaczyłeś im, aby nie zmieniły swego powołania — wesoło i radośnie pełnią wolę swego Twórcy, — On wykonywa prawdę, którego dzieło jest prawdą, a do księżyca mówił, aby się odnowił, jako korona wspaniałości dla tych, których od urodzenia pielęgnuje, bo i oni kiedyś, jak on teraz, się odnowią i wstawią Twórcę swego dla imienia wspaniałości Jego panowania. Bądź pochwalony, Wiekuisty! odnawiający miesiące.

Baruch. (*) Błogosławiony, kto cię ukształtował. — Błogosławiony, kto cię zrobił. — Błogosławiony, kto twój właściciel. — Błogosławiony, kto cię stworzył. (Trzy razy).

Keszem. Tak, jak ja podskakuję ku Tobie i nie mogę Cię dosięgnąć, tak niech nieprzyjaciele moi nie będą w stanie dotykać mię w złym zamiarze. (Trzy razy).

Tipol. (*) Napadła na nich bojaźń i strach, przed wielkością ramienia Twojego zdrętwieli jak głaz. Jak głaz zdrętwieli przed Twojego ramienia wielkością, strach i bojaźń na nich napadła. (Trzy razy).

Dawid. Dawid, Król Izraela, żyje wiecznie. (Trzy razy).

נִים שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם . עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם :

נִים סֶמֶן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יְהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

קוֹל דְּוָדִי הִגֵּה זֶה בָּא . מְדַלֵּג עַל הַדְּהָרִים . מְקַפֵּץ עַל
הַגְּבָעוֹת : הַזְמַה דְּוָדִי לְצַבִּי . אוֹ לְעֶפְרַיִם הָאֵילִים . הִגֵּה זֶה
עוֹמֵד אַחַר כְּתֻלָּנוּ . מְשַׁנֵּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מִצִּיץ מִן
הַתְּרָכִים :

בָּא שִׁיר לְמַעֲלוֹת אִשָּׁא עֵינַי אֶל־הַדְּהָרִים מֵאֵין יָבֵא
עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אֶל־יְהוָה לְמוֹט
רִגְלֶךָ אֶל־יְנוּם שִׁמְרֶךָ : הִגֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל : יי שִׁמְרֶךָ יי צִלֶּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ : זִמְם הַשֶּׁמֶשׁ
לֹא־יִכְבֶּה וְיִרְחַ בְּלִילָה : יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־דָּרַע יִשְׁמֹר אֶת־
נַפְשֶׁךָ : יי יִשְׁמֹר־צִאֲתֶךָ וּבִוְאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :

תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל . אֶלְמָלֵא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל .
אֶלָּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבוֹתָם שֶׁבְּשָׁמַיִם פְּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ דַּיִם .
אָמַר אַבְיִי הַלְבֵּךְ צְרִיךְ לְמִימְרָא מְעוּמַד :

מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְּדַבֵּר מִתְּרַפֶּקֶת עַל הַדּוּדָה : וַיְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמִקְדָּאוֹת פְּגִימַת הַלְבָנָה
וְלֹא יְהִי שׁוֹם מְעוֹט . וַיְהִי אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה . וּכְאוֹר
שְׂבָעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית . כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קוֹדֵם מְעוֹטָה . שְׁנַאמַר
אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים . וַיִּתְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתוֹב וּבְקִשׁוֹ
אֶת־יי אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דְּוִיד מִלְּכָם אָמֵן :

בָּ הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־יָאֵל בְּמִדְּשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻז׃
הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ : הַלְלוּהוּ בַּתְּקַע

שׁוֹפֵר

Szalom. Pokój Tobie. Tobie pokój. (Trzy razy).

Symon. Dobrym to znakiem i pomyślną gwiazdą będzie dla nas i dla całego Izraela. (Trzy razy).

Kol. (*) Głos miłego mojego! Oto idzie i skacze przez góry, przesadza pagórki — miły mój podobny jest do jelenia, do łani z baranów. Otóż on stoi za ścianą naszą, wygląda z okien, patrzy przez szpary.

Syr lamaalos. (*) (*Psalm 121*). Pieśń stopniowa. Oczy swoje wznoszę w góry, skąd mi pomoc przybędzie? Pomoc moja od Wiekuistego, Twórcy nieba i ziemi. Nie dozwoli, by noga twa się zachwiała, nie zdrzymie Ten, co cię strzeże. Bo nie zdrzymie i nie zaśnie Stróż Izraela. Wiekuisty Stróżem twoim, Wiekuisty Osloną twoją na prawicy Twojej. Dniem słońce cię razić nie będzie, ani księżyc nocą. Wiekuisty strzedz cię będzie od wszelkiego złego, strzedz będzie duszę twoją. Wiekuisty strzedz będzie wyjście twoje i wnijsie twoje, odtąd i na wieki.

Tana. Wykładano u Rabi Jiszmaela: Gdyby dostało się Izraelowi raz w miesiącu tylko przywitać oblicze Ojca swego w niebie, byłoby dostatecznie. Abaji wyrzekł: dla tego odprawia się to nabożeństwo stojąc.

Mi. (*) Klóż to jest owa, co występuje z pustyni, oparta na swym miłym? Oby Ci się spodobało, Wiekuisty Boże mój i Boże ojców moich! dopełnić braku u księżycu, aby w nim nie było ubytku i aby światło księżycu było takim, jak światło słońca i jak światło, które miało w siedmiu dniach stworzenia świata, tak jak było przed jego zmniejszeniem, bo mówiono: dwa wielkie światła. Oby się ziściło na mnie, to co napisano: i będą szukać Wiekuistego Boga swego, i Dawida, króla swego. — Amen!

Hallelujah. (Psalm 150). Hallelujah! Chwalcie Boga w Jego świątyni, — chwalcie Go na Jego mocnym sklepieniu. — Chwalcie Go w sile Jego, — chwalcie Go po dług wielkości Jego majestatu. — Chwalcie Go dźwiękiem

שׁוֹפֵר הַקְּלוּדוֹ בְּגִבּוֹל וְכַנּוּז : הַקְּלוּדוֹ בְּתֵף וּמְחֹל הַקְּלוּדוֹ
 בְּמַנִּים וְעֵגֶב : הַקְּלוּדוֹ בְּצִלְצִלִי שְׁמַע הַקְּלוּדוֹ בְּצִלְצִלִי
 תְּרוּעָה : כֹּל תַּשְׁטֵמָה תִּתְחַלֵּל יְהִי הַקְּלוּדִיָּה :

ס לְמַנְצִיחַ בְּנִינַת מְזֻמֹּר שִׁיר : אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ
 יְאֵר פְּנֵיו אֶתְנוּ סֵלָה : לְדַעַת בְּאֶרֶץ יִרְדָּה בְּכָל־נְוִים
 יִשְׁוַעְתָּהּ : יִרְדָּה עַמִּים | אֱלֹהִים יִרְדָּה עַמִּים כָּל־סָם : יִשְׁמַח
 וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים | בְּאֶרֶץ
 תִּנְחַם סֵלָה : יִרְדָּה עַמִּים | אֱלֹהִים יִרְדָּה עַמִּים כָּל־סָם :
 אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 וַיִּירָאוּ אֹתוֹ כָּל־אֲפִסֵי־אֶרֶץ :

surmy, — chwalcie Go cytrą i arfą, — chwalcie Go bębmem i tańcem, — chwalcie Go na stronach i flecie. — Chwalcie Go głośnym brzękiem, — chwalcie Go głośnym dźwiękiem. — Wszelki duch Boga chwali! Wszelki duch Boga chwali. Hallelujah!

Lamnaceach. (*Psalms 67*). Dla mistrza śpiewów; pieśń psalmowa. Oby nas Bóg utaskawił i błogosławił nam, oby oblicze Jego nam przyświecało.—Selah!—Aby świat poznał drogi Twoje, wszystkie narody doznawały Twój pomocy. Wielbić Cię będą ludy, o Boże! Wielbić Cię będą ludy wszystkie. Cieszyć i radować się będą narody, bo Ty sądzisz ludy prawością, a państwa świata łaskawością.—Selah!—Wielbić Cię będą ludy, o Boże! wielbić Cię będą narody wszystkie. Oby ziemia wydała plon obfity, oby nam błogosławił Bóg, nasz Bóg. Oby nam błogosławił Bóg, a wówczas obawiać się Go będą wszystkie krańce ziemi.

חלק שלישי

תפלות לשלש רגלים

ראש חדש . תנוכה . פורים ותשעה באב .

CZEŚĆ III.

**Modlitwy na Święta
I UROCZYŚCÍ.**

תפלות ראש חדש

במנחה בערב ראש חדש מתפללין כדרכו. אלא שא"א תחנון. בערבית מתפללין כדרכו ומוסיפין יעלה ויבא. בשחרית מתפללין כסדר היום ומוסיפין ובראשי חדשיכם בפרשת קרבנות. בשמונה עשרה אומרים יעלה ויבא ואחרי חזרת התפלה בקור. קדין הלל בדלוג. לא לנו. אהבתי. וכן בכל יו"ט אחרי הש"ע. וגם בחנוכה. אך בששת ימים האחרונים של פסח אין נוסרין את ההלל. ובסכות לוקחים בשעת קריאת הלל אתרוג ולולב. חוץ כשחל בשבת. ומברכין :

בְּרַךְ אֶתְּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־נְטִילַת לֹולֵב :

ביום ראשון של סכות, ואם חל בשבת ביום שני, אומרים על האתרוג ברכת שהחיינו.

בְּרַךְ אֶתְּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵה הַזֶּה :

סדר הלל

בְּרַךְ אֶתְּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרְא אֶת־הַהֲלֵל :

הללויה

NABOŻEŃSTWO NA POCZĄTEK MIESIĄCA.

(Nabożeństwo przedwieczne i wieczorne, w wilją początku miesiąca, odbywa się jak zwykle, opuszczając tylko modlitwę błagalną (Tachnun). W Szemoneh esreh nabożeństwa wieczornego dodaje się modlitwę: Jaaleh wejawo. Nabożeństwo poranne odbywa się także zwyczajnym порядkiem, tylko dodaje się w cytacjach rozdziałów o ofiarach, wzmianka o początku miesiąca: Uwrosze chodszechem, a w Szemoneh esreh dodaje się modlitwa: Jaaleh wejawo; — po powtórzeniu zaś modlitwy 18-stu przez Kantora, odprawia się Nabożeństwo wielbiące (Hallel). Nabożeństwo to odprawia się, po Szemoneh esreh, nie tylko na początku miesiąca, ale we wszystkie Święta uroczyste, to jest: Paskę, Tygodniów i Szalasów, tudzież Chanukah. W ostatnich sześciu dniach Paski, tudzież w początku miesiąca, opuszczają się w Hallel dwa ustępy, to jest: Le lonu i Ahawti, co się nazywa: *Hallel skrócony*. W święto Szalasów, a mianowicie w pierwszych siedmiu dniach, bierze się do Nabożeństwa Hallel: Lulab i Esrog (palmę i rajske jabłko), wyjąwszy w dniach, gdy przypada Sobota, nad Lulabem mówi się, przed rozpoczęciem Hallel, następujące błogosławieństwo):

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszeczeńswiata! któryś nas poświęcił Swojemi przykazaniami i ustanowił obrządek z Lulabem.

(Pierwszego dnia święta Szalasów, a gdy przypada w Sobotę, to drugiego dnia, gdy się bierze Lulab, mowi się, oprócz tego, następujące błogosławieństwo, zwane: Szehechijonu):

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszeczeńswiata! któryś nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i dozwolił nam doczekać tej uroczystości.

(*) PORZĄDEK NABOŻEŃSTWA WIELBIĄCEGO (HALLEL).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszeczeńswiata! któryś nas poświęcił Swojemi przykazaniami i rozkazał nam czytać modlitwę: Hallel.

קי הגלויה | הללו עברי יי הללו את-שם יי : יהי
 שם יי מברך מעתה ועד-עולם : ממזרח-שמש עד-מבוא
 מהלל שם יי : רם על-כל-גוים | יי על-השמים כבוד : מי
 כיי אלהינו המנביהו לשבת : המשפילי ראות בשמים
 ובארץ : מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון : להושיבי
 עם-נדיבים עם נדיבי עמו : מושיבי עקרת הבית אם-
 הפנים שמחה הגלויה :

קי בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז :
 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו : הים ראה ויגם
 תירדן יסב לאחור : ההרים רקדו כאיכים נבעות כבני-
 צאן : מהדקה הים כי תגום תירדן תסב לאחור : ההרים
 תרקדו כאיכים נבעות כבני-צאן : מלפני ארון חולי ארץ
 מלפני אלה יעקב : זהפכי הצור אגם-מים הלמיש
 למעיני-מים :

מלגין ברה ובששת ימים האחרונים של פסח .

קטו לא קנו יתה לא קנו פי לשמך תן כבוד על-חסדך
 על-אמתך : קמה יאמרו הגוים איהנא אלהיהם : ואלהינו
 בשמים כל אשר-הפין עשה : עצביתם כספודתב מעשה ידי
 אדם : פה קהם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אוננים
 להם ולא ישמעו אף-להם ולא ירחוץ : ידיהם | ולא ימיושן
 רגליהם ולא יהלכו לא יהנו בגרונם : כמותם יהיו עשייהם
 כל אשר-במת בהם : ישראל במח ביהודה עזרם ומגנם הוא :

בית

Hallelujah. (*Psalm 113*). Hallelujah! Uwielbiajcie, słudzy Wiekuistego, uwielbiajcie imię Wiekuistego! Oby imię Wiekuistego było błogosławioném, od dziś, przez wszystkie wieki. Od wschodu słońca, aż do jego zachodu, uwielbianem jest imię Wiekuistego. Nad wszystkie narody wyniesionym jest Wiekuisty, Jego majestat nad niebiosy. Któż, jak Wiekuisty, Bóg nasz, siedzący wysoko i patrzący nisko, — od nieba, ku ziemi? Podnosi z prochu pokornego, nędzarza z steku wywyższa, by go posadzić wśród książąt, książąt swego ludu; — zamienia niepłodną kobiétę, na matkę zachwyconą dziećmi swojemi. Hallelujah!

Beces. (*Psalm 114*). Gdy Izrael wyszedł z Egiptu, — dom Jakóba z pośród ludu barbarzyńskiego — wtedy Jehudah stał się Jego świętością, Izrael Jego panowaniem. Widziało to morze i uciekło, — Jordan cofnął się wstecz. Góry podskoczyły, jak kozły, pagórki, jak młode jagnięta. Cóż ci się stało morze, żeś uciekło? Jordanie, żeś się cofnął wstecz? Góry, żeście podskoczyły, jak kozły? pagórki, jak młode jagnięta? Oto przed Panem, przed którym ziemia zdrząła, przed Bogiem Jakóba. Który zamienia opokę na jezioro, skałę na źródło obfite.

(Opuszcza się w sześciu ostatnich dniach Paski i w początku miesiąca).

Lo lanu. (*Psalm 115*). Nie nam, o Wiekuisty! nie nam, ale imieniu Swojemu daj sławę, dla Swój łaski, dla Swój wiary. Dla czegoż mówić mają narody: „a gdzież ich Bóg?“ Bóg nasz jest w niebie, co mu się podoba. — wykonywa. Ale ich posągi są ze srebra i ze złota, dzieło rąk ludzkich. Usta mają, a nie mówią, oczy mają, a nie widzą, uszy mają, a nie słyszą, nos mają, a nie wąchają, ręce ich, — a nie dotykają, ich nogi, — a nie chodzą, — z gardła głosu nie wydobywają. Tak jak oni, staną się ich mistrzowie, — wszyscy którzy im ufają. — Izraelu! ufaj w Wiekuistym, On ich Opieką i Tarczą.

בית אהרן פָּתַחוּ בַיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא : יִרְאֵי יְהוָה בְּפִתּוֹחַ
בַּיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא :

יִי זַכְרֵנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית
אֶהְרֹן : יְבָרֵךְ יִרְאֵי יִי הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים : יִסֵּף יִי עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם : בְּרוּכִים אַתֶּם לַיִי עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ :
הַשְּׁמַיִם שְׁמִים לַיִי וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם : לֹא־הַטַּמְתִּים
יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָל־יְרֵדֵי הַדּוֹמָה : וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

סלגין בר"ח ובששת ימים האחרונים של פסח .

קטו אֶהְבַּתִּי כִּי־יִשְׁמַע ו יִי אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי : כִּי־הִטָּה
אֲזוּנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא : אֶפְפוּנֵי ו חֲבַל־מָוֶת וּמִצְדֵי שְׂאוֹל
מִצְאוּנֵי צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא : וּבָשִׁם־יִי אֶקְרָא אָנָּה יִי מַלְטָה
נַפְשִׁי : חֲזוֹן יִי וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם : שֹׁמֵר פִּתְאִים יִי
דַלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבֵי גִפְשֵׁי לְמַנוּחֵיכִי כִי יִי גַמַל עֲלֵיכִי :
כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי מִן־דַּמְעָה אֶת־רַגְלֵי מִדְּחִי :
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יִי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : הֶאֱמַנְתִּי כִי אֶדְבַר אָנֹכִי
עֲנִיתִי מְאֹד : אָנֹכִי־אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב :

מָה־אָשִׁיב לַיִי כָּל־תַּגְּמוֹלָהֵי עָלַי : כּוּס־יִשׁוּעוֹת אֶשְׂאָ
וּבָשִׁם יִי אֶקְרָא : נְדָרֵי לַיִי אֶשְׁלֹם נְגִדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ : יִקְרַ
בְּעֵינֵי יִי הַמּוֹתָה רַחֲסִידוֹ : אָנָּה יִי כִּי־אָנֹכִי עֲבָדְךָ אָנֹכִי
עֲבָדְךָ בְּן־אֲמָתְךָ פִּתְתָה לְמוֹסְרֵי : לָךְ אֲזַבַּח וְזָבַח תּוֹרָה וּבָשִׁם
יִי אֶקְרָא : נְדָרֵי לַיִי אֶשְׁלֹם נְגִדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ : בְּתַצְרוֹת ו
בֵּית יִי בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

הללו

Domie Aharona! ufajcie w Wiekuistym, On ich Opieką i Tarczą. Wy! co się Wiekuistego obawiacie, ufajcie w Wiekuistym, On ich Opieką i Tarczą.

Adonaj. Wiekuisty wspomniał nas, błogostawić będzie, błogostawić będzie domowi Izraela, błogostawić będzie domowi Aharona, błogostawić będzie bojących się Wiekuistego, małych i wielkich. Wiekuisty poszczęści wam, wam i potomstwu waszemu. Bądźcie błogostawieni od Wiekuistego, Stwórcy nieba i ziemi. Niebiosa, to są niebiosa Wiekuistego, ale ziemię oddał On synom ludzkim. Zmarli nie mogą uwielbiać Wiekuistego, ani nikt, kto wstąpił do grobu. My zaś będziemy błogostawić Boga, od dziś, przez wszystkie wieki. — Hallelujah!

(Opuszcza się w sześciu ostatnich dniach Paski i w początku miesiąca.)

Ahawti. (*Psalm 116*). Lubię, gdy wysłucha Wiekuisty głosu mego błagania, gdy schyla ucho Swoje ku mnie, i przez całe życie wołać doń będę. Gdy mnie więzy śmierci otaczają, gdy mnie męczarnie grobu nawiedzają, gdy ucisk i smutek mnie trapią, wtedy wołam do imienia Wiekuistego: „Racz, o Wiekuisty! ocalić mą duszę!“ Litościwym jest Wiekuisty i sprawiedliwym, — Bóg nasz miłosiernym. Wiekuisty strzeże nierozważnych; — upadłem był, ale mi dopomógł. Wróć duszo moja do swego spoczynku, bo Wiekuisty dobro ci wyświadczył. Bo ocaliłeś duszę moją od śmierci, oko moje od łez, nogę moją od upadku. Postępować będę, przed Wiekuistym, w krainach żyjących. Wyznaję, objawiam, głośno bardzo się odzywam, że w rozpaczy tylko mówiłem: „człowiek jest tylko istotą przechodnią.“

Mah aszyw. Czém mogę odwdziaczyć się Wiekuistemu, za wszystkie dobrodziejstwa Jego dla mnie? Kielich zbawienia podniosę i imienia Wiekuistego wzywać będę. Śluby moje Wiekuistemu spełnię, w obec całego ludu Jego. Nieobojętną jest, w oczach Wiekuistego, śmierć Jego pobożnych. Błagam Cię, o Wiekuisty! bo ja jestem Twym sługą, synem Twój niewolnicy. Tyś rozwiązał więzy moje. Tobie ofiarować będę ofiarę dziękczynną i imienia Wiekuistego wzywać będę. Śluby moje Wiekuistemu, spełnię w obec całego ludu Jego. W przysionkach domu Wiekuistego, wśród Ciebie, Jeruzalemie! Hallelujah!

ק"ו הללו את־יי כל־גוים שפחזהו כלהאמים : פי גבר
עלינו | חסדו ואמת־יי לעולם הללויה :

ק"ה הודו ליי כירטוב
: פי לעולם חסדו :
יאמרנא ישראל
: פי לעולם חסדו :
יאמרו נא בית אהרן
: פי לעולם חסדו :
יאמרו נא יראי יי

מן־המצר קראתי יה ענני במרחביה : יי קי לא אירא
מה־יעשה לי אדם : יי לי בעזרי ואני אראה בשנאי : טוב
לחסות ביי מבטח באדם : טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים :
כל־גוים סבבוני בשם יי כיראמילם : סבבוני גם־סבבוני
בשם יי פי אמילם : סבבוני כדברים דעכו פאש קוצים
בשם יי פי אמילם : דחה דחיתגני לנפל ויי עזרני : עזי
וזמרת יה ויהי־לי לישועה : קול | רנה וישועה באהלי
צדיקים ימין יי עשה חיל : ימין יי רוממה ימין יי עשה
חיל : לא־אמות כיראחיה ואספר מעשי־יה : יסר יסרני
יה ולמות לא נתנני : פתח־לי שערי־צדק אבא בם אודה
יה : זה־השער ליי צדיקים יבאו בו : אודה פי עניתגני
ותהי־לי לישועה : איד אבן מאסו הבונים היתה לראש
פנה : אבן מאת יי היתה זאת היא נפלאת בעינינו : מאת זה
היום עשה יי נגילה ונשמחה בו : זה

אנא יי הושיעה נא : אנא יי הושיעה נא :
אנא יי הצליחה נא : אנא יי הצליחה נא :
פרוך תבא בשם יי פרכנוכם מבית יי : ברוך אל | יי
ויאר

Halelu. (*Psalm 117*). Uwielbiajcie Wiekuistego wszystkie narody, chwalcie Go wszystkie plemiona! Bo łaska Jego unosi się nad nami i wiara Wiekuistego na wieki.—Hallelujah!

Hodu. (*Psalm 118*). Chwalcie Wiekuistego, bo dobry On. Bo wiecznie trwa Jego łaska. Niechaj to głosi Izrael. Bo wiecznie trwa Jego łaska. Niechaj to głosi dom Aharona. Bo wiecznie trwa Jego łaska. Niechaj to głoszą bojący się Wiekuistego. Bo wiecznie trwa Jego łaska.

Min hamecar. W ucisku wołam do Boga, a Bóg mnie wysłuchał w swobodzie. Wiekuisty ze mną, nie obawiam się,—cóż mi człowiek zrobić może? Wiekuisty mą Opieką, a ja ujrzę upadek swych nieprzyjaciół. Lepiej chronić się u Wiekuistego, niżeli ufać w człowieku. Lepiej chronić się u Wiekuistego, niżeli ufać w książętach. Wszystkie narody mnie otoczyły, w imieniu Wiekuistego, zgładzę je. Otoczyły mnie do koła, w imieniu Wiekuistego, zgładzę je. Otoczyły mnie, jakby pszczoły, dymią się, jak ogień z kalców, w imieniu Wiekuistego, zgładzę je. Pchnięto mnie silnie, bliski byłem upadku, ale Wiekuisty mi dopomógł. Siłą moją i pieniem mojem jest Jah, — On stał mi się zbawieniem. Głos radości i zbawienia w namiotach sprawiedliwych. Prawica Wiekuistego zwycięża. Prawica Wiekuistego wzniesiona, prawica Wiekuistego zwycięża. Nie chcę umierać, ale żyć chcę, bym głosił dzieła Boga. Karcił mnie wprawdzie Bóg, ale śmierci mi nie zadał. Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości, wnijdę przez nie, wielbić będę Boga. Oto brama Wiekuistego, — sprawiedliwi przez nią przechodzą. Dzięki Ci składam, żeś mię upokorzył, a potem stałeś mi się zbawieniem. (dwa razy). Kamień, wzgardzony przez budowniczych, stał się węgielnym kamieniem. (dwa razy). Od Wiekuistego to wyszło,— cudowném to w oczach naszych. (dwa razy). Ten to dzień utworzył Wiekuisty, cieszymy i weselmy się nim. (dwa razy).

Ana. Racz nam pomódz, o Wiekuisty! Racz nam pomódz, o Wiekuisty! Racz nas wybawić, o Wiekuisty! Racz nas wybawić, o Wiekuisty!

Baruch. Witaj przybywający w imieniu Wiekuistego, błogosławimy was, z domu Wiekuistego! (dwa razy). Bóg jest Wiekuistym,

וַיֵּאָר לֵב אֱמִרוֹ חַג בְּעֵבְתֵימָם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵל אֱלֹהֵי
 אֲתָהּ וְאוֹהֶבֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ : אֵלֵי הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב כִּי
 לְעוֹלָם תִּסְדֹּד : הוֹדוּ

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂיךָ . וְחִסְדֵיךָ צְדִיקִים
 עוֹשֵׂי רִצּוֹנֶךָ וְכָל עֲמֻךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ
 וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ כִּי
 לָךְ טוֹב קְהוֹדֹת וְלִשְׁמֶךָ נֶאֱדָה לְזִמְרָה כִּי מַעֲלָם וְעַד עֲלָם אֲתָהּ
 אֵל . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת :

בר"ח וביו"ט שמתפללין תפלת מוסף, איטרים כאן קדיש שלם. ובחנוכה שאין
 בה תפלת מוסף אומרים חצי קדיש. אם חל ר"ח בחול, קורין כאן בס"ת,
 אשרי, ובא לציון, וא"א למנצח, וחולצין התפלך :

תפלת מוסף

לראש חדש

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא תָּבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲרֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
 חוֹבֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן
 שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם :

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲרֹנֵי מַחִיה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

משיב

On nam przyświeca, — przywiążujcie ofiarę święteczną powrozami do rogów ołtarza. (dwa razy). Tyś Bogiem moim, będę Cię chwalił, — Tyś Bogiem moim, Będę Cię wywyższał. (dwa razy). Uwielbiajcie Wiekuistego, bo dobry, bo wiecznie trwa Jego łaska. (dwa razy).

Jehallelucha. Wszystkie twory uwielbić Cię będą, Wiekuisty! Boże nasz! Pobożni Twoi, sprawiedliwi, spełniający Twą wolę i cały lud Twój, dom Izraela, śpiewami wielbić będą i błogosławić, — i chwalić i wystawiać, — i wynosić i uświetniać, i uświęcać i hołd składać imieniowi Twojemu, Królu nasz! Bo Tobie dobrze jest składać dzięki, a imieniu Twojemu przystoi śpiewać, bo od wieków do wieków, Tyś jest Bogiem. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu wsławiony chwałą!

(W początkach miesiąca i w uroczystych Świętach, przed Modlitwą dodatkową, mówi się tutaj cały Kadysz, str. 73 (Część I), — w Chanukah zaś, gdzie nie masz dodatkowej modlitwy, Kadysz skrócony (tamże). Kiedy początek miesiąca przypada na dzień powszedni, czyta się w tém miejscu z Rodałów, podług porządku na dni powszednie, str. 65 (Część I), — potem mówi się Aszre, str. 70 (tamże), Uwa Lecyjon, str. 71 (tamże), opuszczając Lamnaceach, i zdejmując się flakterje).

Modlitwa dodatkowa, na początek miesiąca, na dni powszednie.

Ki szem. (*) Gdy imienia Wiekuistego wzywam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

Królu wspomagający, wybawiający i zasłaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

בחורף, משמיני עצרת עד יום ראשון של פסח אומרים משיב הרוח.

משיב הרוח ומזריד הגשם :

מכלל חיים בהסדר מתיה מתים ברחמים רבים
 סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישיגי עפר. מי כמזה בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ימית ומתיה ומצמיח ישועה :

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים : °
 אתה

° קדושה לשליח צבור

חון נקדש את שמך בעולם בשם שמקדישים אותו
 בשמי מרום בפתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר :

קהל וחון

קדוש | קדוש קדוש יי צבאות

מלא כל הארץ כבודו :

חון

לעמתם ברוך יאמרו :

קהל וחון

ברוך כבוד יי ממקומו :

חון וברברי קדשך פתוב לאמר .

קהל וחון ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודר הללויה :

חון לדור ודור נגיד גדלה ונגצת נצחים קדשתך

נקדיש ושבחה אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך

גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש :

(Podczas zimy, t. j. od ósmego dnia Święta Szalasów do pierwszego dnia Paski dodaje się:

Powiewający wiatrem i spuszcający deszcz.) (*)

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwiezionych i dotrzymujący wiare spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty Mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych. *)

*) KEDUSZAH DLA KANTORA.

Święcić będziemy Imię Twoje na świecie, tak jak je święcą na niebiosach w wysokości, jak napisano przez proroków Twoich: I woła jeden do drugiego mówiąc:

(Kantor i Lud.)

Święty, Święty, Święty, Bóg Zastępów.

Kadosz, Kadosz, Kadosz, Adonaj Cebaoth.

Ziemia pełną jest Jego majestatu.

Melo kol ha-arec Kawodo.

(Kantor.)

A na przeciw nim stojący odpowiadają: „Pochwalony.“

(Kantor i Lud.)

Chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie!

Baruch Kewod Adonaj mimkomo.

(Kantor.)

A w świętych wyrzeczeniach Twoich napisano tak:

(Kantor i Lud.)

Wiecznie i zawsze panować będzie Wiekuisty, Bóg Twój, Syonie, przez wszystkie pokolenia.—Hallelujah!

(Kantor.)

Przez wszystkie pokolenia opowiadać będziemy wielkość Twoją i na wieki wieków święcić będziemy świętość Twoją, a chwalenie Ciebie, Boże nasz, z ust naszych nie ustąpi nigdy a nigdy, bo Ty jesteś Wszechmocnym Królem, wielkim i świętym. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Święty.

אתה קדוש ושְׁמךָ קדוש וקדושים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ
 סְלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעִמְךָ נִתְּתָ . זְמַן בְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם .
 בְּהִיוֹתֶם מְקַרְבִּים לְפָנֶיךָ זְבַחֵי רִצּוֹן וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר
 בְּעַדָם . וּזְרוֹן לְכֶם יְהִיו . וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא :
 מִזְבַּח חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תִּבְנֶן . וְעוֹלַת רֵאשׁ חֲדָשׁ נַעֲלֶה עָלֶיךָ
 וּשְׁעִירֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְרִצּוֹן . וּבַעֲבֹדַת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ נִשְׁמַח
 כְּלָנוּ . וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדֶךָ תִּשְׁמְעֵם בְּעִירְךָ . הָאֲמוּרִים
 לְפָנֶיךָ מִזְבְּחֶךָ . אֲהַבֵּת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם . וּבְרִית אָבוֹת לְבָנִים
 תִּזְכּוֹר : וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בַּיִת מְקֻדָּשְׁךָ
 בְּשִׂמְחַת עוֹדֶם . וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם : וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם רֵאשׁ
 הַחֲדָשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה . כְּמִצְוַת רִצּוֹנְךָ
 כְּמוֹ שִׁפְתֶּיךָ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ . עַל־יְדֵי מִשְׁחַ עֲבֹדֶךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ כְּאֲמוֹר :

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיי פָּרִים בְּגִי־בֶקֶר
 שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּגִי־שֶׁנֶּה שִׁבְעָה תְּמִימִם :
 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְבַר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי
 עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרֹן לֶכֶבֶשׂ וַיִּין כְּנִסְבוֹ וּשְׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי
 תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֲדָשׁ הַזֶּה .
 לְמִזְבֵּחַ וּלְבָרְכָה . לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה . לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה .
 לְפָרְנֶסָה וּלְכִלְכֵּלָה . לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם . לְמַחִילַת חַטָּא .
 וּלְסִלְיַת

Atha Kadosz. Tyś świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Święty.

Rosze. (*) Początki miesiący przeznaczyłeś dla ludu Swojego, jako czas odpuszczenia dla wszystkich jego pokoleń, gdy przywiedli przed Ciebie ofiary łaskawie przyjęte i kozły zagrzeczne, dla uzyskania przebaczenia, dla pamiątki wszystkim i dla ocalenia ich duszy, z rąk nieprzyjaciela. Wzniesь nowy ofiarnik na Syonie, na którym ofiarować będziemy całopalną początku miesiąca i kozły złożymy, z dobrej woli, i służbą Bożą w świątyni wszyscy cieszyć się będziemy, przy pieśniach Dawida, sługi Twojego, które słyszane były w mieście Twojem i odmawiane przy ofiarniku Twoim, — a wtedy wieczną miłością ich obdarzysz i wspomnisz dzieciom przymierze ojców. I sprowadz nas do miasta Swojego Syonu, śpiewami, i do świątyni Swojej, w Jerozolimie, w powszechnej radości. A tam, złożywszy Ci ofiary swoje obowiązkowe, ofiary nieustające, wedle ich porządku, a ofiary dodatkowe, wedle przepisu. I ofiarę dodatkową dnia początku tego miesiąca złożymy i przywiedziemy przed Ciebie w miłości, wedle przykazania Twojej woli, jak nam napisates w Zakonie Swoim, przez Mojżesza, sługę Swojego, z ust Majestatu Twojego, gdzie mówiono:

Uwerasze. A w początkach miesiący waszych ofiarować macie całopalną Wiekuistemu, cielców młodych dwa, barana jednego, jagniąt roczniaków siedm bez wady.

Uminchasam. A dań ich i libacye ich jak mówiono: trzy dziesiąte (efah mąki) do każdego cielca, dwie dziesiąte do każdego barana i jedna dziesiąta do każdego jagnięcia, tudzież wina na libacyą i kozła na odpuszczenie i dwa ofiary nieustające wedle przepisu.

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych, odnawiaj dla nas miesiąc ten na szczęście i na błogosławieństwo, na radość i na uciechę, na zbawienie i na pocieszenie, na utrzymanie i na pożywienie, na życie i na pokój, na zmazanie błędów

וְלִמְלִיחַת עֹזֶן (כַּשֵּׁם הַעֲבוֹר וּדְכַפְרַת פְּשָׁע) • כִּי־בַעֲמָה יִשְׂרָאֵל
בַּחֲרַת מִכָּל־הָאֲמוֹת • וְחָקִי רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעֵת •
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים :

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמָה יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם • וְהֵשֶׁב
אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

בשעה שדחזן אומר מודים

אומרים הקהל מודים הרבנן

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר
יִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַּעֲנֵנוּ וְתַקִּימָנוּ
וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרַת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְר חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם
עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מִזְדִּים לְךָ • בְּרוּךְ
אַל הַהוֹדָאוֹת :

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד • צוּר
חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר • נוֹדָה לְךָ
וְנִסְפָּר תְּהַלְלֶתְךָ • עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ
הַמְּקוּדָּוֹת לְךָ וְעַל נַפְשֶׁךָ
שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמִזְבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־
עֵת עָרַב וּבִקְרֹ וְצִתְרֵים
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא־תִמּוּ חַסְדֶיךָ
מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לְךָ :

על

i na przebaczenie grzechów: (w roku przybyszowym dodaje się: i na odpuszczenie przestępstw,) — bo lud Swój, Izraela, wybrałeś, z pośród wszystkich narodów i ustawy początków miesiąca, dla nich ustanowiłeś. Bądź pochwalony, Wiekuisty! poświęcający Izraela i początki miesięcy.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swójego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojego.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twojem ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

(Podczas gdy Kantor mówi oboczną modlitwą lud mówi następującą:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych, Bogiem wszelkiego ciała, Twórcą naszym, Twórcą Wszechświata; błogosławieństwa i dziękczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obyś i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził wygnańców naszych do świętych przedsióneków Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielném, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże dziękiów godny.

תפלת מוסף דרוח בחול

להנחה

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות
ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו
כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם
תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמך
הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם הנתת
את ידינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים
ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד
צדיקים וזרים ביד עוסקי תורתך ולה עשית שם גדול
וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
כהיום הזה ואחר כן באו בגיה לדביר ביתך ופנו את
היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו גרות בחצרות קדשך
וקבעו שמונת ימי הנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול :
ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד
לעולם ועד :

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת
האל ישועתנו ועזרתנו סלה . ברוך אתה יי הפזיב שמך
ולה נאה להודות :

הש"ץ אומר ברכת כהנים .

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
בתורה הפתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי
אהרן ובניו כהנים עם קדושך באמור :

יברכה

(Na uroczystość Makabeuszów i Losów.) (*)

Za cuda, odkupienie, czyny potęgi, wybawienie i wojny, które wiodłeś za przodków naszych, w owych dniach o tym czasie.

Za czasów wielkiego Kapłana Matatiasza, syna Jochanana Chaszoneja i synów jego, gdy bezbożne państwo Greckie (a) powstało na lud Twój Izraela, aby wyrugować u niego naukę Twoją i odwozić od ustaw woli Twojej, wtedy Ty w wielkość; miłosierdzia Swojego wspierałeś ich w czasie ucisku, ich walkę uważałeś za Swoją walkę, ich sprawę za Swoją sprawę, ich zemstę za Swoją zemstę, wydałeś silnych w ręce słabych, mnogość w ręce mniejszości, nieczystych w ręce czystych, bezbożnych w ręce sprawiedliwych, zbrodniarzy w ręce zajmujących się nauką Twoją, a dla Siebie zdobyłeś wielkie i święte imię na świecie Swoim, i dla ludu Swego Izraela zdziałałeś wielkie wybawienie i odkupienie w dniu owym. A potem weszli synowie Twoi do przybytku domu Twojego, wyprzatali pałac Twój, oczyścili świątynię Twoją i zapalili światła w świętych przysionkach Twoich, i ustanowili te ośm dni Chanukah, by dziękować Ci i wielbić wielkie imię Twoje.

Weal Kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławioném i wywyższoném, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie.—Selah! — I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszechmogący, Zbawco i Pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor odmawia błogosławieństwo kapłanów.)

Eloheuu. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogosław nas błogosławieństwem potrójném, napisaném w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianém przez usta Aharona i synów jego Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(a) Antyocho Epifana.

חן

הקהל עונה

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ :
 יְאֹר יי וּפָנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנְּךָ :
 יִשָּׂא יי וּפָנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם :

יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת אַבְרָהָם
 יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת יִצְחָק
 יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב
 יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ חַיִּים
 אֲרוּכִים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם.

שִׁים שָׁלוֹם מְזֻבָּה וּבְרָכָה חָן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם . וּמְזֻב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשֹׁפְתֵי מַדְבַּר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲיִיה : פִּתַּח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכָל הַחַשְׁבִּים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
 הַפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלֵּל מַחֲשַׁבְתָּם . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יְמִינְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ .
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיִי : יְהִיו לְרְצוֹן
 אִמְרֵי־פִי וְדַגְוֵן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי : עוֹשֵׂה שָׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :
 יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בַּיִת
 הַמְּקֻדָּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ :

הש"ץ חזר התפלה בקול, קדיש שלם, עלינו, קדיש יתום, מזמור של יום.

(Kantor.)

(Lud.)

Oby Ci Wiekuisty błogosławił i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał Ci obliczem Swojem i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

Oby się tak stało dla zasług Abrahama.

Oby się tak stało dla zasług Izaaka.

Oby się tak stało dla zasług Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić życia długie i błogosławieństwo na utrzymanie pokoju.

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogosławieństwo, życzliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi, ludowi Swojemu. Błogosław nam, Ojcie nasz, wszystkim wraz, światłem oblicza Swojego, albowiem przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty, dobroczynność i błogosławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi, każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

Bądź pochwalonym Wiekuisty błogosławiący lud Swój Izraela pokojem.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż języka mojego od złego a ust moich od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ściagała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczyn to dla imienia Swojego, uczyn dla prawicy Swojej, uczyn dla świętości Swojej, uczyn dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mojego przed Tobą. Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen.

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

(Kantor powtarza na głos i mówi Kadysz cały, str. 73 (Część I), Alenu, str. 74 (tamże) i Kadysz osierociałych, str. 73 (tamże). Psalm właściwy).

תפלת לשלש רגלים

— מנחה בערב יום טוב מתפללין כמו בחול , וא"א תחנון . —
— מעריב ליו"ט דף ק"ד שמונה עשרה לשלש רגלים . עלינו . ק"י . —
ואם חל בערב שבת אומרים אתר הש"ע ויכלו . אלהינו ואלהי
אבותינו . מנן אבות . ובראשון של פסח א"א מנן אבות . —
לשחרית מתפללין כסדר שבת עד שמונה עשרה . ש"ע
של שחרית לשלש רגלים . הלל . קריאת התורה . אשרי . הצי
קדיש . — למוסף אומרים קדושת נעריצך . הכהנים עולין לדוכן .
— אין כאלהינו וכו' . שיר היחוד . — בחדה"מ א"א אין כאלהינו . —
למנחה של יו"ט מתפללין אשרי . שמונה עשרה ובשבת מוסיפין
ואני תפילתי . קריאת התורה . עלינו . ק"י . — למיצאי יו"ט
מתפללין כמו בחול ואומרים אתה חוננתנו . ואם חל בשבת
מתפללין כסדר מוצאי שבת :

NABOŻENSTWO NA TRZY ŚWIĘTA UROCZYSTE: PASKI, TYGODNIÓW I SZALASÓW, Z ŚWIĘTEM ZAKOŃCZENIA.

1. W Wilgą Świąt tych, jeżeli przypada na dzień powszedni, odmawia się modlitwa przedwieczorna, (str. 85, Część I) jak zwykle, z opuszczeniem Tachnun, potem wieczorna na Sobotę i Święta (str. 105, Cz. II), z dodaniem miejsc właściwych Święta, nakoniec następująca modlitwa ośmnastu błogosławieństw—Szemoneh Esreh, Alenu, (str. 74, Cz. I). Kadysz osierociałych, (str. 73, Cz. I). Jeżeli Święto przypada w Piątek na wieczór, to po Szemoneh Esreh dodaje się: Wajechulu, Elohenu (str. 111, Cz. II) i Magen Aboth (str. 114, Cz. II). W pierwszym dniu Paski nie mówi się Magen Aboth.

2. Modlitwa poranna na te Święta, odmawia się jak w Sobotę aż do **נְאֻם יְיָ אֱלֹהֵינוּ** (str. 133, Cz. II). poczem następuje Szemoneh Esreh na Święta uroczyste, Hallel (str. 3, Cz. III), Czytanie z Rodałów (str. 144, Cz. II), Aszre, (str. 173, Cz. II), Kadysz skrócony, (str. 73, Cz. I).

3. Modlitwa dodatkowa jak niżej. Błogosławieństwo Kapłanów, **וְדָבַר**, En Kaelohenu (str. 164, Cz. II). Pieśń wslawiająca z właściwego dnia, Alenu i t. d. W wolne Święta nie mówi się En Kaelohenu.

4. Modlitwa przedwieczorna na te Święta: Aszre (str. 173, Cz. II), następująca modlitwa ośmnastu błogosławieństw; w Sobotę jeszcze Waani Nefilosy (str. 175, Część II), Czytanie z Rodałów (str. 144, Część II), Alenu, Kadysz osierociałych.

5. Modlitwa wieczorna przy zakończeniu Świąt tych, odbywa się jak w dni powszednie, z dodaniem w Szemoneh Esreh, Atha chonantonu, a jeżeli dzień zakończający Święto był Sobotą, to się odprawia modlitwę wieczorną jak w Sobotę.

תפלת לשלש רגלים

לערבית . שחרית . ומנחה .

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן : פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהּם :

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

משמיני עצרת עד יום ראשון של פסח אומרים משיב הרוח.

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמַזְרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ
לְיִשְׁרָאֵל עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ
מִמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

ונאמן

Modlitwa na trzy Święta uroczyste:
PORANNA, PRZEDWIECZORNA i WIECZORNA.

Ki szem. (*) Gdy imienia Wiekuistego wzywam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

Królu wspomagający, wybawiający i zasłaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

Podczas zimy, t. j. od ósmego dnia Święta Szalasów do pierwszego dnia Paski dodaje się:

Powicwający wiatrem i spuszcający deszcz. (*)

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkim miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwieczonych i dotrzymujący wiarę spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty Mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

וְנֶאֱמַן אֶתְּךָ לְתַחִיזוֹת מִתִּים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמִּתִּים : °
 אֶתְּךָ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ
 סְלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

אתה

° (קְדוּשָׁה לְשִׁלִּישׁ צְבוּר

חיו נְקַדְשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִקְדִישִׁים אֹתוֹ
 בְּשִׁמֵי מְרוֹם בְּפִתּוּב עַל יַד נְבִיאֶיךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

קהל וחיון

קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
 מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

חיו אַז בְּקוֹר רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק מִשְׁמִיעִים קוֹל
 מִתְנַשְׂאִים לְעֵמֶת שְׂרָפִים לְעֵמֶתְךָ בְּרוּךְ יֵאמְרוּ :

קהל וחיון

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ :

חיו מִמְקוֹמְךָ מְלַכְנֵנו תּוֹפִיעַ וְתַמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים
 אֲנַחְנוּ לְךָ מְתֵי תַמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֵב בְּיַמֵּינוּ לְעַלְמֵ וְעַד
 הַשְּׁבוּן : תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר
 וּלְנֹצֵחַ נְצַחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה מְלֻכּוֹתֶיךָ כְּדָבָר הָאָמַר
 בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָה :

קהל וחיון יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֲלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

חיו לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וּלְנֹצֵחַ נְצַחִים קְדוּשָׁתְךָ
 נְקַדִּישׁ וְשִׁבְחֶיךָ אֲלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֹךְ
 גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych. *)

Atha Kadosz. Tyś Świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Święty.

*) **KEDUSZAH DLA KANTORA.**

(Kantor.)

Poświęcać będziemy imię Twoje w świecie, tak jak je poświęcają na niebiosach wysokich — jak napisano przez proroków Twoich: a jeden woła do drugiego mówiąc:

(Kantor i Lud.)

Święty, Święty, Święty, Bóg Zastępów, pełną jest ziemia Jego majestatu.

Kadosz, Kadosz, Kadosz, Adonaj Cebaoth, melo kol ha-arec Kewodo.

(Kantor.)

Wtedy to łoskotem burzy wielkiej, potężnej i silnej wydają głos, podnoszą się naprzeciwko Serafów, a naprzeciw nim stojący odpowiadają: „Pochwalony.“

(Kantor i Lud.)

Chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie!

Baruch Kewod Adonaj mimkomo.

(Kantor.)

Niech blask się rozejdzie z Twego tronu, Królu nasz, i panuj nad nami, albowiem do Ciebie wyglądamy. Kiedyż panować będziesz znowu na Syonie? Rychło za dni naszych zawsze i wiecznie spoczywać tam będziesz. Wzniesionym i poświęconym zostaniesz wśród miasta Swojego Jeruzalem, od pokolenia do pokolenia i na wieki wieków. Oby oczy nasze ujrzały Królestwo Twoje, jak objawiono w pieśniach Twój sławy przez Dawida, cnolliwego pomazańca Twojego.

(Kantor i Lud.)

Oby Wiekuisty panował wiecznie, Bóg twój, Syonie, od pokolenia do pokolenia. — Hallelujah! —

(Kantor.)

Od pokolenia do pokolenia opiewać będziemy wielkość Twoją i na wieki wieków święcić będziemy Twą świętość, — a chwalenie Ciebie, z ust naszych nie zejdzie wiecznie i zawsze, albowiem Ty jesteś wszechmogącym, świętym i wielkim Królem. Bądź pochwalonym Wiekuisty, Boże Święty.

אתה בהרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלפני לעבודתך. ושמה הגדול והקדוש עלינו קראת :

למצאי שבת

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות חקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים ותנחילנו זמני ששון ומעדי קדש ותני נדבה. ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד ותגינת הרגל. ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך :

ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים קשומחה חגים וזמנים לששון. את יום השבת הזה ואת יום

לפסח לשבועות למסות לשמיני עשרת ולש"ח

חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני חג
הזה • זמן	הזה • זמן	הזה • זמן	העצרת הזה
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרנו ופקדננו וזכרון אבותינו. וזכרון משית בן הוד עבדך. וזכרון ירושלים

Atha. (*) Tyś nas wybrał z pośród wszystkich narodów, ulubieś nas, miałeś w nas upodobanie, wywyższyeś nas nad wszystkie języki, uświęciłeś nas Swojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas, o Królu nasz! do Swój służby i Swojém wielkiém i świętém imieniem nas mianowałeś.

Gdy Święto przypada w Sobotę na wieczór, odmawia się następująca modlitwa:

Watodienu. (*) I oznajmiłeś nam, Wiekuisty Boże nasz! sprawiedliwe prawa Swoje i nauczyłeś nas wykonywania ustaw woli Twojej i dałeś nam, Wiekuisty Boże nasz! prawa słuszności i nauki prawdy, ustawy i przykazania zbawienne i udzieliłeś nam pory radosne, święte uroczystości, w połączeniu z ofiarami dobrowolnemi — i obdarzyłeś nas świętością Sabatu, wspaniałością dni uroczystych i obchodu odwiedzenia świątyni. I odróżniłeś, Wiekuisty Boże nasz! między świętem a powszedniem, między światłem a ciemnością, między Izraelem a innymi narodami, między dniem siódmym a sześcioma dniami pracy; — odróżniłeś między świętością Soboty a świętością dni uroczystych, i poświęciłeś dzień siódmy nad sześć dni pracy, odróżniłeś i poświęciłeś lud Swój, Izraela, świętością Swoją.

Watiten. I dałeś nam, Wiekuisty Boże nasz! w miłości Swojej, (Soboty na spoczynek i) dni uroczyste, na uweselenie się, dni i pory świąteczne na uciechę, dzień ten (Soboty i dzień ten)

(na Paskę)	(na Święta Tygodniów)	(na Święta Szasów)	(na Święto Zakończenia)
Święta Przasników, porę naszego wy-swobodzenia	Święta Tygodniów, porę nadania Zakonu naszego,	Święta Szasów, porę naszej radości	ósmo, Święta Zakończenia, porę radości naszej

(w Sobotę, w miłości) święte zwołanie, pamiętkę wyjścia z Egiptu.

Eloheny. (*) Boże nasz i Boże Ojców naszych, niech wnijdzie przed Ciebie, dojdzie Cię i dosięgnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém, i wysłuchaném zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, sługi Twojego i wspomnienie o Jerozolimie,

עיר קדשך . וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך . לפלטה
למזבה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

לסכת לשבועה לסכות לשמיני עברה ולשמחת חורה

תג המצות | תג השבועות | תג הסבות | השמיני תג העצרת
הזה : זכרנו יי אלהינו בו למכה ופקדנו בו לברכה
והשיענו בו לחיים . ובדבר ישועה ורחמים חס ותגנו .
ורחם עלינו והשיענו . פי אליך עינינו . פי אל מלך
תצון ורחום אתה :

והשיאנו יי אלהינו את ברפת מועדיך לחיים ולשלום
לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו : כשנת אלהינו
וארהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך שבענו משובך ושמחנו בישועתך ומהר לבנו
לעבדך באמת ותנהילנו יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה
ובששון שבת ומועדי קדשך . וישמחו בך ישראל מקדשי
שמה . ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם . והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברוצון ותהי לרוצון תמיד עבודת ישראל עמך :
ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים . ברוך
אתה יי המחזיר שכונתו לציון :

מזדים אנחנו לך שאתה | בשעה שהחזן אומר סדים ,
הוא יי אלהינו ואלהי | אומרים הקהל סדים רבנן
אבותינו לעולם ועד . צור | מזדים אנחנו לך שאתה
הוא חיינו

świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twojego, domu Izraela, na ocalenie, na dobro, na łaskę i upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w dniu tym

(na Święta Paski) Święta Przaśników.

(na Święta Tygodniów) Święta Tygodniów.

(na Święta Szalasów) Święta Szalasów.

(na Święta Zakończenia) ósmym, Święta Zakończenia.

Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro, obdarz nas w nim błogosławieństwem, dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, ostłoń i ulaskaw nas, ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś Wszchemogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Wehasieniu. Dozwól nam używać, Wiekuisty Boże nasz! błogosławieństwa uroczystości Twoich, przy życiu i pokoju, przy radości i weselu, jak raczyłeś wyrzec, by nam pobłogosławić. (w Sobotę, Boże nasz i Boże ojców naszych! miej upodobanie w naszym odpoczynku), poświęć nas Swojemi przykazaniami i daj nam udział w Zakonie Swoim, nasyć nas Swą obfitością, i pocieszaj nas Swém zbawieniem — i oczyść serca nasze, byśmy Ci służyli w prawdzie i dozwól nam używać Wiekuisty Boże nasz! (w miłości i w przychylności), w radości i weselu (Sabatu) świętych Swoich uroczystości. I oby się cieszył w Tobie Izrael, poświęcający imię Twoje. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz! poświęcający (Sobotę i) Izrael i uroczyste pory.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróc służbę do przybytku domu Swojego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojego.

Oby oczy nasze ujrzaly, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką

(Podczas gdy Kantor mówi obecną modlitwę lud mówi następującą:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem

חיינו מִגֵּן יִשְׁעֵנו אֲתָה הוּא	הוּא יי אֱלֹהֵינו וְאֱלֹהֵי
לְדוֹר וָדוֹר . נִוְדָה לְךָ	אֲבוֹתֵינו אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר
וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּה . עַל חַיֵּינו	וְיִצְרָנוּ וְיִצַּר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינו	וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַמְּקוֹדֹשׁ לְךָ וְעַל נַפְשֵׁךָ	וְהַקְדוֹשׁ עַל שְׁהַחַיִּיתָנוּ
שֶׁבְכָל-יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל	וְקִימָתָנוּ בֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתִקְיָמָנוּ
נַפְּלֹאוֹתֶיךָ וְמוֹבֹתֶיךָ שֶׁבְכָל-	וְתִאֶסְףָּ גְלוּיֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
עַת עָרֵב וּבִקְרָ וְצַהֲרִים	קְדוֹשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת
הַטּוֹב כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ	רִצְוֶנָה וְלַעֲבֹדְךָ בְּרִבְבֵי שָׁלוֹם
וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא-תִמוּ חַסְדֶּיךָ	עַל שְׁאֲנָהֵנו מוֹדִים לְךָ . בְּרוּךְ
מֵעוֹלָם קִוֵּינוּ לְךָ :	אֵל הַהוֹדָאוֹת :

וְעַל-כָּלֶם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינו תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְלְלוּ אֶת-שִׁמְךָ בְּאַמֶּת

הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ

וְלֶךָ נָאֵה לְהוֹדוֹת :

חן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת

בַּתּוֹרָה הַפְּתוּבָה עַל-יַדֵּי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי

אֲהֲרֹן וּבְנָיו כַּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ כְּאֲמֹר :

הקהל עונה חן

יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת אֲבֹרָתְךָ :	יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ :
יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת יִצְחָק :	יְאָר יי וְפָנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ :
יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב	יִשָּׂא יי וְפָנָיו אֵלֶיךָ
יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ חַיִּים	וְיִשֶּׁם לְךָ שָׂדוּם :
אֲרוּכִים וּבִרְכַּה קְמִשְׁמֶרֶת טָלוּם :	

życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twojem ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

naszym i Bogiem ojców naszych, Bogiem wszelkiego ciała, Twórcą naszym, Twórcą Wszechświata; błogosławieństwa i dziękczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obyś i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził wygnańców naszych do świętych przedsionków Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielném, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże dzieków godny.

Weal Kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławioném i wywyższoném, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie.—Selah! — I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszechmogący, Zbawco i Pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor odmawia błogosławieństwo Kapłanów.)

Eloheuu. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogosław nas błogosławieństwem potrójném, napisaném w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianém przez usta Aharona i synów jego Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(Kantor.)

(Lud.)

Oby Ci Wiekuisty błogosławił i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał Ci obliczem Swojem i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

Oby się tak stało dla zasług Abrahama.

Oby się tak stało dla zasług Izaaka.

Oby się tak stało dla zasług Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić życie długie i błogosławieństwo na utrzymanie pokoju.

לשחרית

למנחה ולמעריב

שִׁים שְׁלוֹם מְזוּכָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת
 חַיִּים וְאֵת הַבְּתָחָד וְצִדְקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים
 אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם .
 וְחַיִּים וְשְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שְׁעָה
 בְּשִׁלּוּמֶךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נִצְוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וּנְפֹשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה :
 פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִתְּהִיָּה
 הַפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם . עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְשֶׁתְּךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי : יְהִי
 לְרָצוֹן אֲמָרֵיכִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהִי רָצוֹן
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ :

(Zrana.)

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogosławieństwo, życzliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi ludowi Swojemu. Błogosław nam, Ojczy nasz, wszystkim wraz, światłem oblicza Swojego, albowiem przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty, dobroczynność i błogosławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi, każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

(W modlitwie przedwieczornej i wieczornej.)

Szalom raw. (*). Obfitość pokoju zesłój na Izraela lud Swój na wieki, albowiem Ty jesteś Królem i Panem wszelkiego pokoju. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

Bądź pochwalonym Wiekuisty błogosławiący lud Swój Izraela pokojem.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż język mój od złego a usta moje od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ścigała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczyn to dla imienia Swojego, uczyn dla prawicy Swojej, uczyn dla świętości Swojej, uczyn dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mego przed Tobą. Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen.

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

סדר קדוש לשלש רגלים

בשבת אומרים יום הששי .

מנביה הכום ואומר

בלחש יהי ערב ויהי בקר :

בקול רם יום הששי : ויכלו השמים והארץ וכל צבאם :
 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
 ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים
 את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
 אשר פרא אלהים לעשות :

בחל מתחילין כאן .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
 מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו . ותתן לנו
 יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה
 תנים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום

לשמיני כזרת ול"ח

לסוכות

לשבעות

לפסח

תג המצות	תג השבעות	תג הסוכות	השמיני תג
הזה • זמן	הזה • זמן	הזה • זמן	העצרת הזה .
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים . פי בנו בחירת
 ואותנו קדשת מכל העמים ושבת ומועדי קדשך באהבה
 וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו . ברוך אתה יי מקדש
 השבת וישראל והזמנים :

ברוך

PORZĄDEK POŚWIĘCENIA TRZECH ŚWIĄT UROCZYSTYCH
WIECZOREM.

(Jeżeli święto przypada w Piątek na wieczór).

(Nad wzniesionym kielichem wina).

(Zniżonym głosem):

I stał się wieczór i stało się rano.

(głośno)

Jom haszyszy. Dzień szósty.

I dokonane były niebiosa i ziemia i wszystek ich zastęp. I dokonał był Bóg dnia siódmego dzieła Swego, które zrobił i odpoczął dnia siódmego po całym Swóm dziele, które zrobił. I błogosławił Bóg dniowi siódmemu i poświęcił go, albowiem w nim spoczął po całym Swém dziele, które stworzył Bóg robiąc.

W dni powszednie poświęcenie zaczyna się tutaj:

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który stworzyłeś owoc winnicy.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który wybrałeś nas z pośród wszystkich narodów, wyniosłeś nas nad wszystkie języki, poświęciłeś nas Swojemi przykazaniami, i dałeś nam, Wiekuisty, Boże nasz! w miłości Swojej, (Soboty na odpoczynek i) dni uroczyste na radość, Święta i pory na wesele, dzień ten (Soboty i dzień ten)

(na Paskę)	(na Święta Tygodniów)	(na Święta Szłasów)	(na Święto Zakończenia)
Święta Przasników, porę naszego wy-swobodzenia	Święta Tygodniów, porę nadania Zakonu naszego,	Święta Szłasów, porę naszej radości	ósmo, Święta Zakończenia, porę radości naszej

(w miłości) zwołanie święte, jako pamiątkę wyjścia z Egiptu, bo nas wybrałeś i nas poświęciłeś, z pomiędzy wszystkich narodów, a (Sobotę i) święta Swoje uroczyste, (w miłości i w upodobaniu), w radości i weselu nam udzieliłeś. Bądź pochwalony, Wiekuisty! poświęcający (Sobotę i) Izraela i pory uroczyste.

למוצאי שבת מסיפין בורא מאורי האש והבדלה .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדוש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים . בין יום השביעי לששת ימי המעשה . בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת . ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת . הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך . ברוך אתה יי המבדיל בין קדוש לקדוש :

לסוכות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה :

ברכת שהחיינו אומרים בכל רגל חוץ כלילות ו' וח' של פסח .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והציענו לזמן הזה :

שותין ואח"כ מברכין ברכת המוציא .

תפלת מוסף

לשלש רגלים

כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

מלך

20 NABOŻENSTWO NA TRZY ŚWIĘTA UROCZYSTR.

(Gdy święto przypada w Sobotę na wieczór, dodają się następujące dwa błogosławieństwa):

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który stworzyłeś światło ognia.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który odróżniłeś między świętym a powszedniem, między światłem a ciemnością, między Izraelem a innymi narodami, między dniem siódmym a sześcioma dniami pracy; — odróżniłeś między świętością Soboty a świętością dni uroczystych, a dzień siódmy poświęciłeś nad sześć dni pracy; odróżniłeś i poświęciłeś lud Swoj, Izraela, świętością Swoją. Bądź pochwalony, Wiekuisty! który odróżniasz między świętym a świętym.

(Na święta Szalasów).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas poświęcił przykazaniami Swojemi i rozkazałeś nam przebywać w Szalasie.

(Błogosławieństwo to, Szehechijonu, odmawia się we wszystkie Święta uroczyste, z wyjątkiem 7-go i 8-go dnia Paski).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który nas utrzymałeś przy życiu i zdrowiu, byśmy się doczekali téj uroczystej pory.

(Pije się napój poświęcony, a potem odmawia się błogosławieństwo nad chlebem).

Modlitwa dodatkowa, na trzy Święta uroczyste.

Ki szem. (*) Gdy imienia Wiekuistego wzywam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹתָם :
 אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַתִּיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

בשמיני עצרת ושמחת תורה אומרים משיב הרוח .

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַתִּיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מִלֶּךְ
 מִמִּית וּמַחִיָּה וּמְצַמִּית יְשׁוּעָה :

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחַיּוֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים : °
 אַתָּה

° קדושה לשליח צבור

חן גַּעְרִיצָה וּנְקֻדֵּי שָׂדֶה כְּסוּד (שכל) שִׁיחַ שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ
 הַמְקֻדְּשִׁים שְׂמֵךְ בְּקֹדֶשׁ כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָה וְקָרָא זֶה
 אֶל זֶה וְאָמַר :

קהל וחון

קֹדֶשׁ | קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ יי צְבָאוֹת

מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

חון

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשַׁרְתֵּי שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיָּה
 מְקוֹם כְּבוֹדוֹ . לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ :

קהל וחון

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ :

ממקומו

Królu wspomagający, wybawiający i zaślaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

Podczas zimy, t. j. od ósmego dnia Święta Szalasów do pierwszego dnia Paski dodaje się:

Powiewający wiatrem i spuszczaający deszcz. (*)

Karniący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwięzionych i dotrzymujący wiary spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty Mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych. *)

*) KEDUSZAH DLA KANTORA.

(Kantor).

Uhóstwiać i poświęcać Cię będziemy, jak w zborze uwielbienia świętych Serafów, poświęcających imię Twoje w świętości, jak napisano przez proroków Twoich: I zawołał jeden do drugiego, mówiąc:

(Kantor i Lud.)

Święty, Święty, Święty, Bóg Zastępów, pełną jest ziemia cała Jego majestatu.

Kadosz, Kadosz, Kadosz, Adonaj Cebaoth, melo kol ha-arec Kewodo.

(Kantor.)

Majestatu Jego pełen świat, służy Jego odzywają się jeden do drugiego: gdzie miejsce majestatu Jego? a naprzeciwko stojący odpowiadają: „Pochwalony.“

(Kantor i Lud.)

Chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie!

Baruch Kewod Adonaj mimkomo.

אתה קדוש וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקוֹשֵׁי הַקְּדוּשָׁה יִהְיֶה לְךָ
 פָּלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

אתה

חן

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיֻּחָדִים שְׁמוֹ
 עָרַב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַדְבָּה שָׁמַע אוֹמְרִים :

קהל וחון

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

חן

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מִלְּכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו .
 וְהוּא יִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לְהִיזַת לָכֶם
 לְאֱלֹהִים :

קהל וחון

אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם :

אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מֵהָאֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ : וְהִיָּה
 יי לְמִלְּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַתְּהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד :

חן וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר .

קהל וחון יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תִּלְלוּתָהּ :

חן לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נְצֻחִים קִדְשׁוֹתֶךָ
 נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמָּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מִלְּךָ
 גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

Atha Kadost. Tyś Świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże Święty.

(Kantor.)

Z siedziby Swojej skłoni się On ku nam w miłosierdziu i utłaskawi lud, który w miłości uznaje Jedność imienia Jego wieczór i rano, każdego dnia bezustannie dwa razy mówiąc: „Szema.“

(Kantor i Lud.)

Śłuchaj Izraelu, Wiekuisty Bóg nasz, Wiekuisty jest Jedyny!
Szema Jisrael Adonaj Eloheanu Adonaj Echod.

(Kantor.)

Jedynym On Bóg nasz, On Ojcem naszym, On Królem naszym, On Wzbawicielem naszym, i On objawi nam po raz drugi w obec wszelkiego żyjącego: „Będę wam Bogiem!“

(Kantor i Lud.)

Jam Wiekuisty Bóg wasz!

Ani Adonaj Elohechem.

O potężny, Wiekuisty, Panie nasz, którego uwielbiamy, jakże wzniosłe jest imię Twoje po całej ziemi! I stanie się Wiekuisty Królem na całej ziemi, dnia owego będzie Wiekuisty jeden, a imię Jego Jedyny.

(Kantor.)

A w świętych pismach Twoich napisano:

(Kantor i Lud.)

Wiekuisty panować będzie wiecznie, Bóg twój, o Syonie, od pokolenia do pokolenia. — Hallelujah! —

(Kantor.)

Od pokolenia do pokolenia opowiadać będziemy o wielkości Twojej i przez wszystkie wieki uznawać będziemy świętość Twoją, a wstawienie Ciebie, Boże nasz, nie zejdzie z ust naszych nigdy a nigdy, albowiem Ty jesteś Królem wielkim i świętym. Bądź pochwalonym Wiekuisty, Boże Święty.

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
 מלכנו לעבודתך. ושמה הגדול והקדוש עלינו קראת :

והתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים
 לשמחה חגים וזמנים לששון. את יום השבת הזה ואת יום

למנוחה	למנוחה	למנוחה	למנוחה
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג המיני חג
הזה זמן	הזה זמן	הזה זמן	העצרת הזה
מתן תורתנו	שמתנו	זמן שמחתנו	
באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :			

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
 ואין אנתנו יבולים לעלות וקראות ולהשתחוות לפניך
 ולעשות תובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש
 שנקרא שמה עליו מפני היר השלוותה במקדשך : ידי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב
 ותרם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנה מהרה
 ותגדל כבודו אבינו מלכנו גיה כבוד מלכותך עלינו מהרה
 והופע והנשא עלינו לעיני כלחי וקרוב פוזורינו מבין הגוים
 ונפוצותינו פגם מירפתי ארץ : והביאנו לציון עירך פרצה
 ודירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם געשה לפניך
 את קרבנות תובותינו תמידים כסדרם ומוספם
 כהלכתם : ואת מוסף יום (למנוחה השבת הזה ואת מוסף יום)

Atha. (*) Tyś nas wybrał z pośród wszystkich narodów, ulubieś nas, miałeś w nas upodobanie, wywyższyeś nas nad wszystkie języki, uświęciłeś nas Swojami przykazaniami, zbliżyłeś nas, o Królu nasz! do Swój służby i Swojem wielkiem i świętém imieniem nas mianowałeś.

Wattiten. I dałeś nam, Wiekuisty Boże nasz! w miłości Swojej, (Soboty na spoczynek i) dni uroczyste, na uweselenie się, dni i pory święteczne na uciechę, dzień ten (Soboty i dzień ten)

(na Paskę)	(na Święta Tygodniów)	(na Święta Szalasów)	(na Święto Zakończenia)
Święta Przasników, porę naszego wy-swohędzenia	Święta Tygodniów, porę nadania Zakonu naszego,	Święta Szalasów, porę naszej radości	ósmy, Święto Zakończenia, porę radości naszej

(w Sobotę: w miłości) święte zwołanie, pamiętkę wyjścia z Egiptu.

Umipne. (*) Ale za grzechy nasze wygnani zostaliśmy z kraju naszego, wydaleny z ziemi naszej, i nie możemy wniknąć, pokazać się i kłaniać przed Tobą i wykonywać obowiązków naszych, w domu przez Ciebie wybranym, w domu wielkim i świętym, po Twojem Imieniu nazywanym, z powodu siły niszczącej, zesłanej na świątynię Twoją. Oby ci się spodobało, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych! Królu litościwy! wrócić i zlitować się nad nami i nad świątynią Swoją, w wielkiem Swém miłosierdziu, obyś ją rychło odhudował i wywyżzył jój majestat. Ojczy nasz, Królu nasz! objaw rychło majestat panowania Swego nad nami, zjawiaj i wznies się nad nami, w oczach wszystkiego, co żyje i zbierz rozproszonych naszych, z pośród ludów, i wygnańców naszych zgromadź z krańców ziemi i sprowadź nas do miasta Swojego, Syonu, w radości, i do Jeruzalemu, miejsca Swój Świątyni, w wiecznem weselu, a tam składać Ci będziemy ofiary swoje obowiązkowe, ofiary nieustające, wedle ich porządku, a dodatkowe, wedle przepisu o nich. I ofiarę dodatkową dnia tego (ofiary dodatkowe dnia tego Sobotniego i dnia)

גמסח

לשבעות

לסוכות

לשמיני עצרת ולש"ס

תג המצות | תג השבעות | תג הסוכות | השמיני תג העצרת
הזה . געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
באמור :

לשבת

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים ושני
עזרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת
בשפתו על-עלת התמיד ונסכה :

ליום א' וב' של פסח

לשבעות

ליום א' וב' של סוכות

ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום
לחדש פסח לוי :
ובחמשה עשר יום
לחדש הזה תג
שבעת ימים מצות
יאכל : ביום
הראשון מקרא-
קדש כר-מלאכת
עבודה לא תעשו :

וביום הפסחים
בהקריבכם
מנחה חדשה
לוי בשבעתיכם
מקרא-קדש
יהיה לכם כל-
מלאכת עבודה
לא תעשו :

ובחמשה עשר
יום לחדש
השביעי מקרא-
קדש יהיה לכם
כל-מלאכת
עבודה לא
תעשו וחתם
תג לוי שבעת
ימים :

סיום א' ותה"מ של פסח
ואילך אומר וק והקרבתם.

והקרבתם אשה
עלה לוי פרים בני-
במר

והקרבתם
עולה לרית ניתח
לוי פרים בני-
בקר שנים איל
אחד

והקרבתם
עלה אשה רית
ניתח לוי פרים
בני-בקר שלשה
עשר אילם
שנים

Święta Przaśników, (lub) Święta Tygodniów, (lub) Święta Szalasów, (lub) ósmego, Święta Zakończenia, złożymy i przywieziemy przed Ciebie, w miłości, wedle przykazania Twój woli, jak nam napisałeś w Zakonie Swoim, przez sługę Swojego, Mojżesza, z ust Twego majestatu, gdzie mówiono:

(Na Sobotę).

Uwajom. A dnia Sabatu, dwa jagnięta roczniki, bez wady, i dwie dziesiąte (efah) mąki przedniej, na dań pomieszana z oliwą i libacją jego. Całopalna każdego Sabatu, oprócz całopalnej nieustającej i jej libacji.

(Na dwa pierwsze dni Święta Przaśników do: *dla was*).

Uwachodiesz. A pierwszego miesiąca, czternastego dnia w miesiącu, Pesach dla Wiekuistego, — a piętnastego dnia tegoż miesiąca, uroczystość, — przez siedm dni mają być jedzone przaśniki. Dnia pierwszego zwołanie święte, żadnej czynności roboczej wykonywać nie będziecie.

(Od trzeciego dnia Paski, do końca Święta, mówi się tylko co następuje):

I przywieziecie ofiarę ogniovą na całopalną Wiekuistemu, dwóch cielców

(Na Święta Tygodniów).

Uwajom A dnia pierwszego, gdy przywieziecie dań nową Wiekuistemu, w końcu tygodniów waszych, święte zwołanie ma być dla was, żadnej czynności roboczej wykonywać nie będziecie. I przywieziecie na całopalną, woń przyjemną Wiekuistemu, dwóch młodych cielców, barana

(Na pierwsze dwa dni Święta Szalasów)

Uwachmi-szah. A piętnastego dnia, miesiąca siódmego, święte zwołanie ma być dla was, żadnej czynności roboczej wykonywać nie będziecie i obchodzić będziecie uroczystość Wiekuistego przez dni siedm. I przywieziecie na całopalną, ofiarę ogniovą, woń przyjemną Wiekuistemu, młodych cielców trzynaście, ba-

<p>שָׁנִים כְּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַת עָשָׂר תְּמִימִם יְהוּ:</p>	<p>אֶחָד שַׁבְּעָה כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה:</p>	<p>בְּקָר שָׁנִים וְאֵיל אֶחָד וְשַׁבְּעָה כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יְהוּ לָכֶם:</p>
--	--	--

וּמִנְתֶּם וּנְסַבְתֶּם כַּמְדָּבָר שֶׁלֹּשָׁה עֶשְׂרִים לְפָר וּשְׁנַיִם
עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרֵן לְכֶבֶשׂ וַיֵּין כְּנֶסֶב וְשַׁעֲרֵי לְכַפֵּר וּשְׁנַיִם
תְּמִידִים כַּהֲלַכְתֶּם:

ליום א' דתוה"מ של סכות.

וּבַיּוֹם הַשְּׁנַיִ פָּרִים בְּנֵי-בְקָר שָׁנִים עָשָׂר אֵילִם שָׁנִים
כְּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַת עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְתֶּם
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי-עָשָׂר אֵילִם שָׁנִים כְּבָשִׁים
בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַת עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְתֶּם

ליום ב' דתוה"מ של סכות.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי-עָשָׂר אֵילִם שָׁנִים כְּבָשִׁים
בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַת עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְתֶּם
וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שָׁנִים כְּבָשִׁים בְּנֵי-
שָׁנָה אַרְבַּעַת עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְתֶּם

ליום ג' דתוה"מ של סכות.

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שָׁנִים כְּבָשִׁים בְּנֵי-
שָׁנָה אַרְבַּעַת עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְתֶּם
וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שָׁנִים כְּבָשִׁים בְּנֵי-
שָׁנָה אַרְבַּעַת עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְתֶּם

וביום

młodych, jednego barana i siedm jagniąt roczniaków, bez wady. być mają dla was.	i jednego, siedm jagniąt roczniaków.	ranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady być mają.
---	--------------------------------------	---

Uminchasam. A dań ich i libacoye ich jak mówiono: trzy dziesiąte (efah mąki) do każdego cielca, dwie dziesiąte do każdego barana i jedna dziesiąta do każdego jagnięcia, tudzież wina na libacyą i kozła na odpuszczanie i dwie ofiary nieustające wedle przepisu o nich.

(Na następne pięć dni wolnych świąt Szalasów).

PIERWSZEGO DNIA.

A dnia drugiego, cielców dwanaście, baranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady. (A dań ich i t. d.)

A dnia trzeciego cielców jedenaście, baranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady. (A dań ich i t. d.)

DRUGIEGO DNIA.

A dnia trzeciego cielców jedenaście, baranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady. (A dań ich i t. d.)

A dnia czwartego cielców dziesięć, baranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady. (A dań ich i t. d.)

TRZECIEGO DNIA.

A dnia czwartego cielców dziesięć, baranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady. (A dań ich i t. d.)

A dnia piątego cielców dziewięć, baranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady. (A dań ich i t. d.)

ליום ד' רחוקים של סבות .

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בגר
שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם
וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים בגר
שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם

להושענא רבה .

וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים בגר
שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם
וביום השביעי פרים שבועה אילים שנים כבשים בגר
שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם

לשמיני עצרת ולשמחת תורה .

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבודה
לא תעשו :

והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד
איל אחד כבשים בגר-שנה שבועה תמימם : ומנחתם

לשבת

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי . כלם ישבעו ויתענגו מטובך . ובשביעי רצית-
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת . וזכר למעשה
בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו שובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות
שעשו

CZWARTEGO DNIA.

A dnia piątego cielców dziewięć, baranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady. (A dań ich i t. d.)

A dnia szóstego cielców ośm, baranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady. (A dań ich i t. d.)

NA WIELKIE ŚWIĘTO PALMOWE.

A dnia szóstego cielców ośm, baranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady. (A dań ich i t. d.)

A dnia siódmego cielców siedm, baranów dwa, jagniąt roczniaków czternaście, bez wady. (A dań ich i t. d.)

(Na święto Zakończenia i na święto Radosne).

Dnia ósmego, Zakończenie Świąt ma być dla was, żadnej czynności roboczej wykonywać nie będziecie. I przywieźcie na całopalną, ofiarę ogniową, woń przyjemną Wiekuistemu, cielca jednego, barana jednego, jagniąt roczniaków siedm, bez wady. (A dań ich i t. d.)

(Na Sobotę).

Jismechu. Niech się cieszą panowaniem Twojem przestrzegający Sabatu i nazywający go rozkoszą. Lud święcący dzień siódmy, wszystek się nasyci i lubować się będzie Twoją obfitością, bo dzień siódmy upodobałś Sobie i poświęciłś go, rozkoszą dni go nazwałeś, pamiątką dzieła stworzenia.

Elohenu. (*) Boże nasz i Boże ojców naszych, Królu liłościwy! zlituj się nad nami, o Ty dobry i dobroczynny! wysłuchaj modły nasze, — wróć się do nas, w imię nieskończonego Swego miłosierdzia, dla ojców naszych, którzy wykonywali

שָׁעֲשׂוּ רִצּוֹנָהּ בְּגַה בֵּיתָהּ כְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשָׁהּ עַל-
מְכוּנוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ וְהִשָּׁב כְּהַצִּים
לְעַבֹדְתֶם וְלוֹזִים לְשִׁירִם לְזִמְרִם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיֵיהֶם וְשָׁם
נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיהָ בְּשִׁלֹּשׁ פְּעָמֵי רִגְלֵינוּ כְּפִתּוֹב
בְּתוֹרָתָהּ (דברים י"ו י"ז) שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים | בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל-זִכּוֹרָהּ
אֶת-פָּנָי | יְהוָה אֱלֹהֶיהָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת
וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת-פָּנָי יְהוָה רִיקִים :

אִישׁ כְּמַתְנֵת יָדוֹ כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיהָ אֲשֶׁר נָתַן לָהּ :

וְהִשְׂאִינֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַפְת מוֹעֲדֶיהָ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם
לְשִׁמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ : כְּשֶׁנֶּס אֱלֹהֵינוּ
וְאֵדוּי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמַנּוּחָנוּ קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיהָ וְתָן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתָהּ שֶׁבַעֲנוּ מִמִּזְבֵּחַ וְשִׁמְחָנוּ בְּיִשׁוּעָתָהּ וְיִתֵּר לְבָבוֹ
לְעַבְדָּהּ בְּאַמֶּת וְתִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן בְּשִׁמְחָה
וּבְשִׂשׂוֹן שֶׁבֶת וּמוֹעֲדֵי קִדְּשָׁהּ . וְיִשְׁמַחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי
שְׁמָהּ . בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים :

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם . וְהִשָּׁב
אֶת-הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתָהּ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתֵהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִפְּךָ :
וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה | בְּשַׁעַה שֶׁחָזַן אוֹמֵר מִדִּים
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי | אוֹמֵרִים הַקַּל מִדִּים וְדַבְּנָן

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּר | מִדִּים אֲנַחְנוּ קָדְ שְׂאֵתָה
חַיֵּנוּ | הוּא

wołę Twoją. Odbuduj dom Swój, jak pierwiastkowo, ustal Świątynię Swoją na jej podwalinie, okaż nam jej odbudowanie, pociesz nas jej odnowieniem. Wróć Kapłanów do ich służby, Lewitów do ich pieśni i śpiewu, wróć Izraela do jego siedziby, — a tam wnijdziemy, pokażemy się i ukłonimy przed Tobą trzy razy, w Święta nasze uroczyste, jak mówiono w Twoim Zakonie: „Trzy razy do roku, ma się pokazać wszystko męzkie Twoje przed obliczem Wiekuistego Boga Twojego, w miejscu, które wybierze, w Święto Przaśników, w Święto Tygodniów i w Święto Szafasów, i nie ma się pokazać, przed obliczem Wiekuistego, z próżnymi rękami. Każdy złoży ofiarę, stosownie do błogosławieństwa Wiekuistego Boga Twojego, które ci udzielił.“

Weharyenu. Dozwól nam używać, Wiekuisty Boże nasz! błogosławieństwa uroczystości Twoich, przyżyciu i pokoju, przy radości i weselu, jak raczyłeś wyrzec, by nam pobłogosławić. (w Sobotę, (Boże nasz i Boże ojców naszych, miej upodobanie w naszym odpoczynku), poświęć nas Swojemi przykazaniami, i daj nam udział w Zakonie Swoim, nasyć nas Swą łobfitością, i pociesz nas Swém zbawieniem — i oczyść serce nasze, byśmy Ci służyli w prawdzie i dozwól nam używać Wiekuisty, Boże nasz! (w miłości i w przychylności,) w radości i weselu, (Sabatu i) świętych Swoich uroczystości. I oby się cieszył w Tobie Izrael, poświęcający imię Twoje. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz! poświęcający (Sobotę i) Izrael i uroczyste pory.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swojego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojego.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką

(Podczas gdy Kantor mówi oboczną modlitwę, lud mówi następującą:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem

חיינו כגן ישענו אהה הוא	הוא יי אלהינו ואלהי
לדור ודור . גודה לה	אבותינו אלהי כל בשד
ונספר תהלתה . על חיינו	יצרנו יוצר בראשית ברכות
המסורים בידה ועל נשמותינו	והודאות לשמה הגדול
הפקדות לה ועל נפשה	והקדוש על שהחיינו
שבכל יום עמנו ועל	וקיימנו כן תחיינו ותקיימנו
נפלאותיה וטובותיה שבכל	ותאסוף גלותינו לחצרות
עת ערב ובקר וצהרים	קדשה לשמר חקיה ולעשות
השוב כי לא יכלו רחמיה	רצנה ולעבדה ברבב שלם
והמרתם כי לא תמו חסדיה	על שאנתנו מזדים לה . ברוך
מעולם קיינו לה :	אל ההודאות :

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד לעולם ועד :

וכל תחיים יודיה סלה ויהללו את שמה באמת

האל ישועתנו ועזרתנו סלה . ברוך אהה יי השוב שמה

ולה נאה להודות :

חן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת

בתורה הפתובה על ידי משה עבדה האמורה מפי

אהרן ובניו כהנים עם קדשה כאמור :

הקל עונה

חן

יהי רצון ברכה	יי וישמרה :
יהי רצון ברכה	יאר יי א פניו אליה ויחנה :
יהי רצון ברכה	יעקב
יהי רצון ששתשים עלינו חיים	ישא יי א פניו אליה
ארוכים וברכה למשמרת שלום :	וישם לה שלום :

życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twojem ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie, wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

Weal Kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławionem i wywyższonem, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie.—Selah!—I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszchemogący, Zbawco i Pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor odmawia błogosławieństwo Kapłanów.)

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogosław nas błogosławieństwem potrójnym, napisanem w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianem przez usta Aharona i synów jego Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(Kantor.)

Oby Ci Wiekuisty błogosławił i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał Ci obliczem Swojem i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

naszym i Bogiem ojców naszych, Bogiem wszelkiego ciała, Twórcą naszym, Twórcą Wszechświata; błogosławieństwa i dziękczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obyś i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził wygnańców naszych do świętych przedsionków Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielnem, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże dziękiów godny.

(Lud.)

Oby się tak stało dla zasług Abrahama.

Oby się tak stało dla zasług Izaaka.

Oby się tak stało dla zasług Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić życia długie i błogosławieństwo na utrzymanie pokoju.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וּרְחֻמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :
 אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר מְרַמָּה וְלַמְקַלְלֵי
 גַּפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה : פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גַּפְשֵׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רְעָה מְהֵרָה
 הֲפֹר עֲצָתְךָ וּמְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתְּךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יְמִינְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ .
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי : יִהְיֶה לְרִצּוֹן
 אֱמִרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :
 יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיַבְנֶה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ :

קדוש היום לשלש רגלים

כשחל בשבת אומרים ושמרו .

(שמות לא יו) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
 הַשַּׁבָּת לְדוֹרְתָם בְּרִית עוֹלָם : בְּיַמֵּי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא
 לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֵשׁ :

וידבר

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogosławieństwo, życzliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi, ludowi Swojemu. Błogosław nam, Ojczy nasz, wszystkim wraz, światłem oblicza Swojego, albowiem przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty, dobroczynność i błogosławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi, każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

Bądź pochwalonym Wiekuisty błogosławiący lud Swój Izraela pokojem.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż język mój od złego a usta moje od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ściagała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczynź to dla imienia Swojego, uczynź dla prawicy Swojej, uczynź dla świętości Swojej, uczynź dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mojego przed Tobą. Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen!

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

POŚWIĘCENIE TRZECH ŚWIĄT UROCZYSTYCH W CIĄGU DNIA.

(Jeżeli Święto przypada w Sobotę, mowi się i ten ustęp):

Weszomru. I przestrzegać będą synowie Izraela Sabatu, by obchodzić Sabat w swych pokoleniach na wieczne przymierze. Między Mną a między synami Izraela jest to znakiem na wieki, gdyż w sześciu dniach stworzył Wiekuisty niebo i ziemię, a dnia siódmego przestał i spoczywał.

בחול מתחילין כאן

(ויקרא כג טז) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מִעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

הבדלה למוצאי יום טוב

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבָדִיל בֵּין קָדָשׁ

לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים . בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי

לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְבָדִיל בֵּין קָדָשׁ

לְחֹל :

(Jeżeli zaś w dni powszednie, zaczyna się tutaj):

Wajedaber. I oznajmił Mojżesz uroczystość Wiekuistego synom Izraela.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który stworzyłeś owoc winnicy.

PORZĄDEK ROZDZIAŁU ŚWIĄT UROCZYSTYCH OD DNI POWSZEDNICH.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył owoc winnicy.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata, który rozróżniasz między świętém a powszedniém, między światłem a ciemnością, między Izraelem a innymi narodami, między dniem siódmym a sześcioma dniami roboczemi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, który rozróżniasz między świętém a powszedniém.

סדר תפלות של ראש השנה

בערב ראש השנה מתפללין מנחה כמו בחול. וא"א תחנון —
מעריב כמו בשבת ויו"ט. תקעו בחדש וכו'. ש"ע של ראש
השנה. קדיש תתקבל. ובשבת ויכלו. מנן אבות. אר"א.
עלינו. ק"י — שחרית כמו בשבת עד גאל ישראל. ש"ע של
ראש השנה. אבינו מלכנו. ובשבת א"א אבינו מלכנו — קריאת
התורה. תקיעת שופר. ובשבת אין תוקעין. אשרי. יהללו. ח"ק —
ומתפללין תפלת מוסף של ר"ה עם חזרת הש"ץ וקדושת נעריצך.
הבתנים עולים לדוכן. קדיש תתקבל. אין כאלהינו. שיר היחוד.
עלינו. ק"י. — למנחה אשרי. ובא לציון. ח"ק. ובשבת
ואני תפלתי. קריאת התורה. ש"ע של ר"ה עם חזרת הש"ץ.
אבינו מלכנו. ובשבת א"א א"מ ולא צ"ץ. קדיש תתקבל.
עלינו. ק"י. — למוצאי ראש השנה. מתפללין כמו בחול.
וכוסיפין אתה חוננתנו.

NABOŻEŃSTWO NA NOWY ROK.

1. W Wilją Nowego Roku odbywa się Nabożeństwo Przedwieczne (str. 85, Część I), z opuszczeniem Tachnun, Nabożeństwo Wieczorne na Sobotę i Święta (str. 105, Cz. I), z wierszem na Nowy Rok (str. 109, Cz. II), na koniec następująca modlitwa Szemoneh Esreh, Kadysz, a w Sobotę Wajechulu, Elohenu (str. 111, Cz. II), Magen Aboth (str. 114, Cz. II), Alenu, Kadysz osierociałych.

2. Nabożeństwo Poranne jak w Sobotę aż do **לְנֵי יְמֵינוּ** (str. 133, Cz. II). Szemoneh Esreh na Nowy rok, modlitwa: „Ojcze nasz, Królu nasz“ wyjąwszy gdy Nowy Rok przypada w Sobotę, Czytanie z Rodałów (str. 144, Część II), Obrządek trąbienia na surmie — Szofar — podług rytuału w Machzorze podanego, wyjąwszy w Sobotę, Aszre, Jehalelu, Kadysz skrócony.

3. Nabożeństwo Dodatkowe: Modlitwa 18-u, Błogosławieństwo Kapłanów, Kadysz, En Kaelohenu, Pieśń wślawiająca z właściwego dnia, Alenu i t. d.

4. Nabożeństwo Przedwieczne: Uwa lacyjon (str. 173—175, Cz. II), Aszre, Kadysz skrócony, w Sobotę dodaje się Waani (str. 175, tamże), Czytanie z Rodałów, Szemoneh Esreh właściwa z powtórzeniem przez Kantora, modlitwa „Ojcze nasz, Królu nasz,“ Cydkoscho, Kadysz, Alenu (str. 181, Cz. II), wyjąwszy w Sobotę.

5. Nabożeństwo Wieczorne przy zakończeniu Świąt Nowego Roku, jak w dni powszednie. z dodaniem w Szemoneh Esreh, Atha chonantonu.

תפלה לראש השנה

שחרית, מנחה וערבית.

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
חוֹזֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • מֶלֶךְ חַפְצֵן בְּחַיִּים • וּכְתַבְנוּ בַּסֵּפֶר
הַחַיִּים • לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אֲבֹרָהֶם :
אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ
לְיִשְׂרָאֵל עַד עַד • מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וְיִי הוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה :

Modlitwa na Nowy rok

PORANNA, PRZEDWIECZORNA i WIECZORNA.

Ki szem. (*) Gdy imienia Wiekuistego wzywam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie, Boże życia!

Królu wspomagający, wybawiający i zastaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawieniu.

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwiezionych i dotrzymujący wiary spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty Mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

מי כְּמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים . זוֹכֵר יִצְוֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :
 וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחְיוֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֵה הַמֵּתִים : °
 אֶתְּהָ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה :
 וּבְכֵן תֵּן פַּחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימַתְךָ
 עַל כָּל-מַה-שֶּׁבְּרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ
 כָּל-הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כִּכֶם אַנְגְּדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
 שְׁלָם כְּמוֹ שִׁדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ בְּיָדְךָ
 וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-כָּל-מַה שֶּׁבְּרָאתָ :

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירְאוֹךָ וְתַקְוָה מִזִּבְחֵךָ
 לְדוֹרֶשֶׁיךָ וּפְתַחוֹן פֶּה לְמִיַּחְדִּים לְךָ שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן
 לְעִירְךָ וְצִמְחֻת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֹדְךָ וְעִרְכֵת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ
 בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ :

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ וְחַסִּידִים
 בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתְךָ תִּקְרָא פִּיהָ . וְכָל-הַרְשָׁעָה כְּלָה בְּעֵשֶׂן
 תִּבְקָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת זְדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלֹךְ אֶתְּהָ יי לְבִדְךָ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה כְּפָתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁה יְמִלְךָ
 יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תְּהַלְלוּהָ :

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ וְאִין אֵלֵהּ מִבְּלַעֲדֶיךָ כְּפָתוּב
 וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפַּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלִיךְ הַקְּדוֹשׁ :

אתה

° קדושה לשליח צבור

לשתיית כס בשתיית . ולמטה כס בחל .

Któż jak Ty Ojcem miłosierdzia, wspominającym twory **Swoje** na życie w miłosierdziu Swojem?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych. *)

Atha Kadosz. Tyś Świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah!

Uwechen. (*) A tak, o Wiekuisty, Boże nasz! ześlij bojaźń Ciebie na wszystkie Swe twory (*), a strach przed Tobą na wszystko co stworzył, aby Cię się obawiały wszystkie twory i kłaniały się przed Tobą wszystkie stworzenia i stały się wszystkie jedną wiązką, dla wykonywania woli Twojej, sercem niepodzielném, jak nam wiadomo, Wiekuisty Boże nasz! że władza jest przy Tobie, moc w Twojej ręce, a siła w Twojej prawicy, a imię Twoje straszném dla wszystkiego, co stworzyłeś.

Uwechen. A tak, o Wiekuisty, Boże nasz! daj cześć ludowi Swojemu, sławę bojącym się Ciebie, nadzieję błagającym Cię i swobodę mowy ufającym Tobie, radość Swój ziemi, wesele Swemu grodowi, wzrost siły Dawidowi, studze Swojemu i trwałą świetność synowi Jiszaja, Swemu pomazańcowi, rychło za dni naszych.

Uwechen. A wtedy sprawiedliwi ujrzą i cieszyć się będą, poczciwi radować się, a pobożni śpiewem weselić się będą; — a nieprawość zamknie paszczę swoją, a złość cała, jak dym uleci, kiedy usuniesz panowanie złości z ponad ziemi.

Wesymloch. A Ty sam, o Wiekuisty, Boże nasz! panować będziesz nad wszystkimi Swojemi tworam, na górze Syonie, siedlisku Swego majestatu i w Jeruzalemic, świętym Swym grodzie, jak mówiono w świętych Twych pismach: „Wiekuisty panować będzie wiecznie, Bóg Twój, Syonie! przez wszystkie pokolenia.“ Hallelujah!

Kadosz. Świętym jesteś, a straszném imię Twoje i nie masz Boga, prócz Ciebie, jak mówiono: „I wywyższy się Bóg Zastępów sądem, a Bóg Święty uswięci się sprawiedliwością. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu Święty.

*) **Keduszah dla Kantora.**

W Nabożeństwie poranném jak w Sobotę, a w przedwieczorném jak w dni powszednie.

אתה בהרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
 מלפנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת :

למצאי שבת

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות
 חקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורות
 אמת חקים ומצות טובים ותגדילנו זמני ששון ומעדי
 קדש ותני נדבה. ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד
 ותגינת הרגל. ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור
 לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת
 יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת
 את עמך ישראל בקדשתך :

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום שבת השבת הזה
 ואת יום הזכרון הזה. יום זכרון תרועה באהבה מקרא קדש
 זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה
 וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרנו ופקדוננו וזכרון
 אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים
 עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה
 בטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון
 הזה : זכרנו יי אלהינו בו למטה ופקדנו בו לברכה
 והושיענו

Atha. (*) Tyś nas wybrał z pośród wszystkich narodów, ulubieś nas, miałeś w nas upodobanie, wywyższyeś nas nad wszystkie języki, uświęciłeś nas Swojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas, o Królu nasz! do Swój służby i Swojém wielkiém i świętém imieniem nas mianowałeś.

Gdy Nowy rok przypada w Sobotę na wieczór, mówi się:

Watodienu. (*) I oznajmiłeś nam, Wiekuisty Boże nasz! sprawiedliwe prawa Swoje i nauczyłeś nas wykonywania ustaw woli Twojej i dałeś nam, Wiekuisty, Boże nasz! prawa słuszności i nauki prawdy, ustawy i przykazania zbawienne i udzieliłeś nam pory radosne, święte uroczystości, w połączeniu z ofiarami dobrowolnemi — i obdarzyłeś nas świętością Sabatu, wspaniałością dni uroczystych i obchodu odwiedzania świątyni. I odróżniłeś, Wiekuisty Boże nasz! między światem a powszedniém, między światłem a ciemnością, między Izraelem a innymi narodami, między dniem siódmym a sześcioma dniami pracy; — odróżniłeś między świętością Soboty a świętością dni uroczystych, i poświęciłeś dzień siódmy nad sześć dni pracy, odróżniłeś i poświęciłeś lud Swój, Izraela, świętością Swoją.

Watiten. I dałeś nam, Wiekuisty Boże nasz! w miłości Swojej, dzień ten, (Soboty i dzień ten), Wspomnienia, — dzień (pamiętka) trąbienia (w miłości), święte zwołanie, pamiętka wyjscia z Egiptu.

Elohenu. (*) Boże nasz i Boże Ojców naszych, niech wnijdzie przed Ciebie, dojdzie Cię i dosięgnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém i wysłuchaném i zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, sługi Twojego i wspomnienie o Jerozolimie, świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twojego, domu Izraela, na ucalenie, na dobro, na łaskę i upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w dniu tym Wspomnienia. Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro, obdarz nas w nim błogostawieństwem,

וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים . וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם וְחַנּוּן .
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו . כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ . כִּי אֵל מֶלֶךְ
תַּצּוֹן וְרַחֵם אֶתָּה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹּל
בְּכַבֻּדְךָ וְהַגְּשֵׁא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּתִדְר גְּאוֹן
עֲזָךְ עַל כָּל־יֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץ . וַיַּדַּע כָּל־פְּעוּד כִּי אַתָּה
פָּעַלְתָּ וַיִּבֶן כָּל־יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרְתָּ וַיֵּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְכֻבָּר בְּכָל מְשָׁלָה :
לשם (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנּוּחֲתָנוּ) . קִדְּשָׁנוּ
בְּכִצּוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׁמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ . לשם (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שֶׁבַת
קִדְּשָׁה וַיִּנְחֲוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) . וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד .
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקִּדְּשׁ (הַשְּׁבֵת וְיִשְׂרָאֵל
יּוֹם הַזְּכָרוֹן :

רִצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם . וְהַשֵּׁב
אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתָּו לְצִיּוֹן :

מִדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה	בשעה שדחון אומר מדים
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי	אמרים הקהל מדים ודבנן
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד . צוּר	מִדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
חַיֵּינוּ	הוּא

dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, osłoń i ulaskaw nas, ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś wszechmogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Eloheuu. Boże nasz i Bożo Ojców naszych! panuj nad całym światem (*), w Swójjej wspaniałości, wznies się nad całą ziemią, w majestacie Swoim i zajaśnij w blasku Swój wzniosłej potęgi, nad wszystkimi mieszkańcami Swego świata, aby wiedziało każde stworzenie, żeś Ty je stworzył, aby poznały wszelkie twory, żeś Ty je ukształtował i aby mówiło wszystko, co ma dech żywota w sobie: „Wiekuiesty Bóg Izraela jest Królem, a Jego panowanie włada wszystkiem. (w Sobotę: Boże nasz i Boże ojców naszych! miej upodobanie w spoczynku naszym), uświęć nas Swemi przykazaniami, daj nam udział w Zakonie Swoim nasyc nas Swą obfitością i uciesz nas Swem zbawieniem. (w Sobotę: I dozwól nam używać, Wiekuiesty, Boże nasz! w miłości i w łaskawości, świętego Twojego Sabatu, by w nim spoczywał Izrael, poświęcający inię Twoję). Oczyść serce nasze, byśmy Ci służyli prawdą, bo Ty, Boże! jesteś prawdą, a słowo Twoje jest prawdą i wiecznie trwałem. Bądź pochwalony, Wiekuiesty, Królu na całej ziemi, poświęcający (Sobotę i) Izraela i dzień Wspomnienia!

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuiesty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swójego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i aby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojego.

Ohy oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuiesty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuiestym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką

(Podczas gdy Kantor mówi oboczną modlitwę, lud mówi następującą:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuiestym Bogiem

<p>חיינו מִגֵּן יִשְׁעֵינוּ אַתָּה הוּא לְחֹר וְחֹר . נִוְדָה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ . עַל חַיֵּינוּ הַמְסֻרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקֻדוֹת לָּךְ וְעַל נַפְשׁוֹ שֶׁבְכָל-יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל- עַת עֶרֶב וּבֶקֶר וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיַּינוּ לָּךְ :</p>	<p>הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בְּשׂוֹר יִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וְתַקִּימָנוּ וְתִאֶסְפֶּךָ גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת קְדוֹשֶׁךָ לְשִׁמְרֵךָ חֲקִיךָ וְלַעֲשֵׂת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּרִבְבֵי שָׁלוֹם עַל שְׁאַנְחָנוּ מוֹדִים לָּךְ . בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ הוֹדָאוֹת :</p>
---	---

וְעַל-כָּלֶם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל-) בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיוּ אֶת-שִׁמְךָ בְּאֵמֶת הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָּךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת :

יח אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בַּבְּרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת
בַּתּוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל-יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי
אַהֲרֹן וּבְנָיו כַּהֲנִים עִם קְדוֹשְׁךָ כְּאֲמֹר :

הקהל עונה

יח

<p>יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת אֲבֹתֵינוּ יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת יִצְחָק יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ חַיִּים אַרוּכִים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:</p>	<p>יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יי א פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחַךְ : יִשְׂא יי א פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׁם לָּךְ שְׁלוֹם :</p>
---	---

życia naszego; Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwale Twoją, za życie nasze, które w Twojem ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za ~~wspaniałe dobroczynności~~ Twoje w każdym czasie, wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

Weal Kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławionem i wywyższonem, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

Zapisz na życie szczęśliwe synów! przymierza Swojego.

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie. — Selah! — I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszecmogący, Zbawco i Pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor odmawia błogosławieństwo Kapłanów.)

Elohehu. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogosław nas błogosławieństwem potrójnym, napisanem w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianem przez usta Aharona i synów jego Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(Kantor.)

(Lud.)

Oby Ci Wiekuisty błogosławił i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał Ci obliczem Swojem i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

Oby się tak stało dla zasług Abrahama.

Oby się tak stało dla zasług Izaaka.

Oby się tak stało dla zasług Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić życie długie i błogosławieństwo na utrzymanie pokoju.

לשחרית, ובשבת אף במערה

למנחה ולמעריב

שִׁים שְׁלוֹם מִזְבֵּחַ וּבִרְכַּת חַן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 בְּרַכְנוּ אָבִינוּ בְּלִנּוּ כְּאֶחָד בְּאֹר פְּנִיךָ כִּי
 בְּאֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תִּזְרֹת
 חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים
 וְחַיִּים וְשְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל
 בְּסֻפֵּר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה מִזְבֵּחַ נִזְכָּר וְנִכְתָּב
 לְפָנֶיךָ אָנְתָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מִזְבֵּיִם וּלְשְׁלוֹם .
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נִצְוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה : פִּתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
 הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחֲשַׁבְתָּם . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְנָה . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ . עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְרֹתְךָ .
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיָךְ הוֹשִׁיעָה יִמְנָה וְעַנְגִּי : יְהִי לְרִצּוֹן
 אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן כִּבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֱמְרוּ אָמֵן :
 יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ :

(Zrana, a w Sobotę i w modlitwie przedwieczorniej).

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogosławieństwo, życzliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi ludowi Swojemu. Błogosław nam, Ojczyźnie nasz, wszystkim wraz, światłem oblicza Swojego, albowiem przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty, dobroczynność i błogosławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój. Oby Ci się spodobало błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi, każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

(W modlitwie przedwieczorniej i wieczorniej.)

Szalom raw. (*) Obfitość pokoju zesłój na Izraela lud Swój na wieki, albowiem Ty jesteś Królem i Panem wszelkiego pokoju. Oby Ci się spodobало błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa, pokoju i dostatniego utrzymania się, my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty, Twórco pokoju.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż język mój od złego a usta moje od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ściagała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczynź to dla imienia Swojego, uczynź dla prawicy Swojej, uczynź dla świętości Swojej, uczynź dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mego przed Tobą. Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen!

Oby Ci się spodobало Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

בשחרית ובמנחה אחר שמונה עשרה אומרי' אבינו מלכנו .

- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲמָאֵנוּ לְפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטוֹל מֵעָלֵינוּ כָּל-גְּזוּרוֹת קָשׁוֹת :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטוֹל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַפֵּר עֵצַת אוֹיְבֵינוּ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כִּלָּה כָּל-צָר וּמַשְׁטֵיִן מֵעָלֵינוּ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סְתוּם פִּיזוֹת מִשְׁטֵיִנֵינוּ וּמִקְטֹרְגֵינוּ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כִּלָּה דְבַר וְחֵרֵב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית (וּמַגְפָּה) מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מְנַע מַגְפָּה מִנְחַלְתְּךָ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מָלַח וּמְחַל לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ : (כ"ט מחל וסלח)
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מַחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנְּגַד עֵינֶיךָ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחַוְלֵי עַמֶּךָ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קָרַע רוּע גְּזֵר דִּינֵנוּ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻלָּה וַיִּשְׁוַעַה :
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה :

אבינו

Po Szemoneh Esreh Porannéj i Przedwieczornéj, mówi się następująca modlitwa:

Ojcze nasz, Królu nasz, zgrzeszyliśmy przed Tobą.

Ojcze nasz, Królu nasz, nie mamy innego Króla prócz Ciebie.

Ojcze nasz, Królu nasz, ułaskawiaj nas dla imienia Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, użyż nam pomysłnego nowego roku.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniwecz wszystkie nasze ciężkie przeznaczenia.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniwecz zamiary nienawidzących nas.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniwecz zamysły nieprzyjaciół naszych.

Ojcze nasz, Królu nasz, wstrzymuj od nas wrogów i przeciwników.

Ojcze nasz, Królu nasz, zatknij usta przeciwnikom i oskarżycielom naszym.

Ojcze nasz, Królu nasz, oddal mór, wojnę, głód, niewolę, zniszczenie, winę i zarazę od sprzymierzeńców Swoich.

Ojcze nasz, Królu nasz, wstrzymuj wszelką plagę od dziedzictwa Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, przebacz i odpuść wszystkie nasze przewinienia.

Ojcze nasz, Królu nasz, zgładź i zniszcz grzechy i winy nasze z przed oczu Swoich.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniszcz w wielkiem miłosierdziu Swojem wszystkie dowody naszej winy.

Ojcze nasz, Królu nasz, zwróć nas ku Sobie w szczeréj pokucie.

Ojcze nasz, Królu nasz, ześlij zupełne wyzdrowienie chorým ludu Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniszcz nieprzyjazne nam wyroki.

Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij nas na dobre przed Sobą.

Ojcze nasz, Królu nasz, zapisz nas do księgi życia szczęśliwego.

Ojcze nasz, Królu nasz, zapisz nas do księgi oswobodzenia i ocalenia.

Ojcze nasz, Królu nasz, zapisz nas do księgi utrzymania i wyżywienia się.

- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצִּמְח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא יְדִינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא אֲסַמְיִנוּ שִׁבְע :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלֹתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַח שַׁעְרֵי שָׁמַיִם דְּתַפְלֹתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֱלֹהֵי־שִׁיבְנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רַצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמַפְיִנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַד יְחֻדְךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבְמַיִם עַל־קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נְקוּם לְעֵינֵינוּ נְקַמְתָּ דָם עַבְדֶּיךָ הַשְׁפוּד :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :

Ojcze nasz, Królu nasz, zapisz nas do księgi zasług.

Ojcze nasz, Królu nasz, zapisz nas do księgi przebaczenia i odpuszczenia.

Ojcze nasz, Królu nasz, dozwól by rychło nam wzrosło zbawienie.

Ojcze nasz, Królu nasz, podnieś blask Izraela ludu Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, podnieś blask pomazańca Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, napełnij ręce nasze błogosławieństwem Swojemi.

Ojcze nasz, Królu nasz, napełnij składy nasze obfitością.

Ojcze nasz, Królu nasz, wysłuchaj wołania naszego, osłoń nas i zlituj się nad nami.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyjm modły nasze w miłosierdziu i w łasce.

Ojcze nasz, Królu nasz, otwórz bramy niebios dla modłów naszych.

Ojcze nasz, Królu nasz, nie racz oddalić nas bezskutecznie z przed oblicza Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, pomnij żeśmy tylko prochem.

Ojcze nasz, Królu nasz, oby godzina ta była godziną miłosierdzia i porą łaski przed Tobą.

Ojcze nasz, Królu nasz, zlituj się nad nami, nad niemowlętami i dziećmi naszymi.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla zamordowanych za święte imię Twoje.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla zarzniętych za wyznanie Jedności Twojej.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla umarłych w ogniu i w wodzie dla poświęcenia imienia Twojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, zemścij się (*) za przelaną krew sług Twoich.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla Ciebie, jeżeli nie dla nas.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla Ciebie i ocal nas.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla wielkości miłosierdzia Swojego.

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוּל הַגְּבוּר וְהַצּוּרָא
שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעִנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

בלילה הראשון של ראש השנה נוהגין לדרוש שלום רעוו ואומרים :

ליחיד לְשָׁנָה מוֹזְבָה תִּפְתָּב :

ולרבים לְשָׁנָה מוֹזְבָה תִּפְתָּבוּ :

ולנקבה לְשָׁנָה מוֹזְבָה תִּפְתָּבִי :

ולרבות לְשָׁנָה מוֹזְבָה תִּפְתָּבְנָה :

קדוש ליל ראש השנה

אם תל ב' של ר"ה ביום ו' אומרים יום הששי .

מגביה הנוס ואומר

בלחש וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר :

בקול רם יום הששי : וַיְכַלֵּךְ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם :

וְכָל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים

אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלֹאכְתּוֹ

אֲשֶׁר-פָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

בתל מתחילין כאן .

פְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן :

פְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרוּךְ-בָּנוּ

מִכָּל-עַם וְרוֹמָמָנוּ מִכָּל-לְשׁוֹן וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו . וְהִתֵּן לָנוּ

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyni to dla wielkiego, potężnego i strasznego imienia Swojego, którem nas mianują.

Ojcze nasz, Królu nasz, utaskawiaj nas i wysłuchaj nas, bo nie mamy za sobą zasług, wyświadczy nam dobrodziejstwa i łaskę i ocal nas.

(Wychodząc z Synagogi pierwszego wieczoru Nowego Roku, pozdrawia się wzajemnie, mówiąc:)

Obyś był (a) zapisanym (nā) na pomyślny rok.

Obyście byli (ty) zapisani (e) na pomyślny rok.

POŚWIĘCENIE NOWEGO ROKU WIECZOREM.

(Jeżeli drugi dzień Nowego Roku zaczyna się w Piątek na wieczór, to poświęcenie zaczyna się od następującego ustępu, z poświęcenia Soboty):

(Nad wzniesionym kielichem wina).

(Zniżonym głosem):

I stał się wieczór i stało się rano.

(głośno)

Jom haszyszy. Dzień szósty.

I dokonane były niebiosa i ziemia i wszystek ich zastęp. I dokonał był Bóg dnia siódmego dzieła Swego, które zrobił i odpoczął dnia siódmego po całym Swém dziele, które zrobił. I błogosławił Bóg dniowi siódmemu i poświęcił go, albowiem w nim spoczął po całym Swém dziele, które stworzył Bóg robiąc.

(W dni zaś powszednie zaczyna się tutaj):

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który stworzyłeś owoc winnicy.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który nas wyratował z pośród wszystkich narodów, wyniosłeś nas nad wszystkie języki i poświęciłeś nas Swojami przykazaniami i dałeś nam, Wiekuisty, Boże nasz! w miłości

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יָסֵם הַשַּׁבָּת הַזֹּה וְאֵת יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם זִכְרוֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם .
 כִּי בָנוּ בְּחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים . וְדִבַּרְתָּ אִמַּת וְקִיָּם לְעַד . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְכָּרוֹן :

למצאי שבת מוסיפין בורא מאורי האש והברלה .

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים . בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה . בֵּין קִדְשַׁת שַׁבָּת לְקִדְשַׁת יוֹם מוֹב הַבְּרִלָּת . וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁתָּ . הַבְּרִלָּת וְקִדְשָׁתָּ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ :

ברכת שהחיינו אומרים בשני לילות של ר"ה .

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה :

אחר ברכת המצויא אוכלין פרי חדש בדבש ואומרין יהי רצון .

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ :
 יהי רצון מלפניך יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה מְזוּבָה וּמְתוּקָה :

Swojej, dzień ten (Soboty i dzień ten) Wspomnienia, dzień (pamiętka) trąbienia (w miłości) święte zwołanie, jako pamiętkę wyjścia z Egiptu, bo nas wybrałeś i nas poświęciłeś, z pomiędzy wszystkich narodów, a słowo Twoje jest prawdą i wiecznie trwa-
 łem. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu na całej ziemi, poświęcający (Sobotę i) Izraela i dzień Wspomnienia!

(W Sobotę na wieczór dodają się dwa następujące błogosławieństwa):

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który stworzyłeś światło ognia.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który odróżniłeś między świętym a powszedniem, między światłem a ciemnością, między Izraelem a innymi narodami, między dniem siódmym a sześcioma dniami pracy; — odróżniłeś między świętością Soboty a świętością dni uroczystych, a dzień siódmy poświęciłeś nad sześć dni pracy; odróżniłeś i poświęciłeś lud Swój, Izraela, świętością Swoją. Bądź pochwalony, Wiekuisty! który odróżniasz między świętym a świętym.

Na oba wieczory Nowego Roku.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który nas utrzymałeś przy życiu i zdrowiu, byśmy się doczekali tej uroczystej pory.

(Po rozkrojeniu chleba, bierze się jabłko i namazuje miodem, lub inny jaki słodki owoc, jak winogrona, brzoskwinie i t. d. i mówi się następujące błogosławieństwa):

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który wydobywasz chleb z ziemi.

Jehi. Oby Ci się spodobało, Wiekuisty Boże nasz i Boże ojców naszych! dać nam Nowy Rok szczęśliwy i słodki. (*)

תפלת מוסף לראש השנה

פִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הִבּו גִּדְל לְאֱלֹהֶיךָ :

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל זוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹיָר לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • מִלֶּךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים • וְכִתְבֵנו בְּסֵפֶר
הַחַיִּים • לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם :
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ
לִישִׁינֵי עֵפֶר • מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מִלֶּךְ
מִמִּית וּמְחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים • זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :
וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיוֹת מְתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמְתִים : °

אתה

° קדושה לשליח צבור

חון נְעַרְיָצֶךָ וְנִקְדִּישֶׁךָ בְּסוּד (שכל) שִׁיחַ שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ

המקדושים

Modlitwa dodatkowa, na Nowy rok. (*)

Ki szem. (*) Gdy imienia Wiekuistego wzywam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie, Boże życia!

Królu wspomagający, wybawiający i zastaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawieniu.

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkim miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwięzionych i dotrzymujący wiary spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty Mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

Któż jak Ty Ojcem miłosierdzia, wspominającym twory Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych. *)

***) KEDUSZAH DLA KANTORA.**

(Kantor).

Ubośtwiać i poświęcać Cię będziemy, jak w zborze uwielbienia świętych Serafów, poświęcających imię Twoje w święto-

תפלת מוסף לראש השנה

מג

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :
ובבן

המקדישים שמוך בקדש כפתוב על יד נביאך וקרא זה
אך זה ואמר :

קהל וחזן

קדוש | קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו :

חזן

כבוד מלא עולם משרתי שואלים זה לזה איה
מקום כבודו . לעמַתם ברוך יאמרו :

קהל וחזן

ברוך כבוד יי ממקומו :

חזן

ממקומו הוא יפן ברחמים ויחזן עם המיחדים שמו
ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים :

קהל וחזן

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

חזן

אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא משיענו .
והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל־חי להיזת לכם
לאלהים :

קהל וחזן

אני יי אלהיכם :

אדיר

Atha Kadosz. Tyś Świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah! —

ści, jak napisano przez proroków Twoich: I zawołał jeden do drugiego, mówiąc:

(Kantor i Lud.)

Święty, Święty, Święty, Bóg Zastępów, pełną jest ziemia cała Jego majestatu.

Kadosz, Kadosz, Kadosz, Adonaj Cebaoth, melo kol ha-arec Kewodo.

(Kantor.)

Majestatu Jego pełen świat, słudzy Jego odzywają się jeden do drugiego: gdzież miejsce majestatu Jego? a naprzeciwko stojący odpowiadają: „Pochwalony.“

(Kantor i Lud.)

Chwała majestatowi Wiekuistego na Jego tronie!

Baruch Kewod Adonaj mimkomo.

(Kantor.)

Z siedziby Swojej skłoni się On ku nam w miłosierdziu i ułaskawi lud, który w miłości uznaje Jedność imienia Jego wieczór i rano, każdego dnia bezustannie dwa razy mówiąc: „Szema.“

(Kantor i Lud.)

Słuchaj Izraelu, Wickuisty Bóg nasz, Wiekuisty jest Jedyny!
Szema Jisrael Adonaj Elohenu Adonaj Echod.

(Kantor.)

Jedynym On Bóg nasz, On Ojcem naszym, On Królem naszym, On Wybawicielem naszym, i On objawi nam po raz drugi w obec wszelkiego żyjącego: „Będę wam Bogiem!“

(Kantor i Lud.)

Jam Wiekuisty Bóg wasz!

Ani Adonaj Elohechem.

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדָה יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימְתָהּ
עַל כָּל-מַה שֶּׁבְרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ
כָּל-הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כְכֶם אֲנָהּ אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שְׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ בְּיָדְךָ
וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ גוֹרָא עַל-כָּל-מַה שֶּׁבְרָאתָ :

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהַלְלָה לִירְאֵיךָ וְתִקְוֶה טוֹבָה
לְדוֹרְשֵׁיךָ וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַמַּיְחֲלִים לְךָ שִׁמְתָה לְאַרְצְךָ וּשְׁשׂוֹן
לְעִירְךָ וְצִמְיַחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבֹדְךָ וְעֵרִיבַת נֹר לְבֹן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחְךָ
בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ :

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ וְהַסִּידִים
בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְבֹּץ פִּיהָ . וְכָל-הָרִשְׁעָה כְּלָה כְּעֵשֶׂן
תִּתְּבַלָּה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבָרְךָ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ בְּתֵר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ כְּפָתוּב בְּדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ יְמִלְךָ
יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלֵנָיָה : קדוש

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ : וְהָיָה
יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֲתוֹד וְשִׁמּוֹ אֲתוֹד :

חן וּבְדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לְאֹמֵר .

קַהַל וְחוּן יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלֵנָיָה :

חן לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וּלְנִצְחַת נִצְחִים קִדְשָׁתְךָ
נִקְדִישׁ וְשִׁבְחָתְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמָּשׁ לְעוֹלָם וָעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ
גְּדוֹל וְקוֹדֵשׁ אַתָּה :

Uwechen. (*) A tak, o Wiekuisty, Boże nasz! zedź bojazń Ciebie na wszystkie Śwe twory (*), a strach przed Tobą na wszystko coś stworzył, aby Cię się obawiały wszystkie twory i kłaniały się przed Tobą wszystkie stworzenia i stały się wszystkie jedną wiązką, dla wykonywania woli Twojej, sercem niepodzielném, jak nam wiadomo, Wiekuisty Boże nasz! że władza jest przy Tobie, moc w Twojej ręce, a siła w Twojej prawicy, a inię Twoje straszném dla wszystkiego, co stworzyłeś.

Uwechen. A tak, o Wiekuisty, Boże nasz! daj cześć ludowi Swojemu, sławę bojącym się Ciebie, nadzieję błagającym Cię i swobodę mowy ufającym Tobie, radość Swój ziemi, wesele Swemu grodowi, wzrost siły Dawidowi, słudze Swojemu i trwałą świetność synowi Jiszaja. Swemu pomazańcowi. rychło za dni naszych.

Uwechen. A wtedy sprawiedliwi ujrzą i cieszyć się będą, poczciwi radować się, a pobożni śpiewem weselić się będą;— a nieprawość zamknie paszczę swoją, a złość cała, jak dym uleci, kiedy usuniesz panowanie złości z ponad ziemi.

Wesymloch. A Ty sam, o Wiekuisty, Boże nasz! panować będziesz nad wszystkimi Swojami tworami, na górze Syonie, siedlisku Swego majestatu i w Jeruzalemie, świętym Swym grodzie, jak mówiono w świętych Tych pismach: „Wiekuisty panować będzie wiecznie. Bóg Twój. Syonie! przez wszystkie pokolenia.“ Hallelujah!

O potężny. Wiekuisty. Panie nasz, którego uwielbiamy! jakże wzniosłe jest imię Twoje po całej ziemi! I stanie się Wiekuisty Królem na całej ziemi. dnia owego będzie Wiekuisty jeden, a imię Jego Jedyny.

(Kantor.)

A w świętych pismach Twoich napisano:

(Kantor i Lud.)

Wiekuisty panować będzie wiecznie, Bóg twój. o Syonie, od pokolenia do pokolenia. — Hallelujah! —

(Kantor.)

Od pokolenia do pokolenia opowiadać będziemy o wielkości Twojej i przez wszystkie wieki uznawać będziemy świętość Twoją, a wstawienie Ciebie, Boże nasz, nie zedzie z ust naszych nigdy a nigdy, albowiem Ty jesteś Królem wielkim i świętym.

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מפלעדיך כפרתנו
 יונבה יי צבאות בפשפוש והאל הקדוש נקדש בצדקה :
 ברוך אתה יי המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים . אהבת אותנו . ורצית בנו .
 ורוממתנו מכל הלשונות . וקדשתנו במצותיך . וקרבתנו
 מלבנו לעבודתך . ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת :
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום ^{לשם} השבת הזה
 ואת יום הזכרון הזה . יום זכרון תרועה באהבה מקרא קדש
 זכר ליציאת מצרים :

ומפני השמיני גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית
 בחירתך בבית הגדול ותקדוש שנקרא שמך עליו
 מפני היר השלוחה במקדשך : יהי רצון מלפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרם
 עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה
 ותגדל כבודו אבינו מלבנו גיה כבוד מלכותך עלינו מהרה
 והופע והנשא עלינו לעיני כל יי וקרב פוורינו מבין הגוים
 ונפוצותינו פנים מירפתי ארץ : והביאנו לציון עירך ברנה
 וקירושלים בית מקדשך בשמחה עולם ושם געשה לפניך
 את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספיים
 כהלכתם : ואת מוספי יום ^{לשם} השבת הזה ויום הזכרון
 הזה . געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו
 שכתבת

Kadenz. Święty, jesteś, a strasznym imię Twoje i nie masz Boga, prócz Ciebie, jak mówiono: „I wywyższy się Bóg Zastępów sądem, a Bóg Święty uswięci się sprawiedliwością. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu Święty.

Atha. (*) Tyś nas wybrał z pośród wszystkich narodów, ulubieś nas, miałeś w nas upodobanie, wywyższyeś nas nad wszystkie języki, uswięciłeś nas Swojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas, o Królu nasz! do Swój służby i Swojém wielkiém i świętém imieniem nas mianowałeś.

Wattiten. I dałeś nam, Wiekuisty Boże nasz! w miłości Swojej, dzień ten, (Soboty i dzień ten), Wspomnienia, — dzień (pamiętka) trąbienia (w miłości), święte zwołanie, pamiętka wyjścia z Egiptu.

Umipne. Ale, dla grzechów naszych, wygnani zostaliśmy z naszego kraju i wydaleny z naszej ziemi, i nie możemy spełnić obowiązków naszych, w domu wybranym przez Ciebie, w domu wielkim i świętym, Twojém imieniem nazywanym, z powodu siły niszczącej, zesłanej na świątynię Twoją. Oby ci się spodobało, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych! Królu litościwy! wrócić i zlitować się nad nami i nad świątynią Swoją, w wielkiém Swém miłosierdziu, obys ją rychło odbudował i wywyższył jój majestat. Ojczy nasz, Królu nasz! objaw rychło majestat panowania Swego nad nami, zjawiaj i wznies się nad nami, w oczach wszystkiego, co żyje i zbierz rozproszonych naszych, z pośród ludów, i wygnańców naszych zgromadź z krańców ziemi i sprowadź nas do miasta Swojego, Syonu, w radości, i do Jeruzalemu, miejsca Swój Świątyni, w wieczném weselu, a tam składać Ci będziemy ofiary swoje obowiązkowe, ofiary nieustające, wedle ich porządku, a dodatkowe, wedle przepisu o nich. I ofiary dodatkowe dnia tego (Sobotniego i dnia tego) Wspomnienia, złożymy i przywiedziemy przed Ciebie, w miłości, wedle przykazania Twój woli, jak

שְׁכַתְּבֵת עֲלֵינוּ בְּתוֹחֶתְךָ עַל יְדֵי מַשָּׂה עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדָךָ
בְּאָמֹר :

וּבַיּוֹם הַשֵּׁבֶת שְׁנֵי-כִבְשִׁים בְּגֵי-שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי
עֲשָׂרָנִים סֵלֶת מְנַחֵה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֵלֶת שֵׁבֶת
בְּשִׁפְתוֹ עַל-עֵלֶת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶתֶר לַחֹדֶשׁ מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל-מִקְרָאֵת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם הַרְוּעָה יִהְיֶה לָכֶם :
וְעֲשִׂיתֶם עִלָּה לְרִיחַ גִּיחַח לִי פֶר בֶּן-בֶּקָר אֶתֶר אֵיל אֶתֶר
בְּכִשִׁים בְּגֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם בְּמִדְבָר . שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרָנִים לְפָר .
וְשְׁנֵי עֲשָׂרָנִים לְאֵיל . וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ וַיֵּין פְּנִסְכּוֹ . וְשְׁנֵי
שְׁעִירִים לְכֶפֶר . וְשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהִלְכָתָם :
מְלִבֵּד עֵלֶת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָה . וְעֵלֶת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָה .
וְנִסְכֵיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרִיחַ גִּיחַח אִשָּׁה גִּי :

לשבת

יִשְׁמְחוּ בַמַּלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שֵׁבֶת וְקוֹרְאֵי עֲנַג עִם מְקַדְשֵׁי
שְׁבִיעִי . כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטוֹבָךָ . וּבְשִׁבְעֵי רְצִיטָה
בוֹ וְקֹדְשֵׁתוֹ תְּמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קְרִיאַת . זִכָּר לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית :

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָ לְאֶדְוָן הַבַּל לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה
שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ כְּהֶם וְגִרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנִם . וְאִנְחָנוּ כְּרָעִים
וּמִשְׁתַּתְּעִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ

ברוך

nam napisał w Zakonie Swoim, przez sługę Swojego, Mojżesza, z ust Twego majestatu, gdzie mówiono:

(Na Sobotę).

Uwajom. A dnia Sabatu, dwa jagnięta roczniaki, bez wady, i dwie dziesiąte (efah) mąki przedniej, na dań pomieszana z oliwą i libacją jego. Całopalna każdego Sabatu, oprócz całopalnej nieustającej i jej libacji.

Uwachodesz. A miesiąca siódnego, pierwszego dnia w miesiącu, święte zwołanie ma być dla was, żadnej czynności roboczej wykonywać nie macie, ma on być dla was dniem trąbienia. I ofiarować będziecie na całopalną, na woń przyjemną przed Wiekuistym, młodego cielca jednego, barana jednego, jagniąt roczniaków siedm, bez wady.

Uminchasam. A dań ich i libacje ich. jak mówiono: trzy dziesiąte (efah mąki) do każdego cielca, dwie dziesiąte do każdego barana, a jedna dziesiąta do każdego jagnięcia, tudzież wina na libacją, i dwa kozły na oczyszczenie i dwie ofiary nieustające, wedle przepisu o nich.

Milewad. Oprócz całopalnej początku miesiąca i jej dani i ofiary nieustającej i jej dani, z ich libacjami, wedle przepisów o nich, na woń przyjemną, ofiarę ogniową Wiekuistemu.

(Na Sobotę).

Jismechu. Niech się cieszą panowaniem Twojem przestrzegający Sabatu i nazywający go rozkoszą. Lud święcący dzień siódmy, wszystek się nasyci i łukować się będzie Twoją obfitością, bo dzień siódmy upodobałeś Sobie i poświęciłeś go, rozkoszą dni go nazwałeś, pamiątką dzieła stworzenia.

Alenu. (*) Naszym obowiązkiem jest chwalić Pana wszystko, oddać hołd Twórcy świata, że nas nie uczynił podobnymi ludom innych krain i nie zdziałał nas takimi jak pokolenia ziemi, że nie dał nam udziału takiego, jaki oni mają i losu naszego podobnym losowi ich gminu... My zaś kłękamy, kłaniamy się i wyznawamy przed Królem wszystkich królów, Świętym,

בְּיָדָהּ הוּא שְׂהוּא מִסֹּף שָׁמַיִם וְיָסֵד אֶרֶץ וּמִשְׁלַב יָקָד
 (ל"א ובסא כבוד) בְּשָׁמַיִם מִפְּעַל וּשְׁכִינַת עֵזוֹ בְּגִבְהַי מְרוֹמִים .
 הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (ל"א אחר) . אָמֵת מִלְּכֵנוּ אָפֶס וּלְדֵנוּ
 בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבֹת אֶל־לִבְבָהּ כִּי
 יְהִי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִפְּעַל וְעַל־הָאֶרֶץ מִתַּחַת
 אֵין עוֹד :

עַל כֵּן נִקְרָה לָהּ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאשִׁית מִתְּהַה בְּתַפְאֵרַת
 עֲנִיָּה לְהַעֲבִיר גְּדוּלִים מִן הָאֶרֶץ וְהָאֱלִילִים פְּרוֹת יִבְרָתֵן .
 לְתַמּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וְכֹל־בְּגֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ .
 לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אֶרֶץ . יִכִּידוּ וַיִּדְעוּ כָּל־זֹשְׁבֵי
 תְּבֵל כִּי קָה תִכְרַע כָּל־בְּרִיךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לְשׁוֹן : לְפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְלוּ . וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר יִתְּנוּ . וַיִּקְבְּלוּ
 כָּפָם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ . וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִתְּהַה לְעוֹלָם
 וָעַד . כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶיךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד .
 בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתֶךָ יי יִמְלֹךְ לְעַד וָעַד :

וַנֹּאמֶר לֹא־תִבְיֵט אֵין בְּיַעֲקֹב וְלֹא־דָאָה עִמָּל בְּיִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְדַּעַת מֶלֶךְ בּוֹ : וַנֹּאמֶר וַיְהִי בְיִשְׂרָאֵל
 מֶלֶךְ בְּהַתְאֵסֵף רָאשֵׁי עַם יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל : וּבְדַבְּרֵי
 מְדֻשָּׁה בְּתוּב לֵאמֹר כִּי לִי הַמְּלֹכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : וַנֹּאמֶר
 יי מֶלֶךְ גֵּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יי עוֹ הַתְּאֹזֵר אֵפֶ תַּפּוֹן תְּבֵל כָּל
 תַּפְּזִיט : וַנֹּאמֶר שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
 וַיִּבֵּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי עֵזוֹ וְגִבוּר יי גִּבוּר
 מְלַחְמָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֵּא

מֶלֶךְ

Błogosławiony On. On to rozciąga niebiosa, On osądza ziemię, a siedlisko Jego majestatu na niebie wysoko, a odbłask Jego siły na wysokościach odległych. On jest Bogiem naszym, nie masz innego, prawdziwym jest Król nasz, nie oprócz Niego; jak napisano w Zakonie Jego: byś poznał dzisiaj, byś się zastanowił w sercu swoim, że Wiekuisty jest Bogiem na niebie wysoko i na ziemi nisko, nie masz więcej.

Al ken. Dla tego nadzieję pokładamy w Tobie, Wiekuisty, Boże nasz, że ujrzymy rychło sławę Twego majestatu, że zniszczysz obrzydzenia z ponad ziemi, a bałwany wkrótce zgładzone zostaną, by urządzić świat władzą Wszechmocny, a wszyscy synowie ziemscy wzywać będą imienia Twojogo, by zwrócić im Tobie wszystkich bezbożnych ziemi. Oby poznali i wiedzieli wszyscy mieszkańcy świata, że przed Tobą kłeka każde kolano, a każdy język Tobie przysięgę składa. Przed Tobą, Wiekuisty, Boże nasz, uklękną i upadną, a majestatowi Twego imienia hołd złożą, wszyscy przyjmą jarzmo Twego panowania i będziesz panował nad nimi rychło, zawsze i wiecznie, bo Twoją jest władza, i na wieki wieków panować będziesz z chwałą — jak mówiono w Zakonie Twoim: Wiekuisty panować będzie zawsze i wiecznie.

Weneemar. Mówiono także: „Nie dostrzedz nieprawości w Jakóbie i nie widać cierpienia w Izraelu, Wiekuisty Bóg jego z nim, a gwar królewski wśród niego.“ I dalej: „Wtedy stał się Królem nad Jeszurun, gdy się zgromadzili naczelnicy ludu, złączone pokolenia Izraela.“ A w świętych pismach Twoich napisano: „Wiekuistego bowiem jest panowanie i władza nad narodami.“ I dalej: „Wiekuisty panuje, odziewa się wspaniałością, Wiekuisty odziewa się mocą, uzbraja się, a świat stoi trwale, nie chwieje się.“ Dalej mówiono: „Wzniescie bramy głowy swoje, wznieście się odwieczne podwoje, niech wnijdzie Król sławy. Któż to ów Król sławy? Wiekuisty, potężny i silny, Wiekuisty, potężny w boju. Wzniescie bramy głowy swoje, wznieście się odwieczne podwoje, niech wnijdzie

מִלֶּקֶד הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מִלֶּקֶד הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מִלֶּקֶד
הַכְּבוֹד סֵלָה : וְעַל יְדֵי עֲבָרֶיךָ הַנְּבִיאִים פָּתוּב לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יי מִלֶּקֶד יִשְׂרָאֵל וְנֶאֱמַר יי צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אֲחִירָן
וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים : וְנֶאֱמַר וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּתַר צִיּוֹן
לְשַׁפֵּט אֶת־הַדָּר עֲשׂו וְהִיְתָה לִי הַמְּלוּכָה : וְנֶאֱמַר וְהָיָה יי
לְמִלֶּקֶד עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :
וּבְתוֹרַתְךָ פָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּקֶד עַל כָּל הָעוֹלָם כָּל־
בְּכַבּוּדְךָ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר נֶאֱמַר
עֲזֹרָה עַל כָּל־יְשׁוּבֵי תֵבֵל אֶרֶץ . וַיֵּדַע כָּל־פֶּעֶזֶר כִּי אַתָּה
פָּעַלְתָּ וַיִּבֶן כָּל־יִצְחָר כִּי אַתָּה יִצְרְתָּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֶּקֶד וּמִכְבוֹדוֹ בְּכָל מַשְׁלָה :
לשנה (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצְחָה בְּמִנוּחֵתֵנוּ) . קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שֶׁבָּעֵנֵנוּ מִמִּזְבְּחֶךָ וְשִׁמְתָנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ . לשנה (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שִׁבְתָּ
קִדְשֶׁךָ וַיְנַחֲמֵנוּ בְּהַיְשָׁרֵי מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ) . וְסַחֵר לִבֵּנוּ לְעֲבָרֶיךָ
כְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקוֹיִם לְעַד .
כְּרוּךְ אַתָּה יי מִלֶּקֶד עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ (הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל
יוֹם הַזְּכָרוֹן :

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפְזוּקֵךְ כָּל־יִצְחָרֵי קִדְם . לְפָנֶיךָ
נִגְלָה כָּל־תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְרָאשִׁית . אֵין שְׁכַחְתָּה
לְפָנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ . וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ : אַתָּה זוֹכֵר
אֶת־כָּל־הַמַּפְעֵל . וְגַם כָּל־הַיִּצְחָר לֹא נִכְחַד מִפָּנֶיךָ . הַכֹּל

Król sławy. Któż to ów Król sławy? Bóg Zastępów, On to owym Królem sławy. Selah!“ I przez proroków, sług Twoich napisano: „Tak mówi Wiekuisty, Król Izraela i jego zbawiciel, Bóg zastępów: „Jam pierwszy i Jam ostatni, a prócz Mnie, nie masz innego Boga.““ Dalej mówiono: „I wstąpią, jako zwycięzcy, na górę Syonu, by sądzić górę Ezawa, a Wiekuistego będzie panowanie.“ I mówiono: „I Wiekuisty będzie Królem nad całą ziemią, owego dnia będzie Wiekuisty Jeden, a imię Jego: Jedyny.“ A w Zakonie Twoim napisano: „Słuchaj Izraelu, Wiekuisty, Bóg wasz, Wiekuisty jest Jedyny.“

Elohehu. Boże nasz i Boże Ojców naszych! panuj nad całym światem (*), w Swojej wspaniałości, wznies się nad całą ziemią, w majestacie Swoim i zajaśnij w blasku Swój wzniosłej potęgi, nad wszystkimi mieszkańcami Swego świata, aby wiedziało każde stworzenie, żeś Ty je stworzył, aby poznały wszelkie twory, żeś Ty je ukształtował i aby mówiło wszystko, co ma dech żywota w sobie: „Wiekuisty Bóg Izraela jest Królem, a Jego panowanie władą wszystkiem. (w Sobotę: Boże nasz i Boże ojców naszych! miej upodobanie w spoczynku naszym), uświęć nas Swemi przykazaniami, daj nam udział w Zakonie Swoim. nasyć nas Swą obfitością i uciesz nas Swem zbawieniem, (w Sobotę: I dozwól nam używać, Wiekuisty, Boże nasz! w miłości i w łaskawości, świętego Twojego Sabatu, by w nim spoczywał Izrael, poświęcający imię Twoje). Oczyść serce nasze, byśmy Ci służyli prawdą, bo Ty, Boże! jesteś prawdą, a słowo Twoje jest prawdą i wiecznie trwałem. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu na całej ziemi, poświęcający (Sobotę i) Izraela i dzień Wspomnienia!

Atha. Ty wspominasz dzieje odwieczne, przypominasz Sobie wszystkie twory pierwotne, przed Tobą odkryte wszystkie skrytości i mnogość tajni od samego stworzenia świata, — bo nie masz zapomnienia, w obec majestatu Twego tronu. i nie masz nic tajnego przed oczyma Twojemi. Ty pamiętasz wszystkie czyny, żaden twór przed Tobą nie uchodzi. Wszystko

וְלֹא יִדְוַע לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ . צַדִּיק וְצַדִּיק עַד סוֹף כָּל־
 הַדּוֹרוֹת . כִּי תָבִיא חֶק וּכְרוֹן לְהַפְקֵד כָּל־רוּחַ נַפְשׁ .
 לְהַזְכֵּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמֶּן בְּרִיּוֹת לְאִין תְּבַלִּית . מֵרֵאשִׁית
 בְּזֹאת הַדְּרָעָה . וּמְלַפְנִים אוֹתָהּ גְּלִית . זֶה הַיּוֹם תְּחַלֵּת
 מַעֲשֶׂיךָ וּכְרוֹן לְיוֹם רֵאשׁוֹן . כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : וְעַל תְּמַדִּינֹת בּוֹ יֹאמֶר אִיזוֹ לְחָרֵב . וְאִיזוֹ
 לְשָׁחֵם . אִיזוֹ לְרַעֵב . וְאִיזוֹ לְשִׁבְעֵי . וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ .
 דְּהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמּוֹת . מִי לֹא נִמְקַד בְּהַיּוֹם הַזֶּה . כִּי זָכַר
 כָּל הַיְצוֹר לְפָנֶיךָ בָּא . מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ . וְעַל־לִילֹת
 מַצְעֵדֵי גֵבֶר . מַחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבֻלוֹתָיו וְיַצְרֵי מַעֲלֵי
 אִישׁ . אֲשֶׁרֵי אִישׁ שְׁלֹא יִשְׁכַּחֲךָ . וּבֵן אָדָם יִתְאַמֵּן בְּךָ .
 כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשְׁלוּ . וְלֹא יִכְלְמוּ קְנֻצָה כָּל־
 הַתּוֹסִים בְּךָ : כִּי זָכַר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ
 מַעֲשֵׂה בָדָם : וְגַם אֶת־נֶחַ בְּאַהֲבָה וְזָכַרְתָּ . וְתִפְקְדֵהוּ
 בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בְּהִבְיָאֵךְ אֶת־מִי הַמִּבּוּל לְשִׁתֵּת כָּל־
 בָּשָׂר מִפְּנֵי רוּעַ מַעֲלֵלֵיהֶם . עַל־כֵּן זָכַרְנוּ בָּא לְפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ לְהַרְפוֹת זִרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל . וְצִאֲצִאֵי כְחוֹל הַיָּם :
 כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֶחַ וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
 כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבֵה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ
 וַיִּשְׁכַּח הַמַּיִם : וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב :
 וַנֹּאמֶר וַזְכַּרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק
 וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר : וּבְדַבְרֵי

קדשך

**panie i najjako Tobie, Wiekisty Boże nasz! Ty widział i się-
 gasz wzrokiem, sz po koniec wszystkich pokoleń. Bo sprawa-
 dzasz czas ustalony do wspomnienia, by wspomnion został
 wszelki duch i ciało, by przypominać dzieł wiele i nieskoń-
 czoną mnogość tworów. Z początku to oznajmiłeś i od wieków
 to objawiłeś. Dzień ten jest rozpoczęciem Twego dzieła (*),
 wspomnieniem dnia pierwszego, albowiem to jest ustawą dla
 Izraela, prawem od Boga Jakóba. I o krajach, w tym dniu, po-
 stanowioném bywa: „ten będzie miał wojnę, ów pokój, — ten
 głód, ów obfitość,“ i ludzie w nim wspomnieni bywają, by ich
 osądzić na życie lub na śmierć. Któż tego dnia wspomnionym
 nie bywa? Wszak wspomnienie wszelkiego twora przed Ciebie
 przychodzi, dzieła każdego człowieka i jego powołanie, czyny
 męża i każdy jego krok, myśli syna ziemskiego, jego zamiary
 i sprężyny działań ludzkich. Błogo człowiekowi, który o Tobie
 nie zapomina, synowi ziemskiemu, który o Ciebie się opiera,
 bo szukający Cię nigdy się nie potkną i nie będą nigdy zawsty-
 dzeni, przy Tobie się chroniący. Bo wspomnienie wszystkich
 tworów przed Ciebie przychodzi, a Ty badasz czyny wszystkich.
 I Noego także, w miłości Swojej wspomniałeś, i osądziłeś go
 zapowiedzeniem zbawienia i miłosierdzia, gdyś sprowadził wody
 potopu, by zniszczyć wszelkie ciało, dla złych postępów ich.
 Dla tego wspomnienie o nim przyszło przed Ciebie, Wiekisty,
 Boże nasz! by rozmnożyć dzieci jego, jak proch ziemi, a potom-
 stwo jego, jak piasek morski. Jak mówiono w Zakonie Twoim:
 „I przypomniał Sobie Bóg Noego i wszelkiego zwierza i wszel-
 kie bydło, które z nim było w arce, i powiódł Bóg wiatr na
 ziemię i uciszyły się wody.“ Dalej mówiono: „I wysłuchał Bóg
 narzekania ich i wspomniał Bóg na przymierze Swoje z Abra-
 hamem, Izaakiem i Jakóbcem.“ Dalej mówiono: „I wspomnę na
 przymierze Swoje z Jakóbcem, także na przymierze Swoje z Izaak-
 iem, i także na przymierze Swoje z Abrahamem wspomnę i na
 ziemię także wspomnę.“ A w świętych Twych Księgach napi-**

קדֹשֶׁךָ פְּתוּב לְאָמֹר זָכַר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו תְּצוֹן וְדַחֵם יי :
 וְנֹאמֶר מָרַף נָתַן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : וְנֹאמֶר וַיִּזְכֹּר
 לְהֵם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחַם כְּרַב חַסְדָּיו : וְעַל יְדֵי עֲבָרֶיךָ תִּגְבִּיאים
 פְּתוּב לְאָמֹר הַלֹּךְ וְקִרְאֵת בְּאוֹזְנֵי יְרוּשָׁלַם לְאָמֹר כֹּה אָמַר
 יי זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבַת כְּלוּלְתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי
 בַמִּדְבָר בְּאַרְצָן לֹא זְרוּעָה : וְנֹאמֶר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי
 אוֹתְךָ בַיּוֹם נְעוּרֶיךָ וְהִקִּימוֹתִי לְךָ בְּרִית עוֹלָם : וְנֹאמֶר הַבֵּן
 יִקָּר לִי אֲפָרַיִם אִם יִלְדֵּ שְׁעֵשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דַבְּרֵי בּו זָכַר
 אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הַמּוֹ מַעֵי לֹו רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יי :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן מִיֹּב לְפָנֶיךָ
 וּפְקַדְנוּ בַּפְקֻדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם וּזְכַרְלֵנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמִּרְיָה וְתִרְאָה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה
 שְׁעָקַד אֲבָרָהָם אֲבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גֹּב הַמִּזְבֵּחַ וְכַבֵּשׁ
 רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵּ שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־
 כַּעֲסֶךָ מֵעַלְיֵנוּ וּבְמִזְבְּחֶךָ תִּגְדֹּל יֵשׁוּב תְּרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ
 וּמֵעִירֶךָ וּמִנְחֻלְתֶּךָ . וְקִים־לֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדְּבָר
 שֶׁהַבְּמִחְתָּנוּ בְּתוֹרְתֶךָ עַל־יְדֵי מִשָּׁה עֲבָרֶךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ
 כְּאָמֹר : וְזָכַרְתִּי לְהֵם בְּרִית רְאשֻׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם
 מֵאַרְצַ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לְהֵם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי :
 כִּי זָכַר כְּלִדְגַשְׁכֹּחַת אֹתָהּ הוּא מֵעוֹלָם וְאִין שְׂכַחָה לְפָנֵי
 כִּסֵּא כְבוֹדְךָ . וְעַקְדַת יִצְחָק לְזִרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים
 תִּזְכֹּר . בְּרוּךְ אַתָּה יי זָכַר הַבְּרִית :

אתה

sano: „Pamiętkę ustanowił dla cudów Swoich, Wiekuisty jest łaskawy i miłosierny.“ Dalej mówiono: „Bojącym się Go, daje pożywienie, wiecznie pamięta o Swém przymierzu.“ Jeszcze mówiono: „I wspomniał na przymierze Swoje z nimi i cofnął Swój wyrok, w wielkości Swój łaski.“ A przez proroków, sług Twoich, napisano: „Idź, objawiaj Jerozolimie te słowa: „„tak mówił Wiekuisty:“ „Wspomniałem o wdziękach twój młodości, o miłości twój dziewiczej, gdyś postępowała za mną w pustynię, w kraj bez zieleni.“ I dalej: „Wspomniałem Ja na przymierze Swoje z tobą, w latach twój młodości i ustalę wieczne z tobą przymierze.“ I jeszcze: „Czyż Efraim nie jest drogim dla mnie synem? nie jestże on spieszczoném dziećciem? bo jak tylko mówię o nim, ledwo co go wspominam, już wnętrzości moje o niego się wzruszają. — ulituje się nad nim, rzecze Wiekuisty.“

Eloheuu. Boże nasz i Boże ojców naszych! wspomnij na nas wspomnieniem pomyślném przed Sobą i osądź nas sądem zbawienia i miłosierdzia z niebios odwiecznych. Wspomnij nam, Wiekuisty, Boże nasz! to przymierze, tę łaskę i tę przysięgę, którąś zaprzysiągł praójcu naszemu, Abrahamowi, na górze Moryah: — i oby Ci obecną była owa ofiara, gdy praojciec nasz, Abraham, związał syna swego, Izaaka, na ofiarniku i przytłumił swą litość nad nim, dla spełnienia Twój woli, całym sercem, — tak też niech miłosierdzie Twoje przytłumi gniew Twój na nas, a w wielkości Swój dobroci, zwrócisz zapalczywość gniewu Swojego od ludu Swojego, od grodu Swojego i od dziedzictwa Swojego. I spełnij na nas, Wiekuisty, Boże nasz! to, coś nam przyobiecał w Zakonie Swoim, przez sługę Swojego Mojżesza, ustami Swój wspaniałości, jak mówiono: „I wspomnę im przymierze z ich przodkami, których wywiodłem z ziemi Egipskiej, w obec narodów, aby im się stać Bogiem. Jam jest Wiekuisty.“ Bo Ty, od wieków, przypominasz wszystko zapomniane i nie masz zapomnienia przed wspaniałością tronu Twojego, a ofiarowanie Izaaka wspomnij dziś, w miłosierdziu Swojem, jego potomstwu. (*)
Bądź pochwalony, Wiekuisty! wspominający na przymierze.

אתה נגלית בפענן כבודך על עם קדשך ידבר עמו
 מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי סודר גם
 (וכל) העולם כלו חד מפניך ובריות בראשית הרהו ממך :
 בהגלותך מלכנו על-הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות
 ותשמיעם את-הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש
 בקלות וברקים עליהם נגלית ובקול שפר עליהם הופעת :
 כפתוב בתורתך ויהי ביזם השלישי בהיות הבקר ויהי
 קלת וברקים וענן כבד על-ההר וקל שפר חזק מאד
 ויחדר כדהעם אשר במחנה : ונאמר ויהי קול השפר
 הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול : ונאמר
 וכדהעם ראים את-הקולת ואת-הלפידים ואת קול השפר
 ואת-ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק : וברברי
 קדשך כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול
 שופר : ונאמר בחצצרות וקול שופר הריעו לפניו | המלך
 יי : ונאמר תקעו בחודש שופר בפסח ליום חגנו :
 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : ונאמר
 הגלויה | הגלו-אל בקדשו הגלוהו ברקיע עזו :
 הגלוהו בגבורתיו הגלוהו כרב גדלו : הגלוהו בתקע
 שופר הגלוהו בגבל וכגור : הגלוהו בתם ומחול הגלוהו
 במצים וענב : הגלוהו בצלצלי-שמע הגלוהו בצלצלי
 תרועה : כל הנשמה תהלל יה הגלויה : ועל-ידי עבדיך
 הנביאים כתוב לאמר כלישבי תבל ושכני ארץ כנשא-
 גם הרים תראו ובתקע שופר תשמעו : ונאמר והיה |

Atha. Ty się objawiłeś w obłoku, wsparciałości Swojej, świętemu ludowi Swojemu, by rozmawiać z nimi; — z nieba dałeś im słyszeć głos Swój i objawiłeś się im w mgle przezroczystej. I świat też cały zadrzał przed Tobą, a utwory odwieczne zlekły się Ciebie, gdy się objawiłeś, Królu nasz! na górze Synaj, dla nauczania ludu Swojego Zakonu i przykazań i dałeś im słyszeć majestat Swego głosu, a święte Swe mowy, z środka płomieni ognistych, gromami i błyskami objawiłeś się im, przy głosie szofaru, im zajaśniałeś. Jak napisano w Zakonie Twoim: „I stało się dnia trzeciego, gdy nastąpiło rano, to były gromy i błyskawice i obłok ciężki na górze i głos szofaru potężny wielce i zadrzał lud cały, który był w obozie.“ I dalej mówiono: „I głos szofaru coraz bardziej wzmagał się wielce, Mojżesz mówił, a Bóg odpowiadał mu gromem.“ I dalej: „A lud cały zauważył te gromy i te płomienie i ten głos szofaru i tę górę dymiącą się, a widząc to lud struchlał i stanął opodal.“ A w świętych Twoich księgach napisano: „Wzniósł się Bóg, wśród dźwięku trąby, Wiekuisty, wśród huku szofaru.“ I dalej: „Niech trąby i huk szofaru zabrzmiały na cześć Króla Wiekuistego.“ I dalej: „Dmijcie na nowiu w szofar, podczas uroczystości święta naszego, albowiem to jest ustawą dla Izraela, prawem od Boga Jakóba.“ I dalej: „Hallelujah! Chwalcie Boga w Jego świątyni, chwalcie Go na Jego mocnym sklepieniu. Chwalcie Go w sile Jego, chwalcie Go podług wielkości Jego majestatu. Chwalcie Go dźwiękiem surmy, chwalcie Go cytrą i arfą, chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie. Chwalcie Go głośnym brzękiem, chwalcie Go głośnym dźwiękiem. Wszelki duch Boga chwali. Hallelujah! A przez proroków, sług Twoich, mówiono: „Wy wszyscy mieszkańcy świata, zaludniający ziemię, uważajcie, gdy sztandar na górach będzie wzniesionym, słuchajcie, gdy zabrmi głos szofaru!“ I dalej: „I stanie

ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבירים בארץ
 אשור והגדחים בארץ מצרים והשתחוו ליי ביה הקדש
 בירושלם : ונאמר ויי עליהם יראה ויצא כפרק חצו
 ואדני יהיה בשופר יתקע והלך בסערות תימן יי צבאות
 יגן עליהם : ין תגן על-עמך ישראל בשלומך :

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותנו
 ושא גם לקבץ גליותנו וקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו
 בגם מירפתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים
 בית מקדשך בשמחת עולם ושם געשה לפניך את-
 קרבנות חובותנו כמצוה (ל"ב כמצוה) עלינו בתורתך על-
 ידי משה עבדך מפי כבודך פאמור : וביום שמתתכם
 ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בתצודת על-
 עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
 אני יי אלהיכם : כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה
 ואין דומה קד : פרך אתה יי שומע קול תרועת עמו
 ישראל ברחמים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם . והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל פרצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים . פרך
 אתה יי המחזיר שכינתו לציון :

się dnia owego, to uderzą w wielki szofar, a wtędy wróćcą zaginieni w ziemi Aszur i wytręceni w ziemię Egipską i złożą hołd Wiekuistemu, na świętęj górze w Jeruzalemie.“ I dalej: „I Wiekuisty się ukaże między nimi, a strzały Jego jak pioruny wylecą, a Pan Bóg zadmie w szofar. objawi się wśród burzy południa. Bóg Zastępów będzie ich Zastoną!“ Tak ośłoń lud Swój, Izraela, Swoim pokojem.

Elohennu. Boże nasz i Boże ojców naszych, dmij w wielki szofar, na wyswobodzenie nasze, podnieś proporzec na zebranie wygnaństwa naszego, zjednocz rozrzuconych naszych z pośród narodów, a rozproszonych zgromadź z krańców ziemi i przywiedź nas do Syonu, miasta Swojego, w radości i do Jeruzalemu, miejsca Świątyni Swojéj, w wieczném weselu, a tam złożymy przed Ciebie, oñary nasze obowiązkowe, jak nam przykazano w Zakonie Twoim, przez Mojżesza, sługę Twojego, z ust majestatu Twojego, jak mówiono: „A dnia radości waszéj i uroczystości waszych i nowiów waszych, uderzycie w trąby, przy całopalnych waszych i oñarach waszych zapokojnych i będą one wam wspomnieniem przed Bogiem waszym. Jam jest Wiekuistym Bogiem waszym.“ Bo Ty przyjmujesz głos szofaru i wysłuchujesz dźwięki trąb i nie masz podobnego Tobie. Bądź pochwalony Wiekuisty, wysłuchujący dźwięk trąb ludu Swego, Izraela, w miłosierdziu.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swojego, a oñary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i oby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojego.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

מוֹדִים אֲנִינִי לְךָ שְׂאֵתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּר
 חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אֵתָה הוּא
 לְדוֹר וָדוֹר . גּוֹדֵה לְךָ
 וְנִסְפָּר . תִּהְיֶתְךָ . עַל חַיֵּינוּ
 הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל גַּסְּךָ
 שְׂבַבְלִיּוֹם עֲמָנוּ וְעַל
 נַפְּלֹאוֹתֶיךָ וְמִזְבוֹתֶיךָ שְׂבַבְלִי
 עַת עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים
 הַשּׁוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ
 וְהַמְרִתִּים כִּי לֹא־תִמוּ חַסְדֶּיךָ
 מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ :

בשעה שהחזן אומר מודים,
 אומרים הקהל מודים ודבנן

מוֹדִים אֲנִינִי לְךָ שְׂאֵתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בֶּשֶׁר
 יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרֻכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ עַל שְׁדַחַיִּיתָנוּ
 וְקִיּוּמָנוּ כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתִקְיָמֵנוּ
 וְתִאֶסְפֵּן גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת
 קְדוֹשֶׁךָ לְשִׁמְרֵךָ חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּרַב־שָׁלוֹם
 עַל שְׂאֵנִינִי מוֹדִים לְךָ . בְּרוּךְ
 אַל הַהוֹדָאוֹת :

וְעַל־כִּלְמֵי יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרַזַּם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
 וּכְתוּב לְחַיִּים מוֹבִים (כָּל) בְּנֵי בְרִיתְךָ :
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְדוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵלִי שׁוֹעֲתָנוּ
 וְעוֹרְתָנוּ סֵלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַשּׁוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת :

הש"ץ אומר ברכת כרגים .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת
 בְּתוֹרַה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמֹדָה מִפִּי
 אֱהָרֹן וּבְנָיִי כַּתְּנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ כְּאָמַר :

יברכה

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuiстым Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twojem ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie, wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

(Podczas gdy Kantor mówi oboczną modlitwę, lud mówi następującą:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuiстым Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych, Bogiem wszelkiego ciała, Twórcą naszym, Twórcą Wszechświata; błogosławieństwa i dziękczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obyś i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził wygnańców naszych do świętych przedsióneków Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielném, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże, dzięków godny.

Weal Kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławioném i wywyższoném, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

Zapisz na życie szczęśliwe synów przymierza Swojego.

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie.—Selah!—I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszechmogący, Zbawco i Pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuiсты, „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor odmawia błogosławieństwo Kapłanów.)

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogosław nas błogosławieństwem potrójném, napisaném w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianém przez usta Aharona i synów jego, Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

חן

הקהל עונה

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ :

יְהִי רְצוֹן בְּזָכוֹת אַבְרָהָם

יָאֵר יי ו פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנְּךָ :

יְהִי רְצוֹן בְּזָכוֹת יִצְחָק

יְהִי רְצוֹן בְּזָכוֹת יַעֲקֹב

יִשָּׂא יי ו פָּנָיו אֵלֶיךָ

יְהִי רְצוֹן שְׂתֵשִׁים עֲלֵינוּ חַיִּים

וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :

אַרוֹכִים וּבְרָכָה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם מְזֻבָּה וּבְרָכָה חָן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיֶךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיֶךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־עֵת וּבְכֹל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ :
 בְּסִפּוֹר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה מְזֻבָּה נִזְכָּר וּנְפָתֵב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָר עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מְזֻבִּים וְלְשְׁלוֹם .
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרֵמָה וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תְדוּמִים וְנַפְשֵׁי כְּעֹפֵר לְכָל תַּהֲוָה : פְּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכֹל הַחַוְשִׁים עָלַי רַעַה מִהֲרָה
 הַפֵּר עֲצָתְךָ וּקְלַקְל מַחְשַׁבְתְּךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְנָךְ . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ .
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יִמְנָךְ וְעַנְנֵי : יְהִי לְרְצוֹן
 אֲמַר־פִּי וְהַגִּיזֵן כִּי לְפָנֶיךָ יי צַדִּיק וְגוֹאֲלִי : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרְמִיז הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ אָמֵן :
 יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ :

(Kantor.)
Oby Ci Wiekuisty błogosławił
i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał
Ci obliczem Swojém i był dla
Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił obli-
cze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

(Lud.)
Oby się tak stało dla zastąg
Abrahama.

Oby się tak stało dla zastąg
Izaaka.

Oby się tak stało dla zastąg
Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić ży-
cie długie i błogosławieństwo
na utrzymanie pokoju.

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogosławieństwo, życzliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi, ludowi Swojemu. Błogosław nam, Ojczy nasz, wszystkim wraz światłem oblicza Swojego, albowiem przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty, dobroczynność i błogosławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi, każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa, pokoju i dostatniego utrzymania się, my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty, Twórczo pokoju.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż język mój od złego a usta moje od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ścigała za rozkazami Twojemi, — a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczynź to dla imienia Swojego, uczynź dla prawicy Swojej, uczynź dla świętości Swojej, uczynź dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mojego przed Tobą. Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen!

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychto za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

תפלת מוסף לראש השנה

קדוש היום לראש השנה

כשחל בשבת אומרים ושמרו .

(שמח לא יו) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את-
 השבת לדורתם ברית עולם : ביני ובין בני ישראל הוא
 לעולם ברית ששתי ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
 וביום השביעי שבת וינפש :

בחול מתחילין כאן

(תהלים פא ד) תקעו בתוף שופר בפסח ליום תגנו : כי חק
 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

סדר תשליך

ביום ראשון של ראש השנה אדר תפלת מנהה הולכין על שפת הנהר
 או באר טים היים שיש בו דגים ואומרים תשליך — ואם הל בשבת
 אומרים תשליך ביום שני .

מי אל פמוך נשא עון ועבר על-פשע לשארית
 נחלתו לא-החזיק לעד אפו כי הפיץ חסד הוא : ישוב
 ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצודות ים כל-חטאתם :
 וכל-חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא
 יזכרו ולא-יפקדו ולא-יעלו על-לב לעולם : תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם אשר-נשבעת לאבתינו מימי קדם :

(נ"ב)

POŚWIĘCENIE NOWEGO ROKU

W CIĄGU DNIA.

W Sobotę zaczyna się odtańd :

Weszomru. I przestrzegać będą synowie Izraela Sabatu, by obchodzić Sabat w swych pokoleniach na wieczne przymierze. Między Mną a między synami Izraela jest to znakiem na wieki, gdyż w sześciu dniach stworzył Wiekuisty niebo i ziemię, a dnia siódmego przestał i spoczywał.

W dni powszednie odtańd :

Tyku. Dmijcie na nowiu w surmę, podczas uroczystości Święta naszego. Albowiem to jest ustawą dla Izraela, prawem od Boga Jakóba.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który stworzyłeś owoc winnicy.

Modlitwa przy wodzie. (*)

(Dnia pierwszego Nowego Roku, po Nabożeństwie Przedwieczorném, odmawia się następująca modlitwa nad rzeką, stawem lub jeziorem. Jeżeli pierwszy dzień Nowego Roku przypada w Sobotę, to obrządek ten odbywa się dnia drugiego).

Mi el. Któż podobnym Tobie Bogiem, przebacającym przewinienia i odpuszczającym przestępstwa resztkom Swego dziedzictwa? Nie trwa On wiecznie przy Swoim gniewie, albowiem pochopnym jest do ulaskawienia. Znowu się nad nami zlituje, przytłumi przewinienia nasze i rzucisz w otchłań morza wszystkie ich grzechy. I wszystkie grzechy ludu Swego, domu Izraela, rzucisz w miejsce, gdzie nie będą więcej wspomniane, nie rozważane i nie brane do serca na wieki. Prawdę udzielił Jakóbowi i łaskę Abrahamowi, jak zaprzysiągłeś ojcom naszym, w dniach przeszłości. (Trzy razy).

סדר תפלות ליום הכפורים

בע"כ מתפללין מנחה כמו בחול — אחר עושה השלום אומרים וידוי .
אז"א עד וחלים רעים — הש"ץ בחזרה אז"א וידוי — וא"א אבינו מלכנו .
ומדליקין גרות ומברכין :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שְׁלֵמִים — ואם הל בשבת מברכין
יּוֹם הַכִּפּוּרִים : לְהַדְלִיק נֵר שְׁלֵמִים וְשִׁבְתוּ יוֹם הַכִּפּוּרִים :

ערבית מתפללין כל נדרי (עיין במחזור) אה"כ מתפללין מעריב
כמו ביו"ט — ואומרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בקול רם —
בשבת מוסיפין קודם תפלת מעריב מזמור שיר ליום השבת . ואומרין
כי ביום הזה וכו' — שמונה עשרה של יום כפור — אבינו מלכנו .
ובשבת אז"א א"ם רק ויכלו . ברוך . מנן אבות . אז"א . ואחר כך
קדיש שלם , עלינו :

NABOŻENSTWO NA DZIEŃ ODPUSTU.

1. W przeddzień Dnia Odpustu odprawia się Nabożeństwo Przedwieczorne, jak zwykle; po skończeniu Szemoneh Esreh, przy Ose haszalom, mówi się Spowiedź, zaczynającą się od Elohenu weeloke, a kończącą się na Choloim roim (patrz niżej). Potem Elohaj necor (str. 18 Cz. III). Kantor nie powtarza Spowiedzi. Kadysz cały. Alenu. Nie mówi się także Awinu malkenu. Zapalają w domu świecę i mówi się następujące błogosławieństwo:

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas poświęcił Swemi przykazaniami i polecił nam zapalenie światła (dnia Sabatu i) Dnia Odpustu.

2. Wieczorem przed dnia Jom Kipur odprawia się Nabożeństwo, zwane: Kol nidre (patrz w Machzor). Poczém Nabożeństwo Wieczorne na Święta (str. 105 Cz. II), w którym wiersz: Boruch szem Kewod i t. d. po Szema Jisrael, mówi się głośno. Jeżeli to w Piątek na wieczór, to przed tém jeszcze mówi się: Mizmor Szyr (str. 104, Cz. II). Nadto dodaje się wiersz właściwy na Dzień Odpustu: *Bo w owym dniu* (str. 109, Cz. II), następuje Szemoneh Esreh na Jom Kipur, następnie Awinu malkenu, wyjąwszy w Piątek na wieczór, wtedy bowiem mówi się Wajechulu, Baruch, Magen aboth, Elohenu (str. 111 i 114, Cz. II). Daléj Kadysz cały, Alenu.

שחרית כסדר של יום טוב — ואומרין בשכמל"ז בקל רם —
 אדר שמונה עשרה אומרין אבינו מלכנו — ובשבת א"א :

מוסף כסדר כל יום טוב :

מנחה מתחילין בקריאת התורה — ש"ע עם קדושת נעריצך .

לנעילה אומרין אשרי . ובא לציון . חצי קדיש . שמונה עשרה
 של נעילה . אבינו מלכנו אפילו בשבת .

למוצאי יו"כ כמו במוצאי כל יו"ט — ואם הל בשבת אומרין
 ויתן לך וא"א ויהי נועם ואתה קדוש — הבדלה על היין ועל הנר .
 ובשבת גם על הבשמים .

3. Nabożeństwo Poranne, tak jak w każdą inną uroczystość, do **נאל ישראל** ale Baruch szem Kewod i t. d. mówi się głośno. Potem Szemoneh Esreh i Awinu malkenu, (str. 38, Cz. III), wyjąwszy w Sobotę.

4. Nabożeństwo Dodatkowe, jak we wszystkie święta uroczyste.

5. Nabożeństwo Przedwieczorne zaczyna się Czytaniem z Rodałów, Szemoneh Esreh i Keduszah „Naarycoch.“

6. Nabożeństwo Zamykające—Neilah—zaczyna się od Aszre, Uwa lecyjon (str. 70 i 71, Cz. I), Kadysz skrócony, Szemoneh Esreh, Awinu malkenu, nawet w Sobotę.

7. Nabożeństwo Wieczorne, zakończone Święto, jak przy zakończeniu wszystkich Święt uroczystych (patrz str. 12 Cz. III Nr. 5): Jeżeli przypada na Sobotę, to się mówi: Wajiten lecha (str. 238, Cz. II), z opuszczeniem: Wihi noam, Weatha kadosz (str. 236, 237, Cz. II). Hawdalah odbywa się nad kielichem i światłem. a jeżeli w Sobotę, to i nad korzeniami (str. 242, Cz. II).

תפלת יום כפור

לערבית (כל נדרי) . שחרית . ומנחה .

כִּי שֵׁם יְהוָה אִקְרָא הָבו נִדַּל לְאַלְהֵינוּ :

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּד תְּהַלְלָתְךָ :

פְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל חוֹזֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

זָכְרָנוּ לְחַיִּים . מְלֶךְ חַפְּץ בְּחַיִּים . וְכִתְבָנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים . לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : פְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגַּן אֲבֹתֵינוּ :

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישׁוּנֵי עֵפֶר . מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מְלֶךְ
מִמִּית וּמַחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ אֲב תְּרַחֲמִים . זוֹכֵר יְצוּרֵי חַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים . פְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִיָּה הַמֵּתִים : (°)

אתה

(°) קדושה לשליח צבור

לשחרית ולמנחה כמו במסוף של ראש השנה .

Modlitwa na Dzień Odpustu

WIECZORNA (KOL NIDRE), PORANNA i PRZEDWIECZORNA.

Ki szem. (*) Gdy imienia Wiekuistego wzywam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobrotliwość, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie, Boże życia!

Królu wspomagający, wybawiający i zastaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkim miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwiezionych i dotrzymujący wiary spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty Mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

Któż jak Ty Ojcem miłosierdzia, wspominającym twory Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych. *)

*) KEDUSZAH DLA KANTORA.

W Nabożeństwie Poranném i Przedwieczorném, jak w Nabożeństwie
Dodatkowém na Nowy Rok.

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :
 ובבן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך
 על כל-מה שפראת ויראוך כל-המעשים וישתחוו לפניך
 כל-הברואים ויעשו כדם אנדה אחת לעשות רצונך בלבב
 שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניך עז בידך
 וגבורה בימינה ושמוך נורא על-כל-מה שפראת :

ובבן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראוך ותקנה טובה
 לדורשיך ופתחון פה למיחדים לך שמחה לארצך וששון
 לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך
 במהרה בימינו :

ובבן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים
 פרנה יגילו ועולתה תקפיץ פיה . וכל-הרשעה בלה בעשן
 תבקה כי תעביר ממשללת זדון מן הארץ :

ותמלוך אתה יי לברך על כל-מעשיך בחר ציון משכן
 פבורך ובירושלים עיר קדשך פכתוב בדברי קדשך ימך
 יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה :

קדוש אתה ונורא שמוך ואין אלה מבלעדיך פכתוב
 ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה .
 ברוך אתה יי המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים . אהבת אותנו . ורצית בנו .
 ורוממתנו מכל הלשונות . וקדשתנו במצותיך . וקרבנתנו
 מלבנו לעבודתך . ושמוך הגדול והקדוש עלינו קראת :

נפתן לנו יי אלהינו באהבה את-יום (אמ) השבת הזה
 לקדשה

Atha Kadosz. Tyś Świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah!—

Uwechen. (*) A tak, o Wiekuisty, Boże nasz! ześlij bojaźń Ciebie na wszystkie Swe twory (*), a strach przed Tobą na wszystko co stworzył, aby Cię się obawiały wszystkie twory i kłaniały się przed Tobą wszystkie stworzenia i stały się wszystkie jedną więzką, dla wykonywania woli Twojej, sercem niepodzielném, jak nam wiadomo, Wiekuisty, Boże nasz! że władza jest przy Tobie, moc w Twojej ręce, a siła w Twojej pracy. a imię Twoje straszném dla wszystkiego, co stworzyłeś.

Uwechen. A tak, o Wiekuisty, Boże nasz! daj część ludowi Swojemu, sławę bojącym się Ciebie, nadzieję błagającym Cię i swobodę mowy ufającym Tobie, radość Swój ziemi, wesele Swemu grodowi, wzrost siły Dawidowi, słudze Swojemu i trwałą świetność synowi Jiszaja, Swemu pomazańcowi, rychło za dni naszych.

Uwechen. A wtedy sprawiedliwi ujrzą i cieszyć się będą, poczciwi radować się, a pobożni śpicwem weselić się będą;— a nieprawość zamknie paszczę swoją, a złość cała, jak dym uloci, kiedy usuniesz panowanie złości z ponad ziemi.

Wesymloch. A Ty sam, o Wiekuisty, Boże nasz! panować będziesz nad wszystkimi Swojami tworam, na górze Syonie, siedlisku Swego majestatu, i w Jeruzalemie, świętym Swym grodzie, jak mówiono w świętych Twych pismach: „Wiekuisty panować będzie wiecznie, Bóg Twój, Syonie! przez wszystkie pokolenia.“ Hallelujah!

Kadosz. Świętym jesteś, a straszném imię Twoje i nie masz Boga, prócz Ciebie, jak mówiono: „I wywyższy się Bóg Zastępów sądem, a Bóg Święty uświęci się sprawiedliwością. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu Święty.

Atha. (*) Tyś nas wybrał z pośród wszystkich narodów, ulubieś nas, miałeś w nas upodobanie, wywyższyeś nas nad wszystkie języki, uświęciłeś nas Swojami przykazaniami, zbliżyłeś nas, o Królu nasz, do Swój służby i Swojém wielkiém i świętém imieniem nas mianowałeś.

Watitan. I daleś nam, Wiekuisty, Boże nasz! w miłości

לְקַדְשָׁהּ וּלְמַנוּחָהּ וְאֵת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה
 וּלְכַפָּרָה וְלְמַחֲלָבוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ
 זָכַר לְיִצְיָאת מִצְרַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
 וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְזָכְרָנוּ וּפְקֻדָּנוּ וְזָכְרוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ . וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדָה . וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קֹדֶשֶׁךָ . וְזָכְרוֹן כָּל עַמּוֹךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לְפִלְטָה
 לְמוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים
 הַזֶּה : זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים . וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַנּוּן .
 וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ . כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ . כִּי אֵל מֶלֶךְ
 חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה . מַחֲהַ וְהַעֲבִיר פְּשָׁעֵינוּ (וְהַטְּאֵתֵינוּ)
 מִנְּגֵד עֵינֶיךָ . כְּאָמַר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֲהַ פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי
 וְהַטְּאֵתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר : וְנֹאמַר מַחֲיֵתִי כְעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנַן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתֶיךָ : וְנֹאמַר כִּי בְיוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַהֲרָא אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יְיָ תַמְהִירָה :
 לַשָּׁמַיִם אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רַצָּה בְּמַעֲוַחְתָּנוּ קֹדֶשׁנוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ
 וְתַן חֲלֻקָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ . שִׁבְעֵנוּ מִפְּטוּבָה וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ .
 וְהַחֲלִינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שַׁבַּת קֹדֶשֶׁךָ וְיַעֲדוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל
 מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ וְיַהֲרֵר לִבָּנוּ לְעֲבֹדָה בְּאֵמֶת . כִּי אַתָּה סֶלְחָן
 לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ

Dzień ten (Soboty, na święcenie i na spoczynek i Dzień ten) Odpustu, na przebaczenie, przebłaganie i odpuszczenie, by nam w nim, przebaczone wszystkie grzechy nasze, (w Sobotę: w miłości) święte zwołanie, pamiątkę wyjścia z Egiptu.

Elohenu. (*) Boże nasz i Boże Ojców naszych, niech wnijdzie przed Ciebie, dojdzie Cię i dosięgnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém i wysłuchaném i zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, sługi Twojego i wspomnienie o Jerozolimie, świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twojego, domu Izraela, na ocalenie, na dobro, na łaskę i na upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w Dniu tym Odpustu.

Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro, obdarz nas w nim błogosławieństwem, dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, osłoń i utaskaw nas, ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś wszechmogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Elohenu. Boże nasz i Boże Ojców naszych! odpuść przewinienia nasze, w Dniu tym (Soboty i dniu tym) Odpustu, zgładź i usuń grzechy nasze i przestępstwa nasze, z przed oczu Swoich, jak mówiono: „Ja to, Ja zgładzę grzechy twoje dla Siebie, a przestępstw twoich nie wspomnę.“ I mówiono: „Rozwiąłem, jak obłok, przestępstwa twoje, i jak chmurę, grzechy twoje, wróć się do Mnie, bo Ja cię zbawię.“ Dalej mówiono: „Bo dnia owego odpuszczoném wam będzie, aby was oczyścić z grzechów waszych, przed Wiekuistym oczyszczeni będziecie.“ (Boże nasz i Boże Ojców naszych! miej upodobanie w spoczynku naszym.) Poświęć nas Swemi przykazaniami, daj nam udział w Zakonie Swoim, nasyć nas Swoją obfitością i uciech Swojem zbawieniem, (i dozwól nam używać, Wiekuisty, Boże nasz! w miłości i w przychylności, świętej Swojej Soboty, oby w niej spoczywał Izrael, poświęcający imię Twoje), i oczyść serce nasze, byśmy Ci służyli prawdą, bo Ty jesteś przebaczącym Izraelowi i odpuszczającym pokoleniom Jeszurun przez wszystkie wieki, a oprócz Ciebie,

אין קנו מקד מוחל וסולח (אלא אתה) . ברוך אתה יי מלך
 מוחל וסולח לעונותינו וזעונות עמו בית ישראל . ומעביר
 אשמותינו בכל שנה ושנה . מלך על כל הארץ מקדש
 השבת וישראל ויום הכפרים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם . והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברוצון ותהי לרוצון תמיד עבודת ישראל עמך :
 ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים . ברוך
 אתה יי המחזיר שכירתו לציון :

בשעה שדחזון אומר מדים ,

אומרים הקהל מדים ודבנו

מזדים אנתנו קך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו אלהי כל בשר
 יוצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול
 ותקדוש על שהחיייתנו
 וקיימתנו בן תחינו ותקיימנו
 ותאסוף גלותינו לחצרת
 קדשך לשמר חקך ולעשת
 רצונך ולעבדך ברכב שלם
 על שאנתנו מדים לך . ברוך
 אל ההודאות :

מזדים אנתנו לך שאתה

הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד . צור
 חיינו מנן ישענו אתה הוא
 לדור ודור . גודל לך
 וגםפר תהלתך . על חיינו
 המסורים בידך ועל נשמותינו
 הפקודות קך ועל נפך
 שבכל יום עמנו ועל
 נפלאותך ומובותך שבכל
 עת ערב ובקר וצהרים
 המושב פי לא כלו רחמך
 והמדתם פי לא תמו חסדך
 מעולם קיינו לך :

ועל

nie masz innego Króla, odpuszczającego i przebaczącego. Bądź pochwalony, Wiekuisty Królu! odpuszczający i przebaczący grzechy nasze i grzechy ludu Swego, domu Izraela, gładzący przewinienia nasze każdego roku, Królu na całej ziemi! poświęcający (Sobotę i) Izraela i Dzień Odpustu.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swójego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i oby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojego.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twojem ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie, wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

(Podczas gdy Kantor mówi oboczną modlitwę, lud mówi następującą:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych, Bogiem wszelkiego ciała, Twórcą naszym, Twórcą Wszechświata; błogosławieństwa i dziękczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obyś i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził wygnańców naszych do świętych przedsióneków Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielném, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże, dzięków godny.

וְעַל-כָּל־מַעֲשֵׂי יְדֵי־יָדָי וְיִתְרוֹמַם שְׁמִי מִלְּבָבִי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

וְכַתּוּב לְחַיִּים מְזוּבִים (כָּל-)בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְדוּ אֶת-שְׁמִיךָ בְּאַמַּת הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ וְעִזְרָתְנוּ סֵלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּזוּב שְׁמִיךָ וְלִךְ נָא לְהוֹדוֹת :

הש"ץ אומר ברכת כהנים .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשֻׁלָּשֵׁת
בַּתּוֹרָה הַפְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי
אֶהְרֹן וּבְנָיו כְּתוּבִים עִם קְדוֹשְׁךָ כְּאֲמֹר :

הקהל עונה

חזן

יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת אַבְרָהָם :

יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת יִצְחָק :

יְהִי רְצוֹן בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב :

יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ חַיִּים

אַרוּכִים וּבִרְכָה לְמַשְׁמַרְת שְׁלוֹם :

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ :

יֵאָר יי וּפְנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיְחַנְּךָ :

יֵשָׂא יי וּפְנֵי אֱלֹהֶיךָ :

וַיֵּשֶׁב לִךְ שְׁלוֹם :

למעריב

לשחרית ולמנחה

שְׁלוֹם רַב

עַל-יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ

תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי

אַתָּה הוּא מִלְּךָ

אֲדוֹן לְכָל-הַשְּׁלוֹם .

וְשׂוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ

שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ :

בְּסִפְּר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם

וּפְרִנָּסָה מְזוּבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב

לפניך

שְׁלוֹם מְזוּבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד

וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ

בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאֹר פְּנִיךָ כִּי

בְּאֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת

חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים

וְחַיִּים וְשְׁלוֹם . וְשׂוֹב בְּעֵינֶיךָ קְבֵרְךָ

אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל שְׁעָה

בְּשִׁלּוֹמְךָ :

בְּסִפְּר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה מְזוּבָה

Weal Kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławionem i wywyższonem, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

Zapisz na życie szczęśliwe synów przymierza Swojego.

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie.—Selah!—I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszechmogący, Zbawco i Pomocy nasza. — Selah! — Bądź pochwalony Wiekuisty, „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor odmawia błogosławieństwo Kapłanów.)

Eloheuu. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogosław nas błogosławieństwem potrójnym, napisanem w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianem przez usta Aharona i synów jego, Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(Kantor.)

Oby Ci Wiekuisty błogosławił i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał Ci obliczem Swojem i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

(W modlitwie Porannej i Przedwieczorniej).

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogosławieństwo, życzliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi ludowi Swojemu. Błogosław nam, Ojczy nasz, wszystkim wraz, światłeni oblicza Swojego, albowiem przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty, dobroczynność i błogosławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi, każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa, pokoju i dostatniego utrzymania się.

(Lud.)

Oby się tak stało dla zasług Abrahama.

Oby się tak stało dla zasług Izaaka.

Oby się tak stało dla zasług Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić życie długie i błogosławieństwo na utrzymanie pokoju.

(W modlitwie Wieczorniej.)

Szalom raw. (*)

Obfitość pokoju zesłaj na Izraela lud Swoj na wieki, albowiem Ty jesteś Królem i Panem wszelkiego pokoju. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָר עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . (כ"ה אָנָּה)

תָּבֹא לְפָנֶיךָ הַפְּלִתָנוּ . וְאֵל הַתְּעַלֵּם מִתְחַנְּתָנוּ שְׂאֵן אֲנַחְנוּ
 עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֶרְף לֹאֲמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא הַטָּאֲנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ הַטָּאֲנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בְּגַדְנוּ . גִּזְלָנוּ . דִּבְרָנוּ חֹפִי : הֶעֱוִינוּ .
 וְהִרְשָׁעֵנוּ . וְזָדְנוּ . הִמְסַנּוּ . מִפְּלָנוּ שִׁקָּר : יַעֲצֵנוּ רַע . בּוֹזְבוּ .
 לְצַנוּ . מִרְדְּנוּ . נִאֲצָנוּ . סַרְדְּנוּ . עֲוִינוּ . פִּשְׁעֵנוּ . צָרְדְנוּ .
 קִשְׁיֵנוּ עֶרְף . רִשְׁעֵנוּ . שְׁחַרְתָּנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲיִנוּ . תַּעֲתָעֵנוּ :
 סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוֵה לָנוּ
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֲמַת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ
 הִרְשָׁעֵנוּ :

מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם . וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׂוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה יוֹדֵעַ רְחֵי עוֹדֵם . וְתַעֲלוֹמוֹת סִתְּרֵי כָּל חַי : אַתָּה
 חוֹפֵשׁ כָּל הַדְּרֵי בִטָּן וּבוֹחֵן בְּלִיּוֹת וְלֵב : אֵין דְּבַר גִּעְעָם
 מִפְּנֶיךָ . וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ : וּבִכֵּן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . שְׁתַּסְּלַח לָנוּ עַד כָּל הַטָּאֲתֵינוּ .
 וְתִמְחַל־לָנוּ עַד כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ . וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ :
 עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנָּם וּבְרָצוֹן :
 וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמוּץ הַלֵּב :
 עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת :

ועל

my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty, Twórco pokoju.

S P O W I E D Ź.

Eloheuu. Boże nasz i Boże Ojców naszych! oby modlitwa nasza doszła do Ciebie, i obyś się nie odwrócił od naszego błagania, bo my nie mamy tak zuchwałej twarzy, ani tak zatwardziałego karku, byśmy twierdzili przed Tobą, Wiekuisty, Boże nasz i Boże Ojców naszych, żeśmy sprawiedliwi i żeśmy nie grzeszyli, bo zaiste, myśmy grzeszyli.

Aszamnu. Myśmy przewinili, byliśmy wiarołomni, przywłaszczyliśmy sobie cudzą własność, bluźniliśmy. Spowodowaliśmy zbrodnie i bezbożności, byliśmy zuchwali, gwałciciele, zmyśliśmy fałsze. Dawaliśmy złe rady, byliśmy kłamcami, szydercami, sprzeciwiliśmy Ci się, wzgardziliśmy Tobą, byliśmy odstępcami, grzeszyliśmy, popełnialiśmy zbrodnie, byliśmy nieprzyjaźni i zatwardziałego karku. Byliśmy złośliwi, zepsuci, zhańbiliśmy się, byliśmy sami w błędzie i uwodziliśmy drugih.

Sarnu. Odstąpiliśmy od Twoich przykazań i od praw Twoich zbawiennych, bez żadnej dla siebie korzyści. (*) Ty zaś słusznosc masz we wszystkim, co nas nawiedziło, boś Ty prawdą się powodował, a myśmy zawinili.

Mah. Cóż Ci powiemy, siedzącemu wysoko? cóż Ci opowiadać będziemy, mieszkającemu w niebiosach? wszakże Ty znasz wszystkie tajnie, jak to, co jest jawne.

Athah. Ty znasz tajemnice odwieczne i zakryte tajniki wszystkiego, co żyje. Ty przenikasz wszystkie zakątki wnętrza, Ty pojmujesz myśli serca, nic nie masz tajnego przed Tobą, nic ukrytego przed wzrokiem Twoim.

Uwechen. Oby więc Ci się spodobało, Wiekuisty Boże nasz i Boże Ojców naszych! odpuścić nam wszystkie błędy nasze, zgładzić wszystkie przewinienia nasze i przebaczyć nam wszystkie grzechy nasze:

Al chet. (*) Grzech popełniony mimowolnie lub dobrowolnie

I grzech popełniony w zatwardziałości serca.
Grzech popełniony bezwiednie

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתֵר :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיזוֹת :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רֵיע :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוּי פֶה :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדוֹת זְנוּת :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזוֹרוֹן וּבְשִׁנְגָה :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזוֹלוֹל הוֹרִים וּמוֹרִים :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזְק־יָד :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזַּק הַשֵּׁם :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַפְשׁוֹת פֶּה :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַמְאֵת שְׁפָתַיִם :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִצְרַר הָרֶע :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים :

(וְעַל כָּלֵם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ . מַחַר־לָנוּ . כְּפַר־לָנוּ) :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שָׁחַד :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֶע :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן :

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן :

- I grzech popełniouy nierozważną mową.
 Grzech popełniouy otwarcie lub jawnie
 I grzech popełniouy przez kazirodztwo.
 Grzech popełniouy mową ust
 I grzech popełniouy rozmysłem i podstępem.
 Grzech popełniouy występłą myślą
 I grzech popełniouy oszukiwaniem bliźniego.
 Grzech popełniouy obłudną spowiedzią
 I grzech popełniouy w schadzkiach rozpustnych.
 Grzech popełniouy rozmysłnie lub nierozmysłnie
 I grzech popełniouy zniewagą rodziców i nauczycieli.
 Grzech popełniouy siłą ręki
 I grzech popełniouy zniewagą imienia Boskiego.
 Grzech popełniouy mową nierozsądną
 I grzech popełniouy nieczystością ust.
 Grzech popełniouy złą namiętnością
 I grzech popełniouy z wiedzą i bezwiednie.

Wszystko to, Boże przebaczenia! przebacz
 nam, odpuść nam i oczyść nas.

- Grzech popełniouy ręką przedajną
 I grzech popełniouy kłamstwem i fałszem.
 Grzech popełniouy obmową
 I grzech popełniouy szyderstwem.
 Grzech popełniouy w handlu

- ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה :
 על חטא שחטאנו לפניך בגנשך ובמרבית :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגטית גרוח :
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשויה שפתותינו :
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח :
 (ועל כלם אלה סליחות) סלח לנו . מחל לנו . כפר לנו :
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת-על :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלידות :
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית-היע :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין :
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף :
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע :
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברבילות :
 על חטא שחטאנו לפניך בשביעת-שוא :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת תנם :
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת-יד :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב :
 ועל כלם (אלה סליחות) סלח לנו . מחל לנו . כפר לנו :
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה :
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם תמאת :

- I grzech popełniony podczas uczyty.
 Grzech popełniony braniem lichwy i procentów
 I grzech popełniony wzniesioną głową.
 Grzech popełniony przez wzrok rozpustny
 I grzech popełniony nierozważnym gadaniem.
 Grzech popełniony dumnym wzrokiem
 I grzech popełniony czołem zuchwałém.

Wszystko to, Boże przebaczenia! przebacz
 nam, odpuść nam i oczyść nas.

- Grzech popełniony zaniedbywaniem obowiązków
 I grzech popełniony niesprawiedliwym wyrokiem.
 Grzech popełniony prześladowaniem bliźniego
 I grzech popełniony zawistnym okiem.
 Grzech popełniony lekkomyślnością
 I grzech popełniony zatwardziałością karku.
 Grzech popełniony pośpiechem w szkodzeniu
 I grzech popełniony potwarzą.
 Grzech popełniony krzywoprzysięstwem
 I grzech popełniony nienawiścią, bez przyczyny.
 Grzech popełniony przeniewierstwem
 I grzech popełniony w szale serca.

Wszystko to, Boże przebaczenia! przebacz
 nam, odpuść nam i oczyść nas.

- I grzechy, za które się ofiarowało całopalną.
 I grzechy, za które się ofiarowało zagrzeszłą.

ועל המאִים שָׁאֲנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם קִרְבָּן עוֹלָה וַיִּזְרַד :
 ועל המאִים שָׁאֲנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וַדָּאֵי וַתְּלוֹי :
 ועל המאִים שָׁאֲנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מַרְדּוֹת :
 ועל המאִים שָׁאֲנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים :
 ועל המאִים שָׁאֲנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתָה בִּיְדֵי שָׁמַיִם :
 ועל המאִים שָׁאֲנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם פֶּרֶת וְעֵרִירֵי :
 ועל המאִים שָׁאֲנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין :
 סְקִילָה . שַׁרְפָּה . הֶרֶג . וְחֶנֶק . עַל מִצּוֹת עֲשָׂה . ועל
 מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה . בֵּין שְׁיֵשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה . וּבֵין שְׁאִין בָּהּ
 קוּם עֲשֵׂה . אֶת־שְׁגָלוֹיִם לָנוּ וְאֶת־שְׁאִינָם גְּלוֹיִם לָנוּ . אֶת־
 שְׁגָלוֹיִם לָנוּ כְּכַר אֲמִרָנוֹם לְפָנֶיךָ . וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם .
 וְאֶת־שְׁאִינָם גְּלוֹיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוֹיִם וַיְדוּעִים . כְּדָבָר
 שֶׁנֶּאֱמַר הַגְּסֵתֶרֶת לִי אֱלֹהֵינוּ . וְהַגְּנֹלֶת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־
 עוֹלָם . לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת : כִּי אָתָּה
 סָדַחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹר וְיוֹר
 וּמִבְּרָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֵּא אָתָּה) :
 אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְּדִי וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאֵלֹהֵי
 לֹא נוֹצַרְתִּי . עֲפָר אָנִי בְּחַיִּי . קַל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי . הִרְיֵנִי
 לְפָנֶיךָ בְּכָלִי מְלֹא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה . יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אַחֲטָא עוֹד . וַיְמָה שְׁחַטְמָתִי לְפָנֶיךָ מֶרֶק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים . אֲכַל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וַחֲלִים רָעִים :
 אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מֶרֶע וְשִׁפְתֵי מְדַבֵּר מְרָמָה וְלִמְסַקְלֵי
 גַּפְשֵׁי תְרוּם וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכַר תִּהְיֶה : פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבַמִּצְוֹתֶיךָ

- I grzechy, za które się złożyło ofiarę, w stosunku do za-
możności.
- I grzechy, za które się ofiarowało zawinną, pewną lub nie-
pewną.
- I grzechy, które karcono karą cielesną.
- I grzechy, które karcono chłostą czterdziestu.
- I grzechy, za któreśmy zasłużyli na śmierć, ze zrządzenia
Nieba.
- I grzechy, które karane bywają wytrąceniem i bezdzie-
tnością.
- I grzechy, które karcono czterema gatunkami śmierci są-
dowej:

Sekilah. Ukamienowaniem, spaleniem, ścięciem i zadławie-
niem, bądź z powodu przykazania, bądź z powodu zakazu, bądź
one połączone z obowiązkiem spełnienia czynu, bądź że nie są
połączone z obowiązkiem spełnienia czynu; te, które nam są zna-
ne, jako i te, które nam nie są znane. Te, które nam są zna-
ne, jużesmy wyliczyli, i zeznanie swoje o nich, przed Tobą skła-
dali, te zaś które nam nie są znane, dla Ciebie one są jawne
i znane; jak mówiono: „To, co jest tajne, należy do Wiekuiste-
go, Boga naszego, to zaś, co jest jawne, to się tyczy nas i dzie-
ci naszych, na wieki, byśmy wykonywali wszystkie słowa tego Za-
konu. Bo Ty jesteś przebaczącym dla Izraela i odpuszczającym
dla pokoleń Jeszurun, przez wszystkie wieki, a prócz Ciebie, nie
masz Króla przebaczącego i odpuszczającego.

Elohaj. (*) Boże mój! nie miałem ja żadnej wartości,
zanim stworzonym zostałem, a teraz, kiedy już stworzony, je-
stem tak, jak gdybym nim nie był; prochem jestem za życia,
a tém bardziej po śmierci. Jestem przed Tobą jak naczynie
pełne wstydu i hańby. Oby Ci się podobało, Wiekuisty, Królu
nasz i Królu Ojców naszych! bym więcej nie grzeszył, a to,
com już zgrzeszył przed Tobą, zglądź, w wielkiem Swém miłó-
sierdziu, tylko nie przez cierpienia lub śmiertelne choroby.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż język mój od złego a usta
moje od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec
przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby
prochem. Otwórz raczej serce moje Swojej nauce, a dusza mo-

וּבְמִצּוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גַּפְשִׁי וְכֹל הַחַוְשִׁים עָלַי רָעָה מִתְּרָה
הַפֶּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תִּוְרָתְךָ .
לְמַעַן יִחַלְצֶנּוּ יְדִידֶיךָ הַיּוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְיִי : יְהִי רָצוֹן
אֲמֵר־פִּי וְהִגִּיזֶן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרְוָמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כְּרִי־שְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיַבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ :

תפלת מוסף ליום כפור

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲדַנִּי שֹׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶלְתְּךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיזִן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִידֵם לְמַעַן שָׂמוּ בְּאַהֲבָה :

זְכַרְנוּ לַחַיִּים . מִלֶּךְ חַפְזֵין בְּחַיִּים . וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים . לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מִן אַבְרָהָם :
אַתָּה גְּבוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמֻנָתוֹ

לִישֵׁנִי

ja oby ścigała za rozkazami Twojemi, a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczynź to dla imienia Swojego, uczynź dla prawicy Swojej, uczynź dla świętości Swojej, uczynź dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mojego przed Tobą. Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen!

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychłe za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

Modlitwa dodatkowa, na Dzień Odpustu.

Ki szem. (*) Gdy imienia Wiekuistego wzywam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobroć, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i zapisz nas do księgi życia, przez wzgląd na Siebie, Boże życia!

Królu wspomagający, wybawiający i zastaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkim miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwięzionych i dotrzymujący wiary spoczywającym

לִישֵׁנִי עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָת וּמִי הוֹמָה לְךָ מַלְאָךְ
מִמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים . זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :
וְנֶאֱמָן אֶתְּךָ לְהַחְיֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמֵּתִים : (°)
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְלָלוּךָ סֵלָה :
וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימְתָךָ
עַל כָּל-מַה-שֶּׁבְּרָאת וְיִירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ
כָּל-הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כִּדְם אֲנִיָּה אֶתְּךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שָׁלוֹם כְּמוֹ שִׁידְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ בְּיָדְךָ
וְגִבּוּרָה בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-כָּל-מַה שֶּׁבְּרָאת :

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהַלֵּל לִירְאִיָּךָ וְתִקְוֶה מִזִּבְחֶךָ
לְדוֹרֵשֶׁיךָ וּפְתַחְוֹן פֶּה לַמַּיְחֲלִים לְךָ שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ וְשִׂשׂוֹן
לְעִירְךָ וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֹדְךָ וְעִרִיכַת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ
בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ :

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרִים יַעֲלוּזוּ וְחַסִּדִּים
בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹץ פִּיָּה . וְכָל-הַרְשָׁעָה כִּלְהָ כַּעֲשָׂן
תִּבְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתַמְלֹךְ אֶתְּךָ יי לְבָרְךָ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה כְּפָתוּב בְּדַבְּרֵי קְדֻשָּׁה יִמְלֹךְ
יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

קדוש

(°) קדושה לשליח צבור
כמו במסף של ראש השנה.

w ziemi. Któż jak Ty Mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

Któż jak Ty Ojcem miłosierdzia, wspominającym twory Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty wskrzeszający umarłych. *)

Atha Kadosz. Tyś Świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą. — Selah!—

Uwechen. (*) A tak, o Wiekuisty, Boże nasz! ześlij bojaźń Ciebie na wszystkie Swe twory (*), a strach przed Tobą na wszystko coś stworzył, aby Cię się obawiały wszystkie twory i kłaniały się przed Tobą wszystkie stworzenia i stały się wszystkie jedną wiązką, dla wykonywania woli Twojej, sercem niepodzielném, jak nam wiadomo, Wiekuisty, Boże nasz! że władza jest przy Tobie, moc w Twojej ręce, a siła w Twojej pracy. a imię Twoje straszném dla wszystkiego, co stworzyłeś.

Uwechen. A tak, o Wiekuisty, Boże nasz! daj cześć ludowi Swojemu, sławę bojącym się Ciebie, nadzieję błagającym Cię i swobodę mowy ufającym Tobie, radość Swój ziemi, wesele Swemu grodowi, wzrost siły Dawidowi, służbę Swojemu i trwałą świetność synowi Jiszaja, Swemu pomazańcowi, rychło za dni naszych.

Uwechen. A wtedy sprawiedliwi ujrzą i cieszyć się będą, poczciwi radować się, a pobożni śpicwem weselić się będą;— a nieprawość zamknie paszczę swoją, a złość cała, jak dym uleci, kiedy usuniesz panowanie złości z ponad ziemi.

Wesymloch. A Ty sam, o Wiekuisty, Boże nasz! panować będziesz nad wszystkimi Swojami tworam, na górze Syonie, siedlisku Swego majestatu, i w Jeruzalemie, świętym Swym grodzie, jak mówiono w świętych Twych pismach: „Wiekuisty panować będzie wiecznie, Bóg Twój, Syonie! przez wszystkie pokolenia.“ Hallelujah!

*) **KEDUSZAH DLA KANTORA.**

Jak w Nabożeństwie Dodatkowém na Nowy Rok.

קדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִי מִבְּלַעַדֶיךָ כְּפָתוּב
 וַיִּנְבֵּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אֶהְבֵּת אֹתָנוּ • וְרָצִיתָ בָּנוּ •
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִבַּלְתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ
 מִלִּבְנוֹ לְעִבּוֹדְתֶךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ :

וַתִּתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לגמט) הַשְּׁבִת הַזֶּה
 לְקִדְשָׁה וְלִמְנוּחָה וְאֵת יוֹם הַכַּפָּרִים הַזֶּה לְמַחֲלֵה וְלִסְלִיחָה
 וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֻלַּבּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְּרֵא מִדְּשׁ
 זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם :

וּמִפְּנֵי הַטָּאִינִי גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַד
 אֲדָמָתָנוּ וְאִין אָנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֲבוּתֵינוּ בְּבֵית
 בְּחִירְתֶךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו
 מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאַל־יִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שְׂתָּשׁוּב וְתִרְתַּם
 עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה
 וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ אָבִינוּ מִלִּבְנוֹ גְּדוּלַת כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה
 וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חַי וְקָרֵב שׁוֹזְרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
 וְנַפְצוֹתֵינוּ כַּנֶּסֶם מִירְפְּתֵי אֶרֶץ : וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרָצָה
 וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹקֵם וְשֵׁם גַּעֲשׂה לְפָנֶיךָ
 אֶת־קַרְבָּנוֹת חֲבוּתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם :
 וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם (לגמט) הַשְּׁבִת הַזֶּה וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם הַכַּפָּרִים
 הַזֶּה • גַּעֲשׂה וּנְקָרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָה כְּמוֹ
 שְׁבַת־בַּת

Kadosz. Świętym jesteś, a straszném imię Twoje i nie masz Boga, prócz Ciebie, jak mówiono: „I wywyższy się Bóg Zastępów sądem, a Bóg Święty uświęci się sprawiedliwością. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu Święty.

Atha. (*) Tyś nas wybrał z pośród wszystkich narodów, ulubieś nas, miałeś w nas upodobanie, wywyższyeś nas nad wszystkie języki, uświęciłeś nas Swojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas, o Królu nasz, do Swój służby i Swojém wielkiém i świętém imieniem nas mianowałeś.

Watiten. I dałeś nam, Wiekuisty Boże nasz! w miłości Swojej, dzień ten, (Soboty na święcenie i na spoczynek i dzień ten), Odpustu, na przebaczenie, przebłaganie i odpuszczenie, by nam w nim przebaczone wszystkie grzechy nasze (w miłości), święte zwołanie, pamiątkę wyjścia z Egiptu.

Umipne. Ale, dla grzechów naszych, wygnani zostaliśmy z naszego kraju i wydaleny z naszój ziemi, i nie możemy spełnić obowiązków naszych, w domu wybranym przez Ciebie, w domu wielkim i świętym, Twojém imieniem nazywanym, z powodu siły niszczącej, zesłanej na świątynię Twoją. Oby ci się spodobało, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych! Królu litościwy! wrócić i zlitować się nad nami i nad świątynią Swoją, w wielkiém Swém miłosierdziu, obyś ją rychło odbudował i wywyższył jój majestat. Ojczy nasz, Królu nasz! objaw rychło majestat panowania Swego nad nami, zjawiaj i wznies się nad nami, w oczach wszystkiego, co żyje i zbierz rozproszonych naszych, z pośród ludów, i wygnańców naszych zgromadź z krańców ziemi i sprowadź nas do miasta Swojego, Syonu, w radości, i do Jeruzalemu, miejsce Swój Świątyni, w wieczném weselu, a tam składać Ci będziemy ofiary swoje obowiązkowe, ofiary nieustające, wedle ich porządku, a dodatkowe, wedle przepisu o nich. I ofiary dodatkowe dnia tego (Sobotniego i Dnia tego) Odpustu, złożymy i przywiedziemy przed Ciebie, w miłości, wedle przykazania Twój woli, jak

שְׁכַתְּבֵתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁחַת עֲבֹדֶיךָ מִפִּי כְבוֹדֶיךָ
בְּאִמּוֹר :

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כַבָּשִׁים ^{לשבת} בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֲלֵת שַׁבַּת
בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :

וּבְעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלֶאכֶה לֹא־תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם
עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אִיל אֶחָד כֹּבָשִׁים בְּנֵי־
שָׁנָה שְׁבַע־הַתְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר . שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לָפָר .
וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל . וְעֶשְׂרוֹן לִכְבָּשׁ וַיִּין כֹּנֶסֶכוֹ . וְשְׁנֵי
שְׁעִירִים לִכְפָּר . וְשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּהֲלִכְתָּם :

לשבת

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג עִם מְקַדְּשֵׁי
שְׁבִיעִי . כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָה . וּבְשְׁבִיעֵי רְצִיַת־
בו וְקִדְשָׁתוֹ חֲמֹדַת יָמִים אוֹתוֹ קְרֵאתָ . וְכָר לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וּבַיּוֹם הַכֹּפְרִים הַזֶּה . מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטָּאתֵינוּ)
מִנְּגַד עֵינֶיךָ . כְּאִמּוֹר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנֵי
וְחַטָּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֵּר : וְנֹאמֵר מְחִיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנַן
חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתֶיךָ : וְנֹאמֵר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה
יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם דְּטָהַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יְיָ תְּמַהֲרֵהוּ :

אלהינו

nam napisałeś w Zakonie Swoim, przez sługę Swojego, Mojżesza, z ust Twego majestatu, gdzie mówiono:

(Na Sobotę).

Uwajom. A dnia Sabatu, dwa jagnięta roczniaki, bez wady, i dwie dziesiąte (efah) mąki przedniej, na dań pomieszaną z oliwą i libacją jego. Całopalna każdego Sabatu; oprócz całopalnej nieustającej i jej libacji.

Uweosor. A dnia dziesiątego, tego miesiąca siódmego, zwołanie święte ma być dla was i będziecie dręczyć ciało wasze, żadnej roboty nie wykonacie.

I przywieźcie, na całopalną Wiekuistemu, na woń przyjemną, młodego cielca jednego, barana jednego, jagniąt roczniaków siedm, bez wady mają być dla was.

Uminchasam. A dań ich i libacje ich, jak mówiono: trzy dziesiąte (efah mąki) do każdego cielca, dwie dziesiąte do każdego barana, a jedna dziesiąta do każdego jagnięcia, tudzież wina na libacją, i dwa kozły na oczyszczenie i dwie ofiary nieustające, wedle przepisu o nich.

(Na Sobotę).

Jismechu. Niech się cieszą panowaniem Twojem przestrzegający Sabatu i nazywający go rozkoszą. Lud święcący dzień siódmy, wszystek się nasyci i lubować się będzie Twoją obfitością, bo dzień siódmy upodobałeś Sobie i poświęciłeś go, rozkoszą dni go nazwałeś, pamiętką dzieła stworzenia.

Elohenu. Boże nasz i Boże Ojców naszych! odpuść przewinienia nasze, w Dniu tym (Soboty i Dniu tym) Odpustu, zgładź i usuń grzechy nasze i przestępstwa nasze, z przed oczu Swoich, jak mówiono: „Ja to, Ja zgładzę grzechy twoje dla Siebie, a przestępstw. twoich nie wspomnę.“ I mówiono: „Rozwiąłem, jak obłok, przestępstwa twoje, i jak chmurę, grzechy twoje, wróć się do Mnie, bo Ja cię zbawię.“ Dalej mówiono: „Bo dnia owego odpuszczoném wam będzie, aby was oczyścić z grzechów waszych, przed Wiekuistym oczyszczeni będziecie.“

לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך
 ותן חלקנו בתורתך • שבענו משובך ושמחנו בישועתך •
 והגהילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בה ישראל
 מקדשי שמך וטהר לבנו לעבדך באמת • כי אתה סלחן
 לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור ומבלעדך
 אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה) • ברוך אתה יי מלך
 מוחל וסולח לעונותינו וקעונות עמו בית ישראל • ומעביר
 אשמותינו בכל שנה ושנה • מלך על כלהארץ מקדש
 השבת וישראל ויום הכפרים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם • והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך •
 ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים • ברוך
 אתה יי המחזיר שכנתו לציון :

בשעה שהחזן אומר מדים,
 אומרים הקהל מדים ורבנן

מזדים אנתנו קך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו אלהי כל בשר
 ויצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול
 והקדוש על שהחיינתנו
 וקיימתנו כן תחינו ותקיימנו
 ותאסוף

מזדים אנתנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד • צור
 חיינו מן ישענו אתה הוא
 לדור ודור • גודה לך
 ונספר תהלתך • על חיינו
 המסורים בידך ועל נשמותינו
 הפקודות קך ועל נפוך
 שבכל יום עמנו ועל
 נפלאותיך

(Boże nasz i Boże Ojców naszych! miej upodobanie w spoczynku naszym.) Poświęć nas Swemi przykazaniami, daj nam udział w Zakonie Swoim, nasyc nas Swoją obfitością i uciesz Swojém zbawieniem, (i dozwól nam używać, Wiekuisty, Boże nasz! w miłości i w przychylności, świętej Swojej Soboty, aby w niej spoczywał Izrael, poświęcający imię Twoje), i oczyść serce nasze, byśmy Ci służyli prawdą, bo Ty jesteś przebaczącym Izraelowi i odpuszczającym pokoleniom Jeszurun przez wszystkie wieki, a oprócz Ciebie, nie masz innego Króla, odpuszczającego i przebaczącego. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu odpuszczający i przebaczący grzechy nasze i grzechy ludu Swego, domu Izraela, gładzący przewinienia nasze każdego roku, Królu na całej ziemi! poświęcający (Sobotę i) Izraela i Dzień Odpustu.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swójego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i oby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojogo.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwałę Twoją, za życie nasze, które w Twojém ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za

(Podczas gdy Kantor mówi oboczną modlitwę, lud mówi następującą:)

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych, Bogiem wszelkiego ciała, Twórcą naszym, Twórcą Wszechświata; błogosławieństwa i dziękczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obyś i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził

נפלאותיך ומזכותיך שבכל-
 עת ערב ובקר וצהריים קדושה לשמור חקיך ולעשות
 המצב פי לא-כלו רחמיך רצונה ולעבדך בקרב שלום
 והמרחם פי לא-תמו חסדיך על שאנחנו מודים לך. ברוך
 מעולם קנינו לך : אל ההודאות :

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד לעולם ועד :
 וכתוב לחיים טובים (פל-)בני בריתך :
 וכל החיים יודוך פלה ויהללו את-שמה באמת האל ישועתנו
 ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי המצב שמה ולך נאה להודות :

הש"ץ אומר ברכת כהנים.

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
 בתורה הכתובה על-ידי משה עבדך האמורה מפי
 אהרן ובניו כהנים עם קדושה באמור :

הקהל עונה

חזן

יהי רצון בזכות אברהם	יברכה יי וישמרה :
יהי רצון בזכות יצחק	יאר יי ופניו אליך ויתנה :
יהי רצון בזכות יעקב	ישא יי ופניו אליך
יהי רצון שתשים עלינו חיים	וישם לך שלום :
ארוכים וברכה למשמרת שלום :	

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל-ישראל עמה ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך פי
 באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 וצדקה

wspaniale dobroczynności Twoje w każdym czasie, wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

wygnañców naszych do świętych przedsiõnków Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielnym, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże, dzięków godny.

Weal Kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogostawionem i wywyższonem, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

Zapisz na życie szczęśliwe synów przymierza Swojego.

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie.—Selah!—I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszzechmogący, Zbawco i Pomocy nasza.—Selah!—Bądź pochwalony Wiekuisty, „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor odmawia błogostawieństwo Kapłanów.)

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogostaw nas błogostawieństwem potrójnem, napisanem w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianem przez usta Aharona i synów jego, Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(Kantor.)

Oby Ci Wiekuisty błogostawił i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał Ci obliczem Swojem i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

(Lnd.)

Oby się tak stało dla zasług Abrahama.

Oby się tak stało dla zasług Izaaka.

Oby się tak stało dla zasług Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić życie długie i błogostawieństwo na utrzymanie pokoju.

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogostawieństwo, zyczliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi, ludowi Swojemu. Błogostaw nam, Ojczy nasz, wszystkim wraz światłem oblicza Swojego, albowiem przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty,

וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם . וְמִזֵּב בְּעֵינֶיךָ לְבַרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ :
 בְּסִפּוּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה מִזְבֵּחַ נִזְכָּר וְנִכְתָּב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מִזְבִּים וּלְשָׁלוֹם .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם :

ואח"כ אומרין וידוי כמו בשחרית ברך ס"ג עד סוף הש"ע .

תפלת נעילה ליום כפור

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל זוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמֵבִיא גּוֹאֵר לְבָנָיו בְּנֵיהֶם לְמַעַן שָׂמוּ בְּאַהֲבָה :
 זָכְרָנוּ לְחַיִּים . מְלֶךְ חַפִּץ בְּחַיִּים . וְחַתַּמְנוּ בְּסִפּוּר
 הַחַיִּים . לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם :
 אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ
 לִישׁוּנֵי עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לְךָ מְלֶךְ
 מְמִית וּמַחִיָּה וּמְצַמִּית יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים . זוֹכֵר יְצוּרֵיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

ונאמן

dobroczynność i błogosławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój, Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi, każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

Obyśmy zostali wspomnieni i zapisani przed Tobą do Księgi życia, błogosławieństwa, pokoju i dostatniego utrzymania się, my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty, Twórco pokoju.

Spowiedź. do końca Szemoneh Esreh. (*Patrz str. 63 do 67, Cz. III*).

Modlitwa zamykająca.

Adonaj. (*) Panie mój, otwórz wargi moje, aby usta me głosiły Twą chwałę.

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Boże ojców naszych, Boże Abrahama, Boże Izaaka i Boże Jakóba, Boże wielki, potężny, straszny, Boże najwyższy, wymierzający łaskę i dobrotliwość, Panie Wszechświata, pomny na pobożność ojców i z miłością sprowadzający zbawcę, (*) ich wnukom dla imienia Swojego.

Wspomnij nas na życie, Królu żądający życia i przyłóż pieczęć Swą o nas w księdze życia, przez wzgląd na Siebie, Boże życia!

Królu wspomagający, wybawiający i załaniający! Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

Atha Gibor. (*) Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

Karmiający żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych, rozwiązujący uwieczonych i dotrzymujący wiary spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty Mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadawającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i dozwalającym zakwitnąć zbawieniu?

Któż jak Ty Ojcem miłosierdzia, wspominającym twory Swoje na życie w miłosierdziu Swojem?

וְנֹאמֵן אֶתְּהָ לְתַחִיזֹת מִתִּים . פְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמִּתִּים : °
 אֶתְּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה :
 וּבִכְנ תֵּן פַּחְדְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִמְתָּךְ
 עַל כָּל-מַעֲשֵׂי שִׁבְרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ
 כָּל-הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כְּכֶם אֲנִיָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְב
 שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עִזּוּ בְּיָדְךָ
 וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-כָּל-מַעֲשֵׂי שִׁבְרָאתָ :

וּבִכְנ תֵּן כְּבוֹד יי לַעֲמֶךָ תְּהִלָּה לִירְאוֹךָ וְתַקְוָה טוֹבָה
 לְדוֹרְשֵׁיךָ וּפְתִחוֹן פֶּה לַמְיַחֲדִים לְךָ שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן
 לְעִירְךָ וְצַמִּיתֵת קֶרֶן לְדוֹד עַבְדְּךָ וְעֵרִיכַת נֵר לְבֵן יִשִׁי מְשִׁיחְךָ
 בְּמַחְדָּה בְּיַמִּינוּ :

וּבִכְנ צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּזוּ וְחַסִּידִים
 בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתְהָ תִקְפֹץ-פִּיָּה . וְכָל-הַרְשָׁעָה כְּלָה כְּעָשׂוֹן
 תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת וְדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתַמְלוֹךְ אַתָּה יי לְבִרְךָ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁה כְּפָתוּב בְּדַבְּרֵי קְדוֹשְׁךָ יְמִלְךָ
 יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר הַלְלוּנָהּ :

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ כְּפָתוּב
 וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה :
 פְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֶךְ הַקְדוֹשׁ :

אתה

Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, wskrzeszający umarłych. *)

Atha Kadosz. Tyś Świętym, i imię Twoje święte, a święci każdego dnia chwalić Cię będą.—Selah!—

Uwechen. (*) A tak, o Wiekuisty, Boże nasz! ześlij bojaźń Ciebie na wszystkie Swe twory (*), a strach przed Tobą na wszystko co stworzył, aby Cię się obawiały wszystkie twory i kłaniały się przed Tobą wszystkie stworzenia i stały się wszystkie jedną wiązką, dla wykonywania woli Twojej, sercem niepodzielném, jak nam wiadomo, Wiekuisty Boże nasz! że władza jest przy Tobie, moc w Twojej ręce, a siła w Twojej prawicy, a imię Twoje straszném dla wszystkiego, co stworzyłeś.

Uwechen. A tak, o Wiekuisty, Boże nasz! daj cześć ludowi Swojemu, sławę bojącym się Ciebie, nadzieję błagającym Cię i swobodę mowy ufającym Tobie, radość Swój ziemi, wesele Swemu grodowi, wzrost siły Dawidowi, służbę Swojemu i trwałą świetność synowi Jiszaja, Swemu pomazańcowi, rychło za dni naszych.

Uwechen. A wtedy sprawiedliwi ujrzą i cieszyć się będą, poczciwi radować się, a pobożni śpiewem weselić się będą;— a nieprawość zamknie paszczę swoją, a złość cała, jak dym uleci, kiedy usuniesz panowanie złości z ponad ziemi.

Wesymloch. A Ty sam, o Wiekuisty, Boże nasz! panować będziesz nad wszystkimi Swojemi tworam, na górze Syonie, siedlisku Swego majestatu i w Jeruzalemie, świętym Swym grodzie, jak mówiono w świętych Twych pismach: „Wiekuisty panować będzie wiecznie, Bóg Twój, Syonie! przez wszystkie pokolenia.“ Hallelujah!

Kadosz. Świętym jesteś, a straszném imię Twoje i nie masz Boga, prócz Ciebie, jak mówiono: „I wywyższy się Bóg Zastępów sądem, a Bóg Święty uswięci się sprawiedliwością. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Królu Święty.

*) **Keduszah dla Kantora.**

‡ Jak wyżej w Nabożeństwie Dodatkowém.

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
 מלפני לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת :
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשבת השבת הזה
 לקדשה ולמנוחה ואת יום) הכפרים הזה למחילה ולסליחה
 וזכרה ומחלבו את כל עונותינו (באהבה) מקרא קדש
 וזכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה
 וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון
 אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים
 עיר קדשה. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה
 למזכה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפרים
 הזה : זכרנו יי אלהינו בו למטה ופקדנו בו לברכה
 והושיענו בו לחיים. וברבר ישועה ורחמים חס וחסנו.
 ורחם עלינו והושיענו. פי אליך עינינו. פי אל מלך
 חנון ורחום אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו מחל | לעונותינו ביום השבת
 הזה וביום הכפרים הזה. מחת והעבר פשעינו (וחטאתינו)
 מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
 וחטאתיך לא אזכר : ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן
 חטאתיך שובה אלי פי גאלתיך : ונאמר פי ביום הזה
 יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי הטהרה :

אלהינו

Atha. (*) Tyś nas wybrał z pośród wszystkich narodów, ulubieś nas, miałeś w nas upodobanie, wywyższyeś nas nad wszystkie języki, uświęcieś nas Swojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas, o Królu nasz! do Swój służby i Swojém wielkiém i świętém imieniem nas mianowałeś.

Watiten. I dałeś nam, Wiekuisty Boże nasz! w miłości Dzień ten (Soboty, na święcenie i na spoczynek i Dzień ten) Odpustu, na przebaczenie, przebłaganie i odpuszczenie, by nam w nim przebaczone wszystkie grzechy nasze, (w Sobotę: w miłości) święte zwołanie, pamiętkę wyjścia z Egiptu.

Elohenu. (*) Boże nasz i Boże Ojców naszych, niech wnijdzie przed Ciebie, dojdzie Cię i dosięgnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém i wystuchaném i zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, sługi Twojogo i wspomnienie o Jerozolimie, świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twojogo, domu Izraela, na ocalenie, na dobro, na łaskę i na upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w Dniu tym Odpustu.

Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro, obdarz nas w nim błogosławieństwem, dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, osłoń i ułaskaw nas, ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś wszechmogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Elohenu. Boże nasz i Boże Ojców naszych! odpuść przewinienia nasze, w Dniu tym (Soboty i Dniu tym) Odpustu, zgładź i usuń grzechy nasze i przestępstwa nasze, z przed oczu Swoich, jak mówiono: „Ja to, Ja zgładzę grzechy twoje dla Siebie, a przestępstw twoich nie wspomnę.“ I mówiono: „Rozwiątłem, jak obłok, przestępstwa twoje, i jak chmurę, grzechy twoje, wrócę się do Mnie, bo Ja cię zbawię.“ Dalej mówiono: „Bo dnia owego odpuszczoném wam będzie, aby was oczyścić z grzechów waszych, przed Wiekuistym oczyszczeni będziecie.“

לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במצותנו קדשנו במצותך
 ותן חלקנו בתורתך . שבענו מצובך ושמחנו בישועתך .
 והגחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בה ישראל
 מקדשי שמך ומזבחיך לנגו לעבדך באמת . פי אתה סלחן
 לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור ומבלעדך
 אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה) . ברוך אתה יי מלך
 מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל . ומעביר
 אשמותינו בכל שנה ושנה . מלך על כלהארץ מקדש
 השבת וישראל ויום הכפרים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם . והשב את-
 העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים . ברוך
 אתה יי המחזיר שכנתו לציון :

בשעה שהחזן אומר מידים,
 אומרים הקהל מידים דרבנן .

מזדים אנתנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד . צור
 חיינו מגן ישענו אתה הוא
 דור ודור . נודה לך
 ונספר תהלתך . על חיינו
 המסורים בידך ועל נשמותינו
 הפקודות קך ועל נפיקה
 שבכל יום עמנו ועל
 נפלאותך

מזדים אנתנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו ויצר אלהי כל בשר
 ויצרנו ויצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הנדל
 והקדוש על שהחיינתנו
 וקימתנו כן תחיינו ותקיימנו
 ותאסוף

(Boże nasz i Boże Ojców naszych! miej upodobanie w spoczynku naszym). Poświęć nas Swemi przykazaniami, daj nam udział w Zakonie Swoim, nasyć nas Swoją obfitością i uciesz Swojem zbawieniem, (i dozwól nam używać, Wiekuisty, Boże nasz! w miłości i w przychylności, świętej Swojej Soboty, oby w niej spoczywał Izrael, poświęcający imię Twoje), i oczyść serce nasze, byśmy Ci służyli prawdą, bo Ty jesteś przebaczącym Izraelowi i odpuszczającym pokoleniom Jeszurun przez wszystkie wieki, a oprócz Ciebie, nie masz innego Króla, odpuszczającego i przebaczącego. Bądź pochwalony, Wiekuisty Królu! odpuszczający i przebaczący grzechy nasze i grzechy ludu Swego, domu Izraela, gładzący przewinienia nasze każdego roku, Królu na całej ziemi! poświęcający (Sobotę i) Izraela i Dzień Odpustu.

Receh. (*) Przyjm łaskawie, Wiekuisty, Boże nasz, lud Swój Izraela i modły ich, i wróć służbę do przybytku domu Swójego, a ofiary Izraela i modły ich przyjm z miłością i łaską i oby zawsze była w łasce u Ciebie służba Izraela ludu Twojogo.

Oby oczy nasze ujrzały, jak wrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, zwracający Swój Majestat do Syonu.

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych na zawsze i wiecznie, Opoką życia naszego, Tarczą zbawienia naszego. Ty istniejesz od pokolenia do pokolenia, dziękować Ci będziemy i opiewać chwalebę Twoją, za życie nasze, które w Twojem ręku, za dusze nasze przy Tobie strzeżone, za cuda Twoje codzienne z nami, za

(Podczas gdy Kantor mówi oboczną modlitwę, lud mówi następującą):

Modim. (*) Dziękujemy Ci, który jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem ojców naszych, Bogiem wszelkiego ciała, Twórcą naszym, Twórcą Wszechświata; błogosławieństwa i dziękczynienia imieniu Twojemu wielkiemu i świętemu, że nas przy życiu i zdrowiu utrzymujesz, — obyś i nadal nas utrzymywał przy życiu i zdrowiu i zgromadził

<p>נפלאותיה ושוכותיה שבכל- עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא-כלו רחמיה והמרחם כי לא-תמו חסדיה מעולם קנינו לה :</p>	<p>ותאסף גליותינו לחצרות קדשה לשמר תקיה ולעשות רצנה ולעבדה ברבב שלם על שאנחנו מזדים לה . ברוך אל ההודאות :</p>
--	--

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמה מלבנו תמיד לעולם ועד :

והתום לחיים טובים (פל-)בני בריה :

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את-שמה באמת האל ישועתנו
 ועזרתנו סלה . ברוך אתה יי הטוב שמה ולה נאה להודות :

הש"ץ אומר ברכת כהנים .

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
 בתורה הכתובה על-ידי משה עבדה האמורה ספי
 אהרן ובניו כהנים עם קדשה כאמר :

הקהל עונה

חזן

<p>יהי רצון בזכות אברהם יהי רצון בזכות יצחק יהי רצון בזכות יעקב יהי רצון שתשים עלינו חיים ארוכים וברכה למשמרת שלום :</p>	<p>יברכה יי וישמרה : יאר יי ו פניו אליה ויחנה : ישא יי ו פניו אליה וישם לה שקום :</p>
--	--

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל-ישראל עמה ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניה כי
 באור פניה נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד

וצדקה

wspaniałe dobroczynności Twoje w każdym czasie, wieczorem, rano i w południe. Dobrotliwy, bo miłosierdzie Twoje nieskończone, litościwy, bo łaski Twoje nie ustawają i wiecznie w Tobie ufamy.

wyгнаńców naszych do świętych przedsiónek Swoich, by przestrzegali ustaw Twoich, wypełniali wolę Twoją i służyli Ci sercem niepodzielnym, za co Ci dziękujemy. Bądź pochwalony Boże, dzięków godny.

Weal Kulom. A za to wszystko niechaj imię Twoje będzie błogosławionem i wywyższonem, o Królu nasz, zawsze i na wieki wieków.

Przyłóż pieczęć na życie szczęśliwe synów przymierza Swojego.

A wszystko co żyje dziękować Ci będzie.—Selah!—I wychwalać imię Twoje w prawdzie, Wszchemogący, Zbawco i Pomocy nasza. —Selah!— Bądź pochwalony Wiekuisty, „dobrotliwy“ imię Twoje, a Tobie przystoi dziękczynienie.

(Kantor odmawia błogosławieństwo Kapłanów).

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych, błogosław nas błogosławieństwem potrójnym, napisanem w Księdze Zakonu przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianem przez usta Aharona i synów jego, Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(Kantor).

Oby Ci Wiekuisty błogosławił i strzegł Cię.

Oby Wiekuisty przyświecał Ci obliczem Swojem i był dla Ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku Tobie.

I obdarzył Cię pokojem.

(Lud).

Oby się tak stało dla zasług Abrahama.

Oby się tak stało dla zasług Izaaka.

Oby się tak stało dla zasług Jakóba.

Obyś raczył nam udzielić życie długie i błogosławieństwo na utrzymanie pokoju.

Sym Szalom. (*) Daj pokój, szczęście, błogosławieństwo, życzliwość, łaskę i miłosierdzie nam i całemu Izraelowi, ludowi Swojemu. Błogosław nam, Ojczy nasz, wszystkim wraz światłem oblicza Swojego, albowiem przy świetle oblicza Swojego dałeś nam Wiekuisty, Boże nasz, naukę życia, miłość cnoty,

וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ :

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה נִזְכָּר וּנְחַתֶּם
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם .
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . (ל' אָנָּה)

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תַּפְּלָתֵנוּ . וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחַנְתָּנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עוֹי פָּנִים וְקָשִׁי עָרַף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא תִטְאֲנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ תִטְאֲנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בְּגַדְנוּ . גִּזְלָנוּ . דִּבְרָנוּ דֹּפִי : הֶעוּיֵנוּ .
 וְהִרְשַׁעְנוּ . זִדְנוּ . חֲמַסְנוּ . מַפְלָנוּ שָׁקֵר : יַעֲצֵנוּ רַע . בְּזִבְנוּ .
 לְצָנוּ . מָרְדְנוּ . נֶאֱצָנוּ . סָרְדְנוּ . עוּיֵנוּ . פִּשְׁעֵנוּ . צָרְדְנוּ .
 קִשְׁיֵנוּ עָרַף . רִשְׁעֵנוּ . שַׁחַתְנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲתָעֵנוּ :
 סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָה לָנוּ :
 וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל תְּבֹא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ
 הִרְשַׁעְנוּ :

מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם . וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וַיִּמְיֶנָה פִּשְׁוֹטָה לְקַבֵּל שָׁבִים .
 וְתִלְמָדְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן
 נַחֲדֵד מֵעֲשֵׂק יְדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 כְּאֲשֵׁים וּכְנִיחִים לְמַעַן דְּבַרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ : אֵין קִין
 לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחֹחַי אֲשַׁמְתָּנוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ
 שְׂאֲחֵרִיתָנוּ

dobroczynność i błogosławieństwo i miłosierdzie i życie i pokój. Oby Ci się spodobało błogosławić ludowi Swojemu Izraelowi, każdego czasu i każdej godziny pokojem Swoim.

Obyśmy zostali wspomnieni i oby przyłożono pieczęć o nas przed Tobą w Księdze życia, błogosławieństwa, pokoju i dostatniego utrzymania się, my i cały lud Twój, dom Izraela, na życie szczęśliwe i na pokój. Bądź pochwalonym Wiekuisty, Twórco pokoju.

S P O W I E D Ź.

Elohenu. Boże nasz i Boże Ojców naszych! oby modlitwa nasza doszła do Ciebie, i obyś się nie odwrócił od naszego błagania, bo my nie mamy tak zuchwałej twarzy, ani tak zatwardziałego karku, byśmy twierdzili przed Tobą, Wiekuisty, Boże nasz i Boże Ojców naszych, żeśmy sprawiedliwi i żeśmy nie grzeszyli, bo zaiste, myśmy zgrzeszyli.

Aszamnu. Myśmy przewinili, byliśmy wiarołomni, przywłaszczyliśmy sobie cudzą własność, bluźniliśmy. Spowodowaliśmy zbrodnie i bezbożności, byliśmy zuchwali, gwałciciele, zmyślałiśmy fałsze. Dawaliśmy złe rady, byliśmy kłamcami, szydercami, sprzeciwiliśmy Ci się, wzgardziliśmy Tobą, byliśmy odstępcami, grzeszyliśmy, popełnialiśmy zbrodnie, byliśmy nieprzyjaźni i zatwardziałego karku. Byliśmy złośliwi, zepsuci, zhańbiliśmy się, byliśmy sami w błędzie i uwodziliśmy drugich.

Sarnu. Odstąpiliśmy od Twoich przykazań i od praw Twoich zbawiennych, bez żadnej dla siebie korzyści. (*) Ty zaś słusznosc masz we wszystkiem, co nas nawiedziło, boś Ty prawdą się powodował, a myśmy zawinili.

Mah. Cóż Ci powiemy, siedzącemu wysoko? cóż Ci opowiadać będziemy, mieszkającemu w niebiosach? wszakże Ty znasz wszystkie tajnie, jak to, co jest jawne.

Atha. (*) Ty podajesz rękę przestępcom, a prawica Twoja wyciągnięta do przyjęcia żałujących. I nauczyłeś nas, Wiekuisty, Boże nasz! wypowiadać się przed Tobą, ze wszystkich grzechów naszych, abyśmy się wstrzymali od niesprawiedliwości, przyjmujesz nasz szczery żal, jak ofiary ogniowe i wonności, wedle słów Swoich, które wyrzekłeś. Nie byłoby bowiem końca ofiarom ogniowym, za nasze przewinienia, nie było liczby dla ofiar wonnych, za nasze występki; ale Ty wiesz, że końcem na-

שֵׁאֲתֵרִיתְנוּ רַחֵם וְתוֹלְעָה לְפִיכֶךָ הַרְבִּיתְ סְלִיחָתְנוּ . מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסָדְנוּ מָה צְדָקָנוּ מָה יִשְׁעֵנוּ מָה כְּחָנוּ מָה גְבוּרָתְנוּ וּמָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם כְּלֹא הָיוּ וְחַכְמַיִם כְּכֹלֵי מַדְעַ וְנִבְוִיִּם כְּכֹלֵי הַשְּׂכָל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶבֶל הֶבֶל :

אַתָּה הַבְּקִלְתָּ אֲנוּשׁ מֵרֹאשׁ וּתְכַיֵּדוּ לְעַמּוּד לְפָנֶיךָ :
 כִּי מִי יֹאמֵר לְךָ מָה תִּפְעַל וְאִם יִצְדַּק מָה יִתֵּן קֶדֶד : וְתִתֵּן-
 לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יּוֹם הַיּוֹד לַיִט מַזְכִּיר שֶׁל שַׁבָּת (צוּם)
 הַכֹּפְרִים יְהוֹה קִין וּמְחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן
 נִחְדָּל מֵעֲשׂוֹק יְדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חַסְדֵי רַצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי
 שְׂלָמִים : וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תִחַפֵּץ
 בְּהַשְׁחָתֵת עוֹלָם . שְׁנֹאמַר דְּרָשׁוּ יי בְּהַמְצָאוֹ קְרָאָהוּ בְּהִזְוֵתוֹ
 קְרֹב : וְנֹאמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכָו וְאִישׁ אָוֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב
 אֶל-יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ : וְאַתָּה
 אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד (וְאַמֶּת)
 וּמְרַבֶּה לְהַטִּיב וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתִשׁוּבַת רָשָׁעִים וְאֵין אֶתָּה
 חַפֵּץ בְּמִיתָתָם שְׁנֹאמַר אָמַר אֱלֹהִים חִי-אֲנִי נֶאֱמַר אֲדֹנָי
 יְהוֹה אִם-אֶחָפֵץ בְּמֹות הַרְשָׁע כִּי אִם-בְּשׁוּב רָשָׁע מִדְּרָכָו
 וְחָיָה . שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הַרְעִים וּלְמָה תִּמְוֹתוּ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל : וְנֹאמַר הַחֲפִץ אֶחָפֵץ מֹות רָשָׁע נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוֹה
 הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָו וְחָיָה : וְנֹאמַר כִּי לֹא אֶחָפֵץ בְּמֹות

szym będzie robactwo i zgnilizna, dla tego tak rozszerzyłeś przebaczenie nasze. Czémże my jesteśmy, czém życie nasze, czém nasza pobożność, czém nasza sprawiedliwość, czém nasze zbawienie, czém nasza moc, czém nasza siła, cóż powiemy Ci, o Wiekuisty Boże nasz i Boże ojców naszych? wszak wszyscy mocarze niczém są przed Tobą, a mężowie sławy jak gdyby ich nie było, a mędrzy jak gdyby bez wiedzy, a rozumni jak gdyby bez rozważgi — bo największa część ich dzieł jest nicością, a dni ich życia przed Tobą są próżnością — a pierwszeństwo człowieka przed bydłciem jest niczém, bo wszystko jest próżnością.

Atha. (*) Ty, od samego stworzenia świata, wyróżniłeś człowieka i uznałeś go godnym stawać przed Tobą. Bo któż może Ci powiedzieć: „co czynisz?“ a jeżeli kto sprawiedliwie postępuje, jakąż w tém korzyść dla Ciebie? I dałeś nam, Wiekuisty, Boże nasz! w miłości Swojej, (Dzień ten Soboty i) Dzień ten Odpustu, jak stanowcze przebaczenie i odpuszczenie wszystkich naszych grzechów, abyśmy się wstrzymali od niesprawiedliwości i wrócili do Ciebie, by wypełnić ustawy woli Twojej, sercem niepodzielném. Ty zaś, w wielkiém Śwém miłosierdziu, zlituj się nad nami, bo nie żądasz, aby świat zginął, jak mówiono: „Szukajcie Wiekuistego tam, gdzie może być znalezionym, wołajcie do Niego, gdy jest blizkim.“ I dalej: „Niech opuści bezbożny swą drogę, a mąż nieprawy swe zamysły i niech się wróci do Wiekuistego, to się zlituje nad nim, i do Boga naszego, bo On wiele przebacza.“ Ty zaś, Boże przebaczenia, łaskawy i miłosierny, nieskory do gniewu i pełen łaski i prawdy i czyniący wiele dobrego! Ty życzysz sobie żalu bezbożnych i nie żądasz ich śmierci, jak mówiono: „Powiedz im: ‚Jako żyw jestem’ rzecze Pan Wiekuisty, — ‚Ja nie żądam śmierci bezbożnego, bo gdy się zwróci bezbożny z swój drogi, to żyć będzie.’ Zwróćcie się przeto, zwróćcie, z waszych złych dróg, po cóż macie umrzeć, domie Izraela?“ Dalej mówiono: „Czyż Ja żądam śmierci bezbożnego,“ rzecze Pan Wiekuisty, „wszakże gdy się zwróci z swój drogi, to żyć będzie.“ I dalej: „Bo nie żą-

הַמֵּת נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה וְהִשְׁבִּיבוּ וְחַיּוּ : כִּי אַתָּה סֶלְחָן
 לְיִשְׂרָאֵל . וּמַחְלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵן בְּכַל־חֹדֶר וְחֹדֶר וּמַבְלֻעֲרֵךְ
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה) :

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִוְצַרְתִּי אֵינִי כָדִי וְעִכְשָׁו שְׁנִוְצַרְתִּי כְּאֵלֹהִי
 לֹא נִוְצַרְתִּי . עֹפֵר אָנִי בַחַיִּי . קָל וְחֹמֶר בְּמִיתַתִּי . הִרְיֵנִי
 לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּכְלִמָּה . יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֲחַטָּא עוֹד . וְזֵה שְׁחַטְמַאתִי לְפָנֶיךָ מֶרֶק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחַלְלִים רָעִים :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מֵרַע וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מְרָמָה וְלִמְקַלְדֵי
 גַּפְשֵׁי תְרוּחָם וְנַפְשֵׁי כְּעֹפֵר לְכַר תְּהִיָּה : פִּתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ גַּפְשֵׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
 הָפֵר עֲצָתָם וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתָּם . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיָנֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תִּוֹרָתֶךָ .
 לְמַעַן יִחַדְצוּן יְדִידֶיךָ הַיֹּשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְגִּי : יְהִי לְרְצוֹן
 אֲמֵרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי : עֲשֵׂה שְׁלֹמֶם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלֹמֶם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמְרוּ אָמֵן :
 יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית

הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ :

וְאוֹמְרֵי אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֲפִילוּ כִשְׁחַל בַּשַּׁבָּת .

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ תִמְאָנוּ לְפָנֶיךָ :

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלֹא אַתָּה :

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :

dam śmierci tego, który na nią zasłużył," rzecze Pan Wiekuisty, „niech żałuje i żyje.“ Bo Ty jesteś przebaczącym dla Izraela i odpuszczającym pokoleniom Jeszurun, przez wszystkie wieki, a prócz Ciebie, nie mamy innego Króla, przebaczącego i odpuszczającego.

Elohaj. (*) Boże mój! nie miałem ja żadnej wartości, zanim stworzonym zostałem, a teraz, kiedy już stworzony, jestem tak, jak gdybym nim nie był; prochem jestem za życia, a tém bardziej po śmierci. Jestem przed Tobą jak naczynie pełne wstydu i hańby. Oby Ci się podobało, Wiekuisty, Królu nasz i Królu Ojców naszych! bym więcej nie grzeszył, a to, com już zgrzeszył przed Tobą, zgładź, w wielkiem Swém miłosierdziu, tylko nie przez cierpienia lub śmiertelne choroby.

Elohaj. (*) Boże mój! Strzeż język mój od złego a usta moje od mowy zwodniczej. Oby dusza moja umilkła w obec przeklinających mnie i oby dusza moja w obec obelgi była jakby prochem. Otwórz raczj serce moje Swojej nauce, a dusza moja oby ściagała za rozkazami Twojemi, a wszyscy, którzy złe zamysły na mnie knują, — zniwecz ich zamysły i zniszcz ich przedsięwzięcie. Uczynź to dla imienia Swojego, uczynź dla prawicy Swojej, uczynź dla świętości Swojej, uczynź dla nauki Swojej, aby ocaleni zostali ulubieńcy Twoi, niech prawica Twa ocali i wysłuchaj mnie. Oby łaskawie przyjęte zostały wynurzenia ust moich i myśli serca mojego przed Tobą. Wiekuisty, Opoko moja i Zbawco mój. Ten, co sprawia pokój w niebiosach Swoich, oby zrządził pokój dla nas i dla całego Izraela, i mówcie: Amen!

Oby Ci się spodobało Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców naszych, by odbudowanym został dom Świątyni rychło za naszych dni i daj nam udział w Zakonie Swoim.

(Mówi się Awinu malkenu, nawet w Sobotę).

Ojcze nasz, Królu nasz, zgrzeszyliśmy przed Tobą.

Ojcze nasz, Królu nasz, nie mamy innego Króla prócz Ciebie.

Ojcze nasz, Królu nasz, utaskawiaj nas dla imienia Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, użyż nam pomyślnego Nowego

Roku.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטוֹל מַעֲלֵינוּ כְּלִי-גִזְרוֹת קִשּׁוֹת :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטוֹל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּלִי כָל-צָר וּמְשַׁמֵּן מַעֲלֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סְתוּם פִּיּוֹת מִשְׁטֵינֵינוּ וּמְקַמְרֵנֵנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּלִי דָבָר וְחֵרֵב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמְשַׁחִית (וּמַגְפָּה)
מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מֵנַע מַגְפָּה מִנַּחֲלָתְךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סֶלַח וּמַחֵל לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ : (כ"א ט"ל וס"ח)
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מַחַה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנְּגִד עֵינֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מַחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חַיְבוּתֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קָרַע רֹעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲתָמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲתָמְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיִּשְׁעָה :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲתָמְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְפָּלָה :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲתָמְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּיֹת :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲתָמְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הֲרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הֲרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ :

Ojcze nasz, Królu nasz, zniwecz wszystkie nasze ciężkie przeznaczenia.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniwecz zamiary nienawidzących nas.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniwecz zamysły nieprzyjaciół naszych.

Ojcze nasz, Królu nasz, wstrzymuj od nas wrogów i przeciwników.

Ojcze nasz, Królu nasz, zatknij usta przeciwnikom i oskarżycielom naszym.

Ojcze nasz, Królu nasz, oddal mór, wojnę, głód, niewolę, zniszczenie, winę i zarazę od sprzymierzeńców Swoich.

Ojcze nasz, Królu nasz, wstrzymuj wszelką plagę od dziedzictwa Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, przebacz i odpuść wszystkie nasze przewinienia.

Ojcze nasz, Królu nasz, zgładź i zniszcz grzechy i winy nasze z przed oczu Swoich.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniszcz w wielkiem miłosierdziu Swojem wszystkie dowody naszej winy.

Ojcze nasz, Królu nasz, zwróć nas ku Sobie w szczerój pokucie.

Ojcze nasz, Królu nasz, ześlij zupełne wyzdrowienie chorym ludu Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, zniszcz nieprzyjazne nam wyroki.

Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij nas na dobre przed Sobą.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyłóż pieczęć Swoją o nas w księdze życia szczęśliwego.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyłóż pieczęć Swoją o nas w księdze oswobodzenia i ocalenia.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyłóż pieczęć Swoją o nas w księdze utrzymania i wyżywienia się.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyłóż pieczęć Swoją o nas w księdze zastąg.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyłóż pieczęć Swoją o nas w księdze przebaczenia i odpuszczenia.

Ojcze nasz, Królu nasz, dozwól by rychło nam wzrosło zbawienie.

Ojcze nasz, Królu nasz, podnieś blask Izraela ludu Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, podnieś blask pomazańca Swojego.

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא יְדִינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא אֲסִינּוּ שְׁבַע :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתִפְלָתֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֱלֹהֵי־שִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוֹר כִּי עָפָר אָנֹחֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תְּהֵא הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַד יְחֻדְךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדְוֹשׁ שְׁמֶךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעַנֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא
שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ רַחֵם וְעַנּוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
הַשִּׁיחַ אוֹמֵר קְרִישׁ שָׁלֵם .

Ojcze nasz, Królu nasz, napełnij ręce nasze błogosławieństwami Swojemi.

Ojcze nasz, Królu nasz, napełnij składy nasze obfitością.

Ojcze nasz, Królu nasz, wysłuchaj wołania naszego, osłoń nas i zlituj się nad nami.

Ojcze nasz, Królu nasz, przyjm modły nasze w miłosierdziu i w łasce.

Ojcze nasz, Królu nasz, otwórz bramy niebios dla modłów naszych.

Ojcze nasz, Królu nasz, nie racz oddalić nas bezskutecznie z przed oblicza Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, pomnij żeśmy tylko prochem.

Ojcze nasz, Królu nasz, oby godzina ta była godziną miłosierdzia i porą łaski przed Tobą.

Ojcze nasz, Królu nasz, zlituj się nad nami, nad niemowlętami i dziećmi naszymi.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla zamordowanych za święte imię Twoje.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla zarzniętych za wyznanie Jedności Twojej.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla umarłych w ogniu i w wodzie dla poświęcenia imienia Twojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, zemścij się (*) za przelaną krew sług Twoich.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla Siebie, jeżeli nie dla nas.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla Siebie i ocal nas.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla wielkości miłosierdzia Swojego.

Ojcze nasz, Królu nasz, uczyn to dla wielkiego, potężnego i strasznego imienia Swojego, którym nas mianują.

Ojcze nasz, Królu nasz, ulaskawiaj nas i wysłuchaj nas, bo nie mamy za sobą zasług, wyświadczyć nam dobrodziejstwa i łaskę i ocal nas.

(Kantor odmawia Kadysz cały.)

פעם אחת

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

ג' פעמים

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ד' פעמים

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים :

ותוקעין תקיעה אחת ואומרין

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם :

ומתפללין מעריב.

(Raz jeden).

**Słuchaj Izraelu! Wiekuisty, Bóg nasz,
Wiekuisty jest Jedyny.**

(Trzy razy).

**Niechaj będzie pochwaloném imię maje-
statu Jego panowania, na wieki wieków.**

(Siedm razy).

Wiekuisty to, jest Bogiem.

Pocém wydaje się jeden ton na szofarze i mówi się:

Na przyszły rok w Jerozolimie!

Odmawia się Modlitwa Wieczorna, jak wyżej (str. 57, Cz. III
Nr. 7) wskazano.

ברכת כהנים

בימים טובים הכהנים מברכין את העם ועולין לברך בשעה שהש"ץ
אומר רצה .

כשהש"ץ אומר עמך בתפלת רצה הכהנים אומרי' ותערב והש"ץ חוזר .

וְתֵעָרֵב עֲלֶיךָ עֲתִידֵתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָן . אֲנֵנוּ רַחֲמֵי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הָשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירֶךָ . וְסֹדֵר הָעֲבוֹדָה
לִירוּשָׁלַם . וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . וְשֵׁם
נִעְבְּדֶךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנוֹת :

והש"ץ מסיים

בְּרַחֲמֶיךָ אֲתָה יי שְׂאוֹתֶךָ לְבִרְךָ בְּיִרְאָה נִעְבּוֹד :

כשהש"ץ מסיים תפלת מדיים הכהנים אומרי' בלחש יהי רצון .

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַהַיֶּה
הַבְּרָכָה הַזֹּאת שְׂצוּיֹתֵנוּ לְבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . בְּרָכָה
שְׁלֵמָה . וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְּשׁוֹל וְעוֹן מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשֻׁלֶּשֶׁת

בתורה

PORZĄDEK

BŁOGOSŁAWIENSTWA KAPŁANÓW. (*)

W Święta uroczyste, Kapłani, to jest potomkowie rodziny Aharona, podczas gdy Kantor w Dodatkowej Szemoneh Esreh zaczyna modlitwę *Receh*, wstępują na Estradę, przed Arkę Przymierza i udzielają błogosławieństwo ludowi, w następującym porządku:

(Gdy Kantor, w zakończeniu modlitwy *Receh*, mówi wyraz: *Awecha*, Kapłani mówią, a Kantor powtarza:)

Wesarew. (*) Oby Ci modlitwa nasza tak przyjemną była, jak całopalna i ofiara. Racz, o litościwy! w miłosierdziu Swojem, wrócić Swój majestat do miasta Swojego, Syonu, a porządek służby do Jeruzalemu. Oby oczy nasze widziały, gdy wrócisz do Syonu w miłosierdziu, a tam służyć Ci będziemy w bojażni, jak za dni dawnych i za lat pierwotnych.

(Kantor sam kończy:)

Bądź pochwalony, Wiekuisty, któremu Samemu tylko, w bojażni służyć będziemy.

(Gdy Kantor kończy modlitwę: *Modim*, Kapłani odmawiają następujące błogosławieństwo, niższym głosem:)

Jehi. (*) Oby było wola Twoją, Wiekuisty, Boże nasz i Boże ojców naszych! aby błogosławieństwo to, którym przykazaliśmy nam błogosławić ludowi Twojemu, Izraelowi, było błogosławieństwem doskonałym, i aby w nim nie było żadnego ustereku i błędu, od dziś i na wieki.

(Początek Kantor mówi:)

Elohenu. Boże nasz i Boże ojców naszych! błogosław nas potrójnym błogosławieństwem, napisanym w Księdze Zakonów

בַּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֲמֹרָה מִפִּי
אֶתְרֵן וּבְנָיו כַּהֲנִים עִם קְדוֹשְׁךָ כְּאֲמֹר :

כשדחזון אומר כהנים הבהנים מחזירין פניהם כלפי העם ואומרין .

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֶתְרֵן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

הש"ץ אומר ברכת יברכך מלה במלה והכהנים מחזירין אחדיו ,
והקהל אומרין הפסוקים האלו בלחש .

דחזון והכהנים יְבָרְכֶךָ .

קהל יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

דחזון והכהנים יי .

קהל יי אֲדוֹנָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ :

דחזון והכהנים וַיִּשְׁמְרֶךָ .

קהל שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ :

בשעה שהכהנים מנגנים מלות וישמרך , ויחנך הקהל אומרים
רבונו של עולם

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שְׁלֶךָ וְחַלּוּמֹתַי שְׁלֶךָ חֲלוּם

חֲלֵמְתִי וְאִינִי יוֹדַע מַה הוּא יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתַי שִׁיְהִיו כָּל חֲלוּמֹתַי עָלַי וְעַד כָּל יִשְׂרָאֵל לְמוֹבָה בֵּין

שְׁחֻלְמָתִי עַל עֲצָמַי וּבֵין שְׁחֻלְמָתִי עַל אַחֲרַיִם וּבֵין שְׁחֻלְמֵי

אַחֲרַיִם עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חֲזֹקֶם וְאִמְצָם וַיִּתְקִימוּ בִי וּבְהֵם

כְּחֲלוּמֹת (שֶׁל) יוֹסֵף הַצַּדִּיק . וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה רְפֹאֵם

כְּחֻזְקֵיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מְחַלְיוֹ וּכְמֵרִים הַנְּבִיאָה מְצַרְעֵתָה

וּכְנֻעָמָן מְצַרְעֵתוֹ וּכְמִי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמִי יְרִיחוֹ

עַד יְדֵי אֱלִישָׁע . וּכְשֵׁם שֶׁהַפֶּכֶת אֶת קַלְלַת בְּלָעַם הִרְשָׁע

מקללה

przez ręce Mojżesza, sługi Swojego, odmawianém przez usta Aharona i synów jego, Kapłanów, święty lud Twój, jak mówiono:

(Gdy Kantor mówi wyraz: *Kohanim*, Kapłani stojący twarzą obrócenii ku Arce, odwracają się twarzą ku ludowi i mówią na głos następujące błogosławieństwo:)

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który na nas zlałeś świętość Aharona i rozkazałeś nam błogosławić ludowi Twemu, Izraelowi, w miłości.

(Teraz Kantor mówi po jednym wyrazie z błogosławieństwa kapłańskiego, Kapłani wyraz ten powtarzają, a lud mówi wiersze Pisma Świętego, odpowiadające tym wyrazom, zniżonym głosem:)

(*Kantor i Kapłani*). Oby ci błogosławił

(*Lud*). Oby ci błogosławił Wiekuisty, z Syonu, Stwórca nieba i ziemi.

(*Kantor i Kapłani*). Wiekuisty

(*Lud*). Wiekuisty, Panie nasz! jak imię Twoje sławném jest na całej ziemi!

(*Kantor i Kapłani*). I oby cię strzegł.

(*Lud*). Strzeż mię Boże! bo w Tobie ufam.

(Podczas gdy Kapłani śpiewają wyrazy: *Wejiszmorecha*, *Wichuneka*, lud mówi jeszcze, oprócz właściwych wierszy, następującą modlitwę:)

Ribono. (*) Panie Wszechświata! ja należę do Ciebie i sny moje także do Ciebie należą; nieraz miałem sny, nie wiedząc ich znaczenia. Oby Ci się spodobało, Wiekuisty, Boże mój i Boże ojców moich! aby wszystkie moje sny wyszły dla mnie samego i dla całego Izraela, na dobre, bądź, że mi się śniło o sobie samym, bądź, że mi się śniło o drugich, bądź, że drugim o mnie się śniło. Jeżeli one są pomyślne, to potwierdź je i ustalaj, aby się spełniły na mnie i na nich, jak sny pobożnego Józefa; jeżeli zaś wymagają wyleczenia, to wylecz je, jak wyleczył Chizkjahu, króla Jehudy, z jego choroby, i prorokinią Mirjam, z jej trądu, i Naamona, z jego trądu, i jak wody Marah, przez Mojżesza, mistrza naszego, i jak wody Jericho, przez Eliszę. A jak zamieniłeś przekleństwo bezbóznego Bileama na błó-

מְקַלְלָה לְבִרְכָה כִּן תִּהְיֶה כָּל חֲלוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְמַזְבֵּחַ וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְנֵנִי וְתִרְצַנִּי . אָמֵן :

החזן והכהנים יֵאָר .

קהל אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ סֵלָה :

החזן והכהנים יֵי .

קהל יֵי | יֵי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת :

החזן והכהנים פָּנִי .

קהל פָּנֵה אֵלַי וְחַנְּנֵנִי כִּי יָחִיד וְעֵנִי אָנִי :

החזן והכהנים אֱלֹהֶיךָ .

קהל אֱלֹהֶיךָ יֵי נַפְשִׁי אִשָּׂא :

החזן והכהנים וַיִּחַנְּךָ .

קהל הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְדִים אֶל־יַד אֲדוֹמִיָּהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־

יָד גְּבֻרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֵל יֵי אֱלֹהֵינוּ עַד שְׂיִחַנְּנוּ :

הקהל אומרין רבונו של עולם .

החזן והכהנים יִשָּׂא .

קהל יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יֵי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ . וּמִצִּיאֵתֶךָ

וְשֹׁכֵל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם :

החזן והכהנים יֵי .

קהל יֵי חַנּוּנוֹ לָךְ קִוִּינוּ הִנֵּה זְרוּעַם לְבִקְרִים אַף יִשְׁעֶתְכֶם

בְּעֵת צָרָה :

החזן והכהנים פָּנִי .

קהל אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בַיּוֹם צָר לִי הִטָּה־אֵלַי אֲזִנְךָ

בַּיּוֹם אֶקְרָא מִהֵרָעֵנִי :

אֱלֹהֶיךָ

głosławieństwo, tak zamień wszystkie sny moje, dla mnie i dla całego Izraela, na dobre — i strzeż mię, ułaskawiaj mnie i miej we mnie upodobanie. Amen!

(Kantor i Kapłani). Oby przyświecał

(Lud). Bóg ułaskawi nas i pobłogosławi nam, przyświeci nam obliczem Swojém.—Selah!

(Kantor i Kapłani). Wiekuisty,

(Lud). Wiekuisty, Wiekuisty, Boże miłosierny i li-
tościwy, nieskory do gniewu i pełen łaski i prawdy!

(Kantor i Kapłani). Obliczem Swojém,

(Lud). Zwróć się ku mnie i ułaskawiaj mnie! bo jestem samotny i nędzny.

(Kantor i Kapłani). Tobie

(Lud). Do Ciebie, Wiekuisty! duszę swoją wznoszę.

(Kantor i Kapłani). I był dla ciebie łaskawym

(Lud) Otóż, jak oczy sług zwrócone są ku swym
panom, jak oczy służebnicy zwró-
cone są ku swój pani, tak oczy na-
sze zwrócone są ku Wiekuistemu,
Bogu naszemu, aż nas ułaskawi.

(Tutaj lud mówi modlitwę Ribono powyższą).

(Kantor i Kapłani). Oby zwrócił

(Lud). Odniesie błogosławieństwo od Wiekuiste-
go i łaskę od Boga, swego Wybaw-
cy, i znajdzie łaskę i upodobanie
w oczach Boga i ludzi.

(Kantor i Kapłani). Wiekuisty,

(Lud). Wiekuisty! bądź łaskawym dla nas, w Tobie
ufamy, bądź ich ramieniem każdego
rana, tudzież zbawieniem naszym,
w czasie ucisku.

(Kantor i Kapłani). Oblicze Swoje,

(Lud). Nie ukrywaj Oblicza Swojego przedemną,
w dniu mojego ucisku, skłoń ucho
Swoje ku mnie; — dnia, gdy wołać
będę, wysłuchaj mnie zaraz.

החזן והכהנים אֱלֹהֶיךָ .

קהל אֱלֹהֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם :

החזן והכהנים וַיִּשְׁלֹם .

קהל וַשָּׁמֹו אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

החזן והכהנים לְךָ .

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹדוּ כִּי כָל

בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל וְלְרֹאשׁ :

החזן והכהנים שְׁלוֹם .

קהל שְׁלוֹם | שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתָיו :

הקהל אומרין יהי רצון .

יהי רצון לפניך יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן

קְדוּשַׁת חֲסִדֶיךָ וּגְדֻלַּת רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וְלְמַעַן מַהֲרַת שְׂמֶךָ

הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא בְּנֶעְשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתוֹת הַיּוֹצֵאִים

מִהַפְּסוּקִים שֶׁל בְּרַכַּת כֹּהֲנִים אֲנַתְּם פִּסְטָם פִּסְטָם דְּיוֹנָסִים

הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו עִם קְדוּשָׁה שֶׁתְּהִיָּה קְרוֹב לִי

בְּקִרְאֵי לְךָ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי נִאֲקָתִי וְאֲנַקְתִּי תְּמִיד בְּשֵׁם

שִׁשְׁמֻעַת אֲנַקְת יַעֲקֹב תְּמִימָה הַנִּקְרָא אִישׁ הֵם . וְתִתֵּן לִי

וּלְכָל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפְרֻנְסָתְנוּ בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוֹם

בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִיסוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֲבָה

בְּשֵׁם שְׁנַתְּתָ פִּסַּת לָחֶם לְאֹכֹל וּבְגֵד לְלְבוּשׁ לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ

הַנִּקְרָא אִישׁ הֵם . וְתִתְּנֵנִי לְאַהֲבָה וְלַחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ

וּבְעֵינַי כָּל־רוֹאֵינוּ וַיְהִי דְבָרִי נִשְׁמָעִים לְעַבֹּדְתֶךָ בְּשֵׁם

שְׁנַתְּתָ אֶת־יוֹסֵף צְדִיקָה בְּשַׁעַה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אֲבִיו כְּתֹנֶת פָּסִים

- (Kantor i Kapłani)*. Ku tobie
(Lud). Do Ciebie wnoszę oczy swoje, do miesz-
 kającego w niebie.
- (Kantor i Kapłani)*. I udzielił
(Lud). Oni niech imię Moje wyrzekną, nad syna-
 mi Izraela, a Ja im pobłogosławię.
- (Kantor i Kapłani)*. Ci
(Lud). Twoją, Wiekuisty, jest wielkość i siła, sła-
 wa i zwycięstwo i wspaniałość, Two-
 jém jest wszystko co na niebie i na
 ziemi, Twoją, Wiekuisty, jest władza,
 Tyś Głową najwyższą wszystkiego.
- (Kantor i Kapłani)*. Pokoju.
(Lud). Pokój, pokój z oddalonym i z blizkim, rze-
 cze Wiekuisty, a Ja go wylecze.

(Tutaj odmawia lud modlitwę następującą:)

Jehi. (*) Oby Ci się spodobało, Wiekuisty, Boże mój
 i Boże ojców moich! wysłuchać mnie, dla świętości łask Twoich
 i dla wielkości miłosierdzia Twojego obszernego i dla czystości
 imienia Twojego wielkiego, potężnego i strasznego, dwudziesto-
 dwugłoskowego, powstałego z wierszy błogosławieństwa Kapła-
 nów, (imion tych kabalistycznych nie wymawia się) odmawianego
 przez usta Aharona i synów jego, nad świętym Twym ludem, a-
 byś był mi blizkim, gdy wołać będę do Ciebie, i abyś zawsze
 wysłuchał modły moje i wołania moje tak, jak wysłuchałeś wo-
 łania Jakóba Twego pobożnego, zwanego mężem prostodusznym,
 i abyś udzielił mnie i wszystkim moim domownikom pożywienie
 i utrzymanie nasze, szcudrze a nie skąpo, dozwolone, a nie za-
 kazane, przyjemne a nie w cierpieniu, z ręki Twojej szcudrój,
 tak, jak dałeś kawał chleba do jedzenia i suknie do odziewania
 praojcu naszemu Jakóbowi, nazywanemu mężem prostodusznym.
 Dozwól, byśmy znaleźli miłość, upodobanie i łaskę w oczach Two-
 ich i w oczach wszystkich, którzy nas widzą i oby słowa moje
 wysłuchane były, przy służbie Twojej, tak, jak dozwoliłeś, aby
 pobożny Twój Józef znalazł upodobanie, łaskę i miłosierdzie,

לְחַן וְלֶחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל־חַוְּאֵיוֹ וְתַעֲשֶׂה עִמִּי
 גַּפְלֹאוֹת וְנִסִּים וּלְמוֹצָה אוֹת וְתַצְלִיחַנִי בְּדַרְכֵי . וְתֵן בְּלִבִּי
 בִּינָה לְהִבִּין וְלֵהֲשַׁכִּיל וְלִקְיָם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ
 וְסוּדוֹתֶיהָ וְתַצְלִיחַנִי מִשְׁגִּיאוֹת וּתְמַהֵר רַעֲיוֹנִי וְקִבֵּי לְעַבְדְּתֶךָ .
 וְתִאֲרֶךְ יָמַי (וַיְמֵי אִשְׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתַי וַיְמֵי אָבִי וְאִמִּי) בְּרַב
 עֹז וְשָׁלוֹם . אָמֵן סְלָה :

אֲדִיר בְּמַרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה . אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ
 שָׁלוֹם . יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם :

בשעה שהש"ץ מסיים תפלת שים שלום הכהנים אומרי' רבון העולמים .

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים עֲשֵׂינוּ מַה שְׁגִזְרַתְּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ . הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן־
 הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ :

w oczach Twoich i w oczach wszystkich którzy go widzieli, w czasie gdy ojciec Jego odział go w suknię kolorową, i uczynił dla mnie nadzwyczajności, cuda i znak na dobre i uszczęśliwiał mnie, w drogach moich, i wleń w serce moje rozsądek, bym pojął i zrozumiał i wykonał wszystkie słowa nauki Twego Zakonu i tajemnice Twoje, ocal mnie od błędów i oczyść myśli moje i serce moje ku Twojej służbie, i przedłuż dni moje (i dni żony mojej i synów i córek moich i ojca i matki mojej) w szczęściu i przyjemności, w pełni siły i pokoju. Amen! Selah!

Adir. (*) Wspaniały w wysokościach, zasiadający w majestacie! Tyś pokojem, a imię Twoje: „Pokój.“ Oby Ci się spodobало udzielić nam i całemu Twojemu ludowi, domowi Izraela, życie i błogosławieństwo na wieczny pokój.

(Podczas gdy Kantor kończy modlitwę Sym Szalom, Kapłani mówią następujące błogosławieństwo:).

Ribon. Panie Wszechświata! uczyniliśmy, jak nam przykazałeś, a więc i Ty uczyn dla nas, jak nam przyrzekłeś. Spójrz z świętej Swojej siedziby, z nieba, i błogosław ludowi Swojemu, Izraelowi, i ziemię, którą nam dałeś, jakżeś zaprzysiągł ojcom naszym, ziemię opływającą w mléko i miód.

סדר חנוכה

בחנוכה מתפללין כמו בשאר ימים רק מוסיפין בשמונה עשרה
ובברכת המזון על הנסים ובימי מתתיהו. וא"א תתנן גם בערב חנוכה
ולא למנצח קודם ובא לציון — ומדליקין נר חנוכה בין מנחה למעריב
ומוסיפין בכל יום אחד משמאל לימין ומברכין תמיד על של שמאל. —

סדר הדלקת נר חנוכה

קודם הדלקת הנרות מברכין .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו
וצונו להדליק נר שלחנכה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

בליל הראשון אומר' ברכת שהחיינו .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו
והגיענו לזמן הזה :

אחר הדלקת הנרות אומר' זה .

הנרות הללו אנחנו מדליקין על הנסים ועל התשועות
ועל

NABOŻENSTWO

na Uroczystość Poświęcenia Świątyni. (*)

(CHANUKAH, UROCZYSTOŚĆ MAKABEUSZÓW).

Nabożeństwo w tę Uroczystość, ośm dni trwającą, odprawia się jak w dni powszednie, dodają się tylko w Szemoneh Esreh, we wskazaném miejscu, modlitwy: Al hanissim i Uwime Matysjahu (str. 49, Cz. I), także w modlitwie stołowej; i nie mówi się modlitw: Tachnun; ani Lamnaceach, przed Uwa Lecyjon (str. 71, Cz. I). W przeddzień Chanukah, także nie mówi się Tachnun, przez całe zaś ośm dni Chanukah, mówi się Hallel cały (str. 2, Cz. III). Zapalają się świece, po skończeniu modlitwy przed-wieczornój, a przed zaczęciem wieczornój: pierwszego wieczoru jedną, drugiego dwie i t. d. aż do ośmiu. Zaczyna się zapalać świecę przyb-wającą, z kolei i od lewój ku prawej.

PORZĄDEK ZAPALANIA ŚWIATEŁ NA CHANUKAH.

(Przed zapaleniem, mówią się następujące błogosławieństwa:)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas poświęcił Swojemi przykazaniami i rozkazał nam zapalać światło (*) na Chanukah.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś zdziałał cuda dla Ojców naszych, w owych dniach, o tym czasie.

(Pierwszej nocy dodaje się jeszcze następująca modlitwa Szehechijonu).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który nas utrzymałeś przy życiu i zdrowiu, byśmy się doczekali téj uroczystej pory.

(Po zapaleniu świec, odmawia się co następuje:)

Haneroth. (*) Światła te zapalamy na pamiątkę cudów,

וְעַל הַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ . עַל־יְדֵי בְּהִינְיָה הַקְּדוֹשִׁים
 וְכָל־שִׁמְנַת יְמֵי חֲנֻכַּת הַנְּרוֹת הַלְלוּ קִדְשׁ וְאִין לָנוּ רִשׁוֹת
 דְּהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֵלֶּא לְרֵאוֹתֶם בְּדַבַּר כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ
 עַל־נִסְיָךְ וְעַל־יְשׁוּעָתְךָ וְעַל־נְפִלְאוֹתֶיךָ :

מְעוֹז צוּר יְשׁוּעָתִי . לֵךְ נָאָה לְשִׁבְחֲךָ . תַּפְּזֵן בֵּית תְּפִלָּתִי .
 וְשֵׁם תּוֹדָה גְּזַבְּחֲךָ . לְעַת תַּכִּין מַטְבַּחֲךָ . מִצַּר הַמִּנְבַּח . אָז
 אֶנְמוֹד . בְּשִׁיר מְזוּמֹר . חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ :

רְעוֹת שִׁבְעָה נִפְשֵׁי . בְּיַגּוֹן כּוֹחַ כְּפֹה . חַיִּי מֵרֹדוּ בְּקִשֵׁי .
 בְּשִׁעְבוֹד מַלְכוּת עֲגָלָה . וּבִידוּ הַגְּדֻלָּה . הוֹצִיא אֶת הַסְּגָלָה .
 חֵיל פְּרָעָה . וְכֵךְ זִרְעוּ . יִרְדוּ כְּאֶבֶן מִצּוּלָה :

דְּבִיר קִדְשׁוֹ הֵבִיאֵנִי . וְגַם שֵׁם לֹא שִׁקְמָתִי . וּבֵא נוֹגֵשׁ
 וְהַגְּלֵנִי . כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי . וַיִּין רַעַל מִסְכָּתִי . כְּמַעַם
 שֶׁעֲבַרְתִּי . קֶזֶן בְּבֵר . זֶרְבָּבֵל . לְקֶזֶן שִׁבְעִים נוֹשְׁעָתִי :

כָּרַת קוֹמַת בְּרוּשׁ . בְּקִשׁ אֲנִי בֶן הַמְּדֻתָּא . וְנִהְיִיתָ לֹד
 לְמוֹקֵשׁ . וְנִגְאוֹתוֹ נִשְׁבַּתָּה . רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׁאֲתָ . וְאוֹיֵב שָׁמוּ
 מַחִיתָ . רוֹב בְּנָיו . וְקִנְיָנָיו . עַל הַעֵץ תִּלְחִיתָ :

יִוָּגִים נִקְבְּצוּ עָלַי . אֲזִי בִימֵי חֲשִׁמְנִים . וּפְרָצוּ חוֹמוֹת
 מִגְּדֻלִּי . וּמִמָּאוּ כָּל הַשְּׁמָנִים . וּמִנּוֹתֵר קִנְקָנִים . גַּעֲשֵׂה גַם
 לְשׁוֹשְׁנִים . בְּנֵי בִינָה . יְמֵי שִׁמְנָה . קִבְּעוּ שִׁיר וְרִנָּגִים :

חֲשׂוֹף זְרוּעַ קִדְשֶׁךָ . וְקָרַב קֶזֶן הַיְשׁוּעָה . נִקּוּם נִקְמַת דָּם
 עֲבַדֶּיךָ . מַעוֹשֵׁי הַרְשָׁעָה . כִּי אֲרָכָה לָנוּ הַיְשׁוּעָה . וְאִין קֶזֶן
 לִימֵי הַרְעָה . דְּחַה אֲדַמּוֹן . בְּצַל צִלְמוֹן . וְהִקֵּם לָנוּ רִעָה
 שִׁבְעָה :

zwycięstw i nadzwyczajnych wypadków, które działałeś dla Ojców naszych, przez świętych Swoich Kapłanów. Przez wszystkie ośm dni Chanukah, światła te są święte dla nas i nie wolno nam posługiwać się nimi, tylko patrzeć na nie, by pochwalić imię Twoje, za Twoje cuda, zwycięstwa i nadzwyczajne wypadki.

Maoz. (*) Potężna Opoko mego zbawienia! Tobie przystoi chwała. Oby mój dom modlitwy był odbudowany, a tam złożymy dziękczynne ofiary. Jeżeli kiedyś jeszcze przygotujesz rzeź dla bluźniącego wroga, to znowu dokonam, wśród śpiewu i pieśni, poświęcenia ołtarza.

Dusza moja (*) nasyconą była cierpieniami, siły moje wycieńczone były smutkiem, życie moje sprzykrzyło mi się, w ciężkiej pracy, w poddaństwie u państwa Apisa. (*) Ale On, wielką Swą siłą, wy dobył Swojego ulubieńca. (*) Wojsko Faraona i całe jego pokolenie zstąpiły, jak kamień, w głębie.

Przywiódł mnie do świętego Swego przybytku, ale i tam spocząć nie mogłem; przyszedł ciemieżca (*) i wygnał mnie, bom obcym bogom służył, a upajające wino im ofiarowałem. Lecz ledwie wyszedłem, zbliżył się koniec Babelu, zjawił się Zerubabel i wybawiony zostałem, po latach siedmdziesięciu.

Ściąć wysoką jodłę usiłował Agagej, syn Hamdasa, (*) ale to mu się stało sidłem i duma jego zniszczona. Wzniosłeś głowę syna Jemini, (*) a imię wroga zgładziłeś; mnogość synów jego i cały dom, na palu powieszono.

Grecy zebrali się przeciw mnie, (*) wtedy, za czasów Chas-monejów, zburzyli mury twierdz moich i znieczyścili święte oleje. Ale z pozostałości dzbanków, stał się cud dla ulubieńców Twoich. Mężowie też uczeni ustanowili na ośm dni, pieśni i śpiewy.

Obnaż ramię Swoje święte i sprowadź czas wybawienia, zemścij się, za sługi Swoje, na wykonawcach zbrodni. (*) Długo już wyglądamy zbawienia, nie masz końca dni nieszczęścia, strąć Edom w cienie piekła i wzbudź dla nas siedmiu pasterzy. (*)

סדר פורים

היום שקודם פורים הוא תענית אסתר . ואם חל פורים בא' בשבת
סקדימין להתענות ביום ה' — ומתפללין בו כמו בשאר תענית
צבור . ואומרין בשמונה עשרה ענגו וא"א תחנון . ובשבת א"א
צדקתך צדק — למעריב אומרין בש"ע על הנסים וגם בברכת
המזון — אחר תפלת מעריב קורין המנילה ואומרין ואתה קדוש .
ואם חל בשבת אומרין גם ויהי נועם . ויתן לך . ומבדילין .
עלינו . ק"י . — לשחרית מתפללין כסדר חול . וא"א תחנון —
קריאת התורה . קריאת המניחה . אשרי וכו' .

סדר קריאת המגלה

ברכות המגלה קודם הקריאה .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מקרא מגלה :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

ברוך

NABOŻENSTWO

na Uroczystość Losów. (Purim.) (*)

Dzień poprzedzający tę uroczystość jest Postem Esthery; jeżeli jest Sobota, to Post się obchodzi w poprzedzający ją Czwartek. Nabożeństwo Przedwieczorne odbywa się, jak we wszystkich postach, czyta się z Rodałów, dodaje się do Szemoneh Esreh, Modlitwa na post: Anenu (str. 47, Cz. I). Nie mówi się Tachnun, a w Sobotę opuszcza się Cydkoscha Cedek. Dodają się także Al hanissim i Uwime Mardochoj (str. 49, Cz. I), do Szemoneh Esreh, w Modlitwie Wieczorniej i także w Modlitwie Stołowej. Po Nabożeństwie, czyta się z Megilah, Księgę Esther, z błogosławieństwami przed i po Czytaniu. Potem Weatha Kadosz, str. 237, Cz. II, (a w Sobotę wieczór, pierwój jeszcze Wihi noam, str. 236, Cz. II, a potém Wejiten lecha, str. 238, Cz. II, i Hawdalah, str. 242, Cz. II), nakoniec Alenu, Kadysz osierociałych. Nabożeństwo Poranne odbywa się jak w dni powszednie, tylko nie mówi się Tachnun; Czytanie z Rodałów, Czytanie z Megilah, Aszre i t d W Szemoneh Esreh dodają się właściwe błogosławieństwa.

PORZĄDEK CZYTANIA Z MEGILAH.

(Przed Czytaniem).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas poświęcił Swemi przykazaniami i rozkazał nam czytać Megilah.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś zdziałał cuda dla Ojców naszych, w owych dniach, o tym czasie.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיּוּמֵנו
וְהַצִּיעֵנו לְזִמְן הַזֶּה :

אחר הקריאה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם (הָאֵל) הָרַב אֶת־
רִיבֵנו וְהִדִּין אֶת־דִּינֵנו וְהַנּוֹקֵם אֶת־נַקְמָתֵנו וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה
לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַנִּפְרָע לַעֲמוּ יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צָרֵיהֶם הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ :

לשחרית אחר קריאת המנלה א"א אשר הניא אלא מתחילין שושנת יעקב .

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיַּפֵּר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים : בָּקוּם
עָלֵינוּ אָדָם רָשָׁע נָצַר זְדוּן מְזַרְעַ עֲמֶלֶק : גָּאָה בַעֲשָׂרוֹ וְכָרַח
לוֹ בּוֹר וּגְדַלְתּוֹ יִקְשֶׁה לוֹ לָכֶד : דְּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְלִפּוֹד וּנְלַכְד
בְּקֶשֶׁל לְהַשְׁמִיד וּנְשַׁמְד מִהֲרָה : הִמָּן הוֹדִיעַ אֵיבַת אַבּוֹתָיו
וְעוֹזֵר שְׁנֵאת אַחִים לְבָנִים : וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל כִּי
בַחֲמֻלְתּוֹ עַל אֲנָנִי נוֹלַד אוֹיֵב : זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צְדִיק
וּנְלַכְד טַמְא בִידֵי טָהוֹר : חֶסֶד נָבַר עַל שְׁגֵגַת אָב וּרְשָׁע
הוֹסִיף חֲטָא עַל חֲטָאָיו : טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִיו
וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה : יָדוֹ שָׁלַח בְּקַדוֹשֵׁי אֵל בְּסַפּוֹ נָתַן
לְהַכְרִית וְכָרַם : פְּרָאוֹת מְרַדְּכֵי כִּי יֵצֵא קֶצֶף וְדָתֵי הִמָּן
נָתַנוּ בְּשׁוֹשֵׁן : לְבַשׁ שֶׁק וְקִשָׁר מִסַּפֵּד וְגִזֵּר צוּם וַיֵּשֶׁב עַל
הָאֵפֶר : מִי זֶה יַעֲמוֹד לְכַפֵּר שְׁגָגָה וְלִמְחֹל חַמָּאת עוֹן
אַבּוֹתֵינוּ : גִּץ פֶּרַח מְלוּלֵב הֵן הַדְּפָה עֲמֶדָה לְעוֹזֵר יִשְׁנִים :
סְרִיסָה הִבְהִילוֹ לְהִמָּן לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֲמַת תַּנְיָנִים : עֲמַד
בַּעֲשָׂרוֹ וּנְפַל בְּרָשָׁעוֹ עֲשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְלָה עָלָיו : פִּיהֶם

פתחו

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który nas utrzymałeś przy życiu i zdrowiu, byśmy się doczekali téj uroczystej pory.

(Po Czytaniu).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który bronisz sprawy naszej, utrzymujesz nasze prawa, mścisz się za nas, odpłacasz zasłużoną karą wszystkim nieprzyjaciółom naszym i dajesz nam zadosyć uczynienie od ciemiężców naszych. Bądź pochwalony, Wiekuisty! który dajesz zadosyćuczynienie ludowi Swemu, Izraelowi, od wszystkich nieprzyjaciół ich, Boże Wybawco!

(W Nabożeństwie Poranném opuszcza się ten ustęp i zaczyna się od: Szosanas).

Aszer. (*) On zniszczył zamiary narodów i zniszczył zamysły podstępnych. Gdy powstał przeciw nam, człowiek bezbożny, latorośl dumna, z nasienia Amaleka. (*) Pyszny z bogactw swoich, sam sobie dół wykopał, a własna wielkość jego rozpostarła nań sięci. Sądził w duszy swojej złowić innych, a sam złowiony został; żądał zgładzić drugich, a sam rychło zgładzonym został. Haman objawił nienawiść swych przodków i wzbudził nienawiść braci przeciw synom. Nie wspomniał na zlitowanie się Saula, bo z powodu jego litości nad Agagiem, (*) urodził się nieprzyjaciel. Bezbożny zamyslał zgładzić sprawiedliwe-go, ale nieczysty wpadł w ręce czystego. Łaska Boża wyższą była nad błąd (Saula), co do ojca (Agaga), ale bezbożny (Haman) dodał nowe grzechy do jego (swego ojca) grzechów. Piełgnował w sercu zamysły swe podstępne i przygotował się do wykonania złego. Rękę swoją wyciągnął na świętych Boga, majątek poświęcił, by zgładzić ich pamięć. Gdy Mardochoj widział, że gniew się zapalił i że prawa Hamana ogłoszono w Suzie, to odział się w wór, otoczył się żałobą, nakazał post i tarzał się w popiele. Któż powstanie teraz, by przebłagać za błędy, by uzyskać przebaczenie za grzechy ojców naszych? Z palmy zakwitła była latorośl, ołóż Hadasa (Esther) powstała i zbudziła uspiomych. Jój rzezańcy przedko sprowadzili Hamana, by go upoić winem, jakby jadem zmij. Wzniósł się przez swe bogactwa, a upadł przez swą bezbożność, innemu przygotował pal, a sam nań powieszony.

פָּתְחוּ כְּלֵי־יְשׁוּבֵי תִבְל כִּי פֹר הָמָן נִהְפֵּק לְפִוּרֵינוּ : צְדִיק
 נִחְלֵץ מִיַּד רָשָׁע אֲוִיב גִּתָּן תַּחַת נִפְשׁוֹ : קִיָּמוּ עֲלֵיהֶם
 לַעֲשׂוֹת פִּוּרִים וְלִשְׁמוֹחַ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה : רְאִיתָ אֶת־הַפְּלִלַת
 מֶרְדֵּכָי וְאַסְתֵּר . הָמָן וּבְנָיו עַל הָעֵץ תִּלְּיָת :

שׁוֹשַׁנֵּת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשִׁמְחָה . בְּרֵאוֹתֶם יַחַד תִּכְלֹת
 מֶרְדֵּכָי : תִּשְׁוַעְתֶּם הָיִיתָ לְנִצָּח . וְתִקְוֹתֶם בְּכָל־יּוֹר וְדוֹר :
 לְהוֹדִיעַ שְׁכַל־קִיָּוָה לֹא יִבָּשׁוּ . וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצָּח כְּלֵי־חַוְסִים
 בָּךְ : אֲרוּר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי . בְּרוּךְ מֶרְדֵּכָי הַיְהוּדִי .
 אֲרוּרָה זֵרֶשׁ אִשֶׁת מִפְּחִידֵי . בְּרוּכָה אִסְתֵּר מְגִינָה בְּעַדֵי .
 וְגַם תִּרְבִּינָה זְכוֹר לְטוֹב :

Mieszkańcy świata otwierają usta z zadziwienia, bo losowanie Hamana zmieniły się na naszą Uroczystość Losów. Sprawiedliwy wybawiony z ręki bezbożnego, nieprzyjaciel wydany na śmierć za niego. Postanowili sobie ustanowić Purim i cieszyć się każdego roku. Tyś wysłuchał modły Mardochaja i Estery, a Hamana i synów jego powieszono na palu.

Szoszanas. (*) Róża Jakóba weseliła się i ucieszyła, widząc wraz purpurę Mardochaja. Tyś był ich zbawieniem wiecznie, a Nadzieją ich przez wszystkie pokolenia. Aby dać poznać, że ci, którzy Tobie ufają, nie zawstydzą się, i nie zarumienią się na wieki, szukający w Tobie opieki. Przeklęty Haman, który chciał mię zgubić, błogosławiony Mardochaj Jehudejczyk, przeklęta Zeresz, żona mego prześladowcy, błogosławiona Esther, opiekunka moja. Pamięć Charbonah (*) także mi drogą!

סדר

תשעה באב

בערב תשעה באב למנהגה אין אוסרין תהנון . ובשבת אין אוסרין צדקתך צדק .

בערבית חולצין הנעלים . וא"א נחם ולא עננו . וקוראין מגלת איכה בלא ברכה . ואוסרין ואתה קדוש . ובמוצאי שבת א"א ויהי נועם ולא ויתן לך .

שחרית מתפללין בלי טלית ותפלין ויהוד א"א נחם ולא עננו . אך הש"ץ בחזרה אוסר . וא"א תחנון ואל ארך אפים . קריאת התורה . א"א למנצח . וא"א פסוק ואני זאת בריתי .

למנהג מתעטפין בטלית ומניחין תפלין . ואוסרין אשרי . חצי קדיש . קריאת התורה . ואוסרין נחם ועננו .

ערבית מתפללין כסדר כל יום . ואם חל תשעה באב ביום א' מבדילין רק על היין .

תם כרך ראשון

NABOŻEŃSTWO NA POST 9^{go} AB. (*)

1. W przeddzień Postu 9-go Ab nie mówi się Modlitwy błagalnej (Tachnun) przy Modlitwie Przedwieczorniej, w Sobotę nie mówi się Cyd-koscha cedek.

2. Modlitwa Wieczorna przeddnia Postu odprawia się bez obuwia i nie mówi się w Szemoneh Esreh, Nachem, ani Anenu. Poczém odmawiają się Treny Jeremjasza, a potem Weatha Kadosz (str. 237, Cz. II), a w Sobotę nie mówi się Wihi noam i Wejiten lecha. Hawdalah odprawia się tylko nad światłem (str. 242, Cz. II).

3. Do Modlitwy Porannej samego dnia Postu, nie bierze się Talesu ani filakterji; nie mówi się w Szemoneh Esreh, Nachem i Anenu. Kantor zaś w powtórzeniu odmawia te Modlitwy. Nie mówi się Tachnun, ani El Erech. Czytanie z Rodałów, choć nie przypada w Czwartek. Przed Uwa Lecyjou, nie mówi się Lamnaceach i opuszcza się wiersz Waani i t. d.

4. Do Modlitwy Przedwieczorniej używa się Talesu i filakteryj. Modlitwa zaczyna się, jak zwykle, od Aszre, Kadysz skrócony, poczém Czytanie z Rodałów, jak w każdy Post. W Szemoneh Esreh mówi się Nachem i Anenu, poczém wkłada się obuwie.

5. Modlitwa Wieczorna odbywa się jak zwykle. Jeżeli Post przypada na Niedzielę, to w Sobotę na wieczór odprawia się Hawdalah nad winem, bez światła i korzeni.

KONIEC TOMU PIERWSZEGO.

תוכן הענינים

חלק א' תפלת של חול .

דף			
פג	— א	תפלת שחרית	
פז	— א	ברכות השחר	
	ז	ברכות ציצית . מלית וחפלין	
לה	— יה	פסוקי דזברה	
סא	— לה	סדר קריאת שמע	
נא	— סא	תפלה, היא שמונה עשרה	
	נב	תפלת הבינו, היא קצור שמונה עשרה	
נו	— נג	אבינו מלכנו לתענית צבור ועשרת ימי תשובה	
סא	— נו	והוא רחום לשני וחמישי	
		תחנון, ה' אלהי ישראל, שומר ישראל, אל ארך	
ס	— סא	אפים	
סז	— סד	קריאת התורה	
עה	— סז	אשרי, ובא לציון, קדיש, עלינו, קדיש דרבנן	
		מבטלים	

SPIS PRZEDMIOTÓW.

stronnica

Część I. Modlitwy na dni powszednie.

Nabożeństwo Poranne (Szachrys)	1 — 84
Modlitwy ranno	1 — 16
Błogosławieństwa przy włożeniu szat świętych	17
Pieśni wstawiające	18 — 35
Porządek Czytania Szema.	35 — 41
Modlitwa, czyli Ośmnaście błogosławieństw (Szemoneh Esreh)	41 — 52
Modlitwa (Hawinenu) czyli skrócona Szemoneh Esreh	53
Modlitwa (Awinu malkenu) na posty i 10 dni pokuty	54 — 57
Modlitwa (Wehu Rachum) na Poniedziałek i Czwartek	57 — 61
Modlitwa błagalna (Tachnun), Adonaj Elohe Jisrael, Szomer Jisrael, El Erech'.	61 — 64
Porządek Czytania z Rodałów w dni powszednie	65 — 70
Aszre, Uwa lecyjon, Kadysz, Alenu, Kadysz za uczonych	70 — 76

מזמורים של יום, וחדש אלול וכו'	דף	עה — פא
שלשה עשרה עקרים לרמב"ם	פא	פנ — פא
סדר תפלת מנחה	פד	
סדר תפלת מעריב	פה	פז — פה

חלק ב' תפלות של שבת *

לערב שבת קבלת שבת וכו'	צט	קכא — צט
הדלקת נר שבת וי"ט	צט	
קבלת שבת	צט	קד — צט
ערבית לשבת וי"ט	קד	קח — קד
תפלת ערבית לשבת	קט	קמז — קט
ברכת הילדים	קמז	
תפלות לליל שבת בביתו	קמז	קיט — קמז
קדוש ליל שבת	קיט	קכ — קיט
זמירות לשבת	קכ	קכא — קכ
תפלת שהרית לשבת וי"ט	קכב	קנד — קכב
שמונה עשרה לשהרית של שבת	קלב	קנט — קלב
קריאת התורה לשבת וי"ט, ברכות הפטרה, ברכת החדש, הזכרת נשמות וכו'	קלט	קנד — קלט
תפלת מוסף לשבת ושבת ראש חדש	קנה	קע — קנה
קדוש היום לשבת	קע	קעא — קע
מנחה לשבת	קעב	קעז — קעב
ברכי		

	stronnica
Psalmy na każdy dzień tygodnia, na miesiąc	
Elul i t. d. ,	76 — 82
Trzyńście zasad wiary Majmonidesa . . .	82 — 84
Nabożeństwo Przedwieczne (Minchah) . . .	85
Nabożeństwo Wieczne (Maariw)	86 — 98

Część II. Modlitwy na Sobotę.

Modlitwy na wilją Soboty	100—122
Zapalenie świateł Sabatowych i Świętecznych	100
Przywitanie Soboty	100 — 105
Nabożeństwo Wieczne na Sobotę i Święta	105 — 109
Modlitwa Wieczorna na wilją Soboty (Szemoneh Esreh)	110 — 117
Błogosławieństwo dzieci	117
Modlitwy domowe na wilją Soboty wieczorem	117 — 120
Poświęcenie Soboty w Piątek na wieczór .	120 — 121
Śpiewy na Sobotę przy uczcie	121 — 122
Nabożeństwo Poranne na Sobotę i Święta (Szachrys)	123—155
Modlitwa Poranna na Sobotę (Szemoneh Esreh)	133 — 140
Porządek Czytania z Rodałów w Sobotę i Święta Uroczyste, Błogosławieństwa do Haftory, Modlitwa za położnicę, chorego i Pannującego, Błogosławieństwo Nowego Miesiąca, Wspomnienie dusz zmarłych i t. d.	140 — 155
Nabożeństwo Dodatkowe na Sobotę (Mussaf)	156—171
Poświęcenie Sobotyienne (Kidusz hajom)	171 — 172
Nabożeństwo Przedwieczne na Sobotę (Minchah)	173—222

דף	ברכי נפשי
קפ — קפו	פרקי אבות
קצא — רח	תפלות למוצאי שבת
רח — רם	סדר הבדלה
רלז — רלה	זמירות למוצאי שבת
רלה	תפלה למוצאי שבת
רלט — רם	קדוש הלבנה
רמא — רמג	

חלק ג' תפלות לשלש רגלים .

ראש חדש , חנוכה , פורים ותשעה באב

א — יא	תפלות של ראש חדש
ב — ו	סדר הלל
ו — יא	תפלת מוסף לראש חדש
יב — ל	תפלות של שלש רגלים
יג — יח	תפלת שחרית, מנחה וערבית לשלש רגלים
יט — כ	קדוש ליל שלש רגלים
כ — כט	תפלת מוסף לשלש רגלים
כט — ל	קדוש היום לשלש רגלים והבדלה בין י"ט לחול
לא — נה	תפלות של ראש השנה

תפלת

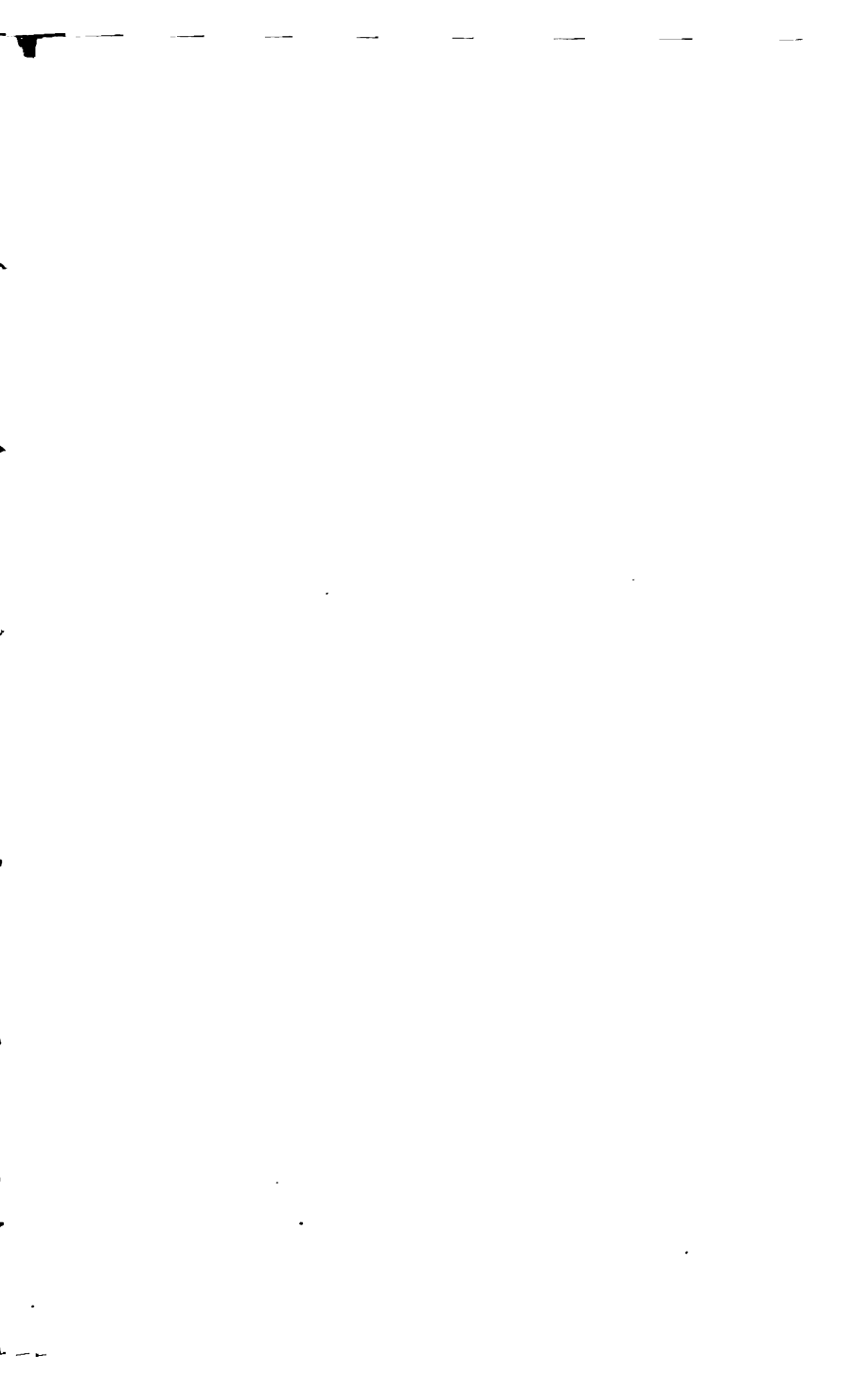
	stronnica
Borchi nafszy	181 — 187
Gnomologia Ojców Synagogi (Pirke Aboth)	188 — 222
Nabożeństwo Wieczorne na wyjście Soboty	
(Moce Szabas)	223 — 245
Porządek rozdziału Soboty od dni powsze-	
dnich (Hawdalah)	242 — 243
Śpiew na wyjście Sabatu	243
Modlitwa na wyjście Sabatu	244 — 245
Poświęcenie Księżyca	246 — 248

Część III. Modlitwy na Święta i Uroczystości.

Nabożeństwo na początek Miesiąca (Rosz chodesz)	1 — 11
Porządek Nabożeństwa wielbiącego (Hallel) .	2 — 6
Modlitwa [Dodatkowa na początek miesiąca na dni powszednie (Mussaf)	6 — 11
Nabożeństwo na trzy Święta uroczyste (Szolesz regolim)	12 — 30
Modlitwa na trzy Święta uroczyste: Poranna, Przedwieczorna i Wieczorna (Szemoneh Esreh)	13 — 18
Porządek poświęcenia trzech Święt uroczystych wieczorem (Kidusz)	19 — 20
Modlitwa dodatkowa na trzy Święta uroczyste (Mussaf)	20 — 29
Poświęcenie trzech Święt uroczystych w ciągu dnia (Kidusz hajom)	29 — 30
Porządek Rozdziału Święt uroczystych od dni powszednich (Hawdalah)	30
Nabożeństwo na Nowy Rok (Rosz haszanah) .	31 — 55

לכ — ס	תפלת שחרית, מנחה וערבית לראש השנה
ס — מא	קדוש ליל ראש השנה
סב — נד	תפלת מוסף לראש השנה
נה	קדוש היום לראש השנה
נה	סדר תשליך
נו — פג	תפלות של יום כפור
נח — סג	תפלת כל גדרי, שחרית, ומנחה ל"ב
סז — סז	וידוי ליום כפור
סז — קג	תפלת מוסף ליום כפור
עג — פג	תפלת נעילה
פר — פח	ברכת כהנים
פט — צ	סדר חנוכה
צ	הדלקת נר של חנוכה
צא — צג	סדר פורים
צא — צג	סדר קריאת המילה
צד	סדר תשעה באב

	stronice
Modlitwa na Nowy Rok: Poranna, Przedwieczorna i Wieczorna (Szemoneh Esreh)	32 — 40
Poświęcenie Nowego Roku wieczorem (Kidusz)	40 — 41
Modlitwa Dodatkowa na Nowy Rok (Mussaf)	42 — 54
Poświęcenie Nowego Roku w ciągu dnia (Kidusz hajom)	55
Modlitwa nad wodą (Taszlich)	55
Nabożeństwo na Dzień Odpustu (Jom Kipur)	56 — 83
Modlitwa na Dzień Odpustu: Wieczorna (Kol nidre), Poranna i Przedwieczorna—(Szemoneh Esreh).	58 — 63
Spowiedź (Widuj)	65 — 67
Modlitwa Dodatkowa na Dzień Odpustu (Mussaf)	67 — 73
Modlitwa Zamykająca (Neilah)	73 — 83
Porządek Błogosławieństwa Kapłanów (Duchan)	84 — 88
Nabożeństwo na uroczystość poświęcenia Świątyni (Chanukah, Uroczystość Makabeuszów)	89 — 90
Porządek zapalania świec na Chanukah	89 — 90
Nabożeństwo na uroczystość Losów (Purim)	91 — 93
Porządek Czytania z Megilah	91 — 93
Nabożeństwo na Post 9-go Ab (Tyszah beaw)	94

הוספה לכרך א'

הזכרת נשמות

ביום הכפורים, ושליש רגלים.

אחר קריאת התורה נוהגים להזכיר נשמות אבותיו וקרוביו ביום הכפורים,
ובשליש רגלים כשקורין פל הבכור.

בעד נשמת האב

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מִרִי (פב"פ) שְׁהִלְךְ לְעִזְמוֹ
בְּעִבּוֹר שְׂאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדוֹ וּבְשִׁבְרֵי זֶה תִּהְיֶה נִפְשׁוֹ
צְרוּרָה

Dodatek do Tomu I^{go}.

Wspomnienie dusz zmarłych

W DNIU ODPUSTU i TRZECH ŚWIĘTACH UROCZYSTYCH.

Zwyczajem jest modlić się po Czytaniu z Rodałów, za dusze zmarłych rodziców i krewnych w Dniu Odpustu i świętach uroczystych, w których z Rodałów czytano ustęp: Kol habechor.

Za duszę Ojca.

Oby Bóg wspomniął duszę ojca mego N. N., który zeszedł z tego świata; za to, że ślubuję ofiarę za niego, a w następnym

הזכרת נשמות

צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים עִם נְשָׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
שָׂרָה רַבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם נְשָׁמוֹת שְׂאֵר צַדִּיקִים
וְצַדִּיקוֹת שְׁבַגְנֵי עֵדֶן • וְנֹאמֵר אָמֵן :

בעד נשמת האם

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נְשָׁמַת אִמִּי מוֹרְתִי (פב"פ) שְׁהִלְכָה
לְעוֹלָמָה בְּעִבּוֹר שְׂאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָה וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה
נְפֻשָׁה צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים עִם נְשָׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם נְשָׁמוֹת שְׂאֵר צַדִּיקִים
וְצַדִּיקוֹת שְׁבַגְנֵי עֵדֶן • וְנֹאמֵר אָמֵן :

בעד נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נְשָׁמַת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנֵי וְזַקְנוֹתֵי דוֹדֵי
וְדוֹדוֹתֵי אֲחֵי וְאֲחֵיוֹתֵי בֵּין מֵצַד אָבִי בֵּין מֵצַד אִמִּי שְׁהִלְכוּ
לְעוֹלָמָם בְּעִבּוֹר שְׂאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָם וּבְשֹׁכֵר זֶה
תִּהְיֶינָה נְפֻשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בְּצִרוּר הַחַיִּים עִם נְשָׁמוֹת אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם נְשָׁמוֹת שְׂאֵר
צַדִּיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׁבַגְנֵי עֵדֶן • וְנֹאמֵר אָמֵן :

בעד נשמת הקרובים

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נְשָׁמַת (פב"פ) וְנְשָׁמַת כָּל קְרוֹבֵי וְקְרוֹבוֹתֵי
הֵן מֵצַד אָבִי הֵן מֵצַד אִמִּי הֵן שְׁהוּמָתוּ הֵן שְׁנִתְּרָנוּ הֵן
שֶׁנֶּשְׁחַטּוּ וְשֶׁנֶּטְבְּעוּ וְשֶׁנֶּחֱנְקוּ עַל קְרוֹשׁ הַשֵּׁם בְּעִבּוֹר שְׂאֵתָן
צְדָקָה

grodę za to, niechaj dusza jego wiecznym życiem uszczęśliwioną zostanie, wraz z duszami Abrahama, Izaaka i Jakóba, Sary, Rebeki, Racheli i Leah i z duszami innych sprawiedliwych płci obojój, które w raju przebywają. I mówmy: Amen!

Za duszę Matki.

Oby Bóg wspomniał duszę matki mojej N. N., która zeszała z tego świata, za to, że ślubuję ofiarę za nią, a w nagrodę za to, niechaj dusza jej wiecznym życiem uszczęśliwioną zostanie, wraz z duszami Abrahama, Izaaka i Jakóba, Sary, Rebeki, Racheli i Leah i z duszami innych sprawiedliwych płci obojój, które w raju przebywają. I mówmy: Amen!

Za dusze Dziadka, Babki i Krewnych.

Oby Bóg wspomniał dusze dziadka mojego i babki mojej, stryjów i wujów moich, stryjenek i wujenek moich, braci i sióstr moich, bądź ze strony ojca mojego, bądź ze strony matki mojej—którzy zesli z tego świata; za to, że ślubuję ofiarę za nich, a w nagrodę za to, niechaj dusze ich wiecznym życiem uszczęśliwione zostaną, wraz z duszami Abrahama, Izaaka i Jakóba, Sary, Rebeki, Racheli i Leah i z duszami innych sprawiedliwych płci obojój, które w raju przebywają. I mówmy: Amen!

Za dusze Męczenników.

Oby Bóg wspomniał duszę N. N. i dusze wszystkich krewnych moich obojój płci, bądź ze strony ojca mojego, bądź ze strony matki mojej, bądź tych, których zamordowano, bądź tych, których zarznięto, albo spalono, albo utopiono, albo zadławiono, za uświęcenie imienia Boskiego; za to, że złożę ofiarę za wspo-

הזכרות נשמות

צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נַשְׁמוֹתֵיהֶם וּבִשְׂכָרָהּ זֶה תְּהִי־יָנֶה
נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצַרוּר הַחַיִּים עִם נַשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שֶׁרָה רַבְּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעַם נַשְׁמוֹת
שָׂאָר צְדִיקִים וְצְדִיקָיוֹת שֶׁבְּגֵן עֵדֶן • וְנֹאמַר אָמֵן :

החזן אומר

מִי שֶׁפָּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשָּׂה וְאַהֲרֹן
דָּוִד וְשְׁלֹמֹה הוּא יִבְרַךְ אֶת רַבִּי (פכ"ט) בְּעֵבוֹר שְׁנַדְרָה צְדָקָה
בְּעַד הַנַּשְׁמוֹת שֶׁהַזְכִּיר הַיּוֹם לְכַבּוֹד הַמָּקוֹם וְלְכַבּוֹד הַתּוֹרָה
[לשֵׁלֶשׁ רַגְלִים וְלְכַבּוֹד הַרְגָּל] (לַיּוֹם כַּפּוֹר לְכַבּוֹד הַיּוֹם הַדִּין)
בִּשְׂכָרָה זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל־צָרָה
וְצוּקָה וּמִכָּל־נֶגַע וּמַחֲלָה (לַיּוֹם כַּפּוֹר וְיִכְתְּבֵהוּ וְיִתְתֶּמְהוּ לְחַיִּים
מוֹדִים בְּזֶה יוֹם הַדִּין) וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה
יְדָיו [לשֵׁלֶשׁ רַגְלִים וְיִזְכֶּה לְעֵלוֹת לְרַגְלָהּ] עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אַחֲיו •
וְנֹאמַר אָמֵן :

(ליכר)

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים הַמְצִיא מְנוּחָה
נְכוֹנָה בְּצֵל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעֲלוֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים
כְּזוֹהַר הַתְּרַקִּיעַ מְזוּהָרִים אֶת־נַשְׁמוֹת (פכ"ט) שֶׁהִקִּיף לְעוֹלָמוֹ
בְּעֵבוֹר (שפכ"ט) נָדַר צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נַשְׁמוֹתוֹ • לָכֵן בְּעַל
הַרְחָמִים יִסְתַּיְרֵהוּ בְּסִתְרֵי כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרוֹר בְּצַרוּר
הַחַיִּים אֶת־נַשְׁמוֹתוֹ יי הוּא נִחְלָתוֹ בְּגֵן עֵדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתוֹ
וְיִנוּחַ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבוֹ • וְנֹאמַר אָמֵן :

minanie ich dusz, a w nagrodę za to, niechaj dusze ich wiecznym życiem uszczęśliwione zostaną, wraz z duszami Abrahama, Izaaka i Jakóba, Sary, Rebeki, Racheli i Leah i z duszami innych sprawiedliwych płci obojęd, które w raju przebywają. I mówmy: Amen!

(Kantor).

Ten, co błogosławił Ojcom naszym Abrahamowi, Izaakowi i Jakóbowi, Mojżeszowi, Aharonowi, Dawidowi i Salomonowi, oby błogosławił panu N. N. za to, że ślubował ofiarę za dusze, które wspomniął dziś, na cześć Boga i na cześć Zakonu (*na trzy Święta uroczyste*: i na cześć Święta Uroczystego; *na Dzień Odpustu*: i na cześć Dnia Sądu), a w nagrodę za to, Święty, błogosławiony On, ustrzeże go i ocali go od wszelkiego ucisku i niedoli, od wszelkiej plagi i choroby (*na Dzień Odpustu*: i zapisze go, i pieczęcią to stwierdzi, na życie szczęśliwe w tym Dniu Sądu) i ześle błogosławieństwo i powodzenie w wszelkiem dziele rąk jego (i będzie miał szczęście odbywać pielgrzymki do Jerozoliny), wraz z całym Izraelem, bracią jego. I mówmy: Amen!

(Dla mężczyzn).

El male. Boże pełen litości, panujący na wysokościach! obdarz trwałym wypoczynkiem, pod skrzydłami Swego majestatu, w stopniu świętych i niepokalanych, jaśniejących jak blask niebios—duszę N. N., który zszedł z tego świata; dla tego, że N. N. ślubował ofiarę za wspomnienie duszy jego. Oby spoczywał w raju. Niechaj więc Pan miłosierdzia osłoni go na wieki pod osłoną Swych skrzydeł i wiecznym życiem uszczęśliwi jego duszę. Oby Wiekuisty był jego udziałem i oby spoczywał na łożu swoim, w pokoju. Amen!

הזכרות נשמות

(לנקה)

אל מלא רחמים שוכן בְּמַרוֹמִים הַמְצִיא מְנוּחָה
נְכוֹנָה בְּצֵל בְּנֵפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרִים
כְּזוֹתֵר הַרְקִיעַ מְהוֹרִים אֶת־נִשְׁמַת הָאִשָּׁה מֵרַת (פב'פ)
שֶׁהִלְכָה לְעוֹלָמָה בְּעֵבוֹר (שפב'פ) נָדַר צְדָקָה בְּעַד הַזְּכָרָת
נִשְׁמָתָהּ. לָכֵן בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּיְרָה בְּסִתְרֵי בְּנֵפֵי לְעוֹלָמִים
וַיִּצְרֹר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת־נִשְׁמָתָהּ יי הוא נִחְלָתָהּ בְּגֵן
עֵדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתָה וְתִגּוֹחַ עַל מִשְׁכָּבָהּ בְּשָׁלוֹם .
וְנֹאמֵר אָמֵן :

אב הַרְחָמִים שוֹכֵן מְרוֹמִים . בְּרַחֲמֵי הָעֲצוּמִים . הוּא
יִפְקוֹד בְּרַחֲמִים . הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים . קְהֵלוֹת
הַקֹּדֶשׁ שֶׁמְסֵרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם . הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים
בְּחַיֵּיהֶם וּבְכַוָּנָתָם לֹא נִפְרְדוּ . מִנְּשָׁרִים קְלוּ וּמֵאֲרִיזוֹת נִבְרוּ .
לְעִשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ צוּרֵם . יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְמוֹבָה . עִם
שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם . וַיִּנְקוּם מֵאֲוִיבֵנוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו
הַשְּׁפוּדִים : כְּפָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים . הַרְגִינוּ
גֹּיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם . וְנִקְּם יֹשִׁיב לְצִרּוֹ וְכִפָּר
אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ : וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר . וְנִקְּרָתִי
דָּמָם לֹא נִקְרָתִי . וַיִּי שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן : וּבְכַתְּבֵי הַקֹּדֶשׁ נֹאמֵר .
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגֹּיִם אֵיחָה אֱלֹהֵיהֶם : יוֹדַע בְּגֹיִם נִקְמַת
דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים : וְאֹמֵר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא
שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים : וְאֹמֵר יְדִין בְּגֹיִם מְלֵא גְבוּיֹת מִחֵץ רֹאשׁ
עַל אֶרֶץ רַבָּה : מִנְּחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ :

(Dla Kobiét).

El male. Boże pełen litości, panujący na wysokościach! obdarz trwałym wypoczynkiem, pod skrzydłami Swego majestatu, w stopniu świętych i niepokalanych, jaśniejących jak blask niebios, duszę N. N., która zesła z tego świata, dla tego, że N. N. ślubował ofiarę za wspomnienie duszy jój. Oby spoczywała w raju. Niechaj więc Pan miłosierdzia osłoni ją na wieki, pod osłoną Swych skrzydeł i wieczném życiem uszczęśliwi jój duszę. Oby Wiekuisty był jój udziałem i oby spoczywała na łozu swoim, w pokoju. Amen!

Aw harachmim. Ojczy miłosierdzia panujący na wysokościach, wspomnij w wielkości miłosierdzia Swojego, owych pobożnych, rzetelnych i nienaganych w świętych zborach, którzy życie oddali na poświęcenie imienia Twojego, którzy, kochani i miłowani za życia, po śmierci nawet się nie rozłączyli, którzy byli prędzi jak orły i silniejsi jak lwy w wykonywaniu woli swojego Pana i życzenia swojej Opoki. Oby Bóg nasz wspomniął ich na dobre z innymi sprawiedliwymi tego świata i wywarł Swą zemstę na nieprzyjaciołach naszych za przelaną krew sług Jego. Jak napisano w Zakonie Mojżesza, męża Boskiego: radujcie się narody, lud jego, bo zemści się za krew sług Swoich i zemstą odpłaci się Swym wrogom i zemści się za ziemię Swoją, za lud Swój. A przez ręce sług Twoich proroków napisano tak: zemszczę się za krew ich niepomszczoną, Ja Wiekuisty, który panuję w Syonie. I w świętych pismach mówiono: dla czegoż mówić mają narody: a gdzież ich Bóg? niech między narodami się rozgłosi zemsta Twoja, za przelaną krew sług Twoich. I mówiono, albowiem Ten, co za krew się upomina, wspomniął ich, nie przepomniał wołania uciśnionych. I mówiono: sądzić będziecie wśród narodów, stosami trupów, zdruzgotanemi czaszkami w ziemi Rabah. Napije się z rzeki nade drogą, i dla tego głowę wzniesie.

הזכרות נשמות

יְיָ מִה־אָדָם וְתִדְעֶהוּ . בְּן־אָנוּשׁ וְתִחַשְׁבֶּהוּ :
אָדָם לְהִבְרַךְ דָּמָה . יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר :
בְּבִקְרֵי יָצִיץ וְחִלָּף . לְעֵרֵב יְמוּלֵל וְיָבֵשׁ :
תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד דִּפְאָ . וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם :
לֹא חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת . יְבִינֻ לְאַחֲרֵיתָם :
כִּי לֹא בְמֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל . לֹא־יִרְדּוּ אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ :
שָׁמַר תָּם וְרָאָה יִשְׂרָאֵל . כִּי אַחֲרֵית לְאִישׁ שָׂרוֹם :
פֹּדֵה יְיָ נַפְשׁ עֲבָדָיו . וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל־הַחַוּסִים בּוֹ :

Adonaj. (*) Wiekuisty! Czémże jest człowiek, że go po-
lubieś? czém syn człowieczy, że nań zważasz?

Człowiek jest jakby marą, jego życie ulotne jak cień.

Zrana zakwitnie i orzeźwia się, a na wieczór więdnije
i usycha.

Sprowadzasz człowieka do pokory i mówisz: wróćcie się
synowie ziemscy!

Gdyby mądrymi byli, zrozumieliby to, zastanawialiby się
nad swym końcem.

Bo umarły nic nie zabiera z sobą, ani zstąpią z nim do
grobu jego dostojęństwa.

Strzeż prostoty, bacz na poczciwość, bo zbawienie czeka
męża pokoju.

Wiekuisty odkupuje dusze sług swoich, i nie podpadną
winie ci, którzy u Niego się chronią.

סדור
שפת יישינים

עם באור

מורה דרך

מאת

דניאל נייפעלד

ברך ב'

חלק ד' תפלות יחיד .

הקדמה .

באור מורה דרך .

Modły Starożytne Izraelitów

z Komentarzem:

MOREH DERECH.

PRZEZ

Daniela Neufelda.

Tom II.

CZĘŚĆ IV, Nabożeństwo domowe

PRZEDMOWA

Komentarz MOREH DERECH.

Uwaga: (*) Gwiazdki oznaczają, iż miejsca niemi oznaczone, objaśnione zostały w Komentarzu.

חלק רביעי

תפלות יחיד

CZEŚĆ IV.

Nabożeństwa Domowe.

ברכת השחר לילדים

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחֲזִירָתָּ בִּי נִשְׁמָתִי
בְּחֶמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

אחר נטילת ידיים

בְּרַךְ אֶתְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם :

תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרֵשָׁה קַהֲלַת יַעֲקֹב :

שְׁמַע בְּנֵי (בְּתִי) מוֹסֵר אָבִיךָ (אָבִיךָ) וְאֵל תִּשְׁוֹשׁ
(תִּשְׁוֹשִׁי) תּוֹרַת אֲמִןךָ (אֲמִןךָ) :

תּוֹרָה תִּהְיֶה אֲמוּנָתִי וְאֵל שְׂדֵי בְּעִזְרָתִי :

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם :

לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי יְיָ :

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן :

דברים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

בְּרַךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכְוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ואהבת

MODLITWA PORANNA DLA DZIECI.

Modch. (*) Dzięki Ci składam, Królu wiecznie żyjący! że zwróciłeś mi duszę moją, w miłosierdziu Swojem. Nieskończoną jest dobroć Twoja.

(Po umywaniu rąk).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas poświęcił Swojemi przykazaniami i rozkazał nam umywać ręce.

Thora. Zakon, który nam przekazał Mojżesz, jest dziedzictwem zborów Jakóba.

Szema. Słuchaj synu! (córko!) napomnienia ojca swojego i nie pogardzaj nauką matki swojej.

Thora. Zakon niech będzie wiarą moją, a Bóg Wszechmocny moją Pomocą.

Weatem. Wy zaś, którzy przywiązani jesteście do Wiekuistego, Boga swojego, dzisiaj wszyscy jesteście przy życiu.

Liszuoscha. Pomocy Twojej wyglądam, o Wiekuisty!

El. Wszechmocny Królu wiarogodny!

Szema. (*) Słuchaj Izraelu, Wiekuisty Bóg nasz, Wiekuisty jest Jedyny!

Szema Jisrael Adonaj Elohenu Adonaj Echod.

Baruch. (*) Niechaj pochwalonem będzie imię wspaniałego Królestwa Jego na wieki wieków!

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
 נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ : וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ בָּם
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתּוֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ :
 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

דברים י"א י"ג וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מְצֻוֹתַי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעִבְדוֹ
 בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : וּנְתַתִּי מִמֶּנּוּ אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ
 יוֹרֵה וּמִקְלוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיְצַהֲרֶךָ : וּנְתַתִּי
 עֶשְׂב בַּשָּׂדֶה לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִבְלֹת וּשְׂבַעַת : הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם
 פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּמְרָתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
 וְאִבְרֹתֶם מִהֲרֵה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם : וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין
 עֵינֵיכֶם : וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתּוֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתָּם
 עַל־מְזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

Weahawta. I będziesz miłował Wiekuistego, Boga swego całym sercem i całą duszą i całą mocą swoją. I niech będą słowa te, które ci dziś przykazuję, w sercu twojem. I wpoisz je w dzieci swoje, i będziesz je rozbierał, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I przywiążesz je jako znak na ręce swojej i staną się przepaską nad oczyma twojemi. I napiszesz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich. (V Mojżesza 6, 4—9).

Wehajah. I stanie się, gdy słuchać będziecie przykazań Moich, które wam dziś przykazuję, iż będziecie miłowali Wiekuistego Boga swego i służyć Mu całym sercem swoim i całą duszą swoją, to spuszczę deszcz na ziemię waszą w swoim czasie wczesny i późny, byś mógł zbierać zboże swoje, wino swoje i oliwę swoją. I wywiode trawę na polu twojem, dla bydła twojego i będziesz jadł do sytości. Strzeżcie się, by się nie dało uwieść serce wasze, i odstąpicie odemnie by służyć obcym Bogom i kłaniać się im. Bo zapali się gniew Wiekuistego na was i zamknie niebo a nie będzie deszczu, a rola nie wyda plonu swojego i zginiecie rychło z ponad płodnej ziemi, którą wam daje Wiekuisty. Abyście wzięli te słowa moje do serca swojego i do umysłu swojego i przywiążecie je jako znak na ręce swojej, i staną się przepaską nad oczyma waszemi. I nauczycie ich synów swoich, by je rozbierali, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I napisz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich. (V Mojżesza 11, 13—20).

עֲרוֹב תְּבִשִׁילִין

יום טוב שחל בע"ש לא יבשלו בו לשבת אלא ע"י ערוב ,
וערוב זה עושין אותו בעי"ט בפת ובתבשיל ואומרין זה .

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֲרוֹב :

בְּהַדִּין עֲרוֹבָא יְהִי שְׂרָא לָנָא לְמִיפָא וּלְבִשְׂלָא
וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׂרָנָא וּלְמַעְבַּד כָּל־צִרְכָּנָא מִיּוֹמָא
טָבָא לְשַׁבְּתָא קָנָא וּלְכָל־הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת :

POMIĘSZANIE POKARMÓW Sobotnich i Świątecznych. (*)

Nie wolno gotować pokarmów w Święto, na bezpośrednio po niém następującą Sobotę, chyba gdy w przeddzień Święta poprzedzającego Sobotę, się bierze chleb i kawałek gotowanego mięsa lub ryby i odmawia się nad niemi następujące błogosławieństwa:

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas poświęcił Swojami przykazaniami i polecił nam przykazanie pomieszania pokarmów.

Bahaden. Przez to pomieszanie, ma być wolno nam piec, gotować i w cieple utrzymywać pokarmy, tudzież zapalać świece i wykonywać wszystkie potrzeby ze Święta na Sobotę, nam i wszystkim mieszkającym w tém mieście.

ברכת המזון

קודם הסעודה נומלין ידיהן ומברכין על נטילת ידים — וכוזע הפת ואומר ברכת המוציא . ואם יש יין , ברכת היין קודמת , ופוסרת מברכה על כל המשקים ששתה בשעת הסעודה . —

ברכת נטילת ידים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם :

על היין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן :

על הלחם

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ :

אהר הסעודה קודם ברכת המזון אומרים על נהרות בכל . ובשבת וי"ט וכל ימים שאין אומרים תחנון . א"א על נהרות בכל . אלא שיר המעלות בשוב ה' :

קְלוּ עַל־נְהָרוֹת | בְּבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינּוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת־
צִיּוֹן : עַל־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּנִרְוֹתֵינוּ : פִּי שָׁם
שְׂאֵלֵנוּ

MODLITWY STOŁOWE. (*)

Przed stołem, umywa się ręce i mówi się błogosławieństwo właściwe, poczem rozkrawa się chleb i mówi się błogosławieństwo: Hamocy. Jeżeli jest wino przy stole, to się pierwój jeszcze mówi właściwe błogosławieństwo nad niem Błogosławieństwo to uwalnia od odmawiania błogosławieństw nad winem lub innemi napojami, pożywającemi się wśród uczty.

(Błogosławieństwo przy umywaniu rąk).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas poświęcił Swojemi przykazaniami i poleciał nam umywać ręce.

(Nad winem).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył owoc winnicy.

(Nad chlebem).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś wy dobył chleb z ziemi.

(Po uczcie, przed błogosławieństwem, mówi się Psalm 137, a w Sobotę i Święta i w ogólności w dniach, w których się nie mówi w czasie nabożeństwa, modlitwy błagalnej: Tachnun, odmawia się Psalm 126).

Al naharoth. (Psalm 137.) Nad rzekami Babelu, tam to siedzieliśmy i płakali, wspomniawszy na Syon. Tam to, na wierzbach płaczących, zawiesiliśmy arfy nasze. Bo tam

שאלונו שובינו דברי-שיר ותוללינו שמחה שירו לנו
 משיר ציון : איך נשיר את-שיר יי על אדמת נכר : אם-
 אשכחך ירושלים תשפח ימיני : תדבק לשוני | לחכי אם-
 לא אזכרכי אם-לא-אעלה את-ירושלים על ראש שמחתי :
 יזכר יי | לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו | ערו
 עד היסוד ביה : בת-בבל השדודה אשרי | שישלם-לך
 את-גמולך לגמלת לנו : אשרי שיאחו ונפץ את-עלצך
 אל-הפלע :

קבו שיר המעלות בשוב יי את-שיבת ציון היינו
 כחלמים : אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בני-
 הגדיל יי לעשות עם-אלה : הגדיל יי לעשות עמנו היינו
 שומחים : שובה יי את-שביתנו באפיקים בנגב : הזרעים
 בדמעה ברנה יקצרו : הלוף ילך ובכה נשא משך-הזרע
 באיבא ברנה נשא אלמתי :

אם שלשה או יותר מסובין , אחד מהם מזמן .

המזמן : **רבותי לפני-נא אנברך :**

המסובין . יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם :

לסעודת ברית מילה

המזמן נודה לשמך בתוך אמוני . ברוכים אתם

ליי : המסובין גודה

המזמן ברשות איום ונורא . משגב לעתות בצרה .

אל נאזר בגבורה . אדיר בפרום יי : המסובין גודה

ברשות

porywcy nasi żądali od nas dźwięku śpiewu, a ciemieźcy domagali się wesołości, mówiąc: „Śpiewajcież nam z pieśni Syonu!“ Jakżeż śpiewać mamy pieśń Wiekuistego na obcej ziemi! Jeżeli cię kiedy zapomnę, o Jeruzalemie! oby prawica moja zeszcła! Oby język mój przylgnął do podniebienia, jeżeli cię nie wspomnę, jeżeli nie wzniosę płaczu nad Jeruzalemem, na czele każdego mego wesela! Wspomnij, Wiekuisty! synom Edomu, dni Jeruzalemu, gdy mówili: „Burzcie, burzcie, aż do podwalin!“ Córo Babelu rozbójnicza! błogo temu, który ci odpłaci to, na coś zasłużyła względem nas. Błogo temu, który pochwyti twe niemowlęta i roztrąci je o skały!

Szyr hamaaloth. (*Psalm 126*). Pieśń stopniowa. Ile razy Wiekuisty zwraca wygnaństwo Syonu, jesteśmy jak marzycciele. Wtedy pełne są usta nasze śmiechu, a język nasz śpiewu, wtedy mówią między narodami: „Wiekuisty wielkie rzeczy zdziałał z tymi.“ Wielkie rzeczy zdziałał téż Wiekuisty z nami, pełni jesteśmy radości. Zwróć Wiekuisty, wygnaństwo nasze jak wód strumienie do wyschłego koryta. Siejący w łzach, przy śpiewie zbiorą. Idzie płacząc i dźwiga brzemię zasiewu, a wraca przy śpiewie niosąc pełne snopy.

Jeżeli trzy lub więcej osób, przy jednym stole biesiadowało, to odmawia się błogosławieństwo poniższe głośno, przez jednego z nich, uważanego jako ~~Kantor~~ *Kantor* drudzy wtórują, z wstępem następującym:

(*Kantor*). Panowie! do błogosławieństwa.

(*Stołownicy*). Oby imię Wiekuistego błogosławioném było, od dziś i na wieki.

(Przy uczcie, po obrzezaniu dziecka:)

(*Kantor*). **Nodeh.** Składamy dzięki imieniu Twojemu, wśród wiernych moich, bądźcie błogosławieni od Wiekuistego.

(*Stołownicy*). Składamy dzięki i t. d.

(*Kantor*). Za pozwoleniem Boga potężnego i straszego, Obro-ny w czasach ucisku, Boga opasanego męztwem; silny na wysokościach jest Wiekuisty.

(*Stołownicy*). Składamy dzięki i t. d.

המזון בְּרִשׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה • מְהוֹרָה הִיא וְגַם
פְּרוּשָׁה • צְוֵה לָנוּ מוֹרְשָׁה • מִשָּׁה עֶבֶד יי : המסובין נודה

המזון בְּרִשׁוֹת הַבְּהֵמִים הַלְּוִיִּים • אֶקְרָא לֵאלֹהֵי הָעֶבְרִים •
אַהֲדַנּוּ בְּכָל־אֵיִים • אֲבָרְכָה אֶת־יי : המסובין נודה

המזון בְּרִשׁוֹת מֶרְנַן וְרַבְּנָן וְרַבּוֹתֵי • אֶפְתַּח בְּשִׁיר שְׁפָתַי •
וְתֹאמְרֵנָה עֲצֻמוֹתַי • בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי : המסובין נודה

לסעודת התונה

המזון יְדוּי הָסֵר וְגַם תְּרוּן • וְאִז אֵלִים בְּשִׁיר יְרוּן • נְתַנּוּ
בְּמַעֲגָלֵי צֶדֶק • שְׁעָה בְּרַבַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

מכאן ואילך לכל הסעודה .

אם המזמן הוא בעל הבית אוסר

בְּרִשׁוֹת מֶרְנַן וְרַבְּנָן וְרַבּוֹתֵי :

הבן אצל שלחן אביו

בְּרִשׁוֹת אָבִי מוֹרֵי רַב בְּעַל הַבַּיִת וְרַבּוֹתֵי :

אורח אוסר

בְּרִשׁוֹת רַב בְּעַל הַבַּיִת וְרַבּוֹתֵי :

אם כהן בין המסובין

בְּרִשׁוֹת כֹּהֵן וְרַב בְּעַל הַבַּיִת וְרַבּוֹתֵי :

ברשות

(Kantor). Za pozwoleniem świętego Zakonu, czystego i objaśnionego, przekazanego nam w dziedzictwie przez Mojżesza, sługę Wiekuistego.

(Stołownicy). Składamy dzięki i t. d.

(Kantor). Za pozwoleniem Kapłanów-Lewitów, wołać będą do Boga Ibrejów, chwalić Go po wszystkich wyśpach, błogosławić będą Wiekuistego.

(Stołownicy). Składamy dzięki i t. d.

(Kantor). Za pozwoleniem szanownych mężów, tu obecnych, otworzę usta swoje śpiewem, aby wszystkie członki moje wołały: „Błogosławiony przychodzący w inię Wiekuistego!“

(Stołownicy). Składamy dzięki i t. d.

(Przy uczcie weselnój:)

(Kantor). **Dewaj.** Usuń boleść i smutek, aby i niemy pieśń; wyśpiewywał, prowadź nas ścieżkami prawości, przyjm łaskawie błogosławieństwo synów Jezurun.

(Odtąd przy wszystkich innych ucztach:)

(Jeżeli Kantorem jest sam gospodarz domu, to mówi:)

Za pozwoleniem szanownych panów moich tu obecnych,

(Jeżeli nim jest syn przy stole:)

Za pozwoleniem szanownego ojca mojego i szanownych panów moich tu obecnych,

(Jeżeli obcy:)

Za pozwoleniem szanownego gospodarza domu i szanownych panów moich tu obecnych,

(Jeżeli Kapłan przy stole:)

Za pozwoleniem Kapłana, szanownego gospodarza domu i szanownych panów moich tu obecnych,

ברכת המזון

אם רב בין המסובין

בְּרִשׁוֹת רַב בְּעַל תְּבִית וּמִזְרֵי מִזְרְנוּ רַב וְרַבּוֹתֵי :

אם הלמד חכם בין המסובין מוסיפין מִזְרְנוּ

נְבָרְךָ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹךְ :

המסובין בָּרוּךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹךְ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ :

המזמן בָּרוּךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹךְ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ :

אם עשרה או יותר מברכין , אומרין

נְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹךְ :

המסובין בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹךְ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ :

המזמן בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹךְ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ :

בסעודת חתונה אומרין

נְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׂמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ וְשְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹךְ :

המסובין בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׂמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ וְשְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹךְ

וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ :

המזמן בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׂמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ וְשְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹךְ

וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ :

המזמן והמסובין בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ :

אם יחיד מברך אין מזמן , ואם ג' או יותר מברכין עונים אמן אחר כל

ברכה וברכה .

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם הַזֶּה אֶת־הָעוֹלָם

כָּלֹּ פְטוּבוֹ בְּחַן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוֹאֵינֹתָן לָחֵם לְכַר־בֶּשֶׂר

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיד לֹא־חָסַר לָנוּ וְאֵל

יחסר

(Jeżeli Rabin przy stole:)

Za pozwoleniem szanownego gospodarza domu, czcigodnego Rabina i szanownych panów moich tu obecnych,
(Jeżeli uczony przy stole, dodaje się:) nauczyciela naszego,

Błogosławmy Tego, z którego łaskiśmy biesiadowali.

(*Stołownicy*). Niech będzie pochwalony Ten, z którego łaskiśmy biesiadowali i którego dobrocią żyjemy.

(*Kantor*). Niech będzie pochwalony Ten, z którego łaskiśmy biesiadowali i którego dobrocią żyjemy.

(Jeżeli dziesięć lub więcej osób przy stole:)

(*Kantor*). Błogosławmy Boga swego, Tego, z którego łaskiśmy biesiadowali.

(*Stołownicy*). Niech będzie pochwalony Bóg nasz, z którego łaskiśmy biesiadowali i którego dobrocią żyjemy.

(*Kantor*). Niech będzie pochwalony Bóg nasz, z którego łaskiśmy biesiadowali i którego dobrocią żyjemy.

(Przy uczcie weselnj:)

(*Kantor*). Błogosławmy Boga swego, w którego mieszkaniu radość gości, Tego, z którego łaskiśmy biesiadowali.

(*Stołownicy*). Niech będzie błogosławiony Bóg nasz, w którego mieszkaniu radość gości, Tego, z którego łaskiśmy biesiadowali i którego dobrocią żyjemy.

(*Kantor*). Niech będzie błogosławiony Bóg nasz, w którego mieszkaniu radość gości, Tego, z którego łaskiśmy biesiadowali i którego dobrocią żyjemy.

(*Kantor i Stołownicy*). Niech będzie pochwalonym On i niech będzie pochwalonem imię Jego.

(Jeżeli jedna osoba odprawia modlitwę, to opuszcza się cały ten wstęp i zaczyna się tutaj, zaś trzy lub więcej osób odpowiada na każde błogosławieństwo przez Kantora odmówione, wyrazem: *Amen!*)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który karmisz świat cały dobrem Swojem. Z uprzejmością, łaską i miłosierdziem, daje chleb wszelkiemu ciału, bo wiecznie trwa łaska Jego. A w wielkiej dobroci Swojej, nigdy nam nie ujmuje pokarmu i ujmować go nam nie będzie,

יְחַסְדֵינוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וָעֶד : בְּעֶבֶר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי הוּא זֶן
וּמְפָרְנֵם לְכָל וּמְטִיב לְכָל וּמְכִיֵן מִזֶּזֶן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר
בָּרָא . בָּרוּךְ אַתָּה יי הַזֶּן אֶת־הַכֹּל :

גִּדְדָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁתְּנַחֵלָה לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁתַּמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ
וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְרַתְנוּ וְעַל חֻקְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חַן
וְחֶסֶד שֶׁהוֹנֵנְתָּנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפָרְנֵם אוֹתָנוּ
תָּמִיד בְּכָל־יּוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה :

לחנכה ולפורים

עַל הַגָּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַד הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה :

לפורים

לחנכה

בַּיָּמִים מִתְּתִיחֵהוּ בְּיַד־יְהוָה	בַּיָּמִים מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר
בְּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו	בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה בְּשַׁעֲמַד
בְּשַׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת יוֹן תְּרַשְׁעָה	עַל־יָהִם הָמָן תְּרַשַׁע בְּקִשׁ
עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחֵם	לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת־
תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי	כָּל־הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד־זָקֵן
רְצוֹנָךְ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים	טָף וְנָשִׁים בַּיּוֹם אֶחָד
עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם	בְּשָׁלוֹשָׁה עֶשְׂרִי לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־
רַבָּת אֶת־רִיבָם הִנֵּף אֶת־	עֶשְׂרִי הוּא־חֹדֶשׁ אֶדָר וּשְׁלָלָם
דִּינָם גָּקַמְתָּ אֶת־נַקְמָתָם	לְבוֹז : וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים	הַפְּרַת אֶת־עֲצָתוֹ וְקַלְקַלְתָּ

את

ורבים

na wieki wieków, dla wielkiego to imienia Swojego. Bo On karmi i żywi wszystko, wszystkim dobrze czyni i przygotowuje pokarm dla wszystkich stworzeń, które stworzył. Bądź pochwalony Wiekuisty! który karmisz wszystkich.

Nodeh. Dziękujemy Ci, Wiekuisty, Boże nasz! żeś dał przodkom naszym w dziedzictwo ziemię wyborową, dobrą i obszerną, żeś nas wywiódł, Wiekuisty, Boże nasz! z ziemi Egipskiej i wykupiłeś z domu niewoli, i za znak przymierza Twojego, któryś wycisnął na ciele naszym, i za Zakon Twój, któryś nam wykładał, i za prawa Twoje, z któremiś nas obznajmił, i za życie, łaskę i miłosierdzie, któremiś nas obdarzył, i za pokarm jadalny, którym karmisz i utrzymujesz nas zawsze, każdego dnia, każdego czasu i każdej godziny.

(Na Chanukah i Purim dodaje się:)

Al hanissim. Za cuda, odkupienie, czyny potęgi, wybawienie i za wojny, które wiodłeś za przodków naszych, w o-wych dniach, o tym czasie.

(Na Chanukah).

Uwime. Za czasów wielkiego Kapłana Matiasza syna Jochanana Chasmoneja i synów jego, gdy bezbożne państwo Greckie (a) powstało na lud Twój Izraela, aby wyrugować u niego naukę Twoją i odwozić od ustaw woli Twojej, wtedy Ty w wielkości miłosierdzia Swojego wspierałeś ich w czasie ucisku, ich walkę uważałeś za Swoją walkę, ich sprawę za Swoją sprawę, ich zemstę za Swoją zemstę, wydałeś silnych w ręce sł-

(Na Purim).

Uwime. Za czasów Mardochaja i Esthery, w stołeczném mieście Szuszan, gdy powstał na nich bezbożny Haman, umyślił wytępić, wymordować i zgładzić wszystkich żydów, od młodzieńca aż do starca, niemowlęta i kobiety, w jednym dniu, dnia trzynastego, miesiąca dwunastego, to jest miesiąca Adar, a mienie ich zrabować, — wtedy Ty, w wielkości miłosierdzia Swojego, zniweczyłeś jego zamysły

(a) Antyocho Epifana.

וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים וּמַמְאִים אֶת־מַחְשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁבֹּתָ נְמוּלוֹ
 בְּיַד טְהוֹרִים וְרִשְׁעִים בְּיַד בְּרָאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו
 צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי עַל־הָעֵץ :

תּוֹרַתְךָ יְיָ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל
 וְקַדוּשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּבְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּסְפָרְקָן
 כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבּוֹר בֵּיתְךָ וּפְנֵנו אֶת־
 הַיְכָלְךָ וְטַהַרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בַּחֲצוֹת קַדְשֶׁךָ
 וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יְמֵי תְּנַפְּהָ אֱלֹהֵי הַיְהוּדוֹת וְלַחֲלֹל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל :
 וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ
 יְיָ בְּרַבְּךָ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד : כִּפְתּוּב וְאַבְלָת
 וְשִׁבְעָת וּבְרַכָּת אֶת־יי אֱלֹהֵיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן־
 לְךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַמְּזוֹן :

רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ
 וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל־
 הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו : אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ
 רַעֲנוּ זִנְגְנוּ פָּרַנְסְנוּ וּכְלַפְּקְנוּ וְהַרְוִיחְנוּ וְהַרְוּח־לְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 מְהֵרָה מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ וְנָא אֶל־תִּצְרִיכְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי
 מַתְנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְּוָאֲתָם כִּי אִם לִידֵי הַטְּלָאָה
 הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֵבָה שְׂלֵא גִבּוּשׁ וְלֹא גִפְלָם
 לְעוֹלָם וָעֶד :

לשבת

רַצָּה וְתַחֲלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי הַשֶּׁשֶׁת הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גְּדוֹל
 וְקַדוֹשׁ

bych, mnogość w ręce mniejszości, i zniszczyłeś jego przed-
 nieczystych w ręce czystych, bezbo- sięwzięcie i odpłaciłeś
 żnych w ręce sprawiedliwych, zbro- mu na co zasłużył na
 dniarzy w ręce zajmujących się nauką własnej jego głowie, że je-
 Twoją, a dla Siebie zdobyłeś wielkie go i synów jego na szubie-
 i święte imię na świecie Swoim, i dla nicy powieszono.

ludu Swego Izraela zdziałałeś wielkie wybawienie i odkupienie
 w dniu owym. A potem weszli synowie Twoi do przybytku domu
 Twojego, wyprzątali pałac Twój, oczyścili świątynię Twoją i za-
 palili światła w świętych przysionkach Twoich, i ustanowili te
 ośm dni Chanukah, by dziękować Ci i wielbić wielkie imię Twoje.

Weal hakol. A za wszystko to, Wiekuisty, Boże nasz!
 dziękujemy Ci i błogosławimy Cię. Niech będzie chwaloném imię
 Twoje, w ustach wszystkiego, co żyje, zawsze i na wieki wie-
 ków, jak mówiono: „A gdy będziesz jadł i nasycisz się, to po-
 dziękujesz Wiekuistemu, Bogu swojemu, za ziemię wyborną, któ-
 rą ci dał.“ Bądź pochwalony, Wiekuisty, za ziemię i za pokarm.

Rachem. Zlituj się, Wiekuisty, Boże nasz! nad Swym
 ludem, Izraelem, nad Swém miastem, Jeruzalemem, nad Syonem,
 siedliskiem majestatu Twojego, nad królestwem domu Dawida,
 pomazańca Twojego, nad domem wielkim i świętym, który imie-
 niem Twojém nazwany. Boże nasz, Ojciec nasz! bądź naszym
 Pasterzem, karm nas, wyżywiaj nas, utrzymuj nas, ulży nam
 i uwolnij nas, Wiekuisty, Boże nasz! rychło od wszystkich naszych
 nieszczęść—i nie dopuść, Wiekuisty, Boże nasz! byśmy potrzebowali
 darów lub pożyczki od ludzi, ale, byśmy byli zawistymi jedynie
 od Twojej ręki pełnej, otwartej, świętej i szczodrej, byśmy nie
 byli zawstydzeni i nie zarumienili się, na wieki wieków.

(Na Sobotę).

Recch. (*) Oby było wolą Twoją, Wiekuisty, Boże nasz!
 wzmoć nas Swemi przykazaniami i przykazaniem o dniu sió-
 dym, Sabacie tym, wielkim i świętym, bo ten dzień, przed To-
 bą, wielkim jest i świętym, by w nim przestać pracy i spoczy-

וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשֹׁכֵת־בוֹ וְלִנְיַח בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת
 רְצוֹנָךְ בְּרִצּוֹנְךָ הִנִּיחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵא תְהִי צָרָה וְיִגוֹן
 וְאִנְחָה בַּיּוֹם מִנּוֹחַתְנוּ וְהִרְאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירָךְ
 וּבִבְנֵי יְרוּשָׁלַם עִיר קְדוֹשְׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת
 וּבְעַל הַנְּחֻמוֹת :

לראש הדש וי"ם

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגְיַע וְיִרְאֶה
 וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכַרְנוּ וּפְקֻדָּנוּ וְזִכְרוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ . וְזִכְרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדְךָ . וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם
 עִיר קְדוֹשְׁךָ . וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לְפִלְטָה
 קְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים רַחֲמִים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם
 לר"ח ראש החודש . לפסח תג המצות . לשבועות תג השבועות .
 לר"ה הזכרון . לסוכות תג הסוכות . לט"ו ולש"ח השמיני תג העצרת .
 הַזֶּה : זְכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבָרָכָה
 וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים . וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַיְנוּ .
 וְרַחֲמֵנוּ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו . כִּי אֱלֹהֵינוּ עֵינֵינוּ . כִּי אֵל מֶלֶךְ
 חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה :

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ . בְּרוּךְ
 אַתָּה יי בְּנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַם . אָמֵן :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָבִינוּ מִלְכֵנוּ
 אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גֹאֲלָנוּ יוֹצֵרָנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ
 רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שֶׁבְכָל יוֹם וְיוֹם
 הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב הוּא יְטִיב לָנוּ : הוּא גִמְלָנוּ הוּא
 גּוֹמְלָנוּ

wać w miłości, podług przepisów Twój woli. Ulżyj nam, Wiekuisty, Boże nasz! w łasce Swojej, by nie nawiedził nas, w dniu odpoczynku naszego, żaden ucisk, smutek lub niedola. Dozwól, Wiekuisty, Boże nasz! byśmy się doczekali pocieszenia Syonu, miasta Twojego i odbudowania Jeruzalemu, świętego grodu Twojego, bo Ty jesteś Panem wybawienia i Panem pocieszenia.

(Na początek miesiąca i na Święta).

Elohenu. Boże nasz i Boże Ojców naszych, niech wnijdzie przed Ciebie, dojdzie Cię i dosięgnie Cię, niech się zjawi przed Tobą i będzie przyjętém i wysłuchaném i zważoném i wspomnianém, pamięć i wspomnienie o nas, wspomnienie o przodkach naszych, wspomnienie o Messyaszu, synie Dawida, sługi Twojego i wspomnienie o Jeruzolimie, świętym Twoim grodzie i wspomnienie całego ludu Twojego, domu Izraela, na ocalenie, na dobro, na łaskę i na upodobanie, na miłosierdzie, na życie i na pokój w dniu tym

(na Początek miesiąca): Początku miesiąca.

(na Święto Paski): Święta Przaśników.

(na Święto Tygodniów): Święta Tygodniów.

(na Nowy Rok): Wspomnienia.

(na Święto Szałasów): Święta Szałasów.

(na Święto Zakończenia): ósmym, Święta Zakończenia

Wspomnij nas w nim, Wiekuisty, Boże nasz, na dobro, obdarz nas w nim błogosławieństwem, dopomóż nam w nim do życia. A dla tego ocalenia i miłosierdzia, osłoń i ulaskaw nas, ulituj się nad nami i ocal nas, bo do Ciebie zwrócone są oczy nasze, bo Ty jesteś wszechmogącym, Królem litościwym i miłosiernym.

Uweneh. I odbuduj Jeruzalem, miasto święte, rychło za dni naszych! Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz! który w miłosierdziu Swojem, odbudujesz Jeruzalem. Amen!

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! Boże! Ojciec nasz! Królu nasz! Opiekunie nasz! Stwórco nasz! Zbawco nasz! Twórco nasz! Święty nasz! Święty Jakóba! Pasterzu nasz! Pasterzu Izraela! Królu dobrotliwy i dobroczynny dla wszystkich! który każdego dnia świadczył nam dobroczynności, świadczy je ciągle i świadczyć nie przestanie — dobrodziejstw nam opłacił, opłaca nam ciągle, i nie przestanie

נִזְמַלְנוּ הוּא יִגְמַלְנוּ לְעַד לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרִוּחַ הַצְּלָחָה
וְהַצְּלָחָה בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה גְּחֵמָה פְּרִנְסָה וְכִלְכֵּלָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם וְכָל־טוֹב וּמְכַל־טוֹב אֵל יַחְסְדָנוּ :

הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :

הַרְחֵמֵן הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ :

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר הַדּוֹרִים וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְגִזְתָּה

גְּצֻחִים וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים :

הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרִינֵסֵנוּ בְּכָבוֹד :

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבֹּר עָלֵנוּ מֵעַל צוּאֲרָנוּ וְהוּא יִלְיַכְנוּ

קוּמְמִיּוֹת לְאֲרֻצָּנוּ :

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל

שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עִדּוֹ :

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַגְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב

וַיִּבְשֹׂר־לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְגִחְמוֹת :

בעל הבית אומר

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אוֹתִי וְאֶת־בֵּיתִי וְכָל אֲשֶׁר לִי :

הבן על שלחן אביו

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אָבִי מוֹרִי בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאִמִּי

מוֹרְתִי בְּעַלַּת הַבַּיִת הַזֶּה אוֹתָם וְאֶת־בֵּיתָם וְאֶת־יְלִדֵיהֶם

וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם :

אורח אומר

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת־רַב בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה אוֹתוֹ

וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־יְלָדָיו וְכָל אֲשֶׁר לוֹ :

אורגנו

nam opłacać, w uprzejmości, łasce, miłosierdziu, uldze. Oby nas nigdy nie pozbawił wybawienia, szczęścia, błogostawieństwa, zbawienia, pocieszenia, żywienia, utrzymania, miłosierdzia, życia, pokoju i wszelkiego dobrego.

Harachmon. (*) Oby Bóg miłosierdzia panował nad nami zawsze i wiecznie.

Oby Bóg miłosierdzia był błogostawionym w niebie i na ziemi.

Oby Bóg miłosierdzia był wychwalanym przez wszystkie pokolenia, wstawionym w nas, na wieki wieków i uwielbianym w nas, zawsze i przez wszystkie wieki.

Oby Bóg miłosierdzia dał nam utrzymanie zaszczytne.

Oby Bóg miłosierdzia skruszył jarzmo nasze z karku naszego i zaprowadził nas z głową wzniesioną, do kraju naszego.

Oby Bóg miłosierdzia zesłał obfite błogostawieństwo do tego domu i na ten stół, przy którym gościliśmy.

Oby Bóg miłosierdzia przysłał nam proroka, Eliahu, sławniej pamięci, któryby nam głosił dobre wieści, zbawienia i pocieszenia.

(Gospodarz domu).

Oby Bóg miłosierdzia błogostawił mnie i dom mój i wszystko co do mnie należy,

(Syn przy stole rodziców).

Oby Bóg miłosierdzia błogostawił szanownego ojca mego, gospodarza domu tego, i szanowną matkę moją, gospodynię domu tego, ich samych i dom ich i wszystko co do nich należy,

(Gość).

Oby Bóg miłosierdzia błogostawił gospodarza tego domu, jego samego i żonę jego i dzieci jego i wszystko co do niego należy,

אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִכַּל כָּל כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ בְּלָנוּ יַחַד
 בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה . וְנֹאמַר אָמֵן :

בְּפָרוֹם יִלְמְדוּ עַדִּיהֶם וְעַלֵּינוּ זְכוֹת שֶׁתְּהִי לְמִשְׁמֶרֶת
 שְׁלוֹם וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וְנִמְצָא
 חַן וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם :

לשבת

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעֹלָמִים :
 לראש חודש

הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטֹבָה וְלִבְרָכָה :
 לשלש רגלים

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב :

לראש השנה

הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטֹבָה וְלִבְרָכָה :
 לחול המועד של סכות

הַרְחֵמֵן הוּא יִקִּים לָנוּ אֶת־סִכַּת דָּוִד הַצְּפוֹלָת :
 לסעודת ברית מילה

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אָבִי הַיֶּלֶד וְאִמּוֹ . וְיִזְכֶּנוּ לְגִדּוֹ
 וְלַחֲנוּכָו וְלַחֲכָמוֹ . מִיּוֹם הַשְּׂמִינִי וְהַקָּאָה יִרְצָה דָמוֹ . וְיִהִי
 יי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ :

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה . אֲשֶׁר־שָׂשׂ
 לַעֲשׂוֹת צֶדֶק בְּגִילָה . וַיִּשְׁלַם פְּעֻלוֹ וּמִשְׁפָּרְתּוֹ כְּפִזְקָה .
 וְיִהְיֶהוּ לְמַעַקָה לְמַעַקָה :

הרחמן

nas i wszystko co do nas należy, jak błogosławieni byli ojcowie nasi: Abraham, Izaak i Jakób, przez wyrazy: *bakol, mikol, kol* (*), tak niech nam błogosławi wszystkim razem, błogosławieństwem zupełnym i mówmy: Amen!

Bamarom. Oby w niebie starali się wykazać ich dobrą stronę i naszą, coby się stało dla nas wiecznym pokojem i odniesiemy błogosławieństwo od Wiekuistego i łaskę od Boga, Wybawcy naszego i byśmy znaleźli łaskę i życzliwość, w oczach Boga i ludzi.

(W Sobotę).

Oby Bóg miłosierdzia obdarzył nas dniem, który cały jest Sabatem i spoczynkiem życia wiecznego.

(Na początku miesiąca).

Oby Bóg miłosierdzia odnowił dla nas ten miesiąc, ku szczęściu i błogosławieństwu.

(Na trzy Święta uroczyste).

Oby Bóg miłosierdzia obdarzył nas dniem, który cały jest szczęściem.

(Na Nowy Rok).

Oby Bóg miłosierdzia odnowił dla nas ten rok, ku szczęściu i błogosławieństwu.

(Na wolne Święta Szalasów).

Oby Bóg miłosierdzia odbudował nam zburzony Szalas Dawida.

(Przy uczcie obrzezania dziecka).

Oby Bóg miłosierny błogosławił ojca dziecięcia i matkę jego, aby mieli szczęście wychować go, poświęcać go i nauczać go, od dnia ósmego, oby krew jego łaskawie przyjętą była i oby Wiekuisty Bóg jego był z nim zawsze.

Oby Bóg miłosierny błogosławił męża, trzymającego dziecię do obrzezania, który radośnie i z weselem wykonywał dobry ten uczynek, oby mu dzieło jego wynagrodzonym było i nagrodę podwójną odebrał i wzniosł go w godnościach, coraz wyżej a wyżej.

הַרְחַמְנוּ הוּא יְבָרֵךְ רַךְ תַּנְמִיל לְשִׁמּוֹנָה . וְיִהְיֶה יָדָיו
 וְלִבּוֹ לֹא אֲמוֹנָה . וְיִזְכֶּה לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה . שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים בַּשָּׁנָה :

הַרְחַמְנוּ הוּא יְבָרֵךְ הַמֶּל בְּשֵׁר הַעֲרֵלָה . וּפְרַע וּמַצֵּן
 דְּמֵי הַמִּיָּלָה . אִישׁ הִירָא וְרַךְ הַלֵּבב עֲבוֹדָתוֹ פְּסִיחָה . אִם
 שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ :

הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הַיּוֹלֵךְ תָּמִים . בְּזִכּוֹת
 חַתָּנֵי מַזְלוֹת דָּמִים . לְבִישׁוֹר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנִיחוּמִים . לְעַם
 אֶחָד מְפֹזָר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים :

הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כַּהֵן צַדִּיק אֲשֶׁר לִקַּח לְעֹלָם .
 עַד הַיּוֹכֵן כְּסֹאוֹ בְּשִׁטְשׁ וַיְהִלּוּם . וַיִּלֶּט פְּנָיו בְּאַדְרֵתוֹ וַיִּגְלוּם .
 בְּרִיתֵי הַיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם :

הַרְחַמְנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא :
 מְגִדִּיל (בשבת וי"ט ור"ח מְגִדִּיל) יִשׁוּעוֹת מְלָכוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד
 לְמְשִׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֹרְעוֹ עַד עוֹלָם : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
 הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כְּרִיִּשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

בלחש יראו את יי קדושי כי אין מחסור ליראי :
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ וְדָרְשׁוּ יי לֹא יַחְסְרוּ כְּלִיטוֹב : הוֹדוּ לַיי
 כְּיִטוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד : פּוֹתַח אֶת־יְדֵיהֶם וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־
 חַי רִצּוֹן : כְּרוֹךְ הַנֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיי וְהָיָה יי מְבַטְחוֹ :
 נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנִי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ
 לֶחֶם : יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

Oby Bóg miłosierny błogosławił niemowlę, obrzezane ósmego dnia, aby ręce i serce jego były wierne Bogu, oby dostąpił szczęścia oglądania majestatu Bożkiego, trzy razy do roku.

Oby Bóg miłosierny błogosławił obrzeczę ciała przedskórze, który rozdarł je i wysłał krew obrzezki, bo przez męża bojaźliwego i miękkiego serca wykonana ta praca, jest niegodną Boga, jeżeli tych trzech rzeczy nie dopełnił. (*)

Oby Bóg miłosierny zesłał nam Swego pomazańca, męża prawego, za zasługi oblubieńców krwi (*) obrzezki, któryby głosił wieści pomyślne i pocieszające ludowi jednemu, rozproszonemu i rozrzuconemu między ludami.

Oby Bóg miłosierny zesłał nam sprawiedliwego Kapłana (*), który zabranij został na tajnią, aż ustalonym będzie tron jego jasny jak słońce i drogie kamienie, który zakrył twarz swoją płaszczem i zwinął go, z którym zawarłeś przymierze na życie i pokój.

Harachmon. Oby Bóg miłosierdzia uznał nas godnymi czasów Messjasza i życia przyszłego. Ten, co wywyższa sławę Swego Króla (w dni świąteczne, Sobotę i początku miesiąca: dla wielkości sławy Swego Króla) i co świadczy łaskę Swemu pomazańcowi, Dawidowi i potomstwu jego, na wieki; Ten, który urządza pokój w wysokościach Swoich, oby obdarzył pokojem i nas i całego Izraela i mówcie: Amen!

Jiru. (zniżonym głosem) Obawiajcie się Wiekuistego, święci Jego, bo nie cierpią niedostatku ci, którzy Go się obawiają. Lwiątko cierpią niedostatek i głód, ale rozmyślającym o Wiekuistym nie brakuje nic dobrego. Dziękujcie Wiekuistemu, bo dobry On, bo wiecznie trwa Jego łaska. Otwierasz rękę Swoją i nasycasz łaskawością wszystko co żyje. Błogosławiony człowiek, który ufa Wiekuistemu, którego nadzieją jest Wiekuisty. Byłem młodym i zestarzałem, ale nie widziałem opuszczonego sprawiedliwego i dzieci jego zebrzących chleba. Wiekuisty udzieli zwycięstwo Swemu ludowi, Wiekuisty pobłogosławi lud Swój pokojem.

בסעודת חתונה אומרים שבע ברכות אחר ברכת המזון .

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל בְּרָא לְכַבוֹד :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יוֹצֵר אֶת-

הָאָדָם בְּצַלְמוֹ . בְּצִלְמֵ דְמוּת תְּבַגְיֵתוּ . וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּגִין

עַדֵי עַד . בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הָאָדָם :

שׂוֹשֵׁ תְּשׂוּשׁ וְתִגַּל הָעֵקֶרָה . בְּקַבּוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ

בְּשִׂמְחָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׂמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָה :

שִׂמַּח תְּשִׂמַּח רַעִים הָאֱהוּבִים . בְּשִׂמְחָה יִצְרָךְ בְּגִין

עַדן מְקַדָּם . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׂמַּח חֲתָן וְכֻלָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא שְׂשׂוֹן

וְשִׂמְחָה חֲתָן וְכֻלָּה . גִּילָה רָנָה דִּיצָה וְחִדּוּה . אֲהַבָה וְאַתְחָה

וְשָׁלוֹם וְרַעוּת . מְהֵרָה יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת

יְרוּשָׁלַיִם . קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֻּלָּה . קוֹל

מְצַהֲלוֹת חֲתָנִים מְחַפְּתָם וּנְעָרִים מְמַשְׁתֵּה נְגִינָתָם . בְּרוּךְ

אַתָּה יי מְשַׂמַּח חֲתָן עִם הַכֻּלָּה :

על היין

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

(Przy uczcie weselnéj odmawia się, po modlitwie stołowej, następujące błogosławieństwa:)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś wszystko stworzył, ku czci Swojéj.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył człowieka.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył człowieka na obraz Swój, na obraz podobieństwa Swéj budowy i przygotował Sobie z niego, budowę wieczną. Bądź pochwalony, Wiekuisty! Twórco człowieka!

Cieszyć się będzie i radować niepłodna, gdy się zbiorą kiedyś dzieci jéj, radośnie wśród niéj. Bądź pochwalony Wiekuisty! ucieszający Syon przez jego dzieci!

Rozwesel także związanych miłością, jakieś niegdyś rozweselił twory Swoje w ogrodzie Eden. Bądź pochwalony Wiekuisty! pocieszający oblubieńca i oblubienicę!

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył wesele, radość, oblubieńca i oblubienicę, wesołość, ochotę, uciechę, miłość, braterstwo, pokój i przyjaźń. Oby rychło, Wiekuisty Boże nasz! słyszanym był w miastach Jehudah i w ulicach Jeruzalemu, głos radości i głos wesela, głos oblubieńca i głos oblubienicy, głos radosny oblubieńców, z pokojów nowożeńcych i śpiew młodzieńców uczujących. Bądź pochwalony, Wiekuisty! ucieszający oblubieńca i oblubienicę.

(Nad winem).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył owoc winnicy.

ברכות הנהנין

ברכות קודם ההנאה על היין

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן :

על הפירות

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ :

על תבשיל מה' מיני דגן

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי מִזְמוֹת :

ברכה אחרונה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

אחר מזונות ויין

אחד מזונות

אחר הפירות

אחר היין

הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן	הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ	הַמַּחְיָה וְעַל הַכֹּלֵל	הַמַּחְיָה וְעַל הַכֹּלֵל
וְעַל הַגְּזֵזֶת	וְעַל הַגְּזֵזֶת	וְעַל הַגְּזֵזֶת	וְעַל הַגְּזֵזֶת
וְעַל הַמְּדִינָה	וְעַל הַמְּדִינָה	וְעַל הַמְּדִינָה	וְעַל הַמְּדִינָה
וְעַל הַמְּדִינָה	וְעַל הַמְּדִינָה	וְעַל הַמְּדִינָה	וְעַל הַמְּדִינָה

BŁOGOSŁAWIENSTWA PRZY UŻYCIU DARÓW BOŻYCH. (*)

BŁOGOSŁAWIENSTWO PRZED UŻYWANIEM.

(Nad winem).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył owoc winnicy.

(Nad owocami).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył owoc drzewa.

(Nad potrawami i pieczywem z mąki, wyjąwszy chleba).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył różne gatunki pokarmów.

BŁOGOSŁAWIENSTWO PO UŻYWIANIU

tych pokarmów lub napojów.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata!

(po winie)

za winnicę
i za owoc
winnicy

(po owocach)

za drzewo
i za owoc
drzewa

(po potrawach
z mąki)

za pokarm
i za wyżywienie

(po potrawach
z mąki i po winie)

za pokarm i za
wyżywienie, za
winnicę i za
owoc winnicy

i za płody polne i za ziemię wyborną, urodzajną i rozległą, którą raczyłeś obdarzyć przodków naszych, by jedli z jej owocu i nasycili się jej obfitością. Złutuj się, Wiekuisty, Boże nasz!

יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן
 כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וּבִנְיַת יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ
 בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ . וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל
 מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׂבַּע מִטּוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקַדְשָׁהּ וּבְמַהְרָה :
 לשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה :

לראש חדש וזכרנו ביום ראש החודש הזה :

ליום טוב ושמחנו ביום חג (פלוני) הזה :

לראש השנה וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה :

כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנִוְדָה קָדֹךְ עַל הָאָרֶץ

אחר היין אחר הפירות אחר מזונות אחר מזונות ויין

וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן וְעַל הַפְּרוֹת וְעַל הַמַּחְיָה וְעַל הַמַּחְיָה וְעַל פְּרֵי
 בָרוּךְ אַתָּה יְיָ בָרוּךְ אַתָּה בָרוּךְ אַתָּה הַגֶּפֶן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל
 עַל הָאָרֶץ וְעַל יְיָ עַל הָאָרֶץ יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמַּחְיָה
 פְּרֵי הַגֶּפֶן : וְעַל הַפְּרוֹת וְעַל הַמַּחְיָה וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן :

על דבר חדש

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּים וְקִיּוּמָם
 וְהַגִּיעָנוּ לְזַמַּן הַזֶּה :

על משקים חוץ מיין . על בשר , דגים , ביצה ובינה .

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִתְּיָה בְּדַבְּרֶךָ :
 על פרי הארץ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאָדָמָה :
 ברכה אחרונה על הג'ל .

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נִפְשוֹת
 רבות

17 BŁOGOSŁAWIENSTWA PRZY UŻYCIU DARÓW BOŻYCH.

nad ludem Swoim, Izraelem, nad Jeruzalemem, miastem Swojém, nad Syonem, siedliskiem Twego majestatu, nad ofiarnikiem Swoim i nad przybytkiem Swoim, i odbuduj święte miasto Jeruzalem, rychło za dni naszych, wprowadź nas do niego i pociesz nas jego odbudowaniem, byśmy pożywali owoce ziemi i nasycili się jej obfitością, a będziemy Cię błogosławić za nią, w świętości i czystości.

(W Sobotę).

Oby było wolą Twoją wzmocnić nas w dniu tym Sobotnim.

(Na początek miesiąca).

I wspomnij nas w dniu początku tego miesiąca.

(Na inne Święta).

I uciesz nas w tym dniu Święta: Paski, Tygodniów, Szafasów, Ósmego dnia Zakończenia.

(Na Nowy Rok).

I wspomnij nas, na dobre, w dniu tym Wspomnienia.

Bo Ty, Wiekuisty! jesteś dobrym i dobroczynnym dla wszystkich i dziękować Ci będziemy za ziemię

(po winie)

(po owocach)

(po potrawach)

(po potrawach
i winie)

i za owoc winnicy. Bądź pochwalony, Wiekuisty! za ziemię i za owoc winnicy.

i za owoce. Bądź pochwalony, Wiekuisty! za ziemię i za owoce.

i za pokarm. Bądź pochwalony, Wiekuisty! za ziemię i za pokarm.

i za pokarm i za owoc winnicy. Bądź pochwalony, Wiekuisty! za ziemię i za pokarm i za owoc winnicy.

(Przy używaniu rzeczy nowój).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! żeś nas utrzymał przy życiu i zdrowiu i dozwolił nam doczekać tego czasu.

(Nad trunkami, oprócz wina, nad mięsem, rybami, jajami, sérem).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! którego słowem wszystko stworzonóm zostało.

(Nad owocami ziemnymi).

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu Wszechświata, który stworzyłeś owoc ziemi.

(Po użyciu podobnych pokarmów i napojów).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył istoty

רבות וחסרונם על כל-מה-שברא להחיות בהם נפש כר-
חי ברוך חי העולמים :

על ריח עשב

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשבות
בשמים :

על ריח בשמים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים :

על שמועה טובה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב :

על שמועה רעה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דין האמת :

הרואה קשת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוכר הברית
ונאמן בבריתו וקים במאמרו :

הרואה ברקים , הרים מדברות וכו'

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עשה מעשה בראשית :

על רעש וסער ורעם

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שבתו ונבחרתו
מלא עולם :

הרואה חכם בחכמת התורה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחלק מחכמתו
ליריאו :

ברוך

18 BŁOGOSŁAWIENSTWA PRZY UŻYCIU DARÓW BOŻYCH.

niezliczone i dogodziłeś potrzebom wszystkiego co stworzył, by się utrzymać mogła wszelka istota żyjąca. Niech będzie pochwalony, żyjący wiecznie.

(Nad wonnemi roślinami).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył rośliny wonności.

(Nad zapachem wonności).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył różne gatunki wonności.

(Przy odebraniu pocieszającej wiadomości).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który jesteś dobrym i dobroczynnym.

(Przy odebraniu niepomyślnych wiadomości).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! Sędzio sprawiedliwy!

(Widząc tęczę).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który wspominasz na przymierze, wierny jesteś przymierzu i w Swych wyrokach niezmienny.

(Widząc błyskawice lub inne zjawisko natury).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś zrobił dzieła twórcze.

(Na grzmot, burzę i wiatry).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! którego moc i siła napełniają świat cały.

(Widząc sławnego uczonego Zakonu).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który udzieliłeś z mądrości Swojej, bojącym się Ciebie.

ברכת הנהנין

הרואה מלך בשר ודם

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁנַתֵּן מְכַבֹּדוֹ
לְבִשָׂר וָדָם :

הרואה חכם בתכמת העולם

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁנַתֵּן מְחַכְמָתוֹ
לְבִשָׂר וָדָם :

הרואה פריחת אילנות סבך פעם אחת בשנה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא חֶסֶר בְּעוֹלָמוֹ
דְּבָר וּבְרָא בוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת טוֹבִים לְהַנּוֹת בְּהֵם
בְּנֵי אָדָם :

19 BŁOGOSŁAWIENSTWA PRZY UŻYCIU DARÓW BOŻYCH.

(Widząc Panującego.)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który udzieliłeś śmiertelnym ze Swego majestatu.

(Widząc sławnego uczonego świeckiego).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który udzieliłeś śmiertelnym z mądrości Swojej.

(Widząc po raz pierwszy, kwitnące na wiosnę drzewa).

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś w świecie żadnej rzeczy nie opuścił i stworzył na nim piękne twory i pożyteczne drzewa, aby się ludzie niemi ucieszyli.

סדר קריאת שמע על המטה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל תבלי
שנה על עיני ותגומה ערעפעפי : ויהי רצון מלפניך יי
אלהי ואלהי אבותי שתשכיבני לשלום ותעמידני לשלום
ואל יבהלוני רעיוני וחלומות רעים ותרחיקים רעים ותהי
מפתי שלמה לפניך והאר עיני פן אישן המות : ברוך
אתה יי המאיר לעולם קדו בכבודו :

אל מלך נאמן :

דברים ו' ד'

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואתה בתי את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
וקשרתם

MODLITWA PRZED SPOCZYNKIEM

W NOCY. (*)

Baruch. (*) Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który spuszczasz więzy snu na oczy moje i drzémkę na powieki moje. Oby było wolą Twoją, Wiekuisty, Boże mój i Boże Ojców moich! usnąć mnie w pokoju i obudzić mnie w pokoju, aby mnie nie przestraszyła wyobraźnia moja, ani złowrogie sny lub nieczyste dumania i aby łożo moje zostało niepokalane przed Tcbą; rozjaśnij oczy moje, bym nie usnął śmiertelnie. Bądź pochwalony, Wiekuisty! który przyświecasz całemu światu, majestatem Swoim.

El. Wszechmocny Królu wiarogodny!

Szema. Słuchaj Izraelu, Wiekuisty Bóg nasz, Wiekuisty jest Jedyny!

Szema Jisrael Adonaj Elohenu Adonaj Echod.

Baruch. (*) Niechaj pochwaloném będzie imię wspaniałego Królestwa Jego na wieki wieków!

Weahawta. I będziesz miłował Wiekuistego, Boga swego całym sercem i całą duszą i całą mocą swoją. I niech będą słowa te, które ci dziś przykazuję, w sercu twojém. I wpoisz je w dzieci swoje, i będziesz je rozbierał, siedząc w domu swoim, idąc w drogę, kładąc się i wstając. I przywiążesz je jako

וְקִשְׁרֹתֶם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹמְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ :
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
 וַיְהִי נָעִם | אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּנְנָה
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּנְנָהוּ :

צא יֹשֵׁב בְּסֶטֶר עֲלוֹיִן בְּצֶל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן : אָמַר לַיהוָה
 מַחְסֵי וּמְצוּדוֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי חֲבוּ : כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּה יְקוּשׁ
 מִדְּבַר הַזּוֹת : בְּאַבְרָתוֹ | יִסֶּךְ לְךָ וְתַחַת כַּנְּפִיו תִּחְסֶה צְנָה
 וְסִתְרָה אִמְתּוֹ : לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחַץ יַעֲוֹף יוֹמָם :
 מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יִהְלֶךְ מִקְטֵב יִשׁוּד צְהָרִים : יַפֵּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף
 וּרְבֵבָה מִימִינְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלַּמַּת
 רְשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלוֹיִן שֹׁמֵר מְעוֹנֶךָ :
 לֹא־תִאֲנָה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ : כִּי
 מִלְּאֲבִיו יִצְוֶה־לְךָ לְשֹׁמְרֶךָ בְּכֹל־דְּרָכֶיךָ : עַל־כַּפְּפִים
 יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־תִּגַּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ : עַל־שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ
 תִּרְמָם כַּפִּיר וְתַנּוּן : כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפִלְטָהוּ אֲשַׁנְּבֵהוּ
 כִּי־יִדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי | וַאֲעַנְהוּ עִמּוֹ אֲנַכִּי בְּצָרָה
 אֲחַלְצֵהוּ וַאֲבַבְרֵהוּ : אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וַאֲרֹאֵהוּ
 בִישׁוּעָתִי : אֲרֹךְ יָמִים וְכוּ'

יְיָ מְה־רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמוּ עָלַי : רַבִּים אֹמְרִים
 לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לֹא בֵאלֹהִים סֵלָה : וְאַתָּה יְיָ מִגֵּן בְּעַדִּי
 כְּבוֹדִי וּמִרִים רֵאשִׁי : קוּלִי אֶל־יְיָ אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קִדְשׁוֹ
 סֵלָה : אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקְיִצוּתִי בִי יְיָ יִסְמְכֵנִי : לֹא־
 אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלַי : קוּמָה יְיָ
 הוֹשִׁיעֵנִי

znak na ręce swojej i staną się przepaską nad oczyma twojemi. I napiszesz je na podwojach domów swoich i na bramach swoich. (V Mojżesza 6, 4—9).

Wihł. (*) Zlój łaskę Swoją na nas Panie, Boże nasz, i dzieło rąk naszych utrwalał nam, i dzieło rąk naszych utrwalał je.

Joszew beseser. (*Psalm 91*). Siedząc pod ochroną Najwyższego, przebywając w cieniu Wszechmocnego, mianuję Wiekuistego Ostoną swoją i Twierdzą swoją, Bogiem swoim, któremu ufam. Bo On cię ocali od siideł i sieci, od niszczącego moru. Skrzydłem Swojém cię ostoni, a pod lotkami Jego schronisz się, tarczą i pancerzem Jego wiara. Nie obawiaj się strachu nocnego, strzały we dnie lecącój, moru czołgającego się w ciemności, zarazy niszczącój w południe. Przy boku twoim tysiące legną, miryady przy prawicy twojój, ale ciebie nie dosięgnie. Tylko oczyma swojemi patrzeć będziesz i ujrzysz jak będzie odplaconém nieprawym. Bo Ty mówisz: „Wiekuisty mą Ostoną,“ u Najwyższego tworzysz sobie ochronę. Nie zdarzy ci się nieszczęście, a plaga nie zbliży się do namiotu twojego. Bo aniołom Swoim cię poleci; by cię strzegli na wszystkich drogach twoich. Na rękach piastować cię będą, aby niepotrąciła o kamień noga twoja. Na lamparta, padalca stąpać będziesz, zdepcesz lwa i smoka. Bo Mnie pożądał i ocale go, wywyższę go, bo zna imię Moje. Gdy Mnie przywoła, odpowiem mu, w uciśku jestem przy nim, wybawię go i uczczę go. Długimi laty nasycę go i objawię mu zbawienie swoje.

Adonaj. (*Psalm 3*). Wiekuisty! jak liczni są nieprzyjaciele moi, wielu powstało przeciw mnie. Wielu mówi o mnie: „Nie masz już dla niego zbawienia u Boga.“ — Selah! — Ale Ty, Wiekuisty! jesteś Tarczą moją, Ty ocalasz mą cześć i wznosisz głowę moją. Głos swój wznoszę do Wiekuistego, a On mnie wysłucha, z świętój góry Swojój. Selah! Jam się położył i usnąłem, obudziłem się, bo Wiekuisty mnie wspierał. Nie obawiam się mirjad ludów, którzy w około mnie otaczają. Powstań, Wiekuisty!

הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי־הִכִּיתָ אֶת־כָּל־אֹיְבֵי דָחִי שְׁנֵי רִשְׁעִים
שִׁבְרָתָ: דְּכִי הִישׁוּעָה עַל עַמֶּךָ בְּרִכְתְּךָ סֵלָה:

הִשְׁפִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים
וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמֶךָ וְתִקַּנְנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ דְמַעַן שְׁמֶךָ וְחַגְּנֵנוּ בְּעַדְנוּ וְהִסַּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דְבָר
וְחָרֵב וְרָעַב וְיַגוֹן וְהִסַּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ תִּגְוֵן וְרַחֵם
אַתָּה וְשָׁמֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ דְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם • בְּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה • בְּרוּךְ יְיָ בְּשִׁבְבֵנוּ •
בְּרוּךְ יְיָ בְּקוֹמָנוּ • כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר אִישׁ: בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמֵת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד שְׁמֶךָ
וְקִים מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעַתְךָ
בְּאֲמַת בְּאֵמֶר דְּצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֶךְ
לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא וּלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד
כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה:

הַמְּלֹאךְ הַנֶּאֱלָא אֶתִּי מִכָּל־רָע יִבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא
בְּהֵם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבָרְהָם וַיִּצְחַק וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקָרֵב
הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהִישָׁר
בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַתָּ כָּל־תְּהִלּוֹת כָּל־
הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ

רפאיה

wspomóż mnie, Boże mój! Bo rozbiłeś szczęki wszystkim nieprzyjaciołom moim, skruszyłeś zęby bezbożnych. U Wiekuistego jest zbawienie, nad ludem Twoim błogosławieństwo Twoje. Selah!

Haszkiwenu. (*) Dozwól Wiekuisty Boże nasz, byśmy się położyli w pokoju i wzbudź nas, Królu nasz, do życia; rozpościeraj nad nami namiot pokoju Swojego, popraw nas dobrą natchnieniem przed Sobą i wspomóż nas dla imienia Swojego, osłoń nas i usuń od nas wroga, zarazę, wojnę, głód i smutek, usuń zwodziciela z przed nas i z za nas i ukrywaj nas w cieniu skrzydeł Swoich, bo Ty jesteś Bogiem, naszym Stróżem i naszym Wyswobodzicielem, bo Tyś jest Wszchemogącym Królem łaskawym i litościwym i strzeż wyjście nasze i wnijście nasze ku życiu i ku pokojowi odtąd i na wieki.

Baruch. Błogosławiony Wiekuisty we dnie, błogosławiony Wiekuisty w nocy; błogosławiony Wiekuisty gdy się kładziemy; błogosławiony Wiekuisty, gdy wstajemy. Bo w ręce Twojej są dusze żywych i umarłych, w którego ręce zostaje dusza wszystkiego co żyje, i duch wszelkiego ciała ludzkiego. W ręce Twoje powierzam duch swój, Ty mnie okupujesz, Wiekuisty, Boże prawdy! Boże nasz w niebie, czyn, by imię Twoje było Jedynem, utrwalać władzę Swoją na zawsze, i panuj nad nami zawsze i wiecznie.

Jiru. Oby oczy nasze widziały i serce nasze się radowało, a dusza nasza się ucieszyła Twojem zbawieniem prawdziwem, gdy mówić będą Syonowi: „Bóg twój panował.“ Wiekuisty jest Królem, Wiekuisty królował, Wiekuisty królować będzie zawsze i wiecznie. Bo Twoją jest władza i na wieki wieków panować będziesz w chwale, albowiem nie mamy innego Króla prócz Ciebie.

Hamalach. (*) Anioł, który mnie wybawił od wszelkiego złego, oby pobłogosławił tym młodzieńcom i oby przez nich nazywano imię moje i imię Ojców moich: Abrahama i Izaaka, i oby wzrastali w mnóstwie, wśród kraju. I rzekł: „Jeżeli słuchać będziesz głosu Wiekuistego, Boga swojego, i, co prawe w oczach Jego, wykonasz, i będziesz uważnym na przykazania Jego i przestrzegać będziesz wszystkich ustaw Jego, to żadną plagą, któremi karałem Egipcyan, ciebie karać nie będę, bo Ja jestem Wiekuistym,

רַפְּאִיָּהּ : וַיֹּאמֶר יי אֵל הַשָּׁמַיִם יַגִּיעַ יי בְּךָ הַשָּׁמַיִם וַיַּגִּיעַ יי
 בְּךָ הַבַּחֲר בִּירוּשָׁלַיִם הַלֹּא זֶה אֹדֶר מְצֹל מֵאֵשׁ : הַגָּה מִסֵּתֵי
 שְׁלֹשְׁלֹמֹה שְׂשִׁימִים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל : כָּלֵם
 אֲחֹזֵי חֶרֶב מְלֻמְדֵי מְלֻחָמָה אִישׁ חֶרְבוֹ עַל יָרְכוֹ מִפְּתוֹ
 בְּלִילוֹת :

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּתְנֶךָ : יֵשֵׁא
 יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם : ג'פ

הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : ג'פ

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי • קִוִּיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ • יי
 לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי : ג'פ

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִימֵינִי מִיכָאֵל • וּמִשְׁמֵאֵלִי
 גְּבוּרֵיֵאל • וּמִלְפָּנֵי אוּרִיֵאל • וּמֵאֲחֹזְרֵי רַפָּאֵל • וְעַל רֵאשֵׁי
 שְׂכִינַת אֵל : ג'פ

קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּדִירָא יי הַהֲלֵךְ בְּדַרְכָיו :
 יַגִּיעַ בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֵיךָ וְטוֹב לְךָ : אֲשֶׁתְּךָ וּכְנָפֵי פִּוְרֵיהָ
 בְּיָרְכֵתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כְּשֶׁתִּילִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ : הַגָּה
 כִּי־כֵן יְבָרְךָ גְּבוּר יֵרָא יי : יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב
 יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וְרֵאָה בְּנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־
 יִשְׂרָאֵל :

רָגִזוּ וְאֵל תַּחֲמָאוּ אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁפַּבְּכֶם
 וְדַמּוּ סֵלָה : ג'פ

Lekarzem Twoim.“ I rzekł Wiekuisty do oskarzyciela: „Ofuknie cię Wiekuisty, oskarzycielu! i ofuknie cię Wiekuisty, który wybrał Jeruzalem, wszak to głównia, wydobyta z ognia.“ Otóż łoże Salomona otoczone jest sześćdziesięcią mocarzami, z mocarzy Izraela, wszyscy opasani mieczami, wyćwiczeni do boju, każdy z mieczem swoim u bioder swoich, przed strachem nocy.

Jewarechecha. Oby ci Wiekuisty pobłogosławił i strzegł cię!

Oby Wiekuisty przyświecał ci obliczem Swojem i był dla ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku tobie i obdarzył cię pokojem! (Trzy razy).

Hine. Otóż nie drzémie i nie śpi Stróż Izraela. (Trzy razy).

Liszuoscha. Pomocy Twojej wyglądam, o Wiekuisty! Wyglądam, o Wiekuisty! pomocy Twojej. O Wiekuisty! pomocy Twojej wyglądam. (Trzy razy).

Beszem. W imię Wiekuistego, Boga Izraela! po prawicy mojej: Michael; po lewicy mojej: Gabryel; przedemną: Oriel; za mną: Rafael; a nad głową moją: majestat Boży. (Trzy razy).

Szyr. (Psalm 128). Pieśń stopniowa. Szczęśliwy każdy bojący się Wiekuistego, postępujący Jego drogami. Jeżeli pracę rąk swoich pożywasz, toś szczęśliwy i dobrze ci się stanie. Żona twoja, jak płodna winnica na około domu twego; dzieci twoje, jak lato-rośle oliwne na około twego stołu. Otóż to tak błogosławionym bywa mąż bojący się Wiekuistego. Niech cię błogosławi Wiekuisty z Syonu, obyś ujrzał szczęście Jerozolimy przez wszystkie dni życia swojego, obyś się doczekał dzieci swoich dzieci. Pokój z Izraelem!

Rigzu. Drżycie, a nie grzeszcie, rozmyślajcie o tém. w sercu swoim, na łożu swoim i uspokójcie się! — Selah! — (Trzy razy).

- אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ . בְּמִרְם כָּל־יִצִיר נִבְרָא :
 לָעֵת נַעֲשֶׂה בְּחֶפְצוֹ כֹּל . אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא :
 וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל . לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא :
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה . וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה :
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי . לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַתְבַּיְרָה :
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית . וְלֹא הָעֵז וְהַמְשֻׁרָה :
 וְהוּא אֱלֹהֵי וְחֵי גֹאֲלֵי . וְצוֹר חֲבֵלֵי בְּעֵת צָרָה :
 וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי . מְנַת בּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא :
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחֵי . בְּעֵת אִישָׁן וְאַעִירָה :
 וְעַסְרוּחֵי גְּנִיתִי . יִי לִי וְלֹא אֵירָא :
-

Adon olam. Pan Wszechświata, który panował przed stworzeniem wszelkiej istoty,

Gdy za Jego wolą wszystko się stało, wtedy Królem imię Jego było.

A gdy wszystko ustanie, On sam jeszcze panować będzie wspaniały.

Bo On był, jest i będzie w Swym majestacie.

On jedyny, nie masz drugiego do porównania, do zestawienia z Nim.

Bez początku i bez końca; Jego jest moc, Jego władza.

A On mym Bogiem, On wiecznym Zbawicielem, Opoką w dolegliwościach i w czasie złej doli.

On mym Proporcem i moją Uciezką, udziałem kielicha pociechy, gdy Go wzywam.

W Jego ręce poruczam duch swój, gdy zasypiam, gdy się obudzam.

A wraz z duchem i ciało swoje; Wiekuisty ze mną, niczego się nie obawiam.

סדר ברית מילה

כשטביאין התינוק לסול אומרין .

ברוך הַבָּא .

המוהל לוקח הילד ואומר .

אמר תקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו התהלך
לפני והיה תמים :

ואח"כ מניח הילד על הכסא המוכן לאליהו ואומר .

זה הכסא של אליהו זכור לטוב : לישועתך קניתי
י׃ : שברתי לישועתך י׃ . ומצותיך עשיתי : אליהו מלאך
הברית . הנה שלך לפניך : עמוד על ימיני וסמכני .
שברתי לישועתך י׃ : שש אנכי על אמרתך . כמוצא
שלל רב : שלום רב לאהבי תורתך . ואין למי מכשול :
אשרי | תבחר ותקרב ישכן חצריך : נשבעה במוזב
ביתך קדוש היכלך :

ברוך

OBRZĄDEK

PRZYMIERZA OBRZEZANIA. (*)

(Gdy dziecko przyniesioném bywa do miejsca, gdzie się obrządek ma odbyć, przywitają przychodzących słowami:)

„Błogosławiony przychodzący!

(Obrzezak odbiera dziecko mówiąc:)

Święty, błogosławiony On, mówił do praojca naszego, Abrahama: „Chodź przedemną i stań się doskonałym!”

(Potém kładzie je na krzesło przygotowane ku temu, mówiąc:)

Oto krzesło Eljasza, błogiéj pamięci! Pomocy Twojéj wyglądam, Wiekuisty! mam nadzieję w Twojéj pomocy, Wiekuisty! przykazania Twoje spełniłem Eljaszu, aniele przymierza! oto masz przed sobą co twoje, stań przy prawicy mojej i wesprzyj mnie! Mam nadzieję w Twojéj pomocy, Wiekuisty! Cieszę się ja słowami Twojemi, jak zabierający wielką zdobycz. Pokój nieskończony miłującym Zakon Twój, nie masz dla nich potykania. Błogo temu, którego wybierasz i zbliżasz ku Sobie by mieszkał w przedsiódkach Twoich. Nasycimy się słodyczą domu Twojego, świętego przybytku Twojego.

ולוקח הילד מהכסא ונותנו לסנדק ויאמר .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על המילה :

אב הילד אומר אחר המילה .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו :

והקהל עונין .

בשם שנכנס לברית . בן יבגם לתורה ולחפה
ולמעשים טובים :

המזהל לוקח כוס של יין ומברך .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיד
מבטן וחזק בשארו שם וצאצאיו חתם באות ברית קודש
על בן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו צוה להציל ידידות
שארנו משחת למען בריתו אשר שם בבשרנו . ברוך אתה
יי בורת הברית :

אלהינו ואלהי אבותינו קיים את הילד הזה לאביו
ולאמו ויקרא שמו בישראל (פלוגי בר פלוגי) ישמח האב
ביוצא חלציו ותגל אמו בפרי בטנה . פפתוב ישמח
אביו ואמו ותגל יולדתה : ונאמר ואעבר עליך ואראך
מתבוססת .

(Początem bierze dziecko z krzesła, oddaje go trzymającemu do obrzezania i odmawia błogosławieństwo:)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas poświęcił Swojemi przykazaniami i poleciał nam obrzezanie.

(Ojciec dziecka, po dokonaniem obrzezania, mówi:)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas poświęcił Swojemi przykazaniami i rozkazał wprowadzić go do przymierza Abrahama, praojca naszego.

(Lud odpowiada:)

Tak, jak wprowadzonym został do przymierza, tak niechaj będzie wprowadzonym do nauki Zakonu, do małżeństwa i do dobrych uczynków.

(Początem obrzezak bierze kielich z winem i mówi:)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył owoc winnicy.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który poświęciłś ulubionego od łona matki i ustanowiłś przepis dla jego ciała, a potomków jego odznaczyłś znakiem świętego przymierza. Przeto, w nagrodę tego, Boże żywy, Udziale nasz, Opoko nasza! rozkazałś ocalić towarzyszkę ciała naszego (*) od zguby, dla przymierza Swojego, które ustanowił na ciebie naszym. Bądź pochwalony, Wiekuisty! zawierający przymierze.

Elohenu. Boże nasz i Boże Ojców naszych! utrzymuj to dziecię ojcu i matce jego i niech go w Izraelu nazywają imieniem: Niechaj się cieszy ojciec wysłany z łędźwi jego, niech się raduje matka owocem swego łona, jak mówiono: „Cieszyć się będą: ojciec twój i matka twoja, i radować się będzie rodzicielka twoja.“ I dalej mówiono: „I przeszedłem mimo ciebie i widziałem

מִתְּבוֹסֶסֶת בְּרַמִּיךָ • וְאָמַר לְךָ בְּרַמִּיךָ חַיִּי • וְאָמַר לְךָ
 בְּרַמִּיךָ חַיִּי : וְנֹאמַר זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּכָר צְנֹה לְאַלְפָּה
 הַזֶּה : אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק : וַיַּעֲמִידָהּ
 לְיַעֲקֹב הַחַק • לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : וְנֹאמַר וַיִּמַּל אֲבָרָהֶם
 אֶת־יִצְחָק בְּנֵו בֶן שְׁמוֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צְנֹה אֹתוֹ אֱלֹהִים :
 הוֹדוּ לַיְי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : פְּלוּנִי זֶה הַקָּטָן גְּדוֹל
 יְהוָה כְּשֵׁם שְׁנַכְנַם לְבְרִית בֶּן יַכְנָם לַתּוֹרָה וּלְחֻפָּה
 וּלְמַעֲשֵׂים מַזְבִּים :

cię tarzającą się we krwi swojej i rzekłem ci: „krwią swoją ożyjesz!”, i rzekłem ci: „krwią swoją ożyjesz!” I jeszcze mówiono: „Wiecznie pamięta o przymierzu Swojem, o słowie poleconem tysiącnym pokoleniom, które zawarł z Abrahamem, zaprzysiągł Izaakowi i ustalił z Jakóbem, jako ustawę dla Izraela, jako wieczne przymierze.” I mówiono: „I obrzezał Abraham syna swego, Izaaka, w wieku dni ośmiu, jak mu przykazał Bóg.” Chwalcie Wiekuistego, bo dobry, bo wiecznie trwa Jego łaska; (imię dziecka), malec ten, oby wyrósł i jak wprowadzonym został do przymierza, tak niechaj będzie wprowadzonym do nauki Zakonu, do małżeństwa i do dobrych uczynków.

סדר פדיון הבן

ילד בכור לאמו, אם אביו ואמו אינם משבט לוי, פודין אותו שלשים יום אחר לידתו בעד ה' סלעים (כ' — ל' זה"פ) אצל הכהן שיבחר האב.

אבי הילד לוקח את הילד ונותנו לכהן ואומר.

זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי הוּא פֶטֶר וְרַחֵם לְאִמּוֹ וְהַקְדֵּשׁ בְּרוּךְ הוּא צְנֹה לְפָדוֹתוֹ. שְׁנַאֲמַר וּפְדוּיָו מִבֶּן-חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא : וְנֹאמַר קִדְשִׁי לִי כָל-בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל-רַחֵם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא :

הכהן אומר

מֵאֵי בְּעִית טָפִי לְתֵן בְּנֶךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁהוּא פֶטֶר וְרַחֵם לְאִמּוֹ אֵי בְּעִית לְפָדוֹתוֹ בְּעֵד חֲמִשׁ סָלָעִים כְּדַמְחֵיבֶת מִדְּאוּרֵיתָא :
חפין

OBRZĄDEK

wykupienia pierworodnego syna. (*)

Syn pierworodny matce, jeżeli ani ojciec, ani matka, nie pochodzą z pokolenia Lewi, winien być wykupiony u Kapłana, którego sobie rodzice wybierają, za pięć Sela (20 do 30 Złp.) dnia trzydziestego po urodzeniu, lub później.

(Ojciec przedstawia syna Kapłanowi, mówiąc:)

Oto syn mój pierworodny, on rozwiązał łono swój matki, a Święty, błogosławiony On, rozkazał wykupić go, jak mówiono: „A co do okupu, to go wykupisz od wieku miesiąca, wedle szacunku swego, srebrem pięć szekalim, w szeklu świątyni, to jest dwadzieścia gerah.“ I dalej mówiono: „Poświęć mi wszelkie pierworodne, rozwiązujące wszelkie łono macierzyńskie u synów Izraela, w człowieku i w bydle, do mnie ono należy.“

(Kapłan mówi do ojca:)

Co wolisz bardziej? czy oddać syna swego pierworodnego, który rozwiązał łono swój matki, albo czy wolisz wykupić go, za pięć Sela, (*) jakieś obowiązany, wedle Zakonu?

האב עונה

תִּפְּץ אֲנִי לְפָרוֹת אֶת־בְּנֵי וְהִילֵךְ דְּמֵי פְדִיּוֹנוֹ כְּדַמְחוּבֵיבְתִי
מְדַאֲרִיתָא :

האב נותן הכסף לכהן ואומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיּוֹן הַבֵּן :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחַיְנוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה :

הכהן מברך את הילד

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ :

יָאֵר יְיָ פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיְחַנֶּךָ :

יִשָּׂא יְיָ פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם :

(Ojciec odpowiada:)

Życzę ja wykupić syna swojego i otóż pieniądze, za okup jego, jakem obowiązany, wedle Zakonu.

(Daje Kapłanowi pieniądze, bierze od niego syna i mówi:)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas poświęcił Swojemi przykazaniami i polecił nam wykupienie syna pierworodnego.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który nas utrzymałeś przy życiu i zdrowiu, byśmy się doczekali téj uroczystej pory.

(Kapłan daje dziecku błogosławieństwo:)

Jewarechecha. Oby ci Wiekuisty pobłogosławił i strzegł cię!

Oby Wiekuisty przyświecał ci obliczem Swojem i był dla ciebie łaskawym.

Oby Wiekuisty zwrócił oblicze Swoje ku tobie i obdarzył cię pokojem!

ברכות אירוסין ונשואין

בעל הברכה לוקח בידו כוס של יין ואומר .

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַעֲרִיּוֹת . וְאָסַר לָנוּ אֶת־הָאֲרוּסוֹת .
וְהִתִּיר לָנוּ אֶת־הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁין . בְּרוּךְ
אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁין :

שׁוֹתָה וּנְתַן לְהִתֵּן וּלְכַלּוֹה — וְהַחֲתַן אוֹמֵר .

הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי בְּטַבְעֶת זוֹ כְּדַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל :

קורין הכתובה

כ ת ו ב ה

ברביעי בשבת שלשה ימים להודש כסלו שנת חמשת אלפים
ושש מאות ועשרים וארבע לבריאת עולם למנן שאנו סתין
כאן (שם העיר) איך ר' [פלוני בר פלוני] אמר להדא בתולתא
(ארמלתא, מתרכתא, חלוצתא) [פכ"פ] הוה לי לאנתו כדת משה
וישראל, ואנא אפלא ואוקיר ואיוון ואפרנס יתיכי כהלכות גוברין
יהודאין

Błogosławieństwa przy Ślubie. (*)

(Przyjaciel lub krewny nowożeńców, mówi z kielichem wina w rękę :)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszeczeńswiata! któryś stworzył owoc winnicy.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszeczeńswiata! któryś nas poświęcił Swojemi przykazaniami i zakazał nam związki kazirodcze, zabronił nam narzeczone i pozwolił nam zaślubione, przez odbycie ślubu pod baldachinem. Bądź pochwalony, Wiekuisty, poświęcający lud Swój Izraela, przez odbycie ślubu pod baldachinem.

(Pije wino i daje także ślubującym, a narzeczony mówi do narzeczonej :)

Bądź mi poświęconą obrączką, wedle prawa Mojżesza i Izraela.

**Hare ath mekudeszes li betabaas zu kadas
Moszeh we-Jisrael.**

(Czyta się: **AKT ŚLUBNY (KESUBAH)** poprzednio już spisany i przyjęty).

Działo się dnia czwartego w tygodniu, trzeciego dnia, miesiąca Kislew, roku pięć tysięcy sześćset dwadzieścia i cztery od stworzenia świata, podług ery, używaną w mieście tutejszem (nazwisko miasta).

Pan N., syn pana N., oświadczył obecnej tu paunie (wdowie, rozwódce, lewiratce *) / N., córce pana N.: „Bądź mą żoną, wedle prawa Mojżesza i Izraela, a ja ci dawać będę usługę, otaczać uszanowaniem, karmić i utrzymywać cię, wedle zwyczaju mężów

*) Wdowa po zmarłym bezdzietnie mężu, winna być zaślubioną przez brata jego, a jeżeli ten wzbrania się pojąć wdowę tę za małżonkę, daje jej list rozwodowy, przy czém wdowa dopełnia na nim obrządek zdejmowania obuwia z nogi jego. To się nazywa: קליצה Rzewód lewiratowy (V Mojż. Rozdz. 25 w. 5—10).

ברכות אירוסין ונשואין

יהודאין דפלחין ומוקדין חנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא , ויהיבנא ליכי מהר בתוליכי כסף זוזי מאתן דחזי ליכי מדאורייתא , ומזוניכי וכסותיכי וסיפוקיכי ומיעל ליתכי כארח כל ארעא , וצביאת מרת פ' בתולתא (ארמלתא, מתרכתא, חלוצתא) דא , והות ליה לאנתו ודין נדוניא דהנעלת ליה מבי אבוח, בין בכסף בין בזהב בין בתכשיטין במאני דלבושא ובשימושא דערסא מאה זקוקים כסף צרוף — וצבי ר' פ' חתן דגן והוסיף לה מן דיליה מאה זקוקים כסף צרוף אחרים כנגדן סך הכל מאתים זקוקים כסף צרוף — וכך אמר ר' פ' חתן דגן אחריות שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי בתראי להתפרע מכל שפר ארג נכסין וקינינין , דאית לי תחות כל שמיא , דקנאי ודעויד אנא למקנאי , נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי ובמותו מן יומא דגן ולעלם ואחריות (והומר) שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא קבל עליי ר' פכ"פ חתן דגן כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין בבנות ישראל , העשוין כתקן חז"ל דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרא , וקנינא מן ר' פכ"פ חתן דגן למרת פכ"פ בתולתא דא בכל מה דכתב ופריש לעיל , במנא דכשר למקנאי ביה — הכל שריר וקים —

חתימת העדים ,

. נאום

. ונאום

ואח"כ בעל הברכה השנייה מברך על כוס יין אחר .

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵבֵל בָּרָא לְכַבוֹד :
 בְּרוּךְ

żydowskich, dających swym żonom usługę, otaczających je uszanowaniem, karmiących i utrzymujących je uczciwie. Dam ci pieniądze wiana twojego, dwieście Zuzów *) , należące się tobie, wedle praw Zakonu, żywność twoją, odzież twoją, utrzymanie twoje i pełnić będę obowiązki małżeńskie, wedle zwyczaju całego świata.“

Pani N., nasza panna (wdowa, rozwódka, lewiratka) zezwoliła téż stać się jego małżonką. Co się tyczy posagu, wniesionego przez nią do domu rodzicielskiego, bądź w pieniądzach, bądź w złocie i kosztownościach, bądź w ubiorach do przyodziewku, bądź w pościeli, to wszystko przyjmuje pan N. w cenie stu Zekukim **) czystego srebra. Jako dodatek, pan N., narzeczony nasz, dodaje jój z swojego jeszcze sto Zekukim czystego srebra, razem więc przyjmuje na siebie dwieście Zekukim czystego srebra. Dalej oświadczył pan N., narzeczony nasz: „Ewikcją tego aktu ślubnego, posagu i tego dodatkowego posagu, przyjmuję na siebie i na spadkobierców swoich po mnie, aby to było spleconém z najlepszych części majątku i posiadłości moich, które posiadam pod całym niebem, które już nabyłem i które w przyszłości nabywać będę, czy ten majątek posiada ewikcją, lub czy jój nie posiada. Wszystko to ma być zastawioném i poręczającém, by z tego spłacić akt ślubny ten, posag ten i dodatkowy ten posag, nawet z płaszczą, który na ramionach swoich noszę, za życia mojego i po śmierci mojej, od dnia dzisiejszego aż na wieki.“ Ewikcją tego aktu ślubnego, tego posagu i tego dodatkowego posagu, przyjął na siebie pan N., narzeczony nasz, podług ważności wszystkich aktów ślubnych i dodatkowych, używanych względem córek Izraela, wedle postanowienia naszych mędrców, błogosławionej pamięci, nie zaś jako kontrakt symulacyjny lub koncept aktu.

Odebraliśmy przyjęcie umowy na wszystko co wyżej spisano i wyrażono od pana N., narzeczonego naszego, dla pani N., naszej narzeczonej, za pomocą ubioru, uważanego jako stosowny do przyjmowania nim umowy. ***) Wszystko to utwierdzone i trwałe. (Podpisy dwóch świadków).

(Poczem drugi przyjaciel lub krewny nowożeńców, odmawia następujące błogosławieństwa nad drugim kielichem:)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył owoc winnicy.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś wszystko stworzył ku czci Swojej.

*) Zuz = 39 groszy polskich.

**) Złote reńskie.

***) Dzieje się to pospolicie za pośrednictwem sukni, którą świadkowie dają uchwycić stronom zawierającym umowę (tutaj narzeczonemu i narzeczonej), tudzież poręczycielom.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יוֹצֵר אֶת-
 הָאָדָם בְּצַלְמוֹ . בְּצִלְמֵ דְמוּת תְּבַנְיָתוֹ . וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּיָן
 עֵדֵי עַד . בָּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הָאָדָם :
 שׁוֹשׁ תְּשׁוּשׁ וְתִגַּל הֶעֱקַרְתָּ . בְּקַבּוּץ בְּנֵיהַ לְתוֹכָהּ
 בְּשִׁמְחָה . בָּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמְּחַ צִיּוֹן בְּבְנֵיהָ :
 שִׁמְחַ תְּשַׁמַּח רַעִים הָאֱהוּבִים . בְּשִׁמְחָה יִצְיָרְךָ בְּגֵן
 עֵדֶן מִקֶּדֶם . בָּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמְּחַ חֲתָן וְכֻלָּה :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר פָּרָא שִׁשּׁוֹן
 וְשִׁמְחָה חֲתָן וְכֻלָּה . גִּילָה רְנָה דִּיצָה וְחֻדְדָה . אֶתְבָּה וְאַתְנָה
 וְשָׁלוֹם וְרַעוּת . מִהֲרָה יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם . קוֹל שִׁשּׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֻּלָּה . קוֹל
 מְצַהֲלוֹת חֲתָנִים מְחַפְּתִים וְנִעְרִים מְשֻׁשְׁתֵּיהֶם נְגִינָתָם . בָּרוּךְ
 אַתָּה יי מְשַׁמְּחַ חֲתָן עִם הַכֻּלָּה :

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył człowieka.

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył człowieka na obraz Swój, na obraz podobieństwa Swój budowy i przygotował Sobie z niego, budowę wieczną. Bądź pochwalony, Wiekuisty! Twórco człowieka!

Cieszyć się będzie i radować nieplodna, gdy się zbiorą kiedyś dzieci jej, radośnie wśród niej. Bądź pochwalony Wiekuisty! uciechający Syon przez jego dzieci!

Rozwesel także związanych miłością, jakieś niegdyś rozweselił twory Swoje w ogrodzie Eden. Bądź pochwalony Wiekuisty! pocieszający oblubieńca i oblubienicę!

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś stworzył wesele, radość, oblubieńca i oblubienicę, wesołość, ochotę, uciechę, miłość, braterstwo, pokój i przyjaźń. Oby rychło, Wiekuisty Boże nasz! słyszonym był w miastach Jehudah i w ulicach Jeruzalemu, głos radości i głos wesela, głos oblubieńca i głos oblubienicy, głos radosny oblubieńców z pokojów nowożeńczych i śpiew młodzieńców uczujących. Bądź pochwalony, Wiekuisty! uciechający oblubieńca i oblubienicę.

צְרוּק הַדִּין

הַשּׁוֹמֵעַ שְׁמוּעָה רַעָה , מִיִּתָּה אוֹ שֶׁאֵר צְרוּה יִכְרֹךְ עַל הָרַעָה כֶּשֶׁם שֶׁמִּכְרֹךְ
עַל הַמּוֹבָה .

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּין הָאֱמֶת :

אוֹ בְּלֵי אֲדֻנּוֹת

בְּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת :

תַּפְלוֹת בְּבֵית הַחַיִּים

מִי שֶׁלֹּא הִיָּה שְׁלֹשִׁים יוֹם בְּבֵית הַחַיִּים , בְּכוֹאוֹ שֶׁם יֵאמֵר .

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם
בְּדִין . וְזָן וְכִלְכַּל אֶתְכֶם בְּדִין . וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין . וְיִזְדַּע
מִסֵּפֶר כְּכֶם בְּדִין . וְעֵתִיד לְהַחְזִיר וּלְהַחְיוֹתְכֶם בְּדִין . בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹקֵם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
מִכֻּלְכָּל חַיִּים בְּחֹסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים מִיִּמְךָ
נוֹפְלִים

Rezygnacja na wyroki Boże. (*)

(Jeżeli komu donoszą o niepomyślnej wiadomości, o śmierci czyjś lub inném nieszczęściu, czy go ta wiadomość osobiście obchodzi lub nie, winien dziękować Bogu następującém błogosławieństwem:)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! Sędzio sprawiedliwy!

(albo krócej:)

Bądź pochwalony, Sędzio sprawiedliwy!

MODLITWA W DOMU WIECZNOŚCI.

(Kto przez dni trzydzieści nie był na cmentarzu, mówi wchodząc:)

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! który was stworzył przez wyrok sprawiedliwości, karmił i utrzymywał was przez wyrok sprawiedliwości i śmierć wam zadał przez wyrok sprawiedliwości, dochodzi liczby was wszystkich, w sądzie Swoim i gotów jest wskrzesić was na nowo do życia, przez wyrok sprawiedliwości. Bądź pochwalony, Wiekuisty! wskrzeszający zmarłych!

Atha Gibor. Tyś potężny wiecznie, o Panie mój, Tyś wskrzeszający zmarłych, Tyś hojny w zbawienie.

Karmiący żywych łaskawie, wskrzeszający zmarłych wielkiem miłosierdziem, podpierający upadających, leczący chorych,

נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר . מי כמנהג בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומתיה ומצמיח ישועה : ונאמן אפה להחיות מתים : ועל כל זה אנחנו תיבים להודות קה וליחד את-שמה הגדול הגבור והנורא . אין בערכך יי אלהינו בעולם הזה . ואין זולתך מלבנו לחיי העולם הבא : אפס בלתיך גואלנו לימות המשיח . ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים :

כשמביאין את המת לקבורה אומרים זה .

הצור תמים פעלו פי כל דרכיו משפט . אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא : הצור תמים בכל פעל . מי יאמר לו מה תפעל . השליש במטה ובמעל . ממית ומתיה מזריר שאול ויעל : הצור תמים בכל מעשה . מי יאמר לו מה תעשה . האומר ועשה . חסד חנם לנו תעשה . ובזכות הנעקד בשה . הקשיבה ועשה : צדיק בכל דרכיו הצור תמים . ארך אפים ומלא רחמים . חמל נא וחוס נא על אבות ובנים . פי לך ארון הסליחות ותרחמים : צדיק אפה יי להמית ולהחיות . אשר בידך פקדון כל רוחות . חלילה לך זכרונו למחות . ויהי נא עיניך ברחמים עלינו פקוחות . פי לך ארון הרחמים והסליחות : אדם אם בן שנה יהיה . או אלף שנים יתיה . מה יתרון לו כלא היה יהיה . פרוק דין האמת ממית ומתיה : פרוק הוא פי אמת דינו . ומשומט הכל בעינו . ומשלם לא

ח שבונו

rozwiązujący uwieczonych i dotrzymujący wiary spoczywającym w ziemi. Któż jak Ty Mężem wszechsilnym? Któż podobnym Tobie, Królem zadającym śmierć i wskrzeszającym zmarłych i pozwalającym zakwitnąć zbawieniu? Polegamy na Tobie, że wskrzesisz umarłych.

Weal. A za to wszystko winniśmy dziękować Ci, głosić jedność imienia Twojego, wielkiego, potężnego i straszego. Nie masz podobnego Tobie, Wiekuisty, Boże nasz! na tym świecie nie masz, oprócz Ciebie, Królu nasz! w życiu świata przyszłego, nikogo, prócz Ciebie, Zbawicielu nasz! w czasach Messyjaszowych, i nie masz równego Tobie, pomagający nam, przy wskrzeszeniu zmarłych!

(Gdy przynoszą zmarłego do grobu:)

Opoko nasza! którego czyny są doskonałe, bo wszystkie drogi Jego są prawem, Bóg prawdy, nie masz w nim nieprawości, sprawiedliwy i szczerzy On. Opoko nasza! który doskonałym jest w każdym czynie, któż Mu powie: „co czynisz?” Rządzący nisko i wysoko, zadający śmierć i wskrzeszający do życia, wtrącający do grobu i wydobywający z niego! Opoko nasza! doskonały w każdym dziele, któż Mu powie: „co robisz?” On rzeknie i dokonywa. Świadczy nam łaskę niezastudzoną, a dla zasługi związanego, jak jagnię, (*) wysłuchaj i uczyń! Sprawiedliwym we wszystkich Swych drogach jest Opoka nasza doskonała, nieskory do gniewu i pełen miłosierdzia, zlituj się i osłoń rodziców i dzieci! bo Twoją jest, Panie! przebaczenie i miłosierdzie. Sprawiedliwym jesteś, Wiekuisty! zadając śmierć i wskrzeszając do życia, bo w Twój ręce jest obrachunek ze wszystkimi duchami, dalekiem jest od Ciebie zgładzić wspomnienie o nas, oby oczy Twoje miłosierne, były otwarte na nas, bo Twoją jest Panie! miłosierdzie i przebaczenie. Człowiek, czy ma wieku rok jeden, czy żyje lat tysięcy, jakież ma pierwszeństwo? Zawsze będzie, jak gdyby nie istniał. Bądź pochwalony, Sędzio sprawiedliwy! zadający śmierć i wskrzeszający do życia. Niechaj będzie pochwalonym, bo wyrok Jego sprawiedliwym jest, bo wszystko On okiem Swoją ogarnia i odpłaca człowiekowi

חֲשַׁבְנוּ וְדִינוּ . וְהַכֵּל לְשִׁמּוֹ הַזְּדִיחַ יִתְּנֵנוּ : יִדְעֵנוּ יי כִּי
 צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ . תִּצְדַּק בְּדַבְרֶיךָ . וְתִזְכֶּה בְּשִׁפְטֶיךָ . וְאִין
 לְהִרְהוֹר אַחַר מִדַּת שְׁפָטֶיךָ . צְדִיק אַתָּה יי וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ :
 דִּין אֱמֶת . שׁוֹפֵט צָדֵק וְאֱמֶת . בְּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת . שְׁכַל
 מִשְׁפָּטֶיךָ צָדֵק וְאֱמֶת : נִפְשׁ כָּל חַי בְּיָדֶךָ . צָדֵק מְלֵאָה
 יְמִינֶךָ וְיָדֶךָ . רַחֵם עַל פְּלִטַת צֶאֱן יְדֶךָ . וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ
 הַרְף יָדֶךָ : גִּדֵּל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִיזָה . אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקֻחוֹת
 עַל כָּל דְּרָכֵי בְּנֵי אָדָם . לְתֵת לְאִישׁ כְּדָרְכֵי וְכִפְרֵי
 מַעֲלָיו : לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ פֹּה : יי גִּתָּן
 וַיִּי לָקַח . יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרָךְ : וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ :

קדיש יתום אחר הקבורה

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְהוּא עֵתִיד
 לְאַתְחַדְתָּא וְלֹא־חַיָּא מִתְיָא וְלֹא־פְקָא לְחַיֵּי עֵלְמָא . וְקַמְבְּנֵי
 קַרְתָּא דִירוּשָׁלַם וְלִשְׁכַּל־הַיְכָלָה בְּגִיָּה . וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא
 נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָא וְלֹא־תָבֵא פּוֹלְחָנָא דְשִׁמְיָא לְאַתְרָהּ .
 וַיִּמְלִיךְ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וַיְקַרְהּ :

עד כאן הקהל אומרים עם היתומים .

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :

קהל יהא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא :
 יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְגַּשֵּׂא וַיִּתְהַדָּד
 וַיִּתְעַלָּה

wedle zasługi i sprawiedliwości, a wszyscy imieniu Jego dzięki składają. Wiémy, o Wiekuisty! że wyroki Twoje są sprawiedliwe, że słowa Twoje są sprawiedliwe, że sąd Twój jest sprawiedliwy i że nie wolno narzekać na wymiar sądu Twojego Sprawiedliwym jesteś, Wiekuisty! i prawemi Twoje wyroki. Sędzio sprawiedliwy! sędzący sprawiedliwością i prawdą, bądź pochwalony, Sędzio sprawiedliwy, którego wszystkie wyroki są sprawiedliwością i prawdą. W Twojej ręce życie wszystkiego żyjącego, sprawiedliwości pełną jest Twa prawica i Twa ręka, zmituj się nad szczątkami trzody Swojej (*) i powiedz aniołowi: „Przestań z niszczącą ręką!“ Wielki w radzie, potężny w dziele, którego oczy otwarte są na wszystkie drogi śmiertelnych, by zapłacić każdemu wedle postępków jego i wedle skutku jego działań. Aby dowieść, że Wiekuisty jest prawym, że Opoka moja! w Tobie nie masz nieprawości. Wiekuisty dał, Wiekuisty odebrał, niechaj imię Jego będzie pochwaloném! Bo On jest litościwym, przebacza występki i nie zgładzi, wielce powściąga gniew Swój i nie wzbudza całej Swój zapalczywości.

KADYSZ OSIEROCIAŁYCH PO POGRZEBANIU.

(Kopja téj modlitwy głoskami polskimi, na str. 37).

Niech będzie wywyższoném i uświęconém imię Jego wielkie, na świecie, który kiedyś na nowo odtworzy i wskrzesi zmarłych i wzbudzi ich do życia wiecznego, odbuduje gród Jeruzalem, w niem wystawi przybytek Swój, zgładzi z ziemi służbę obcych bogów i wprowadzi w siedlisko Swoje, służbę Nieba, by panował Święty, błogosławiony On, w Swojem królestwie i Swym majestacie,

(dotąd lud mówi razem z osierociałymi)

za życia waszego i za życia całego domu Izraela, rychto i w krótkim czasie, i mówcie: Amen!

(Lud). Oby wielkie imię Jego błogosławioném było przez wszystkie wieki.

Błogosławioném, pochwaloném, wstawioném, wywyższoném,

וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שָׁמַיָּה דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן
 כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא
 וְאָמְרוּ אָמֵן :

קהל יהי שים יי מְבָרְךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם :
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן--שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל--
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

קהל עֲזָרֵי מַעַם יִי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ :
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל--
 כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואח"כ נוטלים את הידים ואומרים .

בְּלַע הַמּוֹת קִנְצָח וּמָחָה אֲדָנִי אֱלֹהִים דְּמַעָה מַעַל בְּךָ
 פְּנִים וְחִרְפַת עַמּוֹ יִסֹּר מַעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יִי דְבַר :

מנחמין את האבל ואומרים לו .

הַמָּקוֹם יִנְתֵּם אוֹתְךָ (ולרבים אֶתְכֶם) בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי
 צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם :

כשהולכין על קברי המתים אומרים אל כלא רחמים .

(לזכר) אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמִרוֹמִים הַמְּצִיא מְנוּחָה
 נְכוֹנָה בְּצִל בְּנִפְי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים
 כְּזוֹתֵהר הַרְקִיעַ מְזַהֲרִים אֶת-נַשְׁמַת (פכ"פ) שְׁהֵלְךָ לְעוֹלָמוֹ
 בְּעֵבוֹר (שפכ"פ) נָדַר צְדָקָה בְּעַד הַזְּכָרַת נַשְׁמַתוֹ . לָכֵן בְּעַל
 הַרְחָמִים יִסְתִּירֵהוּ בְּסִתְר כְּנָפָיו לְעוֹקְמִים וַיִּצְרוֹר בְּצִרוֹר
 הַחַיִּים

wzniesioném, uświetnioném, wyniesioném i wychwaloném niechaj będzie imię Świętego, błogosławiony On, wyższy nad wszelkie błogosławieństwa, pieśni, hołdy i dziękczynienia, które głosimy na tym świecie — i mówcie: Amen!

(*Lud*). Niechaj będzie pochwaloném imię Wiekuistego od-
tąd i na wieki.

Oby zstąpił z nieba trwały pokój i życie długie na nas i na cały Izrael — i mówcie: Amen!

(*Lud*). Pomoc moja od Wiekuistego, Stwórcy nieba i ziemi.

Ten, co tworzy pokój w Swych niebiosach, oby zesał pokój na nas i na cały Izrael — i mówcie: Amen!

(Potém umywa się ręce i mówi się co następuje:)

Bila. Śmierć zgładzoną będzie na wieki — i Pan Bóg o-
trze łzy z wszelkiej twarzy, a sromotę ludu Swego usunie z po-
nad całej ziemi. Bo Wiekuisty to wyrzekł.

(Pocieszając osierociałych, mówi się do nich:)

Oby Bóg cię (was) pocieszył, wśród wszystkich oplakują-
cych upadek Syonu i Jeruzalemu.

(Zwiedzając groby zmarłych, mówi się następującą modlitwę
za ich duszę:)

El male. Boże pełen litości, panujący na wysokościach! obdarz trwałym wypoczynkiem, pod skrzydłami Swego majes-
tatu, w stopniu świętych i niepokalanych, jaśniejących jak blask niebios, duszę N. N., który zszedł z tego świata, dla te-
go, że N.N. ślubował ofiarę za wspomnienie duszy jego. Oby spo-
czywał w raju. Niechaj więc Pan miłosierdzia osłoni go na
wieki pod osłoną Swych skrzydeł i wieczném życiem uszczęśliwi

הַחַיִּים אֶת־נִשְׁמָתוֹ יי הוא נִחְלָתוֹ בְּגַן עֵדֶן וְתֵּהָא מְנוּחָתוֹ
וַיְנַוֵּחַ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבוֹ . וְנֹאמַר אָמֵן :

(לנִקְבָה) אֵל מָלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְדוֹמִים הַמְצִיא
מְנוּחָה נְכוֹנָה בְּצֵל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוֹשִׁים
וּמְהוֹרִים כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ מְהוֹרִים אֶת־נִשְׁמַת הָאִשָּׁה
מֵרַת (פ'ב"ס) שֶׁהִלְכָה לְעוֹלָמָה בְּעֵבוֹר (שפ"ב) נָדַר צְדָקָה
בְּעַד הַזְּכָרֹת נִשְׁמָתָהּ לָכֵן בְּעַד הַרְחָמִים יִסְתִּירָהּ בְּסִתְר
כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וַיִּצְרֹר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת־נִשְׁמָתָהּ יי
הוא נִחְלָתָהּ בְּגַן עֵדֶן וְתֵּהָא מְנוּחָתָהּ וְתַנּוּחַ עַל מִשְׁכְּבָהּ
בְּשָׁלוֹם . וְנֹאמַר אָמֵן :

jego duszę. Oby Wiekuisty był jego udziałem i oby spoczywał na łożu swoim, w pokoju. Amen!

(Dla Kobiét.)

El male. Boże pełen litości, panujący na wysokościach! obdarz trwałym wypoczynkiem, pod skrzydłami Swego majestatu, w stopniu świętych i niepokalanych, jaśniejących jak blask niebios, duszę N. N., która zesła z tego świata, dla tego, że N. N. ślubował ofiarę za wspomnienie duszy jój. Oby spoczywała w raju. Niechaj więc Pan miłosierdzia osłoni ją na wieki, pod osłoną Swych skrzydeł i wieczném życiem uszczęśliwi jój duszę. Oby Wiekuisty był jój udziałem i oby spoczywała na łożu swoim, w pokoju. Amen!

D o str. 35.) Dla osób nie umiejących czytać po hebréjsku, daje się tutaj (kopja modlitwy Kadysz głoskami polskimi):

(Osierociaty i lud).

Jisgadal wejiskadasz szemeh rabbah, beolma, dehu asyd le-isachdasa uleachja mesaja ulasaka lechaje olma, ulemiwne karta diruszlem uleszachlel hechaleh begaweh, ulmeekar pulchana nu-chraah meara welaasawa pulchana diszmaja leasreh, wejamlieh kudsza berich hu bemalchuseh wikareh,

(Osierociaty). bechajechon uwejomechon uwechaje dechol bes Jisrael, baagala uwizman kariw weimru Amen.

Jehe szemeh rabbah meworach leolam ulalme almaja.

Jisbarach wejisztabach wejispær wejisromem wejisnase wejishadar wejisaleh wejishalal szemeh dekudsza berich hu leela min kol birchasa weszyrasa wetuszbechasa wenechmasa daamiron beolma weimru Amen.

Jehe szelama rabbah min szemaja wechajim alenu weal kol jisrael weimru Amen.

Oseh szalom bimromow hu jaaseh szalom alenu weal kol Jisrael weimru Amen.

סדר תפלת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתוליכנו לשלום • ותציעידנו לשלום • ותדריכנו לשלום •
ותגייענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום : ותצילנו
מכף כל-אויב ואורב בדרך ומכר מיני פרעניות המתרגשות
לבוא לעולם • ותשלח ברכה במעשה ידינו • ותתגנו
לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל-רואנו • ותשמע
קול תחנונינו • פי אל שומע תפלה ותחנון אלה : ברוך
אלה יי שומע תפלה :

קבא שיר למעלות אשא עיני אלההרים מאין יבא
עזרי : עזרי מעם יי עשה שמים וארץ : אלייתן רמוט
רננה אל-יגום שמרה : הנה לא יגום ולא ישן שומר
ישראל : יי שמרה יי צלה על-יד ימינה : יוםם השמש
לא-יכבה וירח בליקה : יי שמרה מכררע ישמר את
נפשך : יי שמר-צאתך ובואך מעתה ועד-עולם :

MODLITWA

przed udaniem się w drogę. (*)

Jehi. Oby było wolą Twoją, Wiekuisty, Boże nasz i Boże Ojców naszych! byś nas prowadził w pokoju i krokami naszymi kierował w pokoju, i drogę wytknął w pokoju i doprowadził nas do celu naszych życzeń, przy życiu, radości i pokoju, i ocalił nas, z ręki wszelkiego nieprzyjaciela, czatującego na drodze, i od wszelkiego rodzaju przygód, przybywających zniecacka na świat. I ześlij błogosławieństwo na dzieło rąk naszych i uczyn nas przedmiotem uprzejmości, łaski i miłosierdzia, w oczach Swoich i w oczach wszystkich którzy nas widzą i wysłuchaj głosu błagania naszego, bo Ty jesteś Bogiem, słuchającym modlitwy i błagania. Bądź pochwalony, Wiekuisty! wysłuchujący modlitwy.

Szyr. (*Psalm 121*). Pieśń stopniowa. Oczy swoje wznoszę w góry, skąd mi pomoc przybędzie? Pomoc moja od Wiekuistego, Twórcy nieba i ziemi. Nie dozwoli, by noga twa się zachwiała, nie zdrzymie Ten, co cię strzeże. Bo nie zdrzymie i nie zaśnie Stróż Izraela. Wiekuisty Stróżem twoim, Wiekuisty Osloną twoją na prawicy twojej. Dniem słońce cię razić nie będzie, ani księżyc nocą. Wiekuisty strzedz cię będzie od wszelkiego złego, strzedz będzie duszę twoją. Wiekuisty strzedz będzie wyjście twoje i wnijsie twoje, odtąd i na wieki.

ברכות למצוות נשים

חלה

קודם הפרשת חלה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חֲלָה :

נדה

אחר הטבילה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַטְּבִילָה :

הדלקת הנר

קודם הדלקת הנר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שַׁבָּת לַיּוֹם : | לְהַדְלִיק נֵר שַׁבָּת לַיּוֹם טוֹב :

לַיּוֹם כְּפוּר (לשבת) שַׁבָּת וְשַׁבָּת לַיּוֹם הַכֹּפְרִים :

BŁOGOSŁAWIENSTWA

do przykazań dla kobiet. *)

1. Chałah.

(Przy odłączeniu części z ciasta).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas uświęcił Swemi przykazaniami i polecił nam odłączyć część z ciasta.

2. Niddah.

(Po oczyszczeniu się).

Baruch. Bądź pochwalony, Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas uświęcił Swemi przykazaniami i polecił nam oczyszczenie się przez zanurzenie się w wodzie.

3. Hadlakas haner.

(Przy zapalaniu świateł).

Baruch. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu Wszechświata! któryś nas uświęcił Swemi przykazaniami i polecił nam

(Na Sobotę)

zapalanie świateł Sabatowych.

(Na Święta)

zapalanie świateł Świątecznych.

(Na Dzień Odpustu:)

zapalanie świateł (Dnia Sabatu i) Dnia Odj ust.

*) Patrz Komentarz str. 36.

תוכן הענינים

חלק ד' תפלת יחד .

דף	
ב — א	ברכות השחר לילדים
ג	ערוב תבשילין
	ברכת המזון עם זימון לחול , ר"ה , יום טוב ,
טו — ד	סעודת ברית מילה , וסעודת אירוסין ונשואין .
יט — יז	ברכות הנהנין
כד — כ	קריאת שמע על הסטה
מ — כה	סדר ברית מילה
מט — טו	סדר פדיון הבן
לא — ל	ברכות אירוסין ונשואין
לז — לח	צדוק הדין
לח	תפלת הדרך
לט	ברכות הנשים

SPIS PRZEDMIOTÓW.

Część IV. Nabożeństwa domowe.

	stronnica
Modlitwa Poranna dla dzieci	1 — 3
Pomieszanie pokarmów Sobotnich i Święte- cznych	4
Modlitwy stołowe na dni powszednie, Święta, Uroczystości, oraz uczyt obrzezania i weselne	5 — 15
Błogosławieństwa przy użyciu darów Bożych.	16 — 19
Modlitwa przed spoczynkiem w nocy	20 — 24
Obrządek przymierza obrzezania	25 — 27
Obrządek wykupienia pierworodnego syna	28 — 29
Błogosławieństwa przy ślubie	30 — 32
Rezygnacja na wyroki Boże	33 — 37
Modlitwa przed udaniem się w drogę	38
Błogosławieństwa do przykazań dla kobiet	39

Dzieła Tłómacza niniejszego Modlitewnika do nabycia w domu pod Nr 2382 przy ulicy Nowolipki i we wszystkich księgarniach.

Pięcioksiąg Mojżesza, חמשה תומשי תורה Tom I i II (Księga Rodzaju, Wyjścia). Warszawa 1863 r. Cena prenumeracyjna za pięć Tomów:

a) Tekst hebrejski z tłumaczeniem, komentarzem i dodatkami	Złp. 26 gr. 20
b) Tekst z tłumaczeniem	„ 16 „ —
c) Tłómaczenie samo	„ 8 „ —
d) Sam komentarz	„ 15 „ —

Trzy ostatnie Tomy wraz z trzema Tomami Dodatków są przygotowane do druku.

Jutrzenka, Tygodnik dla Izraelitów Polskich Rok 1861 1862 i 1863 Złp. 50 gr. —

Kompletnych exemplarzy **Jutrzenki** mała jeszcze tylko ilość znajduje się w zapasie.

Urządzenie Konsystorza Żydowskiego w Polsce. Warszawa 1863 Złp. 2 gr. 15

Hagadah szel Pesach. הגדה של פסח Nabożeństwo domowe na pierwsze dwa wieczory Paski z Uwagami i Dodatkiem. Warszawa 1865.

na papierze welinowym	Złp. 2 gr. 15
„ „ zwyczajnym	„ 1 „ 20

Gnomologia Ojców Synagogi, פרקי אבות Warszawa 1865.
Złp. 1 gr. 10.

Z powodu nieobecności tłumacza w czasie drukowania tego dzieła, wcisnęły się niektóre mniej znaczne pomyłki; łaskawi czytelnicy raczą je sami sprostować.